ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ

ပဌမတွဲ

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၀၉ ကောဇာ ၁၃၂၇ ခရစ် ၁၉၆၅

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ

ပဌမတွဲ

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၀၉ ကောဇာ ၁၃၂၇ ခရစ် ၁၉၆၅

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ နိဒါန်း

နမော ဗုဒ္ဓဿ သဗ္ဗဓမ္မတ္ထညုနော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒေသကဿ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဟူသည်မှာ —

> သဗ္ဗမလဝိရဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော မလ (အညစ်အကြေး) တို့မှ ကင်းသော။ အစ္စန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် ထက်ဝန်းကျင် အဖို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဿာ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ထို စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မည်၏။ အဓိဂမူပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းကို။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဤ နိဿယ စာမျက်နှာ ၆-၇)

ဟူသည်နှင့်အညီ **နိဗ္ဗာန်ရကြောင်းအကျင့်လမ်းကို** ဆိုသည်။ ထို အကျင့်လမ်းကို ပြတတ်သောကြောင့် ဆိုင်ရာ **ကျမ်းကိုလည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်** ဟူ၍ပင် ခေါ်ဆိုရပေသည်။

ဤသို့ နိဗ္ဗာန်ရကြောင်း အကျင့်လမ်းကို ပြတတ်သောကြောင့် **ဝိသုဒ္ဓိမဂ်** မည်သော ထိုကျမ်းကို ပညာရှိတို့က ချီးကျူးကြသည်မှာ "ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် ပိဋကသုံးပုံ၏ အနှစ်သာရအစု ဖြစ်ပေသည်၊ တကမ္ဘာလုံးတွင် ရှိသောပဋိပတ်ကျမ်းတို့တွင် အထက်တန်းအကျဆုံး ချီးမွမ်းဖွယ် အကောင်းဆုံးလည်း ဖြစ်ပေသည်၊ အကောင်းဆုံး, အမြတ်ဆုံးကျမ်းလည်း ဖြစ်ပေသည်" ဟု ဤသို့စသည်ဖြင့် ချီးကျူးကြပေသည်။ ထိုသို့ချီးကျူးရန်လည်း ထိုက်တန်လှပါပေသည်။ အကြောင်းမူကား—ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းတွင် သံဂါယနာ သုံးတန် တင်ထားသော ပိဋကသုံးပုံ-ဟူသော ဘုရားစကားတော်၏ လိုရင်း အနှစ်သာရဖြစ်သော အနက်တို့ကို ငုံ၍ကျဉ်းချုံး၍ သီလ, သမာဓိ, ပညာ ဟူသော သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက် သိမ်းယူအပ်သော ဗြဟ္မစရိယ

ခေါ် မြတ်သောအကျင့်ကို အပြည့်အစုံ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ ချီးမွမ်းအပ်, ချီးမွမ်းထိုက်လှသော ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိသင့်, သိထိုက်သော အချက်အလက်တို့ကို အလွယ်တကူ သိကြစေရန်အလို့ငှါ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ထုတ်ဆိုအပ်ပေသည်။

(က) ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က စီရင်ခဲ့ပါသနည်း။

(ခ) အဘယ်ခေတ်ကာလက စီရင်ခဲ့ပါသနည်း။

(ဂ) အဘယ်နိုင်ငံ အရပ်ဒေသ၌ စီရင်ခဲ့ပါသနည်း။

(ဃ) အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စီရင်ပါသနည်း။

(င) အဘယ်အကျိုးငှါ စီရင်ပါသနည်း။

(စ) အဘယ်ကျမ်းများကို အမှီပြု၍ စီရင်ပါသနည်း။

(ဆ) အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် စီရင်ပါသနည်း။

(ဇ) ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့ပါသနည်း။

ထိုတွင် (က) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က စီရင်ခဲ့ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း၌ ပိဋကသုံးပုံ၏ သင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာခေါ် ယခုလက်ရှိ အဋ္ဌကထာတို့ကို စီရင်တော်မူသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်မြတ် စီရင်တော်မူခဲ့ပေသည်။

(ခ) အဘယ်ခေတ်ကာလက စီရင်ခဲ့ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း၌ တလောကလုံး၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းတော်ကြီးသော ငါတို့၏ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် တဆယ်ရာစုနှစ်အတွင်း (သာသနာနှစ် ၉၇၃-ခုနှစ်)က စီရင်တော်မူခဲ့သည်။

(ဂ) အဘယ်နိုင်ငံအရပ်ဒေသ၌ စီရင်ခဲ့ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း၌ သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဓမြို့ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌ စီရင်တော်မူသည်။

(ဃ) အဘယ်အကြောင်းကြောင့် စီရင်ပါသနည်းဟူသော မေးခွန်း၌ စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့အား ထို နိဗ္ဗာန်ကို ရကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ပဋိပတ် နည်းလမ်းမှန်ကို သိစေလို

ခြင်းဟူသော မိမိ၏ အလိုအဇ္ဈာသယ က တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သောကြောင့်၎င်း, အရှင်သံဃပါလမထေရ်က တောင်းပန် တိုက်တွန်းသောကြောင့်၎င်း စီရင်တော်မူပေသည်။

ဤအရာတွင် မေးခွန်း၏ အဖြေများကို ရပ်တန့်ပြီးလျှင် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖော်ပြသင့်၏။ ထို အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာလည်း စူဠဝံသဟူ၍လည်း ခေါ်သော မဟာဝံသကျမ်း ဒုတိယတွဲ[1] ၃၇-ခုမြောက် အပိုင်းတွင် ဂါထာနံပါတ် ၂၁၅-မှစ၍ ဂါထာပေါင်း ၃၂-ပုဒ်တို့ဖြင့် ဖော်ပြထားပြီး ရှိလေပြီ။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူ—

မဟာဝံသကျမ်းလာ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအကြောင်း

၂၁၅။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး (ဗုဒ္ဓဂယာ) အရပ်ဒေသဖွား ပုဏ္ဏားလုလင် တဦးသည် ဝိဇ္ဇာခေါ်သော ပညာ, သိပ္ပခေါ်သောအတတ်, ကလာခေါ်သော သီဆိုခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းစသော ၆၄-ပါးသော အတတ်တို့ကို တတ်သိ၍ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌ ပါရဂူမြောက် ပေါက်ရောက်တတ်သိပေ၏။

၂၁၆။ အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးတို့ကို ကောင်းစွာတတ်သိ၍ အလုံးစုံသော အယူဝါဒတို့၌ ရဲရင့်ပေ၏၊ (ထိုလုလင်သည်) အခြေအကင်ဝါဒ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် လိုလားသည်ဖြစ်၍ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ)၌ လှည့်လည်ကာ ဝါဒပြိုင်ဆိုင် ပြောဆိုနေလေသည်။

မှတ်ချက်

၁-ဤမဟာဝံသကျမ်း ဒုတိယတွဲ ရှေ့ပိုင်းကို ဓမ္မကိတ္တိမည်သောမထေရ်က ရေးသား စီရင်သည်-ဟူ၍၎င်း ထိုမထေရ်မှာလည်း ဒုတိယ ပရက္ကမဗာဟုမင်း၏ လက်ထက် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၂၃၆-နှင့် ၁၂၇၁-ခုနှစ်တို့ အတွင်းက ထင်ရှားခဲ့သော မထေရ် ဖြစ်သည်-ဟူ၍၎င်း ထိုမဟာဝံသ၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်စာအုပ်နိဒါန်း စာမျက်နှာ ၁-နှင့် ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၁၅၅-မှတ်ချက် ၃-၌ ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃-နှင့် ၁၁၈၆-ခုနှစ်တို့အတွင်း ပဌမပရက္ကမဗာဟုမင်း၏ လက်ထက်တွင် သာရတ္ထဒီပနီမည်သော ဝိနည်းဋီကာကို ရေးသားစီရင်စဉ်ကာလက စူဠဝံသ-ဟု အနောက်နိုင်ငံသားတို့က ခေါ်သော ဤမဟာဝံသ ဒုတိယပိုင်းကို မရေးရသေး-ဟု သိအပ်၏။

၂၁၇။ (သူသည်) ကျောင်းတိုက်တခုသို့ ရောက်သောအခါ ညဉ့်အချိန်၌ ပုဒ်ပါဌ်အပြည့်အစုံ အသံအနေအထား ညီညွတ်စွာနှင့် ပတ္တဠလိ၏ အယူဝါဒကျမ်းကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လေ၏။

၂၁၈။ ထိုကျောင်းတိုက်၌ (သီတင်းသုံးသော) အရှင်ရေဝတ အမည်ရှိသော မထေရ်ကြီးတပါးသည် "ဤသူကား ပညာကြီး၏၊ ဆုံးမသွန်သင်ရန် သင့်လျော်ထိုက်တန်၏" ဟု သိတော်မူ၍ ထိုမထေရ်ကြီးက—

၂၁၉။ "မြည်း၏အသံဖြင့် မြည်နေသောသူကား အဘယ်သူနည်း" ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။ "မြည်းတို့၏အသံ၌ အနက်ကို သိနားလည်ပါ၏လော" ဟု (ထိုလုလင်က) မထေရ်ကြီးကို ပြန်၍ မေးလေ၏။

၂၂၀။ "ငါသိပါသည်" ဟု မထေရ်ကြီးကဆိုလတ်သော် ထိုလုလင်က မိမိ၏ အယူဝါဒကို တင်ပြလေ၏၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းကို (မထေရ်ကြီးက) ဖြေကြားသည့်ပြင် ချွတ်ယွင်းချက်ကိုလည်း ထောက်ပြလေ၏။

၂၂၁။ "သို့ဖြစ်လျှင် အရှင်ဘုရားကလည်း မိမိ၏ဝါဒကို တင်ပြပါဦးလော့" ဟု တိုက်တွန်းသဖြင့် (မထေရ်ကြီးက) အဘိဓမ္မာပါဠိကို ဟောပြသောအခါ ထိုလုလင်သည် ထိုအဘိဓမ္မာဒေသနာ၏ အနက်ကို မသိရှာပဲ ရှိလေသည်။

၂၂၂။ (ထို့ကြောင့်) "ဤဗေဒင်ကား အဘယ်သူ၏ ဗေဒင်ပါနည်း" ဟု ထိုလုလင်က မေးလတ်သော် "(ဗုဒ္ဓမန္တ)ဗုဒ္ဓဗေဒင်ခေါ်သည်" ဟု မထေရ်ကြီးက ဆို၏။ အကျွန်ုပ်အား ဤဗုဒ္ဓဗေဒင်ကို ပေးပါ-ဟု ဆိုလတ်သော် ရှင်ရဟန်းပြု၍ ထိုဗေဒင်ကို သင်ယူလော့-ဟု မထေရ်ကြီးက မိန့်ဆို၏။

၂၂၃။ ထိုလုလင်သည် ဗုဒ္ဓဗေဒင်ကို လိုချင်သောကြောင့် ရှင်ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ပိဋကသုံးပုံကို သင်ယူလေ၏၊ နောက်ကာလ၌ "ဤတရားတော်ကား တကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်ပေသည်" ဟု ထိုတရားကို သဘောပေါက်သွားလေ၏။

၂၂၄။ မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ကဲ့သို့ နက်နဲသော အသံရှိသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ပင် မြေအပြင်၌ ကျော်စော ထင်ရှားသည် (ဖြစ်ရာလတံ့ဟု မျှော်တွေး၍) ထိုပုဏ္ဏားလုလင်ရဟန်းကို **ဗုဒ္ဓဃောသ**-ဟု (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က) ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။

၂၂၅။ ထိုဗုဒ္ဓဃောသသည် ထိုကျောင်းတိုက်၌ **ဉာဏောဒယ** မည်သော ကျမ်းကို[၁] စီရင်ပြီးလျှင် ထိုအခါ ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိတော်၏အဖွင့် **အဋ္ဌသာလိနီ** ကျမ်းကို ပြုစီရင်လေ၏[၂]။

၂၂၆။ (ထို့ပြင်)ပညာကြီးသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် **ပရိတ္တဋ္ဌကထာ** ခေါ်သော အကျဉ်းချုပ် အဋ္ဌကထာကိုလည်း ပြုစီရင်ရန် အားထုတ်လေ၏။ ထိုအကြောင်းကို အရှင်ရေဝတမထေရ် မြင်သိတော်မူ၍ အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ဆိုတော်မူလေသည်။

၂၂၇။ "ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ) အရပ်ဒေသ၌ ဘုရားဟော ပါဠိတော်မျှကိုသာလျှင် ဆောင်ရွက် လေ့ကျက်ကြ၏၊ ဤအရပ်၌ အနက်အဖွင့် အဋ္ဌကထာတို့လည်း မရှိကြ၊ ထို့အတူပင် ကွဲပြားသော အာစရိယဝါဒတို့သည်လည်း မရှိကြ။

၂၂၈-၉။ သံဂါယနာသုံးတန် တင်ထားပြီးဖြစ်သော ဘုရားဟော ဒေသနာတော် အပေါင်းကိုရင်း အရှင်သာရိပုတြာ အစရှိသော မထေရ်မြတ်တို့ မြွက်ဆိုဟောကြားထားသော ဒေသနာအစဉ်ကိုရင်း ကြည့်ရှု၍ **အရှင်မဟိန္ဒ** အမည်ရှိသော ပညာရှိမထေရ်မြတ်သည် သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် စီရင်ထားခဲ့သော သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာသည် သီဟိုဠ်၌ ဖြစ်လျက်တည်လျက်ရှိ၏။

မှတ်ချက်

၁-ဉာဏောဒယမည်သော ဤကျမ်းကို ယခုအခါ မည်သည့်အရပ်၌မျှ မတွေ့ရပေ။

၂-ပြုစီရင်လေ၏-ဟူသောစကားသည် အကာသိ-ဟူသောပုဒ်၏ သဒ္ဒါနက် အတိအကျပြန်ဆိုချက် ဖြစ်သည်၊ သို့သော် ယခုအခါ ထင်ရှားရှိနေသော အဋ္ဌသာလိနီကျမ်းမှာ သီဟိုဠ်သို့ရောက်ပြီးနောက် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စသည်တို့ကို ပြုစီရင်ပြီးမှ ရေးသားစီရင်ထားသော ကျမ်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထို့ကြောင့် အကာသိ-ပုဒ်ကို ပြုစီရင်ရန် အားထုတ်ကြံစည်လေ၏-ဟု အဓိပ္ပါယ်ထုတ်ပြန်လျှင် သင့်လျော်ရာ၏။

၂၃၀။ သင်သည် ထိုကျွန်းသို့သွား၍ သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာကို မဂဓတိုင်းသား တို့၏ (ပါဠိ) ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုလော့၊ ထိုပါဠိဘာသာပြန် အဋ္ဌ- ကထာသည် တလောကလုံး၏အကျိုးကို ဖြစ်ထွန်းစေပါလိမ့်မည်"။

၂၃၁။ အထက်ပါအတိုင်း အရှင်ရေဝတ မထေရ်က မိန့်ဆိုတော်မူလတ် သော် ကြီးကျယ်သောပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုအရှင် ဗုဒ္ဓ- ဃောသသည် ကြည်လင်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ထိုဇမ္ဗူ- ဒိပ်ကျွန်း (ဇမ္ဗုဒ္ဒီယနိုင်ငံ)မှ ထွက်ခွါခဲ့၍ ဤ(အပိုင်း၌ ဖော်ပြဆဲဖြစ် သော) **မဟာနာမမင်း**၏ လက်ထက်၌ပင်လျှင် ဤသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွရောက်လာတော်မူခဲ့ပေသည်။

၂၃၂။ အလုံးစုံ သူတော်ကောင်းချည်းဖြစ်သောရဟန်းတော်တို့၏ သီတင်း သုံးရာ ကျောင်းတိုက်ဖြစ်သော မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ ရောက်လာလတ်သော် **မဟာပဓာနဃရ** ခေါ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း ကြီးသို့ သွားပြီးလျှင် **အရှင်သံဃပါလ** မထေရ်မြတ်ထံ၌——

၂၃၃။ အလုံးစုံသော သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာကိုရင်း ထေရဝါဒကိုရင်း ကြားနာ သင်ယူပြီးလျှင် "ဤသည်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော် ဖြစ်သည်" ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍——

၂၃၄။ ထိုမဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌ သံဃာတော်ကို စည်းဝေးစေပြီး လျှင် "အဋ္ဌကထာကို ရေးသားစီရင်ရန် အကျွန်ုပ်အား အလုံးစုံ သော ပိဋကပေစာတို့ကို ပေးကြပါ" ဟု လျှောက်တောင်းလေ၏။ (ထိုအခါ) စည်းဝေးလျက်ရှိသော သံဃာတော်က အရှင်ဗုဒ္ဓ- ဃောသကို စုံစမ်းခြင်းငှါ-

၂၃၅။ သူအား ဂါထာ ၂-ပုဒ်ကို ပေးပြီးလျှင် ဤဂါထာတို့၌ သင်၏ စွမ်း ရည်ကို ပြဦးလော့၊ ထိုရေးသားချက် စွမ်းရည်ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် အလုံးစုံသော ပိဋကပေစာတို့ကို ပေးကုန်အံ့-ဟု ဆို၏။

၂၃၆။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် အဋ္ဌကထာနှင့် တကွ ပိဋကသုံးပုံကို သံဃာ တော်ကပေးသော ဤ ၂-ဂါထာ၌သာလျှင် အကျဉ်းချုံးလျက် ပေါင်းစု၍ **ဝိသုဒ္ဓိမဂ်** မည်သောကျမ်းကို ရေးသားစီရင်တော်မူ လေသည်။

၂၃၇။ ထိုသို့ စီရင်ပြီးနောက် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ဘုရားအလိုတော်၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော ရဟန်းအပေါင်းသံဃာတော်ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် သံဃမိတ္တာထေရီမ စိုက်ပျိုးခဲ့သော မဟာဗောဓိပင် အနီး၌ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ဖတ်စေရန် အားထုတ်စီမံလေသည်။

၂၃၈။ (ထိုအခါ) နတ်တို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ သိမ်မွေ့ထက်မြက်သော ဉာဏ်စွမ်းရည်ကို များစွာသော လူအပေါင်း၌ ထင်ရှားပြခြင်းငှါ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပေစာထုပ်ကို ကွယ်ဝှက်၍ ထားကုန်၏၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည်လည်း ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ၂-ကြိမ်, ၃-ကြိမ် တိုင်တိုင်ပင် ထပ်၍ ရေးသားစီရင်ပြန်လေသည်။

၂၃၉။ သုံးကြိမ်မြောက်၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပေစာကို ဖတ်စေရန်ထုတ်ဆောင်သော အခါ နတ်တို့သည် (ယခင်က ကွယ်ဝှက်ထားသော) အခြားပေစာ ၂-ထုပ်ကိုလည်း ထိုအရပ်၌ ထားလေကုန်၏။

၂၄၀။ ရဟန်းတော်တို့သည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း ၃-စောင်ကို တပြိုင်နက် ရွတ်ဖတ်ကုန်၏၊ ထိုသို့ ရွတ်ဖတ်နေသောအခါ ကျမ်းဂန်ပါဠိအားဖြင့် သော်၎င်း, အနက်အားဖြင့်သော်၎င်း ရှေ့နောက် အစီအစဉ်အားဖြင့်သော်၎င်း—

၂၄၁။ ထေရဝါဒတို့နှင့် ဖြစ်စေ ပါဠိတော်ဝါကျတို့နှင့် ဖြစ်စေ ကွဲလွဲခြင်း မည်သည် ကျမ်းသုံးစောင်လုံးတို့၌ပင် မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

၂၄၂။ ထိုအခါ ရဟန်းအပေါင်း သံဃာတော်သည် အထူးသဖြင့် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ဤဗုဒ္ဓဃောသသည် မချွတ်ကေန် မေတ္တေယျ ဘုရားအလောင်း ပေတည်း-ဟု ကြွေးကြော်လေသည်၊ ဤသို့ အဖန်ဖန် ကြွေးကြော်ပြီးလျှင်—

၂၄၃။ အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ပေစာတို့ကို (အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအား) ပေးအပ်လေသည်။ (ထိုအခါ) အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ သည် (လူရှင်ရဟန်းတို့နှင့်) ရောယှက်ခြင်းကင်းသော ပိဋက တိုက်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးလျက်—

၂၄၄။ ထိုခေတ်အခါတွင် ရှိနေသော အလုံးစုံသော အဋ္ဌကထာတို့ကို အလုံးစုံသောလူတို့၏ မူလရင်းဘာသာဖြစ်သော မာဂဓ (ပါဠိ) ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုတော်မူလေသည်။

၂၄၅။ ပါဠိဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထားသော ထိုအဋ္ဌကထာသစ်သည် ဘာသာအမျိုးမျိုးကို တတ်သိပြောဆိုကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အလုံးစုံတို့အား အကျိုးကျေးဇူး များလှပါပေသည်၊ (ထို့ကြောင့်) အလုံးစုံသော ထေရဝါဒဂိုဏ်းဝင် ဆရာတော်မထေရ်မြတ်တို့သည် ထိုအဋ္ဌကထာသစ်ကို ပါဠိဇာတ်ကဲ့သို့ပင် အလေးတမူ အရေးယူလျက် လက်ခံတော်မူကြလေသည်။

၂၄၆။ ထို့နောင် ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့အားလုံး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် (ဗုဒ္ဓဃောသအရပ်၌ရှိသော) **မဟာဗောဓိ**ကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ရန်[၁] ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ) သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသတည်း—ဟူ၍

မဟာဝံသကျမ်း၌ ဖော်ပြထားပြီး ရှိလေပြီ။

ဤမဟာဝံသစကားကိုပင် အမှီပြု၍ ဗုဒ္ဓဃောသုပ္ပတ္တိမည်သော ကျမ်းငယ်တစောင်၌ ချဲ့ထွင်ကာ အမွှန်းတင်၍ ပြဆိုထားချက်လည်း ရှိသေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုဗုဒ္ဓဃောသုပ္ပတ္တိကျမ်းလာစကားတို့မှ လိုရင်းအကြောင်းအရာများမှာ မဟာဝံသ၌ ပြဆိုထားသော အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့မှ မထူးခြားလှသည့်ပြင် ၎င်းတို့ကို ထုတ်ပြခြင်းဖြင့် ကျမ်းလေးဖွယ်ရာမျှသာ ရှိသောကြောင့် ဤအရာ၌ ဗုဒ္ဓဃောသုပ္ပတ္တိကျမ်းအဆိုကို မထုတ်ပြတော့ပြီ။

၁-မဟာဗောဓိကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ရန် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်-ဟူသော စကားမှာ ရှေး၌ ပြဆိုခဲ့သောစကားနှင့် မနီးနှောမိသကဲ့သို့ ရှိ၏။ ရှေး၌ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသကို ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အနီးအရပ်သား-ဟု ဆိုခဲ့၏။ သီဟိုဠ်သို့ သွား၍ သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့ကို မာဂဓဘာသာပြန်ရန် ဆရာဖြစ်သူ အရှင်ရေဝတမထေရ်က စေခိုင်း၍ သီဟိုဠ်သို့သွားသည်-ဟူ၍လည်း ဆိုခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဤအရာ၌လည်း ဘာသာပြန်ပြီးသော အဋ္ဌကထာတို့ကို ယူဆောင်၍ သာသနာတော်ကို ထွန်းတောက်စေရန် သာသနာပြုရန်အတွက် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့ ပြန်ကြွလေသည်-ဟု ဤသို့စသော အခြင်းအရာဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ ပြန်ကြွခြင်းသည် သာသနာတော်ကို ထွန်းပစေရေးသာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသင့်၏၊ မဟာဗောဓိကို ရှိခိုးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း မရှိသင့်ပေ။

မဟာရာဇဝင်ကြီး စသည့်အဆို

မဟာရာဇဝင်ကြီး စသည်တို့၌မူ "သုမန္တရီပြို ကြွင်း သက္ကရာဇ် ၃၀၇-ခု၊ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် ၉၃၀-ခုနှစ် သေလည်ကြောင်မင်း နန်းသက် (၄၂)နှစ်မြောက်တွင် သထုံပြည်မှ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကူးသွားပြီးလျှင် အဋ္ဌကထာကျမ်းတို့ကို ရေးသားပြုစုတော်မူ၍ ဇမ္ဗူဒိပါ ကျွန်း သထုံပြည်သို့ ဆောင်ယူတော်မူခဲ့သည်"ဟု ပြဆိုထား၏။ ထိုအလို အားဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသကို မြန်မာပြည်သား ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ အထောက်အထားကား မရှိပေ။

ဇမ္ဗူဒိပ အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းသားဖြစ်ကြောင်းယုတ္တိ

ယခုခေတ် ပညာရှိများစွာတို့ကမူ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်ကို ဇမ္ဗူဒိပ တောင်ပိုင်းသားဟု ဆိုကြ၏။ ဤသို့ဆိုရာ၌ အကြောင်းယုတ္တိမှာ— အဋ္ဌ-ကထာ ဋီကာတို့ကို ပြုစုစီရင်တော်မူကုန်သော မထေရ်တို့သည် အများ အားဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပတောင်ပိုင်းသားတို့ချည်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ချဲ၍ ပြရလျှင် ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ, အဘိဓမ္မာဝတာရအဋ္ဌကထာ, ဝိနယဝိနိစ္ဆယ, ဥတ္တရဝိနိစ္ဆယ အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုစုစီရင်တော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ္တမထေရ် သည် စောဠတိုင်း တမ္ဗပဏ္ဏိမြစ်အနီး ဥရဂမြို့သားဖြစ်သည်၊ အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသနှင့် ခေတ်ကာလတူလည်းဖြစ်သည်။ ပရမတ္ထဝိနိစ္ဆယကျမ်း, နာမ-ရူပပရိစ္ဆေဒကျမ်း, အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းတို့ကို ပြုစုတော်မူသော အရှင် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် ကဉ္စိဝရတိုင်း ကာဝေရိမြို့သားဖြစ်သည်။ ခုဒ္ဒက နိကာယ် ဥဒါန်းပါဠိစသည်၏အဖွင့် ပရမတ္ထဒီပနီအဋ္ဌကထာနှင့် သုတ္တန် ဋီကာ, အနုဋီကာတို့ကို ပြုစီရင်တော်မူသော အရှင်ဓမ္မပါလမထေရ်သည် လည်း ဇမ္ဗူဒိပတောင်ပိုင်း ကဉ္စိပုရမြို့သားပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူပင် အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်ကိုလည်း ဇမ္ဗူဒိပတောင်ပိုင်းသားဖြစ်သည်ဟု သိအပ် ပေ၏။ မှန်ပေ၏၊ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၏ နိဂုံး၌ အောက်ပါဂါထာကို မိန့်ဆို ထားပေသည်။

> အာယာစိတော သုမတိနာ၊ ထေရေန ဘဒန္တဇောတိပါလေန။
> ကဉ္စိပုရာဒိသု မယာ၊ ပုဗ္ဗေ သဒ္ဓိံ ဝသန္တေန။ (ပ)
> ဓမ္မကထာယ နိပုဏပရမနိကာယဿဋ္ဌကထံ အာရဒ္ဓေါ။

"ကဒ္ဒိပုရမြို့စသည်တို့၌ ရှေးက ငါနှင့်အတူ နေဘူးသော ကောင်းသောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော **အရှင်ဇောတိပါလ** မထေရ်က တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ (ပ) မဇ္ဈိမနိကာယအရာ၌ အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၏ အဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်ရန် ငါ အားထုတ်ခဲ့ပြီ"။

အထက်ပါဂါထာ၌ **ကဒ္ဒိပုရမြို့** ဟူသည်မှာ **မဒရာသ်မြို့**၏ အနောက် တောင်ဘက် ၄၅-မိုင်ရှိသောအရပ်၌ ယခုအခါ **ကဉ္စီဝရံ**ဟု ခေါ်သော မြို့ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအတူ **မဇ္ဈိမအဋ္ဌကထာ**၏ နိဂုံး၌လည်း အောက်ပါဂါထာကို မိန့်ဆို ထားပေသည်။

အာယာစိတော သုမတိနာ၊ ထေရေန **ဘဒန္တဗုဒ္ဓမိတ္တေန**။
ပုဗ္ဗေ မယူရဒူတ ပ, ဋ္ဋနမှိ သဒ္ဓိံ ဝသန္တေန။ (ပ)
ယမဟံ ပပဉ္စသူဒနိ-မဋ္ဌကထံ ကာတုမာရဘိံ။

"မယူရဒူတသင်္ဘောဆိပ်၌ ရှေးက ငါနှင့်အတူ နေဘူးသော ကောင်းသောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော **အရှင်ဗုဒ္ဓမိတ္တမထေရ်**က တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ (ပ) ပပဉ္စသူဒနီမည်သော အဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်ရန် ငါ အားထုတ်ခဲ့ပြီ"။

အထက်ပါဂါထာ၌ **မယူရဒူတ** သင်္ဘောဆိပ်ဟူသည်မှာ ယခုအခါ **မဒရာသ်မြို့**အနီး မိုက်လပိုရ်ဟုခေါ်သော အရပ်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ရှေးဟောင်း အကြောင်းအရာကိုရှာသော သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဆိုကြ၏။

အထက်ပါ နိဂုံးဂါထာတို့ဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် ဇမ္ဗူဒိယ တောင်ပိုင်း၌ နေဘူးကြောင်းကိုသာပြ၏၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အနီး၌သော်၎င်း, မြန်မာပြည်၌သော်၎င်း နေဘူးကြောင်း ပြဆိုချက်ကိုကား မတွေ့ရပေ။ ထို့ကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်ကို ဇမ္ဗူဒိယတောင်ပိုင်းသား မဟုတ် ဟု မငြင်းနိုင်ပေ။

ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌လည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် အောက် ပါစကားကို မိန့်ဆိုထားသေး၏။

ယံ ပန အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ "အပရိက္ခိတ္တေ ပမုခေ အနာပတ္တိတိ ဘူမိယံ ဝိနာ ဇဂတိယာ ပမုခံ သန္ဓာယ ကထိတ"န္တိ ဝုတ္တံ၊ တံ အန္ဓကရဋ္ဌေ ပါဠေန္တက္ကသန္နိဝေသာ ဧကစ္စဒနာ ဂဗ္ဘပါဠိယော သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။

အန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌ "အရံအတားမရှိသော မျက်နှာစာအရပ်၌ အာပတ်မသင့် ဟူသောစကားကို အကြည်ခံမြင့်မရှိသော မြေအပြင်၌ မျက်နှာစာအရပ်ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုသည်"ဟု အကြင်စကားကို ဆိုအပ်၏၊ ထိုစကားမှာ အန္ဓကနိုင်ငံ၌ သုံးခြားတည်နေကုန်သော အမိုးတခုတည်းသာ ရှိကုန်သော တိုက်ခန်းအစဉ် (တန်းလျား အဆောက်အဦ)တို့ကို ရည်၍ ဆိုထားသော စကားဖြစ်သည်။

အထက်ပါစကားဖြင့် "**အန္ဓကအဋ္ဌကထာ** ဟူသည်မှာ အန္ဓကတိုင်းသားမထေရ်တို့ ပြုစီရင်ထားသော အဋ္ဌကထာဖြစ်သည်"ဟု ထင်ရှား၏၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည်လည်း အန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌ ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဆိုထားသော စကားကိုရင်း ထိုအန္ဓကအရပ်၌ ဆောက်လုပ်လေ့ရှိသော တိုက်ခန်းအစဉ် (တန်းလျား အဆောက်အဦ)တို့၏ တည်နေပုံအခြင်းအရာကိုရင်း ကောင်းကောင်းသိပေ၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအရပ်သား မဟုတ်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထိုပြင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၏ နိဂုံး၌လည်း "**မောရဏ္ဍခေဋကဝတ္တဗ္ဗေန**-မောရဏ္ဍရွာသားဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော" ဟူသောပုဒ်ကို မိန့်ဆိုထားသေး၏။ ဤပုဒ်၌ ခေဋသဒ္ဒါသည် ရွာဟူသောအနက်, တောနယ်သား လယ်သမားတို့၏ နေရာဟူသောအနက်, မြိုငယ်ဟူသောအနက် ဤသုံးခုသောအနက်တို့၌ ဖြစ်သည်ဟု သက္ကတအဘိဓာန်၌ ပြဆိုထား၏၊ ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်း၌ ရွာကို ခေဋာဟု ယခုထက်တိုင် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် "မောရဏ္ဍ-ဒေါင်းဥ"မည်သော (ခေဋ) ရွာ၌ဖြစ်သောသူသည် **မောရဏ္ဍ-ခေဋကမည်**၏၊ "မောရဏ္ဍခေဋက-မောရဏ္ဍရွာသား"ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်သောသူသည် **မောရဏ္ဍခေဋကဝတ္တဗ္ဗမည်**၏-ဤသို့ ဝစနတ္ထပြု၍ "မောရဏ္ဍရွာ၌ ဖြစ်သောသူဟု ခေါ်ဆိုအပ်သောမထေရ်သည်" ဟူသော အနက်ကို

ယူအပ်၏။ ယခုခေတ်၌ ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်း ဂုန္တာဒိစတြိတ်တွင် နာဂါရ်ဇုနကောဏ္ဍခေါ်သော အရပ်မှ ၅၁-မိုင်ခန့်, အမရဝတီခေါ်သော အရပ်မှမူ ၅၇-မိုင်ခန့်ရှိသော အရပ်၌ ကောတနေမလိပုရိဟူသော ဌာနနှင့် ဂုန္ဒလပလ္လိဟူသော ဌာနတို့သည်ရှိကြ၏၊ ထိုအရပ်ဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်၌လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ရှေးဟောင်း အဆောက်အဦပျက်များ ပြန့်ကြဲလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏၊ နေမလိဟူသော တေလဂူစကားသည် မောရ-ဒေါင်း၏ အမည်ဖြစ်သည်၊ ဂုန္ဒလုဟူသော တေလဂူစကားသည် အဏ္ဍ-ဥ၏ အမည်ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုနေမလိပုရိမည်သော ဌာနနှင့် ဂုန္ဒလပလ္လိမည်သော ဌာနနှစ်ခုသည် ရှေးက မောရဏ္ဍခေဋ္ဋက-ဟုခေါ်သော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ ဇာတိရွာ ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေသော ဣန္ဒိယအစိုးရ စူးစမ်းရှာဖွေရေးပညာရှိတို့က ယူဆထား၏။ သို့သော်လည်း မောရဏ္ဍခေဋ္ဋကဝတ္တဗ္ဗနေဟူသောပုဒ်သည် မောရဏ္ဍဂါမိကေန-ဟူသော ပုဒ်ကဲ့သို့ ပါဠိနည်းနှင့် မသင့်လျော်လှပေ။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ အခြားသော ဂုဏ်ပုဒ်များစွာတို့မှာ ထေရေန-ဟူသော ပဓာနပုဒ်၏ ရှေး၌သာလျှင် တည်ရှိကြ၏၊ ဤ မောရဏ္ဍခေဋ္ဋကဝတ္တဗ္ဗနေ-ဟူသော ပုဒ်သည်ကား ထိုပဓာနပုဒ်၏ နောက်၌ တပုဒ်တည်း အသီးအခြားတည်လျက်ရှိ၏၊ အခြားသော သုတ်, ဝိနည်း, အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၏ နိဂုံးတို့၌လည်း ဤပုဒ်ကို မတွေ့ရ။ ထို့ကြောင့် ဤပုဒ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ ဇာတိအရပ်ဌာနကိုသိသော ထိုခေတ်ကာလ၌ရှိသော တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က နောက်ကာလကျမှ ထည့်ထားဟန် တူပေသည်။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်ကို ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး ဗုဒ္ဓဂယာအရပ်သားဟူ၍ရင်း မြန်မာပြည်သားဟူ၍ရင်း ဣန္ဒိယတောင်ပိုင်းသားဟူ၍ရင်း ဆိုသော ဤအဆိုသုံးမျိုးတို့တွင် နောက်ဆုံးအဆိုသည်သာလျှင် သာ၍ အားရှိခိုင်ခံ့ပေသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုအဆိုသည် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ စကားကိုပင်လျှင် မှီသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနောက်ဆုံးအဆိုကိုပင်လျှင်မှီ၍ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိအကြောင်းအရာကို အောက်ပါအတိုင်း သိအပ်ပေ၏။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ အလောင်းလျာသည် သာသနာတော် တဆယ်ရာစုနှစ် (၉၀၀-၁၀၀၀)တွင် ဇမ္ဗူဒီပါ-အိန္ဒိယနိုင်ငံ တောင်ပိုင်း မောရဏ္ဍ ရွာ၌ ပြာဟ္မဏ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ဖွားမြင်တော်မူသည်၊ သူသည် ဗေဒင်သုံးပုံ တို့၌၎င်း အလုံးစုံသော ဝိဇ္ဇာခေါ်ပညာနှင့် သိပ္ပခေါ်အတတ်ဆိုင်ရာ ကျမ်းဂန်တို့၌၎င်း တဖက်ကမ်းရောက်တတ်မြောက်ပြီးနောက် ဗုဒ္ဓသာသနာ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ ထိုတရားတော်ကိုလည်း သင်ယူလိုသဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပ-အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း၌ပင်လျှင် ထေရဝါဒ ကျောင်းတိုက်တခု၌ အရှင် ရေဝတ မထေရ်အမှူးရှိကုန်သော မဟာဝိဟာရဝါသီ ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတော်တို့၏ အထံ၌ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူပြီးလျှင် ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ကို သင်ယူတော်မူလေ၏။ ဤသို့ သင်ယူစဉ်ပင်လျှင် "ဤတရားသည် ဉာဏ် အမြင် စင်ကြယ်ရန် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် တကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်သည်"ဟု သဘောပေါက် သိမြင်လေ၏။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ သည်လည်း သူ၏ထူးခြားသော ဉာဏ်စွမ်းရည်နှင့် ပြည့်စုံပုံကို သိကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ဤရဟန်းငယ်၏ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်းသည် ဘုရား၏ ကျော်စောခြင်းကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်မြင်ကုန်လျက် **ဗုဒ္ဓဃောသ**ဟူသော ဘွဲ့အမည်ကို မှည့်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဗုဒ္ဓဃောသ ဟု ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က ယူအပ် မှည့်ခေါ်အပ်သော ဘွဲ့အမည်ရှိသော မထေရ်" ဟူ၍ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏နိဂုံး စသည်တို့၌ မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ကို သင်ယူပြီးလျှင် **မဒရသ်မြို့**၏ အနီးဖြစ်သော **မယူရဒူတ သဘော်ဆိပ်** အရပ်၌၎င်း **ကဉ္စိပုရမြို့** စသည်တို့၌၎င်း သီတင်းသုံးနေထိုင်လျက် **အနုက အဋ္ဌကထာ**၌ လေ့လာပြီးလျှင် ထိုအဋ္ဌကထာဖြင့် အားမရ မရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း လေ့လာလိုသောကြောင့် ၎င်း ထိုသီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာတို့ကို ပါဠိဘာသာသို့တင်၍ အသစ်ပြုပြင်စီရင်ရန် လိုလားတောင့်တသောကြောင့်၎င်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွသွားတော် မူလေ၏၊ ထိုစဉ်ကာလ၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် **မဟာနာမ** မည်သောမင်းသည် ထီးနန်းအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လျက်ရှိ၏၊ ထိုမင်းသည်လည်း **အဘယဂိရိဝါသ်**

ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့၌ကြည်ညို၍ ထိုဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင် အထူးအားဖြင့် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ အားပေးလျက်ရှိ၏။

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်သည်ကား သာသနာတော် ၉၆၅-ခုနှစ်တွင်[၁] သီဟိုဠ်သို့ ရောက်သည်၊ ထိုအခါ **မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်** သို့သာလျှင် သွား၍ သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ အထံ၌ သီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာတို့ကို ကြားနာ သင်ယူတော်မူလေသည်။ ထို့ကြောင့် **ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ** နိဂုံး၌ အောက်ပါဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> "မဟာအဋ္ဌကထာ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ ကုရုန္ဒိအဋ္ဌကထာဟူသော သုံးစောင်သော ဤသီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့ကို....
> ဗုဒ္ဓမိတ္တဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့် ထင်ရှားကျော်စော၍ အခြေအရံ များသော, ဝိနည်းကို တတ်သိ ကျွမ်းကျင်တော်မူသော ပညာရှိ မထေရ်မြတ်၏ထံ၌ ကြားနာသင်ယူပြီးလျှင် (ဝိနည်း၏ အဖွင့် အဋ္ဌကထာကို အားထုတ်စီရင်ခဲ့ပြီ)။"

အထက်ပါ စကားဖြင့် မဟာ အဋ္ဌကထာစသော အဋ္ဌကထာကြီး သုံးစောင်တို့ကိုသာလျှင် ကြားနာသင်ယူကြောင်း ပြသည်၊ ထိုဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၏ အတွင်းစာသားများ၌မူကား သင်္ခေပအဋ္ဌကထာ အန္ဓက အဋ္ဌကထာတို့၏ အဆုံးအဖြတ်များကိုလည်း ပြထားသေးသည်သာ။ သို့ဖြစ်ရာတွင် ထိုသင်္ခေပ အန္ဓကအဋ္ဌကထာတို့ကို သီဟိုဠ်မထေရ်တို့ထံ၌ အဘယ်ကြောင့် မကြားနာ မသင်ယူပါသနည်းဟူမူ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ နှစ်စောင်တို့တွင် အန္ဓကအဋ္ဌကထာမှာ အန္ဓကတိုင်းဖြစ် အဋ္ဌကထာ ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း ဏ္ဍိယ၌နေစဉ်ကပင် လေ့လာခဲ့ပြီးဖြစ်သော ကြောင့်ရင်း မကြားနာ မသင်ယူကြောင်း ထင်ရှားလှပေ၏။ သင်္ခေပ အဋ္ဌကထာမှာမူ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၏ အကျဉ်းချုပ်မျှ ဖြစ်သောကြောင့် ရင်းကို သီးသန့်မကြားနာ မသင်ယူလေသည်ဟု သိအပ်ပေ၏။

ဤသို့ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့ကို ကြားနာသင်ယူစဉ် ပင်လျှင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်မှာ ထက်မြက်နက်နဲ လျင်မြန်သော ဉာဏ်စွမ်းရည်အထူးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကိုရင်း, အလွန်စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါ

၁-ဤခုနှစ်မှာ မဟာနာမမင်း၏ နန်းစံ ခုနှစ်နှင့် သီဟိုဠ်မှတ်တမ်းအရ ဖြစ်သည်။ The Pali Literature of Cey lon (P.81)

ပညာ ဝီရိယတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလ ဖြောင့်မတ်ခြင်း နူးညံ့ခြင်းအစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သည်ကိုရင်း,မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါးအယူ တည်းဟူသော တောရှုပ်၌ သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုရင်း,များစွာသောကျမ်းဂန်တို့၌ ဆည်းပူးလေ့လာထားပြီးသော သံဝဏ္ဏနာဖွင့်ပြနည်းတို့၌ ကောင်းကောင်း ကျွမ်းကျင်သည်ကိုရင်း သံကြရ၍ အဋ္ဌကထာတို့ကို ကြားနာသင်ယူခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသောကာလ၌ အရှင်သံဃပါလ အစရှိသော မထေရ်တို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအား ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အစရှိသော ကျမ်းတို့ကို ပြုစီရင်ရန် အသီးအသီး တောင်းပန်ကြလေသည်၊ ဤအရာ၌ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမှာ ဆိုခဲ့သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသ၏စကားဖြင့်ပင်လျှင် ထင်ရှားပါသည်၊ ၎င်းမှာ အဋ္ဌကထာတို့၏ နိဂုံး၌ မိန့်ဆိုထားသော အောက်ပါစကားပင် ဖြစ်ပေသည်။

> “အလွန်စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါပညာ ဝီရိယတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလ ဖြောင့်မတ်ခြင်း နူးညံ့ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါး အယူတည်းဟူသော တောရှုပ်၌ သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော-ဤသို့ စသည်ပင် ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ နိဂုံးစကား၌ **မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါး အယူတည်းဟူသော တောရှုပ်၌ သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်** ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒီဖြစ်ကုန်သော မဟာဝိဟာရဝါသီ ထေရ်အရှင်တို့၏ ဟောပြောပို့ချနည်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအယူ၌ရင်း, မဟာသံဃိကဂိုဏ်းအစ မဟာယာနဂိုဏ်း အဆုံးရှိသော ဂိုဏ်းတပါးဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ ပိဋကကျမ်းဂန်အထူးနှင့် ဝါဒအထူး နည်းအထူးဟု ဆိုအပ်သော သူတပါးတို့၏ အယူ၌ရင်း, ထိုပြင် ထိုခေတ်ကာလ၌ ထင်ရှားကုန်သော သာသနာအပြင်ပ တိတ္ထိတို့နှင့် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ ဗေဒင်သုံးပုံ စသည်ဟု ဆိုအပ်သော သူတပါးတို့၏ အယူ၌ရင်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသည်၊ ထို မိမိအယူနှင့် ဂိုဏ်းတပါးအယူတို့၏ သက်ဝင်နိုင်ခဲ သိနိုင်ခဲသော အနက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှုပ်ထွေးသော အရာဌာန၌လည်း သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်း

နိုင်သည်ဟု ပြ၏။ **ပညာ၏ ထက်မြက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်** ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို အကျဉ်းချုံးခြင်းငှါလည်း တဖန် အသစ်ပြုပြင်စီရင်ခြင်းငှါလည်း စွမ်းနိုင်သည်ဟု ပြသည် ဟူ၍ သိအပ်၏။

တောင်းပန်ကြခြင်း၏အကြောင်း

ထိုမဟာဝိဟာရဝါသီတို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသအား အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာတို့ကို အသစ်ပြု စီရင်ရန် တောင်းပန်ကြသနည်းဟူမူ-ဤမေးခွန်းကို ပြေလည်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက် အခြေအမြစ်ပါ ဖော်ပြရန် လိုပါသည်။ ထိုကြောင့် ဤအရာ၌ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောကာလမှစ၍ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ ခေတ်ကာလတိုင်အောင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ဆင်းသက်လာပုံ အစဉ်အဆက်ကို ရှေးဦးစွာ ပြဆိုပါဦးအံ့။

သာသနာတော် ဆင်းသက်လာပုံ အစဉ်အဆက်

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကာလမှ နောက်အနှစ်တရာအတွင်း၌ ဘုရားသာသနာတော်တွင် ဝါဒကွဲပြားခြင်းမည်သည် တစုံတခုမျှ မရှိခဲ့ပေ။ အနှစ်တရာမြောက် ကာလ၌မူကား ဒုတိယ သံဂါယနာတင် မထေရ်တို့က နှင်ထုတ်လိုက်သော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည် အသင်းအပင်းကို ရကုန်၍ တရားတော်ကိုလည်း ဝိနည်းတော်ကိုလည်း တမျိုးတမည်ပြုကုန်လျက် **မဟာသင်္ဂီတိ** ဟူသော အမည်ဖြင့် အသီးအခြား သံဂါယနာ တင်ကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ပဌမ ဒုတိယ သံဂါယနာ နှစ်တန်တင်ထားသော ရှေးဟောင်းတရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကိုသာလျှင် လက်ခံသော မထေရ်အပေါင်းကို **ထေရဝါဒဂိုဏ်း** ဟူ၍လည်း ထိုမှတပါးသော မထေရ်အပေါင်းကို **မဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်း**ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏။

တဖန် မဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်းမှ (၁) **ဂေါကုလိကဂိုဏ်း** (၂) **ဧကဗျောဟာရိကဂိုဏ်း** ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ တဖန် ဂေါကုလိကဂိုဏ်းမှလည်း (၃) **ပညတ္တိဝါဒဂိုဏ်း** (၄) **ဗာဟုလိကဂိုဏ်း** (သို့မဟုတ် **ဗဟုဿုတိကဂိုဏ်း**) ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ တဖန် ဗာဟုလိကဂိုဏ်းမှလည်း (၅) **စေတိယဝါဒီဂိုဏ်း** ကွဲထွက်လာပြန်သည်။ ဤသို့လျှင် မူလရင်း မဟာသင်္ဃိကဂိုဏ်းနှင့် တကွ ဤဂိုဏ်းကွဲတို့သည် အသီးအခြား ၆-ဂိုဏ်းဖြစ်လေကုန်၏။

စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒဂိုဏ်းမှလည်း (၁) **မဟိသာသကဂိုဏ်း**၊ (၂) **ဝဇ္ဇီပုတ္တကဂိုဏ်း** ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ တဖန် မဟိသာသကဂိုဏ်းမှလည်း (၃) **သဗ္ဗတ္ထိဝါဒဂိုဏ်း** (၄) **ဓမ္မဂုတ္တိဂိုဏ်း** ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်၊ တဖန် သဗ္ဗတ္ထိဝါဒဂိုဏ်းမှလည်း (၅) **ကဿပိယဂိုဏ်း** ကွဲထွက်လာသည်၊ ထိုဂိုဏ်းမှလည်း (၆) **သင်္ကန္တိကဂိုဏ်း** ကွဲထွက်လာပြန်သည်၊ ထိုဂိုဏ်းမှလည်း (၇) **သုတ္တဝါဒီဂိုဏ်း** ကွဲထွက်လာပြန်သည်။ ဝဇ္ဇီပုတ္တက ဂိုဏ်းမှလည်း (၈) **ဓမ္မောတ္တရိယဂိုဏ်း** (၉) **ဘဒ္ဒယာနိကဂိုဏ်း** (၁၀) **ဆန္နာဂါရိကဂိုဏ်း** (၁၁) **သမ္မိတိယဂိုဏ်း** ဟူ၍ လေးဂိုဏ်းကွဲလာပြန်သည်။ ဤသို့လျှင် မူလရင်း စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒဂိုဏ်းနှင့် တကွဆိုလျှင် ၎င်းတို့သည် တဆယ့်နှစ်ပါးသောဂိုဏ်းတို့ ဖြစ်လေကုန်၏။ ရှေးမဟာသံဃိကခြောက်ဂိုဏ်းနှင့် တကွဆိုလျှင် ဂိုဏ်းကြီးတဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ၎င်းတို့မှာ သာသနာ နှစ်တရာမြောက် ဒုတိယ သံဂါယနာနှင့် သာသနာနှစ် ၂၃၅-နှစ်မြောက် တတိယ သံဂါယနာတို့၏ အကြားကာလ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဂိုဏ်းများဖြစ်ကြသည်။

ထိုတဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဂိုဏ်းတို့တွင် မူလရင်းဖြစ်သော ထေရဝါဒဂိုဏ်းသည်သာလျှင် ရှေးဟောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဝိနယကို အလေးပြုလျက် မယုတ်မလွန် လုံးဝပြည့်စုံ စင်ကြယ်သော ပဌမသံဂါယနာမှ ဆင်းသက်လာသည့် ရှေးဟောင်းဖြစ်သော တရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို ဆောင်တော်မူပေသည်။ ထိုမှ ကြွင်းသော တဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဂိုဏ်းကွဲတို့သည်ကား ရှေးဟောင်းတရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို တမျိုးတမည် ပြုပြင်ကြလေကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ ဓမ္မဝိနယသည် အချို့အရာ၌လို၍ အချို့အရာ၌ ပိုလျက် မပြည့်စုံ မစင်ကြယ်ပဲ ရှိလေသည်။

ထိုပြင် **သီရိဓမ္မာသောကမင်းတရားကြီး**၏ လက်ထက်၌ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရမှ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သော သာသနာပ အညတိတ္ထိယတို့သည် လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို တောင့်တကုန်၍ ရဟန်းတော်တို့၏အထံ၌ ရှင်ရဟန်းပြုကြပြီးလျှင် မိမိ မိမိတို့၏ အယူဝါဒတို့ကို "ဤသည်ကား တရား၊ ဤသည်ကား ဝိနည်း၊ ဤသည်ကား ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမ" ဟူ၍ ပြောပြကုန်၏။ ရဟန်းတော်တို့၏ အထံ၌ ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်ကို မရသော တိတ္ထိတို့သည်လည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ဆံပင်တို့ကိုရိတ်၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းတို့

ကို ဝတ်ရုံကြပြီးလျှင် ကျောင်းတိုက်တို့၌ လှည့်လည်ကုန်လျက် ဥပုသ်ကံ စသည်ပြုသော အခါကာလဝယ် သံဃာအလယ်သို့ဝင်ကုန်၏။ ထိုတိတ္ထိတို့သည် ရဟန်းသံဃာတော်က တရားတော် ဝိနည်းတော် ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်ဖြင့် နှိပ်ကွပ် ဆုံးမသော်လည်း တရားတော် ဝိနည်းတော်အားလျော်သော အကျင့်ပဋိပတ်၌ မတည်ကုန်မူ၍ သာသနာတော်၏ အမြုပ်ကိုရင်း အညစ်အကြေးကိုရင်း ဆူးငြောင့်ကိုရင်း များပြားစွာ ဖြစ်စေကုန်၏။ အချို့တိတ္ထိတို့သည် မီးကိုပူဇော်ကုန်၏၊ အချို့တိတ္ထိတို့သည် ငါးမျိုးသောအပူ၌ ပူစေကုန်၏၊ အချို့တိတ္ထိတို့သည် နေသို့အစဉ်လိုက်၍ ကျင့်ကုန်၏၊ အချို့တိတ္ထိတို့သည် တရားတော် ဝိနည်းတော်ကို ဖျက်ဆီးကုန်အံ့ဟု ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့် အားထုတ်ကုန်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းသံဃာတော်သည် ထိုတိတ္ထိတို့နှင့် တကွ ဥပုသ် ပဝါရဏာကို မပြုပဲ ရှောင်ရှားလေ၏။အသောကာရုံကျောင်းတိုက်၌ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဥပုသ်ပြုမှု ပြတ်စဲလေ၏။

ဤဖြစ်ပုံ အခြေအနေကို ထောက်ဆကြည့်လျှင် "တဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဝါဒဂိုဏ်းကွဲတို့၏ ဓမ္မဝိနယသည် နောက်ကာလတို့၌ အထက်ပါဖြစ်ပုံကဲ့သို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း သာ၍မစင်ကြယ်ပဲ ဖြစ်လာခဲ့သည်" ဟု ဤသို့လည်း ယူဆနိုင်ပေ၏။ ထိုသို့ယူဆနိုင်ပုံကို ထင်ရှားပြရလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော ဓမ္မဝိနယ ပိဋကတော်၌ "နိဗ္ဗာန်ဓာတ်မှတပါး မြဲသော ခိုင်သော အစဉ်ထာဝရတည်ရှိသော အရာမည်သည် တစုံတခုမျှမရှိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် အတ္တမည်သည်လည်း မရှိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့သည် မမြဲကုန် မခိုင်ကုန် အစဉ်ထာဝရ မတည်ကုန် အတ္တ မဟုတ်ကုန်သည်သာ" ဟူသော အနက်သည် အလွန်ပင် ထင်ရှားပေ၏။ သို့သော်လည်း ယခုခေတ်တွင် ထေရဝါဒီမဟုတ်သော အခြားတပါး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဂိုဏ်းတို့၏ ကျမ်းဂန်တို့၌ရင်း, ရှေးခေတ်က ဝေတုလ္လဝါဒ စသည်တို့၌ရင်း "ဗုဒ္ဓဘုရားသည် မြဲ၏ ခိုင်၏ အစဉ်ထာဝရတည်ရှိ၏ အတ္တတည်းဟူ၍ရင်း, အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် မြဲကုန်၏ ခိုင်ကုန်၏ အစဉ်ထာဝရတည်ရှိကုန်၏ အတ္တတို့တည်းဟူ၍ရင်း" ဤသို့သော အနက်ကို တွေ့မြင်နေရချေ၏။

ထိုသို့ အသောကာရုံ ကျောင်းကိုက်၌ ဥပုသ်ပြုခြင်း ပြတ်စဲနေသော အခါ သီရိဓမ္မာသောက မင်းတရားကြီးသည် သာသနာတော်ကို သုတ်သင်

လိုသည်ဖြစ်၍ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်၏ အထံ၌ (အလုံးစုံသော) အယူဝါဒကို ရှေးဦးစွာ သင်ယူပြီးလျှင် အယူတူကုန် တူကုန်သော ရဟန်းတို့ကို တပေါင်းတည်း စုရုံးစေ၍ တစုတစုသော ရဟန်းအပေါင်းကို ပင့်ခေါ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်သို့သော အယူဝါဒ ရှိပါသနည်း" ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ အကြင်အကြင် ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် သဿတအယူဝါဒ ရှိသည်ဟူ၍ငြင်း, ဧကစ္စသဿတဝါဒအယူ ရှိသည်ဟူ၍ငြင်း" ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ အယူဝါဒအားလျော်စွာ မိစ္ဆာဝါဒကို ဖြေကြားကုန်၏၊ ထိုသို့ဖြေဆိုသော ထိုထိုရဟန်းတို့ကို "ဤသူတို့သည်ကား ရဟန်းအစစ် မဟုတ်ကုန်၊ ဤသူတို့သည် သာသနာ့ပ အညတိတ္ထိယတို့သာ ဖြစ်သည်" ဟု အမှန်အတိုင်းသိ၍ ထိုတိတ္ထိရဟန်းတို့အား အဝတ်ဖြူတို့ကိုပေး၍ လူထွက်စေ၏။ အလုံးစုံသော ထိုရဟန်းတု တိတ္ထိတို့သည် ခြောက်သောင်းမျှ ရှိကုန်၏။

ထိုနောင် အခြားရဟန်းတို့ကို မေးသောအခါ ထိုရဟန်းတို့က "မြတ်သောမင်းကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ ဟောပြောသောဝါဒ ရှိတော်မူ၏" ဟု ဖြေကြားလတ်သော် "အရှင်ဘုရားတို့၊ ယခုအခါ သာသနာတော် စင်ကြယ်ပါပြီ၊ ရဟန်းသံဃာတော်သည် ဥပုသ်ပြုတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် အစောင့်ရှောက်ကိုလည်းပေး၍ မြို့တော်သို့ ဝင်လေ၏။ သံဃာတော်သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးပြီးလျှင် ဥပုသ် ကံကို ပြုတော်မူ၏။ ထိုအစည်းအဝေး၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည် ထိုခေတ်အခါ၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော မိစ္ဆာဝါဒအကြောင်း ဝတ္ထုတို့ကိုငြင်း, နောင်ခေတ်အခါ၌ ဖြစ်ပေါ်လတံ့သော မိစ္ဆာဝါဒအကြောင်း ဝတ္ထုတို့ကိုငြင်း ထို အလုံးစုံတို့ကို တားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှါ မြတ်စွာဘုရား ပေးတော်မူခဲ့သော နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာကို အကျယ်ဝေဘန်တော်မူလျက် တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မိစ္ဆာဝါဒကို နှိမ်နင်းကြောင်းဖြစ်သော ကထာဝတ္ထု မည်သော ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာကျမ်းကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုနောင် အရှင် မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ် အမှူးရှိသော ပိဋကသုံးပုံဆောင် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော တထောင်သော ထေရဝါဒီ ရဟန်းတော်တို့သည် ရှေးသံဂါယနာ နှစ်တန်တင်ပြီးသော စင်ကြယ်သော

ရှေးဟောင်း ဓမ္မဝိနယကို တဖန်သံဂါယနာတင်၍ ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်တော်မူကုန်၏။

ထိုနောင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည် အစွန်အဖျား ကျသော ကိုးတိုင်းကိုးဌာနတို့၌ သာသနာတော် တည်ထွန်းစေရန် အကျိုး ငါ့ ကိုးပါးသော သာသနာပြု နာယကမထေရ်တို့ကို ရွေးချယ်၍ စေလွှတ် တော်မူ၏။ ထိုကိုးပါးတို့တွင် ရှစ်ပါးသော မထေရ်တို့သည် မိမိ မိမိ၏ ကျရောက်ရာဌာနသို့သွား၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်စေပြီးလတ်သော် **အရှင်မဟာမဟိန္ဒမထေရ်သည်** သာသနာတော် ၂၃၆-ခုနှစ်၌ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ)မှ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွသွားပြီးလျှင် **ဒေဝါနံပိယတိဿမင်း** အမှူးရှိသော ထိုကျွန်းသူကျွန်းသားအပေါင်းကို သာသနာတော်၌ ကြည်ညို စေ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ကောင်းစွာ တည်စေတော်မူ၏၊ ထိုမင်းက လှူသော **မဟာမေဃဝန်ဥယျာဉ်** ကိုလည်း ခံယူတော်မူ၍ ထိုဥယျာဉ်၌ **မဟာဝိဟာရ**မည်သော သံဃအရာမ် ကျောင်းတိုက်ကြီးကို တည်စေတော် မူ၏။ ထိုကာလမှစ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သည် **ဝဋ္ဋဂါမဏိ မင်း လက်ထက်တိုင်အောင်** ဂိုဏ်းတပါးတို့၏ ဝါဒ ရောယှက်ခြင်းမရှိပဲ အညစ်အကြေးကင်းလျက် ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ထွန်းပခဲ့ လေပြီ။ ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း၏ လက်ထက်မှစ၍မူကား ဂိုဏ်းတပါးတို့၏ အယူ ဝါဒတို့သည်လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ချည်းကပ် ဝင်ရောက်လာကုန်၏။ ထို အခါ၌ **စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒီဂိုဏ်းဝင် မထေရ်မြတ်တို့သည်** ရှေးဟောင်း ဖြစ်သော တရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို ထိုဂိုဏ်းတပါးတို့၏ ဝါဒတို့နှင့် မရောနှော မညစ်နွမ်းပဲ ပကတိအတိုင်း စင်ကြယ်လျက် တည်တံ့အောင် ကြိုးစွာသော လုံ့လဖြင့် ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူကုန် ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ—

အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းသည် သာသနာတော် ၄၄၀-ခုနှစ်၌ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ငါးလမျှကြာသောအခါ ဗြာဟ္မဏတိဿမည်သော သူပုန်ဒမြကြီး နှင့် ခုနစ်ဦးကုန်သော ဒမိဠ (တမယ်) စစ်သူကြီးတို့က တိုက်ခိုက်နှိပ်စက် သည်ဖြစ်၍ စစ်ပွဲ၌လည်း ရှုံးသည်ဖြစ်၍ ထွက်ပြေးပြီးလျှင် ၁၄-နှစ်ကျော် ကာလပတ်လုံး ပုန်းအောင်းလျက် မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့် နေရ၏။

ထိုအခါ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ လူတို့သည် သူခိုးဒမြ သူပုန်ဘေးဖြင့်ရင်း ခေါင်းပါး ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးဖြင့်ရင်း နှိပ်စက်သောကြောင့် ရဟန်းတော်တို့အား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ရှာလေကုန်၊ ထို့ကြောင့် သီဟိုဠ်မှရဟန်းတော်တို့သည် အများအားဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ)သို့ သွားကုန်၍ ဓမ္မဝိနယကို နှုတ်တက် အာဂုံဆောင်လျက် နေတော်မူကုန်၏။ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ပင်လျှင် ကျန်ရစ်သော မထေရ်တို့သည်လည်း ရတတ်သမျှသော သစ်ဥ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်ရွက်တို့ဖြင့် မျှတကုန်လျက် ကိုယ်ကာယစွမ်းဆောင်နိုင်လျှင် ထိုင်လျက် ပရိယတ်တရားတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပြန်ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ ကိုယ်ကာယ မစွမ်းဆောင်နိုင်လျှင် သဲကိုစုပုံ၍ ထိုသဲပုံကို ဝန်းရံကုန်လျက် ဦးခေါင်းတို့ကို အလယ်ဗဟို တနေရာတည်း၌ ထားကုန်၍ ပရိယတ် တရားတော်ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကုန်၏။ ဤနည်းဖြင့် ၁၂-နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံကို မယုတ်လျော့စေပဲ နှုတ်တက်အာဂုံ ဆောင်တော်မူကုန်၏။ ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းသည် ဒမိဠ (တမယ်) မင်းကိုသတ်၍ တဖန် မင်းပြုသောအခါကာလ (သာသနာ ၄၅၅-၄၆၇-နှစ် အတွင်း)၌ သီဟိုဠ်တွင် ကျန်ရစ်သော ထိုမထေရ်တို့သည် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း (ဣန္ဒိယနိုင်ငံ)မှ ပြန်လာသော မထေရ်တို့နှင့်အတူတကွ ပိဋကသုံးပုံကို တိုက်ဆိုင်သုတ်သင်ကုန်လတ်သော် အက္ခရာတလုံးမျှသော်လည်း မညီညွတ်ပဲ ကွဲလွဲသည်ကိုမတွေ့ရဟူ၏။ သို့ရာတွင် **မဟာနိဒ္ဒေသကျမ်းကို**ကား ထိုစဉ်ကာလက ဒုဿီလ ရဟန်းတဦးသာလျှင် နှုတ်တက် ဆောင်ထားလျက် ရှိ၏၊ ထိုကျမ်းကိုလည်း **မဟာတိပိဋက မထေရ်က** ထိုဒုဿီလရဟန်းထံမှ **မဟာရက္ခိတမထေရ်ကို** သင်ယူစေလျက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခဲ့ပေသည်။ ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ခေါင်းပါး ငတ်မွတ်ခြင်း တိုင်းပြည် ချောက်ချား ပျက်စီးခြင်း ဘေးတို့ဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့် နှုတ်ငုံဆောင်ရန် ခဲယဉ်းသော အခါသမယ၌သော်လည်း ပိဋကသုံးပုံဟူသော ဓမ္မဝိနယကို ရှိသေစွာဆောင်လာခဲ့ကြပေသည်။

ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းသည် **အဘယဂိရိမည်သော** ကျောင်းတိုက်ကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် (မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့် တိမ်းရှောင်ပုန်းအောင်းနေစဉ်က) မိမိအား ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လျက် ကျေးဇူးပြုဘူးသော **မဟာတိဿမထေရ်အား** လှူဒါန်းလေ၏။ ထိုမထေရ်မှာ ဒါယကာတို့နှင့်

ရောနှောဆက်ဆံခြင်း များသောကြောင့် မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတော်တို့က ၎င်းကို ပဗ္ဗာဇနီယကံပြု၍ နှင်ထုတ်လေ၏။ ထိုအခါ ၎င်း၏တပည့် **ဗဟလမဿုတိဿ**မည်သော မထေရ်သည် ထိုကံကို ကန့်ကွက်တားမြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအားလည်း ဥက္ခေပနီယကံပြု၍ ကြဉ်ထုတ်ပြန်လေ၏။ ထိုဗဟလမဿုတိဿမထေရ်သည် မဟာဝိဟာရဝါသီရဟန်းတို့ကို အမျက်ထွက်၍ အဘယဂိရိကျောင်းတိုက်သို့သာလျှင် သွားလေ၍ ထိုမဟာတိဿမထေရ်နှင့် တပေါင်းတည်းဖြစ်ခါ သီးသန့်ဂိုဏ်းဂဏကို ဆောင်လျက်နေလေတော့၏။ ထိုမထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် (ဂိုဏ်းဂဏ)သို့ တဖန် ပြန်၍ မလာကြတော့လေပြီ။ ထိုအခါမှစ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ **မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်း, အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်း**ဟူ၍ နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလေသည်။ ဤသို့နှစ်ဂိုဏ်းကွဲခြင်းသည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာသနာဆုတ်ယုတ်ရန် ပဌမအကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းဖြစ်ပေါ် လာခြင်း

ထိုစဉ်အခါက ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းသည် အဘယဂိရိဝါသီ ရဟန်းတို့၌သာလျှင် အထူးသဖြင့် ကြည်ညို၍ ၎င်းတို့ကိုသာလျှင် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ဘိတ်မန်လျက် ထောက်ပံ့၏၊ မင်း၏ အမတ်ကြီး အစရှိကုန်သော ထင်ရှားကုန်ထင်ရှားကုန်သော တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့သည်လည်း ထိုအဘယဂိရိကျောင်းတိုက်၌၎င်း အခြားအရပ်တို့၌၎င်း များစွာသောကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်၍ ထိုအဘယဂိရိဝါသီ ရဟန်းတို့အား လှူဒါန်းကုန်၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် အဘယဂိရိဝါသီ ရဟန်းတို့သည် ထင်ရှားကျော်စောသော လူအများတို့၏ အရိုအသေပြုလျက် ပေးလှူပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို ခံရကုန်၏။ ထို့ပြင်လည်း ဗဟလမဿုတိဿမထေရ် အစရှိသော အဘယဂိရိဝါသီရဟန်းတို့သည် ဇလ္လိယနိုင်မှ ဆောင်ယူလာသော ဝဇ္ဇီပုတ္တကဂိုဏ်း၌ အတွင်းဝင်သည့် ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း၏ ဓမ္မဝိနယဖြစ်သော သက္ကတဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ပိဋကအသစ်အဆန်းကိုလည်း လက်ခံသင်ယူပို့ချကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုအဘယဂိရိဝါသီတို့သည်လည်း ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းသားမည်လေကုန်၏။ ဤသည်ကား သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာသနာဆုတ်ယုတ်ရန် ဒုတိယအကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

ပိဋကသုံးပုံကို ပေထက်အက္ခရာတင်ခြင်း

မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်ဟိုသည်ကား ပါဠိဘာသာဖြင့် ကောင်းစွာ တည်လျက်ရှိသော ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ရှေးဟောင်းပိဋကကို သာလျှင် လက်ခံလျက် သင်ယူပို့ချကုန်၏။ ၎င်းကိုလည်း နှုတ်ငုံပါဌ်ဖြင့် သာလျှင် ဆောင်ထားကုန်၏။ သို့သော် ထိုခေတ်က မထေရ်တို့သည် နောင်လာနောက်သား ပုဂ္ဂိုလ်အများတို့၏ သတိပညာ ဆုတ်ယုတ်မည်ကို မျှော်မြင်တော်မူကြသောကြောင့် ဘုရားလက်ထက်တော်မှ ထိုခေတ်ကာလ တိုင်အောင် နှုတ်ငုံပါဌ်ဖြင့်သာ ဆောင်လာခဲ့သော အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံကို ပေထက်၌ ရေးသားတင်ထားရန် အားထုတ်ကြ လေသည်၊ အားထုတ်သောအခါမှာလည်း မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်တို့သည် အနု-ရာဓပြိုတော်မှ ၆၀-မိုင် ဝေးကွာသော **မလယဇနပုဒ်** မာတုလမြို့အနီး **အာလောကလိုဏ်**၌ သိတင်းသုံးကုန်လျက် ထိုနယ်ပယ်၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ၏ အစောင့်အရှောက်ကို ယူကုန်၍ **ပေထက်အက္ခရာ တင်ခြင်း ကိစ္စ**ကို ဆောင်ရွက်တော်မူကြလေသည်။

ဤအကြောင်းကို ထောက်ဆ၍ "ထိုစဉ်အခါက မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်တို့သည် မင်းနှင့် မင်း၏ အမတ်ကြီးတို့ထံမှ ထောက်ပံ့ကူညီခြင်းကို မရကုန်ပဲ မိမိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ပိဋကသုံးပုံ ပေထက်အက္ခရာ တင်ခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ကြသည်" ဟူ၍၎င်း "ထိုပေထက် အက္ခရာတင်ခြင်းမှာလည်း နောင်လာနောက်သားတို့၏ သတိပညာဆုတ် ယုတ်မည်ကို မြင်သောကြောင့် ပြုကြကုန်သကဲ့သို့ပင် ခေါင်းပါး ငတ်မွတ် ခြင်း တိုင်းပြည် ချောက်ချား ပျက်စီးခြင်း စသောဘေးတို့ဖြင့် နှိပ်စက် သော အခါကာလတို့၌ နှုတ်ငုံဆောင်ထားရန် ခဲယဉ်းခြင်းကို မြင်သော ကြောင့်လည်း ပြုခဲ့ကြသည်" ဟူ၍၎င်း ထို့အတူပင် "အဘယဂိရိဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့က လက်ခံသင်ယူ ပို့ချနေသောအယူတပါး အခြားဝါဒတို့နှင့် မရောယှက် မရှုပ်ထွေးစေရန် အကျိုးငှါလည်းရည်ရွယ်၍ ပေထက်အက္ခရာ တင်တော်မူခဲ့ကြသည်" ဟူ၍၎င်း ဤအချက်များကိုလည်း သိအပ် မှတ်ယူ အပ်ပေ၏။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်တို့သည် ထက်ဝန်း ကျင် စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒ ပိဋကကို အယူတပါးတို့နှင့် မရောနှောခြင်း

အကျိုးငှါ ရေးကကဲ့သို့ပင် ပါဠိဘာသာဖြင့်သာလျှင် ပေထက်၌တင်၍လည်း ကောင်းစွာထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ကြပေသည်။ အကယ်၍သာ ထိုစဉ်ကာလက ပိဋကသုံးပုံကို ပေတို့၌ တင်မထားခဲ့ပါလျှင် နောက်နောက် ခေတ်ကာလတို့၌အယူတပါးမှ လာသောသုတ်တို့ကို "ဤသုတ်များသည် ငါတို့၏ ပိဋကမဟုတ်"ဟု ပယ်ရှားရန် မလွယ်ကူပဲ ရှိလေရာ၏။ စင်စစ်သော်ကား ထိုစဉ်ကာလက အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံကို ပေတို့၌ တင်ထားခဲ့သောကြောင့်သာလျှင် နောက်အနာဂတ်ကာလတို့၌ အယူတပါးမှ လာသောသုတ်တို့ကို ထိုပေထက်အက္ခရာ ပိဋကစာတို့နှင့် နှိုးနှောတိုက်ဆိုင်၍ ပယ်ရှားရန် လွယ်ကူပေတော့သည်။

ထိုသို့ လွယ်ကူပုံကို ထင်ရှားပြရလျှင်....သာသနာနှစ် ၅၂၄-နှင့် ၅၅၂-ခုနှစ်တို့အတွင်း **ဘာတိယမင်း၏** လက်ထက်၌ အဘယဂိရိဝါသီမထေရ်တို့နှင့် မဟာဝိဟာရဝါသီမထေရ်တို့အား ဝိနည်း၌ ငြင်းခုန်မှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ဘာတိယမင်းသည် ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော **ဒီဃကာရာယန**မည်သော အမတ်ကို မထေရ်တို့ထံသို့ စေလွှတ်လိုက်၏၊ ထိုအမတ်သည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံးတို့၏ သုတ်ကို ကြားနာပြီးလျှင် အဆုံးအဖြတ်ကို ပေးလေသည်။ ထို့ပြင် သာသနာနှစ် ၇၅၈-နှင့် ၇၀၀-တို့အတွင်း **ဝေါဟာရကတိဿမင်း၏** လက်ထက်၌ရင်း, သာသနာနှစ် ၇၉၇-နှင့် ၈၁၀-တို့အတွင်း **ဂေါဌာဘယမင်း၏** လက်ထက်၌ရင်း ထေရဝါဒီမထေရ်တို့သည် ပေထက်တင်ထားသော ပိဋကတော် ဓမ္မဝိနယနှင့် နှိုးနှော၍ မှားယွင်းသော အဓမ္မဝါဒကို ပယ်ရှားတော်မူကြလေသည်။

အဓမ္မဝါဒ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

ဤဆိုလတ့်သောစကားမှာ မူလအရင်းမှစ၍ သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးဖြစ်သော အဓမ္မဝါဒတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံဖြစ်သည်။ **သိရိဓမ္မာသောကမင်းတရားကြီး၏** လက်ထက်၌ လူဝတ်လဲစေ၍ နှင်ထုတ်လိုက်သော **တိတ္ထိတို့သည်** ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ထောက်တည်ရာမရသောကြောင့် အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ **ပါဋလိပုတ်**မြို့တော်မှ ထွက်ခွါသွားကြပြီးလျှင် **ရာဇဂြိုဟ်**မြို့အနီး **နာဠန္ဒ**မြို့၌ စည်းဝေးကုန်၍ "ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ လူများအပေါင်းတို့ မသက်ဝင် မယုံကြည်စေရန် အကျိုးငှါ သာကီဝင်နွယ် ရဟန်းတို့၏ တရားဝိနည်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမည်၊ ထိုသို့ ဖျက်ဆီးခြင်း

မှာလည်း သူတို့၏အယူကို မသိလျှင် ဖျက်ဆီးရန် မတတ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် အမှတ်မရှိ တစုံတခုသောနည်းဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာ၌ တဖန်ဝင်ရောက်၍ ရှင်ရဟန်းပြုရမည်”ဟု ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လေကုန်၏။ ထိုတိတ္ထိတို့သည် ဤသို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပြီးလျှင် တဖန်ပြန်လာကုန်၍ စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒီ ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့၏အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် ထိုမှတပါးသော မဟာသံဃိကဂိုဏ်း အစရှိကုန်သော တဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဂိုဏ်းသားတို့၏ အထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မိမိတို့ တိတ္ထိဖြစ်ကြောင်းကို အသိ မပေးပဲ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၍ ပိဋကသုံးပုံကို သင်ယူပြီးလျှင် ထိုပိဋကသုံးပုံကို လည်း ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ပြု၍ ထိုနောင် **ကောသမ္ဗီမြို့**သို့သွား၍ မမ္ဗပိနယ ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အကြောင်းဥပါယ်ကို ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် သာသနာတော် ၂၅၃-ခုနှစ်တွင် ခြောက်ပါးသောဌာနတို့၌ နေကုန်လျက် (၁) **ဟေမဝတိကဂိုဏ်း** (၂) **ရာဇဂိရိကဂိုဏ်း** (၃) **သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်း** (၄) **ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်း** (၅) **အပရသေလိယဂိုဏ်း** (၆) **ဝါဇိရိယဂိုဏ်း** (၇) **ဝေတုလ္လဂိုဏ်း** (၈) **အန္ဓကဂိုဏ်း** (၉) **အညမဟာသံဃိကဂိုဏ်း**ဟူ၍ ကိုးခုသော ဂိုဏ်းသစ်တို့ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ထိုဂိုဏ်းတို့၏ အမည်နှင့် အယူ တို့မှာ ကထာဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၌ ပြထားလျက်ရှိပေ၏။

ထိုတွင် ဟေမဝတိကဂိုဏ်းသားတို့သည် တရားတု တရားယောင်ကို ဘုရားဟော တရားအဖြစ်ဖြင့်ဖော်ပြ၍ (၁) **ဝဏ္ဏပိဋက** မည်သော ကျမ်း ကို ပြုကုန်၏။

ရာဇဂိရိကဂိုဏ်းသားတို့သည် (၂) **အင်္ဂုလိမာလပိဋက** မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းသားတို့သည် (၃) **ဂူဠဝေဿန္တရ** မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းသားတို့သည် (၄) **ရဋ္ဌပါလဂဇ္ဇိတ**(ရဋ္ဌပါလ၏ ကြုံးဝါးခဏ်း)မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

အပရသေလိယဂိုဏ်းသားတို့သည် (၅) **အာဠဝကဂဇ္ဇိတ**(အာဠ ဝက၏ ကြုံးဝါးခဏ်း)မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

ဝဇီရတောင်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော ဝါဇိရိယဂိုဏ်းသားတို့သည် (၆) **ဂူဠဝိနယ** မည်သော ကျမ်းကို ပြုကုန်၏။

ထိုဂိုဏ်းသားအားလုံးတို့သည်ပင် မာယာဇာလတန္တကျမ်း သမာဇ-တန္တကျမ်း အစရှိသော များစွာသော **တန္တကျမ်း** တို့ကိုရင်း မရီစိကပ္ပကျမ်း ဟေရမ္ဘကပ္ပကျမ်း အစရှိသော များစွာသော **ကပ္ပ** ကျမ်းတို့ကိုရင်း ပြုကုန်၏။

ဝေတုလ္လဝါဒီ ဂိုဏ်းသားတို့သည်ကား (၇) ဝေတုလ္လပိဋကကို ပြုကုန်၏။

အန္ဓက ဂိုဏ်းသားတို့သည်လည်း (၈) ရတနကူဋ အစရှိသော ကျမ်းတို့ကို ပြုကုန်၏။

အညမဟာသံဃိက ဂိုဏ်းသားတို့သည်လည်း (၉) **အင်္ဂုလိမာလ** အစရှိသော သုတ္တန်တို့ကို ပြုကုန်၏။

ထိုတရားတု တရားယောင်ကျမ်းတို့တွင် ဝေတုလ္လဝါဒကျမ်း ဝါဇိရိယ-ဝါဒကျမ်း ရတနာကူဋကျမ်းဟူသော ဤသုံးမျိုးတို့သည်သာလျှင် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်လာကြသည်၊ ထိုမှတပါးသော ဝဏ္ဏပိဋကအစရှိသောကျမ်းတို့သည်ကား ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း(ဣန္ဒိယနိုင်ငံ)၌သာလျှင် တည်ရှိနေကြသည်-ဟု **နိကာယသင်္ဂဟကျမ်း**၌ မိန့်ဆို၏၊ သို့သော်လည်း ဝဏ္ဏပိဋကစသော ကျမ်းတို့လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်ကြောင်း အရိပ်နိမိတ်ထင်သည်သာ တည်း။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် **ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ**၌—

"ဝဏ္ဏပိဋက အင်္ဂုလိမာလပိဋက ရဋ္ဌပါလ၏ကြုံးဝါးခဏ်း အာဠ-ဝက၏ကြုံးဝါးခဏ်း ဂူဠှမဂ် ဂူဠှဝေဿန္တရာ ဂူဠှဝိနည်း ဝေဒလ္လပိဋက ဟု ခေါ်သော ကျမ်းတို့သည်ကား ဘုရားစကားတော် မဟုတ်ကုန် သည်သာဟု ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်ဆိုထားသည်"ဟူ၍ရင်း-

သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း—

"ဂူဠှဝိနည်း ဂူဠှဝေဿန္တရဇာတ် ဂူဠှမဟောသဓာဇာတ် ဝဏ္ဏ-ပိဋက အင်္ဂုလိမာလပိဋက ရဋ္ဌပါလ၏ ကြုံးဝါးခဏ်း အာဠဝက၏ ကြုံးဝါးခဏ်း ဝေဒလ္လပိဋကဟူသော ဘုရားစကားတော် မဟုတ် သော ဤကျမ်းအပေါင်းသည် ပရိယတ်တရားတု တရားယောင် မည်၏"ဟူ၍ရင်း—

ထိုဝေတုလ္လပိဋကစသည်တို့ကို ပယ်ထားခြင်း ထင်ပေသည်၊ မှန်ပေ၏၊ ထိုဝေတုလ္လ-ပိဋကစသည်တို့ကို မကြားရပဲ ထိုဝေတုလ္လပိဋကစသည်တို့၏အနက်ကို မသိရပဲ သီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည် ၎င်းတို့ကို ပယ်ရန်မစွမ်းနိုင်ချေ၊ ထိုပယ်ရှားသော စကားသည်လည်း ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသား အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့၏ စကားမဖြစ်နိုင်ချေ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ မဟာမဟိန္ဒမထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွရောက်သော ခေတ်ကာလ၌ ထိုဝေတုလ္လပိဋကစသော ကျမ်းတို့သည်ပင်လျှင် မရှိသေး မဖြစ်ပေါ်သေးသောကြောင့်တည်း။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဝေတုလ္လပိဋကစသော ကျမ်းတို့သည်၎င်း, ထိုမှတပါးသော ထိုခေတ်ပေါ် မဟာယာနပိဋကတို့သည်၎င်း အများအားဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ကြသည်ဟု ယူသင့်ယူထိုက်၏။ ထိုကျမ်းတို့တွင်လည်း ဝဇ္ဇိပုတ္တကဂိုဏ်း၌ အတွင်းဝင်သော ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း၏ ပိဋကတို့ သီဟိုဠ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်းကို ရှေး၌ပင်လျှင် ဆိုခဲ့ပြီ။ ထိုမှတပါးသော ပိဋကကျမ်းဂန်တို့ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ဝေတုလ္လဝါဒကို ပဌမအကြိမ် နှိမ်နင်းခြင်း

သာသနာနှစ် ၇၅၈-နှင့် ၇၈၀-တို့တွင် ဝေါဟာရကတိဿမင်း၏လက်ထက်၌အဘယဂိရိကျောင်းနေ ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းသားတို့သည် ရှေး ၂၅-၂၆-မျက်နှာ၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးရန်အကျိုးငှါ ရဟန်းအသွင်ကို ဆောင်သော ဝေတုလ္လဝါဒီ ပုဏ္ဏားတို့စီရင်ထားသော ဝေတုလ္လပိဋကကို လက်ခံကုန်၍ "ဤဝေတုလ္လပိဋကသည် ဘုရားဟောတည်း" ဟု ပြကုန်၏။ ထိုဝေတုလ္လပိဋကကို မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော ထေရဝါဒီ ရဟန်းတော်တို့သည် မိမိတို့၏ ဓမ္မဝိနယနှင့် နှီးနှောပြီးလျှင် အဓမ္မဝါဒဟု ဆုံးဖြတ်၍ ပယ်ရှားကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကိုကြား၍ ဝေါဟာရကတိဿမင်းသည် အလုံးစုံသောကျမ်းတို့၌ ပါရဂူမြောက်တတ်သိသော **ကပိလအမတ်ကို** စေလွှတ်၍ ဆုံးဖြတ်စေပြီးလျှင် ဘုရားဟော မဟုတ်ကြောင်း သိရ၍ အလုံးစုံသော ဝေတုလ္လစာပေဟူသမျှကို မီးရှို့စေ၍ ထိုဝေတုလ္လအယူရှိသော ရဟန်းယုတ်တို့ကိုလည်း ဖိနှိပ်၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကိုထွန်းလင်းစေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မဟာဝံသ၌ အောက်ပါဂါထာကို မိန့်ဆိုထားလေသည်-

၃၆-၄၁။ ထိုဝေါဟာရကတိဿမင်းသည် ကပိလမည်သော အမတ်ကြီးဖြင့်(ဆုံးဖြတ်စေ၍) ဝေတုလ္လဝါဒကို နှိမ်နင်း၍ ရဟန်းယုတ်

တို့အား ဖိနှိပ်ခြင်းကိုလည်းပြု၍ သာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေခဲ့လေပြီ။

သာဂလိယဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့သည် သာသနာတော်နှစ် ၇၉၇-နှင့် ၈၁၀-တို့တွင် **ဂေါဌာဘယမင်း**၏ လက်ထက်၌လည်း ဝေတုလ္လဝါဒကို ရှေးနည်းအတူပင် ဟောပြပြန်ကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုအဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့တွင် **ဥဿိလိယတိဿ** မည်သော မထေရ်သည် **ဝေါဟာရကတိဿ** မင်းလက်ထက်က ဝေတုလ္လဝါဒီ ရဟန်းတို့အား ပြုဘူးသော နှိပ်ကွပ်ခြင်းကို ကြားသိရ၍ "စူးစမ်းဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဂေါဌာဘယမင်း၏ လက်ထက်၌လည်း ထို့အတူပင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မကောင်း"ဟု ကြံစည်စဉ်းစားပြီးလျှင် "ငါတို့သည် ထိုအဘယဂိရိ ရဟန်းတို့နှင့် တပေါင်းတည်း မဖြစ်ကုန်အံ့"ဟု ဆုံးဖြတ်၍ သုံးရာခန့်မျှသော ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင် **ဒက္ခိဏဂိရိ**ကျောင်းသို့သွား၍ **ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း**မှ အသီးအခြားပြုလျက် နေထိုင်လေ၏။ ထိုရဟန်းတို့တွင် **သာဂလ** မည်သော မထေရ်သည် ထို ဒက္ခိဏဂိရိကျောင်းတိုက်၌ပင်နေလျက် အာဂမဗျာချာန် ခေါ်သော သုတ္တန်အဖွင့်ကျမ်းကို ရေးသားစီရင်လေသည်။ ထိုသာဂလမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ၎င်း၏ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့သည် ထိုကာလမှစ၍ **သာဂလိယဂိုဏ်းသား** မည်ကုန်၏။ ထိုသာဂလိယဂိုဏ်းသားတို့၏ ဝါဒသည်လည်း နောက်အခါ **မဟာသေနမင်း**၏ လက်ထက်တွင် **ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်**၌ ပြန့်သွားလေ၏။

ဝေတုလ္လဝါဒကို ဒုတိယအကြိမ်နှိမ်နင်းခြင်း

ဂေါဌာဘယမင်းသည် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် စေတိယကျောင်းတိုက် ထူပါရုံကျောင်းတိုက် ဣဿရသမဏကကျောင်းတိုက် ဝေဿဂိရိကျောင်းတိုက်ဟူသော ငါးခုသောကျောင်းတိုက်ကြီးတို့၌ ရှိသော များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း သံဃာတော်ကို တပေါင်းတည်း စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ထိုအကြောင်းကိုမေးလျှောက်၍ ဝေတုလ္လဝါဒ၏ ဘုရားဟော မဟုတ်ကြောင်းကို သိရသဖြင့် ထိုဝေတုလ္လအယူရှိသော ၆၀-သော ရဟန်းယုတ်

တို့ကို တံဆိပ်ခပ်နှိပ်၍ သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်လိုက်လေ၏။ ဝေတုလ္လကျမ်းစာတို့ကိုလည်း မီးရှို့၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ထွန်းလင်းစေခဲ့ပေ၏။

ထိုအခါ သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်လိုက်သော ထိုရဟန်းတို့အနက် အချို့ရဟန်းတို့သည် ကာဝီရသဘော်ဆိပ်သို့သွား၍ ထိုအရပ်၌ နေကုန်၏။ ထိုသို့နေကြစဉ်ကာလ၌ပင် တဦးသော တိတ္ထိလုလင်သည် အရပ်တပါးမှ ကာဝီရသဘော်ဆိပ်သို့ ရောက်လာလတ်သော် သဘော်ဆိပ် ရွာသူရွာသားတို့က ထိုရဟန်းတို့အား ပေးလှူပူဇော်သည်ကို မြင်ရသဖြင့် လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကိုမှီ၍ ထိုရဟန်းတို့၏ထံ၌ ရှင်ရဟန်းပြုပြီးလျှင် **သံဃမိတ္တ**ဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ရှားလေသည်။ ထိုသံဃမိတ္တသည် မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမှီ၍ ဝေတုလ္လဝါဒဟူသော အကြောင်းကြောင့် မိမိ၏ ဆရာရဟန်းတို့ တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ခံရကြောင်းကို သိရသဖြင့် မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတို့အား အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ "ဝေတုလ္လဝါဒကိုမူလည်း သူတို့အား ယူစေမည်၊ သူတို့၏ကျောင်းတိုက်တို့ကိုမူလည်း အမြစ်ပါနှုတ်၍ ဖျက်ဆီးပစ်မည်"ဟု ကြိမ်းလျက် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သွားပြီးလျှင် ဂေါဌာဘယမင်းကို မိမိအား ကြည်ညိုအောင် ပြောဟော၍ ထိုမင်း၏သားတော်နှစ်ယောက်တို့ကို အတတ်ပညာသင်ပေးရန် အားထုတ်လေသည်၊ သို့သော်လည်း မိမိ၏ဝါဒကို နားလည်ရိပ်မိနိုင်သော အစ်ကိုကြီး ဇေဋ္ဌတိဿကိုချန်ထား၍ နောင်အခါ၌ မိမိ၏စကားကို လိုက်နာစေနိုင်သော ညီငယ် **မဟာသေနမင်းသား**ကို သာလျှင် ချီးမြှောက်၍ အတတ်ပညာ သင်ကြားပေးလေသည်။ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံ၍ ဇေဋ္ဌတိဿမင်းသား မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ (သာ ၈၁၀-၈၁၉)၌ ထိုသံဃမိတ္တသည် ဇေဋ္ဌတိဿမင်းကို ကြောက်သဖြင့် ကာဝီရသဘော်ဆိပ်အရပ်သို့သာလျှင် ထွက်သွားလေ၏။

သာသနာနှစ် ၈၁၉-နှင့် ၈၄၅-တို့အတွင်း **မဟာသေနမင်း**၏ လက်ထက်၌မူ ထိုသံဃမိတ္တသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့တဖန်ပြန်လာ၍ **အဘယဂိရိကျောင်းတိုက်**၌ နေလျက် မဟာဝိဟာရဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့အား ဝေတုလ္လဝါဒကို လက်ခံစေရန် အမျိုးမျိုးသော နည်းတို့ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်လေသည်။ သို့သော်လည်း မဟာဝိဟာရဝါသီတို့အား ထိုဝါဒကိုယူစေရန် မစွမ်းနိုင်သောအခါ မဟာသေနမင်းကို ချဉ်းကပ်၍ အမျိုးမျိုးသော အကြောင်း

တို့ဖြင့် သွေးဆောင်နားချပြီးလျှင် "တစုံတယောက်သောသူသည် မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတပါးအားသော်လည်း ဆွမ်းဘောဇဉ်အာဟာရကို ပေးလှူငြားအံ့၊ ထိုသူအား ဒဏ်ငွေ တရာတပ်စေ"ဟု မင်း၏အာဏာဖြင့် မြို့၌ကျေးကြော်လျက် စည်လည်စေ၏။ ထိုအခါ မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတော်တို့သည် မြို့၌ ဆွမ်းခံကြကုန်လတ်သော် ၃-ရက်တိုင်တိုင် ဆွမ်းမရကြသောကြောင့် လောဟပါသာဒခေါ် ပြာသာဒ်ကြီး၌ စည်းဝေးကုန်၍ "အကယ်၍ ငါတို့သည် ဆာလောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကို တရားဟု ယူကုန်ငြားအံ့၊ များစွာသောလူတို့သည် ထိုတရားမဟုတ်သည်ကိုယူ၍ အပါယ်သို့လားရောက်ကုန်လတ့်၊ ငါတို့အားလုံးသည်လည်း အပြစ်ရှိသည် ဖြစ်ကုန်လတ့်၊ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် အသက်ကိုပင်စွန့်ကြရစေကာမူ ဝေတုလ္လဝါဒကို မယူကုန်အံ့"ဟု ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ကြပြီးလျှင် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် အစရှိသော အလုံးစုံသော ကျောင်းတိုက်တို့ကို စွန့်လွှတ်ထားခဲ့ကုန်၍ ရောဟဏနေပုဒ်ခေါ် သီဟိုဠ်ကျွန်း တောင်ပိုင်းနယ်သို့ရင်း ပလယဇနပုဒ်ခေါ် သီဟိုဠ်ကျွန်း အလယ်ပိုင်းနယ်သို့ရင်း ထွက်ခွါသွားလေကုန်၏။

ဝေတုလ္လအယူဝါဒအကြောင်း

မဟာဝိဟာရဝါသိမထေရ်တို့ အလွန်ရွံရှာစက်ဆုပ်သော ဝေတုလ္လဝါဒမည်သည်မှာ အဘယ်သို့သော အယူဝါဒပါနည်းဟူမူ၊ ယခုခေတ်အခါ၌ ဝေတုလ္လအယူဝါဒ၏ သရုပ်ကို အပြည့်အစုံဖော်ပြရန် မစွမ်းနိုင်ပါ၊ အကြောင်းမှာ ဝေတုလ္လဟူသောအမည်နှင့် ကျမ်းစာတို့သည်ရင်း ဂိုဏ်းဂဏသည်ရင်း မကင်ရှားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် အဘိဓမ္မပိဋက ကကာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌ အချို့အနည်းငယ်သော ဝေတုလ္လဝါဒတို့ကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ----

(၁) ပရမတ္ထအားဖြင့် မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ မဂ်ဖိုလ်တို့မှတပါးသော သံဃာမည်သည်မရှိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း တစုံတခုကိုမျှ မခံယူတတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူသည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍ရင်း—

(၂) မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ ၎င်းတို့သည်လည်း မြတ်သောအလှူကို စင်ကြယ်စေခြင်း (အကျိုးကြီးစေခြင်း)ငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို စင်ကြယ်စေသည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍၎င်း—

(၃) မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ ၎င်းတို့သည်လည်း တစုံတခုကိုမျှ မစားသောက် မသုံးဆောင်တတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာက စားသည် သောက်သည် ခဲသည် လျက်သည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍၎င်း—

(၄) မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာလျှင် သံဃာမည်၏၊ ၎င်းတို့အား တစုံတခုကိုမျှ ပေးလှူရန်မတတ်နိုင်၊ ၎င်းတို့ကလည်း ခံယူရန် မတတ်နိုင်၊ ၎င်းတို့အား ပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်း အကျိုးကျေးဇူး တစုံတခုမျှ မပြီးစီး၊ ထို့ကြောင့် သံဃာအား လှူခြင်းသည် အကျိုးကြီးသည်ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍၎င်း—

(၅) ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစုံတခုကိုမျှ မဘုဉ်းပေး မသုံးဆောင်၊ သို့သော်လည်း လောကသို့အစဉ်လိုက်၍ လျော်စွာ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ဘိသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏၊ သို့ဖြစ်၍ (ဘုရားအား လှူခြင်းသည်) အကျိုးမရှိသောကြောင့် ထိုဘုရား၌ လှူခြင်းသည် အကျိုးကြီး၏ဟု မဆိုအပ်-ဟူ၍၎င်း—

(၆) ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တုသိတာ နတ်ပြည်၌ဖြစ်လျက် ထိုနတ်ပြည်၌သာလျှင် စံနေတော်မူ၏၊ လူ့ပြည်လောကသို့ မကြွလာချေ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဤလူ့ပြည် လောက၌ နိမ္မိတရုပ်ပွါးတော်မျှကိုသာလျှင် ဖန်ဆင်းစေလွှတ်လျက် ပြတော်မူသည်-ဟူ၍၎င်း—

(၇) ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တုသိတာ နတ်ပြည်၌ တည်တော်မူလျက် တရားဟောရန်အလို့ငှါ ဖန်ဆင်းအပ်သော နိမ္မိတရုပ်ပွါးတော်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏၊ ထိုနိမ္မိတ ရုပ်ပွါးတော်သည်၎င်း, ထိုရုပ်ပွါးတော်၏တရားကို လက်ခံနာယူ၍

အရှင်အာနန္ဒာသည်ရင်း ဤနှစ်ပါးတို့ကသာလျှင် ဟောကြသည်၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ကား တရားမဟော-ဟူ၍ရင်း—

(၈) တခုသောအလို တူသောအလိုရှိလျှင် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ် မှီဝဲကောင်း၏၊ ဆိုလိုသည်မှာ....သနားငဲ့ညှာခြင်းဟူသော အလိုဖြင့် တခုသောအလိုရှိလျှင် သို့မဟုတ် သံသရာ၌ အတူတကွ ဖြစ်လျက် ကျင်လည်ကုန်အံ့ဟု မာတုဂါမနှင့်အတူ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းစသည်ကိုပြု၍ ဆုပန်သည်၏အစွမ်းဖြင့် တခုတည်း သော တူသောအလိုရှိခဲ့လျှင် ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့၏ ဤသို့ အလို တူသော မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ် မှီဝဲကောင်း၏-ဟူ၍ရင်း-

အထက်ပါအတိုင်း ဝေတုလ္လဝါဒတို့ကို ကထာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌ တွေ့ရ၏။ ဝေတုလ္လဝါဒီတို့၏ အယူဝါဒတို့ကို ထေရဝါဒကျမ်းဂန်တို့၌ ယခုခေတ်တွင် ဤမျှသာ တွေ့ရပေသည်။

စိစစ်ပြရလျှင် အထက်ပါ ဝေတုလ္လဝါဒတို့တွင် အစမှ ဝါဒ ၄-ခုတို့ဖြင့် သုတ္တန်ပိဋကဥလာသော အရိယာသံဃာကို မှားယွင်းစွာ ယူဆထား၏၊ ဝိနည်းပိဋကဥလာသော သမ္မုတိသံဃာကိုလည်း လုံးဝ ပယ်ဖျက်ထား၏၊ ထို့နောင် သုံးခုသောဝါဒတို့မှာ ဣဿရခေါ် ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းသည် ဟူသော အယူသို့ အစဉ်လိုက်သော ဝါဒတို့ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးဝါဒမှာ သူယုတ်မာဝါဒဖြစ်ကြောင်း အလွန်ပင် ထင်ရှားလှပေ၏။

အသင်္ဂ မည်သော ကျမ်းဆရာက သက္ကတဘာသာဖြင့် ရေးသားစီရင် ခဲ့သော **အဘိဓမ္မသမုစ္စယ** ခေါ် မဟာယာနကျမ်းဥမှုကား အောက်ပါ အတိုင်း ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပေ၏....

"**ဝေပုလ္လအင်္ဂါ** ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ဗောဓိသတ္တ ပိဋက (ဘုရားအလောင်းကျမ်းစာ) နှင့် စပ်ဆိုင်လျက် ဟောထားသော တရားဖြစ်သည်၊ အကြင် တရားအင်္ဂါကို ဝေပုလ္လဟု ဆိုအပ်၏၊ ထိုတရားအင်္ဂါကို ဝေဒလ္လဟူ၍လည်းဆိုအပ်၏၊ ဝေတုလ္လဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့် **ဝေပုလ္လ** ဟု ခေါ်ဆိုရပါသနည်းဟူမူ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ စီးပွါးချမ်းသာ တည်ရာ ဖြစ်သော ကြောင့်ရင်း, မြင့်မြတ် ကြီးကျယ်၍ နက်နဲသော တရားဒေသနာ

ဖြစ်သောကြောင့်ရှင်း ခေါ်ဆိုရပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဝေဒလ္လ ဟု ခေါ်ဆိုရပါသနည်းဟူမူ၊ အလုံးစုံသော အပိတ်အပင် အာဝရဏ တရားတို့ကို ခွဲချက်ဘတ်သောကြောင့် ခေါ်ဆိုရပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဝေတုလ္လ ဟု ခေါ်ဆိုရပါသနည်းဟူမူ၊ ထိုကျမ်း၌ ထုတ်ပြထားသော ဥပမာနတရားတို့သည် အတုမဲ့ဖြစ်သောကြောင့် ခေါ်ဆိုရပေသည်”-ဟု

ထိုအဘိဓမ္မသမုစ္စယကျမ်း၌ ပြဆိုထား၏။ ယခုခေတ်ကာလတွင် **သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရိကသုတ္တန်**ဟု ခေါ်သော မဟာယာနကျမ်းစာ၌ သာဝကအဖြစ်, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဖြစ်နှင့်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်သည်ဟူသော ဝါဒကို လုံးဝ ပယ်ရှား နှိမ်နင်း၍ လူတိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဘုရားဖြစ်အောင်ကျင့်ရန် တိုက်တွန်းလျက် ဘုရားအလောင်းနှင့် စပ်၍ အတုမရှိ အကြီးအကျယ် ချီးမွမ်းဖော်ပြထားသော ဥပမာတို့ကို များစွာတွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရိကသုတ္တန်ကျမ်းကဲ့သို့သော ဗောဓိသတ္တ (ဘုရားအလောင်း)နှင့် စပ်၍ ပြဆိုသော ပိဋကကျမ်းစာ၌လာသော ဝါဒကိုလည်း ဝေတုလ္လဝါဒဟု သိအပ်ပေ၏။

မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း

မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတို့သည် ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အလုံးစုံသော ကျောင်းတိုက်တို့ကို စွန့်လွှတ်ထားခဲ့၍ ထွက်ခွါသွားကြသောအခါ **သံဃမိတ္တ**မည်သော ရဟန်းယုတ်သည် မင်းကို နားချ၍ လောဟပါသာဒ အစရှိသော ၃၆၄-ခုသော ပရိဝုဏ်ပြာသာဒ်တို့ကို ဖျက်ဆီးစေပြီးလျှင် အမြစ်ရင်းပါ နှုတ်စေ၍ အဘယဂိရိကျောင်းတိုက်သို့ ဆောင်ယူစေ၏။ ကျောင်းတိုက်မြေပြင်၌လည်း ထွန်ယက်စေ၍ ပြောင်း ပဲတို့ကို စိုက်ပျိုးစေ၏။ ဤအခြင်းအရာဖြင့် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်သည် ထိုအခါက ကျောင်းအဆောက်အဦမှကင်း၍ ကိုးနှစ်ပတ်လုံး ရဟန်းတို့မှဆိတ်သုဉ်းလျက် ရှိလေသည်။ ထိုမှ နောက်ကာလ၌ မဟာသေနမင်းသည် **မေဃဝဏ္ဏာဘယ** မည်သော ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော အမတ်ကြီး၏ ခြိမ်းချောက်ခြင်း ရှေးသွားရှိသော ဖျောင်းဖျပြောဆိုချက်ဖြင့် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ကို တဖန် ပကတိအတိုင်း ပြုပြင်ပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားသော ထိုမဟာ-

ဝိဟာရဝါသီရဟန်းတော်တို့ကိုလည်း ပင့်ဆောင်၍ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပြုစုထောက်ပံ့လေသည်။ ·

ဇေတဝနဝါသီဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

မဟာသေနမင်းသည် ဒက္ခိဏာရာမကျောင်း၌ နေသော စိတ်နှလုံး ကောက်ကျစ်သော (ဒကာ ဒကာမတို့ အထင်ကြီးအောင် ပြုတတ်၍) **ကုဟကတိဿမည်သော** မထေရ်ကို ကြည်ညိုပြန်၍ ထိုမထေရ်အတွက်မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက် နယ်ပယ် (သိမ်) အတွင်း **ဇောတိဝနမည်သော** ဥယျာဉ်၌ ဇေတဝနမည်သော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ရန် အားထုတ်ပြန်လေ၏။ မဟာဝိဟာရဝါသီ ရဟန်းတော်တို့သည် မင်းကို တားမြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် တဖန် မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်မှ ထွက်ခွါသွားကြပြန်လေ၏၊ ထိုအခါ၌လည်း မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်သည် ကိုးလပတ်လုံး ရဟန်းတော်တို့မှ ဆိတ်သုဉ်းလျက် ရှိလေ၏၊ မဟာသေနမင်းသည်ကား မိမိအလိုအတိုင်းပင်လျှင် ထိုဇောတိဝန ဥယျာဉ်၌ ဇေဝတနဝိဟာရ မည်သော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်၍ ထိုကုဟကတိဿ မထေရ်အား လှူဒါန်းလေသည် သာတည်း။ ထို ဇေတဝနဝိဟာရ၌ ဒက္ခိဏဂိရိကျောင်းတိုက်မှ သာဂလိယ ဂိုဏ်းသား ရဟန်းတို့သည် လာ၍ နေကုန်၏။ နောက်ကာလ သာသနာတော်နှစ် ၁၀၆၇-နှင့်၁၀၈၀-တို့အတွင်း **အမ္ဗသာမဏေရသိလာကာလမင်း၏** လက်ထက်၌ ထိုဇေတဝနဝိဟာရဝါသီရဟန်းတို့သည် ဝေတုလ္လဝါဒီ ဂိုဏ်းသား ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဤသို့ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်သောကာလ (သာသနာတော် ၉၆၅-နှစ်)မှ ရှေးမဆွကပင်လျှင် စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒီဖြစ်ကုန်သော မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းနှင့် ဆန့်ကျင်သော အယူရှိကုန်သော (၁)**အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်း** (သာ ၄၅၅)၊ (၂) **သာဂလိယဂိုဏ်း** (သာ ၇၉၇-၈၁၀)၊ (၃) **ဇေတဝနဝါသီဂိုဏ်း** (သာ ၈၂၉-၈၄၅) ဟူ၍ သုံးခုသောဂိုဏ်းတို့ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိနှင့်ကုန်၏။ ထိုသုံးဂိုဏ်းတို့တွင် အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့သည်သာလျှင် အထူးအားဖြင့် ထင်ရှား၍ အားလည်းကောင်းကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကိုချဲ့၍ပြရလျှင်— အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသားတို့သည် စင်ကြယ်သောထေရဝါဒ ပိဋကကိုရင်း,

ဝဇ္ဇပုတ္တကဂိုဏ်း၌အတွင်းဝင်သော ဓမ္မရုစိဂိုဏ်းသားတို့၏ပိဋကကိုင်း,မဟိ-သာသကအစရှိသောဂိုဏ်းတို့၏ ပိဋကကိုင်း,မဟာယာနဂိုဏ်း၏ ပိဋကကိုင်း လက်ခံသင်ယူပို့ချကုန်၏။ ထိုပိဋကတို့တွင် ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း၏ ပိဋကကို လက်ခံထားကြောင်းမှာ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထင်ရှားသည်သာ။ မဟိသာသက အစရှိသော ဂိုဏ်းတို့၏ ပိဋကကို လက်ခံခြင်းမှာမူ ဖာဟိယန်း မည်သော တရုပ်ရဟန်းတော်၏ ခရီးစဉ်မှတ်တမ်းအဆိုဖြင့်ငှင်း, အဋ္ဌကထာတို့၌ ပယ်ထားသော ဝဏ္ဏပိဋကစသော အမည်ဖြင့်ငှင်း သိအပ်၏၊ မဟာယာနပိဋကကို လက်ခံခြင်းမှာလည်း ထိုအတူပင် သိအပ်၏။

ဖာဟိယန်း ခရီးစဉ်အဆို

ဖာဟိယန်းမည်သော တရုပ်ရဟန်းတော်သည် သာသနာတော် ၉၅၆-ခုနှစ်၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ သက္ကတဘာသာဖြင့် တင်ထားသော မဟိသာသကဂိုဏ်း၏ ဝိနည်းပိဋကကိုင်း, ဒီဃနိကာယ်ကိုင်း, သံယုတ္တနိကာယ်ကိုင်း, သန္နိပါတခေါ် သုတ်အပေါင်းအစု ပိဋကကိုင်း မိမိနှင့်အတူတကွ တရုပ်ပြည်သို့ ဆောင်ယူလာခဲ့သည်-ဟု ၎င်း၏ခရီးစဉ်မှတ်တမ်း၌ ပြထားလေသည်။ ထိုပိဋကစာပေ အလုံးစုံကို အဘယဂိရိကျောင်းတိုက်မှသာလျှင် ရသွားသည် ဖြစ်ရာ၏၊ အကြောင်းမူကား မဟာဝိဟာရဝါသီတို့မှာ သက္ကတဘာသာဖြင့် ရေးတင်ထားသော ပိဋကစာပေမရှိခြင်းကြောင့် ပေတည်း။ အဋ္ဌကထာ၌ ပယ်ထားသော ဝဏ္ဏပိဋကစသည်တို့မှာလည်း ထိုအဘယဂိရိကျောင်းတိုက်၌သာလျှင် ရှိနေသည် ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ အကြောင်းမူကား မဟာဝိဟာရဝါသီတို့သည် ထိုကျမ်းတို့ကို လက်မခံခြင်းကြောင့် ပေတည်း။ ထိုပြင် ဖာဟိယန်းမည်သော တရုပ်ရဟန်းတော် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ နေစဉ်ကာလ (သာ ၉၅၄-၉၅၆)က မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌ သုံးထောင်မျှသော ရဟန်းတို့သည် နေလျက်ရှိကုန်၏။ ၎င်းတို့သည် ထေရဝါဒပိဋကကိုသာလျှင် သင်ယူကုန်၏၊ မဟာယာန ပိဋကကို မသင်ယူကုန်။ အဘယ-ဂိရိကျောင်းတိုက်၌ ငါးထောင်မျှသော ရဟန်းတို့သည် နေလျက်ရှိကုန်၏။ ၎င်းတို့သည်ကား မဟာယာနပိဋကနှင့် ထေရဝါဒပိဋက နှစ်မျိုးလုံးကို သင်ယူကုန်၏ဟူ၍လည်း ထိုတရုပ် ရဟန်းတော်သည်ပင်လျှင် ဖော်ပြထားလေသည်။

တောင်းပန်ကြခြင်း၏အကြောင်းနိဂုံးချုပ်

ယခုပြဆိုခဲ့သော သာသနာတော် ဆင်းသက်လာပုံ အစဉ်အဆက် အတိုင်းပင် မဟာဝိဟာရဝါသီတို့သည် အစကနဦးကပင်လျှင် စ၍ သံဂါ-ယနာ သုံးတန်တိုင်တိုင် ပါဠိဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ပိဋကတော်မူနှင့် သာသနာတော် ၄၅၅-၄၆၇-ခုနှစ်တို့အတွင်း ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း၏ လက်ထက် တွင် ပေထက်အက္ခရာ တင်ထားခဲ့သော ပါဠိပိဋကတော်မူများအတိုင်းသာ လျှင် ရှေးဟောင်းပါဠိပိဋကကိုသာလျှင် သင်ယူပို့ချကုန်၏၊ သက္ကတ ဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ပိဋကကို မသင်ယူ မပို့ချကုန်။ အဋ္ဌကထာ တို့မှာလည်း အနှစ်သုံးရာကျော် ရှေးကျသော ကာလက စီရင်ထားသော ကျမ်းတို့သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အဋ္ဌကထာတို့၌ သာသနာ တော် ၆၀၉-နှင့် ၆၅၃-နှစ်တို့အတွင်း ဝသဘမင်း၏ လက်ထက်မှ နောက်ကာ လ၌ဖြစ်ပေါ်သော သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ ဝတ္ထုကိုလည်းမတွေ့ရ၊ မဟာသေန မင်း၏ ဝတ္ထုမှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝတ္ထုကိုလည်း မတွေ့ရ။ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ၏ လက်ထက်တိုင်အောင်လည်း ထို ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ သာလျှင် ရှိကုန်၏၊ အသစ်ပြုပြင်ထားသော အဋ္ဌကထာတို့ မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် မဟာဝိဟာရဝါသီတို့၏ ထိုပိဋကကျမ်းစာတို့၌ လေ့လာ သင်ကြားရန် လူတို့မှာ အများအားဖြင့် လိုလားတောင့်တခြင်း အား ထုတ်ခြင်း မရှိကြကုန်။ အဖွင့်အဋ္ဌကထာတို့ကို သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် ရေးသား စီရင်ထားသောကြောင့် မိမိတို့၏ ပါဠိပိဋကကို ဇမ္ဗူဒိပ် စသော ကျွန်း တပါးတို့၌ ဖြန့်ချီရန်လည်း မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အဘယဂိရိဝါသီ ဂိုဏ်းသား တို့သည်ကား ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း လက်ထက်မှ စ၍ သက္ကတ ဘာသာဖြင့် တင်ထားသော ဓမ္မရုစိဂိုဏ်း စသည်တို့၏ အသစ်အသစ် ပိဋကကိုရင်း, မဟာယာနဂိုဏ်း၏ အသစ်အသစ်သော ပိဋကကိုရင်း သင်ယူပို့ချကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ ပိဋကစာပေတို့၌ လေ့လာသင်ကြားရန် လူတို့မှာ အများအားဖြင့် လိုလားတောင့်တခြင်း အားထုတ်ခြင်းဖြစ်လျက် ရှိကြ၏၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ သတ္တဝါတို့သည် **အသစ်အသစ်ကိုသာလျှင် ချစ်မြတ် နိုးလေ့ရှိကြသောကြောင့်** ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အဘယဂိရိ ဝါသီ ဂိုဏ်းသားတို့သည် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း စသော ကျွန်းတပါးတို့၌လည်း မိမိ တို့၏ ဝါဒကို ဖြန့်ချီရန် စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမဟာဝိဟာရဝါသီ

မထေရ်တို့သည် မိမိတို့၏ သိဟိုဠ် အဋ္ဌကထာတို့ကို ပါဠိဘာသာဖြင့် အသစ် ပြုပြင်စီရင်ရန် အလိုရှိနေကြစဉ်တွင် ထိုသို့ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်၏ ဉာဏ်ပညာ စွမ်းရည်အထူးကိုရင်း, ဆိုခဲ့ပြီး သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ကိုရင်း သိကြရသောကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်ကို တောင်းပန်ကြလေသည်ဟု သိအပ်ပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို စီရင်တော်မူခြင်း

ထိုကျမ်းတို့တွင် ရှေးဦးစွာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အရှင်သံဃပါလမထေရ်က တောင်းပန်သောကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် မဟာ-ဝိဟာရကျောင်းတိုက်၏ တောင်ဘက် ပဓာနဃရပရိဝုဏ်တွင် မဟာနိဂမ-သာမိ မည်သော ဒါယကာ၏ ပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးလျက် ရေးသား စီရင်တော်မူသည်။

ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့် "ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က စီရင်ခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်ခေတ်ကာလက စီရင်ခဲ့ပါ သနည်း၊ အဘယ်နိုင်ငံအရပ်ဒေသ၌ စီရင်ခဲ့ပါသနည်း၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် စီရင်ပါသနည်း"ဟူသော မေးခွန်းပြဿနာတို့၏ အနက်ကို အကျယ်အားဖြင့် ဖြေရှင်းပြအပ်ပြီး ဖြစ်လေပြီ။

ယခုအခါ "အဘယ်အကျိုးငှါ စီရင်ပါသနည်း" အစရှိသော မေးခွန်း ပြဿနာတို့၏ အနက်ကို ဖြေရှင်းပြပါအံ့။ ထိုတွင်—

ရည်ရွယ်ချက်အကျိုး

(င) အဘယ်အကျိုးငှါ စီရင်ပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်း ပြဿနာ၏ အနက်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော် (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နှာ၇-၌) ကိုယ်တိုင် ပင်လျှင် ဖြေရှင်းပြထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ—

> "မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အလွန်ရခဲသော ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကို ရကုန်ပြီး၍ သီလစသည်တို့ဖြင့် ရေတွက် (သိမ်းယူ) အပ်သော ဘေးကင်းသော ဖြောင့်မတ်သော နိဗ္ဗာန်၏ (ရောက် ကြောင်း အကျင့်)လမ်းကို။

မှန်ကန်စွာမသိကုန်သော ယောဂီတို့သည် ဤ(သာသနာတော်)၌ စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကြ၍ အားထုတ်ပါကုန်သော်လည်း စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို မရပဲ ရှိနေကုန်၏။
ထိုသို့သော ယောဂီတို့အား နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သော ကောင်းစွာစင်ကြယ်သည့် အဆုံးအဖြတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ ဟောနည်း (သင်ကြားနည်း) ကို မှီ(၍ ပြလတံ့)သော။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်လမ်း)ကို ဆိုပေအံ့၊ စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော အလုံးစုံသော သင်သူတော်ကောင်းတို့သည် ရိုသေစွာ ဆိုလတံ့သော ငါ၏ ထို (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်)ကို (ရိုသေစွာ) နာယူမှတ်သားပါကုန်လော့" ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ဝိသုဒ္ဓိဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၏ သီလ သမာဓိ ပညာဟု ဆိုအပ်သော (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်လမ်းကို မှန်ကန်စွာသိခြင်းအကျိုးငှါ ရည်ရွယ်၍ ပြုစီရင်ပေသည်–ဟု ပြဓာန်းသော အကျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိအပ်၏။ မပြဓာန်းသော အကျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့်မူကား လေးပါးသော နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ကျမ်းကျဉ်းခြင်း ဟူသော ပေါ့ပါးခြင်း အကျိုးငှါလည်း ရည်ရွယ်၍ ပြုစီရင်သည်ဟု သိအပ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် **နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၌** အောက်ပါ စကားကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

"ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် နိကာယ်လေးရပ်တို့၏ အလယ်၌ တည်လျက် ထို နိကာယ်လေးရပ်တို့၌ ဟောထားတိုင်းသော အနက်ကို ပြပေလတံ့"ဟု ရည်ရွယ် မျှော်လင့်၍သာလျှင် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ငါ ရေးသားစီရင်ခဲ့ပြီ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၏ မှီရာ

(စ) **အဘယ်ကျမ်းများကို အမှီပြု၍ စီရင်ပါသနည်း** ဟူသော မေးခွန်း ပြဿနာ၏ အနက်ကိုလည်း အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်

ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဖြေရှင်းထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ပေ၏၊ ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဂန္ထာရမ္ဘ-ကျမ်းဦး စကားအရာ၌—

"မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ ဟောနည်း (သင်ကြားနည်းကို) မှီ(၍ပြုလတ်.)သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ဆိုပေအံ့"-ဟု

မိန့်ဆိုထားပေ၏။

ထိုအတူ နိဂုံး၌လည်း အောက်ပါ စကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေ၏။

"သီလစသည် အပြားရှိကုန်သော ထို(မူရင်းဂါထာ၌ ဟောထားသော) အနက်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို နိကာယ် ငါးရပ်တို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြရာ အဋ္ဌကထာနည်း၌ မိန့်ဆိုထားလေသည်။

ထို(မိန့်ဆိုထားသော အဆုံးအဖြတ်) အလုံးစုံကို ယေဘုယျအားဖြင့် စုရုံးဆောင်ယူ၍ ဝါဒချင်းရောယှက်မှု ဟူသော အပြစ်ဒေါသတို့မှ ကင်းလွတ်သော အနက်ကို အဆုံးအဖြတ်နှင့်တကွ ပြထားအပ်ပေ၏။"

အထက်ပါ စကားဖြင့် "ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုတော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ ဟောပြောသင်ကြားနည်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော နိကာယ်ငါးရပ်တို့၏ ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို အမှီပြု၍ ထို အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၌ မိန့်ဆိုထားသော ယူသင့်ယူထိုက်သော အဆုံးအဖြတ် အလုံးစုံကို စုပေါင်းဆောင်ယူ၍ ပြုစီရင်တော်မူလေသည်" ဟူသော အနက်သည် ထင်ရှား၏။ ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပြထားတိုင်းသော ပုဒ်အဖွင့်ဖြစ်စေ, အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်စေ, သာဓကဝတ္ထုဖြစ်စေ ထိုအလုံးစုံကို ထိုထို ထုတ်ဆောင်ခဲ့ရာ ပါဠိတော်ပုဒ်နှင့်ဆိုင်သော နိကာယ်လေးရပ်၏ အဖွင့်ဖြစ်ကုန်သော ရှေးသီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့မှ ဆောင်ယူ၍ ဘာသာပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ပြထားသည်ဟု သိအပ်၏။ မှန်ပေ၏၊ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုလည်း မိမိ၏ ဉာဏ်စွမ်းသက်သက်ဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ၊ သီးခြားကျမ်းတစောင်အဖြစ်ဖြင့်လည်း ပြုစီရင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ၊ အမှန်အားဖြင့် သော်ကား နိကာယ်လေးရပ် အဋ္ဌကထာတို့၏ အစိတ်အပိုင်း အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင်ခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် နိကာယ်လေးရပ် အဋ္ဌကထာတို့၏ နိဂုံး၌—

"တကြိမ်တလှည့်ရွတ်စာ ဘာဏဝါရ တို့ဖြင့် ငါးဆယ်ကိုးကြိမ် ရွတ်စာမျှရှိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း နိကာယ်လေးရပ်တို့၏ အနက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ ရည်ရွယ်၍ ငါ ပြုစီရင်ခဲ့ပြီ။

ထို့ကြောင့် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့်တကွ ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာသည် တကြိမ်တလှည့်ရွတ်စာ ဘာဏဝါရ အလှည့်အကြိမ် အားဖြင့် ကောင်းစွာချင့်ချိန် ရေတွက်ပိုင်းခြားလျှင် ဘာဏဝါရ တရာ့ လေးဆယ်ရှိ၏"ဟု—

ဤသို့ အစရှိသည်ကို မိန့်ဆိုထားပေ၏။

ထို့ပြင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းတွင် မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၌ "ဤသည်ကား ဝိသုဒ္ဓိကထာ၌ ပြဆိုထားသော နည်းတည်း။ အရိယဝံသကထာ၌ကား" ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် နှစ်ပါးသောကထာတို့ကို မိန့်ဆိုထား၏၊ ထိုကထာ နှစ်ပါးတို့သည်လည်း မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်မြတ်တို့၏ ဟောပြောသင်ကြားနည်း၌ အတွင်းဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၏ မှီရာတို့သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်ဟု သိအပ်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုပုံအခြင်းအရာ

(ဆ) အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် စီရင်ပါသနည်းဟူသော မေးခွန်း၌ အခြားမဲ့မေးခွန်းတွင် ဆိုခဲ့သော အပြားအားဖြင့်ပင်လျှင် ပြုစီရင်တော်မူပေသည်။ ချဲ့၍ပြရလျှင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် သံယုတ္တနိကာယ်မှ—

"ပညာရှိသောလူသည် သီလ၌တည်၍ ပူပန်စေမှု (လုံ့လ) ရှိလျက် ရင့်ကျက်သည် (ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသည်)ဖြစ်၍ စိတ်ကိုရင်း ပညာကိုရင်း ပွါးစေသော် ထိုသို့သော ရဟန်းသည် ဤအရှုပ်အထွေးကို ဖြေရှင်းနိုင်ပေ၏"ဟူသော....

စကားကို ရှေးဦးစွာ ထုတ်ပြပြီးလျှင် ထိုစကား၌ ပဓာနအားဖြင့် ဟောထားသော သီလသမာဓိ ပညာတို့ကို အသီးအသီး အကျယ်ဝေဖန်၍

ပြုစီရင်တော်မူလေသည်။ ဤသို့ ပြုစီရင်သော အခါ၌လည်း နိကာယ် ငါးရပ်တို့မှ သီလ သမာဓိ ပညာနှင့် စပ်ဆိုင်ကုန်သော သုတ်ပုဒ်တို့ကို ထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင် ထိုသုတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်ကိုလည်း သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာ တို့မှ ဘာသာပြန်သည့် အစွမ်းဖြင့် ပြ၍ ထိုသီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထား သော သီဟိုဠ်ဝတ္ထုတို့ကိုရင်း, အဆုံးအဖြတ်တို့ကိုရင်း ပြတော်မူ၏။ အထူး အားဖြင့်မူကား ထိုခေတ်ကာလက မဟာဝိဟာရဝါသီတို့၏ အယူနှင့် ဆန့်ကျင်ကုန်သော ထင်ရှားသော အယူဝါဒကွဲတို့ကိုလည်း များစွာသော အရာဌာနတို့၌ အကြောင်းနှင့်တကွဖော်ပြ၍ ပယ်ဖျက်တော်မူခဲ့၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ——

ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းတွင် စရိုက်အဖွင့်၌ "ထိုတွင် ရှေးစရိုက်သုံးပါးတို့ သည် ရှေးဘဝက အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန် ၏၊ ပထဝီစသော ဓာတ်,သလိပ်စသောအပြစ်ဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိသည် လည်း ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ကေစွေ (အချို့) ဆရာတို့က ဆိုကုန်၏။ ဆိုလို သည်မှာ "ရှေးဘဝက ကောင်းသော လုံ့လပယောဂနှင့် ကောင်းသော အမှုကိစ္စများခဲ့သောသူသည်ရင်း, နတ်ပြည်မှစုတေ၍ ဤလူ့ပြည်လောက၌ ဖြစ်လာသောသူသည်ရင်း ရာဂစရိုက်ရှိ၏။ ရှေးဘဝက ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော ရန်အမှုများခဲ့သောသူသည်ရင်း, ငရဲဘုံ နဂါးဘုံတို့မှ စုတေ၍ ဤလူ့ပြည်လောက၌ဖြစ်လာသောသူသည်ရင်း ဒေါသစရိုက်ရှိ၏။ ရှေးဘဝက သေရည်သောက်ခြင်း များခဲ့သောသူသည်ရင်း, အကြား အမြင်နှင့် မေးမြန်းခြင်းကင်းသောသူသည်ရင်း, တိရစ္ဆာန်ဘုံမှ စုတေ၍ ဤလူ့ပြည်၌ဖြစ်လာသောသူသည်ရင်း မောဟ စရိုက်ရှိ၏၊ ဤသို့ ရှေး ဘဝက အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏"ဟု ဆိုကုန်၏။ ထိုမှတပါး "ပထဝီဓာတ် အာပေါဓာတ်ဟူသော ဓာတ်နှစ်ပါးတို့ များခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မောဟစရိုက်ရှိ၏၊ ကြွင်းသော ဓာတ်နှစ်ပါးတို့ များခြင်း ကြောင့် ဒေါသစရိုက်ရှိ၏၊ အလုံးစုံသော ဓာတ်လေးပါးတို့ ညီမျှခြင်း ကြောင့် ရာဂစရိုက်ရှိ၏' ဟူ၍ရင်း 'အပြစ်ဒေါသတို့တွင်လည်း သလိပ်ဒေါသ လွန်ကဲသောသူသည် ရာဂစရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသ လွန်ကဲသောသူသည် မောဟစရိုက်ရှိ၏၊ တနည်းကား သလိပ်ဒေါသ လွန်ကဲသောသူသည် မောဟစရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသလွန်ကဲသောသူသည် ရာဂစရိုက်ရှိ၏' ဟူ၍ရင်း

ဤသို့ ဓာတ်နှင့် အပြစ်ဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏”ဟူ၍ ဆိုကုန်၏—ဟု ကေစွေဝါဒကို ထုတ်ပြပြီးလျှင် ထိုဝါဒကို “ထိုစကားရပ်၌ ရှေးဘဝက ကောင်းသော လုံ့လပယောဂနှင့် ကောင်းသော အမှုကိစ္စများခဲ့သော သူတို့သည်ရင်း, နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဤလူ့ပြည်လောက ဖြစ်လာသော သူတို့သည်ရင်း အလုံးစုံပင် ရာဂစရိုက်ရှိသည်ချည်း မဟုတ်ကုန်၊ ဤမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်မှုလည်း ဒေါသစရိုက် မောဟစရိုက်ရှိသည်ချည်း မဟုတ်ကုန်။ ဤအတူပင် ပထဝီစသော ဓာတ်တို့၏လည်း ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင် များခြင်းဖြင့် ကိန်းသေသတ်မှတ်ခြင်းမည်သည် မရှိချေ။ သလိပ်စသော ဒေါသတို့ဖြင့် သတ်မှတ်ရာ၌လည်း ရာဂနှင့်မောဟနှစ်ပါးကို သာလျှင် ဆိုထား၏။ ထိုအဆိုမှာလည်း ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည် သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤအလုံးစုံသည် မပြတ်သားသော စကား သာလျှင် ဖြစ်သည်”ဟု ပယ်ဖျက်သွားလေ၏။ ထိုစကားကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ၌ “**ကေစွေ** (အချို့) ဟူသောစကားကို ဥပတိဿထေရ်ကို ရည်၍ မိန့်ဆိုသည်၊ မှန်ပေ၏၊ ထိုဥပတိဿမထေရ်သည် ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် မိန့်ဆိုထားလေသည်” အစရှိသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထား လေသည်။

ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းအကြောင်း

ဝိမုတ္တိမဂ် မည်သော ထိုကျမ်းသည် အဘယ်သို့သော ကျမ်းပါနည်း ဟူမူ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကဲ့သို့ပင် သီလ သမာဓိ ပညာတို့ကို အသီးအသီးဝေဖန်၍ ပြသော ပဋိပတ္တိကျမ်းတခုဖြစ်ပေသည်။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌—

> သီလံ သမာဓိ ပညာ စ၊ ဝိမုတ္တိ စ အနုတ္တရာ။
> အနုဗုဒ္ဓါ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဂေါတမေန ယသဿိနာ။
>
> “သီလ သမာဓိ ပညာ အမြတ်ဆုံး ဝိမုတ္တိဟူသော ဤတရားတို့ကို များသော အခြံအရံရှိတော်မူသော ဂေါတမဘုရားသည် လျော်စွာ သိအပ်ကုန်ပြီ”ဟူသော....

ဂါထာကို ရှေးဦးစွာထုတ်ပြပြီးလျှင် ထိုဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိတို့ကို အသီးအသီး ဝေဖန်၍ ပြထားလေသည်။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းကို ယခုအခါမှာမူ တရုပ်ပြည် (ဂျပန်

ပြည်တို့)၌သာလျှင် တွေ့ရ၏။ သာသနာတော် ၁၀၄၇-ခုနှစ်တွင် သံဃပါလ မည်သော ရဟန်းက တရုပ်ဘာသာဖြင့်လည်း ပြန်ဆိုထား၏။ ထိုကျမ်းကို တရုပ်ပြည်သို့ အဘယ်သူက အဘယ်နိုင်ငံမှ ဆောင်ယူသွားလေသနည်း ဟူသော အကြောင်းအရာသည် မထင်ရှားပေ။ သို့သော် ထိုဘာသာ ပြန်သူ သံဃပါလ၏ ဆရာဖြစ်သော မဇ္ဈိမတိုက် ဇမ္ဗူဒီပနိုင်ငံသား ဂုဏဘဒြ မည်သော မဟာယာန ရဟန်းသည် ဇမ္ဗူဒီပနိုင်ငံမှ တရုပ်ပြည်သို့ သွားသော အခါ ရှေးဦးစွာ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့သွားပြီးလျှင် သီဟိုဠ်မှသာသနာတော် ၉၇၈-ခုနှစ်၌ တရုပ်ပြည်သို့ သွားလေသည်၊ ထိုအခါက ထိုဂုဏဘဒြ ပင် ဆောင်ယူသွားသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။

မဟာဋီကာ၌ မိန့်ဆိုသည့်အတိုင်းပင် မှန်ပေ၏၊ ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ရှေး ဘ၀က အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ကို ပြခြင်းသည်ရင်း, ပထဝီ စသော ဓာတ်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ကို ပြခြင်းသည်ရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပြထားသော ကေစိဝါဒအတိုင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။ သလိပ် စသော ဒေါသ လျှင် အကြောင်းရှိသည်ကို ပြရာ၌မူကား "သလိပ်ဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် ရာဂ စရိုက်ရှိ၏၊ သည်းခြေ ဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် ဒေါသ စရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် မောဟ စရိုက်ရှိ၏။ တနည်းကား သလိပ်ဒေါသ လွန်ကဲသော သူသည် မောဟ စရိုက်ရှိ၏၊ လေဒေါသ လွန်ကဲသောသူသည် ရာဂစရိုက်ရှိ၏"ဟူ၍ ရာဂ ဒေါသ မောဟ သုံးပါးလုံးတို့ကိုလည်း အပြစ်ဒေါသဖြင့် သတ်မှတ်ခြင်းကို ပြဆိုထားပေ၏။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော် ကြည့်ရှုရသော ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းစာပေ၌ မူကား "သည်းခြေ ဒေါသလွန်ကဲသော သူသည် ဒေါသစရိုက် ရှိ၏" ဟူသောပါဌ် ယုတ်လျော့ နေသည် ဖြစ်ရာ၏။

ထိုမှတပါး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပယ်ထားသော အနက် များစွာတို့ကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌ ယူအပ်ယူထိုက်သော အနက်၏ အဖြစ်ဖြင့်တွေ့ရ၏၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ—

သီလနိဒ္ဒေသ ပါဠိစာမျက်နှာ ၈-၌ "အခြားတပါးသော ဆရာတို့သည် ကား(သိရ)ဦးခေါင်း ဟူသောအနက်သည် သီလ၏အနက်၊ (သီတလ) အေးမြခြင်း အနက်သည် သီလ၏အနက်" အစရှိသော နည်းဖြင့်လည်း

သီလ၏အနက်ကို ဤအရာ၌ ဖွင့်ပြကုန်သေး၏-ဟု ပယ်ထားသော အနက်ကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ယူအပ်သောအနက်အဖြစ်ဖြင့် တွေ့ရ၏။

ထို့ပြင် ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသ နှာ ၇၈-၌“အကြင် ဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် ဓုတင်သည် ကုသလတိက်မှ လွတ်၏၊ ထိုဆရာတို့၏ အလို၌ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဓုတင်သည်ပင်လျှင် မရှိတော့ချေ၊ ထင်ရှားမရှိသော အရာသည် အဘယ်ကိုခါထုတ် တတ်သောကြောင့် ဓုတင်မည်ပါလတံ့နည်း၊ ထိုဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့်‘ကိလေသာကို ခါထုတ်သောဂုဏ်တို့ကို ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏’-ဟူသော ဘုရားစကားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားကို မယူအပ်”-ဟူ၍ ပယ်ထားသော ပညတ်ဓုတင်ကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌တွေ့ရ၏။မဟာဋီကာ၌မူကား“အကြင်သူတို့၏ ဟူသောစကားကို **အဘယဂိရိဝါသီ** တို့ကို ရည်၍ မိန့်ဆိုသည်၊ မှန်ပေ၏၊ ထို အဘယဂိရိဝါသီတို့က ‘**ဓုတင် မည်သည်မှာ ပညတ်တည်း**’ ဟူ၍ ဆိုကုန်၏”ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။

ထို့ပြင် ပထဝီကသိဏနိဒ္ဒေသ နှာ ၁၄၄-၌ “ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ-ရောက်ကြောင်း အကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်း မည်သည်ကား ပရိကံ အဆောက်အဦနှင့်တကွ ဖြစ်သောဥပစာရ သမာဓိတည်း၊ ဥပေက္ခာကို ပွါးစေခြင်း မည်သည်ကား အပ္ပနာသမာဓိတည်း၊ ရွှင်စေခြင်းမည်သည်ကား ဆင်ခြင်မှု-ပစ္စဝေက္ခဏာတည်း’ ဟူ၍ ကေ (အချို့) ဆရာတို့ဖွင့်ပြကုန်၏” အစရှိသည်ဖြင့် ပယ်ထားသော ကေဝါဒကိုလည်း ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ တွေ့ရ၏။ မဟာဋီကာ၌မူကား “ကေ ဟူသည်ကား အဘယဂိရိဝါသီတို့တည်း” ဟု ဖွင့်ပြထားလေသည်။

ထို့ပြင် ခန္ဓနိဒ္ဒေသ နှာ ၈၀-၌ “ဗလရုပ်, သမ္ဘဝရုပ်, ဇာတိရုပ်, ရောဂရုပ်, အချို့ဆရာတို့၏အလိုအားဖြင့် မိဒ္ဓရုပ်”ဟူ၍(၂၈-ပါးသော ရုပ်တို့မှ)တပါးသော ရုပ်တို့ကို ဆောင်ပြုပြီးလျှင် မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ၎င်းရုပ်တို့ကိုပယ်ထားကြောင်း ပြထား၏။ ထိုအရာတွင် မဟာဋီကာ၌ “ကေစ္စာနံ-အချို့ဆရာတို့၏” ဟူသည်မှာ “အဘယဂိရိဝါသီတို့၏”ဟု (ဆိုလိုကြောင်း) ဖွင့်သွားလေသည်။ ထိုပယ်ထားသော ရုပ်တို့တွင် ဇာတိရုပ်နှင့် မိဒ္ဓရုပ်ကို ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ပြထား၏၊ ရိုးရိုး ပြထားရုံမျှသာ မဟုတ်သေး၊ စင်စစ်သော်ကား

မိဒ္ဓရုပ်ရှိကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ထောက်ခံ၍လည်း ခိုင်မြဲစေသေး၏။ ထောက်ခံပုံကား—

"မိဒ္ဓ-ထိုင်းမှိုင်းခြင်း မည်သည်မှာ အာဟာရဇ-အစာကြောင့်ဖြစ်သော ထိုင်းမှိုင်းခြင်း, ဥတုဇ-ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ထိုင်းမှိုင်းခြင်း, စိတ္တဇ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ထိုင်းမှိုင်းခြင်းဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏၊ ၎င်းတို့တွင် စိတ္တဇ မိဒ္ဓသည်သာလျှင် နီဝရဏ ဖြစ်သည်၊ ကြွင်းသော အာဟာရဇနှင့် ဥတုဇ မိဒ္ဓ ၂-ပါးတို့သည်ကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာသော်လည်း ဖြစ်နိုင်ကုန်၏" စသည်ဖြင့် ထောက်ခံ၍ ခိုင်မြဲစေ၏။

ဤမျှဖြင့်လည်း ဝိမုတ္တိမဂ်၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ကွဲလွဲသော အနက်တို့ကို ဆိုထားကြောင်းနှင့် ထိုကျမ်းကိုလည်း အဘယဂိရိဝါသီတို့က လက်ခံထားကြောင်းများကို သိနိုင်လောက်ပြီ။ ထိုမှတပါး အလားတူပင် ကွဲလွဲသော အဆိုတို့သည်လည်း ထိုကျမ်း၌ များစွာပင် ရှိကုန်သေး၏။ ၎င်းတို့ကိုကား ဤ၌ အလုံးစုံ ဖော်ပြရန် မစွမ်းနိုင်ပေ။

သို့သော်လည်း အများအားဖြင့် မူကား ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းကို ရေးသားစီရင်ပုံ အခြင်းအရာသည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ရေးသားစီရင်ပုံနှင့် တူပေ၏။ ချဲ၍ပြရလျှင်—အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်မှဖြစ်စေ, ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်မှဖြစ်စေ, တပါးသော သုတ္တန်ပါဠိတို့မှဖြစ်စေ ဆောင်ယူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ သာကေအဖြစ်ဖြင့် ပြထားသော ထိုထို ပါဠိကို အများအားဖြင့် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း တွေ့ရပေ၏။ ၎င်းတို့တွင် အချို့ အနည်းငယ်မျှသော ပါဠိကို ထုတ်ဆောင်၍ (မှန်းဆ သိနိုင်ရန်) ပြကုန်ဦးအံ့။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၁-၄၇-နှာ)၌ "ပဉ္စ သီလာနိ ပါဏာတိပါတဿ ပဟာနံ သီလံ" ဤသို့ အစရှိသော ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိကို ပြထား၏။ ၎င်းကို ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း တွေ့ရပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၁-၁၃၇-နှာ)၌ "သမာဓိ ကာမစ္ဆန္ဒဿ ပဋိပက္ခော။ ပ။ ဝိစာရော ဝိစိကိစ္ဆာယ" ဟူသော စကားကို ၈ပေဋကကျမ်း၌ ဆိုထားသည်-ဟု ပြထား၏။ ၎င်းကို ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ထိုအတူပင်ပြ၍ "တိပေဋကကျမ်း၌ ဆိုထားသည်" ဟု ညွှန်းထား၏။ ထိုသို့ ညွှန်းရာ၌ တိပေဋက ဟူသော

အမည်သည် ပေဋကောပဒေသ ကိုသာလျှင်ရည်၍ ဆိုထားသည် ဖြစ်တန်ရာ၏၊ အကြောင်းမူကား-ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းတွင် "ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ" ဟူသော ပါဠိအဖွင့်၌ "အလောဘဿ ပါရိပူရိယာ ကာမေဟိ ဝိဝေကော သမ္ဘဝတိ၊ အဒေါသဿ, အမောဟဿ ပါရိပူရိယာ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ ဝိဝေကော သမ္ဘဝတိ" ဟူသောပါဠိကို တိပေဋကကျမ်း၌ ဆိုထားကြောင်း ပြထား၏။ ထိုပါဠိကိုလည်း ပေဋကောပဒေသ (၂၆၂-နှာ) ၌ "တတ္ထ အလောဘဿ ပါရိပူရိယာ ဝိဝိတ္တော ဟောတိ ကာမေဟိ" စသည်ဖြင့် တွေ့ရပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၁-၂၅၈-နှာ)၌ "အယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ အာနာပါနဿတိ-သမာဓိ ဘာဝိတော" အစရှိသောပါဠိကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်မှ ဆောင်ယူ၍ ပြထားသကဲ့သို့ပင် ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။

ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်(၁-၂၇၂-နှာ)၌"အဿာသဿာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနံ သတိယာ အနုဂစ္ဆတော" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း, (၁-၂၇၃-နှာ)၌ ကကစူပမာပါဠိကိုရင်း ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်မှ ဆောင်ယူ၍ ပြထားသကဲ့သို့ပင် ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၆၉-နှာ)၌ "ကတမာ စိန္တာမယာ ပညာ" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း, "တတ္ထ ကတမံ အာယကောသလ္လံ" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း, (၂-၇၁-နှာ)၌ "ဒုက္ခေ ဉာဏံ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ" အစရှိသော ပါဠိကိုရင်း အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်း ပါဠိတော်မှ ဆောင်ယူ၍ ပြထားသကဲ့သို့ပင် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်၌ ဆိုထားသော ကေဝိဓ ဒုဝိဓ အစရှိသော ပညာအပြား အဆိုစကားသည်လည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ဆိုသောစကားနှင့် ယေဘုယျအားဖြင့် တူပေ၏။

> "ယေန စက္ခုပသာဒေန၊ ရူပါနိ မနု ပဿတိ။
> ပရိတ္တံ သုခုမံ ဧတံ၊ ဦကာသိရသမူပမံ။"
>
> "အကြင် စက္ခုပသာဒဖြင့် လူသည် အဆင်းတို့ကို မြင်၏၊ ထိုစက္ခုပသာဒရုပ်သည် သေးငယ် သိမ်မွေ့လှ၏၊ သန်းဦးခေါင်းနှင့် အညီအမျှ တူပေ၏"-ဟူသော

ဂါထာကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၇၆-နှာ)၌ ပြထားသကဲ့သို့ပင် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း အရှင်သာရိပုတြာဟောသော ဂါထာအဖြစ်ဖြင့်ပင်လျှင် ပြထား၏။ အထူး

မှာ ဥိကာသိရသမူပမံ ဟူရာ၌ ထိုကျမ်းတွင် ဥိကာသမူပမံဟု တွေ့ရ၏။ ၎င်းမှာလည်း အဆင့်ဆင့် ရေးကူးသူတို့၏ မေ့လျော့၍ ရေးမိသော ပမာဒ လေခမျှသာ ဖြစ်ရာ၏။ အထက်ပါ ဂါထာမှာ ယခုအခါ၌ သံဂါယနာ တင်ထားသော ပါဠိတော်တို့တွင် မည်သည့်ပါဠိတော် စာအုပ်မှာမျှ မတွေ့ ရတော့ပေ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်, အဋ္ဌသာလိနီ တို့၌ အရှင်သာရိပုတြာ ဟောသော ဂါထာအဖြစ်ဖြင့် တူညီစွာ ပြဆိုထား ချက်ကို အထူးသတိပြုသင့် ပေ၏။

သစ္စာလေးပါးကို ပြရာတွင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ကဲ့သို့ပင် ဝစနတ္ထအားဖြင့်၎င်း, လက္ခဏာ အားဖြင့်၎င်း, မယုတ်မလွန် အားဖြင့်၎င်း, အစဉ်အားဖြင့်၎င်း, အတွင်းဝင်သော တရားတို့၏ အပြားအားဖြင့်၎င်း, ဥပမာအားဖြင့်၎င်း အဆုံးအဖြတ်ကို ထိုကျမ်း၌ ပြထား၏။ ထိုပြချက်သည်လည်း ယေဘုယျ အားဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် တူညီပေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၂၄၂-၂၄၅-နှာ) တို့၌ သမ္မသနဉာဏ်ကို ပြဆိုချက်တွင် ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို အတိတ်စသော ၁၁-ပါးသော အပြားဖြင့်၎င်း, အနိစ္စစသော လက္ခဏာ သုံးပါးဖြင့်၎င်း အသီးအသီး သုံးသပ်နည်းကို ပြထားသကဲ့သို့ပင် ဝိမုတ္တိမဂ်၌လည်း ပြထားပေ၏။ အထူးမှာ စက္ခုအစ ဇရာ မရဏ အဆုံးရှိသော တရားတို့တွင် စက္ခုစသော ဒွါရ ၆-ပါး, အာရုံ ၆-ပါး, ဝိညာဏ် ၆-ပါး, ဖဿ ၆-ပါး, ဝေဒနာ ၆-ပါး, သညာ ၆-ပါး, စေတနာ၆-ပါး, တဏှာ ၆-ပါး, ဝိတက် ၆-ပါး, ဝိစာရ ၆-ပါး ဟူသော ၆၀-သော တရားတို့ကိုသာလျှင် အနိစ္စစသော လက္ခဏာ သုံးပါးဖြင့် သုံးသပ် နည်းကို ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ ပြထားလေသည်။ ဤကား အထူး။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ (၂-၂၃၀-၂၃၂-နှာ)တို့၌ ဆိုထားသော—

"ယမကံ နာမရူပဉ္စ။ပ။ ဥဘော ဘိဇ္ဇန္တိ ပစ္စယာ။"

"နာမ်နှင့် ရုပ်သည် စုံတွဲတည်း။ပ။ နှစ်ပါးလုံးပင် ပျက်ကုန်၏"- ဟူသော ဂါထာကို၎င်း,

"န စက္ခုတော ဇာယရေ·မြင်တွေ့မှု·ဖဿလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိသော မြင်သိမှု-နာမ်တရားတို့သည် မျက်စိမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ကုန်"-အစရှိသော ၆-ဂါထာတို့ကို၎င်း,

"န သကေန ဗလေန ဇာယရေ·အညီအညွတ် ပေါင်းစု၍ ပြုအပ်

သော သခ်တ တရားတို့သည် မိမိ၏ အားအစွမ်းဖြင့် မဖြစ်ပေါ်နိုင်ကုန်”အစရှိသော ၅-ဂါထာတို့ကိုရင်း—

ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းတွင် ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏ်ပြဆိုချက်၌ ပြထားလေသည်။ ထိုဂါထာတို့၌ ပါဠိကွဲချက်ကို အနည်းငယ်မျှသာ တွေ့ရ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (၂-၂၆၁-၂-နှ၁) တို့တွင် အရှူ၊သတ္တက-နာမ်ကိုရှုပုံ ခုနစ်မျိုး တို့၌ အရိယဝံသကထာ နည်းအရဖြင့် ဆိုထားသော ကလာပအားဖြင့် ရှုနည်းနှင့် ယမကအားဖြင့် ရှုနည်းကို ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းတွင် **ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏ်ပြဆိုချက်**၌သာလျှင် ပြထားလေသည်။ ဤပြဆိုချက်လည်း လက်တွေ့ ယောဂီတို့အတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၏။

ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းတွင် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကထာ၌ လောကဝိဒူပုဒ်၏ အဖွင့်တွင် သတ္တလောကနှင့် သင်္ခါရလောကဟူသော **လောကနှစ်ပါး** တို့ကိုသာလျှင် ပြထား၏၊ မဟာပထဝီမြေကြီး စကြာဠာ မြင့်မိုရ်တောင်စသော ဩကာသလောကအကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ကဲ့သို့ ပြမထားချေ။ ဤ အချက်လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၏။

ဤသို့ဖြင့်လည်း ဝိမုတ္တိမဂ်မည်သောကျမ်းကို အဘယ်သို့သောကျမ်းဟု မှန်းဆ၍ သိနိုင်လောက်ပြီ။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်သည် မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းသားတို့၏ ကျမ်းမဟုတ်သကဲ့သို့ပင် မဟာယာနဂိုဏ်းသားတို့၏ ကျမ်းလည်း မဟုတ်ပေ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ-ထေရဝါဒပိဋကကိုသာလျှင် မှီ၍ ရေးသားစီရင်ထားသော ကျမ်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ထိုဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်း၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အမည်ကိုရင်း, ထေရဝါဒကိုရင်း မတွေ့ရသောကြောင့် ၎င်းသည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရေးသားစီရင်သော ကျမ်းလည်း မဟုတ်ပေ။ အလျော်အားဖြင့်မူကား ဣန္ဒိယနိုင်ငံနှင့်စပ်ဆိုင်သော အမည်ကိုရင်း, ဝေါဟာရစကားကိုရင်း ထိုကျမ်းတွင် များစွာသော အရာဌာနတို့၌ တွေ့ရသောကြောင့် ၎င်းသည် ဣန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ရေးသားစီရင်သော ကျမ်းသာလျှင် ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းကျမ်းသည် **ပေဋကောပဒေသ**ကို အမှီပြုကြောင်း များစွာသော ဌာနတို့၌ တွေ့ရ၏၊ အထူးအားဖြင့်မူကား မိဒ္ဓရုပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း, ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာသော်လည်း ထိုမိဒ္ဓရုပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း ထိုကျမ်း၌ပြထားသည်မှာ ပေဋကော-

ပဒေသကိုပင်လျှင် မှီ၍ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ဂဏ္ဌိပုဒ်တွင် **ပေဋကေဟူသောပုဒ်၏** အနက်အဖွင့်၌ "သုတ္တန်ပိဋကအကျိုးငှါ အနက်ကို ပြဆိုသောကျမ်းသည် ပေဋကမည်၏၊ **မဟိသာသကဂိုဏ်းသားတို့၏** ကျမ်းပေတည်း"ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထား၏။ ထို့ကြောင့် ဝိမုတ္တိမဂ်သည် မဟိသာ-သကဂိုဏ်းသားဖြစ်သူက ရေးသားစီရင်ထားသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဤသည် ကား ငါတို့၏ အလိုတည်း။

မှီရာအဋ္ဌကထာတို့ကို ဖော်ပြခြင်း

ကျမ်းပြုပုံကို ဆက်၍ပြရလျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုပြုစီရင်သည်မှာ ရှေး၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာ အပြားသက်သက်ဖြင့်သာလျှင် မဟုတ်သေး၊ အမှန်အားဖြင့်သော်ကား ဆိုလတ္တံ့သော အခြင်းအရာ အပြားအားဖြင့် လည်း ပြုစီရင်တော်မူပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ချဲ့၍ပြရလျှင်—အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသမထေရ်သည် ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့မှ စုပေါင်းဆောင်ယူ၍ ဘာသာပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြတော်မူသော်လည်း ယုံမှားသံသယ ဖြစ်နိုင်သော အနက်အဖွင့်ကိုဖြစ်စေ, အဆုံးအဖြတ်ကိုဖြစ်စေ ထုတ်ပြခဲ့ လျှင် ထိုသို့သော အနက်အဖွင့် အဆုံးအဖြတ်ကို ပြရာဟူသမျှ၌—

> "ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုထားသည်ဟူ၍ရင်း (ဝိသုဒ္ဓိ ၁-၂၆၃)၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားသည်၊ မဇ္ဈိမအဋ္ဌကထာတို့၌မူကား ဟူ၍ရင်း (၁-၇၀)၊ အင်္ဂုတ္တရဘာဏကတို့က ဆိုကြသည်ဟူ၍ရင်း (၁-၇၂)၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်သဖြင့် ဆိုသော အဆုံးအဖြတ်တည်း ဟူ၍ရင်း (၁-၉၉)၊ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုထားသည် ဟူ၍ရင်း (၂-၈၀)၊"

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ထိုထိုအနက်အဖွင့် အဆုံးအဖြတ်တို့၏ မှီရာအဋ္ဌက-ထာကိုလည်း ထင်ရှားဖော်ပြ၍ နောင်လာနောက်သားတို့အား ဖြစ်လတ္တံ့ သော ယုံမှားသံသယကို ပယ်ဖျောက်လျက်သာလျှင် ထိုအဖွင့် အဆုံးအ ဖြတ်တို့ကို ပြတော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုစီရင်စဉ်ကာလ၌ အလုံးစုံသော သီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့သည် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ထံ၌ ရှိနေကြသည်

ဟူ၍၎င်း, ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ရှေးမဆွက ပင်လျှင် သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ထံ၌ ကြားနာသင်ယူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်-ဟူ၍၎င်း, ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့မှ ယူသင့်ယူထိုက်သမျှ အလုံးစုံကိုယူ၍ ဤဝိသုဒ္ဓိ-မဂ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော် ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့သည်-ဟူ၍၎င်း, ဤအကြောင်းအရာအလုံးစုံသည် အလွန်ပင် ထင်ရှားပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှေး၌ပြခဲ့သော ဒုတိယပိုင်း မဟာဝံသကျမ်း၌—

> "သံဃာတော်သည် အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသကို စူးစမ်းခြင်းငှါ သူ့အား ဂါထာ ၂-ပုဒ်ကိုပေးပြီးလျှင် ဤဂါထာတို့၌ သင်၏ စွမ်းရည်ကို ပြဦးလော"-ဤသို့စသည်ဖြင့်—

ဂါထာ ၂-ခုကိုသာကြည့်ရှုပြီးလျှင် တပါးသောကျမ်းစာ တစုံတခုကိုမျှ မကြည့်ရှုပဲ "အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်စွမ်းသက်သက်ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ပြုစီရင်တော်မူသည်"-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ဆိုထားသော ချီးကျူးစကားသည်ရှိ၏။ ထိုစကားမှာ ချီးကျူးရုံမျှသာဖြစ်သည်-ဟု သိအပ်ပေသည်[၁]။

ပေါရာဏစကားကိုပြခြင်း

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် သက်သက်အဋ္ဌကထာတို့ကိုသာလျှင် မှီရာ၏အဖြစ်ဖြင့် ပြတော်မူခဲ့သည်မဟုတ်သေး၊ စင်စစ်သော်ကား "ရှေး

၁-ဤအရာ၌ မဟာဝံသကျမ်းဟူသည်မှာ တဦးတည်းက တခေတ်တကာလတည်းတွင် ရေးထားသည်မဟုတ်၊ ပဌမပိုင်း ဒုတိယပိုင်းဟူ၍ ၂-ပိုင်းရှိရာ ပဌမပိုင်းမှာ ဒီပဝံသကဲ့သို့ပင် သာသနာအဦးအစမှစ၍ သာသနာတော် ၈၁၉-နှင့် ၈၄၅-ခုနှစ်အတွင်း မဟာသေနမင်းလက်ထက်တိုင်အောင် အကြောင်းအရာတို့ကိုဖော်ပြလျက် မဟာနာမ မည်သော မထေရ်က ရေးသားစီရင်ခဲ့သည်။အပိုင်းအားဖြင့် ၃၇-ပိုင်း ရှိသည်။ နောက်ဆုံး ၃၇-ခုမြောက်အပိုင်းတွင် ဂါထာ ၅၀-အထိသာရှိသည်။ ဝိနည်းဋီကာ၌ သာဓကထုတ်ပြသည်မှာ ဤပဌမပိုင်း မဟာဝံသကျမ်းမှသာဖြစ်သည်။ ဒုတိယပိုင်း မဟာဝံသကျမ်းမှာ အပိုင်း ၃၇-၊ ဂါထာ ၅၁-မှစ၍၎င်း, မဟာသေနမင်းလက်ထက် ကြွင်းသော နောက်ပိုင်း အကြောင်းအရာများမှစ၍၎င်း ဓမ္မကိတ္တိမည်သောမထေရ်က ရေးသားစီရင်ခဲ့သည်။ ၎င်းမထေရ်မှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၂၃၆-နှင့် ၁၂၇၁-ခုနှစ်တို့အတွင်း ဒုတိယ ပရက္ကမဗာဟုမင်း လက်ထက်က ထင်ရှားသော မထေရ်ဖြစ်သည်-ဟု ထိုမဟာဝံသ၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် စာအုပ်၌ ဖော်ပြထား၏။ သို့ဖြစ်၍ ပဌမပရက္ကမဗာဟုမင်းလက်ထက် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃-နှင့် ၁၁၈၆-ခုနှစ်တို့အတွင်း သာရတ္ထဒီပနီမည်သော ဝိနည်းဋီကာကို ရေးသားစီရင်စဉ်ကာလက ဤမဟာဝံသဒုတိယပိုင်းကို မရေးရသေး-ဟု သိအပ်၏။

ဆရာတို့ကမူ ဆိုကုန်၏”-အစရှိသည်ဖြင့် ပေါရာဏ (ရှေးဆရာတို့၏) စကား ကိုလည်း ပြတော်မူခဲ့သေး၏။ ထိုပြဆိုချက်များကို ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်တွင် ၂၂-ခု သော ဌာနတို့၌ တွေ့ရ၏။

ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြဆိုခဲ့သော အခြင်းအရာ အပြားဖြင့် ရေးသားစီရင်တော်မူပြီးလျှင် အခြားတပါးကုန် သော ပိဋကသုံးပုံ၏ အဖွင့်အဋ္ဌကထာတို့ကိုလည်း အစဉ်အတိုင်း ရေးသား စီရင်တော်မူလေသည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ **သမန္တပါသာဒိကာ** မည် သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို **အရှင်ဗုဒ္ဓသိရိမထေရ်က** တောင်းပန်သော ကြောင့် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၏ တောင်ဖက် **ပဓာနဃရပရိဝုဏ်** တွင် **မဟာနိဂမသာမိ** မည်သောဒါယကာ၏ ပြာသာဒ်၌သီတင်းသုံးနေ ထိုင်လျက် ရေးသားစီရင်တော်မူလေသည်။ ထိုဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည် **သိရိ- ပါလ** ဟူသော အမည်တပါးရှိသော **မဟာနာမမင်း**၏ နန်းသက် အနှစ် ၂၀-မြောက်(သာ ၉၇၃)၌စတင်အားထုတ်ခဲ့၍ နန်းသက် ၂၁-နှစ်မြောက် (သာ ၉၇၄)၌ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လေသည်။ ပြုစီရင်ပုံကို ရှင်းပြရလျှင် ထိုဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို ရေးသားစီရင်တော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာ တော်သည် **အရှင်မဟာမဟိန္ဒမထေရ်** ဆောင်ယူခဲ့သော သီဟိုဠ်ဘာသာ ဖြင့် စီရင်ထားသော **မဟာအဋ္ဌကထာ**ကို ထိုအဋ္ဌကထာသစ်၏ ကိုယ် ထည်ပြု၍ မဟာပစ္စရီ, ကုရုန္ဒီ, သင်္ခေပ, အန္ဓကအဋ္ဌကထာတို့မှလည်း ယူသင့် ယူထိုက်သည်ကို ယူ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ **ဝသဘမင်း** လက်ထက်တိုင်အောင် ထင်ရှားကုန်သော ရှေးဝိနည်းဓိုရ်မထေရ်မြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သော ထေရဝါဒကိုလည်း ထည့်သွင်း၍ ရေးသားစီရင်တော် မူလေသည်။ ထို ကြောင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ အောက်ပါစကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> “ထိုအဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်ရန်အားထုတ်သော ငါ (ဗုဒ္ဓဃောသ) သည် မဟာအဋ္ဌကထာကြီးကို ထိုအဋ္ဌကထာသစ်၏ အထည်ကိုယ် အရင်းခံပြု၍ မဟာပစ္စရီ အဋ္ဌကထာ၌ရင်း, ကျော်စောထင်ရှားကုန် သော ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ အစရှိကုန်သော-
>
> အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၌ရင်း အကြင်အဆုံးအဖြတ်ကို ဆိုထား၏၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်မှလည်း သင့်လျော်သောအနက်ကို မစွန့်မူ၍ ထိုပြင်

(အရှင်တိပိဋက စူဠနာဂအစရှိသော မထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဟူသော) ထေရဝါဒများပါ ပါဝင်သော အဋ္ဌကထာသစ်ကို ကောင်းစွာ အားထုတ်စီရင်ပေအံ့” ဟူ၍ ကျမ်းဦးစကား၌ ဆိုထားပေသည်။

“အကြင် မဟာဝိဟာရ မည်သော ကျောင်းတိုက်သည် မဟာမေဃဝန် ဥယျာဉ်မြေအဖို့၌ တည်ရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာဗောဓိပင်ဖြင့်လည်း တန်းဆာဆင်ထားသကဲ့သို့ ရှိ၏။

ထိုမဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၏ တောင်မျက်နှာအဖို့၌ တည်ရှိသော မြတ်သောပဓာနဃရမည်သော အကြင် ပရိဝုဏ်ကို စင်ကြယ်သော စာရိတ္တသီလ ဝါရိတ္တသီလတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအပေါင်း သံဃာတော်သည် မှီဝဲသုံးဆောင်လျက်ရှိ၏။

မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်သော အခါခပ်သိမ်း သံဃာကိုလုပ်ကျွေးပြုစုလေ့ရှိသော ရတနာသုံးပါး၌ ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိသည့် သဒ္ဓါတရားဖြင့်ကြည်ညိုသော-

မဟာနိဂမသာမိ (နိဂုံးပိုင်ရှင်ကြီး) ဟု ထင်ရှားကျော်စောသော ဒါယကာသည် ထိုပဓာနဃရ ပရိဝုဏ်၌ တင့်တယ်သော တံတိုင်းဖြင့် စီအပ် ကာရံအပ်သော အရိပ်ထူထဲသည့် သစ်ပင် အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော ကောင်းသောရေနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော အကြင်ပြာသာဒ်ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလေပြီ၊ မဟာနိဂမသာမိ (နိဂုံးပိုင်ရှင်ကြီးဖြစ်သော) ဒါယကာ၏ ထိုပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်လျက်....

စင်ကြယ်သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလနှင့် ပြည့်စုံသော ဗုဒ္ဓသိရိ အမည်ရှိသော (ကျမ်းပြုရန်တောင်းပန်သူ)မထေရ်ကို ရည်ညွှန်း အကြောင်းပြု၍ ပြည့်စုံသော အကြင် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို ငါ အားထုတ် စီရင်ခဲ့ပြီ။

သီဟိုဠ်တကျွန်းလုံးကို ခိုးသူအမြုပ်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော ကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်နေရာဖြစ်သော များသောအခြံအရံရှိသော သိရိပါလ မည်သော မင်း၏ အနှစ်နှစ်ဆယ်မြောက်ဖြစ်သော အောင်တော်မူနှစ် (နန်းစံနှစ်)၌

ဤဝိနည်း အဋ္ဌကထာကို စတင်၍ စီရင်အားထုတ်ခဲ့၏၊ နန်းစံနှစ်ဆယ့်တနှစ်မြောက် ရောက်လတ်သော် အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပေသတည်း[၁]။

ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်တို့ဖြင့် ရှုပ်ထွေးလှသော သတ္တလောက၌ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည် ဥပဒ္ဒဝေါ ဘေးရန်မရှိပဲ တနှစ်တည်းဖြင့်သာလျှင် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဤအတူပင် အလုံးစုံသော လောက၏ တရားနှင့်စပ်ကုန်သော အလုံးစုံသော ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုတို့သည် ဘေးရန်မရှိကုန်ပဲ သလျင်အမြန် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေကုန်သတည်း" ဟူ၍ နိဂုံး၌ ဆိုထားပေသည်။

ဤအရာနှင့် စပ်လျဉ်းသော အဆုံးအဖြတ်တခုကို ပြရလျှင် သမန္တပါသာဒိကာမည်သော ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည် ယခုအခါ ပုံနှိပ်ထားသော ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ စာအုပ်အရအားဖြင့် ၁၃၅၈-မျက်နှာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ၎င်းကို တနှစ်ဖြင့် ပြီးအောင်ရေးသားစီရင်ရသည်ကို ထောက်ဆ၍ ၇၄၂-မျက်နှာရှိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း အနည်းဆုံး ငါးလခြောက်လခန့်ဖြင့် ပြီးအောင် ရေးသားစီရင်ရသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု သိနိုင်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဃောသုပ္ပတ္တိမည်သော ကျမ်းငယ်၌ မဟာဝံသစကားကို အမှီပြု၍ "ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် တညဉ့်တည်းဖြင့်ပင်

၁-အထက်ပါ စကားအရအားဖြင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို သာသနာတော်နှစ် ၉၇၄-၌ စ၍ စီရင်သည်၊ ၉၇၄-၌ ပြီးစီးသည်-ဟု မှတ်အပ်၏။ ခုနှစ်တွက်ပုံမှာ-စူဠင်သခေါ် မဟာဝံသ ဒုတိယတွဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် ၎င်းတိယအုပ်၏ နိဒါန်း၌ ဝိဇယ မင်းမှစ၍ သိရိဝိက္ကမ ရာဇသိဟ မည်သော နောက်ဆုံးမင်းအထိ ၁၈၆-ဦးသော သီဟိုဠ်မင်းတို့၏ နန်းစံနှစ်ကို အစဉ်အတိုင်း ပြထားရာတွင် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ သိရိပါလ ဟူ၍ ပြဆိုထားသော မဟာနာမ မင်း၏ နန်းစံခုနှစ်ကို ခရစ်သက္ကရာဇ် ၄၀၉-မှ ၄၃၁-အထိ-ဟု ပြထားသည်။ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၄၀၉-တွင် ခရစ်မပေါ်မီက ဗုဒ္ဓသာသနာနှစ် ၅၄၄ ကိုထည့်လျှင် ၉၅၃-ခုသည် မဟာနာမမင်း၏ နန်းတက်နှစ်ဖြစ်၏၊ ထိုတွင် အနှစ် ၂၀-ထပ်၍ထည့်လျှင် ၉၇၃-ခုသည် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ စ၍ စီရင်သောနှစ်ဖြစ်၏၊ ထိုနှစ်၌ပင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း စီရင်ပြီးစီးခဲ့မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းကို သာသနာတော် ၉၇၃-ခုနှစ်က စီရင်ခဲ့သည် ဟု ဤနိဒါန်းနံပါတ် ၂-၌ ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

လျှင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ရေး၍ ပြီးစေသည်" ဟု ချီးကျူးစကားကို ဆိုထား၏။ ယင်းစကားမှာ ထိုကျမ်းငယ်ကို ရေးသူ၏ ချီးကျူးစကားမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု သိအပ်၏။

နိကာယ်အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

စာမျက်နှာ ၉၉၁-ရှိ **သုမင်္ဂလဝိလာသိနီ** မည်သော **ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ**, စာမျက်နှာ ၁၂၀၀-ရှိ **ပပဉ္စသူဒနီ** မည်သော **မဇ္ဈိမနိကာယ် အဋ္ဌကထာ**, စာမျက်နှာ ၉၇၉-ရှိ **သာရတ္ထပ္ပကာသိနီ** မည်သော **သံယုတ္တနိကာယ် အဋ္ဌကထာ**နှင့် စာမျက်နှာ ၁၁၇၀-ရှိ **မနောရထပူရဏီ** မည်သော **အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ** ဟူသော နိကာယ်ကြီး ၄-ရပ်၏ အဋ္ဌကထာကြီး ၄-စောင်တို့ကိုလည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်ပင် စီရင်တော်မူပေသည်။

ပြုစီရင်ပုံအခြင်းအရာမှာမူ အရှင်မဟာမဟိန္ဒမထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ နှုတ်တက်အာဂုံအနေဖြင့် ဆောင်ယူခဲ့၍ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် တင်ထားသော မူလအဋ္ဌကထာခေါ် မဟာအဋ္ဌကထာကိုသာလျှင် ပါဠိဘာသာ ပြန်သော အားဖြင့်ရှင်း, အထပ်ထပ်ဆိုထားသော စကားတို့ကို ချုံးသော အားဖြင့်ရှင်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ရေးသားစီရင်တော်မူပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအဋ္ဌကထာတို့၏ ကျမ်းဦးစကားရပ်၌—

> "ထိုသို့ တတိယသံဂါယနာ တင်ခဲ့ပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ ထို မူလအဋ္ဌကထာကို အရှင်မဟာမဟိန္ဒ မည်သော ရဟန္တာမထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ (နှုတ်တက်အာဂုံ အနေအားဖြင့်) ဆောင်ခဲ့၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းသားတို့ အကျိုးငှါ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် တင်ထားလေသည်။
>
> ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ သီဟိုဠ်ဘာသာကိုပယ်ရှား၍ ပါဠိတော် နည်းအား လျော်သော အပြစ်ကင်းသော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသော ပါဠိဘာသာသို့ တင်လျက်။ပ။ အထပ်ထပ် ဆိုထားသော အနက်ကို ပယ်၍ (ပါဠိတော်၏) အနက်ကို ဖွင့်ပြပေအံ့" ဟူ၍

မိန့်ဆိုထားပေသည်။ နိဂုံး၌လည်း—

"မူလအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရကိုယူ၍ ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကို ပြုစီရင်သော ငါသည် အကြင်ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးစုဆောင်းမိပြီ၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့် အလုံးစုံသော လောကသည် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း"ဟူ၍

မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အထက်ပါ မိန့်ဆိုချက်တို့၌ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာမှာကဲ့သို့ မဟာပစ္စရီ, ကုရုန္ဒီစသော အဋ္ဌကထာတို့မှ သင့်လျော်သော အဆုံးအဖြတ်ကို ထည့်သွင်း ပြမည့် အကြောင်းလည်း မပါချေ၊ ထိုအဋ္ဌကထာကြီး ၄-စောင်တို့၏ အတွင်းစာသားတို့၌လည်း မဟာပစ္စရီ, ကုရုန္ဒီစသော အခြား အဋ္ဌကထာ တို့၏ အဆုံးအဖြတ် အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ပြဆိုခြင်း မရှိချေ။ အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း ထိုအတူပင် ပြဆိုခြင်း မရှိပေ။ ထိုကြောင့် သုတ္တန် အဘိဓမ္မာတို့၌ မဟာအဋ္ဌကထာမှ တပါးသော မဟာပစ္စရီစသည် အမည် ရှိကုန်သော သီဟိုဠ်ဖြစ် အဋ္ဌကထာတို့သည်၎င်း, အန္ဓကတိုင်းဖြစ် အန္ဓက အဋ္ဌကထာသည်၎င်း မရှိဟူ၍ မှတ်အပ်ပေ၏။ သို့သော်လည်း (သာသနာ ၆၀၉-၆၅၃) ဝသဘမင်း၏ လက်ထက်တိုင်အောင် ထင်ရှားကုန်သော သီဟိုဠ်မထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်နှင့် ဝါဒတို့ကို၎င်း, ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို၎င်း ထိုသုတ္တန် အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၌ ပြဆိုထားသေးသည်သာတည်း။

အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

ထိုပြင် ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၏ အဖွင့် စာမျက်နှာ ၄၅၇-ရှိ **အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ**, ဝိဘင်္ဂပါဠိတော်၏ အဖွင့် စာမျက်နှာ ၅၀၇-ရှိ **သမ္မောဟ-ဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ**နှင့် ဓာတုကထာ အစရှိသော ကျန်အဘိဓမ္မာ ပါဠိ-တော် ငါးကျမ်း၏ အဖွင့် စာမျက်နှာ ၄၉၉-ရှိ **ပဉ္စပကရဏ အဋ္ဌကထာ** ဟူသော အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာကြီးတို့ကိုလည်း သုတ္တန်အဋ္ဌကထာများကို ကဲ့သို့ပင် မူလအဋ္ဌကထာခေါ် မဟာအဋ္ဌကထာကို ပါဠိဘာသာပြန်သော အားဖြင့်၎င်း, ချုံးသောအားဖြင့်၎င်း ပြုစီရင်တော်မူပေသည်။

ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

ထိုပြင် ပါတိမောက်ပါဠိ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော စာမျက်နှာ ၂၇၅-ရှိ **ကင်္ခါ-ဝိတရဏီ** မည်သော အဋ္ဌကထာကိုလည်း သီဟိုဠ်ပါတိမောက် အဋ္ဌကထာ နည်းကို မှီ၍ ရေးသားစီရင်တော်မူပေသည်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာစသည်ကို ပြုစီရင်တော်မူခြင်း

ထိုပြင် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ, ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ, သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာတို့ကိုလည်း ထိုကျမ်းတို့၏နိဂုံးစကားအရအားဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်ပင် စီရင်ပြုစုတော်မူသည်ဟူ၍ အသိအမှတ် ပြုကြပေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုအဋ္ဌကထာ ၃-ကျမ်းတို့၌ ဆိုထားသော အချို့စကားရပ်တို့သည် နိကာယ် ၄-ရပ် အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ ဆိုပုံနှင့် မတူကုန်။ ထိုကြောင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်လေ့ရှိသော အချို့ပညာရှိတို့ကမူ ထိုအဋ္ဌကထာ ၃-ကျမ်းတို့ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၏ ကျမ်းများမဟုတ်ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုပြင် ဇာတ်အဋ္ဌကထာကိုလည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ပြုစီရင်သည်ဟု အများက အသိအမှတ်ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း ထို ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၏ ကျမ်းဦးစကား၌လည်း အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ပြုစီရင်ကြောင်း အထောက်အထားမရှိချေ၊ နိဂုံးစကားလည်း မရှိချေ။

ဤမျှသော စကားရပ်တို့ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း ပြုပုံအခြင်းအရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်၏ ကျမ်းအဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားကုန်သော အဋ္ဌကထာအားလုံးတို့ကို ပြုစီရင်ပုံ အခြင်းအရာ ပြဆိုခြင်း ပြည့်စုံပေပြီ။

တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့ခြင်း၏အကြောင်း

(၉) ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့ပါသနည်း ? ဟူသော မေးခွန်း၌ စင်ကြယ်သော ပါဠိ ပိဋကလျှင် မှီရာရှိခြင်းကြောင့်ရင်း, သိက္ခာ သုံးပါးကို အကျဉ်းချုံး သိမ်းသွင်းထားခြင်းကြောင့်ရင်း, ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၏ ဘာသာပြန်ကျမ်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း, တပါးသောဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူကိုကြဉ်ခြင်းကြောင့်ရင်း, မိမိဂိုဏ်း အယူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်ရင်း, သီလ, ဓုတင်, သမထ, အဘိညာဉ်, ပညာအပြားစသည်တို့ကို အပြည့်အစုံ ဝေဖန်ပြခြင်းကြောင့်ရင်း, အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် အကျင့်ပဋိပတ်နည်းကို အပြည့်အစုံ ပြခြင်းကြောင့်ရင်း, ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍ ရှုပ်ထွေးခြင်းကင်းသော ပုဒ် ဝါကျတို့ဖြင့် ပြုစီရင်ထားခြင်းကြောင့်ရင်း, သိလွယ်သောအနက်ရှိခြင်းကြောင့်ရင်း,

ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းကုန်၍ တွေ့မြင်ကြားသိရာကို အတုလိုက် ကျင့်ခြင်း (ဒိဋ္ဌာနုဂတိ)သို့ ရောက်စေနိုင်သော ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို ပြခြင်းကြောင့် ၎င်း—ဤသို့အစရှိကုန်သော အရာမကများစွာကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့လျက် ရှိပေသည်။

ချဲ့၍ပြရလျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် သံဂါယနာ သုံးတန် တင်ထား သော ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ပါဠိ ပိဋကကိုသာလျှင် မှီ၍ ရေးသား စီရင်ထားပေသည်၊ မဟာသံဃိကဂိုဏ်း အစရှိကုန်သော တဆယ့်ခုနစ်ပါး သောဂိုဏ်းကွဲတို့၏ ပိဋကကိုလည်း မမှီပေ၊ မဟာယာန ဂိုဏ်းသားတို့၏ ပိဋကကိုလည်း မမှီပေ။ အခြံအရံနှင့် တကွသော သီလ သမာဓိ ပညာ သိက္ခာ သုံးပါးအပေါင်းကိုလည်း ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ အပြည့်အစုံပင်လျှင် အကျဉ်းချုံး သိမ်းသွင်း၍ ပြထားပေသည်။ မှန်ပေ၏-အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့တွင် ကျမ်းဦးအစ၌ အောက်ပါ စကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> "သီလ ပြသောစကားကိုငှ်း,ဓုတင် အကျင့်တရားတို့ကိုငှ်း,အလုံး စုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကိုငှ်း, စရိုက် အစီအရင်နှင့်တကွ ဈာန် သမာပတ် အကျယ်ကိုငှ်း,
>
> အလုံးစုံသော အဘိညာဉ်တို့ကိုငှ်း, ပညာကို ပေါင်း၍ ဆုံးဖြတ် ခြင်းကိုငှ်း, ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန ဣန္ဒြေတို့ကိုငှ်း, အရိယာ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုငှ်း,
>
> ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၍ သိမ်မွေ့သောနည်းရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာကိုငှ်း, မလွတ်မကင်းသော ပါဠိ အစဉ် ရှိသော ဝိပဿနာ ဘာဝနာကိုငှ်း,
>
> ဤဆိုခဲ့သော အလုံးစုံကို ငါသည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ အပြည့်အစုံ စင်ကြယ်စွာ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအလုံးစုံကို ဤအဋ္ဌကထာ ၌ အပိုအလွန်ထပ်၍ မစိစစ်ကုန်တော့အံ့။"

ထိုပြင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို လေးစောင်သော နိကာယ် အဋ္ဌကထာ ကြီးတို့၏ အစိတ်အပိုင်းအဖြစ်ဖြင့် ပြုစီရင်ထား၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုနိကာယ်

အင္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကထာတို့ကဲ့သို့ပင် ရှေးသီဟိုဠ် အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို ဘာသာပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း, ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆိုထားသော အနက်တို့ကို အကျဉ်းချုံးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း, တပါးသော ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူကို ကြဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း, မဟာဝိဟာရ ဝါသီဂိုဏ်းသားတို့၏ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော အဆုံးအဖြတ်ဟု ဆိုအပ်သော မိမိအယူကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း ပြုစီရင်ထား၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်က—

"ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ သီဟိုဠ် ဘာသာကို ပယ်ရှား၍ ပါဠိတော်နည်းအား လျော်သော အပြစ်ကင်းသော နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပါဠိဘာသာသို့ တင်လျက်၊

အရှင်မဟာကဿပ အစရှိသော မထေရ်တို့၏ အနွယ်ကို ပြတတ်သော ဆီမီးတန်ဆောင် သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အလွန် သိမ်မွေ့သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်သော မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိကုန်သော မထေရ်တို့၏ အယူကို မဆန့်ကျင်စေမူ၍ ထပ်ကာထပ်ကာ လာသော အနက်ကို ပယ်ရှားလျက် (ပါဠိတော်၏) အနက်ကို ပြပေအံ့"ဟူ၍၎င်း—

"ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် နိကာယ် လေးရပ်တို့၏ အလယ်၌ တည်လျက် ထို နိကာယ်လေးရပ်တို့၌ ဟောထားတိုင်းသော အနက်ကို ပြပေလတံ့ဟု ရည်ရွယ် မျှော်လင့်၍သာလျှင် ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ငါရေးသား စီရင်ခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာနှင့် တကွ ထို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုလည်း ယူ၍ ဒီဃနိကာယ်ကို မှီသောအနက်ကို သိကုန်လော့"ဟူ၍၎င်း—

"ထိုအဋ္ဌကထာသစ်သည် မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရကိုယူ၍ တကြိမ်တလှည့် ရွတ်စာ ဘာဏဝါရတို့၏ အရအားဖြင့် ၇၁-ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပါဠိဖြင့် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ၊ တကြိမ်တလှည့် ရွတ်စာ ဘာဏဝါရတို့ဖြင့် ၅၉-ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုလည်း ဤ နိကာယ် လေးရပ် တို့၏ အနက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ ရေးသားစီရင်ခဲ့၏၊

ထို့ကြောင့် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့်တကွ ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာသည် ဘာဏဝါရ အရေအတွက်အားဖြင့် ငှောင်းစွာ ချင့်ချိန် ရေတွက် ပိုင်းခြားလျှင် ဘာဏဝါရ ၁၄၀-ရှိ၏”ဟူ၍ရင်း—

မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အကယ်၍ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သည် နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့ကဲ့သို့ မပြုမူ၍ ရှေး သီဟိုဠ အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့ကို လည်း မကြည့်ရှုမူ၍ မိမိ၏ဉာဏ်စွမ်း သက်သက်ဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင်သည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို“နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၏ အစိတ် အပိုင်း”ဟု ယူသင့် ယူထိုက်သည် မဖြစ်လေရာ။ စင်စစ်သော်ကား“နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့သည် မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် သည်ကား ထိုမဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရ မဟုတ်၊ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်၏အလို အယူသက်သက်ဖြင့်သာလျှင်ပြုစီရင်ထားသည်”ဟူ၍သို့ သာလျှင် ဆိုသင့် ဆိုထိုက်သည် ဖြစ်ရာ၏။ အမှန်အားဖြင့်မူကား ထိုသို့မိမိ ဉာဏ်စွမ်းသက်သက်ဖြင့် စီရင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် မပြုမူ၍ ရှေး၌ ပြဆိုခဲ့သော နိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၏ အစိတ်အပိုင်း အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင် ပြုစီရင်အပ်ပေသည်၊ ထို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းကိုလည်း ထိုနိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုပုံအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင် ပြုစီရင် သည်ဟူ၍ရင်း, ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်သည်ဟူ၍ရင်း မှတ်အပ်ပေ၏။

စူးစမ်း ဝေဖန်လေ့ရှိသော အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူကား မြောက်ပိုင်း သာသနာဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်ကုန်သော **အဿဃောသ, နာဂဇ္ဇုန, ဝသုဗန္ဓု** အစရှိသော ရဟန်းတို့၏ ကျမ်းတို့၌ကဲ့သို့ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်၏ ကျမ်းတို့၌ ရှေးကျမ်းဂန်တို့ကို မမှီမူ၍ မိမိ၏ ဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင် ကြံဆ၍ ပြထားသော တရားစကား အထူးအဆန်းကိုမတွေ့ရသောကြောင့် အားမရ ကုန်သည်ဖြစ်၍“ဗုဒ္ဓဃောသသည် တပါးသောကျမ်းကိုမမှီမူ၍ မိမိ၏ဉာဏ် စွမ်းဖြင့်သာလျှင် ကျမ်းဂန်အသစ် ရေးသားစီရင်သည်ကို မတွေ့ရ”ဟု ဆို ကြ၏။ ထိုစကားသည် ထိုအချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ကဲ့ရဲ့စကားပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း **ထေရဝါဒီတို့ အလိုအားဖြင့် ချီးမွမ်းစကားသာလျှင်** ဖြစ်ပေသည်။ မှန်ပေ၏-ထေရဝါဒီတို့သည် ဤသို့ ယူဆ သိမြင်ကြကုန်၏....

"ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် မှန်စွာသိတော်မူသော ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် အသစ်ဖြစ်သော တရားကိုလည်း ဟောအပ်ဟောထိုက်၏၊ အသစ်ဖြစ်သောဝိနည်းကိုလည်း ပညတ်အပ် ပညတ်ထိုက်၏၊ ထိုတရားတော် ဝိနည်းတော်ကို အကြွင်းမဲ့အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောအပ်ပြီးလည်း ဖြစ်၏၊ ပညတ်ပြီးလည်း ဖြစ်၏၊ ထိုတရားတော် ဝိနည်းတော်ကိုသာလျှင် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း လူတို့သည်၎င်း ထိုက်သည်အား လျော်စွာ ကျင့်အပ်ကျင့်သင့် ကျင့်ထိုက်၏၊ ထိုတရားတော် ဝိနည်းတော်မှ အခြားတပါးသော တရားဝိနည်းကို ကြံဆ၍ မရှာမှီးအပ် မရှာမှီးထိုက်၊ အကယ်၍ တခြားတပါးသော တရားဝိနည်းကို တစုံတယောက်က ကြံဆ၍ ဟောခဲ့လျှင် ထိုတရား ဝိနည်းသည် ထိုကြံဆသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင် အဆုံးအမသာသနာ ဖြစ်သည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာကားမဟုတ်၊ အလျော်အားဖြင့်ကား မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် ဝိနည်းတော်၌ အနက်အားဖြင့် မထင်ရှားသောပုဒ် ဝါကျရှိလျှင် ထိုထိုပုဒ်ဝါကျ၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး, အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကို သိကုန်သော ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ပြထားသောနည်းဖြင့် အနက်ကိုယူအပ် ယူထိုက်၏၊ မိမိအလိုအတ္တနောမတိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူကား မယူအပ် မယူထိုက်"ဟူ၍ ယူဆသိမြင်ကုန်၏။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည်လည်း ထိုထေရဝါဒီတို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်ပေသည်၊ ထို့ကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည်လည်း ဤအတိုင်းပင်လျှင် ယူဆသိမြင်တော်မူပေသည်။ မှန်ပေ၏၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏ ကျမ်းဦးအစ၌ အောက်ပါစကားတို့ကို မိန့်ဆိုထားပေသည်။

> "မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်တရားတော်ကို၎င်း အကြင်ဝိနည်းတော်ကို၎င်း ဟောတော်မူအပ်၏၊ ထိုတရားတော်နှင့် ဝိနည်းတော်ကို မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်စစ်ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတြာအစရှိသော မထေရ်တို့သည် ထိုဘုရားဟောထားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင် သိနားလည်တော်မူကုန်၏၊ ထိုသို့သိနားလည်တော် မူကြသော အရှင်သာရိပုတြာ အစရှိသော

> မထေရ်မြတ်တို့၏ အလိုအယူကို မစွန့်ကုန်မူ၍ သီဟိုဠ်ဆရာတော်တို့သည် ရှေးကာလ၌ အဋ္ဌကထာတို့ကို ပြုစီရင်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။
>
> ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုထားသော စကားဟူသမျှသည် မေ့လျော့၍ ရေကူးမိသော ပမာဒလေခမှ တပါးဆိုလျှင် အလုံးစုံပင် ဤသာသနာတော်တွင် သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သော ပညာရှိတို့၏ စံချိန်သဖွယ်ဖြစ်သော ပမာဏပေတည်း။
>
> ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ သီဟိုဠ်ဘာသာစကားကိုသာလျှင် ပယ်၍ ကျယ်ဝန်းသော စကားအစဉ်ကိုလည်း ချုံး၍။ပ။ ဤအဋ္ဌကထာသစ်သည်လည်း ဖြစ်ပေလတံ့၊ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကိုလည်း ရိုသေစွာ သင်ယူအပ်ပေသတည်း။"

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် ဝိနည်းတော်ကိုဖြစ်စေ ရှေးဟောင်း အဋ္ဌကထာကိုဖြစ်စေ မမှီမူ၍ မိမိဉာဏ်ဖြင့် ကြံဆ၍သော်၎င်း, မိမိလေ့လာဘူးသော လောကီကျမ်းတို့မှ ယူ၍သော်၎င်း တစုံတခုသောကျမ်းကိုမျှ မပြုခဲ့ပဲရှိလေသည်။ အပြစ်ကိုပြရလျှင် အကယ်၍ ထိုသို့သဘောရှိသော ကျမ်းကို ပြုခဲ့ငြားအံ့၊ သို့ဖြစ်လျှင်ထိုကျမ်းကို ထေရဝါဒီတို့သည် **မဟာပဒေသသုတ်**၌ ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့် "ဤစကားသည် ကေန်စင်စစ်ပင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်လည်း မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဃောသထေရ်၏သာလျှင် မကောင်းသဖြင့် ယူဆထားချက်မျှသာတည်း"ဟု ဆုံးဖြတ်၍ စွန့်ပယ်လေကုန်ရာသည်သာတည်း။ အမှန်အားဖြင့်သော်ကား ရှေးအဋ္ဌကထာတို့ကို ဘာသာပြန်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်သည် ပြုစီရင်ခဲ့ပေ၏၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ထေရဝါဒီတို့သည် ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို **မဟာပဒေသသုတ်**၌ ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့် "ဤစကားသည် ကေန်စင်စစ်ပင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ပေတည်း၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်၏ ကောင်းမွန်မှန်ကန်စွာ ယူဆထားချက်လည်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု ဆုံးဖြတ်၍ လက်ခံကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့လျက် ရှိပေ၏။

ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ သီလ ခုတင် စသည်တို့ကို ဝေဖန်ဖွင့်ပြခြင်းသည်ရင်း အကျင့်ပဋိပတ်နည်းကို အပြည့်အစုံပြခြင်းသည်ရင်း ထင်ရှားသည်သာ တည်း။ထိုပြင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို သိလွယ်သော ပုဒ်ဝါကျတို့ဖြင့်ရင်း, ရှုပ်ထွေး ခြင်းကင်းသော ပုဒ်ဝါကျတို့ဖြင့်ရင်း, ပါဠိတော်နည်းအား လျော်သော ပါဠိအသွား ပါဠိဂတိဖြင့်ရင်း, ကောင်းစွာ ပြုစီရင်ထားပေ၏၊ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်လည်း သိလွယ်ပေ၏။ သို့ဖြစ် သောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို စင်ကြယ်သောအလို အဇ္ဈာသယရှိကုန်သော ပညာရှိတို့သည် ကြည့်ရှုလျှင် ခဏတိုင်းခဏတိုင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သဘောပေါက် သိမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍ရင်း, ပါဠိစကားအသွားကို သဘော ပေါက် သိမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ရင်း များပြားလှစွာသော ဝမ်းမြောက်ရွှင် လန်းခြင်း ပီတိသောမနဿကို ခံစားရပေကုန်၏။

ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော မဟာ-**တိဿ**မထေရ်၏ ဝတ္ထု အစရှိကုန်သော များစွာသော သီဟိုဠ် ဝတ္ထုတို့ကို ရင်း, တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော **အရှင်သာရိပုတြာ**မထေရ်၏ ဝတ္ထု အစရှိကုန်သော ဇမ္ဗူဒိပ် (ဤန္ဒိယ) ဝတ္ထုတို့ကိုရင်း ပြထားပေ၏။ ထို ဝတ္ထုတို့ကို ကြည့်ရှု၍ အောက်မေ့ဆင်ခြင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ အား အားကြီးသောကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရားသည် တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ် လာ၏။ "ငါတို့သည်လည်း အဘယ်အခါကာလ၌ ဤသို့ သဘောရှိကုန် သည် ဖြစ်ရပါကုန်အံ့နည်း"ဟု တွေးမြင်ကြံသိရာကို အတုလိုက်၍ ကျင့် ခြင်း (ဒိဋ္ဌာနုဂတိ)သို့ ရောက်လိုသော သမ္မာဆန္ဒသည်လည်း တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ် လာ၏။

ဤသို့လျှင် စင်ကြယ်သော ပါဠိပိဋကလျှင် မှီရာရှိခြင်း အစရှိကုန်သော အရာမက များစွာကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကြောင့် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့လျက် ရှိပေသည်ဟု သိအပ်၏။ ဤမျှသာ မကသေး ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကဲ့သို့ပင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော် စီရင်ရေးသားထား သော အခြားပိဋကသုံးပုံ၏ အဖွင့် သင်္ဂဟအဋ္ဌကထာတို့သည်လည်း ရှေး အဋ္ဌကထာဟောင်းတို့၏ ဘာသာပြန်ဖြစ်ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့ကြောင့် တကမ္ဘာလုံး၌ ပျံ့နှံ့သည်သာလျှင် ဖြစ်ကြပေသတည်း။

ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်လည်း "ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို အဘယ်အကျိုးငှါ ပြုစီရင်သနည်း? ဤသို့အစရှိသော မေးခွန်းပြဿနာတို့၏ အနက်ကို အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့် ထင်ရှားပြပြီး ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ အဖွင့်ကျမ်းများ

ယခု ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ထူးခြားသော ဂုဏ်ပေါင်းများစွာတို့ဖြင့် ချီးကြူးအပ်သော ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမြတ်သည် အဖွင့်ဖြစ်သော အခြံအရံကျမ်းပေါင်းများစွာတို့နှင့်တကွ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို တင့်တယ်ထွန်းပစေလျက် ရှိပေ၏။ ထို အဖွင့်အခြံအရံကျမ်းများမှာ—

(၁) ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာမည်သော မဟာဋီကာ၊
(၂) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စူဠဋီကာ၊
(၃) ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဂဏ္ဌိပုဒ်၊
(၄) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဌိ၊
(၅) နိဿယများနှင့်
(၆) ဘာသာပြန်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ

ထိုတွင် (၁) ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာမည်သော ဋီကာကျမ်းကို သိဒ္ဓဂါမကျောင်းတိုက်နေ ဒါဌာနာဂမထေရ်က တောင်းပန်၍ အိန္ဒိယပြည် တောင်ပိုင်ကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဖက်အစွန်း တန်ဂျိုးဒိစတြိတ်တွင် တန်ဂျိုးမြို့မှ အရှေ့ဖက် ၃၅-မိုင်ကွာ ပင်လယ်ကမ်းစ ဗဒရတိတ္ထ (ဇီးပင်ဆိပ်) ဟူ၍၎င်း, နာဂပဋ္ဋန (နာဂပဋ္ဋန်) ဟူ၍၎င်း ခေါ်သော သင်္ဘောဆိပ်အရပ်ဝယ် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး ဆောက်လုပ်လှူထားခဲ့သော ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးသော အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော်က ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုဋီကာ၏ နိဂုံး၌—

အာယာစိတော သိဒ္ဓဂါမ-ပရိဝေဏနိဝါသိနာ။
ထေရေန ဒါဌာနာဂေန၊ သုဒ္ဓါစာရေန ဓီမတာ။

သိဒ္ဓဂါမကျောင်းတိုက်၌ နေလေ့ရှိသော စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိသော ပညာရှိ **ဒါဌာနာဂမထေရ်က** တောင်းပန်၍ (အားထုတ်အပ်-စီရင်အပ်သည်) ဟူ၍၎င်း၊

ဗဒရတိတ္ထဝိဟာရနိဝါသိနာ **အာစရိယဓမ္မပါလေန** ကတာ ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာ နာမ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ သမတ္တာ။

ဗဒရတိတ္ထ (ဆီးပင်ဆိပ်) ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော် ပြုစီရင်အပ်သော ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာမည်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ ပြီးပြည့်စုံပြီ-ဟူ၍၎င်း—

ထိုပြင် အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော်သည်ပင် ပြုစီရင်အပ်သော နေတ္တိ-အဋ္ဌကထာ၏ နိဂုံး၌လည်း—

သဒ္ဓမ္မာဝတရဏဋ္ဌာနေ၊ **ပဋ္ဋနေ နာဂသဝှယေ**။
ဓမ္မာသောကမဟာရာဇ-ဝိဟာရေ ဝသတာ မယာ။

သူတော်ကောင်းတရား (သာသနာတော်)၏ သက်ရောက်ထွန်းကားရာဖြစ်သော နာဂအမည်ရှိသော သင်္ဘောဆိပ် (နာဂပဋ္ဋန-နာဂပဋ္ဋန်သင်္ဘောဆိပ်)အရပ်တွင် ဓမ္မာသောကမင်း၏ ကျောင်းတိုက်၌နေသော ငါသည် (ထိုနေတ္တိကျမ်း၏ အနက်အဖွင့်ကို အားထုတ်စီရင်အပ်သည်) ဟူ၍၎င်း,

ဣတိ ဗဒရတိတ္ထဝိဟာရဝါသိနာ အာစရိယဓမ္မပါလေန ကတာ နေတ္တိပကရဏဿ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ သမတ္တာ။

ဤဆိုခဲ့သော စကားအစဉ်ဖြင့် ဗဒရတိတ္ထဆိပ်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော် ပြုစီရင်အပ်သော နေတ္တိကျမ်း၏ အနက်အဖွင့်အဋ္ဌကထာ ပြီးပြည့်စုံပြီ-ဟူ၍၎င်း

မိန့်ဆိုထားပေသည်။

အဘယ်ခေတ်ကာလက ရေးသားစီရင်ခဲ့ပါသနည်း-ဟူမူ၊ ဤမေးခွန်းကို အတိအကျဖြေဆိုရန် ခဲယဉ်း၏။ အချို့က ခရစ်သက္ကရာဇ် ၆၃၅-ခုနှစ်က ဣန္ဒိယနိုင်ငံ နာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီးသို့ရောက်၍ ရေးမှတ်ခဲ့သော

တချပ်ရာဘန်းတော် ဟီးယင်ဆိုင်၏ မှတ်တမ်းတွင် ထိုနာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီးမှ ဓမ္မပါလမည်သော နာယကဆရာတော်အကြောင်းကို တွေ့ရသဖြင့် ဤမဟာဋီကာကျမ်းပြု ဓမ္မပါလဆရာတော်ပင် ထင်မှတ်၍ သာသနာတော် ၁၁-ရာစုနှစ်လောက်က ရေးသားစီရင်ခဲ့သည်-ဟု ခန့်မှန်းပြောဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုမှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြထားသော ကဉ္စိပူရမြို့သား နာလန္ဒာကျောင်းအုပ်ကြီးဖြစ်သော ဓမ္မပါလဆရာတော်သည် ထေရဝါဒ မဟာဝိဟာရဝါသီဖြစ်သော ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာကျမ်းပြု အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော် မဟုတ်ပေ၊ အမှန်အားဖြင့် ထိုဓမ္မပါလဆရာတော်သည် နာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီး၌ ကျောင်းအုပ်နာယကကြီးဖြစ်သော မဟာယာနဆရာတော်ကြီးတပါးသာ ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၆၂-ခုနှစ်က ပျံလွန်တော်မူသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ သီဟိုဠ်ဆရာတော် အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ္တကမူ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ၏ နိဂုံး၌—

"သိဒ္ဓဂါမကျောင်းတိုက်နေ ဒါဌာနာဂမထေရ်က တောင်းပန်၍ ပြုစီရင်ကြောင်းပြဆိုသော စကားကိုရင်း,

မဟာဝံသဒုတိယပိုင်း (စူဠဝံသ)အခဏ်း ၅၄-တွင် ဆဋ္ဌမဂါထာ၌—

၆။ ပရိဝေဏံ သိဋ္ဌဂါမံ၊ ကာရေတွာ ဝုတ္တ' မတ္တနာ။
လောကံ ပုတ္တံဝ ပါလေတွာ၊ တိဝဿေန ဒိဝံ ဂတော။

(သေနမင်းသည်) မိမိနေဘူးသော သိဋ္ဌဂါမ၌ ကျောင်းတိုက်ကို ဆောက်လုပ်စေ၍ တိုင်းသားပြည်သူ လူအပေါင်းကိုလည်း သားရင်းကဲ့သို့ပင် စောင့်ရှောက်၍ နန်းစံသုံးနှစ်တွင် နတ်ရွာစံရှာလေ၏-ဟူသော ပြဆိုချက်ကိုရင်း,

ထိုအခဏ်း၌ပင် ၃၅-၃၆-ဂါထာတို့၌—

၃၅။ ထေရေန ဓမ္မမိတ္တေန၊ သိဋ္ဌဂါမကဝါသိနာ။
ပူဇယိတွာန ကာရေသိ၊ အဘိဓမ္မဿ ဝဏ္ဏနံ။

၃၆။ ဒါဌာနာဂါဘိဓာနေန၊ ထေရေနာ' ရညဝါသိနာ။
လက်ာလက်ာရဘူတေန၊ အဘိဓမ္မံ ကထာပယိ။

"(မဟိန္ဒမင်းသည်) သိင္ဃဂါမကျောင်းနေ ဓမ္မမိတ္တမထေရ်ကို ပူဇော်ပြီးလျှင် အဘိဓမ္မာ၏ အဖွင့်ကျမ်းကို ပြုစီရင်ရန် တောင်းပန်လေ၏။

သီဟိုဠ်ကျွန်း၏ အဆင်တန်းဆာသဖွယ်ဖြစ်သော ဒါဌာနာဂ အမည်ရှိသော အရညဝါသီ (တောရ) မထေရ်ကို အဘိဓမ္မာ တရား ဟောကြားစေလေပြီ" ဟူသော ပြဆိုချက်ကိုရင်း

ထောက်၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာနိဂုံး၌ ဆိုထားသော **သိင္ဃဂါမပရိဝေဏ**-ဟူသည်မှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၉၅၃-၉၅၆-အတွင်း သီဟိုဠ်၌ နန်းစံသော စတုတ္ထသေနမင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ကျောင်းတိုက် ဖြစ်သင့်၏၊ **ဒါဌာနာဂမထေရ်** ဟူသည်မှာလည်း **ခရစ်သက္ကရာဇ်** ၉၅၆-၉၇၂-အတွင်း နောင်တော် သေနမင်း၏ အရိုက်အရာကို ခံယူလျက် မင်းပြုသော စတုတ္ထ မဟိန္ဒမင်းအား အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြားသော **အရညဝါသီ ဒါဌာ-နာဂမထေရ်ပင်** ဖြစ်သင့်၏၊ ထိုမထေရ်သည် မူလက သိင္ဃဂါမကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးခဲ့ပြီးလျှင် ထိုမဟိန္ဒမင်းလက်ထက်၌ ထိုကျောင်းတိုက်ကို ဓမ္မမိတ္တမထေရ်အား လွှဲအပ်ခဲ့၍ တောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် **ပရမတ္ထမဉ္ဇူသာ** မည်သော မဟာဋီကာကို စတုတ္ထ သေနမင်း ဆောက်လုပ်၍လှူသော **သိင္ဃဂါမကျောင်းတိုက်**နေ စတုတ္ထ မဟိန္ဒမင်းလက်ထက် **အရညဝါသီ**ဖြစ်သော ဒါဌာနာဂ မထေရ်က တောင်း ပန်သောကြောင့် **အရှင်ဓမ္မပါလဆရာတော်**က ပြုစီရင်သည်ဟူ၍ရင်း, ထို ခေတ်ကာလမှာ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၉၅၃-၉၇၂-အတွင်းဖြစ်၍ သာသနာတော် **၁၅-ရာစုနှင့် ၁၆-ရာစုနှစ်များအတွင်းက** ဖြစ်သင့်သည်ဟူ၍ရင်း (အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဒတ္တ)က ပြဆိုထား၏။

အရှင်ဓမ္မပါလ ဆရာတော်သည် ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာကိုသာ ပြုစီရင်သည် မဟုတ်သေး၊ ဒီဃ-မဇ္ဈိမ-သံယုတ္တနိကာယ် အဋ္ဌကထာတို့၏ အဖွင့် ဋီကာတို့နှင့် အဘိဓမ္မာ မူလဋီကာ၏ အဖွင့် အနုဋီကာတို့ကိုလည်း ပြုစီရင်တော်မူ၏။ ထိုပြင် အဖွင့် အဋ္ဌကထာသစ် မရှိသေးသော ဥဒါန်း-ဣတိဝုတ်-ပေတဝတ္ထု-ဝိမာနဝတ္ထု-ထေရဂါထာ-ထေရီဂါထာ-စရိယာပိဋက ပါဠိတော်တို့၏ အဖွင့် ပရမတ္ထဒီပနီမည်သော အဋ္ဌကထာနှင့် နေတ္တိပါဠိ တော်၏ အဖွင့် အဋ္ဌကထာကိုလည်း ပြုစီရင်တော်မူ၏။

ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာကို စီရင်ပုံအခြင်းအရာမှာလည်း သုတ္တန် အဋ္ဌကထာတို့၏ အဖွင့်ဋီကာတို့၌ကဲ့သို့ပင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှ အနက်အဓိပ္ပါယ် အသိခက်သော ပုဒ်ဟူသမျှကိုထုတ်၍ စေ့စပ်သေချာ ပြည့်စုံစွာ ဖွင့်ပြရေးသားထားပေ၏။ ထို့ကြောင့် စာချက်နှာပေါင်း ၉၉၆-အထိ များပြားလှသဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စာကိုယ်ကဲ့သို့ပင် ပဌမနှင့် ဒုတိယ နှစ်အုပ်ခွဲ၍ ထားရပေသည်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စူဠဋီကာ

(၂) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စူဠဋီကာမှာ ပေထုပ်အဖြစ်နှင့်သာ တည်ရှိ၍ ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ မရောက်သေးပေ၊ ၎င်းကို ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယတွင် စာမျက်နှာ ၁၆၂-၅-၆-စသည်တို့၌ ထုတ်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဂဏ္ဌိပုဒ်

(၃) ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဂဏ္ဌိပုဒ် ဟူသည်မှာ ပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော ဂဏ္ဌိ ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ မြန်မာအက္ခရာဖြင့် ပုံနှိပ်စာအုပ်ကို မတွေ့ရသေး၊ သီဟိုဠ်အက္ခရာဖြင့် ပုံနှိပ်စာအုပ်ကိုသာ တွေ့ရ၏၊ စာမျက်နှာ ၇၂-မျှသာ ရှိ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာနှင့် စာလျှင် အလွန် သေးငယ်လှသောကြောင့် ၎င်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာ မပေါ်မီ ရှေးကရေးခဲ့သော ကျမ်းဖြစ်လေသလော ဟူ၍ စဉ်းစားဖွယ် ရှိ၏။ ထိုကျမ်း၏ ဂန္ထာရမ္ဘနှင့် နိဂုံးတို့၌ ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်ကို မတွေ့ရချေ။ သို့သော် ထိုကျမ်း၌ မဟာဋီကာနှင့်မတူပဲ ကွဲလွဲထူးခြားသော အဖွင့်တို့ကိုလည်း အနည်းငယ် တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဤနိဿယတွင် စာမျက်နှာ ၁၆၂-အောက်စ၌ ထုတ်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဌိ

(၄) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဌိ ဟူသည်မှာ မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော ဂဏ္ဌိပင် ဖြစ်သည်၊ ပုဂံမြို့ ရှင်သဒ္ဓမ္မဇောတိ ပြုသည်၊ ၎င်းကိုလည်း ဤနိဿယတွင် စာမျက်နှာ ၃၇-၇၂-စသည်တို့၌ ထုတ်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

နိဿယများ

(၅) နိဿယများ ဟူသည်မှာ သီဟိုဠ်စသော နိုင်ငံခြား နိဿယများနှင့်တကွ မြန်မာနိဿယများပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံခြား

နိဿယများကို ဖော်ပြရန် လွယ်လည်းမလွယ်,လိုလည်းမလိုလှသောကြောင့် ဤ၌ မြန်မာနိဿယများကိုသာ ဖော်ပြပါအံ့။

(၁) မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၃၈-ခုနှစ် ရတနာပူရ အဝမြို့၌ နန်းတက်သော စဉ့်ကူးမင်း လက်ထက်တွင် ဗန္ဓကျိုတိုက် စီရင်စု ဆုံထားရွာဇာတိ အရှင်နန္ဒမာလာ ဘွဲ့အမည်ရှိသော ဆုံထားဆရာတော် စီရင်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယတစောင်။

(၂) ၁၂၁၆-ခုနှစ်တွင် စီရင်ပြီးစီးသော ဤပြည်မှု နိဿယတစောင်၊ (ပဥ္စမတွဲအထိ ၅-အုပ်ရှိသည်။)

(၃) မန္တလေးမြို့ အရှေ့ပြင် အဘယာရာမခေါ် မိုးထိတိုက်၌ သီတင်းသုံးသော မိုးထိဆရာတော် အရှင်ဇာဂရသည် ၁၂၈၉-ခုနှစ်တွင် စီရင်ပြီးစီးသော မိုးထိမှု နိဿယတစောင်၊ (စတုတ္ထတွဲထိ ၄-အုပ် ရှိသည်။)

(၄) ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဆဋ္ဌမ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက သံဃရာဇာ သာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူသော ကျိုက်လတ်မြို့ ပစ္ဆိမာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၉၇-ခုနှစ်တွင် မကျဉ်းမကျယ် အလယ်အလတ် အနေအားဖြင့် ရေးသားစီရင်ပြီးစီးသော ပစ္ဆိမာရုံမှု နိဿယတစောင်၊ (တတိယတွဲအထိ ၃-အုပ်ရှိသည်) ဤသို့အားဖြင့် မြန်မာနိဿယ ၄-စောင် ထင်ရှားရှိကြပေသည်။

ဘာသာပြန်များ

(၆) **ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဘာသာပြန်များမှာ** သီဟိုဠ်ဘာသာပြန် ၂-စောင်၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် ၂-စောင်၊ဂျာမန်ဘာသာပြန်, ယိုးဒယားဘာသာပြန်, မြန်မာဘာသာပြန် စသည်ဖြင့် များစွာ ရှိလေသည်။ ထိုတွင် မြန်မာ **ဘာသာပြန်မှာ** ကျိုက်ထိုမြို့ ဘုရားသုံးဆူတောင် အရှင်နန္ဒမာလာ၏ မြန်မာပြန်နှင့် ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ **မဟာစည် ဆရာတော်**၏ မြန်မာပြန်ဟူ၍ ၂-စောင်ရှိပေ၏။ ထိုတွင် အရှင်နန္ဒမာလာ၏ မြန်မာပြန်မှာအစမှ အဆုံးအထိ ၃-တွဲရှိလေသည်။ မဟာစည်ဆရာတော်၏ မြန်မာပြန်မှာ သီလပိုင်း သမာဓိပိုင်း ပညာပိုင်းတို့မှ အခြေခံ အနည်းငယ်စီနှင့် တကွ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသမှ နိဂုံးအထိ နောက်ဆုံးပိုင်း တအုပ်မျှသာ ပြီးသေးသည်။ ကျန်သော ရှေ့ပိုင်းတို့ကိုမူ အကြောင်းညီညွတ်သောအခါ၌ ဆက်လက်စီရင်ရန် ရည်သန်ချက်မျှသာ ရှိသေး၏။

နိဿယနှင့် မြန်မာပြန်အထူး

နိဿယဟူသည်မှာ ပါဠိ တပိုဒ်, မြန်မာ တပိုဒ် တပုဒ်ချင်း လုံးစေ့ ပါဌ်စေ့ မြန်မာပြန်ဆိုထားသော ကျမ်းတမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြန်ရာတွင် လည်း သိလွယ်သောပုဒ်တို့၏ အနက်ကို မဖော်ပြတော့ပဲ သည်-ကို-စသော ဝိဘတ်နက်မျှလောက်သာ ပြ၍၎င်း, အချို့အရာ၌ ပေယျာလဖြင့် မြှုပ်၍ ၎င်း ပါဠိကျမ်းဂန်တို့၌ အတော်အတန် လေ့လာပြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မှီရာရ စေရန်လောက်သာ ရည်ရွယ်၍ အသိခက်သော ပုဒ်အနက်တို့ကိုသာ အပြည့်အစုံဖော်ပြလျက် ပြန်ဆိုရေးသားထားလေသည်။ မြန်မာပြန်မှာမူ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ၊ ကျမ်းရင်းမှ ပါဠိကို မဖော်ပြတော့ပဲ ထိုပါဠိ၏ အနက် ကိုသာလျှင် အပြည့်အစုံဖော်ပြလျက် ပြန်ဆိုထားသော ကျမ်းတမျိုးဖြစ် သည်။ ထိုသို့ ပြန်ဆိုရာတွင်လည်း ပါဠိမှ မြန်မာအသုံးနှင့်မလျော်သော သဒ္ဒါနည်းအချို့ကို မပြတော့ပဲ မြန်မာစကား ချောမောပြေပြစ်ရေးကို သာလျှင် အလေးပြု၍ ပြန်ဆိုရသောအရာများလည်း ရှိပေ၏။

ထို့ကြောင့် ပါဠိကျမ်းရင်းကို လေ့လာသင်ယူလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ဆိုလျှင် မြန်မာပြန်သည် နိဿယလောက် တိတိကျကျ အနက်ဉာဏ်ကို မပေးစွမ်းနိုင်ပေ။ ပါဠိမတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ဆိုလျှင်လည်း နိဿယသည် မြန်မာပြန်လောက် နားမလည်စေနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် မြန်မာ ပြည်တွင် စာပေသင်ကြားပို့ချရာ၌ နိဿယနည်းအတိုင်းသာလျှင် အသုံးပြု လျက်ရှိကြသောကြောင့်၎င်း, ယခုနေအခါတွင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယများ အလွန်ရှားပါးနေသောကြောင့်၎င်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယကို ဗုဒ္ဓသာသနာ့ အဖွဲ့မှ ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိရန် စီမံအားထုတ်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုသို့အားထုတ်ရာတွင် အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ ၄-စောင်ရှိသည့်အနက်မှ ပြည်မူနိဿယသည် အဆုံးအဖြတ် အမှာ အထားများစွာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည့်ပြင် ဋီကာအဖွင့်နှင့်လည်း ညီညာကျန သေချာလှသဖြင့် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံပညာရှိအများတို့က အလေးစားအပ်ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပြည်မူနိဿယကိုပင် ခေတ်အားလျော်စွာ ပြင်သင့်ရာ၌ ပြင်ဆင်၍ ပုံနှိပ်ရန် ဆဋ္ဌသံဂါယနာဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များက ညွှန်ကြားတော်မူကြသည်။

ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဤအရာ၌ နိဿယကျမ်းပြု ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်း ဖော်ပြသင့်သောကြောင့် ၎င်းကို အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြပါဦးအံ့။

ဤပြည်မူနိဿယကို ပြုစီရင်တော်မူခဲ့သော ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မုံရွာခရိုင် အလုံမြို့နယ် ညောင်ကန်ရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးဖြူနှင့် မယ်တော် ဒေါ်ညွန့်တို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၀-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း (၇)ရက် ကြာသပတေးနေ့၌ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်၊ လူအမည် ဦးကျီးဟူ၍၎င်း ဦးကျီးညိုဟူ၍၎င်း ခေါ်ကြသည်။ အသက် ၉-နှစ် ၁၀-နှစ်အရွယ်တွင် (တံဆိပ်ရ ဒုတိယညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးပိုး၏ ဆရာဖြစ်သော) လူမည် ဦးသာဘုံခေါ် အရှင်မုနိန္ဒသာရထံ၌ အပ်နှံကျောင်းထားသည်၊ ၁၁၆၂-ခုနှစ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်၊ သာမဏေအမည် ရှင်မေဓာဝီ-ဟု ခေါ်သည်၊ သာမဏေ ၇-ဝါရ ၁၁၆၉-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းပြုသည်၊ ရဟန်းအမည် အရှင်မေဓာလင်္ကာရဟူ၍၎င်း, အရှင်မေဓိယဝေဟူ၍၎င်း ခေါ်သည်၊ ရတနာပူရ အင်းဝမြို့ အောင်မြေဘုံစံ ပဌမအုတ်ကျောင်းဆရာတော်ဟူ၍၎င်း, ပုညာဘိသိရိပဝရသဒ္ဓမ္မမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ရ ဒုတိယညောင်ကန်ဆရာတော်ဟူ၍၎င်း ထင်ရှားသောဆရာတော် ဦးပိုးထံတွင် ပိဋကစာပေများကို ဆက်လက်၍ သင်ယူတော်မူသည်။ ဤဆရာတော် ဦးပိုးသည်ကား ဆရာတော် ဦးပုတ် (ဦးဗုဓ်)၏ ဆရာလည်းဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ဆရာတော် ဦးပုတ်နှင့် ပြည်ဆရာတော်တို့သည် ဆရာတူတပည့်များဖြစ်ကြသည့်ပြင် ဆရာတော် ဦးပုတ်က ပြည်ဆရာတော်ထက် အသက်သိက္ခာတော် တနှစ်တဝါမျှသာကြီးသည်။ ပြည်ဆရာတော်အလောင်းလျာ အရှင်မေဓာလင်္ကာရသည် ဆရာတော်ဦးပိုးထံ၌ ပညာသင်ကြားပြီးနောက် ဆရာနည်းမျိုးစုံကို ခံယူလိုသောကြောင့် သဲအင်းတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လျက် သဲအင်းဆရာတော်ထံ၌လည်း ထပ်မံ၍ ကျမ်းဂန်များကို သင်ကြားတော်မူပြန်သည်။

သိက္ခာဝါ ၂၀-ကျော်သောအခါ မိမိ၏ဇာတိအရပ် ညောင်ကန်ရွာသို့ ပြန်လာ၍ မိမိ၏ နေရင်းကျောင်းတွင်ပင် သီတင်းသုံးလျက် ရဟန်းသံဃာတော်တို့အား ပိဋကကျမ်းဂန်များကို သင်ကြားပို့ချနေရာ သံဃာတော်

၇၀-ကျော်ရှိသည်ဟူ၏။ ထိုစဉ်အခါက ဆရာတော် ဦးပုတ်သည်လည်း ရတနာမဉ္ဇူကျောင်းတိုက်ကြီး၌ စာပေပို့ချနေရာ သံဃာတော်တရာကျော် ရှိသည်ဟူ၏။ တကျောင်းနှင့်တကျောင်းမှာလည်း အလယ်၌ သိမ်နှင့် ဘုရားအဆောက်အဦမျှသာခြားလျက် အနောက်ဖက်က ဆရာတော်ဦးပုတ်၏ကျောင်း, အရှေ့ဖက်က ပြည်ဆရာတော်၏ကျောင်း ခဲတပစ်မျှသာ ကွာဝေး၏။

ထိုသို့ ဆရာဘူတပည့်များလည်းဖြစ်, ကျောင်းနီးချင်းလည်း ဖြစ်ကြသောကြောင့် တပါးနှင့်တပါး အယူအဆ ကွဲလွဲရာ၌ ဆရာတော်ဦးပုတ်က စာချရင်း ပြည်ဆရာတော်ကိုရည်၍ "ကေစိ၊ အချို့သော ကျေး ပပ်ကြား ဖက်ခွက်စားတို့သည်။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကြကုန်သတတ်"ဟု ဆိုလေ့ရှိသည် ဟူ၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပြည်ဆရာတော်၏ခြေတွင် ဆောင်းခါ၌ ပပ်ကြားကွဲကြောင်း ထင်တတ်သောကြောင့်ရင်း, ဆွမ်းစဉ်ပရိတ်ရွတ် လိုက်လျက် ဖက်ခွက်နှင့်ထည့်သောဟင်းကို စားသည်ဟုထင်သောကြောင့် ၎င်း ယမ်မည်နှင့်တကွ "ကျေး ပပ်ကြား ဖက်ခွက်စား"ဟု ရှုတ်ချ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၏။ အကြောင်းတခုမှာ ဆရာတော် ဦးပုတ်က "ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ"သာ မှန်သည်ဟု ဆိုသတဲ့။ ပြည်ဆရာတော်ကမူ ကရဓာတ် ၏အယှဉ် အဘူတတဗ္ဘာအနက်၌ စီပစ္စည်းနှင့်တကွ "ဟိ-တပ္ပါကဋီ ကရောမိ"ဟူ၍သာ မှန်သည်ဟု ဆိုသတဲ့။ ထိုကြောင့် ပြည်ဆရာတော်က လည်း မိမိပြုစုသော ကစ္စာယနသရူပတ္ထဒီပနီကျမ်းတွင် ထိုအချက်နှင့် စပ်၍ "ကေစိ-အချို့က တံ ပါကဋံ ကရောမိ မှန်သည်ဟု ဆိုကြသောဟူ၏"ဟူ၍ ဆရာတော် ဦးပုတ်ကိုရည်လျက် ကေစိ ထိုးထားလေသည်။ သို့ရာတွင် ဤပြည်မူ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ ပဌမအုပ်၌ကား "ဟိ-တပ္ပါကဋီ ကရောမိ"ဟု ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရချေ၊ "ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ"ဟူ၍သာ တွေ့ရ ပေသည်။ နှာ ၃-၈၆-၉၁-စသည်တို့၌ ကြည့်ပါ။ ၎င်းတို့မှာ မူရင်းအတိုင်း ပင်ဖြစ်ပါသည်။ မူဟောင်း ဒုတိယအုပ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိအဖွင့် (မူသစ် နှာ ၂၆ စာပိုဒ် ၁၃၅)၌မူ ဟိ-တပ္ပါကဋီ ကရောမိ-ဟု ရှိ၏။

ဤသို့ မိမိ၏ နေရပ်၌ စာပို့ချနေစဉ် သက်တော် ၅၁-နှစ်- ဝါတော် ၃၁-ဝါအရ ၁၂၀၁-ခုနှစ်တွင် အမရပူရမြို့တည် နန်းတည် ညီတော်ရွှေဘိုမင်း တရား၏ သားတော်, ယမ်မည် မောင်ဘေပု၊ မဟာသီရိသီဟသူရဓမ္မ-

ရာဇာ ဘွဲ့ခံ ပြည်မြို့စားမင်းက ပင့်ဆောင်၍ အမရပူရမြို့ အရှေ့တောင် ထောင့်၌ စကြောနှစ်ဆောင်ပြိုင် စမြင်လေးမျက်နှာ ရွှေပိန်းချ ဝါဆို ကျောင်းတော်ကို မေဓာလင်္ကာရပရမသဒ္ဓမ္မမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုဟူသော တံဆိပ်တော်နှင့်တကွ တင်လှူလေသည်။ ဤသို့ ပြည်မြို့စားမင်းက တင်လှူ၍ ကိုးကွယ်သောကြောင့် ထိုကာလမှစ၍ ပြည်ဆရာတော်ဟူ၍ ကျော်စောထင်ရှားတော်မူလေသည်။

ထိုအခါ ပြည်တိုက်၌ သံဃာတော် ရှစ်ရာရှိသည်။ သံဃာများ၍ တပါး လျှင် သင်ဖြူးဖျာတချပ်စာပင်မရနိုင်သဖြင့် သင်ဖြူးတပိုင်းကို ထောင်ထား ကာ ကြပ်တည်းစွာ နေထိုင်ကြရလေသည်။ ညဉ့်အခါကျလျှင် တွေ့ကရာ စကားကိုမပြောကြပဲ သဒ္ဒါဝါသနာပါသူတို့ကစုပေါင်းကာ သဒ္ဒါစကားကို ပြောကြသည်၊ အဘိဓမ္မာဝါသနာပါသူတို့ကလည်း စုပေါင်းကာ အဘိဓမ္မာ စကားကို ပြောကြသည်၊ ဝိနည်း ဝါသနာပါသူတို့ကလည်း စုပေါင်းကာ ဝိနည်းစကားကို ပြောကြသည်၊ တဦးနှင့်တဦး အယူအဆ ကွဲပြား၍ မဆုံးဖြတ်နိုင်သောအခါ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ၌ အဆုံးအဖြတ် ခံယူ သဖြင့် ငြီးငြတ်လျက် နည်းရကြသောကြောင့် လွန်စွာ နှစ်သိမ့်အားရ ပျော်မွေ့ကြသည်ဟူ၏။

ပြည်ဆရာတော်သည် နေ့စဉ်စာပေလည်း ပို့ချ၏၊ ဘုရားဆုပန်ထား သည်နှင့်အညီ လူ ဒကာ ဒကာမတို့အား ကရုဏာ မေတ္တာတော်ပွါးသဖြင့် ဆွမ်းစဉ် ပရိတ်ရွတ် စသော အလှူအတန်းများသို့ လိုက်၍ တရားဓမ္မ ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အလှူအတန်းမှ ပဒေသာပင် ရလာလျှင် ကျောင်းပေါ်သို့ မတင်ရ၊ မချ၍ ဝေငှပေးကမ်းတော် မူလေ သည်။

ပြည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် မိမိ၏ဇာတိအရပ် ညောင်ကန်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ် ၁၁၉၉-ခုနှစ်ကပင် အောက်ပါကျမ်းတို့တို့ ပြုစီရင် တော်မူခဲ့ပေသည်။

၁။ သမ္ဗန္ဓစိန္တာနိဿယ။

၂။ သဒ္ဒတ္ထဘေဒစိန္တာနိဿယ။

၃။ ကစ္စာယနသာရနိဿယ။

၄။ ကစ္စာယနသာရသရူပတ္ထဒီပနီ။

အမရပူရမြို့ ပြည်တိုက်တွင် သီတင်းသုံးစဉ်၌လည်း ပဋိဃောသအမစ္စ ဟု ခေါ်သော သံတော်ဆင့် မိုင်းခိုင်းမြို့စား နန်းမတော်ဝန်မင်း "မင်းကြီး သီရိမဟာဇေယျသူရ" ဘွဲ့ခံ ဦးယံနှင့် "ဒိဿပါမောက္ခ" ဘွဲ့ခံ တောင်သာ မြို့စား ဘိုးသူတော်တို့က လျှောက်ထားတောင်းပန်သောကြောင့်—

၅။ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ် ပါဠိတော်နိဿယသစ်ကို စီရင်တော်မူ သည်။

ထိုပြင် ၁၂၁၃-ခုနှစ်၌—

၆။ ဋီကာကျော်နိဿယသစ်နှင့်

၇။ ဓာတုမာလာလက်သန်းကျမ်းပါ၌နိဿယကိုရင်း,

၁၂၁၆-ခုနှစ်၌—

၈။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယသစ်ကျမ်းကြီးကိုရင်း,

၁၂၂၃-ခုနှစ်၌—

၉။ ခန္ဓဝိဘာဝနီဋီကာပါ၌ကိုရင်း စီရင်တော်မူသည်။

ထိုပြင် ပြည်တိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်မှာပင်

၁၀။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

၁၁။ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ

၁၂။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာနိဿယတို့ကိုလည်း

စီရင်တော်မူသည်။

ဤသို့ ပြည်တိုက်၌ သီတင်းသုံးလျက် သာသနာ ပြုနေစဉ်မှာပင် မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တည် နန်းတည် ပဌမ သံဂါယနာတင် မင်းတုန်း မင်းတရားကြီးက မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တော်သို့ပင့်၍ အရံတံတိုင်းမီးတား နှင့်တကွ မဟာတုလွတ်ဘုံကျော် ရွှေပိန်းစံကျောင်းတော်ကြီးကို သက္ကရာဇ် ၁၂၂၅-ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ပြည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား တင်လှူတော်မူသည်။ **မေဓာဘိဝံသ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု**

သာသနာပြု သုဓမ္မာဆရာတော် ဟူသော တံဆိပ် နာမံတော်ကိုလည်း လှူတော်မူသည်။ ထို ၁၂၂၅-ခုနှစ်မှာပင် ——

၁၃။ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယသစ် ကျမ်းကြီးကိုလည်း စီရင် ပြီးဆုံးစေတော်မူသည်။

ထိုသို့ စီရင်ပြီးနောက် မန္တလေး ရတနာပုံမြို့တော် မြောက်မျက်နှာ ထိုစံကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အနေကဂုဏ္ဍကာရက သာသနာပြု ပြည်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် သက်တော် ၇၅-နှစ် သိက္ခာတော် ၅၅-ဝါအရ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၅-ခုနှစ် နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၃-ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူလေသည်။ (အဟော သခါရာ အနိစ္စာ)။

နိဿယရေးပုံအခြင်းအရာ

ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယသစ်ကျမ်းကြီးကို ရေးသားစီရင်ရာ၌ ဖြစ်ဆန်းကာမျှမဟုတ်ပဲ အဖက်ဖက်မှ လိုလေသေးမရှိ ရအောင် စေ့စပ်သေချာစွာ ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ရေးသား စီရင်ပုံမှာ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာရှိသော ပုဒ်ကို အနက်ပြန်လျှင် ထိုအဋ္ဌကထာ ဋီကာအဖွင့်နှင့် အညီ ဖော်၍ တိကျစွာ အနက်ပြန်၏။ အချို့ နေရာ၌မူ ဋီကာအဖွင့်သို့လိုက်၍ အတိအကျပြန်လိုက်သဖြင့် အဋ္ဌကထာပုဒ်၏ သဒ္ဒါ နက် ပျောက်သွားသည်များပင် ရှိသေး၏။ ပုံစံမှာ ဤနိဿယ စာမျက်နှာ ၃၉၃- ကြောင်းရေ ၁၀-၌ ဥပ္ပန္နံ-ပုဒ်ကို "အဓိဂတန္တိ အတ္တော"ဟူသော ဋီကာအဖွင့်သို့လိုက်၍ "ဥပ္ပန္နံ၊ ရအပ်၏"ဟု အနက်ပြန်ထား၏။ ထိုသို့သော ပြန်ဆိုချက်များကိုမူ ယခုပုံနှိပ်သောမူသစ်၌ အဋ္ဌကထာ၏ ပုဒ်ရင်းအနက် မပျောက်သင့်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာပုဒ် အနက်တိုင်းပင် ပြင်ထားပါ သည်။

သံသယဖြစ်ဖွယ်အရာများ၌ ဆိုင်ရာအဖွင့် သံဝဏ္ဏနာပါဌ်များကိုလည်း ထုတ်ပြထား၏၊ ထိုသာဓကပါဌ်များ၌ အနက်အသိခက်လျှင် ထိုပါဌ်များ ကိုလည်း အနက်ပြန်ပြထားသေး၏။ အခြား အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့မှ ယူ၍ အနက်ပြန်လျှင် ထိုအဋ္ဌကထာဋီကာတို့ကိုလည်း ထုတ်ပြထား၏။ အနက် အဓိပ္ပါယ် နက်နဲ၍ အသိခက်လှသော အချို့အရာများ၌မူ အနုသန္ဓေ

အထွက်အတက်စုဒ်စောဒနာများကိုပါ အကျဉ်းချုပ် ထုတ်ပြထားသေး၏။ အချို့အရာ၌မူ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဋီကာသဖွယ် ပါဠိဖြင့် ဖွင့်ပြထားသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုပြင် ဟိ-စ-ပန-စသော နိပါတ်ပုဒ်များကိုလည်း ဟိ-သစ္စံ၊ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ-စသည်ဖြင့် ဝါကျတ္ထဇောတကအဖြစ် ထင်ရှားအောင် ပြန်ဆိုထားပေ၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာတော်ကြီးများက "ပြည်မူနိဿယကို ကြည့်ရှုလျှင် စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နိုင်သည်"ဟု ဤပြည်မူနိဿယကို ချီးကျူးကြပေသည်။ ထိုသို့ ချီးကျူးကြသည့်အတိုင်းပင် ပြည်မူနိဿယကို ကြည့်ရှုလေ့လာသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ပိဋကစာပေ အရာ၌ အထူးတတ်သိကျွမ်းကျင်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း တွေ့ရ ကြားသိရပေ၏။

ထိုပြင် အချို့သောပုဒ်များ၌ သဒ္ဒါနောက်သို့ မလိုက်ပဲ လိုရင်းအနက် ခေတ်သုံး ဝေါဟာရများဖြင့် ပြန်ထားသည်ကိုလည်း များစွာ တွေ့ရ၏။ ပုံစံကား-သုနိဝတ္ထော-သပ္ပါယ်စွာ ဝတ်သည် (နှာ ၅၁)။ တဏ္ဍုလေ နာလတ္ထန္တိ၊ ဆန်ရှာ၍ မရဟု(၇၆)။ ပဟီနံ၊ ပျောက်ကင်းသည် (၉၆)။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ ဝတ်တိုင်း ဝတ်တိုင်း (၁၁၅)။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ န ပဋ္ဌပေသိ၊ အားမထုတ်ပဲ နေသတည်း (၁၂၅)။ အပဿတော၊ မမြင်သောလူပြိန်းသည် (၁၂၈)။ သစေ အာဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ကပ်ကုန်အံ့ (၁၇၇)။ ပဝတ္တိံ၊ အဖြစ်သနစ်ကို (၂၃၆)။ ဂဏ္ဍာဘတိ၊ နှိုက်၏ (၃၉၆)။ ပဟီယန္တိ၊ ပျောက်ကင်းကုန်၏ (၃၉၀) စသည်တို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့သော ပြန်ဆိုချက်များကို တွေ့ရသဖြင့် သောတုဇနတို့မှာ အနက်အဓိပ္ပါယ်တူညီသော ခေတ်သုံး ဝေါဟာရများဖြင့်လည်း အနက်ပြန်ဆိုကောင်းသည်ကို နည်းယူမှတ်သားကြရပေသည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဂဏဝါစက သောတုဇန စာချ စာသင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အထူးကျေးဇူးများစေနိုင်သည့် ဂုဏ်ထူးများစွာတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ဤပြည်မူ နိဿယကိုပင် ယခု ထပ်မံပုံနှိပ်ရန် ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့အား ညွှန်ကြားတော်မူကြပေသည်။

ပြင်သင့်သည်ကို ပြင်ခြင်း

သို့ရာတွင် ဤပြည်မူနိဿယ၌ စာကြည့်သူတို့အား အချိန်ဖင့်နွှဲစေလျက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေနိုင်သော အရာများလည်း ရှိကြပေသေး၏။ ၎င်းတို့မှာ——

(၁) အနက်နှင့် သာဓကစကားများ ရောနှောနေခြင်း၊
(၂) ဋီကာအဖွင့်တို့ကို များစွာထုတ်ပြထားခြင်း၊
(၃) အမှာစကားတို့ကို များစွာပြဆိုထားခြင်း၊
(၄) ဋီကာအဖွင့်များပါ သိမ်းသွင်း၍ ရှည်လျားစွာ အနက် ပြန်ထားခြင်း၊
(၅) အဓိပ္ပါယ်ဆွဲနက်များကို ရှည်လျားစွာ ပြဆိုထားခြင်း၊
(၆) ယခု ၂၀-ရာစုနှစ်အတွင်း၌ သုံးလေ့မရှိသော သို့မဟုတ် အသုံးနည်းသော ၁၉-ရာစုနှစ်သုံး ဝေါဟာရတို့ ပါဝင် နေခြင်းနှင့်၊
(၇) အချို့အရာ၌ အနည်းငယ် တိမ်းပါးနေခြင်း များပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ပုံမနှိပ်မီ ရှေးဦးစွာ အထက်ပါအချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြင်သင့်သည်အားလျော်စွာ သုတ်သင် ပြင်ဆင်ရန် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည်ဆရာတော်အား ပုံနှိပ်ရေးဆိုင်ရာ တာဝန်ဆောင် ဆရာတော် များက တာဝန်ပေး လှဲအပ်တော်မူကြသည်။

ဤသို့ တာဝန်ပေးအပ်ထားသည်အား လျော်စွာ ပြင်ဆင်ရေးတာဝန်ခံ ဖြစ်သော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည်ဆရာတော်သည် အောက်ပါ အစီ အစဉ်ဖြင့် သုတ်သင် ပြင်ဆင်လေသည်။

(၁) ပြမြဲပင် ဆက်လက်၍ ပြထိုက်သော သာဓကနှင့် အမှာစကား များကို နိဿယအနက်နှင့် မရောစေပဲ အောက်ခြေ၌ မှတ်ချက်အဖြစ်ဖြင့် ပြစေသည်။ အဆုံး၌ (ပြည်)ဟူ၍လည်း ဖော်ပြစေသည်။

အခြားအဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဂန္ထန္တရတို့မှဆောင်ပြသော သာဓကဖြစ်လျှင် ထိုကျမ်းစာအုပ်၏ စာမျက်နှာနံပါတ်ကို ဖော်ပြစေပါသည်။

(၂-၃) ဋီကာအဖွင့်များမှာ ယခုနေအခါ၌ ဋီကာစာအုပ်များ မရှား သောကြောင့် ၎င်းကို ကြည့်ရှု၍ အလွယ်တကူ သိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့်

နိဿယဟောင်း၌ပြထားသော ထိုဋီကာပါဌ်တို့ကို အများအားဖြင့် နုတ်ပယ်စေသည်၊ အရေးကြီးလှ၍ မနုတ်ပယ်သင့်သော ဋီကာပါဌ် အနည်းငယ်မျှကိုသာ အောက်ခြေ၌ ပြစေသည်။ သို့သော် စာအုပ် ပေထုပ်ရခဲသော စူဠဋီကာနှင့် ဂဏ္ဌိတို့ကိုမူ မူရင်းအတိုင်းပင် အောက်ခြေ၌ ပြစေသည်။ ထို့ပြင် ဋီကာကို ကြည့်ရုံမျှဖြင့် သဘောပေါက်နိုင်သော အဓိပ္ပါယ်ပြ အမှာစကားတို့ကိုလည်း နုတ်ပယ်၍ အသိခက်သော အမှာစကားများကိုသာ အောက်ခြေ၌ မှတ်ချက်အဖြစ်ဖြင့် ပြစေသည်။ အဆုံး၌ (ပြည်)ဟူ၍လည်း ဖော်ပြစေသည်။

(၄—၅) ရှည်လျားစွာသော ဋီကာဖွင့် အနက်များနှင့် အဓိပ္ပါယ်ဆွဲနက်များတွင်မူ အရေးမကြီးလှ မလိုလှသည်များကို နုတ်ပယ်စေပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ အောက်ပါအနက်မျိုး ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိပုဒ်နှင့် ယခုအနက်	ရှေးအနက်
၂	၁၁	ဝိဇဋေယျ၊ ဖြေဖြတ်ရှင်းလင်းနိုင်၏။	ဖြေဖြတ် ရှင်းလင်းနိုင်၏။ "ဖြေဖျည်လှစ်ခွါ ကောင်းစွာဖြတ်ထွင် မြစ်လျှင်မကြွင်းတျင်းတျင်း တူးနှုတ် ထုတ်ပစ်နိုင်၏"။
၅	၁၃	စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒေါ၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဂုဏ်ဖြင့် ကြောက်တုန်ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းတော်မူထသော။	ဗုဒ္ဓတ္တ အာသဝက္ခယ အန္တရာယိက နိယျာနိက ဤ လေးပါးသောအရာတို့၌တစုံတယောက်မျှ မလှုပ် မကြွနိုင်သော တည်တံ့ခြင်း

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိပုဒ်နှင့်ယခုအနက်	ရှေးအနက်
			ရှိသည်ဖြစ်၍ လေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇဂုဏ်ဖြင့် ကြောက်တုန် ထိတ်လန့်ခြင်းကင်းတော် မူထသော။
၅	၁၈	သမန္တစက္ခု၊ အလုံးစုံသော ဉေယျ တရားတို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် မျက်စိရှိတော်မူထသော။	အလုံးစုံသော ဉေယျတရားတို့ကိုထက်ဝန်းကျင် ကုန်အောင် စုံသော သဘော လက္ခဏာ အခြင်းအရာ အဖို့အစုဖြင့် စေ့ငုကျနု တွေးဆ လွှတ်ကင်းလင်းလင်းမြင်မြော်အာနုဘော် ကြီးမား၍ ဘုရားတို့သာ သုံးဆောင် ရာသော ဉာဏ်တော် မျက်စိရှိတော်မူထသော။
၆	၁၄	နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက် နိုင်ကြကုန်။	အကြောင်းတရားသွားရာလမ်း ရိုးကိုမသိသည်ဖြစ်၍ မိမိတို့ရှယ်တိုင်းမရောက်နိုင်ကြကုန်။

အရေးကြီး၍ လိုအပ်သော အနက်အချို့ကိုမူ လက်သည်းကွင်းဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ထားမြဲထားစေပါသည်။ အကျိုးမှာ-သဒ္ဒါနက်အတိုချုပ်မျှ အလို

ရှိသူတို့အတွက် ထိုလက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ အနက်များကို မဖတ်တော့ပဲ ခုန်ကျော်၍ ဖတ်ယူနိုင်သဖြင့် အချိန်မဖင့်ခြင်း အကျိုးလည်းရှိနိုင်ပါသည်၊ သဒ္ဒါနက်မျှဖြင့် အဓိပ္ပါယ်မပေါ်သော သူတို့အတွက် ထိုလက်သည်းကွင်း အတွင်းရှိ အနက်ပိုများနှင့် ဆက်စပ်ယူခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသော အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်ခြင်း အကျိုးလည်းရှိနိုင်ပါသည်။ ထိုပြင် ပြည်မူ နိဿယဟောင်း ကြီးကို နောင်ကာလမှာ ထပ်မံ၍ ပုံမနှိပ်နိုင်ငြားသော်လည်း အထူးသဖြင့် အကျိုးများစေနိုင်သည့် ထိုအနက်များ မကွယ်မပျောက်ခြင်း အကျိုး လည်း ရှိနိုင်ပါသည်။

(၆) ယခုခေတ်၌ သုံးလေ့မရှိသော သို့မဟုတ် အသုံးနည်းသော ရှေး ဝေါဟာရများကို ယခုခေတ်သုံး ဝေါဟာရနှင့် အများအားဖြင့် လဲလှယ် စေပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ အောက်ပါ ဝေါဟာရမျိုးပင်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိပုဒ်နှင့်ယခုအနက်	ရှေးအနက်
၃	၃	ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။	သခင်ဂေါတမ။
၅	၃	သဗ္ဗမေ့မေသု၊ အလုံးစုံသော ဥ ယျာတရားတို့၌။	ကုန်အောင် စုံသော ဥ ယျာတရားတို့၌။
၂၂	၂၁	ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။	ဖြစ်၏သို့။
၂၅	၂၀	ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်သို့သော်၎င်း။	စိုးမင်းပရိသတ် သို့ မူလည်း။
၅၀	၁-၂	ထေရေ ဘိက္ခူ၊ ထေရ်ကြီး ဝါကြီးရဟန်းတို့ကို။	ထေရ်ကြီး ဝါကြီး သခင်တို့ကို။
၅၀	၄	ကိဥ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိပေ။	အကယ်၍ကား မရှိ ၏ရှင့်။
၉၃	၂၁	အနုရက္ခမာနကာ၊အစဉ်စောင့်ရှောက်ရှာကုန်သည်။	သနားစရာ အစဉ် စောင့်ရှောက် ကုန် သည်။
၁၀၂	၂၁	ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။	ဟောဘိလသေား။
၁၀၅	၈	ဝဝတ္ထာနံ၊ ခွဲခြားခြင်းကို။	ခွဲခြား၍ဝေခြင်းကို။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ပါဠိပုဒ်နှင့် ယခုနက်	ရှေးအနက်
၁၂၅	၂၁	တော်၊ ဤသေခါနီး၌ လောကုတ္တရာ တရားကို လျှင်စွာဖြစ်စေခြင်း သည်ကား။	သေခါနီး တျား တျား အားမကြိုး မကုတ် ချက်တဖြုတ် လျှင် လောကုတ္တရာ တရားကိုဖြစ်စေခြင်း သည်ကား။
၁၂၇	၂၃	အဟော ဒုက္ခာတိ၊ ဩြ ဆင်းရဲကုန်စွဟူ၍။	ဆင်း ရဲ ကုန် စွ ဩ ဟူ၍။
၁၃၄	၂၅	ဒွယံဒွယသမာပတ္တိံ၊ နှစ် ယောက် နှစ်ယောက်တို့ သည်....	ရှဉ်းစုံတို့သည်....

သို့ရာတွင် ထိုသို့သော ရှေးခေတ်သုံး ဝေါဟာရအချို့ကို လုံးဝ ပျောက်ကွယ်မသွားစေရန်အတွက် သူ့ဆိုင်ရာပါဠိနှင့် ဆက်စပ်လျက် သိသာ ထင်ရှားသော အချို့အရာ၌ တပုဒ်တလေ ခြွင်းချန်ထားသည်လည်း ရှိသေး၏။

(၇) တိမ်းပါးချွတ်ယွင်းနေသော အရာများမှာ ပြည်မူ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယဟောင်း၌လည်း အလွန်ပင် နည်းပါးလှပေသည်၊ ထိုအနည်းငယ် ချွတ်ယွင်းချက်များမှာလည်း အနက်အဓိပ္ပါယ် ပျက်လောက်အောင် မကြီးကျယ်လှပဲ အသေးအဖွဲ့မျှသာ ဖြစ်ပေသည်၊ ၎င်းတို့မှာလည်း အဆင့်ဆင့် ရေးကူးရာ ပုံနှိပ်ရာ၌ ချွတ်ယွင်းခဲ့ခြင်းနှင့် မူရင်းစာကိုယ်ဋီကာတို့၏ ကွဲပြားခြင်းတို့အတွက်သာ များပေသည်။ အနည်းငယ် ထုတ်ပြရလျှင်....

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ယခုပြင်ချက်	မူဟောင်း
၁၁	၂၆	နရဟူ၍၎င်း ဘိက္ခုဟူ၍၎င်း	နရဟူ၍၎င်း
၁၂	၁၅	သုံးပါးသော သီသမဓမ္မဖြင့်	သုံးပါးသော သီလဖြင့်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်း	ယခုပြင်ချက်	မူဟောင်း
၂၃	၅	သီလဿ၊ ၏။	သီလဿာပိ၊ ၏ လည်း။
၂၄	၁၆	ပါဏီနံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက် ရှိ ကုန် သော။ ဝါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေရှိကုန်သော။	ပါဏီနံ၊ ပါဏ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။
၄၄	၉	ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။	ဝုတ္တံ၊ ၏။
၁၇၆	၁၄	ဘောဇနံ ဝါ၊ ဘောဇဉ်သည် မူလည်း။	ဘောဇနံ ဝါ၊ စားခြင်းသည် မူလည်း။
၁၈၃	၂၉	အိမ်တကာ၏	အိမ်တံခါး၏

ဤသို့ စသည်များပင် ဖြစ်သည်။ စာမျက်နှာ ၁၄၄၊ ၁၆၀၊ ၂၁၀၊ ၂၄၂၊ ၄၁၃-တို့၏ အောက်ခြေ မှတ်ချက်များကိုလည်း ကြည့်ရှု သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။

ထိုပြင် ပြည်မူ နိဿယဟောင်း၌ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသော အချက်များမှာ ပါဠိပုဒ်၏ အချို့အက္ခရာများကို ပေယျာလဖြင့် မြှုပ်ထားခြင်းနှင့် အချို့ပုဒ်နက်များကို မဖော်ပြခြင်းများ ဖြစ်လေသည်။ ထိုတွင် မြှုပ်ထားသော ပါဠိပုဒ်တို့ကို အကုန်ဖော်လိုက်ရမည်ဆိုလျှင် စာမျက်နှာများ၏ စာအုပ်ကြီးလာဖွယ်ရှိသောကြောင့်ရင်း, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဠိ စာကိုယ်နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါမှ အပြည့်အစုံ နားလည်မည်ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း, ထိုသို့ တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါက မြှုပ်ထားသော ထိုပုဒ်များကို အလွယ်တကူနှင့်ပင် သိနိုင်သောကြောင့်ရင်း ရှည်သောပုဒ်များကို အပြည့်အစုံ မဖော်ပြတော့ပဲ ပေယျာလသင်္ကေတနှင့် ညီမျှသော အက္ခရာ သုံးလေးလုံးခန့်မျှအထိသာ ဖော်စေပါသည်။

ဖော်ပြမထားသော ပုဒ်နက်များအတွက်မှာမူ ပါဠိ၌ အတော်အသင့် လေ့လာဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလွယ်တကူပင် သိနိုင်သောကြောင့်ရင်း, ထိုအနက်တို့ကို အကုန်ဖော်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ထက်ဝက်ခန့်စာအုပ်ပမာဏ ကြီးလာဖွယ်ရှိသောကြောင့်ရင်း အပြည့်အစုံ မဖော်တော့ပဲ စာ

မျက်နှာ ၁၀၀ ကျော်အတွင်းမှ ထိုမြှုပ်ထားသောပုဒ်နှင့် အနက်တို့ကို ပါဠိပုဒ်၏ အက္ခရာစဉ်ဖြင့် ဤစာအုပ်၏ အဆုံးအပိုင်း၌ သီးခြားဖော်ပြထားပါသည်။ ပါဠိအရာ၌ သုတ မပြည့်စုံသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထို အက္ခရာစဉ်အနက်နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ကြည့်ရှုလေ့လာခြင်းဖြင့် သုတပြည့်စုံလျက် နိဿယ၌မြှုပ်ထားသော နောက်ပိုင်းအနက်တို့ကို ဖော်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ပါသည်။

ထို့ပြင် ထပ်မံ၍ အဆုံးအဖြတ် အမှာ အထား ထည့်သွင်းသည့် အရာဌာနများ၌လည်း မှတ်ချက်အဖြစ်ဖြင့် အောက်ခြေ၌ ထပ်မံ၍ ထည့်သွင်းဖော်ပြစေပါသည်။ ထိုမှတ်ချက်၏ အဆုံး၌ (ဆဋ္ဌသံဂီတိ သောဓက)ဟူ၍ ၎င်း, အတိုချုပ်အားဖြင့် (ဆ-သံ-သော) ဟူ၍၎င်း ဤသို့လည်း ဖော်ပြစေပါသည်။

ထို့ပြင် စာကြည့်ရာ၌ ရှင်းလင်းလွယ်ကူစေရန်အလို့ငှါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်ပါဌ်နှင့်အညီ စာပိုဒ်ခွဲခြင်း, စာပိုဒ်နံပါတ် ဂဏန်းကို ပြခြင်း, ပါဠိပုဒ်မြန်မာပုဒ်တို့ကို အသီးအသီး ခွဲခြားထားခြင်း, မူလပုဒ်ရင်းနှင့် အတ္ထသံဝဏ္ဏနာပုဒ်တို့ကို (ဟိုက်ဖင်ခေါ်) ဒက်ကြောင်းအတိုဖြင့် ခွဲခြားပြခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ပြုစေပါသည်။ ထိုသို့ ဒက်ကြောင်းတိုဖြင့် ပြရာ၌ ဒက်ကြောင်း၏ ရှေ့ပုဒ်ကို မူလရင်း ပုဒ်ဟူ၍၎င်း, နောက်ပုဒ်စုကို နိဿယဆရာတော်၏ အနက်အဖွင့်ဟူ၍၎င်း မှတ်ရာ၏။ ဥပမာ-(နှာ ၃၊ ကြောင်း ၁၂-၌) ဝိဇဋ္ဋေ-ဝိဇဋ္ဋေယျ-ဟု ဆိုရာတွင် ဝိဇဋ္ဋေ-ကား မူလရင်း ပုဒ်တည်း၊ ဝိဇဋ္ဋေယျ-ကား အဖွင့်ပုဒ်တည်း။ ကြောင်း ၁၉-၂၀-တို့၌ ဟိ-ကသ္မာ၊ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ-ဟူရာတို့တွင်လည်း ဟိ-ကား မူလရင်းပုဒ်၊ ကသ္မာ နှင့် တံ ပါကဋံ ကရောမိ-တို့ကား အဖွင့်ပုဒ်များတည်း။

ထို့ပြင် နိဿယ၌ ရောက်ရာပုဒ်ပါဌ်တို့ကို အလွယ်တကူရှာ၍ တွေ့နိုင်စေရန်အလို့ငှါ အထက်ခေါင်းစီး၏ နောက်၌ စာမျက်နှာနံပါတ်နှင့် စာကြောင်း ဂဏန်းများကိုလည်း ပြစေပါသည်။ ဥပမာ-နှာ ၄-ခေါင်းစီး၏ နောက်၌ (၁-၁၁)ဟု ပြထားသည်။ ၎င်းဖြင့် ဤနိဿယ ဤစာမျက်နှာ၌ ရောက်ဆဲ အစပုဒ်ပါဌ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဌ်တွင် စာမျက်နှာ ၁-စာကြောင်း ၁၁-ဖြစ်သည်ဟု သိစေ၏။ နှာ ၅-ခေါင်းစီး၏ နောက်၌ ပြထားသော

(၂-ဂ)ဖြင့်လည်း ထိုမျက်နှာ၌ ဝဏ္ဏယန္တော-ဟူသော အဆုံးပုဒ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဠိတွင် နှာ ၂-စာကြောင်း ဂ-ဖြစ်သည်ဟု သိစေ၏။

ယခု ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပြည်မူ နိဿယဟောင်းကြီးကို ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် စွမ်းနိုင်သမျှ ပြုပြင်မွန်းမံကြပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓသာသနအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်၌ ပုံနှိပ်စေကြပါသည်။ ပုံနှိပ်သောအခါ၌လည်း နောက်ဆုံးပရုကို ဩသာနသောဓကအဖွဲ့က ထပ်မံ၍ စစ်ဆေးသုတ်သင် အပြီးသတ်ပြင်ဆင်၍ အချောပုံနှိပ်စေကြပါသည်။

ထိုသို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစား၍ ပြင်ဆင်ကြသော်လည်း မမြော်လင့်ပဲ တွေ့ရသော အခက်အခဲတခုမှာ မိုနိုစာလုံးစီစက်ဖြင့် စီသော စပ်စာလုံးများမှ အစိတ်အပိုင်းအချို့၏ ပုံနှိပ်နေစဉ်တွင် ကျွတ်ကျခြင်း ပြုတ်ထွက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ-(ထို)ဟူသော စာလုံးမှ လုံးကြီးတင် ပြုတ်သွားလျှင် (ထု)ဟု ဖြစ်နေပါသည်၊ တချောင်းငင် ပြုတ်သွားလျှင် (ထိ)ဟု ဖြစ်နေပါသည်။ ၎င်း ၂-မျိုးလုံး ပြုတ်သွားလျှင် (ထ)ဟူ၍သာ ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ထိုသို့ အက္ခရာအစိတ်အပိုင်းများ ပြုတ်၍ မှားယွင်းနေသည်တို့ကိုလည်း တွေ့ရသမျှအတွက် အမှားအမှန် ပြင်ဆင်ချက် ပြထားပါသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုရသော စာဖောင်၌ မှန်နေသော်လည်း အခြားဖောင်များ၌ အက္ခရာအစိတ်အပိုင်းပြုတ်၍ မှားနေတတ်ပြန်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့ မှားနေသည်ကိုတွေ့ရပါက မိမိတို့ဉာဏ်အားဖြင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ ပြင်ဆင် ဖတ်ရှုကြစေလိုပါသည်။

သာသနာ ၂၅၀၀-ခု၊	နိဿယဝိသောဓကနှင့်
ကောဇာ ၁၃၂၆-ခု၊	ဩသာနသောဓကဆရာတော်များ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ

(ပဌမတွဲ)

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

နိဒါနာဒိကထာ

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ မှီရာဖြစ်သော သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်, ဒေဝတာသံယုတ်, သတ္တိဝဂ်, ဇဋာသုတ်၌ လာသော "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ" စသော ဂါထာ ၁

၂။ မထင်ရှားသော နတ်သားတယောက်သည် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားအပ်သော အထက်ပါ ဇဋာသုတ်၌ လာသည့် "အန္တောဇဋာ" စသောဂါထာနှင့် ၎င်း၏ အဖွင့် ၃

၃။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ"စသောဂါထာကိုမှီ၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်း လမ်းမှန်ကို ပြဆိုရာဖြစ်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းကိုရေးသားရန် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသထေရ် ဝန်ခံခြင်း ၆

၄။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ-ပုဒ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် အမျိုးမျိုးကို ဖွင့်ပြခြင်း ၆

၅။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ" စသောဂါထာ၏ အကျဉ်းချုပ် အဖွင့် ၉

၆။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ" စသောဂါထာ၌ သီလ, သမာဓိ, ပညာကိုပဓာနပြု၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းမှန်ကို ဘုရားရှင်ဟောတော်မူကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၇။	သီလ, သမာဓိ, ပညာ သုံးပါးနှင့်စပ်၍ သိက္ခာတိက် စသောတိက်ကိုးပါးနှင့် အခြားသော ဂုဏတိက် စသည်တို့ကို အကျယ်ပြဆိုခြင်း	၁၂
၈။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ဖြင့် အစ, အလယ်, အဆုံး ကောင်းခြင်း သုံးတန်ကို ဝေဖန်ပြဆိုပုံ	၁၃
၉။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့သည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး, ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးတို့ကို ရခြင်း၏ အားကြီးသော အကြောင်း ဖြစ်ပုံ	၁၅
၁၀။	သီလဖြင့် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ ခံစားမှုကို ကြဉ်ခြင်း, သမာဓိဖြင့် ကိုယ်ပင်ပန်းအောင် ကျင့်ကြံမှုကိုကြဉ်ခြင်း, ပညာဖြင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းကို ပြဆိုပုံ	၁၅
၁၁။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ဖြင့် အပါယ်ဘုံ, ကာမဘုံ, ကာမဘဝ စသော ဘဝတို့ကို လွန်နိုင်ခြင်းကို ပြဆိုပုံ....	၁၅
၁၂။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့သည် ဝိတိက္ကမ, ပရိယုဋ္ဌာန, အနုသယကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ....	၁၆
၁၃။	သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ဖြင့် ဒုစ္စရိတ, တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ ဟူသော အညစ်အကြေးတို့ကို သုတ်သင်ဖွပ်လျှော်နိုင်ပုံ	၁၆
၁၄။	သီလသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်, သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ သမာဓိသည် အနာဂါမိဖိုလ်၊ ပညာသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ	၁၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ

၁-သီလနိဒ္ဒေသ

သီလသရူပါဒိကထာ

၁၅။ သီလ, သမာဓိ, ပညာ သုံးပါးတို့တွင် သီလနှင့် စပ်၍ အဘယ်သဘောတရားသည် သီလမည်သနည်း, အဘယ် အနက်သဘောကြောင့် သီလမည်သနည်း စသော အမေးပုစ္ဆာ (၇)မျိုးတို့ကို ထုတ်ပြခြင်း ၁၈

၁၆။ **စေတနာသီလ, စေတသိကသီလ, သံဝရသီလ, အဝီတိက္ကမသီလ** လေးပါးတို့၏ သဘောသရုပ်ကို ထုတ်ပြခြင်း ၁၉

၁၇။ သံဝရသီလနှင့်စပ်၍ **ပါတိမောက္ခသံဝရ, သတိသံဝရ, ဉာဏသံဝရ, ခန္တိသံဝရ, ဝီရိယသံဝရ** အားဖြင့် သံဝရ ငါးမျိုး၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဆိုခြင်း ၁၉

၁၈။ အဝီတိက္ကမသီလ၏အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြခြင်း ၂၁

၁၉။ ကာယကံ, ဝစီကံ တို့ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းခြင်း, ကုသိုလ်တရားတို့၏ တည်ရာဖြစ်ခြင်းဟူသော သီလန အနက်သဘောကြောင့် သီလမည်ပုံ ၂၁

၂၀။ သီလ၏ လက္ခဏာ,ရသ,ပစ္စုပဋ္ဌာန်,ပဒဋ္ဌာန် ၂၂

သီလာနိသံသကထာ

၂၁။ သီလကြောင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်း ရွှင်လန်း ကြည်နူးခြင်း စသော အကျိုးများရနိုင်ပုံ ၂၄

၂၂။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူအား စည်းစိမ် များစွာရခြင်း, ကောင်းသောသတင်း ကျော်စောခြင်း, ပရိသတ် လေးပါးသို့ ရဲရင့်စွာ ချဉ်းကပ်နိုင်ခြင်း, မတွေမဝေ သေရခြင်း, သေပြီးနောက် နတ်ပြည်သို့ရောက်ရခြင်းဟူသော အကျိုးငါးပါးရပုံ ၂၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၃။ သီလသည် သီတင်းသုံးဖော်တို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း အစ အရဟတ္တမဂ် အဆုံးရှိသော များစွာသော အကျိုးတို့ကို ရစေနိုင်ပုံ ၂၆

သီလပ္ပဘေဒကထာ

၂၄။ သီလသည် ကာယကံ,ဝစီကံတို့ကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းခြင်း သဘောအားဖြင့် တပါးတည်းသာဖြစ်သော်လည်း စာရိတ္တ, ဝါရိတ္တသီလစသော အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ ဟီန, မဇ္ဈိမ, ပဏီတသီလစသော အားဖြင့် သုံးပါး၊ ဟာန-ဘာဂိယသီလစသော အားဖြင့် လေးပါး၊ ပရိယန္တပါရိ-သုဒ္ဓိသီလစသောအားဖြင့် ငါးပါးစသည်ကွဲပြားပုံ ၂၉

၂၅။ ဘုရားရှင် ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပဒ သီလကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းဟူသော **စာရိတ္တသီလ**, ဘုရားရှင် ပယ်တော်မူအပ်သော ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော **ဝါရိတ္တသီလ**တို့ကို ပြဆိုခြင်း ၃၀

၂၆။ **အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ**သည် **အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလ** မည်ပုံနှင့် ကြွင်း သီလများသည် **အာဘိသမာစာရိကသီလ** မည်ပုံ ၃၂

၂၇။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက သိက္ခာပဒသီလသည် **အာဘိသမာစာရိကသီလ**မည်ကြောင်း၊ ကြွင်းသော မဟန္တာမဟန္တ သိက္ခာ-ပဒသီလသည် **အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလ** မည်ကြောင်း စသည်အားဖြင့် တနည်းဖွင့်ပြခြင်း ၃၂

၂၈။ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် **ဝိရတိသီလ**မည်၍ ကြွင်းသော စေတနာ စသော သီလသည် **အဝိရတိသီလ**မည်ပုံ ၃၃

၂၉။ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာရှိသော **နိဿိတသီလ** နှင့် လောကုတ္တရာသီလ, ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယသီလ ဟူသော **အနိဿိတသီလ**တို့ကို ပြဆိုပုံ ၃၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၀။	ကာလပိုင်းခြား၍ ဆောက်တည်အပ်သော **ကာလပရိယန္တသီလ**, အသက်ထက်ဆုံး ဆောက်တည်အပ်သော **အာပါဏကောဋိကသီလ** နှစ်ပါးကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၄
၃၁။	လာဘ်, အခြံအရံ, ဆွေမျိုးစသည်ကိုငဲ့၍ ဆောက်တည်သဖြင့် အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော **သပရိယန္တသီလ**, ထိုလာဘ်စသည်ကို မငဲ့ပဲ ဆောက်တည်သဖြင့် အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိသော **အပရိယန္တသီလ** နှစ်ပါးကို သာဓကနှင့်တကွ ဖွင့်ပြခြင်း	၃၄
၃၂။	အာသဝေါတရား၏ အာရုံဖြစ်သော **လောကိယသီလ**, အာသဝေါတရား၏ အာရုံမဟုတ်သော **လောကုတ္တရာသီလ** နှစ်ပါးကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၃၅
၃၃။	**ဟီန,မဇ္ဈိမ,ပဏီတသီလ**သုံးမျိုးကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၃၆
၃၄။	မိမိကိုယ်ကို အလေးဂရုပြုသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော **အတ္တာဓိပတေယျသီလ**, လောကကို အလေးဂရုပြုသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော **လောကာဓိပတေယျသီလ**, တရားတော်ကို အလေးဂရုပြုသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော **ဓမ္မာဓိပတေယျသီလ**တို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၃၈
၃၅။	တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော **ပရာမဋ္ဌသီလ**, တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သော **အပရာမဋ္ဌသီလ**, ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သဖြင့် ကိလေသာ အပူမီး ငြိမ်းအေးပြီးသော **ပဋိပ္ပဿဒ္ဓသီလ**တို့ကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၈
၃၆။	အာပတ်မသင့်အောင် စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်းခြင်း ကြောင့်ဖြစ်စေ, သင့်ပြီးသော်လည်း ကုစားပြီးခြင်း ကြောင့်ဖြစ်စေ စင်ကြယ်သော **ဝိသုဒ္ဓသီလ**, အာပတ် သင့်လျက် မကုစားခြင်းကြောင့် မစင်ကြယ်သော **အဝိသုဒ္ဓသီလ**, ဝတ္ထု, အာပတ်, အဇ္ဈာစာရတို့၌ ယုံမှား ရှိသော **ဝေမတိကသီလ**တို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၃၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၇။	အရိယမဂ်လေးပါး, အောက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့်ယှဉ်သော သေက္ခသီလ,အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော **အသေက္ခသီလ**, လောကီသီလ ဟူသော **နေဝသေက္ခနာသေက္ခသီလ** တို့ကို ပြဆိုခြင်း	၃၉
၃၈။	ဆုတ်ယုတ်သော အဖို့ရှိသော **ဟာနဘာဂိယသီလ**, မတိုးပွါးပဲ ရပ်တည်သော အဖို့ရှိသော **ဌိတိဘာဂိယ သီလ**, ထူးသော အဖို့ရှိသော **ဝိသေသဘာဂိယသီလ**, အကုသိုလ်တုံးကိုဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရာ နိဗ္ဗာန်အဖို့ရှိသော **နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသီလ**တို့ကို ဖွင့်ပြခြင်း	၄၀
၃၉။	**ဘိက္ခုသီလ, ဘိက္ခုနီသီလ, အနုပသမ္ပန္နသီလ, ဂဟဋ္ဌ-သီလ**တို့ကို ခွဲခြားပြဆိုခြင်း	၄၁
၄၀။	မည်သည့်အခါမှ မလွန်ကျူးသဖြင့် ပကတိအားဖြင့်ပင် ပြည့်စုံနေသော မြောက်ကျွန်းသားတို့၏ **ပကတိသီလ**၊ အမျိုးအနွယ်, အရပ်ဒေသ, အယူဝါဒအလိုက် ထိုက်သလို ကျင့်သုံးရသော **အာစာရသီလ**, သဘာဝအလျောက် ယောကျ်ားတပါးတို့၌ ဖောက်ပြားလိုစိတ် မရှိသော ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏ **ဓမ္မတာသီလ**၊ အရှင်မဟာ-ကဿပစသော စင်ကြယ်သောသူတို့၏ သီလကဲ့သို့ရင်း, ဘုရားအလောင်းတော်တို့၏ သီလကဲ့သို့ရင်း ရှေး အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော **ပုဗ္ဗဟေတုကသီလ**တို့ကို ပြဆိုခြင်း	၄၂
၄၁။	**ပါတိမောက္ခသံဝရ, ဣန္ဒြိယသံဝရ, အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ, ပစ္စယသန္နိဿိတ**သီလလေးမျိုးတို့၏ သဘောကို ဆိုင်ရာ ဘုရားဟောပါဠိတော်တို့ဖြင့် ကိုးကား၍ ပြဆိုခြင်း	၄၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ

၄၂။ **ပါတိမောက္ခ, ပါတိမောက္ခသံဝရ, ပါတိမောက္ခသံဝရ-သံဝုတတို့၏** အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခြင်း ၄၅

၄၃။ အာစာရ, အနာစာရ, ဂေါစရ, အဂေါစရတို့၏ သဘောကို ဝိဘင်း ပါဠိတော်မှ ထုတ်ဆောင်၍ ပြဆိုခြင်း ၄၆

၄၄။ ကာယဒုစရိုက် သုံးပါး, ဝစီဒုစရိုက် လေးပါးတို့သည် အကျင့်ယုတ် (အနာစာရ)မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၄၆

၄၅။ ဒါယကာတို့ထံမှ လာဘ်ကိုမြှော်၍ သစ်, ဝါး, သစ်သီး, သစ်ရွက်, ပန်းမာလ်, ရေမွှေး, ပေါင်ဒါ, သွားပွတ်တန် စသည်ကိုပေးခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ၍ ဆက်ဆံ ပြောဆိုခြင်း၊အမှန်နည်းပါး အမှားများသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ ဒါယကာတို့၏ ကလေးငယ်တို့ကို ထိန်းယ ချီပိုးခြင်း၊ ဒါယကာတို့၏ အစေအပါးခံခြင်းစသော ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှုတို့တွင် တမျိုးမျိုးဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်လည်း အကျင့်ယုတ်(အနာစာရ) မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၄၆

၄၆။ ကာယသုစရိုက်သုံးပါး, ဝစီသုစရိုက် လေးပါးတို့သည် အကျင့်မြတ် (အာစာရ)မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၄၇

၄၇။ ပျို့, ပဏ်, သူရာ, ပြည့်တန်ဆာ, လင်ကွာ, ရဟန်းမ ဟူသော မကျက်စားအပ်ရာ အရပ်များသို့ သွားလာ ကျက်စားခြင်း၊ မလျော်သော ဆက်ဆံနည်းမျိုးဖြင့် မင်းစိုးရာဇာတို့နှင့်၎င်း, ဘာသာခြားတို့နှင့်၎င်း ရောနှောဆက်ဆံခြင်း၊ သာသနာတော်ကို မကြည်ညိုသဖြင့် အကျိုးစီးပွါးမဲ့ကို ပြုတတ်သူတို့နှင့် ရောနှောဆက်ဆံခြင်း စသည်တို့သည် ကျက်စားခြင်းငှါ မလျောက်ပတ်သောအရာ(အဂေါစရ)မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၄၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၈။	သစ်, ဝါး, သစ်သီး, သစ်ရွက် စသည်တို့ကို ပေးခြင်း စသော ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှုကို မပြုခြင်းသည်လည်း အကျင့်မြတ်(**အာစာရ**)မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၄၇
၄၉။	ပျို, ပဏ်, သုရာ, ပြည့်တန်ဆာ, လင်ကွာ, ရဟန်းမဟူသော မကျက်စားအပ်ရာ အရပ်များသို့ သွားလာကျက်စားမှု မပြုခြင်း၊ မလျော်သော ဆက်ဆံနည်းမျိုးဖြင့် မင်းစိုးရာဇာတို့နှင့်ငင်း, ဘာသာခြားတို့နှင့်ငင်း ရောနှောဆက်ဆံမှု မပြုခြင်း၊ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုကိုင်းရှိုင်း၍ အကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်တတ်သောသူတို့နှင့် ရောနှောဆက်ဆံခြင်း စသည်တို့သည် ကျက်စားခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သောအရာ(**ဂေါစရ**)မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၄၈
၅၀။	သံဃာ့ အစည်းအဝေး၌ငင်း, ဇရုံးအိမ်၌ငင်း, ရေချိုးဆိပ်၌ငင်း, ရွာတွင်းသို့ဝင်ရာ စသည်၌ငင်း မထေရ်ကြီးတို့ကို ရိုသေလေးစားမှုမရှိပဲ မထေမဲ့မြင် သဘောမျိုးဖြင့် ပြုမူနေထိုင်ခြင်းသည်လည်း ယုတ်သော ကိုယ်အကျင့် (**ကာယိကအနာစာရ**) မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ	၄၉
၅၁။	သံဃာ့ အစည်းအဝေး၌ မထေရ်ကြီးတို့ကို မပန်ကြားပဲ တရားရွတ်ဆိုခြင်း, ပြဿနာဖြေခြင်း, ပါတိမောက်ပြခြင်း စသည် သည်ငင်း၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်သောအခါ အမျိုးသမီးတို့ကို "မည်သည့် အစားအစာရှိသနည်း" စသည်ဖြင့် နှုတ်မစောင့်စည်းပဲ မေးမြန်းပြောဆိုခြင်း သည်ငင်း ယုတ်သော နှုတ်အမူအကျင့် (**ဝါစသိကအနာစာရ**)မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ	၅၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၅၂။ မြတ်သော ကိုယ်အမူအကျင့်ဟူသော **ကာယိကအာစာရ**၊ မြတ်သော နှုတ်အမူအကျင့်ဟူသော **ဝါစသိကအာစာရ** တို့ကိုမူ ကာယိကအနာစာရ, ဝါစသိကအနာစာရတို့မှ ပြောင်းပြန်အားဖြင့် သိမှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၅၁

၅၃။ ရိုသေနှိမ့်ချ မာန်မာနမရှိခြင်း, အရှက်အကြောက်ရှိခြင်း, ယဉ်ကျေးသေသပ်စွာ ဝတ်ရုံခြင်း, ကြည်ညိုဖွယ်ရာ သွားလာခြင်း, ဣန္ဒြေစောင့်စည်းခြင်း, အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း စသည်သည် အကျင့်မြတ် (**အာစာရ**) မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်းပြဆိုပုံ ၅၁

၅၄။ မိမိမနာကြားဘူးသေးသော တရားစကားတို့ကို ပြောဟောတတ်၍ ယုံမှားသံသယကို ပယ်ဖျောက်ပေးလျက် အယူမှန်ကို ယူစေနိုင်သော မိမိစိတ်ချမ်းသာမှုကို ပြုတတ်သည့် မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းသည် သီလ အစရှိသောဂုဏ်တို့၏ အားကြီးသောအကြောင်း(**ဥပနိဿယဂေါစရ**)မည်ပုံကို မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း ၅၂

၅၅။ ရွာတွင်းသို့ဝင်သောအခါ ထက်,အောက်,ဝဲ,ယာ ဘက်ကို မျှမကြည့်ပဲ မျက်လွှာချလျက် သွားလာနေထိုင်ခြင်းသည် စိတ်၏ အစောင့်အရှောက် ဖြစ်သော သတိ (**အာရက္ခဂေါစရ**) မည်ပုံ ၅၃

၅၆။ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို စွဲမြဲစွာ ပွါးများနေထိုင်ခြင်းသည် စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း (**ဥပနိဗန္ဓဂေါစရ**)မည်ပုံ ၅၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ

၅၇။ ဣဋ္ဌာရုံ, အနိဋ္ဌာရုံတို့ကို မြင်သည်ရှိသော် ထိုအာရုံတို့၏ ဣဋ္ဌသဘော, အနိဋ္ဌသဘောတို့ကို အာရုံမပြုပဲ မြင်ကာမတ္တမျှသာ စိတ်ကိုထားခြင်းသည် ဣန္ဒြိယသံဝရသီလမည်ပုံ.... .... ၅၅

၅၈။ စေတိယတောင်မှ အနုရာဓမြို့သို့ ဆွမ်းခံကြွလာသော အရှင်မဟာတိဿထေရ်သည် ခင်ပွန်းသည်နှင့် အချင်းများ၍ အိမ်မှဆင်းလာသော အမျိုးသမီး တယောက်၏ ရယ်သံကို ကြားသဖြင့် ထိုအမျိုးသမီး၏ သွားတို့၌ ဣဋ္ဌသဘောကို နှလုံးမသွင်းပဲ အသုဘသညာကို ပွါးသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၅၆

၅၉။ ရူပါရုံကိုအာရုံပြု၍ စက္ခုဒွါရိကဝီထိ ဖြစ်ပုံ ၅၈

၆၀။ စက္ခုန္ဒြေကို စောင့်စည်းမှု, မစောင့်စည်းမှုသည် ဘဝင်, အာဝဇ္ဇန်း စသည်တို့၏ ကိစ္စမဟုတ်၊ ဇော၏ ကိစ္စသာ ဖြစ်ကြောင်းကို မြို့တံခါးဥပမာဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၅၈

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ

၆၁။ ရဟန်းတော်တို့၏ အသက်မွေးမှုနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါးကို လွန်ကျူးလျှင် အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ ပျက်စီးပုံ ၆၀

၆၂။ လာဘ်, အကျော်အစောကို မြှော်ကိုး၍ မိမိ၌မရှိသော သီလစသောဂုဏ်ကို ရှိလေယောင် ဟန်ဆောင်လျက် အံ့ဖွယ်သရဲကို ပြုခြင်း ကုဟနာ၊ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို လောကွတ်စကား ပြောဆိုခြင်း, မြှောက်မြှောက် ပင့်ပင့် ပြောဆိုခြင်းစသော လပနာ၊ မိမိအား လှူချင်လာအောင် အရိပ်အမြွက်ပြ၍ ပြောဆိုခြင်း စသော နေမိတ္တိကတာ၊ မလှူပဲ မနေဝံ့အောင် ဒါယကာတို့ကို

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း, လှူချင်လာအောင် မြှောက်ပင့် ပြောဆိုခြင်း, စကားစောင်းပစ်ခြင်း စသော နိပ္ပေသိကတာ၊ ဒါယကာတဦးထံမှ ရသောလာဘ်ကို အခြား ဒါယကာတဦးအား ပေး၍ လာဘ်ရအောင် ပြုခြင်း ဟူသော **လာဘေနလာဘံနိဇိဂီသနတာ** တို့ကို စျာနဝိဘင်း ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ပြဆိုပုံ ၆၁

၆၃။ ဒါယကာတို့က ပစ္စည်းဝတ္ထု တခုခုကို လှူသည်ရှိသော် မိမိကို အလိုနည်းသူ ခြိုးခြံစွာကျင့်သူဟု ဒါယကာတို့ ထင်မြင်၍ အကြည်ညိုတိုးလျက် ပိုမိုများပြားသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို လှူစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထိုမူလလှူရင်း ပစ္စည်းဝတ္ထုကို အလှူမခံ ပယ်လှန်ခြင်းသည် ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်မှီဝဲခြင်းနှင့်စပ်သော **ပစ္စယပဋိသေဝန** ကုဟနဝတ္ထု မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ပြဆိုပုံ ၆၅

၆၄။ စျာန် မဂ် ဖိုလ် တရားကို မရရှိပါပဲလျက် မိမိ ရလေသယောင် ဟန်ဆောင်၍ အရိပ်နိမိတ်ပြလျက် ပြောဆိုခြင်း, မိမိနှင့်စပ်သော အခြားရဟန်းတော်များ ရရှိလေသယောင် ဟန်ဆောင်လျက် အရိပ်နိမိတ် ပြ၍ ပြောဆိုခြင်းတို့သည် စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏ အနီးအနားသို့ မိမိကိုဆောင်၍ ပြောခြင်း ဟူသော **သာမန္တဇပ္ပန-ကုဟနဝတ္ထု** မည်ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ပြဆိုပုံ ၆၈

၆၅။ မိမိကို သူတပါးတို့ ချီးမွမ်းကြည်ညိုစေလိုသဖြင့် ဖြည်းညှင်းသာယာ ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိလေယောင် ဟန်ဆောင်၍ သွားလာခြင်း, သတိသမ္ပဇဉ် မကင်းသယောင် ဟန်ဆောင်၍ သွားလာနေထိုင်ခြင်း စသည်တို့သည် ဣရိ-ယာပုထ်ကို သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ သိမ်းဆည်းပြုပြင်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော **ဣရိယာပထ သန္နိဿိတ** ကုဟနဝတ္ထု မည်

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	ကြောင်းကို မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော် လာသည့် အတိုင်း အကျယ်ပြဆိုပုံ	၇၀
၆၆။	ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ကုဟနဝတ္ထု သုံးမျိုးတို့၌ ပါဝင်သော ပစ္စယ ပဋိသေဝန သခ်ါတ စသောပုဒ်တို့၏ အသေးစိတ် အနက်ကို ဖွင့်ပြခြင်း....	၇၁
၆၇။	ဒါယကာတို့အား လောကွတ်စကား ပြောဆိုခြင်း, မြှောက်မြှောက်ပင့်ပင့် ပြောဆိုခြင်းဟူသော စကားအရ လောကွတ်စကား ပြောဆိုပုံနှင့် မြှောက်မြှောက်ပင့်ပင့် ပြောဆိုပုံ	၇၂
၆၈။	ဥန္နဟနာ,သမုန္နဟနာ,ဥက္ကာစနာ,သမုက္ကာစနာ ဟူသော ပါဠိတို့အရ ဒါယကာတို့ကို မလှူပဲမနေသာအောင် ချည်နှောင်ချီးမြှောက်၍ အထပ်ထပ်ပြောဆိုပုံ	၇၃
၆၉။	အနုပ္ပိယဘာဏိတာ, စာဋုကမျတာ, မုဂ္ဂသူပျတာ, ပါရိဘဋျတာ ဟူသော ပါဠိတို့အရ ဒါယကာတို့ ကြည်ညိုလာအောင် ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သော စကား, အမှန်နည်းပါး အမှားများသော စကားတို့ကို ပြောဆိုပုံနှင့် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချ ပြုမူပုံစသည်ကို ပြဆိုခြင်း	၇၄
၇၀။	နိမိတ္တ, နိမိတ္တကမ္မ,ဩဘာသ, ဩဘာသကမ္မ, သာမန္တဇပ္ပ ဟူသော ပါဠိတို့အရ မိမိအား လှူချင်လာအောင် အရိပ်နိမိတ်ပြ၍ ပြောဆိုပုံစသည်ကို ပြဆိုခြင်း	၇၅
၇၁။	မိမိလိုချင်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း၏ အနီးအနားပြု၍ ပြောဆိုခြင်း သာမန္တဇပ္ပအရ သာဓကအဖြစ်ဖြင့် ကုလူပကရဟန်းတပါး၏ ဝတ္ထုကို ထုတ်ဆောင်ပြဆိုခြင်း	၇၆
၇၂။	အက္ကောသနာ, ဝမ္ဘနာ, ဂရဟဏာ စသော ပုဒ်တို့ကို အသေးစိတ် ဖွင့်ပြခြင်း	၇၇
၇၃။	လာဘေန လာဘံ နိဇိဂိသနတာ ပါဠိအရ လာဘ်တခုဖြင့် လာဘ်တခုကို ရှာပုံအကျယ်	၇၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၇၄။ ဤပြဆိုအပ်ပြီးသော ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှု အလုံးစုံသည်ရင်း၊ ထိုမှတပါးသော ဖြဟ္မဇာလသုတ်၌ လာသည့် အင်္ဂဝိဇ္ဇာအဟော, ဥပါတ်ပုံတော်လဲအဟော, အိပ်မက်တိတ္ထုံအဟော, လက္ခဏာအဟော, ကြွက်ခဲအဟောတို့ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်ရင်း၊ မီးဖြင့် ယဇ်ပူဇော်သောအတတ်, ယောက်မဖြင့် ယဇ်ပူဇော်သောအတတ်တို့ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည်ရင်း ရဟန်းတော်တို့အား မလျောက်ပတ်သော ယုတ်မာသော အသက်မွေးမှု (မိစ္ဆာဇီဝ)များ ဖြစ်၍ ထိုအလုံးစုံမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ မည်ကြောင်းကို ပြဆိုခြင်း ၁၀

ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ

၇၅။ ပစ္စဝေက္ခဏာ လေးပါးတို့တွင် စီဝရပစ္စဝေက္ခဏာ၌ အအေးအပူကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း, မှက်, ခြင်, ယင်, လေ, နေပူ, မြွေ, ကင်း, သန်းတို့၏ ကိုက်ခဲခြင်းအတွေ့တို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း, အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းဟူသော အကျိုးများအနက် အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း အကျိုးသည်သာ ကိန်းသေမြဲသော နိယတအကျိုးဖြစ်၍ ကြွင်းသော အကျိုးများမှာ ကိန်းသေမမြဲသော အနိယတအကျိုးဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း ၁၂

၇၆။ ပိဏ္ဍပါတပစ္စဝေက္ခဏာ၌ မောဟပွါးကြောင်း ကစားမြူးတူးခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ နေဝ ဒဝါယ ပုဒ်ကိုရင်း,ဒေါသပွါးကြောင်း မာန်ယစ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ န မဒါယ ပုဒ်ကိုရင်း, ရာဂပွါးကြောင်း တန်ဆာဆင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ န မဏ္ဍနာယ ပုဒ်ကိုရင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၃

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

၇၇။ နေဝ ဒဝါယစသော လေးပုဒ်လုံးတို့ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မလျော်သော အကျင့်မှားကိုငင်း, ကာမချမ်းသာကို သုံးဆောင်ခံစားခြင်းကိုငင်း ပယ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း ၈၅

၇၈။ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဥ္စ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော အလုံးစုံသော ဘုရားအဆုံးအမတော် ဟူသော **သာသနဗြဟ္မစရိယ**, အရိယမဂ်ဟူသော မဂ္ဂဗြဟ္မ-**စရိယ**နှစ်ပါးကို ခွဲခြားပြဆိုခြင်း ၈၇

၇၉။ ဣတိ ပုရာဏဥ္စ ဝေဒနံ စသော နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့အား လျော်သော သုံးဆောင်ခြင်း, ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေသော အကျင့်ကိုပယ်ခြင်း, တရားနှင့်လျော်သော သုခကို မစွန့်ခြင်းတို့ကို ပြပုံ ၈၉

၈၀။ **ယာတြာ စ မေ ဘဝိဿတိ** စသော သုံးပုဒ်ဖြင့် အကျိုးတရားကို သိမ်းဆည်းခြင်းနှင့် အလယ်အလတ် အကျင့်ကိုပြပုံ ၈၉

၈၁။ သေနာသနပစ္စဝေက္ခဏာ၌ ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ခြင်းဖြင့် အအေးအပူကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်းဟူသော အမြဲရနိုင်သည့် အကျိုးကို ပြခြင်းငှါ ဥတု-ပရိဿယ။ ပ။ ရာမတ္ထံ ဟူသောပုဒ်ကို ထပ်မံဟောရပုံ ၉၂

၈၂။ ဥတုပရိဿယ ဟူသော စကား၌ **ဥတု**အရ အအေးအပူဟူသော ဥတုကိုငင်း, **ပရိဿယ**အရ ခြသေ့်, ကျားစသော ထင်ရှားသောဘေးရန်နှင့် ရာဂဒေါသ စသောမထင်ရှားသော ဘေးရန် နှစ်မျိုးလုံးကိုငင်း ယူရမည်ကိုပြဆိုပုံ ၉၂

၈၃။ ဘေသဇ္ဇပစ္စဝေက္ခဏာ၌ **ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ** ဟူသောပုဒ်၌ ပရိက္ခာရသဒ္ဒါ၏ ပရိဝါရ, အလင်္ကာရ,

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	သမ္ဘာရအနက်သုံးမျိုးကိုထုတ်ပြ၍ ဤအရာ၌ သမ္ဘာရနှင့် ပရိဝါရအနက်နှစ်မျိုးဖြစ်သင့်ကြောင်းပြဆိုပုံ	၉၅
၈၄။	ဘေသဇ္ဇဟူသည် အနာရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေတတ်သော သမားတော်များ ခွင့်ပြုသည့် ဆီ, ပျား, တင်လဲ စသည်ကို ဆိုလိုကြောင်းပြဆိုပုံ	၉၅

စတုပါရိသုဒ္ဓိသမ္ဘာဒနဝိဓိ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈၅။	တစ်တီတူးငှက်မသည် မိမိဥကိုငင်း, စမရီမည်သော တိဗက် (Yak) နွားသည် မိမိအမြီးကိုငင်း, သားတယောက်သာ ရှိသော မိခင်သည် မိမိသားကိုငင်း, မျက်လုံးတဖက်သာကောင်းသူသည် မိမိမျက်လုံးကိုငင်း အသက်ကို မငဲ့ပဲ စောက်ရှောက်သကဲ့သို့ ဘုရားသားတော်တို့သည်လည်း မိမိတို့သီလ မကျိုးမပေါက်ရအောင် အသက်ကိုပမာဏမထားပဲ စောင့်ရှောက်ကြသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းစကားနှင့် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၉၆
၈၆။	အသက်ကို ပမာဏမထားပဲ သီလကို စောင့်ရှောက်ရာ၌ တောအုပ်ကြီးတခု အတွင်းဝယ် ခိုးသားတို့က နွယ်ငန်းတို့ဖြင့် တုပ်နှောင်ထားသော်လည်း မိမိသီလကျိုးပေါက်မှာ စိုးသဖြင့် နွယ်ငန်းတို့ကိုမဖြတ်ပဲ ဝိပဿနာကိုသာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွါးလျက် နေရာမှ အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရ၍ ပံ့လွန်တော်မူပြီးလျှင် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်ရသော စံထားထိုက်သည့်မထေရ်တပါးအကြောင်း	၉၈
၈၇။	ဆင်သမနွယ်ဖြင့် အတုပ်နှောင်ခံရသော သီဟိုဠ်သားမထေရ် တပါးသည်လည်း တောမီး လောင်လာသည်ကို မြင်ပါလျက် နွယ်ကိုမဖြတ်ပဲ ဝိပဿနာပွါးသဖြင့် သမသီသီ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်းပြဆိုပုံ	၉၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၈၈။	အသက်ကိုပင် စွန့်ရသော်လည်း သီလကို မဖျက်ဆီးအပ်ကြောင်း ပြဆိုသော "ပါတိမောက္ခံ။ ပ ။ သီလသံဝရံ" ဟူသော ဂါထာ	၉၉
၈၉။	ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို သတိဖြင့်ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ	၉၉
၉၀။	ဝရံ ဘိက္ခဝေ စသော (သံ ၂-၃၇၇) အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ဒေသနာကို အောက်မေ့၍ သတိဖြင့် ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ	၉၉
၉၁။	ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ မပြည့်စုံခဲ့သော် ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလသည်လည်း အရှည်မခံ့ မတည်တံ့နိုင်ပုံကို အကာအရံမရှိသော လယ်, တံခါးဖွင့်ထားသော ရွာ, အမိုးမကောင်းသောအိမ်ဥပမာတို့ဖြင့် ဖွင့်ပြပုံ	၁၀၀
၉၂။	ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ ပြည့်စုံခဲ့သော် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်လည်း အရှည်ခံ့၍ တည်တံ့နိုင်ပုံကို အကာအရံရှိသော လယ်, တံခါးပိတ်ထားသော ရွာ, အမိုးကောင်းသောအိမ် ဥပမာတို့ဖြင့်ဖွင့်ပြပုံ	၁၀၁
၉၃။	စိတ်အစဉ်၌ ရာဂဖြစ်ပေါ်လာလျှင် အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျောက်၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ပြည့်စုံစေသင့်ကြောင်း ရဟန်းသစ် အရှင်**ဝင်္ဂီသ**ထေရ်ကို ဥပမာပြု၍ ဖွင့်ဆိုပုံ	၁၀၂
၉၄။	ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ဖြည့်ကျင့်လိုသော ရဟန်းသည် ကုရုဏ္ဍကလိုဏ်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော အရှင်**စိတ္တဂုတ္တ**ထေရ်ကဲ့သို့ရင်း, **စောရကမဟာဝိဟာ**ရ၌ သီတင်းသုံးနေသော အရှင်**မဟာမိတ္တ**ထေရ်ကဲ့သို့ရင်း ဖြည့်ကျင့်သင့်ပုံ....	၁၀၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၉၅။	ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို သတိဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့ **အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ဝီရိယဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ**	၁၀၇
၉၆။	အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ဖြည့်ကျင့်လိုသော အမျိုးကောင်းသားသည် စင်စင်ကြယ်ကြယ် ရရှိသောပစ္စည်းတို့ကို မှီဝဲ၍ မစင်မကြယ်ရသော ပစ္စည်းတို့ကို မြွေပွေး, မြွေဟောက်ကဲ့သို့ ရှောင်ကြဉ်လျက် ဖြည့်ကျင့်အပ်ပုံ	၁၀၈
၉၇။	သံဃာ,ဂိုဏ်းနှင့် ကြည်ညိုသော ဒါယကာတို့ထံမှရသော ဓုတင်မဆောင်သောရဟန်း၏ ပစ္စည်းတို့သည် စင်ကြယ် **သောပစ္စည်းမည်ပုံနှင့်** ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်ရင်း, သီတင်းသုံးဖော်များ လှူဒါန်းသဖြင့်ရင်း, ပံသုကူအဖြစ်ဖြင့်ရင်း ရရှိသောပစ္စည်းတို့သည် **အလွန်စင်ကြယ်သော ပစ္စည်း** မည်ပုံ....	၁၀၈
၉၈။	ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်ရင်း, ကြည်ညိုသော ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသဖြင့်ရင်း ဓုတင်ဆောင်ရဟန်းရရှိသောပစ္စည်းသည် **စင်ကြယ်သောပစ္စည်းမည်ပုံ**	၁၀၈
၉၉။	ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင် သင်္ကန်း, ဆွမ်း, ပစ္စည်းနှစ်ပါး၌ နိမိတ်, ဩဘာ, ပရိကထာ, ဝိညတ်ဟူသော လေးမျိုး မအပ်ပုံနှင့် ကျောင်းပစ္စည်း၌ ဝိညတ်တမျိုးသာ မအပ်၍ နိမိတ်, ဩဘာ, ပရိကထာ သုံးမျိုးအပ်ပုံ	၁၀၉
၁၀၀။	ပစ္စည်းကိုရည်ရွယ်၍ မိမိအလိုကို ဒါယကာတို့သိအောင် အမှတ်ပြုခြင်း **နိမိတ္တ**, အဖြောင့်တိုက်ရိုက် မဆိုမူ၍ အလိုထင်ရှားအောင် ရိပ်ဝဲပြောဆိုခြင်း **ဩဘာသ**, ပရိယာယ်အားဖြင့် ပြောဆိုခြင်း **ပရိကထာ** သုံးပါးတို့ကို ခွဲခြားဖွင့်ပြပုံ	၁၀၉
၁၀၁။	ဆေးပစ္စည်း၌ နိမိတ်စသော လေးပါးလုံးအပ်ပုံ	၁၁၀
၁၀၂။	“အနာရောဂါ ပျောက်ကင်းလျှင် နိမိတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရသော ဆေးပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ	

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	အပ်၏”ဟု ဝိနည်းဆောင် မဟာထေရ်များယူဆကြပုံနှင့် “အာပတ်မသင့်သော်လည်း အာဇီဝပျက်သောကြောင့် မအပ်”ဟု သုတ္တန်ဆောင်မဟာထေရ်များ ယူဆကြပုံ	၁၁၀
၁၀၃။	သေလောက် ပျောက်လောက်သော အနာရောဂါစွဲကပ်လာသော်လည်း ဩဘာသစသည်တို့ကိုမပြုပဲ မိုးပေါ်မှ ကျသကဲ့သို့ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကိုသာ မှီဝဲသော ရဟန်းကို အလွန်ခေါင်းပါးသော အကျင့်ရှိသော ရဟန်းမြတ်ဟု ဆိုအပ်ကြောင်း အရှင်သာရိပုတ္တရာ မဟာထေရ် ဥပမာထား၍ အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၁၁၀
၁၀၄။	ဝီရိယဖြင့် အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလကို ပညာဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ပုံ	၁၁၄
၁၀၅။	ဆင်ခြင်ခြင်းတို့သည် ပစ္စည်းကိုရသောအခါ၌ ဆင်ခြင်ခြင်း, သုံးဆောင်သောအခါ၌ ဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါးပြားပုံ	၁၁၅
၁၀၆။	ထေယျပရိဘောဂ, ဣဏပရိဘောဂ, ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ, သာမိပရိဘောဂအားဖြင့် ပရိဘောဂ လေးမျိုးတို့တွင် ဒုဿီလရဟန်း၏ သုံးဆောင်ခြင်းသည် ခိုးသူ၏ သုံးဆောင်ခြင်းနှင့်တူသောကြောင့် ထေယျပရိဘောဂ မည်ပုံနှင့် သီလရှိသော ရဟန်း၏ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ပဲ သုံးဆောင်ခြင်းသည် သူ့ကြွေးမြီကို ချေးယူ၍ ပြန်မဆပ်ပဲ သုံးဆောင်သည်နှင့်တူသောကြောင့် ဣဏပရိဘောဂ မည်ပုံ	၁၁၅
၁၀၇။	ဒေသနာသုဒ္ဓိ, သံဝရသုဒ္ဓိ, ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ, ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိအားဖြင့် သုဒ္ဓိလေးပါးတို့တွင် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည် ဒေသနာသုဒ္ဓိ မည်ကြောင်း, ဣန္ဒြိယသံဝရသီလသည် သံဝရသုဒ္ဓိမည်ကြောင်း, အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိ	

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	သီလသည် **ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ**မည်ကြောဝ်း, ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလသည် **ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိ** မည်ကြောင်း ဖွင့်ပြခြင်း	၁၁၆
၁၀၈။	သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့၏ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် **ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ** မည်ပုံနှင့် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းသည် **သာမိပရိဘောဂ** မည်ပုံ....	၁၁၇
၁၀၉။	ပရိဘောဂလေးမျိုးတို့တွင် သာမိပရိဘောဂနှင့် ဒါယဇ္ဇ-ပရိဘောဂနှစ်ပါးသည် အလုံးစုံသော အရိယာပုထုဇဉ်တို့အား အပ်၍ ဣဏပရိဘောဂနှင့် ထေယျ ပရိဘောဂ နှစ်ပါး မအပ်ကြောင်း ဖွင့်ပြခြင်း	၁၁၈
၁၁၀။	ပရိဘောဂလေးမျိုးတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သာမိပရိဘောဂဖြင့် သုံးဆောင်လိုသော ရဟန်းသည် ပစ္စ-ဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပစ္စယသန္နိ-ဿိတသီလကို ပြည့်စုံစေသင့်ကြောင်းကို ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း	၁၁၈
၁၁၁။	ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလကို ဖြည့်ကျင့်ရာ၌ **မဟာသံဃ-ရက္ခိတမထေရ်**၏တူ **သံဃရက္ခိတ သာမဏေ** ကဲ့သို့ ဖြည့်ကျင့်သင့်ပုံ	၁၂၀

ပဉ္စမသီလပဉ္စက

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၁၂။	ပရိယန္တ, အပရိယန္တ, ပရိပုဏ္ဏ, အပရာမဋ္ဌ, ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ပါရိသုဒ္ဓိ သီလငါးမျိုးတို့ကို **ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်** **ပါဠိတော်**လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း	၁၂၂
၁၁၃။	သာမဏေတို့၏ သီလသည် အရေအတွက် အပိုင်းအခြား ရှိသောကြောင့် **ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိ** သီလမည်ပုံနှင့် ရဟန်းတော်တို့၏ သီလသည် အရေအတွက် အပိုင်းအခြား ရှိသော်လည်း အကြွင်းမဲ့ဆောက်တည်ရန် ဖြစ်သင့်သော	

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	ကြောင့်၎င်း, လာဘ် အခြံအရံစသော အပိုင်းအခြားမရှိသောကြောင့်၎င်း **အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိ** သီလမည်ပုံ	၁၂၂
၁၁၄။	**စိရဂုမ္ဗဝါသီ အမ္ဗခါဒက မဟာတိဿ မထေရ်** သည် "ဓနံ စဇေ အင်္ဂဝရဿ ဟေတု" စသော သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို မစွန့်ပဲ သေရှင်နှစ်ချက် အသက်၌ယုံမှားခြင်း ရှိငြားသော်လည်း ပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို မလွန်ကျူးပဲ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုမှီ၍ ဒါယကာ၏ ကျောက်ကုန်းထက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပုံ	၁၂၃
၁၁၅။	ကလျာဏ ပုထုဇဉ်တို့၏ သီလသည် ရဟန်းဖြစ်သည်မှ စ၍ အလွန်စင်ကြယ်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်၏ နီးသော အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် **ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိ** သီလ မည်ပုံကို **မဟာသံဃရက္ခိတထေရ်**နှင့် တူတော် **စူဠ- သံဃရက္ခိတထေရ်**တို့ကို ဥပမာထား၍ အကျယ်ဖွင့်ပြ ခြင်း	၁၂၄
၁၁၆။	သေက္ခ,ပုထုဇဉ်တို့၏ သီလသည် ဒိဋ္ဌိ, ဘဝရာဂ၏ အစွမ်း ဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သောကြောင့် **အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိ- သီလ**မည်ပုံကို **ကုဋုမ္ဗိယပုတ္တတိဿထေရ်**နှင့် အညတရ မဟာထေရ်တို့ကို ဥပမာထား၍ ဖွင့်ပြခြင်း	၁၂၆
၁၁၇။	ရဟန္တာ, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ဘုရားရှင်တို့၏ သီလသည် ကိလေသာအပူ လုံးဝငြိမ်းအေးသောကြောင့်၎င်း,ထက် ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သောကြောင့်၎င်း **ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ပါရိ- သုဒ္ဓိ** သီလမည်ပုံ	၁၂၈

ဒုတိယသီလပဉ္စက

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၁၈။	**ပဟာန, ဝေရမဏီ, စေတနာ, သံဝရ, အဝီတိက္ကမသီလ** တို့ကို **ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိ**တော်လာသည့်အတိုင်း ဖွင့်ပြ ခြင်း	၁၂၉

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

သီလသံကိလေသ, ဝေါဒါန

၁၁၉။ သီလကျိုးပြတ်ခြင်း စသည်သည် သီလညစ်ညူးကြောင်း မည်၍ သီလမကျိုးမပြတ်ခြင်း စသည်သည် သီလဖြူစင်ကြောင်း မည်ပုံကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၁၃၃

၁၂၀။ အာပတ်ခုနစ်ပုံတို့တွင် အစသိက္ခာပုဒ်နှင့် အဆုံးသိက္ခာပုဒ် ပျက်သောရဟန်း၏ သီလသည် ခဏ္ဍ၊ အလယ်သိက္ခာပုဒ် ပျက်သောရဟန်း၏ သီလသည် ဆိဒ္ဒ၊ သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးသုံးပါး အစဉ်အတိုင်း ပျက်သော ရဟန်း၏ သီလသည် သဗလ၊ သိက္ခာပုဒ် ကွက်ကျား ပျက်ပြားသော ရဟန်း၏ သီလသည် ကမ္မာသ မည်ပုံ ၁၃၃

၁၂၁။ မေထုန်ငယ် ခုနစ်ပါးကို အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း ၁၃၄

၁၂၂။ အခဏ္ဍ, အဆိဒ္ဒ, အသဗလ, အကမ္မာသ လေးပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြ၍ ထို လေးပါးတို့သည်ပင် ဘုဇိဿ, ဝိညူပသတ္ထ, အပရာမဋ္ဌ, သမာဓိသံဝတ္တနိက ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၁၃၇

၁၂၃။ သီလ ပျက်စီးခြင်း၏ အပြစ်ကို မြင်ခြင်း, သီလပြည့်စုံခြင်း၏ အကျိုးကို မြင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်း နှစ်ပါးတို့ဖြင့် သီလဖြူစင်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၁၃၈

၁၂၄။ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နတ်လူတို့ မနှစ်သက်ခြင်း, သီတင်းသုံးဖော်တို့ အဆုံးမ မခံရခြင်း, ဒုဿီလ ဟု အကဲ့ရဲ့ ခံရခြင်းကြောင့် စိတ်မချမ်းသာခြင်း စသော အပြစ်များရပုံ ၁၃၈

၁၂၅။ မိန်းမနှင့် စပ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို မီးပုံ ဥပမာဖြင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုခြင်း ၁၄၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၂၆။	ရှိခိုးခြင်း, လက်အုပ်ချီခြင်းတို့ကို သာယာခြင်းနှင့် သင်္ကန်း, ဆွမ်း, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ကျောင်းတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲ အပေါင်းကို သားမြီးကြိုး, မြမြထက်သောလှံ, ရဲရဲတောက်သော သံပြား, သံတွေခဲ, သံညောင်စောင်း, သံအင်းပျဉ်, သံ ဒယ်အိုး ဥပမာတို့ဖြင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် လာသည့် အတိုင်း ပြဆိုခြင်း	၁၄၃
၁၂၇။	သီလစင်ကြယ်သော ရဟန်းသည် သင်္ကန်းဝတ်ရုံပုံ သပိတ်ကိုင်ပုံ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိခြင်း, ရဟန်းဖြစ်ကျိုး နပ် ခြင်း, အတ္တာနုဝါဒဘေး မရှိခြင်း စသော အကျိုးများ ကို ရနိုင်ပုံ	၁၄၆
၁၂၈။	သီလ ပျက်စီးခြင်း၏ အပြစ်နှင့် သီလ ပြည့်စုံခြင်း၏ အကျိုး အာနိသင်များကို ရှုမြော်၍ သီလကို အခါ ခပ်သိမ်း စင်ကြယ်အောင် စောင့်ထိန်းသင့်ပုံ	၁၄၈

သီလနိဒ္ဒေသ ပြီး၏။

၂–ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသ

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

၁၂၉။ သီလနိဒ္ဒေသ၌ ပြအပ်ပြီးသော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီသည် အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲခြင်း, ခေါင်းပါး အောင်ပြုခြင်း, ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ခြင်း, ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း, သမထ-ဝိပဿနာကို လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်း, မွေးမြူလွယ်ခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော ရေဖြင့် မိမိ၏သီလကို ကောင်းစွာ စင်ကြယ်စေလျက် တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သင့်ပုံ ၁၄၉

၁၃၀။ သုသာန်မြေ စသည်တို့မှ ရသော ဖုံအလိမ်းလိမ်း ကပ်သော အဝတ်သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သော ယောဂီသည် ပံသုကူလိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည် ပံသု-ကူလိကင်္ဂဓုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၀

၁၃၁။ သင်းပိုင်, ကိုယ်ဝတ်, ဒုကုဋ်ဟူသော သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်သော ရဟန်းသည် တေစီဝရိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည် တေစီဝရိကင်္ဂဓုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၁

၁၃၂။ မိမိကိုယ်တိုင် ခံ၍ရသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတအောင် နေထိုင်သော ယောဂီသည် ပိဏ္ဍပါတိက မည်ကြောင်း, ထိုသို့ မျှတအောင် နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂဓုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ.... .... ၁၅၁

၁၃၃။ ဆွမ်းခံရာ၌ အိမ်စဉ်ကိုမကျော်ပဲ လှည့်လည်၍ရသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတစွာနေထိုင်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

သောယောဂီသည် **သပဒါနစာရိက** မည်ကြောင်း, ထိုသို့
မျှတစွာ နေထိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည်
သပဒါနစာရိကင်္ဂဝုတင် မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၂

၁၃၄။ တထိုင်တည်းသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်သာ ဆွမ်းကိုဘုဉ်း
ပေး သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတစွာနေထိုင်သော ယောဂီ
သည် **ကောသနိက** မည်ကြောင်း, ထိုသို့မျှတစွာ နေထိုင်
ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် **ကောသနိကင်္ဂ**ဝုတင်
မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ.... .... ၁၅၂

၁၃၅။ တသပိတ်တည်း၌သာရှိသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံး
ဆောင်ခြင်းဖြင့် မျှတစွာနေထိုင်သော ယောဂီသည်
ပတ္တပိဏ္ဍိကမည်ကြောင်း,ထိုသို့ မျှတစွာနေထိုင်ကြောင်း
ဖြစ်သော စေတနာသည် **ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂ**ဝုတင်မည်
ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၂

၁၃၆။ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးနောက်မှ ရသောဆွမ်းကို အတိရိတ်
ဝိနည်းကံပြု၍သော်မှလည်း မဘုဉ်းပေးတော့ပဲ မျှတ
စွာနေထိုင်သော ယောဂီသည် **ခလုပစ္ဆာဘတ္တိက**မည်
ကြောင်း, ထိုသို့ မျှတစွာနေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေ-
တနာသည် **ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂ**ဝုတင်မည်ကြောင်း ပြ
ဆိုပုံ ၁၅၂

၁၃၇။ မြို့ရွာမှ ကုလလေးတာ ငါးရာဝေးသော တောကျောင်း
၌ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် **အာရညိက**မည်
ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ
သည် **အာရညိကင်္ဂ**ဝုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၃

၁၃၈။ သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက်၌ နေထိုင်လေ့ရှိသော
ယောဂီသည် **ရုက္ခမူလိက**မည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်
ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် **ရုက္ခမူလိကင်္ဂ**ဝုတင်
မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၁၃၉။ လွင်တီးခေါင်၌ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် **အဗ္ဘောကာသိက**မည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် **အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂ**ဓုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၃

၁၄၀။ သုသာန်၌ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် **သောသာနိက** မည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် **သောသာနိကင်္ဂ**ဓုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၃

၁၄၁။ မိမိအတွက် လက်မှန်မဆွ ညွှန်ပြအပ်, ရရှိအပ်သော ကျောင်း၌သာ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် **ယထာသန္ထတိက** မည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် **ယထာသန္ထတိကင်္ဂ**ဓုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၄

၁၄၂။ လည်းလျောင်း အိပ်စက်ခြင်းမရှိပဲ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်ကိုသာ ပမာနပြု၍ နေထိုင်လေ့ရှိသော ယောဂီသည် **နေသဇ္ဇိက**မည်ကြောင်း, ထိုသို့ နေထိုင်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည် **နေသဇ္ဇိကင်္ဂ**ဓုတင်မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၅၄

၁၄၃။ ထိုပံသုကူလိကင်္ဂစသော အကျင့် တဆယ့်သုံးပါးသည် ကိလေသာကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်၍ သီလစသော သမ္မာပဋိပတ်၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် **ဓုတင်** မည်ပုံ ၁၅၄

၁၄၄။ ဓုတင်အကျင့်၏ ဆောက်တည်ကြောင်း စေတနာဟူသော **လက္ခဏ**, လောလုပ္ပတဏှာကို ဖျက်ဆီးခြင်းဟူသော **ကိစ္စရသ**, လောလုပ္ပတဏှာကင်းသော သဘောဖြင့် ယောဂီ၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်ခြင်းဟူသော **ပစ္စုပဋ္ဌာန**, အလိုနည်းခြင်းစသော သူတော်ကောင်းတရားဟူသော **ပဒဋ္ဌာန်**တို့ကို ပြဆိုခြင်း ၁၅၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၄၅။	ဓုတင်တဆယ့်သုံးပါးတို့ကို ဘုရားရှင်သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ် အခါ၌ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်တွင် ဆောက် တည်သင့်ကြောင်း, ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား မရှိ လတ်သော် မဟာသာဝကစသည်တို့၏ အထံ၌ ဆောက် တည်သင့်ကြောင်း, မိမိကိုယ်တိုင်လည်း စေတီယင်ပြင်၌ ထိုင်၍ ဘုရားရှင် အထံတော်၌ ဆောက်တည်သကဲ့သို့ ရွတ်ဆို၍ ဆောက်တည်သင့်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၅၆

၁—ပံသုကူလိကင်္ဂကထာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၄၆။	"ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ပယ်စွန့်ပါ၏၊ ဖုံအလိမ်းလိမ်းကပ်သော ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်လေ့ရှိသော ရဟန်း၏ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါကို ဆောက်တည်ပါ၏"ဟု ရွတ်ဆို၍ ပံသုကူဓုတင် ဆောက်တည်ရပုံ	၁၅၆
၁၄၇။	ပံသုကူဓုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည် သုသာန် တစ အိမ်ဈေးဝစသည်မှရသော အဝတ်၌ ဆွေးမြေ့ရာ အရပ်ကိုပယ်၍ ဖွပ်လျှော်ပြီးလျှင် သင်္ကန်းချုပ်ရ ကြောင်း, ထို့နောင်မှ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ပယ်စွန့်၍ ထိုပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ရကြောင်း ပြဆိုပုံ....	၁၅၆
၁၄၈။	ပံသုကူသင်္ကန်း ဖြစ်ထိုက်သော သုသာန်တစမှရသော သင်္ကန်း, အိမ်ဈေးဝမှရသောသင်္ကန်းစသော **သင်္ကန်းနှစ်ဆယ့်သုံးမျိုးတို့၏** အကျယ်	၁၅၆
၁၄၉။	ပံသုကူမဖြစ်ထိုက်သော သင်္ကန်းများနှင့် **ကေတော-သုဒ္ဓိကပံသုကူသင်္ကန်း, ဥဘတောသုဒ္ဓိကပံသုကူသင်္ကန်း**တို့ကို ပြဆိုပုံ	၁၆၀
၁၅၀။	ပံသုကူဓုတင်ဆောင်သောရဟန်းသည် သုသာန်စသည်မှ ရသော သင်္ကန်းကိုဆောင်သော ဥက္ကဋ္ဌယောဂီ, "ရဟန်း	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

တော်များ ကောက်ယူဝတ်ရုံပါစေ”ဟု ဒါယကာတို့ ချထားသည့် သက်န်းကို ဆောင်သော မဇ္ဈိမယောဂီ, ခြေရင်း၌ချထားသော သင်္ကန်းကိုဆောင်သော မုဒု ယောဂီဟူ၍ သုံးပါးပြားပုံ ၁၆၁

၁၅၁။ ပံသုကူဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် မိမိသုံးဆောင်လိုသော ဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်စေ, ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါတရားကိုငဲ့သော ကြောင့်ဖြစ်စေ ဒါယကာတို့ လှူသောသင်္ကန်းကို သုံးဆောင်သာယာသောခဏ၌ပင် ပံသုကူဓုတင်ပျက်ပုံ ၁၆၂

၁၅၂။ ပံသုကူဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် သင်္ကန်းကို စောင့် ရှောက်ရသော ဒုက္ခမရှိခြင်း, သူတပါးနှင့် မစပ်ပဲ အသက်မွေးရခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ ၁၆၃

၂—တေစီဝရိကင်္ဂကထာ

၁၅၃။ “ဝတ်ရုံလောက်သော လေးထည်မြောက်သော သင်္ကန်း ကို ပယ်ပါ၏၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ ရှိသောရဟန်း၏ ဖြစ်ကြောင်းအင်္ဂါကို ဆောက်တည် ပါ၏”ဟု ရွတ်ဆို၍ တိစီဝရိက်ဓုတင်ဆောက်တည်ရပုံ.... ၁၆၄

၁၅၄။ တိစီဝရိက်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားသုံးပါးပြားပုံနှင့် ထိုသုံးပါးသော ယောဂီတို့ သင်္ကန်းဖွပ်လျှော်ရာ, ဆိုးရာတို့၌ လိုက်နာ ကျင့်ကြံရပုံ ၁၆၅

၁၅၅။ တိစီဝရိက်ဓုတင်ဆောင် အညံ့စား ယောဂီသည် အလျား တထွာ အနံသုံးတောင်ရှိသော အံသကိုက်ကိုမူ သုံး ဆောင်အပ်ပုံ ၁၆၆

၁၅၆။ တိစီဝရိက် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် လေးထည်မြောက် သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်သောခဏ၌ပင် တိစီဝရိက်ဓုတင် ပျက်ပုံ ၁၆၇

ဦးရေ　　အကြောင်းအရာ　　စာမျက်နှာ

၁၅၇။ တိစီဝရိက် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်းသည် သက်နိုး၌ ရောင့်ရဲခြင်း, ငှက်ကဲ့သို့ သွားလိုရာကို အလွယ်တကူ သွားနိုင်ခြင်း, ကိစ္စနည်းခြင်း, သက်နိုး၌တပ်မက်သော တဏှာကို ပယ်ခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ ၁၆၇

၃—ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂကထာ

၁၅၈။ "ပိဏ္ဍိယာလောပ ဆွမ်းမှတပါးသော ဆွမ်းကိုပယ်ပါ၏၊ ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏ ဖြစ်ကြောင်းအင်္ဂါကို ဆောက်တည်ပါ၏" ဟု ရွတ်ဆို၍ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောက်တည်ရပုံ ၁၆၈

၁၅၉။ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မဘုဉ်းပေးရသော သံဃဘတ်စသော ဆွမ်းတဆယ့်လေးမျိုး ၁၆၈

၁၆၀။ "သံဃာတော်သည် ဘုရားတပည့်တော်များ အိမ်၌ ဆွမ်းခံကြွတော်မူပါ၊ အရှင်ဘုရားလည်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၍ လှူသောဆွမ်းကိုမူ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်း ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်အပ်ပုံ.... .... ၁၆၉

၁၆၁။ ဆေးပစ္စည်းစသော အာမိသ မပါသည့် စာရေးတံ ဆွမ်းကိုရင်း, ကျောင်း၌ ဒါယကာတို့ချက်၍ လှူသော ဆွမ်းကိုရင်း ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ရဟန်း ဘုဉ်းပေးအပ်ပုံ ၁၆၉

၁၆၂။ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား သုံးပါးပြားပုံ ၁၆၉

၁၆၃။ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားသုံးပါးတို့တွင် အမြတ်စား ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဓမ္မရသကိုခံစားရ၍ အလတ်စားနှင့် အညံ့စားပုဂ္ဂိုလ်တို့ မခံစားရပုံ သာဓကဝတ္ထု ၁၇၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၆၄။	ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ပိဏ္ဍိယာလောပ ဆွမ်းမှ တပါးသောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသောခဏ၌ပင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၇၀
၁၆၅။	ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် သူတပါးနှင့် မစပ်ပဲ အသက်မွေးရခြင်း, မပျင်းရိခြင်း, မာနကိုပယ်ခြင်း, ရသ တဏှာကိုပယ်ခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ	၁၇၁

၄-သပဒါနစာရိကင်္ဂကထာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၆၆။	သပဒါနစာရိကင်္ဂဓုတင် ဆောက်တည်ပုံ	၁၇၂
၁၆၇။	သပဒါနစာရိကဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ဆင်, မြင်း, ကျွဲ, နွား စသော ဘေးရန်ရှိသောရွာကိုမသွားပဲ ဘေးရန်မရှိသောရွာကိုသာ သွားသင့်ကြောင်း, ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် တစုံတရာမရသော အိမ်, လမ်း, ရွာတို့ကို ရွာမဟုတ်ဟု အမှတ်သညာပြု၍သွားရကြောင်း, ဆွမ်းခံစောစောဝင်ရကြောင်း ပြဆိုပုံ....	၁၇၂
၁၆၈။	ကျောင်းသို့လာ၍ ဆွမ်းကပ်သော ဒါယကာများကဖြစ်စေ, ဆွမ်းခံလမ်းတွင်တွေ့သော ဒါယကာများကဖြစ်စေ မိမိသပိတ်ကိုယူ၍ ဆွမ်းလောင်းလှူလိုက်မူကား သပဒါနစာရိကဓုတင် မပျက်ပုံ	၁၇၃
၁၆၉။	သပဒါနစာရိက ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားသုံးပါးပြားပုံ	၁၇၃
၁၇၀။	သပဒါနစာရိက ဓုတင်ဆောက်တည်ရာတွင် အရှင်မဟာကဿပထေရ် နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိပုံ	၁၇၄
၁၇၁။	ဆွမ်းကောင်း ဟင်းကောင်းရလိုသော လောလုပ္ပတဏှာဖြင့် အိမ်စဉ်ကိုကျော်၍သွားသော ခဏ၌ပင် သပဒါနစာရိက ဓုတင်ပျက်ပုံ....	၁၇၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၇၂။	သပဒါနစာရိက ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ဒါယကာတို့နှင့် ချစ်ကျွမ်းမဝင်ခြင်း, ကုလမစ္ဆေရကို ပယ်ခြင်း, ကုလူပက အပြစ်မရှိခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ	၁၇၄
	၅-ဧကာသနိကင်္ဂကထာ	
၁၇၃။	ဧကာသနိက် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ	၁၇၅
၁၇၄။	ဧကာသနိက် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ဆွမ်းစားကျောင်းတွင် မိမိနှင့် သင့်လျော်သောနေရာ၌ ထိုင်ရကြောင်း, မိမိဆွမ်းစားမပြီးမီ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ် ကြွလာလျှင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုအပ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၇၆
၁၇၅။	ဧကာသနိက် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားတို့ အသီးသီး ကျင့်ကြံကြပုံ	၁၇၇
၁၇၆။	နှစ်ထိုင် သုံးထိုင် စသည်ဖြင့် ဘုဉ်းပေးသော ခဏ၌ပင် ဧကာသနိက် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁၇၇
၁၇၇။	ဧကာသနိက် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ကျန်းမာခြင်း, ကိုယ်၏ဆင်းရဲ မရှိခြင်း, ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ထကြွသွားလာနိုင်ခြင်း, အတိရိတ် မပြုသောဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးသဖြင့် သင့်သောအာပတ်မရှိခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ	၁၇၇
	၆-ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂကထာ	
၁၇၈။	ပတ္တပိဏ် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ	၁၇၈
၁၇၉။	ပတ္တပိဏ် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ယာဂုသောက်သောအခါ၌ ယာဂုနှင့်ရောလျှင် ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်နိုင်လောက်သည့် ငါးပိကောင်စသော ဟင်းလျာများကိုမူ ယာဂုမသောက်မီဖြစ်စေ, သောက်ပြီးမှဖြစ်စေ စားအပ်ကြောင်း,တို့စရာ ဟင်းရွက်စိမ်းကိုမူ လက်ဖြင့်ကိုင်၍ စားအပ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၇၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁ဂ၀။	ပတ္တပိဏ္ဍ ဓုတင်ဆောင်ယောဂီ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စားတို့ အသီးသီး ကျင့်ကြံကြပုံ	၁၇၉
၁ဂ၁။	နှစ်ခုမြောက်သော ပန်းကန်ခွက်ယောက်ဖြင့် စားသော ခဏာ၌ပင် ပတ္တပိဏ္ဍဓုတင်ပျက်ပုံ	၁ဂ၀
၁ဂ၂။	ပတ္တပိဏ္ဍဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အရသာအမျိုးမျိုးတို့၌ တပ်မက်သောတဏှာကိုပယ်ခြင်း, သပိတ်မှတပါးသော ပန်းကန်ခွက်ယောက် အပိုမဆောင်ရခြင်းစသော အကျိုးများရပုံ	၁ဂ၀

၇-ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂကထာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁ဂ၃။	ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ	၁ဂ၁
၁ဂ၄။	ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ပဝါရိတ်သင့်ပြီးမှရသောဆွမ်းကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုပြီးသော်လည်း မဘုဉ်းပေးရပုံ	၁ဂ၁
၁ဂ၅။	အမြတ်စား,အလတ်စား,အညံ့စား ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့အသီးသီး ကျင့်ကြံကြပုံ	၁ဂ၁
၁ဂ၆။	အတိရိတ်ဝိနည်းကံ ပြုထားသော ဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးသော ခဏာ၌ပင် ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၁ဂ၂
၁ဂ၇။	ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အတိရိတ်မဟုတ်သော ဘောဇဉ်ကိုစားသဖြင့် သင့်သောအာပတ်မရှိခြင်း, ဝမ်းပြည့်တင်းအောင် မစားခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ	၁ဂ၂

ဂ-အာရညိကင်္ဂကထာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁ဂဂ။	အာရညိကင်ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ	၁ဂ၂
၁ဂ၉။	ဂါမ,ဂါမူပစာရ,အရညတို့၏ အဖွင့်အကျယ်	၁ဂ၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၉၀။	တောကျောင်းနှင့်ရွာအကြား အကွာအဝေး တိုင်းတာရာတွင် ဝိနယဋ္ဌကထာနှင့် မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာတို့ အယူအဆကွဲပုံ	၁၀၅
၁၉၁။	ရွာနေလူတို့၏ အသံကိုကြားလောက်အောင်ပင် ရွာနှင့်တောကျောင်းနီးနေသော်လည်း တောင်, မြစ်စသည်တို့ ခြားသဖြင့် ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားနိုင်လျှင် အများသွားလာရာ လမ်းရိုးအတိုင်းပင် အကွာအဝေးတိုင်းတာရကြောင်း, ရွာနှင့်နီးနေသဖြင့် အာရညိကင် အင်္ဂါပြည့်စုံစေရန် လမ်းကိုပိတ်၍ အာရညိကင် ဆောက်တည်မှု ဓုတင်သူခိုးမည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၀၅
၁၉၂။	ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်တို့ မကျန်းမာသဖြင့် ရွာကျောင်းသို့သွား၍ ပြုစုစောင့်ရှောက်သော ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် တောရအင်္ဂါ ရလောက်ရာအရပ်သို့သွား၍ အရုဏ်တက်စေရကြောင်း, သို့သော်လည်း အရုဏ်တက်ချိန်၌ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ ရောဂါတိုးနေလျှင် ဓုတင်ကိုပမာဏမပြုပဲ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ကိုသာ ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့်ပုံ	၁၀၅
၁၉၃။	တော၌အမြဲတန်း အရုဏ်တက်စေသူသည် အမြတ်စား, ရွာကျောင်း၌ မိုးလေးလနေသူသည် အလတ်စား, ရွာကျောင်း၌ မိုးလေးလ ဆောင်းလေးလနေသူသည် အညံ့စား တောရနေယောဂီဖြစ်ပုံ	၁၀၆
၁၉၄။	တောရနေပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွာကျောင်းသို့သွား၍ တရားနာနေစဉ် အရုဏ်တက်သော်ငြားလည်း, တရားနာပြီးအပြန်လမ်းတွင် အရုဏ်တက်သော်ငြားလည်း ဓုတင်မပျက်ကြောင်း, တရားနာပြီးပါလျက် "ခဏအိပ်ပြီးမှ သွားမည်" ဟု နှလုံးသွင်း၍ အိပ်နေစဉ် အရုဏ်တက်သော်ငြား, အကြောင်းမလုံလောက်ပဲ ရွာကျောင်း၌ အရုဏ်တက်စေသော်ငြား ဓုတင်ပျက်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၁၀၇

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

၁၉၅။ အာရညိကင် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ဘုရားရှင် အချီး မွမ်းခံရခြင်း, ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေသဖြင့် ရအပ်သော ချမ်း သာကို ခံစားရခြင်း, မရသေးသော သမာဓိကို ရနိုင် ခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ ၁၈၇

၆-ရုက္ခမူလိကင်္ဂကထာ

၁၉၆။ ရုက္ခမူဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ ၁၈၉

၁၉၇။ ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် နယ်ခြား၌ ပေါက် သော သစ်ပင်, နတ်စိုးသစ်ပင်, အစေးသုံးစွဲရသော သစ်ပင်, အသီးစားရသော သစ်ပင်, လင်းနို့ရှိသော သစ်ပင်, မြွေကင်းစသည် အောင်းနိုင်လောက်အောင် အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်, ကျောင်းတိုက်အလယ်၌ ပေါက်သောသစ်ပင်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ ကျောင်းဝင်း အစွန်ကျသော သစ်ပင်ရင်း၌သာ ရုက္ခမူဓုတင် ဆောက် တည်ရပုံ ၁၈၉

၁၉၈။ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ ၁၈၉

၁၉၉။ အမိုးရှိရာအရပ်တွင်နေသော ခဏ၌ပင် ရုက္ခမူဓုတင် ပျက်ပုံ ၁၉၀

၂၀၀။ သိလျက်အမိုးရှိရာအရပ်၌ အရုဏ်တက်စေလျှင် ဓုတင် ပျက်၏-ဟု အင်္ဂုတ္တိုရ်ဆောင် မဟာထေရ်များ ယူဆ ကြပုံ ၁၉၀

၂၀၁။ ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ဘုရားရှင်အချီးမွမ်းခံရ ခြင်း, သစ်ပင်သစ်ရွက်တို့၏ ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲပုံကို မြင်ရသဖြင့် အမြဲတန်း အနိစ္စသညာ ထင်နိုင်ခြင်း, ကျောင်း၌ ဝန်တိုမှုမရှိခြင်း, ကျောင်းကြောင့်ဖြစ်သော အမှုကိစ္စမရှိခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ ၁၉၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၁၀-အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂကထာ

၂၀၂။ အဗ္ဘောကာသိကင် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ ၁၉၂

၂၀၃။ အဗ္ဘောကာသိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် တရားနာခြင်း, ဥပုသ်ပြုခြင်း, စာပေပရိယတ် သင်ယူခြင်း စသော ကိစ္စတို့ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ အမိုးရှိရာအရပ်သို့ ဝင်အပ်ကြောင်း, မထေရ်ကြီးတို့၏ သပိတ် ပရိက္ခရာကို ယူလျက် ခရီးသွားစဉ် မိုးရွာသော် အမိုးရှိရာအရပ်၌ မိုးခိုအပ်ကြောင်းစသည်ကို အကျယ်ပြပုံ ၁၉၂

၂၀၄။ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား အဗ္ဘောကာသိကင် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ ၁၉၃

၂၀၅။ နေထိုင်မည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အမိုးရှိရာ အရပ်သို့ ဖြစ်စေ, သစ်ပင်အောက်သို့ဖြစ်စေ ဝင်သောခဏ၌ပင် အဗ္ဘောကာသိကင်ဓုတင်ပျက်ပုံနှင့် "သိလျက် အမိုးရှိရာ အရပ်၌ဖြစ်စေ, သစ်ပင်အောက်၌ဖြစ်စေ အရုဏ်တက်စေလျှင် ဓုတင်ပျက်၏" ဟု အင်္ဂုတ္တိုရ်ဆောင် မဟာထေရ်များ ယူဆကြပုံ.... .... ၁၉၃

၂၀၆။ အဗ္ဘောကာသိကင်ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် ကျောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကြောင့်ကြမရှိခြင်း, ထိနမိဒ္ဓကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများစွာရပုံ ၁၉၃

၁၁-သောသာနိကင်္ဂကထာ

၂၀၇။ သောသာနိကင် ဓုတင်ဆောက်တည်ပုံ ၁၉၄

၂၀၈။ သုသာန်ဟု သတ်မှတ်ရုံသာ သတ်မှတ်၍ လူသေ အလောင်း မဖုတ်မမြှုပ်ရသေးသော နေရာသည် သောသာနိကင် ဓုတင်အရ သုသာန်မမည်ပုံ.... .... ၁၉၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၀၉။ သောသာနိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ခုတင်, ရေအိုးစင်, စကြံစသည်တို့ဖြင့် တခန်းတနား မနေရကြောင်း, စာပေပို့ချလျက်မနေရကြောင်း, မထေရ်ကြီးများနှင့် သက်ဆိုင်ရာနယ်မြေ အာဏာပိုင်တို့ကို အသိပေး၍နေရကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၉၅

၂၁၀။ သုသာန်သို့သွားသော သောသာနိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် အများသွားရိုး မဟုတ်သော လမ်းဖြင့် သွားရကြောင်း, နေ့အခါကပင်လျှင် သစ်ငုတ်, ချုံဖုတ်, တောင်ပို့စသော မို့မို့မဲမဲအရာများကို မှတ်သားထားရကြောင်း, ညအခါ၌ တစ္ဆေ, သရဲ, မှင်စာ, ဥပါ စသည်တို့၏ ကြောက်မက်ဖွယ် အဆင်း အသံတို့ကို မြင်ကြားသော်လည်း တစုံတခုဖြင့် မပစ်ခတ်ရကြောင်း, တစ္ဆေသဘက်စသည်တို့ နှစ်သက်တတ်သော ငါး, အမဲ, နို့, ရည်, ဆီ, တင်လဲ, ပဲထမင်း, ဆီထွေး, နှမ်းလှော် စသည်တို့ကို မစားရကြောင်း ပြဆိုပုံ ၁၉၅

၂၁၁။ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား သောသာနိကင် ဓုတင်ဆောင်ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ ၁၉၆

၂၁၂။ သုသာန်မဟုတ်သော အရပ်၌နေသော ခဏ၌ပင် သောသာနိကင် ဓုတင်ပျက်ပုံ ၁၉၆

၂၁၃။ သောသာနိကင်ဓုတင်ဆောင်ယောဂီသည် သေရချေအံ့ဟူသော အမှတ်သတိကို အဖန်တလဲလဲ ရခြင်း, မမေ့မလျော့ခြင်း, ကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၌ တပ်စွန်းသော ရာဂကို ပယ်နိုင်ခြင်း, ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အသုဘသဘောကို မပြတ်မြင်နိုင်ခြင်း, သံဝေဂများစွာ ဖြစ်ခြင်းစသော အကျိုးများ ရပုံ ၁၉၇

၁၂-ယထာသန္ထတိကင်္ဂကထာ

၂၁၄။ ယထာသန္ထတိကင်ဓုတင် ဆောက်တည်ပုံ ၁၉၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၁၅။ ယထာသန္တတိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် မိမိအတွက် လက်မှန်မဆွ ညွှန်ပြအပ်, ရရှိအပ်သော ကျောင်းနှင့်သာ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ၍ အခြားကျောင်း ရရှိဖို့ရာ အားမထုတ်ရပုံ ၁၉၈

၂၁၆။ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား ယထာသန္တတိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ ၁၉၉

၂၁၇။ ကျောင်းနှင့်စပ်၍ အဝေး အနီးစသည်ကို မေးခြင်း, လက်ဦးခံယူထားသော ကျောင်းသည် အပြစ်ကင်းပါလျက် ထိုကျောင်းကိုစွန့်၍ အခြားကျောင်းကို ရှာဖွေခြင်း, ခံယူခြင်းတည်းဟူသော သေနာသန လောလုပ္ပဖြစ်ကာမျှဥ်ပင်လျှင် ယထာသန္တတိကင် ဓုတင်ပျက်ပုံ ၁၉၉

၂၁၈။ ယထာသန္တတိကင် ဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် "ရသမျှနှင့် မျှတရောင့်ရဲရမည်"ဟူသော ဘုရားရှင်၏ ဩဝါဒကို လိုက်နာခြင်း, အကောင်းအညံ့ ခွဲခြားမှုကို ပယ်ခြင်း စသော အကျိုးများကို ရပုံ ၁၉၉

၁၃-နေသဇ္ဇိကင်္ဂကထာ

၂၁၉။ နိသဇ္ဇဓုတင် ဆောက်တည်ပုံ ၂၀၀

၂၂၀။ နိသဇ္ဇဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ညဥ့်သုံးယာမ်တို့တွင် တယာမ်ပတ်လုံး စင်္ကြံလျှောက်အပ်ပုံ ၂၀၁

၂၂၁။ အမြတ်စား, အလတ်စား, အညံ့စား နိသဇ္ဇဓုတင်ဆောင် ယောဂီတို့ အသီးသီးကျင့်ကြံကြပုံ ၂၀၁

၂၂၂။ ခြေထောက်လေးချောင်း, နောက်မှီတကဲဟူသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော (ပဉ္စင်္ဂ) အင်းပျဉ်သည်ရင်း, ခြေထောက်လေးချောင်း, နောက်မှီတကဲ, လက်တင်နှစ်ခုဟူသော အင်္ဂါခုနစ်ပါးရှိသော (သတ္တင်္ဂ) အင်းပျဉ်သည်ရင်း, အညံ့စား နိသဇ္ဇဓုတင်ဆောင် ယောဂီအားအပ်ပုံ ၂၀၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၂၃။	အိပ်ရာ၌ ခေါင်းချ၍ အိပ်ကာမျှ၌ပင် ဓုတင်ပျက်ပုံ	၂၀၁
၂၂၄။	နိသဇ္ဇဓုတင်ဆောင် ယောဂီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုံးစုံကို အားထုတ်သူအား လျော်သည်၏အဖြစ်, ကြည်ညိုဖွယ် ရာဏ္ဏရိယာပုထ်ရှိသည်၏ အဖြစ်စသော အကျိုးများရပုံ	၂၀၂

မုတင်္ဂပကိဏ္ဏကကထာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၂၅။	ဓုတင်အကျင့်သည် ရှံခါကုသိုလ်, ရှံခါအဗျာကတဖြစ်ပုံကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၂၀၃
၂၂၆။	ဓုတင်အကျင့်သည် ပညတ်မျှသာဖြစ်၏-ဟု ယူသော အဘယဂိရိဝါသိမထေရ်တို့၏ ဝါဒ	၂၀၅
၂၂၇။	အရှင်ဗာကုလမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိသာ ဓုတင်ဆောင်၍ သူတပါးကို ဓုတင်ဆောင်ရန် မဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်, အရှင်ဥပနန္ဒမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်တိုင်ကမူ ဓုတင်မဆောင်ပဲ သူတပါးကိုသာ ဓုတင်ဆောင်ရန် ဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်, အရှင်လာဠုဒါယီမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိလည်း ဓုတင်မဆောင် သူတပါးကိုလည်း ဓုတင်ဆောင်ရန် မဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်, အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကဲ့သို့ မိမိလည်း ဓုတင်ဆောင် သူတပါးကိုလည်း ဓုတင်ဆောင်ရန် ဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး	၂၀၆
၂၂၈။	ဓုတင်္ဂစေတနာ၏ အခြံအရံဖြစ်သော အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲခြင်းစသော ဓုတဓမ္မငါးပါးနှင့် ထိုတရားတို့သည် ခါတွက်ဖျက်ဆီးအပ်သော အကုသိုလ်တို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၀၇
၂၂၉။	ရာဂစရိုက်, မောဟစရိုက်, ဒေါသစရိုက် ပြောသူများ ဓုတင်ဆောင်သင့်ပုံ	၂၀၈
၂၃၀။	ပဓာနဖြစ်သော ဓုတင်သုံးပါးနှင့် ဓုတင်တပါးတို့နှင့် မရောသော အသမ္ဘိန္န ဓုတင်ငါးပါးတို့ကို ခွဲခြားပြဆိုပုံ	၂၀၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၃၁။	သက်န်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်နှစ်ပါး, ဆွမ်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်ငါးပါး, ကျောင်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်ငါးပါး, ဝီရိယနှင့်စပ်သော ဓုတင်တပါးအားဖြင့် ဓုတင်လေးမျိုး ပြားပုံ	၂၀၉
၂၃၂။	ဓုတင်ဆောင်သင့်, မဆောင်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ	၂၁၀
၂၃၃။	ရဟန်းတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်တဆဲ့သုံးပါး, ဘိက္ခုနီတို့ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်ရှစ်ပါး, သာမဏေတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်တဆဲ့နှစ်ပါး, သိက္ခမာန်နှင့် သာမဏေရီတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်ခုနစ်ပါး, ဥပါသကာ ဥပါသိကာတို့ ဆောက်တည်ရသော ဓုတင်နှစ်ပါးအားဖြင့် ဓုတင်လေးဆဲ့နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၂၁၀

၃-ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသ

၂၃၄။	ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပုံယူနည်းကို ညွှန်ပြရာ ဤအခန်း၌ သမာဓိ၏ အနက်သဘော, သမာဓိ၏ လက္ခဏာ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်,သမာဓိအပြား, သမာဓိညစ်နွမ်းကြောင်းတရား, သမာဓိကို ပွါးများနည်း, သမာဓိကို ပွါးများခြင်း၏ အကျိုးတရားတို့ကို အကျယ်ပြခြင်းငှါ အမေးပုစ္ဆာရှစ်ခုတို့ကို ထုတ်ပြခြင်း	၂၁၃
၂၃၅။	ကုသိုလ်စိတ်၌ယှဉ်သော ဧကဂ္ဂတာ စေတသိက်သည် သမာဓိမည်ပုံ	၂၁၄
၂၃၆။	သမာဓိဟူသည် အာရုံအများ၌ စိတ်မပြားပဲ အာရုံတခု တည်း၌သာ အညီအညွတ် ကောင်းစွာတည်သော သဘောဖြစ်ပုံ	၂၁၄
၂၃၇။	သမာဓိ၏လက္ခဏာ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်	၂၁၅

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

၂၃၈။ ကေက, ဒုက, တိက, စတုက္က, ပဉ္စကနည်းများဖြင့် သမာဓိ၏အပြားကိုပြခြင်း ၂၁၅

သမာဓိ ကေက, ဒုကဝဏ္ဏနာ

၂၃၉။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသော အနုဿတိခြောက်ပါး, မရဏဿတိ, ဥပသမာနုဿတိ, အာဟာရေပဋိကူလသညာ, စတုဓာတုဝဝတ္ထာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ပွါးများသဖြင့် ရရှိသော စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း ကေဂ္ဂတာသည်ရင်း, အပ္ပနာသမာဓိ၏ရှေး၌ဖြစ်သော ကေဂ္ဂတာသည်ရင်း ဥပစာရသမာဓိ မည်ပုံနှင့် ဂေါတြဘု၏ အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော ကေဂ္ဂတာသည် အပ္ပနာသမာဓိ မည်ပုံ ၂၁၆

၂၄၀။ လောကိယသမာဓိ, လောကုတ္တရာသမာဓိစသော ဒုကသမာဓိတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း ၂၁၇

သမာဓိ တိကဝဏ္ဏနာ

၂၄၁။ ဟီနသမာဓိ, မဇ္ဈိမသမာဓိ, ပဏီတသမာဓိစသော တိကသမာဓိတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း ၂၁၇

သမာဓိ စတုက္ကဝဏ္ဏနာ

၂၄၂။ ဒုက္ခာပဋိပဒ ဒန္ဓာဘိညာ, ဒုက္ခာပဋိပဒ ခိပ္ပါဘိညာ, သုခါပဋိပဒ ဒန္ဓာဘိညာ, သုခါပဋိပဒ ခိပ္ပါဘိညာစသော စတုက္ကသမာဓိတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း ၂၁၈

၂၄၃။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှေးဦးစွာနှလုံးသွင်းသည်မှစ၍ ဥပစာရတိုင်အောင်သော သမာဓိဘာဝနာသည် ပဋိပဒါ မည်ပုံနှင့် ဥပစာရမှစ၍ အပ္ပနာတိုင်အောင်သော ပညာသည် အဘိညာ မည်ပုံ ၂၁၈

၂၄၄။ သပ္ပါယ အသပ္ပါယအလိုက်, ပလိဗောဓ ပြတ်, မပြတ်, အပ္ပနာကောသလ္လ ရှိ, မရှိ အလိုက် ထိုက်သင့်သလို သုခါပဋိပဒ ခိပ္ပါဘိညာ စသည်ဖြစ်ပုံ ၂၂၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၄၅။	တဏှာ အဝိဇ္ဇာအလိုက်, ကိလေသာထက်, မထက်, ဣန္ဒြေထက်,မထက် အလိုက် ထိုက်သင့်သလို ဒုက္ခာပဋိ-ပဒဒန္ဓာဘိညာ စသည်ဖြစ်ပုံ	၂၂၁
၂၄၆။	ပရိတ္တာရမ္မဏသမာဓိစသော သမာဓိလေးမျိုးတို့ကို ပြဆိုခြင်း	၂၂၂
၂၄၇။	ပဉ္စင်္ဂိက, ဒုဝင်္ဂိကစသော သမာဓိလေးမျိုးနှင့် **ဟာန-ဘာဂိယ, ဌိတိဘာဂိယ, ဝိသေသဘာဂိယ, နိဗ္ဗေဓ-ဘာဂိယ**ဟူသော သမာဓိလေးမျိုးတို့ကို အကျယ်ပြခြင်း	၂၂၃
၂၄၈။	ဆန္ဒကို အကြီးအမှူးပြု၍ ရအပ်သော ဆန္ဒသမာဓိ, ဝီရိယ, စိတ္တ, ဝီမံသ တို့ကို အကြီးအမှူးပြု၍ ရအပ်သော ဝီရိယသမာဓိ, စိတ္တသမာဓိ, ဝီမံသသမာဓိဟူသော စတုက္ကသမာဓိကိုပြခြင်း	၂၂၇
၂၄၉။	ဉာဏဝိဘင်း ပါဠိတော်ကို ကိုးကား၍ သမာဓိ၏ ညစ်နွမ်းကြောင်းနှင့် ဖြူစင်ကြောင်းတို့ကို ပြဆိုခြင်း	၂၂၇

ဒသပလိဗောဓဝဏ္ဏနာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၅၀။	လောကီသမာဓိကို ပွါးလိုသောယောဂီသည် သီလကို စင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍ အနှောင့်အရှက် (ပလိ-ဗောဓ) ဆယ်ပါးကိုဖြတ်ပြီးနောက် သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ့အထံ၌ မိမိနှင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍ ဘာဝနာ အားထုတ်ဖို့ရာ လျောက်ပတ်သော ကျောင်း၌နေလျက် ပွါးများအားထုတ်သင့်ပုံ	၂၂၉
၂၅၁။	ကျောင်း, ဒါယကာ, လာဘ်လာဘ, ဂိုဏ်း, အလုပ်ကိစ္စ, ခရီးသွားခြင်း, ဆွေမျိုး, မကျန်းမာခြင်း, စာပေသင်ကြားပို့ချခြင်း, တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ဟူသော ဆယ်မျိုးတို့သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်တတ်သောကြောင့် **ပလိဗောဓ** မည်ပုံ	၂၂၉

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၅၂။	ပလိဗောဓဆယ်ပါးတို့တွင် ကျောင်းဟူသော ပလိဗောဓသည် ယောဂီအားလုံးတို့အတွက် အနှောင့်အရှက် (အာဝါသပလိဗောဓ)မဖြစ်ပဲ ပစ္စည်းဥစ္စာ သိုမှီး သိမ်းဆည်း၍ အလုပ်ကိစ္စ များပြားသော ရဟန်း, ပြည့်စုံသာယာသောကျောင်းကို တွယ်တာတတ်သော ရဟန်းတို့အတွက်သာ အနှောင့်အရှက် (အာဝါသပလိဗောဓ) ဖြစ်ပုံ....	၂၃၀
၂၅၃။	ထူပါရုံကျောင်း၌ ရဟန်းပြုကြသော အနုရာဓမြို့သား ရဟန်းနှစ်ပါးအနက် ပစ္စည်းကို သိုမှီး သိမ်းဆည်း တွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် ကျောင်းသည် အနှောင့်အရှက်ဖြစ်ပုံနှင့် ပစ္စည်းကို မသိုမှီး မသိမ်းဆည်း မတွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် ကျောင်းသည် အနှောင့်အရှက် မဖြစ်ပုံ	၂၃၀
၂၅၄။	ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို ခင်မင်တွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် အလုပ်အကျွေး ဒါယကာ ဒါယိကာမသော်မှလည်း အနှောင့်အရှက် (ကုလပလိဗောဓ) ဖြစ်တတ်၍ မခင်မင်မတွယ်တာတတ်သော ရဟန်းအတွက် မိခင်သည်ပင် အနှောင့်အရှက် (ကုလပလိဗောဓ) မဖြစ်ပုံ	၂၃၃
၂၅၅။	ကောရဏ္ဍကကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ တူဖြစ်သော ရဟန်းငယ်တပါးသည် စာပေပရိယတ် သင်ကြားရန် ရောဟဏ (မာတရ)တိုင်းသို့ ကြွ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ မိဘနှင့် ခွဲခွာနေပြီးမှ မိဘရပ်ထံသို့ ပြန်လာပြီးလျှင် တဝါတွင်းပတ်လုံး မိဘအိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး နေသော်လည်း မိမိကိုယ်ကို သားရဟန်းဟု မပြောပဲ ဝါကျွတ်သောအခါ ရောဟဏတိုင်းသို့ပင် ပြန်ကြွသွားသဖြင့် ထိုရဟန်းငယ်အတွက် မိဘသည်ပင် အနှောင့်အရှက် မဖြစ်ပုံ	၂၃၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၁၆။ ဘုန်းကံကြီးမားသော ရဟန်းတို့သည် ရောက်လေရာ အရပ်၌ ပစ္စည်းဝတ္ထု လှူဒါန်းရန် လာကြကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို အမြဲမပြတ် ညှော်ခံ စကား ပြောရခြင်း, ဆွမ်းစားကွမ်းစား ကြွရခြင်း စသောကိစ္စ တို့ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားမထုတ်နိုင်သဖြင့် ထို ရဟန်းတို့အတွက် လာဘ်လာဘသည် အနှောင့်အရှက် (လာဘပလိဗောဓ)ဖြစ်ပုံ ၂၄၇

၂၁၇။ ဂိုဏ်းဝင်သံဃာတို့အား စာပေပို့ချရခြင်း, အခြားသော ဂိုဏ်းကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရခြင်းကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ်နိုင်သော ဂိုဏ်းဝန်ဆောင် ရဟန်းတော်သည် ထိုကိစ္စအလုံးစုံကို အခြားပုဂ္ဂိုလ်တပါးပါးအား လွှဲအပ် ၍ ဖြစ်စေ, တမြို့တရွာသို့ ခဏခေတ္တ သွားရောက် နေ ထိုင်၍ ဖြစ်စေ ထို ဂဏပလိဗောဓကို ဖြတ်သင့်ပုံ ၂၄၈

၂၁၈။ အလုပ်ကိစ္စ များခြင်းကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ် နိုင်သော ရဟန်းသည် သံဃကိစ္စဖြစ်မူ သံဃဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်အား လွှဲအပ်၍ရင်း, မိမိကိစ္စဖြစ်မူ မိမိဝေယျာ-ဝစ္စကို ဆောင်ရွက်သူအား လွှဲအပ်၍ရင်း, ဆောင်ရွက်သူ မရှိလျှင် သံဃာအား လှူဒါန်း၍ရင်း ကမ္မပလိဗောဓကို ဖြတ်သင့်ပုံ ၂၄၉

၂၁၉။ ခရီးများခြင်းကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ်နိုင်သော ရဟန်းသည် သာသနာရေးကိစ္စကြောင့် မသွားမဖြစ် သောခရီးဖြစ်မူ လျင်မြန်စွာသွား၍ ကိစ္စပြီးစေခြင်းဖြင့် အဒ္ဓါနပလိဗောဓကို ဖြတ်သင့်ပုံ ၂၄၉

၂၂၀။ ဉာတိပလိဗောဓ၌ "ဆွေမျိုး"အရ ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ, အတူနေတပည့်, အတွင်းနေတပည့်, ဆရာတူတပည့်, ဥပဇ္ဈာယ်တူတပည့်တို့နှင့် အမိ,အဘ စသည်တို့ကို ယူ ရပုံ ၂၅၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၆၁။	ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့သည် ဉာတိပလိဗောဓပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်တို့ မကျန်းမာလျှင် တသက်လုံးပင် လုပ်ကျွေးပြုစုသင့်ပုံ	၂၄၀
၂၆၂။	အမိအဘတို့မကျန်းမာလျှင် ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်ကိုပြုစုသည့် နည်းတူ မိမိပစ္စည်း အကုန်အကျခံ၍ တသက်လုံးပင် ပြုစု စောင့်ရှောက်အပ်ပုံ၊ ညီအစ်ကို, အစ်မ, နှမတို့ကိုမူ ၎င်းတို့ပစ္စည်းနှင့်ဖြစ်စေ, မိမိ၏ပစ္စည်းကို ခဏ ခေတ္တ ငှါး၍ ဖြစ်စေ ပြုစုစောင့်ရှောက်အပ်ပုံ၊ ယောက်ဖ, ခယ်မ, မရီးတို့ကိုမူ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မအပ်ပုံ	၂၄၁
၂၆၃။	မကျန်းမာမှု (အာဗာဓပလိဗောဓ)ဖြစ်လျှင် ကျန်းမာအောင် မြန်မြန်ဆေးစား၍ တရားအားထုတ်သင့်ပုံနှင့် ဆေးစား၍ မပျောက်နိုင်သော နာတာရှည်ဖြစ်လျှင် ရောဂါကို ငဲ့မနေပဲ တရားကိုသာ အားထုတ်သင့်ပုံ	၂၄၂
၂၆၄။	စာပေအာနေ့ာင့်အရှက် (ဂန္ထပလိဗောဓ)နှင့်စပ်၍ နေ့ညဥ့်မပြတ် စာပေပရိယတ် သင်အံလေ့ကျက်နေသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားမထုတ်ရသော မဇ္ဈိမနိကာယ်ဆောင် အရှင်ဒေဝမထေရ်သည် မလယနယ်သား အရှင်ဒေဝမထေရ်၏ထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ တဆယ့်ကိုးနှစ်ပတ်လုံး ပရိယတ်ကိုဖြတ်လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်း သက်သက်ကိုသာ အားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပုံ	၂၄၂
၂၆၅။	မဟာဝိဟာရတိုက်သား တိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်သည် နိကာယ်ဆောင် ပရိသတ်အလယ်၌ အဋ္ဌကထာကို မသင်ကြားပဲ ပိဋကသုံးပုံ ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ပြလိုသဖြင့် ရောဟဏတိုင်းသို့ကြွ၍ အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကျော်၏ အထံ၌ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သင်ကြားပြီးသောအခါ ဓမ္မာစရိယဖြစ်သော အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်သည် အဘယ မထေရ် သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း သိသဖြင့် ၎င်း၏	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

အထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ အားထုတ်ရာ ဂန္ထပလိဗောဓ မဖြစ်ပဲ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၂၄၃

၂၆၆။ သမထအားထုတ်ခဲ့သဖြင့် ရရှိထားသော လောကီတန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ်သည် ဝိပဿနာအားထုတ်သော ရဟန်းအတွက် အနှောင့်အရှက် (ဣဒ္ဓိပလိဗောဓ) ဖြစ်ပုံ ၂၄၇

ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကဝဏ္ဏနာ

၂၆၇။ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်း, သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းနှစ်မျိုး တို့တွင် မေတ္တာနှင့် မရဏဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည် **သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်ပုံ** ၂၄၇

၂၆၈။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သော ရဟန်းသည် ကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာ, ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ နတ်, ဆွမ်းခံရွာ၏ ရွာသူကြီးနှင့် ရွာသူရွာသား စသည်တို့အား မေတ္တာပွါး၍ မိမိကမ္မဋ္ဌာန်းကို အနှောင့်အရှက်ကင်းစွာ အားထုတ်ရပုံနှင့် မရဏဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကြောင့် အနေသနမိစ္ဆာဇီဝတို့ကို ပယ်နိုင်ပြီးလျှင် သံဝေဂပွါး၍ တရားသားတက်ပုံ ၂၄၀

၂၆၉။ ရဟန်းကိစ္စအားလုံး၌ လိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သောကြောင့်ရင်း, မိမိနှင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားမထုတ်မီ ရှေ့သွားအဖြစ်ဖြင့် အားထုတ်ရသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း မေတ္တာနှင့် မရဏဿတိကို သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်း ခေါ်ရပုံ ၂၄၉

၂၇၀။ ထိုထိုရဟန်းနှင့် သင့်လျော်သော ထိုထိုကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အမြဲအားထုတ်အပ်သောကြောင့်ရင်း, အထက်အထက် ဘာဝနာ၏ နီးသောအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း **ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်းမည်ပုံ** ၂၄၉

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၇၁။	"ချစ်လည်းချစ်အပ်, လေးစားအပ်၍, ပွါးအပ်မေတ္တာ, သူတကာကို, ပြောဆိုဆုံးမ, သူဆုံးမလည်း, ကိုယ်က နာယူ, ဆိုမှုလေးနက်, အချက်မတော်, ညွှန်းမလျော်, ခြောက်ဖော်မိတ်ကောင်း အင်္ဂါတည်း"ဟူသော စကားအရ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ၏ မိတ်ကောင်းလက္ခဏာ ခြောက်ပါး	၂၅၀
၂၇၂။	ဘုရားရှင်သည်သာ ပြည့်စုံသော မိတ်ကောင်းဖြစ်၍ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိလျှင် ဘုရားရှင်အထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံနှင့် ဘုရားရှင်သက်တော်ထင်ရှား မရှိလျှင် မဟာသာဝကစသည်တို့၏ထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံ	၂၅၀
၂၇၃။	ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မည့် သူကို ရှင်လန်းအားရ စိတ်တက်ကြွစေခြင်းငှါ မိမိရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းသိစေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသင့်ပုံ	၂၅၁
၂၇၄။	ရဟန္တာဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ မတွေ့လျှင် အနာဂါမ်, သကဒါဂါမ်, သောတာပန်, ဈာန်ရပုထုဇဉ်, ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်, နှစ်ပုံဆောင်, တပုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ၌လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံ	၂၅၁
၂၇၅။	မိမိနေသောကျောင်း၌ မိတ်ကောင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ မရှိလျှင် ရှိရာအရပ်သို့သွား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသင့်ပုံနှင့် သွားသောအခါ၌လည်း တပည့်တပန်းတို့နှင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ကိန်းကြီးခန်းကြီး မသွားပဲ မိမိသပိတ်, သင်္ကန်းကို မိမိကိုယ်တိုင်ယူ၍ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးသာ သွားသင့်ပုံ	၂၅၃
၂၇၆။	ခရီးအကြား၌လည်း ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကို ဆန့်ကျင်ဖက်ပြုနေသော ရဟန်းတို့ရှိရာ ကျောင်းများကိုမဝင်ပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ ရှိရာအရပ်ကိုသာ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း သွားသင့်ပုံ	၂၅၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၇၇။	ရောက်စ တစည့်ယောဂီရဟန်းတို့က ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ့ အပေါ်၌ ပြုကျင့်ရသော လောကဝတ်, ဓမ္မဝတ်များ....	၂၅၄
၂၇၈။	ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ့အထံသို့ ရောက်သည့်နေ့၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မတောင်းသင့်ကြောင်း, ဒုတိယနေ့မှစ၍ ဝတ္တက္ခန္ဓက လာသည့်အတိုင်း ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုသင့်ကြောင်း, ဆရာကမမေးပဲ လာရင်းကိစ္စကို မလျှောက်ထားသင့် ကြောင်း, ဆယ်ရက်, ဆယ့်ငါးရက်နေ၍ မမေးမှသာ လျှောက်ထားသင့်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၂၅၇

စရိယာဝဏ္ဏနာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၇၉။	ရာဂစရိုက်စသော စရိုက်လေးပါးနှင့် ထိုစရိုက်များ လွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်ခြောက်မျိုး	၂၅၈
၂၈၀။	ရာဂစရိုက်ရှိသူနှင့် သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသူတို့ သဘောတူ ကြပုံ	၂၆၀
၂၈၁။	ဒေါသစရိုက်ရှိသူနှင့် ပညာစရိုက်ရှိသူတို့ သဘောတူ ကြပုံ	၂၆၀
၂၈၂။	မောဟစရိုက်ရှိသူနှင့် ဝိတက်စရိုက်ရှိသူတို့ သဘောတူ ကြပုံ	၂၆၀
၂၈၃။	တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိစရိုက်များလည်း ရှိသေးကြောင်း ပြဆို သော အပရေဝါဒ	၂၆၁
၂၈၄။	ရှေးဘဝ၌ လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော အလေ့အကျက်နှင့် ပထဝီစသော ဓာတ်, လေ, သည်းခြေ, သလိပ်စသော ဒေါသအနည်းအများအလိုက် ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် ဖြစ်ကြောင်းပြဆိုသည့် ဝိမုတ္တိမဂ်ကျမ်းပြုအရှင်ဥပတိဿ မထေရ်စသော ဧကစ္စဆရာတို့အယူအဆ	၂၆၂
၂၈၅။	ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော ဇနကကံကို ပြုခိုက်၌ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, အလောဘ, အဒေါသ,	

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

အမောဟစသည်တို့ အားကြီး, အားနည်းအလိုက် ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဆိုပုံကို အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ, ဝိပါကုဒ္ဓါရကထာ၌ လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ ၂၆၄

၂၈၆။ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဣရိယာပုထ်လေးပါး၌ နေထိုင်ပြုမူပုံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရာဂစရိုက် ထန်သူ စသည် သိနိုင်ပုံ ၂၆၈

၂၈၇။ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံမြက်လှည်းခြင်း, သင်္ကန်းကိုင်ခြင်း, သင်္ကန်းဆိုးခြင်း, သင်္ကန်းလျှော်ခြင်းစသော ပြုဖွယ်ကိစ္စအလုံးစုံကို ပြုရာ၌ သိမ်မွေ့ခြင်း, ကြမ်းတန်းခြင်း, ဖြေးဖြေးသက်သာပြုခြင်း, အလျင်စလိုပြုခြင်း စသည်တို့ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် သိနိုင်ပုံ ၂၇၀

၂၈၈။ ရာဂစရိုက် ထန်သူ သဒ္ဓါစရိုက်ထန်သူတို့သည် နူးညံ့ချိုဆိမ့်သောအစားအစာကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်၍ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ စားသောက်တတ်ကြောင်း၊ ဒေါသစရိုက်ထန်သူ ဗုဒ္ဓိစရိုက်ထန်သူ တို့သည် ကျန်းတန်း ချဉ်စပ်သော အစားအစာကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်၍ ကြမ်းကြမ်းတန်းတန်း ပလုပ်ပလောင်း စားတတ်ကြောင်း၊ သဒ္ဓါစရိုက်ထန်သူ ဝိတက်စရိုက်ထန်သူတို့သည် ချိုချဉ်ငန်စပ် အမှတ်မထားပဲ တွေ့ရာအစားအစာကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်၍ ပန်းကန်ခွက်ယောက်၌ အစားအစာကို ဖြန့်ကြဲလျက် ညစ်ပတ်ပေရေစွာ စားသောက်တတ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၂၇၂

၂၈၉။ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အာရုံငါးပါး၌ စိတ်ထားပုံ, ခံစားပုံတို့ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် သိနိုင်ပုံ ၂၇၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၂၉၀။ ရာဂစရိုက်ထန်သူ၌ မာယာသာဌေယျများခြင်း, မာန် မာန ထောင်လွှားခြင်း, အလိုကြီးခြင်းစသော တရားများ များစွာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဒေါသစရိုက်ထန်သူ၌ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး, ရန်ငြိုးကြီးလျက်, ကျေးဇူးဖျက်ကာ ဣဿာမစ္ဆရိယ စသော တရားများ များစွာဖြစ်တတ် ကြောင်း၊ မောဟစရိုက် ထန်သူ၌ ထိုင်းမှိုင်းတွေဝေ, စိတ်လေလွင့်ပြား, ယုံမှားစွဲသန်, ချွတ်ရန် ခဲယဉ်းခြင်း စသော တရားများ များစွာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ သဒ္ဓါ စရိုက်ထန်သူ၌ သူမြတ်တို့ကို, တွေ့မြင်လို၍, ဟောဆို တရား, နာကြားလိုက်လို့,လှူဒါန်းလိုခြင်း, ဝမ်းမြောက် ခြင်းစသောတရားများ များစွာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓိ စရိုက် ထန်သူ၌ ဆင်ခြင်တွေးဆ, သတိမချပဲ, ဆုံးမ နာလွယ်, ဖြစ်လွယ်သံဝေ,အထွေထွေသော တရားများ များစွာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဝိတက်စရိုက်ထန်သူ၌ စကား ပြောများ, ပေါင်းဖော်များ၍, မပွါးကုသိုလ် ထိုထို သို့သောတရား အဖြစ်များတတ်ကြောင်းပြဆိုပုံ ၂၇၄

၂၉၁။ စရိုက်နှင့်စပ်၍ ဆိုအပ်ခဲ့သမျှသည် ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ တို့၌ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါရှိသည် မဟုတ်ပဲ ရှေးရှေးဆရာ အစဉ်အဆက်တို့၏ အယူအဆမျှကိုသာ ပြခြင်းဖြစ်၍ ကေန်ကေ မှန်လှပြီဟု မယူဆသင့်ပုံနှင့် စေတောပရိယ အဘိညာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ရာဂစရိုက်ထန်သူ စသည် အမှန်သိနိုင်ပုံ ၂၇၅

၂၉၂။ ရာဂစရိုက်ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သောကျောင်း,သက်နိုး, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကို ပြဆိုပုံ ၂၇၇

၂၉၃။ ဒေါသစရိုက် ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သော ကျောင်း, သင်္ကန်း, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကိုပြဆိုပုံ ၂၇၉

၂၉၄။ မောဟစရိုက် ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သော ကျောင်း, သင်္ကန်း, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကိုပြဆိုပုံ ၂၈၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၉၅။	သဒ္ဓါစရိုက် ထန်သူနှင့် သင့်လျော်သော ကျောင်း, သင်္ကန်း, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်းစသည်တို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၀၂
၂၉၆။	ဗုဒ္ဓိစရိုက်ထန်သူ, ဝိတက်စရိုက်ထန်သူတို့နှင့် သင့်လျော်သောကျောင်း, သင်္ကန်း, သပိတ်, ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်း စသည်တို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၀၂

စတ္တာလီသ ကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၉၇။	သခ်ါတနိဒ္ဒေသစသော အခြင်းအရာ ဆယ်ပါးတို့ဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အဆုံးအဖြတ်ကို ပြတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း စကားပလ္လင်ခံခြင်း	၂၀၃
၂၉၈။	ကသိုဏ်းဆယ်ပါး, အသုဘဆယ်ပါး, အနုဿတိဆယ်ပါး, ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး, အာရုပ္ပလေးပါး, အာဟာရေ-ပဋိကူလသညာတပါး, စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်တပါးအားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ကို ပြဆိုပုံ	၂၀၄
၂၉၉။	ကာယဂတာသတိ, အာနာပါနဿတိတို့မှ တပါးကြွင်းသော အနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းရှစ်ပါး, အာဟာရေပဋိကူလသညာ, စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်အားဖြင့် ဆယ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်သာ ဥပစာရကို ဆောင်နိုင်၍ ကြွင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် အပ္ပနာကို ဆောင်နိုင်ပုံ	၂၀၅
၃၀၀။	အာနာပါနဿတိနှင့် ကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့သည် စတုက္ကစျာန်၏ အာရုံဖြစ်၍ ကာယဂတာသတိနှင့် အသုဘဆယ်ပါးတို့သည် ပဌမစျာန်၏ အာရုံဖြစ်ကြောင်း, မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာတို့သည် တိကစျာန်၏ အာရုံဖြစ်၍ ဥပေက္ခာနှင့် အာရုပ္ပလေးပါးတို့သည် စတုတ္ထစျာန်၏ အာရုံဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၂၀၅
၃၀၁။	အင်္ဂါကိုလွန်ခြင်း **အင်္ဂသမတိက္ကမ**, အာရုံကိုလွန်ခြင်း **အာရမ္မဏသမတိက္ကမ**အားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ပြဆိုပုံ	၂၀၆

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၀၂။	ကျယ်ပြန့် ပွါးများအောင် စီးဖြန်းသင့်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ကျယ်ပြန့် ပွါးများအောင် မစီးဖြန်းသင့်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းများကို အကြောင်းနှင့်တကွ အကျယ်ပြဆိုပုံ	၂၀၇
၃၀၃။	ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တို့ကို အာရုံအားဖြင့် အကျယ်ဝေဖန်ပြဆိုပုံ	၂၉၁
၃၀၄။	ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တို့တွင် အသုဘဆယ်ပါး, ကာယဂတာသတိ, အာဟာရေပဋိကူလသညာတို့ကို နတ်ပြည်၌ မရနိုင်ကြောင်း, ဆိုအပ်ပြီးသော တဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် အာနာပါနဿတိကို ရူပဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ မရနိုင်ကြောင်း၊ အရူပဘုံ၌ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းလေးမျိုးကိုသာ ရနိုင်ကြောင်း၊ လူ့ဘုံ၌ မရနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းမရှိကြောင်း ပြဆိုပုံ	၂၉၃
၃၀၅။	အမြင်, အကြား, အတွေ့အားဖြင့် ပွါးများရသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အသီးသီးခွဲခြားပြခြင်း	၂၉၃
၃၀၆။	ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်တို့တွင် ကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့သည် အဘိညာဏ်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ အာကာသကသိုဏ်းမှတပါးသော ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့သည် အာရုပ္ပဈာန်တို့၏အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာတို့သည် ဥပေက္ခာ၏အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ အောက်အောက် အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် အထက်အထက် အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ စတုတ္ထာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းသည် နိရောဓသမာပတ်၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားလုံးတို့သည် မျက်မှောက် ချမ်းသာရရှိခြင်း, ဝိပဿနာ ပွါးရခြင်း, သုဂတိဘဝကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ပုံ	၂၉၅
၃၀၇။	ထိုထို စရိုက်ထန်သူတို့နှင့် သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ခွဲခြားပြဆိုပုံ	၂၉၅

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၀၈။	ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းမယူမီ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားရှင်အားဖြစ်စေ, ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအားဖြစ်စေ အပ်နှံသင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့ မအပ်နှံလျှင် အစွန်အဖျား ကျောင်း တို့ ၌ နေ ၍ အား ထုတ် သည့် အ ခါ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အာရုံများကြောင့် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်ကို အပ်နှံသောယောဂီသည်ကား ထိုသို့မပျက်စီးနိုင်ကြောင်းကို ကာသိတိုင်းဖြစ် အဝတ်နှင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ပြဆိုခြင်း	၂၉၄
၃၀၉။	ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအား မိမိကိုယ်ကိုမအပ်နှံသူသည် ဆရာ၏ဆုံးမဩဝါဒ တ, န, ပဲ့ပြင် သွန်သင်မှုကို မရရှိ၍ အကျိုးမပြီးပဲ ပျက်စီးတတ်ပုံ	၂၉၉
၃၁၀။	စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿမထေရ်အား မိမိတို့ကိုယ်ကို အပ်နှံ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ကြသော ရဟန်းသုံးပါးအကြောင်း	၃၀၀
၃၁၁။	အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ, နေက္ခမ္မ, ပဝိဝေက, နိဿရဏ ဟူသော အဇ္ဈာသယခြောက်ပါး နှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည်သာလျှင် ဗောဓိသုံးပါးအနက် တပါးပါးကို ရနိုင်ပုံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကိုင်းသောစိတ်(နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တိ) ဖြင့် အားထုတ်မှသာလျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုရနိုင်ပုံ	၃၀၀
၃၁၂။	ထိုသို့ အဇ္ဈာသယ, အဓိမုတ္တိတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လိုသောသူကို ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာသည် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ စစ်ဆေးမေးမြန်း၍ သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးသင့်ပုံ	၃၀၂
၃၁၃။	ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ယူဘူး, နှလုံးသွင်းဘူးသော ယောဂီကို မိမိရှေ့၌ပင် တထိုင်နှစ်ထိုင်မျှ ရွေးကသင်ယူဘူးသည်ကို ရွတ်ဆိုစေ၍ အားထုတ်ဘူးသည်ကို နှလုံးသွင်းစေသင့်ပုံ၊ မိမိထံ၌နေသော ယောဂီကိုမူ လာတိုင်းလာတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း ဟောကြား	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

သင့်ပုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပြီးလျှင် အရပ်တပါးသို့သွား၍ အားထုတ်မည့်ယောဂီကိုမူ မကျဉ်းမကျယ်လွန်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးသင့်ပုံ ၃၀၃

၄-ပထဝီကသိဏနိဒ္ဒေသ

၃၁၄။ ရှေးဦးစွာ ပထဝီကသိုဏ်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးသော ဆရာသည် ကသိုဏ်းလုပ်ပုံ, ကသိုဏ်း၏အပြစ်, ကသိုဏ်းကိုပွါးနည်း, နိမိတ်နှစ်ပါး, သမာဓိနှစ်ပါးစသော အခြင်းအရာကိုးပါးတို့ကို ပြောကြားအပ်ပုံ၊ ကြွင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ပေးရာ၌လည်း ထိုအတူပင် ဆိုင်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အခြင်းအရာကိုးပါးတို့ကို ပြောကြားသင့်ပုံ.... .... ၃၀၃

၃၁၅။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နာယူသောယောဂီသည် ဆရာဟောပြောသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ ပုဒ်ပါဌ်, အဓိပ္ပါယ်, သဒ္ဒါ, အနက်, ဥပမာ စသည်တို့ကို အာရုံစိုက်၍ နာယူမှသာလျှင် တရားပြည့်စုံနိုင်ပုံ ၃၀၄

၃၁၆။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာနှင့်ကင်း၍ နေမဖြစ်သေးသော ယောဂီသည် ဆရာရှိရာကျောင်း၌ပင် အတူနေသင့်ပုံ၊ အကယ်၍ ဆရာရှိရာကျောင်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရန် မသင့်လျော်ခဲ့လျှင် မိမိသံသယရှိသော အချက်အလက်တို့ကို ဆရာထံ လာရောက်မေးမြန်းနိုင်ရန် ဆရာနှင့် မနီးမဝေးသောကျောင်း၌သာ နေသင့်ပုံ ၃၀၇

အနနုရူပဝိဟာရ

၃၁၇။ မနေအပ်သောကျောင်းကြီး, ကျောင်းသစ်, ကျောင်းအို စသော ကျောင်းအပြစ်တဆယ့်ရှစ်ပါး တို့တွင် တပါးပါးရှိသောကျောင်းသည် မလျောက်ပတ်သောကျောင်းမည်ပုံ.... .... ၃၀၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၁၈။	ကြီးမားသောကျောင်းတိုက်၌ ရဟန်းအများအပြား နေလေ့ရှိသဖြင့် ထိုရဟန်းတို့ မညီမညွတ် မသင့်မတင့် ဖြစ်ကာ တံမြက်လှည်းခြင်း, သောက်ရေသုံးဆောင် ရေ တည်ထားခြင်း စသောဝတ်များ ပျက်ကွက်၍ အနှောင့်အရှက်ဖြစ်တတ်ပုံနှင့် ရှင်ငယ်, ရဟန်းငယ်တို့ ဆူညံသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်မှုကို မရတတ်ပုံ	၃၀၈
၃၁၉။	ကျောင်းသစ်၌ ဆောင်ရွက်စရာကိစ္စများခြင်း, ထိုကိစ္စ များကို မဆောင်ရွက်ပြန်က အကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း အပြစ်ရှိပုံ နှင့် ကျောင်းအို၌ အသစ်ပြုပြင်ရန် ကိစ္စများခြင်း, မပြု ပြင်က အကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း, ပြုပြင်က ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမှု ဆုတ်ယုတ်ခြင်း အပြစ်များရှိပုံ	၃၀၉
၃၂၀။	လမ်းမနှင့် နီးသောကျောင်း၌ ညဉ့်နေ့မပြတ် အာဂန္တု များ တလစပ်ကြွရောက်လာတတ်ခြင်း, အချိန်မတော် ရောက်လာသော အာဂန္တုရဟန်းတို့အား မိမိ၏အိပ်ရာ နေရာကို ပေးရသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခွင့်မရတတ် ခြင်းစသော အပြစ်များရှိပုံနှင့် ရေကန်နီးသောကျောင်း ၌ သောက်ရေသုံးဆောင်ရေ ခပ်ရန် လူအများလာ ရောက်ကြသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်မှုမရခြင်းစသော အပြစ်များ ရှိပုံ	၃၀၉
၃၂၁။	ဟင်းသီးဟင်းရွက်ခင်း နီးသောကျောင်း, ပန်းဥယျာဉ် ရှိသောကျောင်းတို့သည် အနီးအပါး၌ ဟင်းရွက်ခူးရင်း ပန်းခူးရင်း သီချင်းဆိုကြသော မိန်းမတို့၏ အသံ ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အနှောင့်အရှက် ဖြစ်တတ်ပုံ	၃၁၀
၃၂၂။	သစ်သီး ဥယျာဉ်ရှိသော ကျောင်းသည် သစ်သီးလိုချင် သူတို့၏ အတောင်းအရမ်း ခံရခြင်း, တောင်း၍မပေးက စိတ်ဆိုးခံရခြင်း, အနိုင်အထက်လုယက်၍ အယူခံရခြင်း, အဆဲခံရခြင်း, ကျောင်း၌ မနေနိုင်အောင် လုံ့လပြု ခံရခြင်း စသောအပြစ်များ ရှိပုံ	၃၁၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၂၃။ နာမည်ကြီးသော ကျောင်းသည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာကြသော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ များပြားသဖြင့် ကျောင်းနေ ရဟန်း၏ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှု၌ အနှောင့်အရှက် ဖြစ်တတ်ပုံနှင့် မြို့ကြီးကျောင်းသည် ဝိသဘာဂအာရုံများခြင်း စသော အပြစ်များ ရှိပုံ ၃၁၁

၃၂၄။ သစ်တော, ဝါးတော နီးသောကျောင်းသည် သစ်ခုတ်သမားတို့၏ ဆူဆူညံညံ သီချင်းဆိုသံတို့ကြောင့် မချမ်းသာခြင်း စသောအပြစ်များ ရှိပုံနှင့် လယ်နားနီးသောကျောင်းသည် လယ်သမားတို့က ကျောင်းဝင်းထဲ၌ ကောက်နယ်တလင်းပြုလုပ်၍ စပါးနယ်ခြင်း, ကျောင်းဦး၌ အိပ်ခြင်း စသောအပြစ်များ ရှိပုံ ၃၁၂

၃၂၅။ အချင်းချင်း မသင့်မြတ်သော ရဟန်းတို့ရှိရာ ကျောင်း၌ နေသော ယောဂီရဟန်းသည် ထိုရဟန်းတို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွါးသည်ကို တားမြစ်မိလျှင် အပြစ်ပြောခံရသဖြင့် မချမ်းသာခြင်း စသောအပြစ်များ ရှိပုံ ၃၁၃

၃၂၆။ ရေဆိပ်, ကုန်းဆိပ် နီးသောကျောင်းသည် လှေသံ, လှည်းသံတို့ဖြင့် ဆူညံရုံမျှမက လှေသွား, လှည်းသွား, ခရီးသွားတို့က တည်းခိုရန် နေရာတောင်းခြင်း, သောက်ရေတောင်းခြင်း, ဆားတောင်းခြင်း စသည်တို့ကြောင့် မချမ်းသာခြင်း အပြစ်ရှိပုံ ၃၁၃

၃၂၇။ တောကြို့အုံကြား တိုင်းစွန်နယ်ဖျားကျသော ကျောင်းသည် အသိဉာဏ်ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးသော နယ်သူနယ်သားတို့ ရတနာသုံးပါးကို မကြည်ညိုတတ် သဖြင့် အပြစ်ရှိပုံ ၃၁၄

၃၂၈။ နယ်ခြားကျောင်းသည် ဟိုဖက်သည်ဖက် မင်းတို့၏ အထင်မှား အမြင်မှားကို ခံရရုံမျှမက သူလျှိုဟု အစွပ်စွဲခံရ၍ မင်းမှုထမ်းတို့၏ အနှိပ်စက်ခံရတတ်ခြင်း စသော အပြစ်များ ရှိပုံ ၃၁၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၂၉။	ဝိသဘာဂအာရုံ များသောကျောင်းသည်၎င်း, သရဲ, တစ္ဆေ, မြေဘုတ်, ဘီလူးတို့ရှိသော ကျောင်းသည်၎င်း သပ္ပါယမဖြစ်သော ကျောင်းမည်ပုံကို တောရနေ မထေရ်တပါး၏ ဝတ္ထုဖြင့် အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း	၃၁၄
၃၃၀။	ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်, မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း မရှိသော ကျောင်းသည်လည်း နေထိုင်ရန် မသင့်လျော်သော ကျောင်းဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၁၅

အနုရူပဝိဟာရ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၃၁။	ဆွမ်းခံရွာမှ မနီးလွန်း မဝေးလွန်းခြင်း အစရှိသော အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကျောင်းသည် ဘာဝနာအား လျော်က်ပတ်သော ကျောင်းမည်ပုံကို အကျယ်ဖွင့်ပြ၍ ပလိဗောဓငယ် ဆယ်ပါးတို့ကိုလည်း ဖြတ်အပ်ကြောင်း တိုက်တွန်းပုံ	၃၁၆

ဘာဝနာဝိဓာန

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၃၂။	ပလိဗောဓငယ် အားလုံးကို ဖြတ်ပြီးသော ရဟန်းသည် ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းဆီရစ်ခြင်းကို ပယ်၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဝယ် ချမ်းသာစွာနေလျက် ပြုပြင်အပ် မပြုပြင်အပ်သော မြေ၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို ယူအပ်ကြောင်း အဋ္ဌကထာဟောင်းများ၌ လာသည့်အတိုင်း ဖွင့်ပြခြင်း	၃၁၈
၃၃၃။	သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၎င်း, သာသနာပရသေ့အဖြစ်ဖြင့်၎င်း, ပထဝီကသိုဏ်း၌ စတုက္ကစျာန် ပဉ္စကစျာန်တို့ကို ရှေးကဖြစ်စေခဲ့ဘူးသော ယောဂီအား **မဟာလ္လကမထေရ်**ကဲ့သို့ ပကတိပထဝီဖြစ်သော လယ်ထွန်ရာအရပ်နှင့် ကောက်နယ် တလင်းဝန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၂၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၃၄။ ရှေး၌ပြုဘူးသော အလေ့အကျင့်မရှိသော ယောဂီသည် ဆရာ့ထံမှ သင်ယူခဲ့သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအစီအရင်ကို မချွတ်ယွင်းစေပဲ အညို, အရွှေ, အနီ, အဖြူအားဖြင့် လေးပါးသော ကသိုဏ်းပြစ်တို့ကို ပယ်ရှား၍ အရုဏ်ရောင်အဆင်းနှင့်တူသော မြေဖြင့် ကသိုဏ်းဝန်းပြုသင့်ပုံ ၃၂၀

၃၃၅။ ကသိုဏ်းဝန်းပြုလိုသော ရဟန်းသည်, ကျောင်းလယ်၌ဖြစ်စေ ရှင်သာမဏေစသည်တို့ လှည့်ပတ်သွားလာရာ၌ဖြစ်စေ မပြုရပဲ ကျောင်းစွန် ကျောင်းဖျား အနားကျသော ဖုံးကွယ်ရာတောင်ဝှမ်းနှင့် သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းများ၌သာ ရွှေ့ပြောင်း၍ ရနိုင်သော သံဟာရိမ ကသိုဏ်းဝန်းနှင့် ရွှေ့ပြောင်း မရနိုင်သော တတြဋ္ဌက ကသိုဏ်းဝန်း နှစ်မျိုး ပြုလုပ်၍ ရှုအပ်ပုံ ၃၂၁

၃၃၆။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အချင်း တထွာလက်လေးသစ်ရှိသော ကသိုဏ်းဝန်းကို သဘောမတူသောအဆင်းဖြင့် ပိုင်းခြားလျက် ကျောက်လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်တိုက်၍ စည်မျက်နှာအပြင်နှင့် တူအောင်ပြုပြီးလျှင် ထိုကသိုဏ်းဝန်းထားရာအရပ်ကို တံမြက်လှည်း၍ ကသိုဏ်းဝန်း၏ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ ခင်းထားသော တထွာလက်လေးသစ်အခြေရှိသော အင်းပျဉ်၌ ထိုင်သင့်ပုံ.... .... ၃၂၂

၃၃၇။ ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်ဖြင့် ထိုင်၍ ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် "ငါအားထုတ်သောအကျင့်သည် ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝကတို့ကျင့်အပ်သော အကျင့်ဖြစ်ပေသည်"ဟု အကျင့်၌ ရိုသေလေးစားလျက် ပထဝီကသိုဏ်း၌ မျက်စိဖြင့် ယူအပ်သော နိမိတ်ကို စိတ်ဖြင့် ပွါးများရပုံ ၃၂၃

၃၃၈။ အဆင်းကိုမလွှတ်ပဲ ပထဝီဟူသော လောကဝေါဟာရ၌ စိတ်စွဲ၍ မိမိသညာအားလျော်သော "ပထဝီ, မဟီ"

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

စသော အမည်တို့တွင် ထင်ရှားသော ပထဝီဟူသော အမည်ဖြင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသည့်တိုင်အောင် အဖန်တလဲလဲ ကြာမြင့်စွာ အားထုတ်သင့်ပုံ ၃၂၄

၃၃၉။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ထင်သောအခါမှစ၍ ကသိဏ်းဝန်းရှိရာ အရပ်၌ မနေပဲ မိမိနေရာ၌ပင် ပွါးများသော ယောဂီသည် သမာဓိနုသောကြောင့် အာရုံပျောက်ပျက်သွားလျှင် ကသိဏ်းဝန်းရှိရာသို့ တဖန်သွား၍ ရှေးထင်ဘူးသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုပင် တဖန်ပွါးများသည်ရှိသော် နီဝရဏတို့ကွာလျက် ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်ပုံ ၃၂၆

၃၄၀။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် လက်ချောင်းရာ, လက်နှောင့်ရာ, လက်ဝါးရာ စသော ကသိဏ်းအပြစ်များရှိ၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထက် အဆအရာအထောင် စင်ကြယ်သောကြောင့် ကသိဏ်းအပြစ်မရှိကြောင်းကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၃၂၇

၃၄၁။ ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိနှစ်ပါးတို့တွင် ဥပစာရအခိုက်၌ နီဝရဏကွာ၍ စိတ်တည်ကြည်ကြောင်းနှင့် ဈာန်ကိုရခိုက်၌ ဈာန်အင်္ဂါ ထင်ရှားဖြစ်၍ စိတ်တည်ကြည်ကြောင်း ပြဆိုခြင်း ၃၂၈

၃၄၂။ ဥပစာရသမာဓိဖြစ်သောအခါ ယောဂီ၏စိတ်သည် ရံခါ နိမိတ်ကိုအာရုံပြု၍ ရံခါ ဘဝင်သို့ သက်ရောက်ပုံနှင့် အပ္ပနာသမာဓိဖြစ်သောအခါ နေ့ရောညဉ့်ပါ ကုသိုလ်ဇောချည်းဖြစ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ တည်ပုံ ၃၂၉

၃၄၃။ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် ရဘိုရာ ခဲယဉ်းသောကြောင့် ပဋိ-ဘာဂနိမိတ်ရပြီးသော ယောဂီသည် ရပြီး ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ပွါးများ၍ ဈာန်ရအောင် အားထုတ်သင့်ပုံနှင့် ဈာန်မရနိုင်လျှင် ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင် စကြာ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

မင်းလောင်းဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်သင့်ပုံ ၃၂၉

သတ္တသပ္ပါယ

၃၄၄။ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်း, ဆွမ်းခံရွာ, စကား, ပုဂ္ဂိုလ်, ဘောဇဉ်, ရာသီဥတု, ဣရိယာပုထ်ဟူသော ခုနစ်ပါးတို့ကို ရှောင်ကြဉ်လျက် လျောက်ပတ်သော ကျောင်း စသော ခုနစ်ပါးတို့ကို မှီဝဲ၍ အားထုတ်သော ယောဂီသည် မကြာမီ အပ္ပနာသမာဓိရနိုင်ပုံ.... .... ၃၃၀

ဒသဝိဓအပ္ပနာကောသလ္လ

၃၄၅။ ခြေသည်း, လက်သည်း, သက်န်း စသော ဝတ္ထုတို့ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်း, ဣန္ဒြေကိုမျှစေခြင်း စသော အပ္ပနာ၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာကြောင်း အစီရင်ဆယ်ပါး ၃၃၄

၃၄၆။ ခြေသည်းလက်သည်းရှည်ခြင်း,ခန္ဓာကိုယ်၌ ကြေးညှော်တင်ခြင်း, သက်န်း ညစ်နွမ်းနံစော်ခြင်း စသည်သည် ဝတ္ထု အဝိသဒမည်ပုံနှင့် ထိုသို့ ဝတ္ထု မသန့်ရှင်းမစင်ကြယ်ပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လျှင် ဉာဏ်မစင်ကြယ်သဖြင့် သင်္ခါရတို့သဘောကို ပြတ်ပြတ်သားသား ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မသိနိုင်ပုံ ၃၃၅

၃၄၇။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝတ္ထုတို့ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေပြီးမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လျှင် ဉာဏ်သန့်ရှင်းကြည်လင်သဖြင့် သင်္ခါရတို့သဘောကို ပြတ်ပြတ်သားသား ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိနိုင်၍ တရားသားတက်ပုံ.... .... ၃၃၆

၃၄၈။ သဒ္ဓါ စသော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကိစ္စအားဖြင့် ညီမျှခြင်းသည် ဣန္ဒြိယသမပဋိပါဒနမည်ပုံနှင့် ထိုဣန္ဒြေငါးပါးတို့တွင် တပါးပါးက အားကောင်းနေလျှင် အခြားဣန္ဒြေများ မိမိတို့ကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်ပုံ ၃၃၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၄၉။ သဒ္ဓါအားကြီး၍ ပညာနည်းလျှင် အကြည်ညိုမှားတတ်ပုံနှင့် ပညာအားကြီး၍ သဒ္ဓါနည်းလျှင် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတတ်ပုံ ၃၃၇

၃၅၀။ သမာဓိအားကြီး၍ ဝီရိယနည်းလျှင် ပျင်းရိသည့်ဖက်ပါတတ်ပုံနှင့် ဝီရိယအားကြီး၍ သမာဓိနည်းလျှင် စိတ်ပျံ့လွင့်တတ်ပုံ ၃၃၈

၃၅၁။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူအား သဒ္ဓါနှင့် ဧကဂ္ဂတာအားကောင်းလျှင် အပ္ပနာသို့ရောက်နိုင်ပုံနှင့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူအား ပညာအားကောင်းလျှင် သင်္ခါရတရားတို့၏လက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ပုံ ၃၃၈

၃၅၂။ သတိမှာမူ ပိုသည်မရှိပဲ သမထဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းနှစ်မျိုးလုံး၌ပင် အားကောင်းစေသင့်ပုံကို ဆားနှင့်အမတ်ချုပ် ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၃၃၉

၃၅၃။ ကရဏ, ဘာဝနာ, ရက္ခဏကောသလ္လ သုံးပါးတို့တွင် ရက္ခဏကောသလ္လသည် နိမိတ္တကောသလ္လ မည်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၃၄၀

၃၅၄။ ဝီရိယအားနည်းလွန်းသောကြောင့် ယောဂီ၏စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသော အခါ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်, သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်, ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် တရား သုံးပါးတို့ကို မပွါးစေပဲ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်, ဝီရိယ, ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင် တရား သုံးပါးတို့ကိုပွါးစေ၍ စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ပေးသင့်ပုံကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်, သာကစ္ဆဝဂ်, အဂ္ဂိသုတ်၌ လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ ၃၄၀

၃၅၅။ ဓမ္မဝိစယ, ဝီရိယ, ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ပွါးကြောင်းတရားတို့ကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်, သာကစ္ဆဝဂ်, အာဟာရသုတ်တွင်လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ ၃၄၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၅၆။	လက်ဦးအားထုတ်မှုသည် **အာရမ္ဘဓာတ်**, ပျင်းရိခြင်းမှ ထွက်မြောက်သောကြောင့် လက်ဦး အားထုတ်မှုထက် အားကြီးသော အားထုတ်မှုသည် **နိက္ကမဓာတ်**, ထို့နောက် အဆင့်ဆင့်တက်၍ အားထုတ်မှုသည် **ပရက္ကမဓာတ်**မည်ကြောင်း ပြဆိုပုံ	၃၄၄
၃၅၇။	ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်း တရား ၇-ပါး, ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းတရား ၁၁-ပါး, ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းတရား ၁၁-ပါးတို့ကို ဖွင့်ပြခြင်း	၃၄၅
၃၅၈။	ဝီရိယလွန်သောကြောင့် ယောဂီ၏ ဘာဝနာစိတ်ပျံ့လွင့်နေသောအခါ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်စသော ဗောဇ္ဈင်သုံးပါးတို့ကို မပွါးစေပဲ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် စသော ဗောဇ္ဈင်သုံးပါးတို့ကို ပွါးစေသင့်ကြောင်းကို **မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်**, သာကစ္ဆဝဂ်, အဂ္ဂိသုတ်၌ လာသည့် အတိုင်း ပြဆိုပုံ	၃၄၇
၃၅၉။	ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၇-ပါး, သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၁၁-ပါး, ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား ၅-ပါးတို့ကို တနည်းအားဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း	၃၅၀
၃၆၀။	ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်စသော သုံးပါးတို့ကို မပွါးစေပဲ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်စသော သုံးပါးတို့ကို ပွါးစေလျှင် စိတ်ကိုနှိပ်သည်မည်ပုံ	၃၅၁
၃၆၁။	ပညာအားနည်းသောကြောင့်ဖြစ်စေ, ငြိမ်သက်သောသုခကို မရနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်စေ ယောဂီ၏ စိတ်ကြည်ကြည်လင်လင်မရှိလျှင် သံဝေဂဝတ္ထု ၈-ပါးကို သော်၎င်း, ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကိုသော်၎င်း ဆင်ခြင်စေ၍ ကြည်လင်စေသင့်ပုံ	၃၅၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၆၂။	ပဋိသန္ထနေခြင်းဆင်းရဲ, အိုခြင်းဆင်းရဲ, နာခြင်းဆင်းရဲ, သေခြင်းဆင်းရဲ, အပါယ်ဆင်းရဲ, အတိတ်ဝဋ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲ, အနာဂတ် ဝဋ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲ, ပစ္စုပ္ပန်၌ အာဟာရရှာမှီးရခြင်း ဆင်းရဲတို့သည် ထိတ်လန့်ကြောင်း (သံဝေဂဝတ္ထု) ၈-ပါးမည်ပုံ	၃၅၂
၃၆၃။	ယောဂီ၏စိတ်သည် တွန့်ဆုတ်ခြင်း, ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိပဲ ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌သာစိုက် လျက်ရှိမူ မြှင့်တင်ပေးခြင်းစသည် တစုံတရာ ပြုစရာ မလိုပဲ လျစ်လျူရှုထားသင့်ပုံ	၃၅၂
၃၆၄။	ဈာန်ကို ရကြောင်း အကျင့်ကောင်းကို အားမထုတ်ဘူးသူ, အမှုကိစ္စများပြားသူ, စိတ်ပျံ့လွင့်သူများကို ရှောင်ရှားခြင်းသည် **အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ** မည်ပုံ....	၃၅၃
၃၆၅။	ဈာန်ကို ရကြောင်း အကျင့်ကောင်းကို ကျင့်ဘူး၍ ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိရရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရံဖန်ရံခါ ဆည်းကပ်ခြင်းသည် **သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝန** မည်ပုံ....	၃၅၃
၃၆၆။	ဈာန်သမာဓိသို့ ညွတ်ကိုင်းသောစိတ်ရှိ၍ မပြတ်မစဲ အားထုတ်နေခြင်းသည် **တဒဓိမုတ္တတာ**မည်ပုံ	၃၅၃
၃၆၇။	ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်အောင် အားထုတ်ပြီးသော ယောဂီ ရဟန်းသည် "မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်း"ဟူသကဲ့သို့ မလျော့မတင်း မျှတခြင်းရှိသော ဝီရိယဖြင့် အပ္ပနာသို့ ရောက်အောင် အားထုတ်သင့်ပုံကို ပန်းစုတ်ပျားဥပမာ, ခွဲစိတ်ကုသတတ်သော ဆေးကျောင်းသား ဥပမာ, ပင့်ကူမျှင်ကို ဆောင်သူ ဥပမာ, လှေသူကြီး, သဘော်မာလိန်ဥပမာ, ဆီလောင်းထည့်သူဥပမာတို့ဖြင့် ထင်ရှားစွာဖွင့်ပြပုံ	၃၅၅

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	ပဌမဈာနကထာ	
၃၆၇။	သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သော ယောဂီ၏ ပဌမဈာန်ကို ရခါနီး၌ စိတ်အစဉ်ဖြစ်ပုံ	၃၅၇
၃၆၈။	အပ္ပနာကို ပြုပြင်တတ်သောကြောင့် ပရိကမ်,အပ္ပနာ၏ အနီး၌ ဖြစ်သောကြောင့် ဥပစာရ, ရှေးဖြစ်သော ပရိကမ် ဥပစာတို့နှင့် နောက်ဖြစ်သော အပ္ပနာအား လျော်သောကြောင့် အနုလုံ, ကာမအနွယ်ကို ဖြတ်၍ မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာအနွယ်ကို ပွါးစေတတ်သောကြောင့် ဂေါတြဘု မည်ပုံ	၃၅၇
၃၇၀။	မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၏ အခြားမဲ့၌ ဇောလေးကြိမ်,ငါးကြိမ် ဇောရာတွင် စတုတ္ထဇောဖြစ်စေ, ပဉ္စမဇောဖြစ်စေ အပ္ပနာဇောဖြစ်သည်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ယူဆပုံနှင့် ဆဋ္ဌဇောဖြစ်စေ, သတ္တမဇောဖြစ်စေ အပ္ပနာဇောဖြစ်သည်ဟု **အာဘိဓမ္မိကဂေါဒတ္တထေရ်** ယူဆပုံ	၃၆၀
၃၇၁။	ရှေးဦးစွာရအပ်သော အပ္ပနာ, လောကီအဘိညာဉ်, မဂ်လေးပါး, မဂ္ဂါနန္တရဖိုလ်, ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ ဘဝင်ဖြစ်သောဈာန်စိတ်, နိရောဓသမာပတ်၏ ရှေးဖြစ်သော စတုတ္ထာရုပ္ပဈာန်,နိရောဓသမာပတ်မှ ထသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖလသမာပတ်အားဖြင့် ခုနှစ်ပါးသော အရာဌာနတို့၌ ကာလအပိုင်းအခြားမရှိပုံ	၃၆၁
၃၇၂။	**ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ**-ဟူသော ပါဌ်အရ ကာမတရားတို့ မရှိမှသာ ဈာန်တရားဖြစ်နိုင်ပုံကို ဆီမီးဥပမာ, မြစ်ကမ်း ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း	၃၆၃
၃၇၃။	**ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ**-ဟူသော ပါဌ်၌ ဝိဝိစ္စေဝ-ဟူသော ရှေးပုဒ်၌ရှိသော ဧဝ-သဒ္ဒါကို ဝိဝိစ္စ-ဟူသော နောက်ပုဒ်၌လည်း ဆောင်၍ယူရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို အကျိုးအပြစ်နှင့်တကွ စိစစ်ပြဆိုပုံ	၃၆၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၃၄။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်• ဝတ္ထုကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍ ကာယဝိဝေကဖြစ်ပုံ, ကာမချမ်းသာကို ပယ်စွန့်ပုံ စသည်တို့ကို ပြဆို၍ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် ကိလေသာကာမနှင့် တကွ အကုသိုလ်အားလုံးတို့မှ ကင်းဆိတ်၍ စိတ္တဝိဝေကဖြစ်ပုံ စသည်ကို ပြဆိုခြင်း ၃၆၅

၃၃၅။ သမာဓိသည် ကာမစ္ဆန္ဒ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်, ပီတိသည် ဗျာပါဒ၏, ဝိတက်သည် ထိနမိဒ္ဓ၏, သုခသည် ဥဒ္ဓစ္စ-ကုက္ကုစ္စ၏, ဝိစာရသည် ဝိစိကိစ္ဆာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက် အားဖြင့် ထိုထိုစျာန်အင်္ဂါတို့သည် ထိုထိုနီဝရဏတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်ပုံ ၃၆၀

၃၃၆။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ-ဟူ သောပါဌ်တို့ဖြင့် ဆိုင်ရာ နီဝရဏ, သံယောဇဉ်စသော အကုသိုလ်တရားတို့၏ ခွါသောအားဖြင့် ကင်းဆိတ်ခြင်း (ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေက)ကို ပြပုံ ၃၆၉

၃၃၇။ ပဌမစျာန်၏ အင်္ဂါဖြစ်သော ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ လက္ခဏာ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်တို့ကို ပြဆိုခြင်း ၃၇၀

၃၃၀။ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ အထူးကို ခေါင်းလောင်းသံ, ငှက်ပျံ ခြင်း, ပိတုန်းနားခြင်းတို့ဖြင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ပြဆိုပုံ ၃၇၁

၃၃၉။ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏အထူးကို ကြေးဖလားပွတ်သူ၏လက်, အိုးထိန်းစက်လှည့်သော အိုးထိန်းသည်၏လက် စသည် တို့ဖြင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ဖွင့်ပြပုံ ၃၇၂

၃၀၀။ ပီတိသုခံဟူသောပါဌ်အရ ပီတိသည် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထရုံမျှ နှစ်သက်ခြင်း ခုဒ္ဒိကာပီတိ, လျှပ်စီးလက်သကဲ့သို့ ခဏခဏနှစ်သက်ခြင်း ခဏိကာပီတိ, ပင်လယ်ရေလှိုင်း သည် ကမ်းကိုရိုက်၍ ပျက်ကျသကဲ့သို့ တကိုယ်လုံးကို

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

စိမ့်ဝင်၍ ပျက်ကျသကဲ့သို့ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း **ဩက္ကန္တိကာပီတိ**, ကိုယ်ကိုအထက်သို့ မြောက်ကြွပျံတက်စေနိုင်လောက်အောင် နှစ်သက်ခြင်း **ဥဗ္ဗေဂါပီတိ**, တကိုယ်လုံးသည် လေသွင်းထားသော စီဖောင်းကဲ့သို့ ၎င်း, တောင်ကျချောင်းရေအယဉ် စီးဝင်သော တောင်ဝှမ်းကဲ့သို့၎င်း အမြဲမပြတ် ပီတိဖြင့် စိမ့်ဝင်ထုံမွမ်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း **ဖရဏာပီတိ**အားဖြင့် ငါးပါးပြားပုံ.... .... ၃၃၄

၃၀၁။ လ,သာသောညတည၌ မိမိကျောင်းတွင်းရှိ စေတီယင်ပြင်မှနေ၍ မဟာစေတီရှိရာအရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံပြုသဖြင့် ဥဗ္ဗေဂါပီတိ ဖြစ်ပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ မဟာစေတီယင်ပြင်၌ ကျရောက်တည်နေသော **ပုဏ္ဏဝလ္လိကကျောင်းနေ မဟာတိဿမထေရ်**၏ ဝတ္ထု ၃၃၅

၃၀၂။ ဂိရိကဏ္ဍကကျောင်းတွင်းရှိ စေတီကို မိမိအိမ်မှနေ၍ အာရုံပြု ကြည်ညိုသဖြင့် ဥဗ္ဗေဂါပီတိ ဖြစ်ပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ပြီးနောက် စေတီယင်ပြင်၌ ထိုင်လျက်သား ကျရောက်ရသော **ဝတ္တကာလကရွာသူ** ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးဝတ္ထု ၃၃၆

၃၀၃။ ပီတိကြောင့် ပဿဒ္ဓိ, ပဿဒ္ဓိကြောင့် သုခ, သုခကြောင့် ခဏိကသမာဓိ, ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိသုံးမျိုး ဖြစ်ပုံနှင့် ပီတိသုခံပါဠိအရ အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော ဖရဏာပီတိကို ယူရပုံ ၃၃၇

၃၀၄။ ဣဋ္ဌာရုံကိုရခြင်းကြောင့် နှစ်သက်ခြင်းသည် **ပီတိ**, ထို ဣဋ္ဌာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသည် **သုခ** စသည်အားဖြင့် ပီတိနှင့် သုခတို့၏ အထူးကို အကျယ်ပြဆိုပုံ ၃၃၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ပဥ္စင်္ဂိကပ္ပဟိနာဒိ

၃၀၅။ ဈာန်တို့သည် "ကာ, ဗျာ, ထိ, မိဒ်,၊ ဥဒ်, ကုက်, ကိစ်,၊ ငါးစိတ်နီဝရဏာ" ဟူသော နီဝရဏ ငါးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းကြောင့် ပဥ္စင်္ဂိဝိပ္ပဟီန မည်ပုံနှင့် ဈာန်ရနေခိုက်၌ တခြားအကုသိုလ်တရားတို့ကိုပါ ပယ်သော်လည်း ဤနီဝရဏငါးပါးတို့သည်သာလျှင် ဈာန်ကို အထူးသဖြင့် အန္တရာယ်ပြုတတ်သောကြောင့် ယင်းတို့ကိုသာ **ပဟာနင်္ဂ** ဟု ခေါ်ပုံ ၃၀၂

၃၀၆။ ဝိတက်, ဝိစာရ, ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာတို့သည် အသီးသီး မိမိတို့ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သောကြောင့်သာ ဈာန်ဖြစ်ပေါ်လာရသဖြင့် ယင်းဝိတက်စသည်တို့ကို **သမန္နာဂတင်္ဂ** ခေါ်ရပုံ ၃၀၃

၃၀၇။ ဝိတက်စသော ငါးပါးတို့သည် ဥပစာရ အခိုက်၌ပင် ယှဉ်ကြသော်လည်း ဤဈာန်အခိုက်၌မူ အင်အားအကြီးမားဆုံး ဖြစ်ကြသဖြင့် ရူပါဝစရ လက္ခဏာဖြစ်ကြရပုံနှင့် ဧကဂ္ဂတာသည် သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ စသောပါဠ်၌ မပါရှိသော်လည်း **ဝိဘင်းပါဠိတော်**၌မူ ယင်းဧကဂ္ဂတာကို ဈာန်အင်္ဂါတခု အဖြစ်ဖြင့် ဟောခဲ့ပုံ ၃၀၅

တိဝိဓကလျာဏ

၃၀၈။ ဈာန်ရကြောင်း အကျင့်၏ စင်ကြယ်ခြင်းဟူသော အစ၏ ကောင်းခြင်း, တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏ ပွါးခြင်းဟူသော အလယ်၏ကောင်းခြင်း, ရွှင်ခြင်းဟူသော အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းအားဖြင့် တိဝိဓကလျာဏဖြစ်ပုံနှင့် အစ, အလယ်, အဆုံး ကောင်းခြင်းတို့၌ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ ၁၀-ပါးကို **ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်**, အာနာပါနကထာ, ဝေါဒါနညာဏနိဒ္ဒေသ၌ လာသည့်အတိုင်း ပြဆိုပုံ ၃၀၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၈၉။ ကလျာဏ ၃-မျိုးနှင့်စပ်၍ အဘယဂိရိမထေရ် တို့၏ အယူအဆနှင့် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အယူအဆကို ရှင်းလင်းတင်ပြပုံ ၃၈၈

စိရဋ္ဌိတိသမ္ဘာဒန

၃၉၀။ မိမိနှင့် သင့်လျော်သော ဘောဇဉ်, ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ, ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ, ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့် တကြိမ်တခါ ဈာန်ရပြီးသော ယောဂီသည် ထိုသင့်လျော်သော ဘောဇဉ် စသည်ကို မှတ်သားထားသင့်ပုံနှင့် မိမိရပြီးသောဈာန် ပျောက်ပျက်သောအခါ၌ မိမိမှတ်သားထားသော ထိုလျောက်ပတ်သော ဘောဇဉ် စသည်တို့ကို တဖန်မှီဝဲ၍ ပွါးများအားထုတ်လျှင် ပျောက်ပြီးဈာန်ကို လွယ်ကူစွာပြန်၍ ရနိုင်ပုံကိုဝါလဝေဓိလေးသွား ဥပမာ, စဖိုသည် ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၃၉၃

၃၉၁။ ဆိုခဲ့ပြီးသော မိမိမှတ်သားထားသည့် ဘောဇဉ် စသည်တို့ဖြင့် ဈာန်ရသော ယောဂီသည် သမာဓိ၏ ဘေးရန်ဖြစ်သော ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏ စသည်တို့ကို စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင် ရှင်းလင်းခြင်း မပြုသမျှ ရရှိထားသောဈာန် ကြာရှည်စွာ မတည်တံ့ကြောင်းနှင့် ထိုသမာဓိဘေးရန် တို့ကို စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းခဲ့မှသာလျှင် ကြာရှည်စွာ တည်တံ့နိုင်ကြောင်းကို ဝါးလုံးခေါင်းသို့ ဝင်သော ပိတုန်းနှင့် ဥယျာဉ်သို့ဝင်သော မင်းဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ်ပြဆိုပုံ ၃၉၈

၃၉၂။ လယ်သမားသည် ပိုင်း၍ပိုင်း၍ ထွန်သကဲ့သို့ရင်း,ဟင်္သာငယ်ကလေးများသည် အတောင်ပေါက်သည်မှ စ၍ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သာ ပျံသကဲ့သို့ရင်း, ကသိုဏ်းနိမိတ်ကို တလက်သစ်, နှစ်လက်သစ် စသည်ဖြင့် အနည်းငယ်မှစ၍ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်လျက် ပွါးများသင့်ပုံ ၄၀၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၉၃။ ပဌမစျာန်ရပြီးစ ရဟန်းသည် မိမိရနေသာပဌမစျာန်ကို ဆင်ခြင်မှု မများစေပဲ အဖန်ဖန် ဝင်စားသင့်ပုံနှင့် ဆင်ခြင်မှုများလျှင် စျာန်အင်္ဂါများ အားနည်းသဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကိုရရန် တဆင့်တက်၍ အားထုတ်သောအခါ အစာရေစာ ရှာဖွေရန် တောင်ပေါ်သို့တက်သောနွားသည် ရှေ့ခြေမြဲစွာ မနင်းနိုင်ပဲလျက် နောက်ခြေကိုလွှတ်လျှင် အစာရေစာလည်းမရ, တောင်ပေါ်မှလည်း ကျသကဲ့သို့ ဒုတိယစျာန်ကို မရသည်သာမက ပဌမစျာန်ပါ ပျောက်ကွယ်နိုင်ပုံကို အင်္ဂုတ္တိုရ်,နဝကနိပါတ်, ဂါဝီဥပမာသုတ်၌လာသည့်အတိုင်း အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၄၀၂

ပဉ္စဝသိကထာ

၃၉၄။ အာဝဇ္ဇနဝသီ, သမာပဇ္ဇနဝသီ, အဓိဋ္ဌာနဝသီ, ဝုဋ္ဌာနဝသီ, ပစ္စဝေက္ခဏဝသီဟု ဆိုအပ်သော ဝသီဘော် ငါးပါးအနက် **အာဝဇ္ဇနဝသီ**နှင့် **သမာပဇ္ဇနဝသီ**တို့ကို အကျယ်ပြခြင်း ၄၀၅

၃၉၅။ **အာဝဇ္ဇနဝသီ** ဖြစ်ခိုက် စိတ်အစဉ် ဖြစ်ပုံနှင့် ယင်းအာဝဇ္ဇနဝသီဘော်သည် ဘုရားရှင် တန်ခိုးပြာဋိဟာပြသောအခါ၌ ဖြစ်စေ, အရှင်သာရိပုတ္တရာ စသောသာဝကကြီးများ တန်ခိုးပြသောအခါ၌ ဖြစ်စေ, ဖြစ်ပေါ်တတ်ပုံ ၄၀၅

၃၉၆။ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးကို အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ဆုံးမသောအခါ၌ ဖြစ်သော ဝသီဘော်မျိုးသည် **သမာပဇ္ဇနဝသီ**ဘော်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုခြင်း ၄၀၆

၃၉၇။ **အဓိဋ္ဌာနဝသီ**ဘော်နှင့် **ဝုဋ္ဌာနဝသီ**ဘော်တို့၏ သဘောကို ဗုဒ္ဓရက္ခိတထေရ်၏ ဝတ္ထုဖြင့် ဥပမာပြု၍ အကျယ်ပြခြင်း ၄၀၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၃၉၈။ အာဝဇ္ဇနဝသီဘော်၏ဝီထိအစဉ်၌ပါသော ဇောတို့သည် ပင်လျှင် **ပစ္စဝေက္ခဏဝသီဘော်** မည်ပုံ ၄၀၇

ဒုတိယဈာနကထာ

၃၉၉။ ပဌမဈာန်ရပြီး ပုဂ္ဂိုလ်သည် "မိမိဈာန်သည် နီဝရဏ ဟူသော နီးသောရန် ရှိ၏၊ ဝိတက်ဝိစာရ ဟူသော ရုန့်ရင်းသော အင်္ဂါရှိသောကြောင့် အားနည်း၏"ဟု ပဌမဈာန်၏ အပြစ်ကိုမြင်၍ "ဒုတိယဈာန်သည် ငြိမ် သက်၏"ဟု နှလုံးသွင်းပြီးလျှင် မူလနိမိတ်ကိုပင် အာရုံ ပြု၍ ဒုတိယဈာန်ကို ရရန် အားထုတ်ရပုံ ၄၀၈

၄၀၀။ ထိုသို့ အားထုတ်သော ယောဂီသည် ဝိတက်, ဝိစာရ ငြိမ်း၍ ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာ အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ သော ဒုတိယဈာန်ကို ရပုံ ၄၀၈

၄၀၁။ **ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ, အဇ္ဈတ္တံ, သမ္ပသာဒနံ, စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ** ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်အကျယ် ၄၀၉

၄၀၂။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ဟူသော စကားရှိပြီးလျက် အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ-ဟူသော စကားကို ထပ်မံ ဟောရ ခြင်း အကြောင်း ၄၁၅

၄၀၃။ ပဌမဈာန်သည်လည်း ယှဉ်ဖက်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်စေ ကာမူ ဒုတိယဈာန်သည်သာ ဝိတက်, ဝိစာရကင်း၍ အလွန်ငြိမ်သက် ကြည်လင်သောကြောင့် ဒုတိယဈာန် ကို ချီးမွမ်းလိုသဖြင့် ၎င်းဈာန်ကိုသာ "သမာဓိဇံ"ဟု ဟောရပုံ ၄၁၇

၄၀၄။ ပဌမဈာန်သည် ဥပစာရခဏ၌ နီဝရဏတို့ကို ပယ်သော် လည်း ဒုတိယဈာန်မှာမူ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဥပစာရ ခဏ၌ မပယ်ပဲ အပ္ပနာအခိုက်သို့ ရောက်မှသာလျှင် ပယ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၄၁၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၄၀၅။ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ "ဈာနဉ္စိ သမ္ပသာဒေါ ပီတိ သုခံ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာ"ဟု ဟောသော်လည်း သမ္ပသာဒမှာ ပရိယာယ်မျှသာ ဖြစ်၍ မုချအင်္ဂါမှာမူ ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာ သုံးပါးသာ ဖြစ်ပုံ ၄၁၉

တတိယဇ္ဈာနကထာ

၄၀၆။ ဒုတိယဈာန်ကိုရပြီးသော ယောဂီသည် "ဤဒုတိယ ဈာန်သည် ဝိတက်ဝိစာရဟူသော ရန်သူနှင့်နီး၏၊ ပီတိ ဟူသော ရုန့်ရင်းသော အင်္ဂါရှိသောကြောင့် အားနည်း ၏"ဟု ဒုတိယဈာန်ကို အပြစ်မြင်၍ "တတိယဈာန်သည် ငြိမ်သက်၏"ဟု နှလုံးသွင်းပြီးလျှင် တတိယဈာန်ကို ရရန် အားထုတ်ရပုံ ၄၁၉

၄၀၇။ ထိုသို့ အားထုတ်သော ယောဂီသည် ပီတိကင်း၍ သုခ, ဧကဂ္ဂတာ အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော တတိယဈာန်ကို ရပုံ ၄၂၀

၄၀၈။ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ-ဟူသောပါဌ်၌ စ-သဒ္ဒါသည် ဝူပသမံ နှင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာပုဒ်တို့ကို ပေါင်းယူပုံ ၄၂၁

၄၀၉။ တတိယမဂ်သည် ဒိဋ္ဌိကိုမပယ်သော်လည်း "သက္ကာယ- ဒိဋ္ဌာဒီနံ ပဟာနာ"ဟု ဟောတော်မူသကဲ့သို့ တတိယဈာန်သည် ဝိတက်ဝိစာရကို မပယ်သော်လည်း ၎င်းတတိယဈာန်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ "ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဝူပသမာ" ဟု ဟောတော်မူကြောင်း ရှင်းပြခြင်း ၄၂၂

၄၁၀။ ဥပေက္ခာ၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့် ဆဋင်္ဂုပေက္ခာစသော ဥပေက္ခာ ဆယ်ပါး၏ သရုပ် ၄၂၃

၄၁၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣဋ္ဌာရုံ, အနိဋ္ဌာရုံကိုမြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းမရှိပဲ ပကတိ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	သဘောအတိုင်း လျစ်လျူရှုကာနေခြင်းကို **ဆဠင်္ဂု-ပေက္ခာ**ခေါ်ပုံ	၄၂၃
၄၁၂။	သတ္တဝါတို့အပေါ် ချစ်မှု, မုန်းမှုမရှိပဲ အလယ် အလတ် သဘောထားခြင်းသည် **ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ** မည်ပုံနှင့် သဟဇာတ်တရားတို့၌ အလယ်အလတ် သဘောရှိခြင်းသည် **ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ** မည်ပုံ	၄၂၄
၄၁၃။	မတင်းလွန်း မလျော့လွန်းသော ဝီရိယသည် **ဝီရိယု-ပေက္ခာ** မည်ပုံနှင့် ခွါအပ်ပြီးသော နီဝရဏစသည်တို့ကို သဘောမှန်အတိုင်းသိ၍ လျစ်လျူရှုခြင်းသည် **သင်္ခါ-ရုပေက္ခာ** မည်ပုံ	၄၂၄
၄၁၄။	အဒုက္ခမသုခဝေဒနာသည် **ဝေဒနုပေက္ခာ**မည်ပုံနှင့် ခန္ဓာငါးပါးကို လက္ခဏာယာဉ်တင်၍ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း၌ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော သဘောသည် **ဝိပဿနုပေက္ခာ** မည်ပုံ....	၄၂၅
၄၁၅။	သဟဇာတ်တရားတို့ကို မျှတစွာ ဆောင်တတ်သော သဘောသည် **တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ**မည်ပုံနှင့် မြတ်သော သုခဖြစ်သော တတိယစျာန် သုခ၌သော်မှလည်း တဖက်သတ် လိုက်ခြင်းမရှိပဲ အလယ်အလတ်အားဖြင့်ဖြစ်သော သဘောသည် **ဈာနုပေက္ခာ** မည်ပုံ	၄၂၅
၄၁၆။	နီဝရဏ, ဝိတက်စသော ဆန့်ကျင်ဖက်တရားအားလုံးတို့မှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ဆန့်ကျင်ဖက်တရားတို့ကို ပယ်ခြင်း၌ ကြောင့်ကြကင်းသော သဘောသည် **ပါရိ-သုဒ္ဓုပေက္ခာ**မည်ပုံ	၄၂၆
၄၁၇။	လူတယောက်သည် ၎င်း၏ဖြစ်ရာ အခိုက်အတန့်ကို လိုက်၍ သူငယ်, လုလင်ပျို, လူကြီး, စစ်သူကြီး, မင်း စသည်အားဖြင့် အခေါ်အဝေါ် ကွဲပြားသကဲ့သို့ "ဆဠင်,	

ဦးရေ　　အကြောင်းအရာ　　စာမျက်နှာ

ပြဟ္မ, ဗောဇ္ဈင်္ဂ, တတြစျာန်ပါ, ဇှ်ရ"ဇှ်လ" ဟူသော
စကားအရ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာစသော ဥပေက္ခာငါးပါး
သည်လည်း တရားကိုယ်အားဖြင့် တတြမဇ္ဈတ္တတာ
စေတသိက်တခုတည်းသာ ဖြစ်လျက် ဖြစ်ရာအခိုက်
အတန့်လိုက်၍ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာစသည် ငါးပါးပြားသော
ကြောင့် ဥပေက္ခာတပါး ဖြစ်ရာစိတ်၌ အခြားဥပေက္ခာ
များ မဖြစ်နိုင်ပုံ ၄၂၆

၄၁၈။ သင်္ခါရုပေက္ခာနှင့် ဝိပဿနုပေက္ခာတို့သည် တရားကိုယ်
အားဖြင့် ပညာစေတသိက်သာ ဖြစ်သော်လည်း ကိစ္စ
ကွဲပြားသဖြင့် နှစ်ပါးပြားရပုံကို မြွေဥပမာဖြင့်
အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၄၂၇

၄၁၉။ ဝီရိယုပေက္ခာနှင့် ဝေဒနုပေက္ခာတို့သည် မိမိတို့ချင်း
တရားကိုယ်အရ ကွဲပြားသည်သာမကပဲ အခြားဥပေက္ခာ
ရှစ်ပါးနှင့်လည်း အရမတူပုံ ၄၂၈

၄၂၀။ ဥပေက္ခာဆယ်ပါးတို့တွင် "ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ"
ဟူသော ဤတတိယစျာန်အရာ၌ စျာနုပေက္ခာကိုသာ
ယူရကြောင်းနှင့် ထိုစျာနုပေက္ခာ၏ လက္ခဏ, ရသ, ပစ္စု-
ပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို ပြဆိုပုံ ၄၂၉

၄၂၁။ သတော, သမ္ပဇာနောပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထနှင့် လက္ခဏ,
ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်တို့ကို ပြဆိုခြင်း ၄၃၀

၄၂၂။ ပီတိမှခွဲခွါခြင်းအားဖြင့်သာ တတိယစျာန်သုခကို ရနိုင်
ရကား ယင်းသုခကို နောက်ထပ်တဖန် ပီတိနှင့်ပြန်လည်
မပူးပေါင်းမိစေရန် မိခင်နွားမကြီးမှ ခွဲခွါထားသော
နို့စို့နွားငယ်ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ သတိ, သမ္ပဇဉ်တို့
ဖြင့် မပြတ်စောင့်ရှောက်ရပုံ ၄၃၁

၄၂၃။ တတိယစျာန်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုခကို ခံစားမှုမရှိ
သော်လည်း ထိုသုခကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်နှင့်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ကျန်တိဇရုပ်တို့ တွေ့ထိခြင်း, နှံ့ခြင်းကိုရှင်း, ဈာန်မှ ထသောအခါ၌ ကာယိကသုခကို ခံစားခြင်းကိုရှင်း ပြလို၍ "သုခဥ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ" ဟု ဟော ရပုံ ၄၃၂

၄၂၄။ တတိယဈာန်ကို ဘုရားစသော အရိယာတို့ ချီးမွမ်းကြ ခြင်း၏အကြောင်း ၄၃၃

၄၂၅။ တတိယဈာန်သည် ပီတိကို ဥပစာရခဏ၌ မပယ်ပဲ အပ္ပနာ အခိုက်သို့ရောက်မှသာ ပယ်ပုံ ၄၃၄

၄၂၆။ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ "ဈာနန္တိ ဥပေက္ခာ သတိ သမ္ပဇညံ သုခံ စိတ္တဿေကဂ္ဂတာ" ဟု ဟောသော်လည်း ဥပေက္ခာ, သတိ, သမ္ပဇညတို့မှာ ပရိယာယဒေသနာသာဖြစ်၍ မုချဈာန်အင်္ဂါမှာမူ သုခနှင့် ဧကဂ္ဂတာနှစ်ပါးသာဖြစ်ပုံ ၄၃၄

စတုတ္ထဈာနကထာ

၄၂၇။ စတုတ္ထဈာန်ကိုရလိုသော ယောဂီသည် တတိယဈာန်မှ ထ၍ တတိယဈာန်၌ရှိသော ပီတိနှင့် သုခကို အပြစ်မြင် အောင်ရှုလျက် စတုတ္ထဈာန်၏ ငြိမ်သက်သောသဘော ကို နှလုံးသွင်း၍ ယခင်ပွါးများခဲ့ပြီးသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုပင် ဆက်လက်အားထုတ်ပါက စတုတ္ထဈာန်ကို ရနိုင်ပုံ ၄၃၅

၄၂၈။ စတုတ္ထဈာန်၏ ရှေး၌ဖြစ်သော ပရိကမ်, ဥပစာ, အနု- လုံ, ဂေါတြဘူဇောတို့သည် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ရ ခြင်းအကြောင်း ၄၃၆

၄၂၉။ သုခ, ဒုက္ခ, သောမနဿ, ဒေါမနဿတို့ကို ဥပစာရ ဇောခဏ၌ပင်လျှင်ပယ်ကြောင်းနှင့် "သုခဿ စ ပဟာ- နာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ" ဟူသော စကားသည် ပဟာ- နက္ကမ မဟုတ် ဥဒ္ဒေသက္ကမဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုပုံ ၄၃၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၄၃၀။ သုခ, ဒုက္ခ, သောမနဿ, ဒေါမနဿ ဝေဒနာတို့ကို ဆိုင်ရာစျာန် အသီးသီးတို့၏ ဉပစာရခဏ၌ ပယ်အပ် သော်လည်း ဤစတုတ္ထစျာန်၌သာ "သုခဿ စ ပဟာ- နာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ" စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်ဟော တော်မူရခြင်း အကြောင်းကို နွားဆိုး ဉပမာဖြင့် အကျယ်ပြဆိုခြင်း ၄၄၁

၄၃၁။ ဉပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိံ-ဟူသော ပါဌ်ကို ဤစတုတ္ထ စျာန်၌သာ ဟောတော်မူခြင်း၏အကြောင်းကို လမင်း ဉပမာဖြင့် အကျယ်ပြဆိုခြင်း ၄၄၄

၄၃၂။ စတုတ္ထစျာန်သည် သောမနဿကိုပယ်၍ ဉပေက္ခာ, ဧကဂ္ဂတာစျာန် အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်းပြဆိုပုံ ၄၄၆

ပဉ္စကဇ္ဈာနကထာ

၄၃၃။ ပဌမစျာန်ကိုရ၍ အလေ့အလာများပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် သည် မိမိရသော ပဌမစျာန်မှ ထပြီးလျှင် စျာန်အင်္ဂါ တို့ကို ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် "ဝိတက်သည် ရုန့်ရင်းကြမ်း တမ်း၏" ဟု ဉာဏ်၌ထင်သောအခါ ဒုတိယစျာန်ဖြစ် ပေါ်ပုံ၊ ဒုတိယစျာန်ကို အပြစ်မြင်အောင်ရှု၍ "ဝိစာရ သည် ကြမ်းတမ်း၏" ဟု ဉာဏ်၌ထင်သောအခါ တတိယ စျာန်ဖြစ်ပုံ၊ ထိုနောက် စတုတ္ထစျာန် ပဉ္စမစျာန်တို့သည် လည်း ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ကြပုံ ၄၄၆

၅—သေသကသိဏနိဒ္ဒေသ

အာပေါကသိဏကထာ

၄၃၄။ အာပေါကသိုဏ်းကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွါးများလိုသော ယောဂီ သည် ချမ်းသာစွာထိုင်လျက် ရေ၌ အာရုံနိမိတ်ယူ၍ အားထုတ်ရပုံ ၄၄၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၄၃၅။ ရှေးဘုန်း ရှေးကံရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား မပြုပြင် အပ်သေးသော အာပေါကသိုဏ်း၌ လေးထောင့်ကန်, တဖက်ဆည်ကန်, ဆားကျင်း, ဒီချောင်း, သမုဒ္ဒရာတို့ ဝယ် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါးဖြစ်ပုံကို စူဠ- သိဝထေရ် ဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း ၄၄၉

၄၃၆။ ပါရမီနည်းပါးသော ယောဂီသည် အညို, အဝါ, အနီ စသော အဆင်းတမျိုးမျိုးရှိသောရေကို မယူပဲ ကြည် လင်သောရေကိုယူ၍ ခွက်တခုခု၌ အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင် ချမ်းသာစွာထိုင်လျက် အဆင်းနှင့် လက္ခဏာကို နှလုံး မသွင်းပဲ ရေကိုသာ နှလုံးသွင်း၍ "အာပေါ, အာပေါ" ဟူ၍ သော်၎င်း, "ရေ, ရေ" ဟူ၍သော်၎င်း ပွါးများ အားထုတ်ရပုံ ၄၅၀

၄၃၇။ ထိုသို့ပွါးများသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ရှားဖြစ်ပုံ၊ အာပေါကသိုဏ်း ၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် လှုပ်သကဲ့သို့ထင်၍ ပဋိဘာဂနိမိတ် သည် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းလျက်ထင်ပုံ.... .... ၄၅၁

၄၃၈။ ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဥပစာရစျာန် နှင့် စတုက္က,ပဉ္စကစျာန်များသို့ ရောက်ပုံ ၄၅၁

တေဇောကသိဏကထာ

၄၃၉။ တေဇောကသိုဏ်းကို ပွါးများလိုသော ပါရမီရှိသူ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ပကတေ့သော ဆီမီးလျှံ, စဖို, သပိတ်ဖုတ်ရာအရပ်, တောမီးလောင်ရာအရပ် စသော အရပ်တို့၌ မီးလျှံကို ကြည့်ရှုစဉ် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂ နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ရှားဖြစ်ပုံကို စိတ္တဂုတ္တထေရ် ဥပမာ ဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း ၄၅၁

၄၄၀။ ပါရမီနည်းပါးသော ယောဂီသည် အစေးလည်းရှိ အနှစ်လည်း ကောင်းသော ထင်းခြောက်တို့ကို ဖြတ်၍

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

သင့်ရာအရပ်၌ ပုံပြီးလျှင် မီးညှိပြီးနောက် အလယ်တွင် တထွာလောက် အပေါက်ဖောက်ထားသော ဖျာ, သားရေ, အဝတ်စသည်တို့တွင် တခုခုကို ရှေ့မှကာ၍ ထင်းနှင့် မီးခိုးကိုင်၊ အဆင်းနှင့် လက္ခဏာကိုင်၊ နှလုံးမသွင်းပဲ အပေါက်မှမြင်ရသော မီးလျှံကိုသာ နှလုံးသွင်း၍ "တေဇော, တေဇော"ဟု ဖြစ်စေ, "မီး, မီး"ဟု ဖြစ်စေ ပွါးများရပုံ ၄၅၂

၄၄၁။ ထိုသို့ ပွါးများသော ယောဂီအား ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံ, ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ထင်ရာ၌ မီးတောက်သည် ပြတ်၍ပြတ်၍ ကျသကဲ့သို့ ထင်လျက် ပဋိဘာဂနိမိတ် ထင်ရာ၌ မလှုပ်ရှားသော ကမ္ဗလာနီကဲ့သို့ ဖြစ်စေ, ရွှေယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေ, ရွှေတိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေ ထင်ပုံ၊ ထိုသို့ ပဋိဘာဂနိမိတ် ထင်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဥပစာရဈာန် စတုက္က, ပဉ္စကဈာန်များသို့ ရောက်ပုံ ၄၅၃

၄၄၂။ ထို ဝါယောကသိုဏ်းကို ပွါးများသော ယောဂီသည် လေတိုက်၍လှုပ်နေသော ကြံတော, ဝါးတော, သစ်ပင်စသည်တို့ကို ကြည့်၍ဖြစ်စေ, ပြတင်းပေါက်, နံရံပေါက်တို့မှ တိုက်ခတ်လာသောလေ၏ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ ထိတွေ့ရာအရပ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်စေ "ဝါတော, ဝါတော" ဟူ၍သော်၎င်း "လေ, လေ"ဟူ၍သော်၎င်း ပွါးများရပုံနှင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည် ဖိုပေါ်မှ ချစဖြစ်သော နွားနို့အိုးမှထွက်သော အငွေ့လုံးကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလျက် ထင်၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်မှာမူ မလှုပ်ရှားပဲ ငြိမ်သက်လျက်ထင်ပုံ ၄၅၄

နီလကသိဏကထာ

၄၄၃။ နီလကသိုဏ်းကို ပွါးများရာ၌ ပါရမီရှိသော ယောဂီသည် ပန်းချုံ, အဝတ်ညို, ပတ္တမြားညို စသည်တို့တွင်

ဉ်းရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

တခုခုကို မြင်၍ နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံ၊ ပါရမီမရှိသော ယောဂီသည် ကြာညိုပန်းစသည်တို့ကို အညာနှင့်ဝတ်ဆံတို့ကို မမြင်ရအောင် ပန်းခြင်း, ပန်းတောင်း, သပိတ်တခုခုဖြင့် အပြည့်ထည့်၍ဖြစ်စေ, အဝတ်ညိုနှင့် ထုပ်၍ဖြစ်စေ, ကသိုဏ်းဝန်း လုပ်၍ဖြစ်စေ "နီလံ, နီလံ"ဟူ၍ သော်၎င်း, "အညို, အညို"ဟူ၍သော်၎င်း ပွါးများရပုံနှင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထင်ရာ၌ ပန်းဝတ်ဆံ, ပန်းညှာ စသည်တို့ထင်၍ ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်ရာ၌ ပတ္တမြားညိုယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ထင်ပုံ ၄၅၅

ပီတကသိဏကထာ

၄၄၄။ ပီတကသိုဏ်းကိုပွါးများသောပါရမီရှိသည့်ယောဂီသည် ပန်းဝါ, အဝတ်ဝါနှင့် ကျောက်ခတ် အဝါတို့ကို မြင်ရုံဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ကြောင်းကို **စိတ္တလတောင်နေ အရှင်စိတ္တဂုတ္တထေရ်** ဝတ္ထုဖြင့် အကျယ်ပြဆိုခြင်း ၄၅၆

၄၄၅။ ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ မဟာလှေခါးပန်း စသော ပန်းဝါဖြင့် ဖြစ်စေ, အဝတ်ဝါ, ကျောက်ခတ်ဝါတို့ဖြင့်ဖြစ်စေ ပီတကသိုဏ်းဝန်း ပြုလုပ်၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၇

လောဟိတကသိဏကထာ

၄၄၆။ လောဟိတကသိုဏ်းကို ပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီသည် ပန်းချုံနီ, ပန်းခင်းနီ, အဝတ်နီ, ကျောက်ခတ်အနီ စသည်တို့ကိုမြင်ရုံဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံနှင့် ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ လယ်ခေါင်းရမ်းပွင့် စသော ပန်းနီတို့ဖြင့် ဖြစ်စေ, အဝတ်နီ, ကျောက်ခတ်နီတို့ဖြင့်ဖြစ်စေ လောဟိတကသိုဏ်းဝန်း ပြုလုပ်၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၇

ဩဒါတကသိဏကထာ

၄၄၇။ ဩဒါတကသိုဏ်းကိုပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီသည် ပန်းချုံဖြူ, ပန်းခင်းဖြူ, အဝတ်ဖြူ, ကျောက်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ဓာတ်ဖြူ စသည်တို့ကို မြင်ရုံဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံနှင့် ပါရမီမရှိသောယောဂီမှာမူ ပန်းဖြူ, အဝတ်ဖြူ, ကျောက်ဓာတ်ဖြူ စသည်တို့ဖြင့် ဩဒါတကသိုဏ်းဝန်း ပြုလုပ်၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၈

အာလောကကသိဏကထာ

၄၄၈။ အာလောကကသိုဏ်းကို ပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီသည် နံရံပေါက်, သစ်ခက်ကြား စသည်တို့ကို ဖြတ်သန်း ဝင်ရောက်လာသော နေရောင်, လရောင်, ကျရောက်ရာ နေရောင်ဝန်း, လရောင်ဝန်းတို့ကို မြင်ရုံဖြင့် အာလောကကသိုဏ်း ထင်ပုံနှင့် ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ ထိုနေရောင်ဝန်း, လရောင်ဝန်းတို့ကိုငင်း, နံဘေးမှ အပေါက်ဖောက်ထားသော အိုးထဲတွင် ဆီမီး ထွန်း၍ အိုးဝကို ပိတ်ပြီးလျှင် အိုးပေါက်မှထွက်၍ နံရံပေါ်၌ ထင်ဟပ်နေသော ဆီမီးရောင်ဝန်းကိုငင်း ကြည့်ရှု၍ ပွါးများရပုံ ၄၅၈

ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏကထာ

၄၄၉။ ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိုဏ်းကို ပွါးများသော ပါရမီရှိသည့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် နံရံပေါက်စသည်ကို မြင်ရုံဖြင့် နိမိတ်နှစ်ပါး ထင်ပုံနှင့် ပါရမီမရှိသော ယောဂီမှာမူ နေပြောက်မထိုးသော မဏ္ဍပ်, သားရေ, ဖျာစသည်တို့တွင် တခုခုကို တထွာခန့်, လက်လေးသစ်ခန့် အပေါက်ဖောက်ပြီးလျှင် ထိုအပေါက်ကိုကြည့်၍ ပွါးများရပုံ.... ၄၆၀

ပကိဏ္ဏကကထာ

၄၅၀။ ကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့တွင် ပထဝီကသိုဏ်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် တယောက်ထည်းက အများဖြစ်နိုင်ခြင်း, ကောင်းကင်နှင့်ရေတို့၌ မြေကိုဖန်ဆင်း၍ ခြေဖြင့်သွားနိုင်ခြင်း,

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	ရပ်နိုင်ခြင်း, ထိုင်နိုင်ခြင်း, မပွါးခြင်း ပွါးခြင်းနည်းဖြင့် အဘိဘာယတနကို ရနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၁
၄၅၁။	အာပေါကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် မြေ၌ ငုတ်ခြင်း, ပေါ်ခြင်း, မိုးရွာစေနိုင်ခြင်း, မြစ်သမုဒ္ဒရာစသည်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, မြေ, တောင်, ပြာသာဒ်စသည်တို့ကို တုန်လှုပ်စေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၁
၄၅၂။	တေဇောကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် အခိုးအလျှံလွှတ်နိုင်ခြင်း, မီးကျီးမိုးရွာစေနိုင်ခြင်း, မိမိအရှိန်ဖြင့် သူ့အရှိန်ကို ကုန်ခန်းစေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၁
၄၅၃။	ဝါယောကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် လေ၏အလား လျင်လျင်မြန်စွာ သွားနိုင်ခြင်း,လေဟုန်လေစုကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၂
၄၅၄။	နီလကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ညိုသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, မှောင်မိုက်အောင်ပြုနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၂
၄၅၅။	ပီတကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဝါသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, ရွှေဖြစ်အောင် မိဋ္ဌာန်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၂
၄၅၆။	လောဟိတကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် နီသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၂
၄၅၇။	ဩဒါတကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြူသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, ထိနမိဒ္ဓကို ဝေးစေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ	၄၆၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၄၅၈။ အာလောကကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် အရောင်နှင့် တကွသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း, ထိနမိဒ္ဓကို ဝေးစေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၃

၄၅၉။ အာကာသကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာကွယ်ထားသော ဝတ္ထုတို့ကို ဟင်းလင်းပွင့်စေနိုင်ခြင်း, မြေ၏အတွင်း, တောင်၏အတွင်း စသည်တို့၌ ကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ဣရိယာပုထ်ကို ပြုနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများပြည့်စုံပုံ ၄၆၃

၄၆၀။ အားလုံးသောကသိုဏ်းဆယ်ပါးတို့သည် ထက်,အောက်, ဖီလာ, နှစ်ဖြာမပိုင်း, အတိုင်းအရှည် မရှိခြင်းအားဖြင့် ပြားနိုင်ပုံ ၄၆၃

၄၆၁။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို တားမြစ်တတ်သော ကံ, ကိလေသာ, အဟိတ် ဒွိဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေ၍ ဘုရားစသည်၌ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါမရှိပဲ သမ္မာဆန္ဒ ကင်းကွာကြသည့် ပညာမဲ့သတ္တဝါတို့မှာ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော သဘောဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်တန်သူများဟု ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ ဘာဝနာမပြည့်စုံနိုင်ပုံ ၄၆၅

၆—အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသ

ဥဒ္ဓုမာတကာဒိပဒတ္ထဝဏ္ဏနာ

၄၆၂။ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဖူးရောင်ကြွတက်သော အကောင်ပုပ်သည် ဥဒ္ဓုမာတက၊ ဖြူ, နီ, ညို, မည်း ရောသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိနီလက၊ ပြည်တစိုစို ယိုကျသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိပုဗ္ဗက၊ ဓားစသည်ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်ထားသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိစ္ဆိဒ္ဒက၊ ခွေး, မြေခွေးများ ခဲစားထားသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိက္ခာယိတက မည်ပုံ ၄၆၈

ဦးရေ　　အကြောင်းအရာ　　စာမျက်နှာ

၄၆၃။ အိမ်ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့ ကိုက်ဖဲ့ ခဲစားကြသဖြင့် အသားတုံး အသားတစ်များ ပြန့်ကြဲနေသော အကောင်ပုပ်သည် ဝိက္ခိတ္တက၊ ရန်သူများ ဓားသန်လျက်ဖြင့် မွှန်း၍ နေရာအနှံ့ပြန့်ကြဲနေသော အကောင်ပုပ်သည် ဟတဝိက္ခိတ္တက၊ သွေးတို့ဖြင့် ပေကျံနေသော အကောင်ပုပ်သည် လောဟိတက၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော အကောင်ပုပ်သည် ပုဠုဝက၊ အဆက်မပြုတ်သေးသော အရိုး,အဆက်ပြုတ်ပြီးသော အရိုးတို့သည် အဋ္ဌိကမည်ပုံ　၄၇၀

ဥဒ္ဓုမာတက ကမ္မဋ္ဌာန

၄၆၄။ ဥဒ္ဓုမာတကစျာန်စသည်ကို ပွါးစေလိုသောယောဂီသည် ဆရာ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နည်းကျအောင် သင်ကြားသင့်ပုံနှင့်, ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြ ဆရာကလည်း အသုဘနိမိတ်ကို ယူခြင်းအကျိုးငှါ သွားခြင်း၏ အစီအရင်, ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုမှတ်ခြင်း, တဆယ့်တပါး အပြားအားဖြင့် နိမိတ်ယူခြင်း, အသွားအလာ လမ်းနှစ်ဖြာကို ဆင်ခြင်ခြင်းမှစ၍ အပ္ပနာအစီအရင်တိုင်အောင် အစီအရင်အားလုံးကို ပြောကြားသင့်ပုံ ....　....　၄၇၂

၄၆၅။ အသုဘနိမိတ်ကိုရှာလျက် နေထိုင်သော ယောဂီသည် "ဤမည်သော ရွာတံခါး,တောအုပ်ဝ,ခရီးမစသည်တို့၌ ဖူးဖူးရောင်သော သူသေကောင်ကို စွန့်ပစ်ထားသည်ဟု" ကြားသော်လည်း ကြားသောခဏ၌ အဆောတလျင် ရှောင်တခင် မသွားသင့်သေးကြောင်း အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြပုံ　....　....　....　၄၇၂

၄၆၆။ ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘနိမိတ်ကို ရှာရန်သွားသော ယောဂီသည် သံဃထေရ်အားရှင်း, အခြားထင်ရှားသော ရဟန်းအားရှင်း ပန်ကြား၍ သွားသင့်ပုံကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖွင့်ပြခြင်း ....　....　....　၄၇၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၆၇။	ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပစာနထား၍ သွားသော ယောဂီသည် အုတ်အာသောင်းသဲ မဖြစ်စေပဲ အဖော်မမှီး တကိုယ်တည်းသာလျှင် မိမိနှလုံးသွင်းနေကျ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို မြဲစွာနှလုံးသွင်းလျက် သွားသင့်ပုံ	၄၇၈
၄၆၈။	ကျောင်းမှထွက်စဉ် ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘရှုရန် သွားရမည့် ဂမနဝတ်နှင့် ယင်းသို့သွားရာဝယ် ရှေးဦးစွာ အသုဘနိမိတ်ကို မကြည့်သေးပဲ အရပ်မျက်နှာတို့ကို မှတ်သားသင့်ပုံ	၄၇၉
၄၆၉။	သင့်ရာအရပ်၌ ရပ်တည်ပြီးသောယောဂီရဟန်း၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်ရှိ နိမိတ်များကို မှတ်သားပုံ အစီအစဉ်နှင့် ဖူးရောင်ကြွတက် စက်ဆုပ်ဖွယ်အကောင်ပုပ်၏ သဘာဝလက္ခဏာကို နှလုံးသွင်းပုံ	၄၈၂
၄၇၀။	အရပ်မျက်နှာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်နိမိတ်တို့ကို မှတ်သားပြီးသော ယောဂီသည် အသုဘကောင်၏ အဆင်း, အရွယ်, သဏ္ဌာန်, ချက်၏ အထက် အောက် ဟူသော အရပ်, ကိုယ်အင်္ဂါအသီးအသီးတို့၏ တည်ရာဌာနနှင့် အပိုင်းအခြားဟူသော ခြောက်မျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးဖြင့် အာရုံနိမိတ်ယူရပုံ	၄၈၃
၄၇၁။	ဥဒ္ဓုမာတကအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ပွါးများသော ယောဂီသည် ဝိသဘာဂအသုဘကောင်၌ အာရုံနိမိတ်မယူရပဲ သဘာဂအသုဘကောင်၌သာ အာရုံနိမိတ်ယူရပုံ	၄၈၇
၄၇၂။	ဆိုခဲ့ပြီးသော ခြောက်မျိုးဖြင့် ရှုပါလျက် နိမိတ်နှစ်ပါး မထင်လျှင် အစပ်, အကြား, နိမ့်ရာ, မြင့်ရာ, တကိုယ်လုံး ဟူသော ငါးမျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးဖြင့်အာရုံနိမိတ်ယူရပုံ	၄၈၈
၄၇၃။	ဆိုခဲ့ပြီးသော အစီအစဉ်ဖြင့် အားထုတ်သော ယောဂီအား ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ထင်ပုံနှင့်	

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	အကယ်၍ ဘာဝနာလမ်းဆုံးသို့ မရောက်နိုင်သေးလျှင် မိမိနေရာ ကျောင်းသို့ပြန်၍ ထိုအသုဘ နိမိတ်ကိုပင် အာရုံယူကာ အားထုတ်ရပုံ	၄၉၁
၄၇၄။	ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်, ချုံဖုတ်, သစ်ငုတ်, ကျောက်တုံး စသော နိမိတ်တို့ကို မမှတ်သားပဲ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လျှင် ထိုသစ်ပင်, ချုံဖုတ်စသည်တို့ကို ထ,လာသော အသုဘကောင်ဟု အမှတ်မှား၍ ထိတ်လန့်ပြီးလျှင် ရူးသွပ်သွားတတ်သောကြောင့် နိမိတ်တို့ကို မှတ်သားထားသင့်ပုံ	၄၉၂
၄၇၅။	ဆိုခဲ့ပြီးသော နှစ်ဆယ့်တမျိုးဖြင့် ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွါးများအားထုတ်သော ယောဂီသည် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်, ဈာန်, အရဟတ္တဖိုလ်တို့သို့ အစဉ်အတိုင်း ရောက်နိုင်ပုံ	၄၉၄
၄၇၆။	အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှုရန်သွားသောယောဂီ၏ သွားသော ခရီး, လာသောခရီးကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အစဉ်ကို ကောင်းစွာ ပြီးစေနိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုး ရှိကြောင်း အကျယ်ဖွင့်ပြချက်	၄၉၄
၄၇၇။	ဥဒ္ဓုမာတကဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော သူသေကောင် အာရုံနိမိတ်၌ ဝိပဿနာ ပွါးလိုသောယောဂီသည် "ဤအကျင့်ဖြင့် အိုခြင်းသေခြင်းမှ မချွတ်မုချ လွတ်မြောက်ရပေတော့မည်"ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အကျိုးအာနိသင်ကို ရှုမြင်သင့်ကြောင်းကို အဖိုးတန် ပတ္တမြားရတနာရသော လူဆင်းရဲ ဥပမာထား၍ ထင်ရှားစွာ ဖွင့်ပြခြင်း	၄၉၇
၄၇၈။	ဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သူအား ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ပါးထင်ပုံနှင့် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဝယ် ဝိတက်, ဝိစာရ, ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာဟူသော ဈာန်အင်္ဂါငါးပါး ထင်ရှားဖြစ်ပုံ	၄၉၉

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

ဝိနီလကာဒိကမ္မဋ္ဌာန •

၄၇၉။ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း စသည်ကို စီးဖြန်းရာ၌လည်း ကမ္မ-ဋ္ဌာန်း နိမိတ်ယူပုံယူနည်း စသည်မှာ ဥဒ္ဓုမာတက ကမ္မ-ဋ္ဌာန်းအတိုင်းပင်ဖြစ်၍ ဆိုင်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အမည်မျှကိုသာ လဲလှယ်၍ နှလုံးသွင်းရပုံ ၃၀၁

၄၈၀။ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာ၌ ပြောက်ကျားသော အဆင်းများစွာထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အနီ အဖြူ အညို များစွာထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ ၃၀၁

၄၈၁။ ဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာ၌ သွေးပြည်တတွေတွေယိုစီးသကဲ့သို့ထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ မလှုပ်မရှက် ငြိမ်သက်လျက် ထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ.... .... ၃၀၂

၄၈၂။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းလိုသော ယောဂီသည် အပိုင်းပိုင်းပြတ်သော သူသေကောင်ကို ရနိုင်ရာ စစ်မြေပြင်သို့ဖြစ်စေ, သူခိုး ဓားပြ ထကြွသောင်းကျန်းသော အရပ်သို့ဖြစ်စေ, သုသာန်သို့ဖြစ်စေ, သစ်ကျားစသော သားရဲတို့ အစာစားရာဌာနသို့ဖြစ်စေ သွားရောက်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကောင်ကို ရှာသင့်ပုံ ၃၀၂

၄၈၃။ အပိုင်းပိုင်းပြတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကောင်၏ ကိုယ်အင်္ဂါတို့သည် ပြန့်ကြဲလျက်နေမူ တနေရာတည်းတွင် တခုတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ နှလုံးသွင်း၍ စီးဖြန်းရပုံနှင့် ထိုသို့မဖြစ်နိုင်လျှင် တဦးဦးကိုခိုင်းစေ၍ တနေရာတည်း၌ စုပုံစေအပ်ပုံ ၃၀၂

၄၈၄။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရာ၌ အလယ်တွင် အပေါက်အပြတ်ကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အပြည့်အစုံ အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ ၃၀၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၇၅။	ဝိက္ခာယိတကကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့ ကိုက်ရာ, ခဲစားရာကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အပြည့်အစုံ အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ	၅၀၃
၄၇၆။	ဝိက္ခိတ္တကကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ထင်ရှားသော အကြားရှိသကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊အပြည့်အစုံအာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ....	၅၀၄
၄၇၇။	ဟတဝိက္ခိတ္တက ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ လက်နက် ဒဏ်ချက် ထိရာ အမာဝကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ အပြည့်အစုံ အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ....	၅၀၄
၄၇၈။	လောဟိတက ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ လေတိုက်၍ တဖြတ်ဖြတ် လှုပ်သည့် နီသော တံခွန်ကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ မလှုပ်မရှက် ငြိမ်သက်လျက် အာရုံထင်မှု ပဋိ-ဘာဂ နိမိတ်ဖြစ်ပုံ	၅၀၄
၄၇၉။	ပုဠုဝကကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းလျှင် သေဆုံးပြီး၍ နှစ်ရက် သုံးရက်ကြာပြီ ဖြစ်သော သူသေကောင်၏ ဒွါရ ကိုးပေါက်တို့မှ ပိုးလောက်တို့တဖွားဖွားကျသောအခါ၌ စီးဖြန်းသင့်ပုံနှင့် တလှုပ်လှုပ်ကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဖြစ်၍ သလေးထမင်းခဲကဲ့သို့ အာရုံထင်လျှင် ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပုံ	၅၀၅
၄၈၀။	အဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသူသည် အရိုးစုကို ဝဏ္ဏ, လိင်္ဂစသော အခြင်းအရာ ဆယ့်တမျိုးတို့တွင် တမျိုး မျိုးဖြင့် ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ယူသင့်ပုံနှင့် ထိုသို့မှ မယူနိုင်လျှင် နဖူးရိုး၌ စိတ်စိုက်ထားသင့်ပုံ	၅၀၆
၄၈၁။	အဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်နှင့် ပဋိဘာဂနိမိတ် တူ, မတူ စိစစ်ဝေဖန်ပုံ	၅၀၈

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | စာမျက်နှာ

ပကိဏ္ဏကကထာ

၄၉၂။ အသုဘအကောင်ပုပ်သည် ဖူးဖူးရောင်ခြင်း, အညိုကွက်, အမဲကွက်ထခြင်း စသည်ဖြင့် သဘောအမျိုးမျိုးရှိသောကြောင့် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆယ်မျိုးဟောရပုံ ၅၁၀

၄၉၃။ ယောဂီတို့စရိုက်သည် အသွင်သဏ္ဍာန်ကို တပ်မက်ခြင်း, အဆင်းကို တပ်မက်ခြင်းစသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိကြရာ ထိုထိုယောဂီတို့၏စရိုက်နှင့် ကိုက်ညီစေရန် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆယ်မျိုးဟောရပုံ ၅၁၁

၄၉၄။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ဆယ်ပါး၌ အာရုံအားနည်းသောကြောင့် ဝိတက်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ စိတ်တည်တံ့နိုင်၍ ဝိတက်နှင့်ကင်းလျက် စိတ်မတည်တံ့နိုင်သောကြောင့် ပဌမစျာန်သာ ဖြစ်ပေါ်နိုင်၍ ဒုတိယစျာန် စသည်တို့ မဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြပုံကို ထိုးဝါး၏အစွမ်းဖြင့်သာ ရပ်တည်နိုင်သော လှေဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း ၅၁၃

၄၉၅။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်သော်လည်း ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အားထုတ်သော ယောဂီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အကျိုးကို မြင်သောကြောင့်၎င်း, နီဝရဏ အပူကို ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၎င်း ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ပီတိသောမနဿဖြစ်ပုံကို ပန်းမှိုက်သွန် ဥပမာ, ပျို့အန်မှ ရောဂါသက်သာသည့် လူမမာ ဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း ၅၁၃

၄၉၆။ အသုဘဆယ်ပါး ပြားငြားသော်လည်း လက္ခဏာ အားဖြင့် တပါးတည်းသာရှိပုံနှင့် ယင်းအသုဘသဘောသည် သူသေကောင်၌သာ ထင်နိုင်သည်မဟုတ်ပဲ အသက်ရှင်သူ၏ကိုယ်၌လည်း ထင်နိုင်ပုံကို **စေတိယပဗ္ဗတဝါသိမဟာတိဿထေရ်** ဥပမာ, **သံဃရက္ခိတထေရ်**၏ အလုပ်အကျွေးသာမဏေ ဥပမာများဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း ၅၁၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၄၉၇။ သူသေကောင်သည် အသုဘသာဖြစ်သကဲ့သို့ အသက်
ရှိသော သတ္တဝါသည်လည်း အသုဘစင်းစင်းသာဖြစ်ပုံ
နှင့် ယင်းသို့ အသုဘစင်းစင်းဖြစ်သော်လည်း အသက်
ရှင်သူ၏ကိုယ်၌ အခိုက်အတန့်မျှ နံ့သာရေမိုး ချိုးလိမ်း
သုတ်သင် တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသော
ကြောင့် လူအများမှာ အသုဘလက္ခဏာမထင်နိုင်ပုံ.... ၅၁၄

၄၉၈။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အရိုးသုံးရာကျော်, အဆစ်
အဆက် တရာ့ရှစ်ဆယ်, အကြောကိုးရာ, သားတစ်
ကိုးရာ, အရေစို အရေပါးစသည်တို့ဖြင့် တည်ဆောက်
ထားသည်ဖြစ်၍ ဒွါရကိုးပေါက်, မွေးညှင်းပေါက်
ကိုးသောင်းကိုးထောင်တို့မှ မပြတ် ယိုစီးထွက်ကျနေ
သော မစင်မကြယ် ရွံစဖွယ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော်
လည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖီးလိမ်းသုတ်သင် ပြင်ဆင်ချယ်သ
ထားကြသဖြင့် ရွံရှာဖွယ်ရာ အသုဘသဘောလက္ခဏာ
ကို မသိမမြင် ဉာဏ်မဝင်နိုင်ကြပဲ ယောကျ်ားမိန်းမတို့
အချင်းချင်း ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ချစ်သွေး
မြူနေကြရှာပုံကို အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း.... .... ၅၁၄

၄၉၉။ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် တပ်မက် နှစ်သက်စရာ
ဘာမျှမရှိ စပ်ဆုပ်ရွံရှာစရာသာ ဖြစ်သော်လည်း
အဝိဇ္ဇာအမိုက်တရား မြေးရစ်ထားသဖြင့် သတ္တဝါ
များမှာ ဣတ္ထိ, ကန္တ, နိစ္စ, သုခ, အတ္တ ဟု စွဲလမ်းနေကြ
ပုံကို ပင်မြင့်တွင်ရှိသော ပေါက်ပွင့်အား သားတစ်ဟု
အထင်မှား၍ သွားရည်း တမြားမြား ဖြစ်နေသော
မြေခွေးအို ဥပမာဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း ၅၁၆

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ
ပဉ္စမတွဲ
မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ
ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိဿယ

(ပဌမတွဲ)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဂန္ထာရမ္ဘကထာ

(က)။ သိဒ္ဓံ သီဃံ သမာရဒ္ဓံ၊ နမော ဗုဒ္ဓါယ သာဒရံ။
ဇိနစက္ကံ စိရံ ဌာတု၊ ဏူဒ္ဓံ ဖိတံ သုနိမ္မလံ။

(ခ)။ ဝိသုဒ္ဓိဒါယကံ ဗုဒ္ဓံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒံ။
ဝိသုဒ္ဓိပါပကံ ဓမ္မံ၊ နမေ သံဃံ ဝိသုဒ္ဓိဂံ။

(ဂ)။ ဝတ္ထုတ္တယံ နမဿိတွာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိဿယံ။
ကရိဿံ တရုပန္တိနံ၊ ကုလပုတ္တာန နိဿယံ။

နိဒါနာဒိကထာ

၁။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော၊
စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယံ။
အာတာပီ နိပကော ဘိက္ခု၊
သော ဣမံ ဝိဇဋယေ ဇဋန္တိ။

၁။ သပညော၊ (တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှင့် ယှဉ်သော ကမ္မဇ)[၁] ပညာရှိသော။ နရော၊ သူသည်။ သီလေ၊ (သမထဝိပဿနာ၏ ဥပနိဿယပါဒက

မှတ်ချက် ၁-ဤသို့သော လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ အနက်စကားများမှာ ဆိုင်ရာ အဖွင့်မှ ယူ၍ပြဆိုထားသော အဓိပ္ပါယတ္ထအနက်များဖြစ်သည်၊ သဒ္ဒါနက်အကျဉ်းမျှသာ အလိုရှိလျှင် ၎င်းတို့ကို ခြင်းချန်ထားနိုင်သည်။ (ဆဋ္ဌသံဂီတိသောဓက)

ဖြစ်သော ကုသိုလ်) သီလ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ (ကောင်းစွာ ဖြည့်ကျင့်သော အားဖြင့်) မြဲစွာတည်ဦး၍။ အာတာပီ၊ အကုသိုလ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အလွန် လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပကော၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို ဖြေခြာက်သွေ့စေတတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်တို့မှ မိမိကို စောင့်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်ခြင်း၌ ယှဉ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍[၁]။ စိတ္တဉ္စ၊ သမာဓိကိုရင်း။ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုရင်း။ ဘာဝယံ-ဘာဝယန္တော၊ ပွါးစေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော-တာဒိသော၊ ထိုသို့သော (သီလ သမာဓိ တိဝိဓပညာ အာတာပ ဟူသော ဆဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံသော)။ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသူသည်[၂]။ ဣမံ ဇဋံ၊ (ဝါးရုံအခက် အရှက်အမြေးနှင့်တူသော) ဤတဏှာဟူသော အရှက်အမြေးကို။ ဝိဇဋယေ-ဝိဇဋေယျ၊ ဖြေဖြတ်ရှင်းလင်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသွေဖြင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗသုတ် ပုဒ်ပြီးလတ်သတည်း။

ဣတိ ဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝါ၊ ဤသို့ ယခု ငါထားအပ်တိုင်းသော "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ" စသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံ၊ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ မှီရာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော) ဤသုတ်ပုဒ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အဘယ်အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကြောင့်။ တံ၊ ထိုသုတ်ပုဒ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ပန၊ နည်း။ ကိရ၊ တဆင့်ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူစဉ်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဥ့်၏ တခုသောအဖို့ (ဖြစ်သော သန်းခေါင်ယံ)၌။ အညတရော၊ (သက္က ပဇာပတိ မာတလိ ဝေဿဝဏ စသည်တို့ကဲ့သို့) မထင်ရှားသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားတယောက်သည်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အတ္တနော၊

* အထက်ခေါင်းစီးနေရာ လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ ဂဏန်း ၂-မျိုးဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စာမျက်နှာနှင့် စာကြောင်းကိုပြသည်။ လက်ဝဲဖက်စာမျက်နှာရှိ ဂဏန်းသည် နိဿယ စာမျက်နှာ အစဖြစ်၍ လက်ျာဖက်စာမျက်နှာရှိ ဂဏန်းသည် နိဿယစာမျက်နှာ အဆုံး ဖြစ်သည်။

၁-ဥာဏ်ရင့်ကျက်သည်ဖြစ်၍-ဟုလည်း ပြန်သင့်၏။ ဥာဏပရိပါကဝသေန နိပက္ကတီတိ နိပကောဟု အဝုဒ္ဓိကပဒသိဒ္ဓိ ကြံရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂-သသူ-ဟူရာ၌ သောသူ-ဟူ၍လည်း ပြင်၍ ဆိုနိုင်၏။ မူဟောင်းဝေါဟာရ မပျက်စေလိုသောကြောင့်ရင်း အက္ခရာစာနေကျဉ်း၍ စာသားကျဉ်းနိုင်သောကြောင့်ရင်း မူရင်းအတိုင်းပင် ထားလိုက်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

၏။ သံသယသမုဂ္ဃါဋတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာကို ကောင်းစွာ နုတ်ခြင်း အကျိုးငှါ—

ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယာ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ အန္တော-ဇဋာ၊ (ဝါးရုံအခက်ကဲ့သို့) အတွင်း၌ ဖွဲ့ရှက်တတ်၏။ ဗဟိဇဋာ၊ အပ၌ ဖွဲ့ရှက်တတ်၏။(တနည်း) ယာ တဏှာ၊ ကို။ အ န္တောဇဋာ ဗဟိဇဋာ၊ (ဝါးရုံခက်အရှက်ကဲ့သို့ အတွင်းအပ၌ ဖွဲ့ရှက်ရှုပ်ထွေး ရစ်မြဲ့တတ်သောကြောင့်) အန္တောဇဋာ ဗဟိဇဋာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်အပ်၏။ တာယ ဇဋာယ၊ ထို အတွင်းအပ ဖွဲ့ရှက်ရှုပ်ထွေး ရစ်မြဲ့တတ်သော တဏှာသည်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇဋိတာ၊ ငြိတွယ်ချုပ်စပ် မြဲ့ရစ်အပ်၏။ တံ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ အဟံ၊ သည်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ဣမံ ဇဋံ၊ ကို။ ကော၊ အဘယ်သို့သော ယောကျ်ား ကောင်းသည်။ ဝိဇဋယေ-ဝိဇဋေယျ၊ ဖြေဖြတ် ရှင်းလင်းနိုင် အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့—

ဣမံ ပဉှံ၊ ဤ(ဝိမတိစ္ဆေဒနာ)ပုစ္ဆာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ တဿာ-ဂါထာယ၊ ထိုပုစ္ဆာဂါထာ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ သခေပတ္ထော၊ အနက်ကျဉ်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇဋာတိ-ဇဋာ၊ ဇဋာ ဟူသော ဤအမည် သည်။ ဇာလိနိယာ၊ ဝါးရုံခက်အရှက် ကွန်ရက်နှင့် တူသော[၁]။ ဝါ၊ (မိမိ၏ အစိတ်ဖြစ်သော တရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိုက် အပြားဟူသော)အမြဲ့ အရှက်ရှိသော[၂]။ တဏှာယ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဝါ၊ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ သာ-တဏှာ၊ ကို။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။ ဟေဋ္ဌုပရိယဝသေန၊ အောက်၌ ဖြစ်တုံ အထက်၌ ဖြစ်တုံ ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်။ သံသိဗ္ဗနဋ္ဌေန၊ ငြိတွယ်ချုပ်စပ် ဖွဲ့ရှက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောသဘောဖြင့်။ ဝေဠုဂုမ္ဗာ-

---

၁-ဇာလိနိန္တိ ဇာလသဒိသံ။ ယထာ ဇာလံ သမန္တတော သိဗ္ဗိတံ အာကုလံ ဗျာကုလံ၊ ဧဝံ တဏှာပိ ဇာလသဒိသတာယ ဇာလိနီတိ ဝုတ္တာ။ (အံ ဋ္ဌ ၂-၃၇၅)

၂-ငင်း ဋ္ဌ အဖွင့်ကို မှီသည်။ ပဟုတ-အနက်ဖြစ်သည်။ (ပြည် မူရင်း)

ဒီနံ၊ ဝါးရုံစသည်တို့၏။ သာခါဇာလသခ်ါတာ၊ အခက်အရွက် ကွန်ရက်ဟုဆို
အပ်သော။ ဇဋာ ဝိယ၊အဖွဲ့အရှက်အမြွေးအရှုပ်ကဲ့သို့။ဝါ၊ အရှုပ်နှင့်တူသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဇဋာ၊
ဇဋာဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်အပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ-သော၊ ထိုဇဋာဟူ၍
ခေါ်အပ်သော ဤတဏှာကို။သကပရိက္ခာရပရပရိက္ခာရေသု၊ မိမိ၏သင်္ကန်း
စသော ပရိက္ခရာ, သူတပါး၏ ပရိက္ခရာတို့၌ၡင်း။ သကအတ္တဘာဝ ပရအတ္တ-
ဘာဝေသု၊ မိမိအတ္တဘော,သူတပါးအတ္တဘောတို့၌ၡင်း။အဇ္ဈတ္တိကာယတန-
ဗာဟိရာယတနေသု စ၊ တို့၌ၡင်း။ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ကြောင့်။ အန္တောဇဋာ ဗဟိ-
ဇဋာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအပြား
အားဖြင့်။ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊သော။တာယ ဇဋာယ၊ထိုတဏှာဟူသော ကွန်ရက်
အဖွဲ့အရှက် အရှုပ်အထွေးသည်။ပဇာ၊ ကို။ ဇဋိတာ၊ ငြိတွယ်ချုပ်စပ် မြွေးရစ်
အပ်၏။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ ဝေဠုဂုမ္ဗဇဋာဒီဟိ၊ ဝါးရုံ၏
အစိတ်ဖြစ်သော အခက်အလက် ကွန်ရက် အဖွဲ့အရှက်စသည်တို့သည်။ဝေဠု-
အာဒယော၊ အပေါင်းဖြစ်သော ဝါးရုံစသည်တို့ကို။ဇဋိတာ ယထာ၊ မြွေးရှက်
ငြိတွယ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူပင်။ တာယ တဏှာဇဋာယ၊ သည်။
သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သတ္တနိကာယသင်္ခါတာ၊ သတ္တဝါအပေါင်း
ဟု ဆိုအပ်သော။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါကို။ ဇဋိတာ ဝိနဒ္ဓါ၊ မြွေးရစ်
အပ်၏။ သံသိဗ္ဗိတာ၊ ချုပ်စပ်ငြိတွယ်အပ်၏။ ဣတိ-အယံ အတ္ထော၊ ဤကား
အနက်။ စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်။ ဇဋိတာ၊ ၏။ တံ တံ ဂေါတမ ပုစ္ဆာမိတိ၊ ဤဝါကျ၌။ အတ္ထော၊
ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မြွေးရစ်ချုပ်စပ် ငြိတွယ်အပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ အဟံ ပုစ္ဆာမိ၊ အကျွန်ုပ်
မေးလျှောက်ပါ၏။ ဂေါတမာတိ၊ ပါဠ်ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်
တော်ဖြင့်။ အာလပတိ၊ ၏။ ကော ဣမံ ဝိဇဋယေ ဇဋန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
ဧဝံ၊ သို့။ တေဓာတုကံ၊ သုံးပါးသော ဓာတ်အပေါင်းကို။ ဇဋေတွာ၊ မြွေးရစ်
ချုပ်စပ်၍။ ဌိတံ၊ သော။ ဣမံ ဇဋံ၊ ကို။ ကော၊ သည်။ ဝိဇဋေတုံ၊ ဖြေဖြတ်
ရှင်းလင်းခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်နည်း။ ဣတိ-အတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊
၏[၁]။ ဣတိ-အယံ၊ သော။ သင်္ခေပတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်၌ ပုစ္ဆိတိ-ဟူသော (က) မှုကဲ့ သင့်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

[၂] ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝါ၊ အဖွိုတပါးကိုဆိုအံ့။ ဇေ-ဣမိနာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အန္တောဇဋ္ဌာစသည်ဖြင့်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလျှောက်အပ်သည် ဖြစ်ရကား။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသော ဉေယျတရားတို့၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏ-စာရော၊ အထိအခိုက် (အငြိအတွယ် အနှောက်အရှက် အဖျက်အဆီး) ကင်းသော ဉာဏ်ဟူသော သွားခြင်းရှိတော်မူထသော။ ဒေဝဒေဝေါ၊ သမ္မုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ် ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့ထက် ထူးမြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ သမ္မုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ် ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့သည် ပူဇော်ထိုက်သော နတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ဝါ၊ တို့၏ မှီခို ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာ မဟာနတ်ကြီး ဖြစ်တော်မူထသော။ သက္ကာနံ၊ (ခပ်သိမ်းသော လောကဓာတ်၌ နေကုန်သော) သိကြားအပေါင်းတို့ထက်။ အတိသက္ကော၊ (သဗ္ဗညုတ ဆအသာဓာရဏ စသော ဂုဏ်တန်းဆာဖြင့်) လွန်စွာ တင့်ကဲသော သိကြားဖြစ်တော်မူထသော။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ထက်။ အတိဗြဟ္မာ၊ (ရူပနာမ ဂုဏ်နှစ်ဝဖြင့် ဆဆ) လွန်မြတ်သော ဗြဟ္မာဖြစ်တော်မူထသော။ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒေါ၊ လေးပါးသော ဝေသာ-ရဇ္ဇဂုဏ်ဖြင့် ကြောက်တုန်ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းတော်မူထသော။ ဒသဗလ-ဓရော၊ ဌာနာဌာနကောသလ္လစသော ဆယ်ပါးသော ဉာဏ်အားကို ဆောင်တော်မူထသော။ အနာဝရဏဉာဏော၊ အလုံးစုံသော ဉေယျတရားတို့၌ အပိတ်အပင် ကင်းသဖြင့် ဟင်းလင်းသိမြင်နိုင်သောဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ သမန္တစက္ခု၊ အလုံးစုံသော ဉေယျတရားတို့ကို ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူထသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဿ-ဒေဝပုတ္တဿ၊ အား။ တမတ္ထံ၊ ထို မေးလျှောက်အပ်သော အနက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ "သီလေ။ ပ။ ဇဋ"န္တိ၊ ဇဋံ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဝိဿဇ္ဇနာ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၂။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ၌။ မဟေသိနာ၊ မြတ်သော သီလကျေးဇူး အစုစသည်ကို ရှာတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတာယ၊ သော။ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ၏။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်ထသော။ သီလာဒိဘေဒနံ၊ သီလ သမာဓိ ပညာစသည် အပြားရှိသော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်။ ဝဏ္ဏယန္တော၊ ချဲ့ဖွင့်သည်ဖြစ်၍။

[ ] ဤသို့သော ၄-ထောင့်ကွင်း အတွင်းရှိ ဂဏန်းမှာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဠိ စာအုပ်မှ စာမျက်နှာ နံပါတ်ဖြစ်သည်။

ဇိနသာသနေ၊ ၌။ သုဒုလ္လဘံ၊ အလွန်လျှင်ရခဲစွာသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘိတွာန၊ ရပါကုန်လျက်။ သီလာဒိသင်္ဂဟံ၊ သီလအစရှိသော ခန္ဓတ္တယဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်ထသော။ ခေမံ၊ (ကိလေသာခိုးသူ၏ ပိတ်ဆို့ နှောင့်ယှက်မှုဟူသော) ဘေးရန်ကင်းထသော။ ဥဇုံ၊ (အန္တဒ္ဒွယ မာယာဒိ-ကာယဝင်္ကအစရှိသည်ကို ကြဉ်ရှောင်ပယ်လွှဲသဖြင့် လမ်းကွဲမရှိ တရိုးတည်း) ဖြောင့်မတ်စွာထသော။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို။

ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မသိကုန်သောကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ အရှင်ဂေါတမ သာသနာတော်၌။ သုဒ္ဓိ-ကာမာပိ၊ ဝိသုဒ္ဓိကို လိုချင်တောင့်တကုန်သည် ဖြစ်လျက်လည်း။ ယေ ယောဂိနော၊ အကြင် (ဘာဝနာ၌ မပြတ်ယှဉ်သော လုံ့လရှိသော အမျိုးသား) ယောဂီတို့သည်။ ဝါယမန္တာပိ၊ (ဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်စိမ့် ရည်မှန်း၍ ရဟန်းတရား) အားထုတ်ပါကုန်လျက်လည်း။ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ရည်ရွယ်စိတ်ရှိသော ဝိသုဒ္ဓိကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကြကုန်။

တေသံ ယောဂိနံ၊ တို့၏။ ပါမောဇ္ဇကရဏံ၊ ဝမ်းမြောက်သော သူ၏ အဖြစ်(ဝမ်းမြောက်ခြင်း)ကို ပြုတတ်ထသော။ သုဝိသုဒ္ဓဝိနိစ္ဆယံ၊ (နိကာယ်တပါးတို့၏အယူနှင့် မရောသည်ဖြစ်၍) ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော အဆုံးအဖြတ်ရှိထသော။ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဟာရ တိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ ဒေသနာနယ-နိဿိတံ၊ ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာအစရှိသော ဒေသနာနည်းကို မှီထသော။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို။ ဘာသိဿံ၊ ဟောပေအံ့။ သက္ကစ္စ၊ ရိုသေလေးမြတ်သည်ကိုပြု၍။ ဘာသတော၊ ဟောသော။ မေ၊ ၏။ တံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိကာမာ၊ နိဗ္ဗာန် အရဟတ္တဖိုလ်ကို လိုချင်တောင့်တကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သက္ကစ္စ၊ ရိုရိုသေသေ လေးလေးမြတ်မြတ်ပြု၍။ နိသာမယထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤရှေ့သော စကားအစဉ်ဖြင့် ဂန္ထာရမ္ဘအစီအရင်ပြီးပြီ။ (သံ အာဒရံ ကစ္စ သက္ကစ္စ)။

၃။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံဟူသောပုဒ်၌။ သဗ္ဗမလဝိရဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော (ရာဂစသော မလ, ဒုစ္စရိတသံကိလေသ စသော) မလတို့မှ ကင်းသော။

အစ္စန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်ထက်ဝန်းကျင်အဖို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဝါ၊ အခါ ခပ်သိမ်းရင်း အချင်းခပ်သိမ်းရင်း စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဿာ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ထို (ရာဂစသောမလ, သံကိလေသမလ တို့မှ) စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ မည်၏။ အဓိဂ-မူပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းကို။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်[၁]။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သော အယံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောသုတ်၌။ ဝိပဿနာမတ္တဝသေနေဝ၊ ဝိပဿနာသာမည၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို ဘုရားဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ "သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ။ပ။ ဝိသုဒ္ဓိယာ"တိ၊ ဟူသော သာဓကစကားကို။ အာဟ၊ ၏။

[သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မြဲသည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ယဒါ၊ ၌။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ သုံးသပ်၏။ အထ-ပစ္ဆာ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်စသည်တို့၏ ဖြစ်သည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဒုက္ခေ၊ အနိစ္စအခြင်းအရာအားဖြင့် ရှုအပ်သော တေဘူမက ခန္ဓာပဉ္စကဝဋ္ဋဒုက္ခ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ကိုရ၏။ သေ-ဧသော၊ ဤနိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဟူသော မဂ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။][၂]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ ဈာနပညာဝသေန၊ ဈာန်ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ "ယမှိ ဈာနဉ္စ ပညာ စ၊ သ ဝေ နိဗ္ဗာန-သန္တိကေ"တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[ယမှိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဈာနဉ္စ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော ဈာန်သည်၎င်း။ ပညာ စ၊ ဝိပဿနာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊

၁-သီလသမာဓိတိဝိပေညာအာတာပသင်္ခါတာ ဆ ဓမ္မာ မုချေန ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ တမ္ပကာသကောပိ ဂန္ထော တဗ္ဗောဟာရေန။ (ပြည်)

၂-ဤသို့သော ၄-ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ အနက်များမှာ ထုတ်ပြအပ်ဆဲ သာဓကပါဠိ၏ အနက်များဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာနသန္တိကေ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်နီးသော အကျင့်၌။ ဌိတော၊ တည်သည် မည်၏။]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ ကမ္မာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ [၃]"ကမ္မံ ။ပ။ ဓနေန ဝါ"တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[ကမ္မံ၊ မဂ်စေတနာဒင်း။ ဝိဇ္ဇာ စ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဒင်း။ သီလဥ္စ၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တဒင်း။ ဥတ္တမံ၊ သော။ ဇီဝိတံ၊ သမ္မာအာဇီဝဒင်း။ ဓမ္မော စ၊ ကြွင်းသော အရိယမဂ်တရားဒင်း။ ဧတေန၊ ဤစေတနာနှင့် တကွသော အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ဖြင့်။ (တနည်း) ကမ္မံ၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်ဒင်း။ ဝိဇ္ဇာ စ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်ဒင်း။ ဓမ္မော စ၊ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိသည်ဒင်း။ သီလံ၊ သမ္မာအာဇီဝသည်ဒင်း။ ယဿ၊ အကြင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ ဇီဝိတံ၊ မည်၏။ ဧတေန၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ဖြင့်။ မစ္စာ၊ တို့သည်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ သံသရာမှ စင်ကုန်၏။ ဝါ၊ သံကိလေသမလမှ စင်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေန ဝါ၊ မျိုးနွယ်ဖြင့်ဒင်း။ ဓနေန ဝါ၊ ဖြင့်ဒင်း။ န သုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်။]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ သီလာဒိဝသေန၊ သီလစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသိ-တော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ "သဗ္ဗဒါ ။ပ။ ဒုတ္တရ"န္တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[သဗ္ဗဒါ၊ ဆောက်တည်သည်မှစ၍ အခါခပ်သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ စတု-ပါရိသုဒ္ဓိသီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ပညဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော။ သုသမာဟိတော၊ (ထိုပညာနှင့် ယှဉ်သော သမာဓိဖြင့်) ကောင်းစွာ တည်ကြည်ထသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ (အကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို ပယ်ခြင်း ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ) အားထုတ်သော လုံ့လရှိထသော။ ပဟိတတ္တော၊ ကိုယ်အသက်၌ ငဲ့ခြင်း ကင်းလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှုလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိထသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးခပ်နိုင်ခဲသော။ ဩဃံ၊ လေးပါးသော ဩဃကို။ ဝါ၊ သံသရာမဟာဩဃကို။ တရတိ၊ ကူးခပ်နိုင်၏။]

ကတ္ထစိ၊ ၌။ သတိပဋ္ဌာနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။"ဧကာယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ ။ပ။ နိဗ္ဗာ-နဿ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ယဒိဒံ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ"တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒိဒံ-ယေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကာယနော၊ ခရီးနှစ်ကွဲမရှိ တကြောင်းတရိုးတည်းသော ခရီးဖြစ်ထသော။ (မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်သော ခရီးဖြစ်သော။ အပေါင်းအဖော် အခြွေအရံနှင့် တသောသော ပေါင်းဖော်ခြင်းကို ပယ်ပြီး၍ တကိုယ်တည်း ဆိတ်ဆိတ်ညံ့ညံ့ လူသံမနှော သော အရပ်၌နေလျက် သွားအပ်သော ခရီးဖြစ်သော။ မြတ်သောဘုရားရှင် ၏ ခရီးဖြစ်သော။ တခုတည်းသော ဘုရားသာသနာတော်၌သာ ပေါ်သော ခရီးဖြစ်သော။) အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော ခရီးသည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ရာဂစသော မလ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘ အစ ရှိသော ဥပက္ကိလေသတို့မှ အထူးသဖြင့် စင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ၊ ဟောတိ၊ ၏။]

သမ္မပ္ပဓာနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကား။ ဣမသ္မိံ ပဥှာဗျာကရဏေ၊ ဤနတ်မေးသော ပဥှာကို ဖြေဆိုရာ၌။ သီလာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိတော၊ ၏။

၄။ တတြ-တိဿ ဂါထာယံ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော သံဝဏ္ဏနာ သည်။ သခေပဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယာတိ၊ ယဟူသောပုဒ်၏။ (သီလေ ဌတ္ဝာတိ အတ္ထော၊ ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။) သီလေ၊ ကုသိုလ်သီလ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ (ဣတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော) စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။ သီလံ၊ ကို။ ပရိပူရယမာနောယေဝ၊ ဖြည့်သသူကိုသာလျှင်။ သီလေ ဌိတောတိ၊ သီလ၌ တည်သသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့သီလကို ဖြည့်ကျင့်သသူ ကိုသာ သီလ၌ တည်သသူဟု ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်) ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ ဟူသော ပါဌ်၌။ သီလံ၊ ကုသိုလ်သီလကို။ ပရိပူရဏေန၊ အားဖြင့်။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ ၍။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ နရောတိ၊ ကား။ သတ္တော၊ သည်။ သပညောတိ၊ ကား။ ကမ္မဇ-တိဟေတုကပဋိသန္ဓိပညာယ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သော ကံကြောင့် ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော။ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ၊ ကား။ သမာဓိဉ္စေဝ၊ သမာဓိကိုလည်းကောင်း။ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း။ ဘာဝယမာနော၊ ပွါးစေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ

စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယံ ဟူသော ပါဌ်၌။ စိတ္တသီသေန၊ စိတ်ကို ပဓာနပြုသဖြင့်။ သမာဓိ၊ ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ပညာနာမေန စ၊ ပညာဟူသော အမည်ဖြင့်လည်း။ ဝိပဿနာ၊ ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ အတ္ထော၊ ကို၊ ပစ္စေတဗ္ဗော၊ ၏။ အာတာပီတိ၊ ကား။ ဝီရိယဝါ၊ အလွန်လုံ့လရှိသော။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ကိလေသာနံ၊ တို့ကို။ အာတာပနပရိတာပနဋ္ဌေန၊ အစဥ်ပူပန်စေခြင်း အဖန်တလဲလဲ ပူပန်စေခြင်းဟူသော သဘောကြောင့်။ အာတာပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဿ-နရဿ၊ အား။ တံ-ဝီရိယံ၊ ထို အာတာပမည်သော လုံ့လသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော-နရော၊ သည်။ အာတာပီ၊ အကုသိုလ်ကို ပူပန်စေနိုင်သော အလွန်လုံ့လရှိသသူမည်၏[၁]။ နိပကောတိ တ္ထော၊ ၌။ ပညာ၊ ကို။ နေပက္ကံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာယ၊ ထို(အကုသိုလ်ဟူသော အစေးညှန်နှဲ့ကို ခြောက်သွေ့စေ၍ နေပက္ကဟုခေါ် အပ်သော)ပညာနှင့်။သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသသူတည်း။ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဤနိပကောဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ပါရိဟာရိကပညံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်ခြင်း၌ ယှဥ်သော ပညာကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ပဉ္စာဗျာကရဏေ၊ ၌။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပညာ၊ သည်။ အာဂတာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတွင်။ ပဌမာ၊ လက်မှန်ပညာသည်။ ဇာတိပညာ၊ ပဋိသန္ဓေကပါသည့် ပညာတည်း။ ဒုတိယာ၊ သည်။ ဝိပဿနာပညာ၊ တည်း။ တတိယာ၊ သည်။ သဗ္ဗကိစ္စပရိဏာယိကာ၊ အဘိက္ကမစသော အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို သာတ္ထကသမ္ပဇဉ် စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ဆောင်တတ်သော။ ဝါ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ခြင်း အဖန်တလဲလဲမေးခြင်း ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်း အစီအရင်စသော) ကုန်အောင်စုံသော ကိစ္စတို့ကို သိမ်းဆည်း၍ ဆောင်တတ်သော။ ပါရိဟာရိကပညာ၊ တည်း။ ယောယောဂါဝစရော၊ သည်။ သံသာရေ၊ ၌။ ဘယံ၊ ဘေးမျိုးစုံကို။ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ သော-ယောဂါဝစရော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ မည်၏။ သော ဣမံ ဝိဇဋယေ ဇဋန္တိ၊ ကား။ သော-တာဒိသော၊ ထိုသို့သော။

---

[၁]-ပဟူတေ စ ပသံသာယံ၊ နိန္ဒာယဉ္စာတိသာယနေ။
နိစ္စယောဂေ စ သံသဂ္ဂေ၊ ဟောန္တိမေ မန္တုအာဒယော။
ပဟူတေ-နေဝါ။ ပသံသာယံ-သီလဝါ။ နိန္ဒာယံ-ဝသလီ, ပါပီ။ အတိသာယနေ-အာတာပီ။ နိစ္စယောဂေ-ဒဏ္ဍီ။ သံသဂ္ဂေ-တေလီ။ ။ဤသို့ သဒ္ဒလက္ခဏာ-လာ၍ အလွန် လုံ့လရှိသသူဟု ယောဇနာသည်။ (ပြည်)

ဏ္ဍမိနာ စ သီလေန၊ နှင့်၎င်း။ ဏ္ဍမိနာ စ စိတ္တသီသေန နိဒ္ဒိဋ္ဌသမာဓိနာ၊ ဤ စိတ်ကို ခေါင်းတပ်၍ ပြအပ်သော သမာဓိနှင့်၎င်း။ တိဝိဓာယ၊ သော။ ဏ္ဍမာယ စ ပညာယ၊ နှင့်၎င်း။ ဏ္ဍမိနာ စ အာတာပေန၊ နှင့်၎င်း။ ဏ္ဍတိ၊ သို့။ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသူသည်။ သေယျထာပိ နာမ၊ ပုံတူပမာ မည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပထဝိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ရပ်၍။ သုနိသိတံ၊ ကောင်းစွာ သွေးအပ်ပြီး၍ အလွန်မြမြထက်သော။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မိုး၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးမားသော။ဝေဠုဂုမ္ဗံ၊ဝါးရုံကို။ ဝိဇဋေယျ ယထာ၊ထွင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သီလပထဝိယံ၊ ၌။ [၄] ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ သမာဓိသိလာယံ၊ ၌။ သုနိသိတံ၊ မြမြထက်အောင် ကောင်းစွာ သွေးအပ်သော။ ဝိပဿနာ-ပညာသတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ဝီရိယဗလပဂ္ဂဟိတေန၊ လုံ့လအစွမ်းသည် ချီးပင့်အပ်သော။ ပါရိဟာရိကပညာဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ (ဟု ဆိုအပ်သော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်)၏။ သန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌။ ပတိတံ၊ အစဉ်သဖြင့်ကျသော။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တံ တဏှာဇဋံ၊ ထိုတဏှာဟူသော ကွန်ရက်အရှုပ်အထွေး အမြေးအရစ်ကို။ ဝိဇဋေယျ သဉ္ဆိန္ဒေယျ၊ ကောင်းစွာဖြတ်နိုင်ရာ၏။သမ္ပဒါလေယျ၊ အကြွင်းမဲ့ကောင်းစွာ ထိုးဖောက် နှုတ်ပစ်နိုင်ရာ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ သော-သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ ဇဋံ၊ ကို။ ဝိဇဋေတိ နာမ၊ ခွဲထွင် ဖျက်ဆီးဆဲမည်၏။ ဖလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌။ ဝိဇဋိတဇဋော၊ ဖြေအပ်ပြီးသော တဏှာကွန်ရက်ဟူသော အရှုပ်အထွေး အမြေးအရှက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ ၏။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ လှူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို(သို့ ခြောက်စင်းသော ဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံသော ဘိက္ခုသည် တဏှာအမျှင်ကို ခုတ်ထွင်ပယ်ခွါ ဖျက်ဆီးနိုင်ရာသည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သီလေ ပတိဋ္ဌာယ။ပ။ ဇဋ"န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

၅။ တတြ-တိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌။ အယံ၊ (နရဟူ၍၎င်း ဘိက္ခုဟူ၍၎င်း ဟောအပ်သော)ဤ ယောဂါဝစရကို။ ယာယ ပညာယ၊ အကြင် တိဟေ-တုက ပဋိသန္ဓေ၌ ယှဉ်သော ကမ္မဇပညာဖြင့်။ သပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တတြ-တိဿံ ပညာယံ၊ ၌။ အဿ-ယောဂါဝစရဿ၊ သည်။ ကရဏီယံ၊

ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ ပုရိမကမ္မာနုဘာဝေ-နေဝ၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုဘူးသော တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်သာလျှင်။ အဿ-ယောဂါဝစရဿ၊ ၏။ သာ-ပညာ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တေန-ယောဂိနာ၊ သည်။ အာတာပီ နိပကောတိ ဧတ္ထ၊ ပါဋ္ဌ၌။ ဝုတ္တဝီရိယ-ဝသေန၊ ဖြင့်။ သာတစ္စကာရိနာ စ၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိသည်ရင်း။ ပညာဝသေန၊ နေပက္ကဟု ဟောအပ်သော ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ပဇာနကာရိနာ စ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှုမြော်၍ ပြုလေ့ရှိသည်ရင်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ စိတ္တပညာဝသေန၊ စိတ်ပညာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ သမထဝိပဿနာ၊ သမာဓိ ဝိပဿနာတို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အတြ-အဿံဂါထာယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သီလသမာဓိပညာမုခေန၊ ဖြင့်။ ဣမံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှတည်းသော သီလ သမာဓိ ပညာ ဟူသော သုံးပါးသော သိက္ခာမှုဖြင့်။ (တနည်း) ဟိ-ဝိဘာဂံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ဒေသနာဖြင့်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ တို့ကို။ ပကာသိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ အာဒိ-ကလျာဏစသော သုံးပါးပြားသော ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာသနဉ္စ၊ ပဋိ-ပတ္တိသာသနာကိုရင်း။ တေဝိဇ္ဇတာဒီနံ၊ တို့၏။ ဥပနိဿယော စ၊ အားကြီးသောအကြောင်းကိုရင်း။ အန္တဒွယဝဇ္ဇနမဇ္ဈိမပဋိပတ္တိသေဝနာနိ စ၊ (ကာမ-သုခလ္လိကာနုယောဂ, အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟူသော) ယုတ်သော အဖို့နှစ်ပါးသို့ မကပ်မူ၍ ကြဉ်ခြင်း, မဇ္ဈိမပဋိပတ်ကို ပွါးစေသည်ဖြစ်၍ မှီဝဲခြင်းတို့ကိုရင်း။ အပါယာဒိသမတိက္ကမနုပါယော စ၊ အပါယ်စသည်ကို လွန်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုရင်း။ တိဓာ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနဉ္စ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိုရင်း။ ဝီတိက္ကမာဒီနံ၊ လွန်ကျူးခြင်းစသည်တို့၏။ ပဋိပက္ခော စ၊ ပဟာယကပဋိပက္ခကိုရင်း။ သံကိလေသတ္တယဝိသောဓနဉ္စ၊ (တဏှာသံကိလေသစသော) သံကိလေသ သုံးပါးအပေါင်းကို သုတ်သင်ခြင်းကိုရင်း၊ သောတာပန္နာဒိဘာဝဿ၊ သောတာပန်စသည်တို့၏ အဖြစ်၏။ ကာရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကထံ၊ သို့။ ပကာသိတံ၊ နည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ထွေ၊ ဤသုံးပါးတို့တွင်။ သီလေန၊ ဖြင့်။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ထိုမှ တပါး။ သီလေန၊ အဓိသီလသိက္ခာဖြစ်သော သီလဖြင့်။ သာသနဿ၊ ၏။ အာဒိကလျာဏတာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ (ဟိကား လုတ္တ) "ကော စာဒိ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သီလဉ္စ သုဝိသုဒ္ဓံ"န္တိ ဝစနတော စ၊ သုဝိသုဒ္ဓံဟူသော စကားကို ဘုရား ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ "သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ"န္တိအာဒိဝစန-တော စ၊ အကရဏံဟူ၍ (ဂါထာ၌ ဟောအပ်ကုန်သော သမာဓိပညာတို့၏) အစ၌ သီလကို ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝါ၊ အကရဏံ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို ဘုရား ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ သီလံ၊ အဓိသီလသိက္ခာဖြစ်သော သီလသည်။ သာသနဿ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ တော်၏။ အာဒိ၊ အစ အခြေအမြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ကုသလာနံ၊ မဂ်ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အပြစ်ကင်းကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာဒိ၊ အစ အခြေအမြစ်သည်။ ကော စ၊ အဘယ်တရား နည်း။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ သီလဉ္စ၊ သည်သာ။ အာဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပါပဿ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို။ ယံ အကရဏံ၊ အကြင်မပြုမကျင့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ တံ၊ ထို အဓိသီလသိက္ခာဖြစ်သော သီလသည်။ အဝိပ္ပဋိ-သာရာဒိဂုဏာဝဟတ္တာ၊ နှလုံးသာရှင်ခြင်းစသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာ-ဓိနာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာဖြစ်သော သမာဓိဖြင့်။ သာသနဿ၊ ၏။ မဇ္ဈေ-ကလျာဏတာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ (ဟိလုတ္တ) "ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ"တိအာဒိဝစနတော၊ သမ္ပဒါ ဤသို့ စသောစကားကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ သမာဓိ၊ သည်။ သာသနဿ၊ ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ မဇ္ဈေ-မဇ္ဈံ၊ အလယ်ကျေးဇူး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ကုသလဿ၊ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်ကို။ ဝါ၊ စတုဘုမ္မက ကုသိုလ်ကို။ ယာ ဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင် ပြည့်စုံစေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ သော-သမာဓိ၊ သည်။ ဇ္ဈာနိဝိဓောဒိဂုဏာဝဟတ္တာ၊ ဇ္ဈာနိဝိဓ စသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကလျာဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော ပညာဖြင့်။ သာသနဿ၊ ၏။ ပရိယောသာနကလျာဏတာ၊ ကို။ ပကာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "သစိတ္တပရိယောဒါပနံ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသန"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ [၅] ပညုတ္တရတော စ၊ သာသနာတော်၏ ပညာလျှင် အလွန်အမြတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ပညာ၊ သည်။ သာသနဿ၊ ၏။ ပရိယောသာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ယံ သစိတ္တပရိယောဒါပနံ၊ အကြင် မိမိစိတ်ကို အလုံးစုံသော သံကိလေသမလတို့မှ မဂ်ရေစင်ဖြင့် ဖွပ်လျှော်သုတ်သင်ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအဓိသီလသိက္ခာကို ဖြည့်ခြင်း, အဓိစိတ္တသိက္ခာသမာဓိကို ပြည့်စုံစေခြင်း, အဓိပညာသိက္ခာ မဂ်ပညာဖြင့် စိတ်စဉ်ကို ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသိက္ခာသုံးပါးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတည်း။]

စ၊ ဆက်။ သာ-ပညာ၊ သည်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု၊ လာဘစသော ဣဋ္ဌ အလာဘစသော အနိဋ္ဌတို့၌။ တာဒိဘာဝါဝဟနတော၊ စုံစုံမက်မက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိ ပကတိအဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကောင်းအဆိုး ၂-ခုကို အတူပြု၍ ရှုနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ကလျာဏာ၊ ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "သေလော။ ပ ။ ပဏ္ဍိတာ"တိ၊ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဧကဃနော၊ တလုံးတခဲတည်းသော။ သေလော၊ ကျောက်တောင်သည်။ ဝါတေန၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ သည်းစွာလာသော လေကြောင့်။ န သမီရတိ ယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူပင်။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ နိန္ဒာပသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့်။ န သမိဉ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။]

တထာ၊ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇတာယ၊ သုံးပါးဝိဇ္ဇာ ပု-ဒိ-အာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်၏။ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသော အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သီလသမ္ပတ္တိံ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာထက်။ ပရံ၊ အလွန် ဆအဘိညာ စတုပဋိသမ္ဘိဒါသို့။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ သမာ-ဓိနာ၊ ဖြင့်။ ဆဠဘိညတာယ၊ အဘိညာ၆ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသူ အဖြစ်၏။ ဥပနိဿယော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သမာဓိသမ္ပဒံ၊ သမာဓိ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဆ အဘိညာ၊ တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တတော၊ ထို ဆ အဘိညာ ထက်။ ပရံ၊ အလွန် ပဋိသမ္ဘိဒါသို့။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဋိသမ္ဘိဒါပဘေဒဿ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါအထူး၏။ ဥပနိဿယော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပညာသမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အညေန၊ ပညာမှတပါးသော။ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။

စ၊ ထိုမှ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဿ ဝိတဿ၊ ဝတ္ထုကာမလျှင် အာရုံရှိသော ကိလေသကာမနှင့် ယှဉ်သော သုခကို သုံးဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အန္တဿ-ကောဋ္ဌာသဿ၊ အဖို့အစုကို။ ဝဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ဖဲရှောင်ခွါခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ အပ္ပနာ သမာဓိဖြင့်။ အတ္တကိလမထာနုယောဂဿ ဝိတဿ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို ယှဉ်ခြင်း အဖန်တလဲလဲ ပြုကျင့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အန္တဿ၊ ကို။ ဝဇ္ဇနံ၊ ကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ မဇ္ဈိမာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ နှစ်ပါးသော အဖို့သို့ မကပ်မူ၍ အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ သေဝနံ၊ မှီဝဲခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ အပါယသမတိက္ကမနုပါယော၊ အပါယ်လေးဝကို လွန်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်။ ကာမဓာတုသမတိက္ကမနု-ပါယော၊ အလုံးစုံသော ကာမဘုံကို လွန်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။

သဗ္ဗာဝသမတိက္ကမနုပါယော၊ ကုန်အောင်စုံသော ကာမဘဝ အစရှိသော ကိုးဘဝတို့ကို လွန်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ တဒင်္ဂပ္ပဟာနဝသေန၊ (ဆီးမီးရောင်ဖြင့် မှောင်ကိုဖျောက်သကဲ့သို့ ပုညကြိယာဝတ္ထု၌ဖြစ်သော ထိုထိုကုသိုလ်အင်္ဂါဖြင့် ထိုထိုအကုသိုလ်အင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းဟူသော) တဒင်္ဂပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဥပစာရအပ္ပနာအပြားရှိသော သမာဓိဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနဝသေန၊ (ရေအပြင်၌ မှော်ကိုအိုးဖြင့်ခပ်၍ ပယ်ရှားသကဲ့သို့ ထိုထို နီဝရဏစသော အကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ပစ်ခြင်းခွါခြင်း ဟူသော) ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာနဝသေန၊ (စင်စစ်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဟူသော အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း) သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တထာ၊ တပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ ကိလေသာနံ၊ တို့၏။ ဝီတိက္ကမပဋိပက္ခော၊ (ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရတို့၌) လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌာနပဋိပက္ခော၊ အကုသိုလ်တို့၏ ထကြွဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အနုသယပဋိပက္ခော၊ အနုသယတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ကို။ ပကာသိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတသံကိလေသဝိသောဓနံ၊ ဒုစရိုက်ဟူသော (ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော) အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်ဖွပ်လျှော်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ တဏှာသံကိလေသဝိသောဓနံ၊ တဏှာဟူသော အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်ဖွပ်လျှော်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသဝိသောဓနံ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်ဖွပ်လျှော်ခြင်းကို။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တထာ၊ ပါး။ သီလေန၊ ဖြင့်။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိဘာဝဿ၊ သောဘာပတ္တိဖိုလ် သကဒါဂါမိဖိုလ်၏။ ကာရဏံ၊ ဥပနိဿျည်းကို။ ပကာသိဘံ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ အနာဂါမိဘာဝဿ၊ ဖိုလ်၏။ ကာရဏံ၊ ကို။ ပကာသိဘံ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အရဟာတ္တဿ၊ ၏။ ကာရဏံ၊ ကို။ ပကာသိဘံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စခ။ သောဘာပန္နော၊ ကို။ သီလေသု၊ တို့၌။ ပရိပူရကာရီဘိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုလေ့ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သကဒါဂါမိ၊ ကို။ သီလေသု၊ တို့၌။ ပရိပူရကာရီဘိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ [၆] ပန၊ အထူး။ အနာဂါမိ၊ ကို။ သမာဓိသ္မိံ၊ ၌။ ပရိပူရကာရီဘိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အရဟာ ပန၊ ကိုကား။ ပညာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤ(တွေ့ သီလေန စသည်ဖြင့်)ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။တွော-ဝဘာ၊ ဖြင့်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ တို့ရင်း။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သော။ သာသနံ၊ ရင်း။ တေဝိဇ္ဇတာဒီနံ၊ တို့၏။ ဥပနိဿယော၊ ရင်း။ အန္တဒွယဝဇ္ဇနမဇ္ဈိမပဋိပတ္တိသေဝနာနိ၊ တို့ရင်း။ အပါယာဒိသမတိက္ကမနုပါ-ယော၊ ရင်း။ တီဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ရင်း။ ဝီတိက္ကမာ-ဒီနံ၊ တို့၏။ ပဋိပက္ခော၊ ရင်း။ သံကိလေသတ္တယဝိသောဓနံ၊ ရင်း။ သောတာ-ပန္နာဒိဘာဝဿ၊ ၏။ ကာရဏဥ္စ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ နဝ တိကာ၊ ဤ ကိုးပါးသော တိက်တို့ကိုရင်း။ အညေ၊ သိက္ခာတိက်စသည်မှ တပါး ကုန်သော။ ဝေရူပါ၊ ယင်းသည့် သိက္ခာတိက် စသည်တို့ကဲ့သို့ (ဤဂါထာ၌ လာသော သီလစသည်တို့ဖြင့် ပြသင့်)သော သဘောရှိကုန်သော။ ဂုဏတ္တိ-ကာ စ။ (တယော ဝိဝေကာ တီဏိ ကုသလမူလာနိ တီဏိ ဝိမောက္ခမုခါနိ တီဏိ ဣန္ဒြိယာနိ ဤသို့ အစရှိသော) ဂုဏ်တိက်တို့ကိုရင်း။ ပကာသိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော သံဝဏ္ဏနာ သည်။ သခေပဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

၁—သီလနိဒ္ဒေသ (၇-၁)

သီလသရူပါဒိကထာ

[၇] ဗြ။ ပန၊ ဝိတ္ထာရသံဝဏ္ဏနာကို ဆိုအံ့။ ဇေံ- ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာ အပြားဖြင့်။ အနေကဂုဏသင်္ဂါဟကေန (အဓိ သီလသိက္ခာစသော) များစွာသော ဂုဏ်တို့ကို သိမ်းယူစေတတ်သော။ သီလသမာဓိပညာမုခေန၊ သီလ သမာဓိ ပညာဟူသော ပဓာနသီသဖြင့်။ ဧသ-ဧသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဒေသိတောပိ။ ဟောတော်မူအပ်ငြား သော်လည်း။ အတိသင်္ခေပဒေသိတောယေဝ၊ အလွန်အကျဉ်းမျှဖြင့် ဟော တော်မူအပ်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧသ-ဧသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ နာတိသင်္ခေပနာတိဝိတ္ထာရရုစိ, ဝိတ္ထာရရုစိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝါ၊ ဝိပဉ္စိတညူ ပုဂ္ဂိုလ် နေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝိတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ တာဝ၊ သမာဓိပညာတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ သီလံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရည်၍။ ဣဒံ ပဉှာကမ္မံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့[၁] သော ပြဿနာမေးခြင်းအမှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကိံ၊ အဘယ် သဘောဘရားသည်။ သီလံ၊ မည်သနည်း။ ဝါ၊ ကိံ၊ ကို။ သီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက် အဘယ်သဘော ကြောင့်။ သီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ အဿ-သီလဿ၊ ၏။ လက္ခဏရသ- ပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ကာနိ၊ တို့နည်း။ ဧတံ သီလံ၊ သည်။ ကိမာနိသံသံ၊ အဘယ်အာနိသင်ရှိသနည်း။ ဧတဉ္စ၊ ဤသီလသည်လည်း။ ကတိဝိဓံ၊ အဘယ်မျှအပြားရှိသနည်း။ အဿ သီလဿ၊ ၏။ သံကိလေသော စ၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဝေါဒါနဉ္စ၊ ဖြူစင်ကြောင်း ကား။ ကိံ၊ နည်း။ ဣတိ-ဣဒံ ပဉှာကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတြ-တသ္မိံ ပဉှာကမ္မေ၊ ၌။ (တနည်း) တတြ-တဿ ပဉှာကမ္မဿ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့[၁] သည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အဖြေတည်း။ ကိံ သီလန္တိ

၁-လတ်+အံ့ မှ လတ္တံ့-ဟု ဖြစ်လာသည်၊ ထိုကြောင့် သံယုတ်မဲ့ တ-တလုံးသာ သင့်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

ပုစ္ဆာကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝေ၊ ဤဆိုလတံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ ဝါ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော ဒုဿီလ အမှုတို့မှမူလည်း။ ဝိရမန္တဿ၊ (သမာဒါနဝိရတိ သမ္ပတ္တဝိရတိအားဖြင့်) ကြဉ်သသူ၏။ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်အစရှိသော ဝတ်တို့ကို ပြုခြင်း တည်းဟူသော အကျင့်ကိုမူလည်း။ ပူရေန္တဿ၊ ဖြည့်သသူ၏။ စေတနာ-ဒယော၊ စေတနာ အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဟိ၊ စွ။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ၌။ "ကိံ သီလန္တိ စေတနာ သီလံ ။ပ။ အဝီတိက္ကမော သီလ"န္တိ၊ ဟူသော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ကိံ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ သီလံ၊ သီလမည်သနည်း။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့ မေးငြားအံ့။ စေတနာ၊ သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ စေတသိကံ၊ သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ သံဝရော၊ (အကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို စိတ်သို့ မဝင်မသက်ရအောင်) ပိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားသည်။ သီလံ၊ မည်၏။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ဝါ၊ မလွန်ကျူးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော စိတ်စေတသိက်သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိ၌။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ တို့မှ၊ ဝိရမန္တဿ၊ ကြဉ်သသူ၏၊ စေတနာ၊ သည်။ စေတနာသီလံ နာမ၊ မည်၏။ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပူရေန္တဿ၊ ဖြည့်သသူ၏။ စေတနာ၊ သည်။ စေတနာသီလံ နာမ၊ မည်၏။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ တို့မှ။ ဝိရမန္တဿ၊ ၏။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိ စေတသိက်သည်။ စေတသိကံ သီလံ နာမ၊ မည်၏။ အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ တို့ကို။ ပဇဟန္တဿ၊ ပယ်စွန့်သသူ၏။ သတ္တကမ္မပထစေတနာ၊ (ပါဏာတိပါတစသည်တို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော အစဉ်အတိုင်း) ခုနစ်ပါးကုန်သော ကုသလကမ္မပထစေတနာတို့သည်။ စေတနာသီလံ နာမ၊ မည်၏။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူ့စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုတပ်သောအားဖြင့် ကြံသောလောဘကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတာ-ဘိဇ္ဈေန၊ အဘိဇ္ဈာကင်းသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ-နာ နယေန၊ ဤသို့ စသော နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အနဘိဇ္ဈာဗျာပါ-ဒသမ္မာဒိဋ္ဌိဓမ္မာ၊ တို့သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ သီလံ နာမ၊ ၏။ သံဝရော သီလန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ်၌။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ၎င်း။ (ဝါ၊ စာရိတ္တ ဝါရိတ္တ

အပြားရှိသော ဝိနယပရိယာယပန္နသိက္ခာပဒသီလ ဟူသော သံဝရဂုဏ်။) သတိ-
သံဝရော၊ (မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်သော ဣန္ဒြေဘို့ကို ပိတ်ဆို့တတ်
သော) သတိဟူသော သံဝရဂုဏ်။ ဉာဏသံဝရော၊ (တဏှာစသောအယဉ်ကို
စောင့်ရှောက် ပိတ်ဆို့တတ်သော) ပညာဟူသော သံဝရဂုဏ်။ ခန္တိသံဝရော၊
(အအေး အပူ စသည်ဘို့ကို သည်းခံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော)
အဒေါသပြဓာန်းသော ခန္တိဟူသော သံဝရဂုဏ်။ ဝီရိယသံဝရော၊ (ကာမ
ဝိတက်စသည်တိကို ပယ်ဖျောက်လျက် စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့တတ်သော)
ဝီရိယဟူသော သံဝရဂုဏ်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စဝိဓေနေ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်။
သံဝရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော သံဝရတို့တွင်။
"ဣမိနာ ။ပ။ သမုပေတော"တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ (အာဂတော၊ လာသော။)
အယံ သံဝရော၊ သည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ မည်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။
ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
ဣတိ - ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ (အာဂတော၊ သော။) အယံ၊ ဤသံဝရသည်။
သတိသံဝရော၊ မည်၏။

အဇိတ၊ ရသေ့။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ယာနိ သောတာနိ၊ အကြင် (တဏှာ
ဒိဋ္ဌိ စသော ကိလေသာ) အယဉ်တို့သည်။ သဝန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သတိ၊
အမှတ်ရသော သတိသည်။ တေသံ၊ ထိုအယဉ်ဘို့ကို။ နိဝါရဏံ၊ မြစ်ဘတ်၏။
ဝါ၊ နိဝါရဏံ၊ မြစ်တတ်သည်ကား။ သတိ၊ တည်း။ တေသံ-သောတာနံ၊တို့ကို။
သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့တတ်သော တရားကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ဟောပေအံ့။
ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဧတေ၊ ဤ (တဏှာ ဒိဋ္ဌိစသော ကိလေသာ) အယဉ်တို့ကို။
ပိဓိယျရေ၊ ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ-
ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိ၌။ (အာဂတော၊ သော။) [၀] အယံ၊ ဤသံဝရသည်။
(သောတာနံ သံဝရံ ဗြူမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ ပညာယေတေ ပိဓိယျ-
ရေတိ ဝစနေန၊ ရေဟူသော စကားကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။)[၁]
ဉာဏသံဝရော၊ မည်၏။ ပစ္စယပဋိသေဝနမ္ပိ၊ ပစ္စည်းကို အသင့်အားဖြင့်

၁-ဤသို့သော လက်သည်းကွင်း အတွင်းရှိ ပါဠိနှင့် အနက်များမှာ မူရင်းနိဿ၌ ဖြည့်
စွက်၍ ပြထားသော ပါဌသေသများဖြစ်သည်၊ ၎င်းတို့မှာ များသောအားဖြင့် ဋီကာ၌
ဖွင့်ပြထားသော ပါဌ်များပင်ဖြစ်သည်။ အနက်ကျဉ်းမျှသာ အလိုရှိလျှင် ၎င်းတို့ကို
ခြင်းချန်ထားနိုင်၏။ (ဆ-သံ-သော)

ဆင်ခြင်၍ မှီဝဲကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်သည်လည်း။ ဧတ္ထေ၀၊ ဤဉာဏ-သံဝရ၌သာလျှင်။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းရေဘွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ သီတာဒီသံ၊ အအေးကို။ ဥဏှာဒီသံ၊ အပူကို။ ခမော၊ ခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ယော အယံ သံဝရော၊ အကြင် သံဝရသည်။ အာဂတော၊ ၏။ အယံ သံဝရော၊ သည်။ ခန္တိသံဝရော နာမ၊ ၏။ စ၊ တပါး။ ဥပ္ပန္နံ၊ ထိုထိုအာရုံ၌ ဖြစ်သော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်သော အကြံကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ သည်းမခံ။ ဝါ၊ စိတ်သို့ တက်စီး၍ မနေစေ။ ဝါ၊ ကိုယ်တွင်း အောင်း၍ မနေစေ။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ယော အယံ သံဝရော၊ အကြင် သံဝရသည်။ အာဂတော၊ ၏။ အယံ သံဝရော၊ သည်။ ဝီရိယသံဝရော နာမ၊ ၏။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိပိ၊ အာဇီဝပါရိ-သုဒ္ဓိသီလသည်လည်း။ ဧတ္ထေ၀- ဝီရိယသံဝရေ၊ ၌သာလျှင်။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓောပိ၊ (ပါဒိမောက္ခ-သံဝရစသော) ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အယံ သံဝရော၊ သည်ရင်း။ ပါပဘီရုကာနံ၊ မကောင်းမှု ကို ကြောက် ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အာစာရကုလပုတ္တတို့၏။ သမ္ပတ္တဝတ္ထုတော၊ ရှေ့ကြုံဆိုက်ရောက်လာသော ဝတ္ထုမှ။ ယာ စ ဝိရတိ၊ အကြင်မလွန်ကျူးမှု၍ ကြဉ်ခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော် သဗ္ဗမ္ပိ၊ ဤအလုံးစုံ (သော သမ္ပတ္တဝိရတိနှင့် တကွ သံဝရငါးပါး) ကိုသည်း။ သံဝရသီလန္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဝီတိက္ကမော သီလန္တိ၊ ဤပါဌ်၌။ သမာဒိန္နသီလဿ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလရှိသူ၏။ ကာယိကဝါစသိကောဿ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်, ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော။ အနတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးကြောင်း ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ကိံ သီလန္တိ ပဉ္စဿ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ တည်း။

၇။ ပန၊ ပါး။ (လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ)အဝသေသေသု၊ (ကိံ သီလံ ဟူသောပဉ္စာမှ) ကြွင်းကုန်သော ပဉ္စာတို့တွင်။ ကေနဋ္ဌေန သီလန္တိ ပဉ္စာကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သီလနဋ္ဌေန၊ သီလနအနက် သဘောကြောင့်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဣဒံ သီလနံ နာမ၊ ဤသီလနမည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ သမာဓာနံ ဝါ၊ ကာယကံ ဝစီကံတို့ ကို သိမ်းသိမ်းဆည်းဆည်း ကောင်းစွာ သိုထားခြင်းသည်မှုလည်း။ သီလနံ၊ သီလနမည်၏။ ကာယ-ကမ္မာဒီနံ၊ တို့၏။ သုသီလျဝသေန၊ စင်ကြယ်သော သီလရှိသော သူ၏

အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝိပ္ပကိဏ္ဏတာ၊ ဖရိုဖရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ ဥပဓာရဏံ ဝါ၊ တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့် လွန်စွာဆောင်ခြင်းသည်မူလည်း။ သီလနံ၊ မည်၏။ ကုသလာနံ၊ အနဝဇ္ဇ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာနဝသေန၊ အကြောင်း မူလ တည်ရာ၏အစွမ်းဖြင့်။ အာဓာရဘာဝေါ၊ တည်ရာ၏ အဖြစ်တည်း။ ဝါ၊ လွန်စွာ ဆောင်ဘတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ ဟိ၊ စွ။ ဝါ၊ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသီလဟူသော ပုဒ်၌။ ဧတဒေဝ အတ္ထဒွယံ၊ ကိုသာ။ သဒ္ဒလက္ခဏဝိဒူ၊ သဒ္ဒါ၏ မှတ်ကြောင်း သုတ် ဝုတ္တိကို တတ်သိနားလည်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝါ၊ ဗျာကရုဏ်းတတ်သိ ပညာရှိဘို့သည်။ အနုဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတဒေဝ အတ္ထ-ဒွယံ၊ ကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညေ ပန၊ ငါမှတပါးသော ဆရာများတို့ သည်ကား။ သိရဋ္ဌော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တူသော အနက်သည်။ သီလတ္ထော၊ သီလအနက်မည်၏။ သီတလဋ္ဌော၊ ကိလေသာအပူကို ငြိမ်းစေတတ်၍ အေးမြသော အနက်သည်။ သီလတ္ထော၊ ၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိနာပိ နယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသီလပုဒ်၌။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချဲ့ဖွင့်ကြကုန်၏။

၈။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ကာနဿ။ပ။ နီတိ ဧတ္ထ၊ ဤပဉှာ၌။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနေကဓာ၊ အညိုအရွှေ စသော များသော အပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နဿ၊ ပြားသော၊ ရူပဿ၊ ရူပါယတန၏။ သနိဒဿနတ္တံ၊ မြင်အပ်သော အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသဘော, မှတ်အပ်သောသဘောသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အနေကဓာ၊ စေတနာ စေတသိက စသော များသော အပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နဿာပိ၊ ပြားငြား သော်လည်း။ တဿ သီလဿ၊ ၏။ သီလနံ၊ ကာယ စသည်တိကို ဖရိုဖရဲ မရှိစေရ သိမ်းသိမ်း ဆည်းဆည်း ကောင်းစွာ သိုထားခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မဘို့ကို လွန်စွာဆောင်ခြင်းသည်။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသဘော, မှတ်အပ်သော သဘောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ နီလပီတာဒိဘေဒေန၊ အညိုအရွှေ အစရှိသော အပြားအားဖြင့်။ အနေကဓာ၊ တပါးမက များသော အပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နဿာပိ၊ ပြားငြားသော်လည်း။ ရူပါယတနဿ၊ ၏။ သနိဒဿနတ္တံ၊ သည်။

လက္ခဏံ၊ သည်။ ဟောဘိ ယထာ၊ သို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။ နီလာဒိ-ဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဘိန္နဿာပိ၊ ပြားငြားသော်သည်း။ ရူပါယတနဿ၊ ၏။ သနိဒဿနဘာဝါနတိက္ကမနတော၊ မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို မလွန်ခြင်းကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ စေတနာဒိဘေဒေန၊ ဖြင့်။ အနေကဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္နဿာပိ၊ ပြားငြားသော်သည်း။ သီလဿ၊ ၏။ ကာယကမ္မာဒီနံ၊ တို့ကို။ သမာဓာနဝသေန၊ ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်း ထိုထားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပတိဋ္ဌာနဝသေန စ၊ တည်ရာ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော။ ယဒေတံ-ယံ ဧတံ သီလနံ၊ အကြင် သီလနသဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒေဝ၊ ထိုသီလနသဘောသည်သာလျှင်။ လက္ခဏံ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ စေတနာဒိဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဘိန္နဿာပိ၊ လည်း။ သီလဿ၊ ၏။ သမာဓာနပတိဋ္ဌာနဘာဝါနတိက္ကမနတော၊ ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်း ထိုထားခြင်းသဘော, တည်ရာ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောကို မလွန်နိုင်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ပန၊ ပါး။ ဧဝံလက္ခဏဿ၊ ဤသို့ သီလနလက္ခဏာရှိသော။ အဿ-သီလဿ၊ ၏—

ဒုဿီလျဝိဒ္ဓံသနရသံ၊ သီလမရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီးဘတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ အနဝဇ္ဇဂုဏော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ကို၎င်း။ ကိစ္စသမ္ပတ္တိအတ္ထေန၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ ပြည့်စုံခြင်းဂုဏ်အနက်အားဖြင့်။ ရသော နာမ၊ ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ (သမ္ပတ္တိသဒ္ဒေါ ဂုဏပရိယာယော၊ တေန ဝုတ္တံ "အနဝဇ္ဇဂုဏော"တိ။)

[၉] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သီလံ နာမ၊ သည်။ ကိစ္စဋ္ဌေန၊ ကိစ္စအနက်ဖြစ်သော။ ရသေန၊ ရသအားဖြင့်။ ဒုဿီလျဝိဒ္ဓံသနရသံ၊ (ကာယိကအသံဝရစသော အပြားရှိသော) ဒုဿီလျကို ဖျက်ဆီးဖျောက်လွှင့်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ သမ္ပတ္တိအတ္ထေန၊ သမ္ပတ္တိအနက်ဖြစ်သော။ ရသေန၊ ဖြင့်။ အနဝဇ္ဇရသံ၊ မကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဝါ၊ (ပညာရှိတို့သည် ကြဉ်ရှောင်စွန့်ပစ်ကြောင်းဖြစ်သော) အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဝါ၊ အပြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ လက္ခဏာဒီသု၊ လက္ခဏာစသည်တို့ကို။ ဝုစ္စမာနေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ကိစ္စမေဝ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုသာ၎င်း။ သမ္ပတ္တိ ဧဝ ဝါ၊ သမ္ပတ္တိကိုသာ၎င်း။ ရသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တယိဒံ-သီလံ၊ သည်။ သောစေယျပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (ကာယစသည်တို့၌) စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့် ရှုသူ၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဟူသော ရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပဥ္စ၊ ကိုလည်း။ ဟိရိ စေဝ၊ ကိုလည်း။ တဿ-သီလဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ဆိုအပ်၏။

တယိဒံ သီလံ၊ သည်။ ကာယသောစေယျံ၊ ကာယဒွါရ၌ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်။ ဝစီသောစေယျံ၊ အဖြစ်။ မနောသောစေယျံ၊ အဖြစ်။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တသောစေယျပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ကာယစသည် တို့၌ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ သောစေယျဘာဝေန၊ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောဖြင့်။ ပစ္စုပဋ္ဌာတိ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဂဟဏဘာဝံ၊ သောစေယျဟူ၍ ယူအပ် သိအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဟိရီ စ၊ ကိုလည်း။ ဩတ္တပ္ပဥ္စ၊ ကိုလည်း။ အဿ-သီလဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ၏။ အာသန္နကာရဏံ၊ နီးသော အကြောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ အနက်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရောတ္တပ္ပေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သီလံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စေဝ၊ သမာဒါနအားဖြင့် ဖြစ်လည်း ဖြစ်၏။ တိဋ္ဌတိ စ၊ အဝီတိက္ကမအားဖြင့် တည်လည်း တည်၏။ ဟိရောတ္တပ္ပေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သမာဒါနအားဖြင့် မဖြစ်သည်သာတည်း။ န တိဋ္ဌတိ၊ အဝီတိက္ကမအားဖြင့် မတည်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ သည်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သီလဿ၊ ၏။ လက္ခဏ ။ပ။ ပဒဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

သီလာနိသံသကထာ

၉။ ကိမာနိသံသံ သီလန္တိ ပဉှဿ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ အဝိပ္ပဋိ ။ပ။ နိသံသံ၊ နှလုံးသာရှင်ခြင်း စသော များသောအကျိုးကို ရခြင်းဟူသော အာနိသင်ရှိ၏။ ဝါ၊ ဝိပ္ပဋိသာရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်စသော အကျိုးကို ရခြင်းဟူသော အာနိသင်ရှိ၏။ ဟိ၊ စွ။ ဧတံ၊ ဤသီလ၏ အဝိပ္ပဋိသာရာဒိ အနေကဂုဏာနိ သံသကို။ "အဝိပ္ပဋိ ။ပ။ နိသံသာနိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကုသလာနိ၊ အပြစ်ကင်းကုန်သော။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာနိ၊ နှလုံးသာရှင်ခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်၏။ အဝိပ္ပဋိသာရာနိသံသာနိ၊ အဝိပ္ပဋိသာရဟူသော စီးပွါးခြင်း ရှိကုန်၏။]

အပရမ္ပိ ၊ တပါးသော အကျိုးကိုလည်း။ "ပဉ္စိမေ ။ပ။ သမ္ပဒါယာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ "ပဉ္စိမေ။ပ။သမ္ပဒါယာ"တိ၊ ဟူသော။ အပရမ္ပိ၊ တပါးသော စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သီလဝတော၊ စင်ကြယ်ပြည့်စုံသော သီလရှိသောသူ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလပြည့်စုံခြင်း၏။ အာနိသံသာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့ဘည်း။ ပဉ္စ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ နည်း။ ဂဟ-ပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသူ့ရှာဥ္။ သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသသူသည်။ အပ္ပမာဒါဓိကရဏံ၊ မမေ့မပေါ့ခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ မဟန္တံ၊ သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ အယံ၊ ကား။ သီလဝဘော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ပဌမော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဥ္စ၊ တပါးသော အကျိုးကိုလည်း။ ဘာသိဿာမိ၊ ဒံ့။ ဝါ၊ အပရဥ္စ၊ တပါးသော အကျိုးကား။ သီလဝတော၊ သော။ သီလသမ္ပန္နဿ၊ ၏။ ကလျာဏော၊ သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ (နဘ်သူ့ဘို ကောင်းချီးပေးသောအားဖြင့်ဖြစ်သော) ကျော်စောသော အသံ သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အရပ်သက်ဝန်းကျင် ပျံ့နှံ့၏။ အယံ၊ ကား။ သီလ-ဝဘော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဥ္စ၊ ကား။ ဂဟပတယော၊ တို့။ သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ၊ အကြင်အကြင် ပရိသတ်သို့။ ဥပ-သင်္ကမတိ၊ ကပ်အံ့။ ခတ္တိယပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ ဗြာဟ္မဏပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ ဂဟပတိပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ သမဏပရိသံ၊ သို့မူလည်း။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ (တနည်း) ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်မူလည်း ဖြစ်သော။ပ။ ယဒိ သမဏပရိသံ၊ သော။ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ (တနည်း) ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်သို့

သော်ငြင်း ။ပ။ ယဒိ သမဏပရိသံ၊ ရဟန်းပရိသတ်သို့သော်ငြင်း။ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ (ပစ္ဆိမဝိကပ္ပဒ္ဒယေ ယဒိသဒ္ဒေါ ဝိကပ္ပတ္ထော) တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို ကပ်လေရာ ကပ်လေရာသော ပရိသတ်၌။ ဝိသာရဒေါ၊ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်ရ၏။ အမင်္ကု-ဘူတော၊ အသရေရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အရှိန်အဝါရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မျက်နှာ သာသာ ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ သီလဝတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ တတိယော၊ သော။ အာနိသံသော။ တည်း။ ဂဟပဘယော၊ တို့။ ပုန၊ ဖန်။ အပရဉ္စ၊ ကား။ သီလဝါ၊ သော။ သီလ-သမ္ပန္နော၊ သည်။ အသမ္မူဠော၊ မတွေမဝေ ကြည်ကြည်လင်လင် စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံကရောတိ၊ စုတေရ၏။ အယံ၊ ကား။ သီလဝတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ စတုတ္ထော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ဂဟပတ-ယော၊ တို့။ ပုန၊ ဖန်။ အပရဉ္စ၊ ကား။ သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ကာယဿ၊ (ဝိပါက်ကဋတ္တာရုပ် ဟူသော ဥပါဒိန္နက) ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဘေဒါ၊ စွန့်သည်ဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သည်မှ။ (တနည်း) ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ [၁၀] သုဂတိံ၊ ကောင်းသော နတ်လူတို့၏ ဂတိဟု ဆိုအပ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံ စသည်တို့ဖြင့် လွန်မြတ်သော ဒေဝဂတိဟု ဆိုအပ်သော။ လောကံ၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ် မြတ်သောဘုံ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ မချွတ်ဖြစ်ရ၏။ အယံ၊ ကား။ သီလဝတော၊ ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ပဉ္စမော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။]

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တိသည်။ ပိယော စ၊ (ပိယစက္ခုဖြင့်ရှုအပ်) ချစ်မြတ်နိုးအပ်သသူသည်လည်း။ အဿံ၊ ဖြစ်ချင်၏။ မနာပေါ စ၊ သဗြဟ္မစာရီတို့၏ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော သူသည်လည်း။ ဝါ၊ သဗြဟ္မစာရီတို့ သည် မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ရောက်အပ်ပုံနှံ့အပ်သောသူသည်လည်း။ အဿံ၊ ၏။ ဂရု စ၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော သူသည်လည်း။ အဿံ၊ ၏။ ဘာဝနီယော စ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သူသည်လည်း။ အဿံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စေ အာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပါ ငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလေသွေဝ၊ တို့၌ သာလျှင်။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ပြည့်အောင်

ပြုလေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အပရေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယမနာပတာဒယော၊ ပိယအဖြစ် မနာပအဖြစ် အစရှိကုန်သော။ အာသဝက္ခယပရိယောသာနာ၊ အရဟတ္တမဂ် အဆုံးရှိကုန်သော။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ သီလာနိသံသာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ သီလံ၊ သည်။ အဝိပ္ပဋိသာရာဒိအနေကဂုဏာနိသံသံ၊ အဝိပ္ပဋိသာရအစရှိသော များစွာသော ကျေးဇူး အာနိသင် ရှိ၏။

အပိစ၊ တပါးသောနည်းကို။ (မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။)

သာသနေ၊ (အလုံးစုံသော လောကီ လောကုတ္တရာဂုဏ်ကို ဆောင်တတ်သော အရှင်ဂေါတမ) သာသနာတော်၌။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အာစာရဖြင့် ကုလပုတ္တဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏၊ ယံ သီလံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ပတိဋ္ဌာ၊ သက်၍ တည်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်း။ (ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ ဤသို့ ကြီးမားသော အာနုဘော်ရှိသော။) တဿ သီလဿ၊ ၏။ အာနိသံသ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အကျိုးအပိုင်းအခြား ပရိမာဏကို။ ကော၊ အဘယ် မည်သောသူသည်။ ဝဒေ၊ ကုန်စင်အောင် ဟောပြောနိုင်ရာအံ့နည်း။

ဣဓ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ ပါဏီနံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ အသက်ရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ယံ မလံ၊ အကြင် ရာဂ စသော အညစ်အကြေးကို။ သီလဇလံ၊ သီလဟူသော ရေသည်။ ဓေါ၊ စင်စစ်။ ဝိသောဓယတိ၊ သုတ်သင် ဆေးကြောဘတ်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ တို့၏။ တံ မလံ၊ ကို။ ဂင်္ဂါ ဝါ၊ ဂင်္ဂါမည်သော မြစ်သည်ရင်း။ ယမုနာ စာပိ၊ သည်ရင်း။ သရဘူ ဝါ၊ သရဘူမည်သော မြစ်သည်ရင်း။ သရဿတီ၊ တသဲသဲ အသံရှိသော။ ဝါ၊ သရဿတီမည်သော မြစ်သည်ရင်း။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမည်သော။ နိန္နဂါ ဝါ၊ မြစ်သည်ရင်း။ မဟီ ဝါပိ မဟာနဒီ၊ မဟီမည်သော မြစ်ကြီးသည်ရင်း။ ဧတာ နဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီးငါးစင်းတို့သည်။ ဝိသောဓေတုံ၊ ခြင်းငှာ။ န သက္ကုဏန္တိ၊ ကုန်။

သုရက္ခိတာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်အပ်ပြီးထသော။ အရိယာ၊ စင်ကြယ် ထသော။ အစ္စန္တသီတလာ၊ စင်စစ် အေးထသော။ ဣဒံ သီလံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ယံ ပရိဠာဟံ၊ အကြင်ရာဂစသော ပူလောင်ခြင်းကို။ သမေတိ၊ ၏။ တံ ပရိဠာဟံ၊ ကို။ သဇလဒါ၊ ရေနှင့်တကွဖြစ်၍ ချမ်းအေး

ခြင်းကို ပေးတတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ရေကို ပေးတတ်ကုန်သော မိုးကြိုးတို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဝါဘာ၊ လေအေးဘို့သည်။ န သမယန္တိ၊ မငြိမ်းအေး စေနိုင်ကုန်။ ဟရိစန္ဒနဥ္စာပိ၊ ဂေါသီဘမည်သော စန္ဒကူးရွှေသည်လည်း။ န သမယတိ၊ နိုင်။ ဟာရာ၊ ပုလဲသွယ်တို့သည်။ နေဝ သမယန္တိ၊ အလျှင်းပင် မငြိမ်းအေး စေနိုင်ကုန်။ မဏယောပိ၊ မြကျောက်တို့သည်လည်း။ န သမယန္တိ၊ ကုန်။ စန္ဒကိရဏင်္ကုရာ၊ လမင်း၏ ရောင်ခြည်ညွန့်တို့သည်လည်း။ န သမယန္တိ၊ ကုန်။

ယော ဂန္ဓော၊ အကြင်နံ့သာသည်။ ဝါ၊ အကြင် အမွှေးနံ့သည်။ အနုဝါတေ စ၊ လေကြော်ဒ္ဓရင်း၊ ပဋိဝါတေ စ၊ လေညာ၌ရင်း။ သမံ၊ အမျှ၊ ဝါယတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်၏။ သီလဂန္ဓသမော၊ သီလနံ့သာနှင့် တူသော။ ဝါ၊ သီလ၏ ရနံ့နှင့် တူသော။ သော တာဒိသော၊ ထိုသို့ အညာအကြေ ရနံ့လှိုင်စေနိုင်သော သဘောရှိသော။ ဂန္ဓော နာမ၊ နံ့သာမျိုးမည်သည်။ ဝါ၊ အမွှေးနံ့မည်သည်။ ကုတော ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ရှိသည်-ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။

သီသသမံ၊ သီလနှင့်တူသော။ အညံ၊ သီသမှ တပါးသော။ သဂ္ဂါ-ရောဟဏသောပါနံ၊ နတ်ရွာသို့ တက်ရာ စောင်းတန်းသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘိမှာ ရှိအံ့နည်း။ ပန၊ တနည်းအားဖြင့်[၁]။ နိဗ္ဗာနနဂရဿ၊ တဆဲ့တသီး မီးငြိမ်းရာ နေရဗ္ဗာန်မြို့ကြီးသို့[၂]။ ပဝေသနေ၊ ဝင်ရာ၌။ သီလသမံ၊ သော။ (အညံ၊ သော။) ဒွါရံ ဝါ၊ တံခါးသည်မူလည်း။ ကုတော ဘဝိဿတိ၊ နည်း။

သီလဘူသနဘူသိဘာ၊ သီလဟူသော တန်းဆာဖြင့် ဆင်အပ်ကုန်သော။ ယဘိနော၊ ရဟန်းဘို့သည်[၃]။ သောဘန္တိ ယထာ၊ တင့်တယ်ကုန် သကဲ့သို့။

၁-မော်လမြိုင် တောင်ပေါက်ဆရာတော် ဦးစက္ကပါလကမူ ဒွါရံ ဝါ ပုန ရှိသင့်သည်ဟု ဆို၍၊ ထိုအလိုအားဖြင့် ပုန၊ တဖန်-ဟု အနက်ပေးရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂-နိဗ္ဗာန-ဟူသော ပါဠိသည် သက္ကတ၌ နိရ်ဝါဏ-ဟု ရှိ၏။ ထိုသက္ကတပုဒ်ကို မှီ၍ နေရဗ္ဗာန်-ဟု မြန်မာဝေါဟာရ ဖြစ်လာသည်။ (ဆ-သံ-သော)

၃-ဤ အရာ၌ ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဤဂါထာ၌ ယတိနောပုဒ်ကား ပါဌ် ဟောင်းတည်း။ ရှပ်အထူးရှိသည်ကို ဥာဏ်မဝင် အမြင်များရာ ဉာဏ်သက်၍ အဂ္ဂယော စသည်နှင့် နှီးနှောလျက် ယတယောဟု ပြင်မှားသည်။ ထိုသို့ ယတိနောဟု ပါဌ်ဟောင်း ရှိသောကြောင့် သဒ္ဒနီတိ (၁-၂၅၅)၌ ယံ ပန

ဝေါ၊ ဤအဘူ။ မုတ္တာမဏိဝိဘူသိတာ၊ ပုလဲပတ္တမြားသို့ဖြင့်ဆင်အပ်ကုန်သော။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ န သောဘန္တိ၊ ကုန်။

သီလံ၊ သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသူတို့၏။ အတ္တာနု-ဝါဒါဒိဘယံ၊ မိမိကိုယ် ကို မိမိပင် ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်း, သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်း စသော ဘေးကို။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝိဓံသယတိ၊ ဖျက်ဆီးဘ၏။ သီလဝတံ၊ တို့၏။ ကိတ္တိဥ္စ၊ ဒ၊ကြေအညာ ကျော်စောခြင်းကိုလည်း။ ဟာသဥ္စ၊ ရွင်ခြင်းကိုလည်း။ ဇနေတိ၊ ၏။

[၁၁] ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်။ ဂုဏာနံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ကျေးဇူးတို့၏။ မူလဘူတဿ၊ အရင်းအမြစ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဒေါသာနံ၊ ကိလေသာဘည်းဟူသော အပြစ်တို့၏။ ဗလဃာ-တိနော၊ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းဟူသော အစွမ်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သီလဿ၊ ၏။ အာနိသံသကထာမုခံ၊ အာနိသင် ကိုဆိုရာ စကားအမြွက် တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိညေယျံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သီလပ္ပဘေဒကထာ

၁၀။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ကသိဝိဓံ စေတံ သီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ-ဝစနေ၊ ဌ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ့်သော။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဣဒံ သီလံ၊ သည်။ တာဝ၊ စွာ။ အတ္တနော၊ ၏။ သီလနလက္ခဏေန၊ သီလနဟူသော သဘော ဖြင့်။ ဧကဝိဓံ၊ အကွဲအပြားမရှိ တပါးတည်းသာ အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စာရိတ္တဝါရိတ္တဝသေန၊ စာရိတ္တသီလ ဝါရိတ္တသီလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ဖို့နှစ်စုနှစ်ထွေကွဲသည်။ဝါ၊ နှစ်ပါးအကွဲအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ အာဘိ ။ပ။ ဝသေန၊ အာဘိသမာစာရိကသီလ, အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလ၏

အာယသ္မာ ဗုဒ္ဓဃောသော ယထာ သောဘန္တိ ယတိနော၊ သီလဘူသနဘူသိ-တာတိ ဧတ္ထ ယတိသဒ္ဒဿ ဣကာရန္တဿ အဂ္ဂိသဒ္ဒဿ အဂ္ဂယောတိ ရူပံ ဝိယ ယတယောတိ ရူပံ အဝတွာ ကသ္မာ ဤကာရန္တဿ ဒဏ္ဍီသဒ္ဒဿ ဒဏ္ဍိနောတိ ရူပံ ဝိယ ယတိနောတိ ရူပံ ဒဿေတိ စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း ထုတ်ပြ တော်မူ၏။ (ဆ-သံ-သော)

အစွမ်းဖြင့်ၚင်း။ ဝိရတိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဝိရတိသီလ, အဝိရတိသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ၚင်း။ နိဿိတာ ။ပ။ ဝသေန၊ နိဿိတသီလ, အနိဿိတသီလ၏အစွမ်းဖြင့်ၚင်း။ ကာလ။ပ။ဝသေန၊ ကာလပရိယန္တသီလ, အာပါဏကောဋိကသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ၚင်း။ သပရိ ။ပ။ ဝသေန၊ ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသောသီလ, ပျက်စီးခြင်းအဆုံးမရှိသော သီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ၚင်း။ လောကိယ။ပ။ ဝသေန စ။ ၚင်း။ တထာ-ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟီနမဇ္ဈိမပဏီတဝသေန၊ အယုတ်, အလတ်, အမြတ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ဓမ္မာဓိပတေယျသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ၚင်း။ ပရာမဋ္ဌာ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်ၚင်း။ ဝိသုဒ္ဓါ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ဝေမတိကသီလ၏ ၏စွမ်းဖြင့်ၚင်း။ သေက္ခာ ။ပ။ ဝသေန စ၊ ဖြင့်ၚင်း။ တထာ-တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟာန ။ပ။ ဝသေန၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသီလ၏ အစွမ်းဖြင့်။ဝါ၊ ဆုတ်ယုတ်သော အဖို့ရှိသည်, တည်တန့်သော အဖို့ရှိသည်, ထူးသော အဖို့ရှိသည်, ထိုးထွင်းသော အဖို့ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု ။ပ။ဝသေန၊ ဖြင့်ၚင်း။ ပကတိ။ပ။ဝသေန၊ ဖြင့်ၚင်း။ ပါတိ။ပ။ဝသေန စ၊ ဖြင့်ၚင်း။ တထာ-စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလာဒိဝသေန၊ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ပါဠိ၌။ "ပဉ္စ သီလာနိ ။ပ။ ပါရိသုဒ္ဓိသီလ"န္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောသည်းဟောဘော်မူအပ်၏။ [ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြားအဆုံးလည်းရှိ စင်ခြင်းလည်းရှိသော သီလၚင်း။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြား အဆုံးလည်းမရှိ, စင်ခြင်းလည်းရှိသော သီလၚင်း။ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော စင်ခြင်းလည်းရှိသော သီလၚင်း။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မသုံးသပ်အပ် မဖျက်ဆီးအပ်သော စင်ခြင်းလည်း ရှိသော သီလၚင်း။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကိလေသာမီး ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍ စင်ခြင်းရှိသော သီလၚင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။] ပဟာနာဒိဝသေန ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တထာ-ပဉ္စဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၁။ တတ္ထ၊ ထို ကေဝိမ စသော ကောဋ္ဌာသတို့တွင်။ ကေဝိမကော-ဋ္ဌာသေ၊ ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ (သီလံနဋ္ဌေန သီလံ စသည်ဖြင့် အောက်၌) ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒုတိမ-ကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤအာဘိသမာစာရိကအကျင့်ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ် ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယံ-ပညတ္တသိက္ခာပဒပူရဏံ၊ အကြင် ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပဒသီလကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပဒသီလကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည်။ စာရိတ္တံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤဒုစရိုက်ကို။ ဝါ၊ မေထုနသေဝနစသော အမှုကို။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုမကျင့်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တဿ၊ ပယ်တော်မူအပ်သော ဒုစရိုက်ကို။ ဝါ၊ မေထုနသေဝနစသော အမှုကို။ ယံ အကရဏံ၊ အကြင် မပြုခြင်း ကြဉ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ အကရဏံ၊ ထိုမပြုခြင်း ကြဉ်ခြင်းသည်။ ဝါရိတ္တံ၊ မည်၏။ တတြ၊ ထိုစာရိတ္တ ဝါရိတ္တဟူသော ပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂ္ဂိုဟ် အနက်ဘည်း။ သီလေသု၊ တို၌။ ပရိပူရကာရိတာယ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (တံသမင်္ဂိနော၊ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။) တသ္မိံ၊ ထိုအာဘိသမာစာရိကအကျင့်ဝတ်သီလ၌။ စရန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ် ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-သီလံ၊ သည်။ စာရိတ္တံ၊ မည်၏။ တေန-သီလေန၊ ဖြင့်။ ဝါရိတံ၊ ဤအမှုကိုမပြုလင့်ဟု မြစ်အပ်သောအမှုကို။ တာယန္တိ ရက္ခန္တိ၊ (မပြုမကျင့်မလွန်မကျူးမူ၍) စောင့်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ စောင့်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ-သီလံ၊ သည်။ ဝါရိတ္တံ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို စာရိတ္တ ဝါရိတ္တ နှစ်ပါးတို့တွင်။ စာရိတ္တံ၊ သည်။ သဒ္ဓါဝီရိယသာဓနံ၊ သဒ္ဓါဝီရိယ ဖြင့် ပြီးစေအပ်၏။ ဝါရိတ္တံ၊ သည်။ သဒ္ဓါသာဓနံ၊ သဒ္ဓါဖြင့် ပြီးစေအပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စာရိတ္တဝါရိတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၁၂] ဒုတိယဒုကေ၊ ၌။ အဘိသမာစာရောတိ၊ ကား။ ဥတ္တမသမာ-စာရော၊ ထူးမြတ်သော အကျင့်တည်း။ အဘိသမာစာရော ဧဝ၊ ထူးမြတ် သော အကျင့်သည်သာလျှင်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အဘိသမာစာရံ၊ ထူးမြတ်သော မဂ်သီလ ဖိုလ်သီလကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရည်ရွယ်၍။ (တဒတ္ထံ၊ ထိုထူးမြတ်သော မဂ်သီလဖိုလ်သီလအကျိုးငှါ) ပညတ္တံ၊ ပညတ် တော်မူအပ်သော . သိက္ခာပဒသီလသည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မည်၏။

တော်၊ ဤအာဘိသမာစာရိကဟူသော အမည်သည်။ အာဇီဝဋ္ဌမကတော၊ အာဇီဝသျှင် ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော သီလမှ။ အဝသေသသီလဿ၊ ကြွင်းသော သီလ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏။ အာဒိဘာဝဘူတံ၊ အစ၌ ပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဘည်း။ ဝါ၊ အရင်းမူလ အစ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ မည်၏။ တော်၊ သည်။ အာဇီဝဋ္ဌ-မကသီလဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဟိ၊ စွ။ တံ၊ ထိုအာဇီဝသျှင် ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော သီလသည်။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အာဒိဘာဝဘူတံ၊ အစ၌ ပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေယေဝ၊ မဂ်၏ ရှေ့ အဖို့၌သာလျှင်။ ပရိသောဓေတဗ္ဗတော၊ သုတ်သင်အပ် စင်ကြယ်စေအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေန၊ ထို(သို့မဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌ သုတ်သင်အပ် သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ "ပုဗ္ဗေဝ ၊ပ။ ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊၏။ [ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အဖို့၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ အာဇီဝေါ၊ သည်။ သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။]ဝါ၊ ကား။ ယာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနီတိ၊ ငယ်ကုန် အလွန်ငယ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပဒသီလသည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မည်သော။ သီလံ၊ မည်၏။ သေသံ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကမှ ကြွင်းသော မဟန္တာမဟန္တသိက္ခာပဒသီလသည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂပရိယာပန္နံ၊ ဥဘတောဝိဘင်း၌ အကျုံးဝင်သော သီလသည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ မည်၏။ ခန္ဓကဝတ္တပရိယာပန္နံ၊ ခန္ဓကဝတ် ၌ အကျုံးဝင်သော သီလသည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအာဘိ သမာစာရိကသီလ၏။ သမ္ပတ္တိယာ၊ပြီးပြည့်စုံသဖြင့်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြီးပြည့်စုံ၏။ တေနေဝ၊ ထို (သို့အာဘိသမာစာရိကသီလပြည့်စုံက အာဒိဗြဟ္မစရိယကသီလပြည့်သည်၏ အဖြစ်) ကြောင့်သာလျှင်။ "သော ဝတ၊ပ။ ဝိဇ္ဇတီ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ သီလကို။ အပရိပူရေတွာ၊ မဖြည့်မူ၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိပူရေဿတိ၊ ဖြည့်ပေ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။] ဧဝံ၊ သို့။ အာဘိ ၊ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တဘိယဒုကေ၊ ၌။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ တို့မှ။ ဝေရမဏိမတ္တံ၊ ကြဉ်ခြင်း မျှသည်။ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိရတိသည်သာလျှင်။ ဝိရတိသီလံ၊ မည်၏။ သေသံ၊ ဝိရတိမှ ကြွင်းသော။ စေတနာဒိ၊ စေတနာစသော သီလသည်။ အဝိရတိသီလံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိရတိ ၊ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထဒုကေ၊ ၌။ နိဿယောတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ်၌။ နိဿယာ၊ မှီအပ် မှီရာတို့သည်။ တဏှာနိဿယော၊ တဏှာဟူသော မှီအပ် မှီရာရင်း။ ဒိဋ္ဌိ-နိဿယော၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီအပ် မှီရာရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတဏှာနိဿိတ ဒိဋ္ဌိနိဿိတ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝါ၊ တတ္ထ-ဧတေသု၊ ဤတဏှာ ဒိဋ္ဌိဟူသော နှစ်ပါးသော နိဿယတို့တွင်။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ သီလေန၊ ဖြင့်။ ဒေဝေါ ဝါ၊ သိကြား သုယာမစသော ကျော်စောထင်ရှားသော နတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဝါ၊ ဖြစ်လို၏။ ဒေဝညတရော ဝါ၊ မထင်ရှားသော နတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝသမ္ပတ္တိံ၊ သမ္ပတ္တိဘဝကို။ အာကင်္ခ-မာနေန၊ တောင့်တသဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ (သမ္ပတ္တိဘဝကို တောင့်တ၍ ဖြစ်စေအပ်သော) သီလသည်။ တဏှာနိဿိတံ၊ တဏှာကို မှီသော သီလမည်၏။ သီလေန၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှ စင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိယာ၊ စင်လတံ့သော အယူဖြင့်။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ စင်လတံ့ဟု ဖြစ်သောအယူဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော သီလသည်။ ဒိဋ္ဌိနိဿိတံ၊ ဒိဋ္ဌိကိုမှီသော သီလမည်၏။ ပန၊ နိဿိတမှတပါး အနိဿိတကိုဆိုအံ့။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ယဉ္စ၊ အကြင်သီလသည်ရင်း။ တဿေဝ၊ ထိုလောကုတ္တရာသီလ၏သာလျှင်။ သမ္ဘာရဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကိယံ၊ လောကီဖြစ် သော။ ယဉ္စ၊ အကြင် ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယသီလသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤလောကုတ္တရာသီလ,ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယလောကီသီလသည်။ အနိဿိတံ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိကို မမှီသော သီလမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဿိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဉ္စမဒုကေ၊ ၌။ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ကာလအားဖြင့် အပိုင်းအခြားရှိသည် ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သမာဒိန္နသီလံ၊ သည်။ ကာလပရိယန္တံ၊ ကာလအားဖြင့်

အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော သီလမည်၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝါ၊ အသက်ရှင်သရွေ့။ သမာဒိယိတွာ၊ ၍။ တထေဝ၊ ထိုဆောက်တည်တိုင်း သာလျှင်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော သီလသည်။ အာပါဏကောဋိကံ၊ အသက်ရှင်သရွေ့ အစွန်အဆုံးရှိသော သီလမည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ကာလ ။ပ။ ဝသေန။ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌဒုကေ၊ ၌။ လာဘ ။ပ။ ဇီဝိတဝသေန၊ လာဘ်,အခြံအရံ, ဆွေမျိုး, အင်္ဂါကြီးငယ်, အသက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌပရိယန္တံ၊ မြင်အပ်သော အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော သီလသည်။ သပရိယန္တံ နာမ၊ ၏။ ဝိပရီတံ၊ ထိုမှပြန်သော သီလသည်။ အပရိယန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော သီလမည်၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ၌။ "ကတမံ တံ သီလံ ။ပ။ လာဘပရိယန္တ"န္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ယံ သီလံ၊ သည်။ သပရိယန္တံ၊ ပျက်စီးခြင်း အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ တံ သီလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ လာဘပရိယန္တံ၊ လာဘ်၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယသပရိယန္တံ၊ အခြံအရံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ [၁၃] ဉာတိပရိယန္တံ၊ ဆွေမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အင်္ဂပရိယန္တံ၊ လက်ခြေစသော အင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တံ၊ အသက်၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံ သီလံ၊ အကြင်သီလသည်။ လာဘပရိယန္တံ၊ လာဘ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ တံ သီလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ လာဘဟေတု လာဘပစ္စယာ လာဘကာရဏာ၊ လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယထာသမာဒိန္နံ၊ အကြင်အကြင်ဆောက်တည်အပ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝီတိက္ကမတိ၊ လွန်ကျူး၏။ ဣဒံ တံ သီလံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ထိုသီလသည်။ လာဘပရိယန္တံ၊ သီလမည်၏။]

ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣတရာနိပိ၊ ဤလာဘပရိယန္တသီလမှ တပါးသော ယသပရိယန္တသီလအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏။ အပရိယန္တဝိဿဇ္ဇနေပိ၊ လာဘ်စသည်

တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးမရှိသော သီလ၏ ဝိဿဇ္ဇနာ၌လည်း။ "ကတမံ တံ သီလံ ။ပ။ န လာဘပရိယန္တံ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ယံ သီလံ၊ သည်။ န လာဘပရိယန္တံ၊ လာဘ်၏အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးခြင်း အဆုံးမရှိ။ တံ သီလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ လာဘ ။ပ။ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ယထာသမာဒိန္နံ၊ သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝီတိက္ကမာယ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှါ။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုမျှလည်း။ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ သော၊ ထို(လွန်ကျူးခြင်းငှါ စိတ်ကိုမျှ မဖြစ်စေသော) သူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ။ ဝီတိက္ကမိဿတိ၊ ကာယဝါစာတို့ဖြင့် လွန်ကျူး ပေလတ့်နည်း။ န လာဘပရိယန္တံ၊ သော။ တံ သီလံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ မိန့်ပြီးသော သဘောရှိသော သီလပင်တည်း။]

ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ သာလျှင်။ ဣတရာနိပိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော နယသပရိယန္တသီလ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သပရိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ဟောတိ။

သတ္တမဒုကေ၊ ၌။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ သော။ သာသဝံ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မိမိကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော အာသဝေါတို့နှင့် တကွသော။ သီလံ၊ သည်။ လောကိယံ၊ ၏။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံမဟုတ်သော။ သီလံ၊ သည်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ပါး တို့ဘွင်။ လောကိယံ၊ သည်။ ဘဝဝိသေသာဝဟံ၊ သမ္ပတ္တိဘဝအထူးကို ဆောင်တတ်၏။ ဘဝနိဿရဏဿ၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏။ သမ္ဘာရော စ၊ အကြောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ နည်း။ "ဝိနယော သံဝရတ္ထာယ ။ပ။ ဝိမောက္ခော"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဝိနယော၊ ဝိနည်းသင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝိနည်း၌ လာသော သိက္ခာပုဒ် တော်သည်။ သံဝရတ္ထာယ၊ စောင့်စည်းခြင်း အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ပါ-သ-ဉာ-ခံ-ဝီရိယံ-ဟု ငါးတန်သော သံဝရအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဝရော၊ သည်။ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာယ၊ နှလုံးသာယာ ရွှင်လန်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ ပါမောဇ္ဇတ္ထာယ၊ နုသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပါမောဇ္ဇံ၊ သည်။ ပီတတ္ထာယ၊ အားကြီးသော ပီတိအကျိုးငှါ။ ပီတိ၊ သည်။ ပဿဒ္ဓတ္ထာယ၊ ကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိအကျိုးငှါ ။ ပဿဒ္ဓိ၊ သည်။

သုခတ္ထာယ၊ ကိုယ်စိတ်၏ „ချမ်းသာခြင်းငှါ။ သုခံ၊ သည်။ သမာဓတ္ထာယ၊ သမာဓိ အကျိုးငှါ။ သမာဓိ၊ သည်။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနတ္ထာယ၊ ယထာ-ဘူတဉာဏ်အမြင်အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော နာမ်ရုပ်ကို သိမ်းဆည်းသော မဖောက်မပြန်သော ဉာဏ်အမြင် အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ်ရုပ်ကို မဖောက်မပြန် သိမြင်သော ဉာဏ်လျှင် တည်ရာရှိသော တရုဏဝိပဿနာအကျိုးငှါ။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒတ္ထာယ၊ သင်္ခါရတို့၌ ငြီးငွေ့သော ဗလဝဝိပဿနာအကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ဝိရာဂတ္ထာယ၊ မဂ်အကျိုးငှါ။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဝိမုတ္တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတ္ထာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အကျိုးငှါ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာ-နတ္ထာယ၊ တစုံတခုသော တရားကို မစွဲယူမူ၍ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိ ငြိမ်းစဲခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ တစုံတခုသော တရားကို မစွဲလမ်းမူ၍ တဖန် ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းမဟုတ်သော အပ္ပစ္စယပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ယဒိဒံ-ယော အယံ ဝိမောက္ခော၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ဝိမောက္ခသည်။ ဝါ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကထာ၊ ဝိနည်းကို ပြောခြင်းသည်။ ဧတဒတ္ထာ၊ ထိုဝိမောက္ခဟူသော အကျိုး ရှိ၏။ မန္တနာ၊ ဝိနည်းကို စိစစ်ခြင်းသည်။ ဧတဒတ္ထာ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ မှီနှံခဲ့ ပြီးသော အကြောင်းအဆင့်ဆင့်ဟူသော ဥပနိဿယသည်။ ဧတဒတ္ထာ၊ ၏။ သောတာဝဓာနံ၊ ဤ ပရံပရပစ္စယကထာကို နာခံမှတ်သားသော ဉာဏ်သည်။ ဧတဒတ္ထံ၊ ထိုဝိမောက္ခဟူသော အကျိုးရှိ၏။]

လောကုတ္တရံ၊ သီလသည်။ ဘဝနိဿရဏာဝဟံ၊ ဘဝမှ လွတ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်ဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ ၏။ ဘူမိ စ၊ အာရုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ လောကိ ॥ပ॥ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၂။ တိကေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမတ္တိကေ၊ ၌။ ဟီနေန၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဆန္ဒေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝီရိယေန၊ ဖြင့်။ ဟီနာယ၊ သော။ ဝီမံသာယ၊ ဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ဟီနံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမေဟိ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆန္ဒာ-ဒီဟိ၊ ဆန္ဒ စိတ္တ ဝီရိယ ဝီမံသတို့ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ ပဏီတေဟိ၊

ကုန်သော။ ဆန္ဒာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ယသကာမဘာယ၊ သူတပါးထူးတိ ချီးမွမ်းအံ့ဩ အကျော်အစောကို တောင့်တနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အခြံအရံကို လိုချင်တောင့်တသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလသည်။ ဟီနံ၊ ၏။ ပုညဖလကာမဘာယ၊ သောဂ်ကောင်းကျိုးကို ခံစားလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သီလမည်သည်ကို။ အရိယေဟိ၊ သူတော်ကောင်း အလောင်းအလျာတို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ပြုသင့်ကောင်းသော အမှုပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာတို့သဘောကို။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သော သူတော်ကောင်း၏ အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍ [၁]။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ ငါသည်သာ။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညေ၊ ငါမှ တပါးကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ ဒုဿီလာ၊ သီလချို့ကုန်၏။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တု ။ပ။ ဒီဟိ၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ပသ္သားခြင်း, သူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော သီလသည်။ ဟီနံ၊ ၏။ အနုပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ အတ္တုက္ကံသန ပရဝမ္ဘန စသည်တို့ဖြင့်ရင်း, တပါးသော ဥပက္ကိလေသတို့ဖြင့်ရင်း မညစ်နွမ်းသော။ လောကိယံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ လောကုတ္တရံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ ၏၊ ဝါ၊ ကား။ တဏှာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဘဝဘောဂတ္ထာယ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ ဘောဂသမ္ပတ္တိအကျိုးငှါ။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ဟီနံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိမောက္ခတ္ထာယ၊ သံသရာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ ၏။ သဗ္ဗသတ္တဝိမောက္ခတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သံသရာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဝတ္တိတံ၊ သော။ ပါရမိတာသီလံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏ ပါရမီတော်သီလသည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဟီန ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ဤကား စာကိုယ်ရှိတိုင်း ယောဇနာတည်း။ ဋီကာ၌ကား "ကထံ နာမ မာဒိသော ဤဒိသံ ကရေယျာတိ ပါပဇိဂုစ္ဆတာယ အရိယဘာဝံ နိဿာယ" ဟု ရှိ၏။ ဂဏ္ဌိ၌လည်း "ကထံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မာဒိသော၊ သည်။ ဤဒိသံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပါပဇိဂုစ္ဆတာယ၊ ဖြင့်။ အရိယဘာဝံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။" ဟု ယောဇနာ၏။ (ပြည်)

[၁၄] ဒုတိယတ္ထိကေ၊ ၌။ အတ္တနော၊ အား။ အနနုရူပံ၊ မလျော်ကန်ကိုမပယ်သည်ကို။ ပဇဟိတုကာမေန၊ ပယ်စွန့်လိုသော။ အတ္တဂရုနာ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမျိုးရှိသော သူသည်။ အတ္တနိ၊ ၌။ ဂါရဝေန၊ ရှိသေသဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ အတ္တာဓိပတေယျံ၊ မိမိဟူသော အကြီးအမျိုးမှ လာသည်မည်၏။ ဝါ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမျိုးရှိသော သူမှ လာသည်မည်၏။ လောကာပဝါဒံ၊ လူအများ၏ စွပ်စွဲခြင်းကို။ ပရိဟရိတုကာမေန၊ ရှောင်လိုသော။ လောကဂရုနာ၊ လောကလျှင် အကြီးအမျိုးရှိသော သူသည်။ လောကေ၊ ၌။ ဂါရဝေန၊ သဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ လောကာဓိပတေယျံ၊ လောကလျှင် အကြီးအမျိုးရှိသော သူမှ လာသည်မည်၏။ ဓမ္မမဟတ္တံ၊ တရားတော်၏ (ဧကန္တနိယျာနိကဖြစ်၍) မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပူဇေတုကာမေန၊ (သီလကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့်) ပူဇော်လိုသော။ ဓမ္မဂရုနာ၊ တရားလျှင် အကြီးအမျိုးရှိသော သူသည်။ ဝါ၊ ဓမ္မကို အလေးပြုသသူသည်။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ဂါရဝေန၊ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ဓမ္မာဓိပတေယျံ၊ တရားလျှင် အကြီးအမျိုးရှိသောသူမှ လာသည်မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ အတ္တာဓိ ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယတ္တိကေ၊ ၌။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ ဒုကေသု၊ တို့၌။ နိဿိတန္တိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကိုမှီသော သီလဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ-သီလံ၊ သည်။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ဖြင့်။ ပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ (မဂ်၏ ဥပနိဿယ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြု၍) ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရာမဋ္ဌံ၊ မည်၏။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကဿ၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်၏။ ဝါ၊ ပုထုဇဉ်တို့တွင် သီလ သမာဓိ ပညာစသော ကလျာဏဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော လူထူး၏။ မဂ္ဂသမ္ဘာရဘူတံ၊ မဂ်၏ အကြောင်း ဥပနိဿယဖြစ်သော။ သီလံ၊ သည်ရင်း။ သေက္ခာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ၊ သော၊ သီလံ၊ သည်ရင်း။ အပရာမဋ္ဌံ၊ ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သော သီလမည်၏။ သေက္ခာသေက္ခာနံ၊ တို့၏။ ဖလသမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သောသီလသည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓံ၊ (ထိုထိုများစွာ ကိလေသာအပူမီး ငြိမ်းအေးပြီးသည်ဖြစ်၍) ပဋိပ္ပဿဒ္ဓသီလမည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရာမဋ္ဌာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထတ္တိကေ၊ ၌။ ယံ-သီလံ၊ ကို။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အနာပဇ္ဇန္တေန၊ မရောက်စေသည်ဖြစ်၍။ ပူရိတံ၊ ဖြည့်အပ်၏။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ ဝါ၊ အာပတ်သို့

(မတော်မသင့် မေ့လျော့သဖြင့်) ရောက်သော်သည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ကတပဋိ-ကမ္မံ၊ (ဒေသနာဝုဋ္ဌာနဘို့ဖြင့် အာပတ်အားလျော်စွာ) ပြုအပ်ပြီးသော ကုခြင်းရှိ၏။ တံ-သီလံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ ၏။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နဿ၊ ရောက်သော ရဟန်း၏။ အကတပဋိကမ္မံ၊ (ဒေသနာဝုဋ္ဌာနတို့ဖြင့် အာပတ်အားလျော်စွာ) ပြုအပ်ပြီးသော ကုခြင်းမရှိသော သီလသည်။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ ၏။ ဝတ္ထုမ္ဟိ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အာပတ္တိယာ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အဇ္ဈာစာရေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဝေမတိ-ကဿ၊ ယုံမှားရှိသော သူ၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝေမတိကသီလံ နာမ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော သီလတို့တွင်။ ယောဂိနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ သော။ သီလံ၊ ကို။ ဝိသောဓေတဗ္ဗံ၊ (အာပတ်အားလျော်စွာ ကုသဖြင့်) သုတ်သင်စင်ကြယ်စေအပ်၏။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝတ္ထုဇ္ဈာစာရံ၊ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းကို။ အကတွာ၊ ၍။ ဝိမတိ၊ ယုံမှားကို။ ပဋိဝိနေတဗ္ဗာ၊ (ကိုယ်တိုင်မူလည်း ဝတ္ထုကို စိစစ်၍ ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာကိုမူလည်း မေးမြန်း၍) ဖြေဖျောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အဝိသုဒ္ဓသီလကို သုတ်သင်၍ ယုံမှားသက်ာကို ဖြေဖျောက်ခြင်းကို) ပြုသည်ရှိသော်။ အဿ-ယောဂိနော၊ အား။ ဖာသု၊ ချမ်းမြဲရသွယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိသုဒ္ဓါဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဉ္စမတ္တိကေ၊ ၌။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ တီဟိ၊ သော။ သာမညဖလေဟိ စ၊ တို့နှင့်ရင်း။ သမ္ပယုတ္တံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ သေက္ခံ၊ မည်၏။ အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ အသေက္ခံ၊ မည်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော လောကီသီလသည်။ နေဝသေက္ခ-နာသေက္ခံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ သေက္ခာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဝါ၊ ဆက်။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကေ၊ ၌။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပကတိပိ၊ ပင်ကိုရင်း သဘောကိုလည်း။ သီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် ပင်ကိုရင်း သဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သုခသီလော၊ ပြေပြစ်လှစွာ ချမ်းသာစေသော အလေ့သဘောရှိ၏။ ဝါ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ ပေါင်းဖက်နေထိုင်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဝါ၊ ကိုယ်ရှင်ကို ချမ်းချမ်းသာသာ နေခြင်း အလေ့သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဒုက္ခသီလော၊ သူတပါးကို ဆင်းရဲစေသော

အလေ့သဘောရှိ၏။ အယံ၊ သည်။ ကလဟသီလော၊ ငြင်းခုံခြင်း အလေ့သဘောရှိ၏။ အယံ၊ သည်။ မဏ္ဍနသီလော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း အလေ့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုတတ်ကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ပရိယာယေန၊ ထို (ပကတိ အနက်ကို ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) အမြွက်အားဖြင့်။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ ကုသလသီလံ၊ ကုသိုလ်သီလငြင်း။ အကုသလသီလံ၊ ငြင်း။ အဗျာကတသီလံ၊ ငြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တီဏိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ကုသလာဒိဝသေနာပိ၊ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။အကုသလံ၊ သီလသည်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ အဓိပ္ပေတဿ၊ သော။ သီလဿ၊ ၏။ လက္ခဏာဒိသု၊ တိဘွင်။ ဧကေနပိ၊ တခုခုမျှနှင့်သော်လည်း။ န သမေတိ၊ မတူလှ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသီလတိက်၌။ (ကုလလတ္တိကံ၊ ကို။) န ဥပနီတံ၊ မဆောင်အပ်သင့်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကုသလတိက်ကို မဆောင်အပ်သင့်ပြီဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဟီနတိက်စသော ငါးတိက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အဿ-သီလဿ၊ ၏။ တိဝိဓတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၁၃။ စတုက္ကေသု၊ တိတွင်။ ပဌမစတုက္ကေ၊ ၌—

ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ယော-ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဿီလေ၊ တို့ကို။ သေဝတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ သီလဝန္တေ၊ တို့ကို။ န သေဝတိ၊ မဆည်းကပ်။ အဝိဒ္ဒသု၊ အကျိုးအပြစ်ကို မသိမမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သိမြင်တတ်သော ပညာဉာဏ်ကင်းသော အပဏ္ဍိတဖြစ်၍။ ဝတ္ထုဝီတိက္ကမေ၊ အာပတ်၏ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်း၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ န ပဿတိ၊ မရှု။

[၁၅] မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဗဟုလော၊ (ကာမဝိတက်စသော ကိုးပါးသော ဝိတက်ဖြင့်) မသင့်လျော်သော အကြံများသည်ဖြစ်၍။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုသောတ စသော ဣန္ဒြေတိကို။ န ရက္ခတိ၊ မထိန်းကျောင်း။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းဖျင်း၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟာနဘာဂိယံ၊ ဆုတ်ယုတ်အံ့သော အဖို့ရှိသည်။ ဇာယတေ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဣဓ၊ ၌။ ယော-ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းမျှဖြင့်သာ။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်အားရ

သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂမှိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း၌။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အဖန်ဖန် တလေလေ ဝီရိယကို ယှဉ်စေခြင်း၌။ မာနသံ၊ စိတ်ကိုမျှ။ န ဥပ္ပါဒေတိ၊ စေ။

သီလမတ္တေန၊ မျှတည်းဖြင့်။ တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော ဈာန်မဂ်ဝိသေသကို။ အဓိဂမာယ၊ ရစိမ့်သောငှာ။ အဃဋ္ဋန္တဿ။ (စေ့ဆော်မပြော် အပတ်ဘကုတ်) အားမထုတ်သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တံ သီလံ၊ သည်။ ဌိတိဘာဂိယံ၊ မပိုးမပွါး တည်ရပ်သော အဖို့ရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

ပန၊ အထူးကား။ သမ္ပန္နသီလော၊ စင်စင်ကြယ်ကြယ် ပြည့်စုံသော သီလရှိသော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဓတ္ထာယ၊ (သမထ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော) ဈာန်သမာဓိအကျိုးငှါ။ ဃဋတိ၊ (စေ့ဆော်မပြတ် အပတ်ဘကုတ်) အားထုတ် ကြိုးပမ်း၏။ တဿ ဘိက္ခုနော။ ဤရဟန်း၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝိသေသဘာဂိယံ၊ ထူးသော အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယော ပန၊ သည်ကား။ သီလမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အတုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိဒံ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခ၌ ငြီးငွေ့ကြောင်း ဗလဝဝိပဿနာကို။ အနုယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော ဤရဟန်း၏။ သီလံ၊ သည်။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော မဂ်အဖို့ရှိသည်။ ဝါ၊ အကုသိုလ်တုံးကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရာ နိဗ္ဗာန်အဖို့ရှိသည်။ (ဤကား နိဗ္ဗေဓံ နိဗ္ဗာနံ ဟူသည်နှင့် အညီတည်း) ဟောတိ၊ ၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဟာန ။ပ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒုတိယစတုက္ကေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ပညတ္တိတော၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်မှ။ ယာနိ စ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအသာဓာရဏ သာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဘိက္ခုသီလံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပညတ္တိတော၊ မှ။ ယာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ တာသံ၊ ထိုဘိက္ခုနီတို့သည်။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ သည်။

ဘိက္ခုနိသီလံ၊ ၏။ သာမဏေရသာမဏေရီနံ၊ တို့၏။ ဒသသီလာနိ၊ တို့သည်။ အနုပသမ္ပန္နသီလံ၊ သာမဏေသီလမည်၏။ ဥပါသကဥပါသိကာနံ၊ တို့သည်။ နိစ္စသီလဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဥဿာဟေ၊ အားထုတ်တိုးပွါး၍ စောင့်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒသ ဝါ၊ သာမဏေနည်းဘူ ဆယ်ပါးတို့ကိုမူလည်း။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဥပေါသထင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌ၊ တို့ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ဂဟဋ္ဌသီလံ နာမ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုသီလာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယစတုက္ကေ၊ ၌။ ဥတ္တရကုရုကာနံ မနုဿာနံ၊ မြောက်ကျွန်းသူတို့၏။ အဝီတိက္ကမော၊ ငါးပါးသော သီလကို မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ပကတိသီလံ၊ သဘာဝသီလမည်၏။ ကုလဒေသပါသဏ္ဍာနံ၊ အမျိုးလိုက်ကျင့်သသူ, အရပ်လိုက်ကျင့်သသူ, ပါသဏ္ဍအယူလိုက်ကျင့်သသူတို့၏။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ မရိယာဒါစာရိတ္တံ၊ အပိုင်းအခြား စည်းကမ်းဖြစ်သော အလေ့အကျင့်သည်[၁]။ အာစာရသီလံ၊ အမျိုးလိုက်, အရပ်လိုက်, အယူလိုက် အလေ့အကျင့်သီလမည်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဒါ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိံ၊ သို့။ ဩက္ကန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ၏။ ပုရိသေသု၊ တို့၌။ ကာမဂုဏူပသံဟိတံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ သာယာခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။ မာနသံ၊ သည်။ ယံ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကြင် မဖြစ်။ သော၊ ဤသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မတာ၊ ဓမ္မတာတခုတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တမာတုသီလံ၊ သည်။ ဓမ္မတာသီလံ၊ (ကာရဏနိယာမမှ လာသော) ဓမ္မတာသီလမည်၏။ ပန၊ ပါး။ မဟာကဿပါဒီနံ၊ ကုန်သော။ သုဒ္ဓသတ္တာနံ၊ စင်ကြယ်သော သူတို့၏။ သီလံ၊ သည်ရင်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ တာသု တာသု ဇာတီသု၊ ထိုထို (သီလဝမင်းဇာတ် ကျဲမင်းဇာတ်စသော) ဘဝတို့၌။ သီလံ၊ သည်ရင်း။ ပုဗ္ဗဟေတုကသီလံ၊ ရှေးအကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ပကတိသီလာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-လူမျိုး,အရပ်ဒေသ, ပါသဏ္ဍခေါ် သာသနာပ ရသေ့ရဟန်းတို့၌ ရှေးရှေးပုဂ္ဂိုလ်တို့က မပြုကျင့်ရန် သတ်မှတ်ပညတ်ထားခဲ့သောစည်းကမ်းအရ အလေ့အကျင့်ဟုဆိုလို၏။ (ဆ-သံ-သော)

စဘာဝတ္ထစဘုက္ကော၊ ဌ်။ "ဣမ ဘိက္ခု ။ပ။ သိက္ခာပဒေသူ"ပါ၊ ဟူ၍။ ယံ သီလံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ပါတိ ။ပ။ နာမ၊ မည်၏။

[ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါတိ ။ပ။ ဝုတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဖြင့် (ချဉ်းကပ်လာသမျှ အကုသိုလ်ရန်အမျိုးကို မတိုးမဝင်နိုင်အောင်) ကာယဝစီဒွါရ တံခါးနှစ်ဝကို ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အာစာရဂေါစရ နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ ပရမာဏုမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်သေးဘို့၌သော်လည်း။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးကြီးဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အဏုမတ္တေသု-အဏုမတ္တံ၊ ပရမာဏုမျှ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝဇ္ဇေသု-ဝဇ္ဇမ္ဗိ၊ သဗ္ဗလဟုက ဒုဗ္ဘာသိတမျှကိုသော် လည်း။ ဘယဒဿာဝီ-ဘယဒဿနသီလော၊ ပါရာဇိကရည်တူ ဘေးကြီးပုံ၍ ရှုခြင်း သဘော အမလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ ဟူ၌။ (ယံကိဉ္စိ၊ အကြွင်းအမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ် ဖြည့်အပ်သော သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ (ကျင့်ကောင်းသမျှ သိက္ခာပဒ သီလ)ကို။ [၁၆] သမာဒါယ၊ ကောင်းမွန်ရိုသေစွာ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့် ယူ၍။ သိက္ခတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ ယံ သီလံ၊ ကို။ "သော စက္ခုနာ ။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ မည်၏။

[သော-ဘိက္ခု၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရ၌ တည်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ (ကိလေသာဖြစ်ပွါး ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မိန်းမ ယောကျ်ားဟူသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူသည်။ ဝါ၊ ရာဂုပ္ပတ္တိဟေတု ဣဋ္ဌာကာရ,ဒေါသုပ္ပတ္တိဟေတု အနိဋ္ဌာကာရ စသည်ကို ယူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ ကိလေသာကို အဖန်ဖန် ထင်ရှား ဖြစ်ပွါးလာအောင် ပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ အနုဗျဉ္ဇနဟု ဆိုအပ်သော လက်ခြေ ပြုံးရယ်ခြင်း ပြောဆိုခြင်း ကြည့်ခြင်းစသော အဖို့အစုကို ယူသည်။ န ဟောတိ၊ ၏။ ယတွာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊

ကို။ အသံဝုတံ၊ မပိတ်မစောင့် ဟင်းလင်းထား၍။ ဝိဟရန္တံ၊ သော။ နေ-ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဝါ၊ အပါယ်လေးဝ ယုတ်မာရာ ကျစေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အန္ဝာဿဝေယျုံ၊ အစဉ်မပြတ် လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ-စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ ကို။ သံဝရာယ၊ သတိဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတွာ ။ပ ။ ဃာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယိတွာ၊ ၍ ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယိတွာ၊ လျက်၍။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကို။ ဖုသိတွာ၊ ၍။ မနသာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ သုဘ သုခ အတ္တဟု အထင်ကပ်ခြင်း စသော အမှတ်နိမိတ်ကို ယူသည်။ န ဟောတိ ။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ အာဇီဝဟေတု၊ အာဇီဝအကြောင်းကြောင့်။ ပညတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံ၊ (ပါရာဇိကစသည်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော) ခြောက်ပါးအပြား ရှိကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ ဝီတိက္ကမဿ၊ ၏။ ဝသေန ၏၊ ဖြင့်၎င်း။ ကုဟနာ၊ သုံးပါးသော ကုဟနဖြင့် အံ့ဩစေခြင်း၎င်း။ လပနာ၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှင့်ပလ္လွား၍ ပြောခြင်း ဒါယကာတို့ကို မြှောက်ပင့်၍ ပြောခြင်း၎င်း။ နေမိတ္တိကတာ၊ ပစ္စည်းလှူခြင်း၌ အမှတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော နိမိတ် ပြုတတ်သော သူ၏အဖြစ်၎င်း။ နိပ္ပေသိကတာ၊ လာဘ်အလို့ငှါ သူတပါး တို့အား ဆဲရေးခြင်းစသည်ဖြင့် ကြိတ်သောသူ၏အဖြစ်၎င်း။ လာဘေန၊ မိမိရသော လာဘ်ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတပါးရသော လာဘ်ကို၊ နိဇိဂီသနတာ၊ ဆောင်တတ် ရှာတတ်သော သူ၏အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနံ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန ၏၊ ဖြင့်၎င်း။ ပဝတ္တာ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝါ၊ မှ။ ယာ ဝိရတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ခြင်းသည်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ "ပဋိသင်္ခါ ။ပ။ ယာ"တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ပဋိသင်္ခါနပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် စင်သော။ စတု ။ပ။ ဘောဂေါ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ကြောင်း ဖြစ်သော အနုဝဇ္ဇစေတနာသည်။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ နာမ၊ ၏။

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ

၁၄။ တတ္ထ-တေသု ပါတိမောက္ခသံဝရာဒီသု၊ တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားသည်။ အာဒိတော၊ (ဋ္ဌမ ဘိက္ခု ဤသို့စသည်ဖြင့်လာသော ဒေသနာတော်၏) အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ (ယုံမှားသော သံသယကို ဖျောက်သဖြင့် မဖောက်မပြန် အမှန်) ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ဉာဏ်ကို ဆောင်တတ်သော စကားတည်း။ ဣဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုတိ၊ ကား။ သံသာရေ၊ ၌။ ဘယံ၊ ကို။ ဣက္ခနတာယ ဝါ၊ ရှုဘတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဆိန္နဘိန္နပဋ္ဋဓရာဒိတာယ ဝါ၊ ဓားငယ်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်အပ်သော အဖိုး, အဆင်း, အတွေ့ပျက်သော အဝတ်ကို ဆောင်တတ်သည် အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ (ဋ္ဌီကာ၌ကား ဆိန္နမပါ) ဧဝံလဒ္ဓဝေါဟာရော၊ ဤသို့ ဘိက္ခုဟု ရအပ်သော ဝေါဟာရ ရှိသော။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော၊ သာသနာတော်ကို နိယျာနိက ဟု ယုံ၍ ရဟန်းပြုသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပါတိ ॥ပ॥ ဝုတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ကား။ သိက္ခာပဒသီလံ၊ (စာရိတ္တ ဝါရိတ္တအပြားရှိသော) သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပညတ်တော်မူအပ်သော သီလတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-သိက္ခာပဒသီလံ၊ သည်။ ယော၊ သည်။ နံ-သီလံ၊ ထိုဝိနည်း၌ အကျုံးဝင်သော သီလကို။ ပါတိ ရက္ခတိ၊ ၏။ တံ-ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အာပါယိကာဒီဟိ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲအစရှိကုန်သော။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးတို့မှ။ မောက္ခေတိ မောစယတိ၊ လွတ်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သံဝရဏံ၊ (ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ တံခါးနှစ်ဝကို အကုသိုလ်ရန်အမျိုး မတိုးမဝင်ရအောင်) ပိတ်ဆို့တတ် ပိဘ်ဆို့ကြောင်းသည်။ သံဝရော၊ မည်၏။ တော၊ ဤသံဝရဟူသော အမည်သည်။ ကာယိကဝါစသိကဿ အဝီတိက္ကမဿ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော မလွန်ကျူးခြင်း၏။ ဝါ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော အာပတ် ခုနစ်ပုံကို လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အဝီတိက္ကမသီလ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပါတိမောက္ခမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သံဝရော၊ မည်၏။ (ဣတိ၊ ကြောင့်။) ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ၏။ တေန ပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ ဖြင့်။ သံဝုတော။ (ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ တံခါးနှစ်ဝကို) လုံစွာ ပိတ်ဆို့တတ်သည်တည်း။ ဝါ၊

လုံခြုံစွာ ပိတ်ဆို့အပ်သော ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ တံခါးနှစ်ဝရှိသည်တည်း။ ပါတိ။ပ။သံဝုတော၊ သည်။ ဥပဂတော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသို့ ကပ်သည်။ သမန္နာဂတော၊ထိုပါတိမောက္ခသံဝရနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်စကားကျ အနက်တည်း။ ဝိဟရတီတိ၊ ကား။ ဣရိယတိ၊ အတ္တဘော ကို ဖြစ်စေ၏။ အာစာရ ။ပ။ သမ္ပန္နောတိအာဒိနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ပါဠိယံ၊ ဈာနဝိဘင်း ပါဠိတော်၌။ အာဂတနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ "အာစာရ ။ပ။ ဝေန ဝုစ္စတိ အာစာရဂေါစရ-သမ္ပန္နော"တိ၊ ဟူသော။ ဇော-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နောတိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ အာစာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာစာရော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

[၁၇] တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အနာစာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ကာယိကော၊ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော။ ဝီတိက္ကမော၊(ဘုရားအာဏာ တော် သိက္ခာပုဒ်ကို) လွန်ကျူးကျော်နင်းသော ကာယဒုစရိုက်သည်။ ဝါစသိ-ကော၊ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော။ ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးသော ဝစီဒုစရိုက်သည်။ ကာယိကဝါစသိကော၊ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော။ဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးသော ဒုစရိုက်နှစ်ပါးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဒုစရိုက် နှစ်ပါးကို။ အနာစာရော၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ သော။ ဒုဿီလျံ၊ ဒုဿီလအဖြစ်ကို။ အနာစာရော၊ ဟူ၍ ၊ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ရဟန်းယုတ်သည်။ ဝေဠုဒါနေန ဝါ၊ ပစ္စည်းရစိမ့်သောငှါ ဝါးပေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ ပတ္တဒါနေန ဝါ၊ ထန်းရွက် အုန်း ရွက်စသည် ဘို့ကို ပေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ပုပ္ဖ ။ပ။ဒါနေန ဝါ၊ပန်းသစ်သီး ကသယ်မှုန့် ဒန်ပူပေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ စာဋုကမျတာယ ဝါ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေလိုသည်၏အဖြစ် ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချ ဒါယကာတို့ကို ချီးချီးမြှင့်မြှင့် ပျူပျူငှါငှါ ဆိုတတ်သောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ မုဂ္ဂသူပျတာယ ဝါ၊ အမှန်နည်းပါး မမှန် များ၍ ပဲနောက်ဟင်းနှင့်တူသောနှုတ်အမှု အဆိုအမိန့်ရှိသောသူ၏အဖြစ် ဖြင့်ရင်း။ ပါရိဘဋျတာယ ဝါ၊ ဒါယကာတို့ သားငယ်ကို (တန်းဆာဆင်ယင် ပြုပြင် သုတ်သင်ခြင်းစသည်ဖြင့်) ထိန်းယ ဆောင်ရွက်သော သူ၏အဖြစ် ဖြင့်ရင်း။ ဇင်္ဃပေသနိကေန ဝါ၊ (ထိုထိုဒါယကာတို့၏ ဂါမန္တရဒေသန္တရတို့၌ သာသနပဋိသာသနကို ဆောင်ခြင်းဟူသော) သလုံးမြင်းခေါင်းအစေအပါး

ခံသော အမှုဖြင့်ရှင်း။ အညတရညတာဒရေန၊ (ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဝေဠုဒါနစသော အမှုတို့ဘွင်ရှင်း၊ ဤမှတပါး ဝေဇ္ဇကမ္မ ဘဏ္ဍာဂါရိကကမ္မ ပိဏ္ဍပဋိ-ပိဏ္ဍကမ္မ သဃံ့ပစ္စည်းကို စီရင်ခြင်း စေတီပစ္စည်းကို စီရင်ခြင်း ဒုခရှိကုန်သော မိစ္ဆာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးကြောင်း အမှုတို့တွင်ရှင်း) တပါးပါးသော။ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌေန၊ ဘုရား စက်ဆုပ်ပစ်ပယ်တော်မူအပ်သော။ မိစ္ဆာ-အာဇီဝေန ဝါ၊ ယုတ်မာဖောက်ပြန်သော အသက်မွေးကြောင်း အမှုဖြင့်ရှင်း။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ မွေးမြူ၏။ အယံ၊ ဤ(ဝေဠုဒါနစသော)အလုံးစုံသော အမှုကို။ အနာစာရော၊ အကျင့်ယုတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ တွင်။ အာစာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ကာယိကော၊ သော။ အဝီတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သံဝရသည်။ ဝါစသိကော၊ သော။ အဝီတိက္ကမော၊ သံဝရသည်။ ကာယိကဝါစသိကော၊ သော။ အဝီတိက္ကမော၊ သံဝရသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသော သီလသံဝရကို။ အာစာရော၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သီလသံ-ရောပိ၊ ကိုလည်း။ အာစာရော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သော ရဟန်းကောင်းသည်။ ဝေဠုဒါနေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ ပတ္တ-ပတ္တဒါနေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ (ဤနည်း ယောဇနာလေ) ပုပ္ဖ-ပုပ္ဖဒါနေန၊ ဖလ-ဖလဒါနေန၊ သိနာန-သိနာန-ဒါနေန၊ ဖြင့် ။ပ။ မိစ္ဆာအာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ န ကပ္ပေတိ၊ မမွေး။ အယံ သဗ္ဗော၊ ကို။ အာစာရောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဂေါစရောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂေါစရော၊ ဆွမ်းစသည်တို့၏ အကျိုးငှါ ကပ်ခြင်းငှါ သင့်သော အရပ်ဌာနသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဂေါစရော၊ ကပ်ခြင်းငှါ မသင့်သော ဌာနသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဝေသိယာဂေါစရော ဝါ၊ ပြည့်တန်းဆာမလျှင် ရည်ငံသဖြင့် ဆည်းကပ်ရာဌာနရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဓဝါ-ဝိဓဝါ-ဂေါစရော ဝါ၊ မုဆိုးမလျှင် ကျက်စားရာရှိသည်ရှင်း။ ထုလ္လကုမာရိကာ-ထုလ္လကုမာရိကာဂေါစရော ဝါ၊ မိန်းမပျိုကြီးလျှင် ကျက်စားရာရှိသည်ရှင်း။ (နောက်ကိုလည်း ဤနည်း) ပဏ္ဍကဂေါစရော ဝါ၊ ပဏ္ဍုက်လျှင် ကျက်စားရာရှိသည်ရှင်း။ ဘိက္ခုနိဂေါစရော ဝါ၊ ရှင်း။ ပါနာဂါရဂေါစရော ဝါ၊ သေတင်း

ကုပ်လျှင် ကျက်စားရာရှိသည်ရှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇူဟိ ဝါ၊ တို့နှင့်ရှင်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်ရှင်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊ တို့နှင့်ရှင်း။ တိတ္ထိယသာဝကေ-ဟိ၊ တို့နှင့်ရှင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တထေးတည်း။ အနနုလောမိကေန၊ သိက္ခာသုံးပါးတိအား မလျော်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ သံသဂ္ဂေန၊ ရောနှောပေါင်းဖက်ခြင်းဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ နှီးနှော ရှက်တင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ နည်း။ ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ အကြင်အမျိုးတို့သည်။ အဿဒ္ဓါနိ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို မယုံကြည်ကုန်။ အပ္ပသန္နာနိ၊ ရတနာသုံးပါး၌ မကြည်ညိုကုန်။ အနောပါနဘူတာနိ၊ ခရီးဆုံ၌ တူးအပ်သော ရေကန် ရေတွင်းကဲ့သို့ မဖြစ်မူ၍ ရဟန်းတို့ သက်ဝင်ခြင်းငှါ မခံကုန်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ ဥပါသကာနံ၊ ရတနာ သုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကုန်သော ဒါယကာယောကျ်ားတိကို။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမိန်းမတို့ကို။ အက္ကောသကပရိဘာသကာနိ၊ ဆဲရေးတတ် ဘေးကိုပြ၍ ခြိမ်းချောက်တတ်ကုန်၏။ အနတ္ထကာမာနိ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းကို လိုကုန်၏။ ဝါ၊ ဆင်းရဲကို လိုကုန်၏။ အဟိတကာမာနိ၊ စီးပွါးမဲ့ ဗျသနဒုက္ခ၏ အကြောင်းကို လိုကုန်၏။ (အနတ္ထံ ဗျသနံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အဟိတံ တဿ ဟေတုံ။ မူလဋီကာ) (တနည်း) အနတ္ထကာမာနိ၊ သဒ္ဓါစသည်တို့၏ ပွါးခြင်းကို မလိုကုန်။ (သဒ္ဓါစသည်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို လိုကုန်၏) အဟိတကာမာနိ၊ သဒ္ဓါစသည်တို့၏ ဖြစ်ပွါးကြောင်းကို မလိုကုန်။(သဒ္ဓါဆုတ်ယုတ်ခြင်း စသည်တို့၏ အကြောင်းကိုသာ လိုကုန်၏) အဖာသုကာမာနိ၊ ဖာသုဝိဟာရကို မလိုကုန်။ (ဒုက္ခဝိဟာရကိုသာ လိုကုန်၏) အယောဂက္ခေမကာမာနိ၊ လေးပါးသော ယောဂတို့ဖြင့် ခေမ နိဗ္ဗာယ ဝိဝဋ္ဋကို မလိုကုန်။ (သဘယဝဋ္ဋကိုသာ လိုကုန်၏) ဝါ၊ တစုံတရာသောဘေး ကင်းငြိမ်းခြင်းကို မလိုကုန်။ တထာရူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့ကို။ သေဝတိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး၏။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသတိ၊ အခေါက်ခေါက် ဆည်းကပ်၏။ အယံ၊ (ဤပြည့်တန်းဆာစသော မင်းစသော မသဒ္ဓါသည့် အမျိုးစသော) ဤအလုံးစုံကို။ အဂေါစရော၊ ကျက်စားခြင်းငှါ မလျောက်ပတ်သော အရာဌာနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ တို့ဘွင်။ ဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဝေသိယာဂေါစရော၊ သည်။ န ဟောတိ ။ပ။ သံသဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။

(ဂိဟိသံသဂ္ဂေန ပါဌ်ရှိ၏၊ လူချင်းချင်းကဲ့သို့ နှီးနှောရှက်တင် အကျွမ်းတဝင် ပေါင်းဖက်ခြင်းဖြင့် သမ္ဗန်။ ဋီကာ၌ ဂိဟိမပါ) အသံသဋ္ဌော၊ မနှီးနှော မရှက်တင်မူ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝါပန၊ ကား။ ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါနိ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကုန်၏။ပသန္နာနိ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ကုန်၏။ ဩပါနဘူတာနိ၊ ခရီးဆုံ၌ တူးအပ်သော ရေကန် ရေတွင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ရဟန်းတို့ သက်ဝင်ခြင်းငှါ ခံ့ကုန်၏။ ကာသာဝပဇ္ဇောတာနိ၊ ရဟန်းတို့ ဝတ်ရုံအပ်သော သင်္ကန်းရောင် တောက်ကုန်၏။ ဣသိဝါတပဋိဝါတာနိ၊ အိမ်သို့ ထွက်ဝင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းလေ, ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော လေတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ယပ်ခတ်သကဲ့သို့ လှိုင်ကုန်၏။ ဝါ၊ လေတို့ဖြင့် ဖျောက်သွင့် ခါဘွက်အပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်သော ဘေးရန် ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ပ။ ဥပါသကာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထကာမာနိ၊ ပွါးစီးခြင်းကို လိုကုန်၏။ပ။ ယောဂက္ခေမကာမာနိ၊ ဘေးကင်းခြင်းကို လိုကုန်၏။ ထထာရူပါနိ၊ ကုန်သော၊ ကုလာနိ၊ တို့ကို။ သေဝတိ ဘဇတိ ပယိရုပါသတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသဒ္ဓကုလ စသော အလုံးစုံကို။ ဂေါစရော၊ လျောက်ပတ်သော ကျက်စားရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣမိနာ စ အာစာရေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အာစာရသီလနှင့်ရင်း။ ဣမိနာ စ ဂေါစရေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော ဂေါစရသီလနှင့်ရင်း။ [၁၈] ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမုပေတော၊ သည်။ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်။ သမုပဂတော၊ ကောင်းစွာကပ်သည်။ ဥပပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်။ သမန္နာဂတော၊ တကွ မကွာ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အာစာရဂေါစရနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာစာရ။ပ။ သမ္ပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အပိစ-အပရော နယော၊ ဈာနဝိဘင်း ပါဠိတော်နည်းမှ တပါးသော မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ၌ လာသောနည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဘိမောက္ခသီလနိဒ္ဒေသ၌။ ဣမိနာပိ နယေန၊ ဤယခုဆိုလတံ့သော အစီရင်နည်းဖြင့်လည်း။ အာစာရဂေါစရာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကို ဆိုအံ့။ အနာစာရော၊ သည်။ ကာယိကော စ၊ ရင်း။ ဝါစ-သိကော စ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ကာယိကော၊ သော။ အနာစာရော၊ မလျော်သော အကျင့်သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကောစ္စော၊ သည်။ သံဃဂတောပိ၊ သံဃာ့အစည်း အဝေးသို့ရောက်သော်

လည်း။ အစိတ္တီကာရကတော၊ ရိုသေသောအမှုကို မပြုသည်ဖြစ်၍။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ ထေရ်ကြီး ဝါကြီး ရဟန်းတို့ကို။ ဃဋ္ဋယန္တော၊ တိုးဝှေ့ထိပါး ချုတ်ချယ်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိပိ၊ ရပ်လည်း ရပ်၏။ ဃဋ္ဋယန္တော၊ ဖြစ်၍။ နိသီဒတိပိ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့ဘူရှု၌။ အစိတ္တီကာရကတော၊ ၍။ (လိုက်သည်) တိဋ္ဌတိပိ၊ ၏။ ပုရတော၊ ၌။ နိသီဒတိပိ၊ ၏။ ဉစ္စေပိ အာသနေ၊ မြင့်မြတ်သော နေရာ၌လည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ သသီသံ ပါရုပိတွာပိ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွခြုံ၍လည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ဌိတကောပိ၊ ရပ်လျက်လည်း။ ဘဏတိ၊ ၏။ ဗာဟာဝိက္ခေပကောပိ၊ လက်ရုံးဆန့်တန်းလျက်သည်း။ ဘဏတိ၊ ၏။ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ အနုပါဟနာနံ၊ ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲ။ စင်္ကမန္တာနံ၊ စင်္ကြံကြွကုန်စဉ်။ သဉပါဟနော၊ ဘိနပ်စီးလျက်။ စင်္ကမတိ၊ ၏။ နီစေ စင်္ကမေ၊ ၌။ စင်္ကမန္တာနံ၊ သွားကုန်စဉ်။ ဉစ္စေ စင်္ကမေ၊ ၌။ စင်္ကမတိ၊ ၏။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ စင်္ကမန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ စင်္ကမေ၊ ၌။ စင်္ကမတိ၊ ၏။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အနုပခဇ္ဇပိ၊ တိုးဝှေ့၍လည်း။ ဝါ၊ အနီးသို့ ဝင်၍လည်း။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အနုပခဇ္ဇပိ၊ လည်း။ နိသီဒတိ၊ ၏။ နဝေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဗာဟတိ၊ မြစ်၏။ ဇန္တာဃရေပိ၊ ဇရုံးအိမ်၌လည်း။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ဘဲ။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ (အဂ္ဂိကုဏ္ဍေ၊ မီးဖို၌)။ ပက္ခိပတိ၊ ၏။ ဒွါရံ၊ ဇရုံးအိမ်တံခါးကို။ ပိဒဟတိ၊ မပန်ဘဲ ပိတ်၏။ ဉဒကတိတ္ထေပိ၊ ရေဆိပ်၌လည်း။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ တိုးဝှေ့လျက်လည်း။ ဩတရတိ၊ သက်၏။ ပုရတောပိ၊ လည်း။ ဩတရတိ၊ ၏။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ လည်း။ နှာယတိ၊ ၏။ ပုရတောပိ၊ မှလည်း။ နှာယတိ၊ ၏။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ လည်း။ ဉတ္တရတိ၊ တက်၏။ ပုရတောပိ၊ လည်း။ ဉတ္တရတိ၊ ၏။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်း မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသန္တောပိ၊ ဝင်သော်လည်း။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဃဋ္ဋယန္တောပိ၊ လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပုရတောပိ၊ လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဝေါက္ကမ္မ စ၊ နံပါးမှ ဖဲတည့်၍လည်း။ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ပုရတော ပုရတော၊ ရှေ့က ရှေ့က။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ ယာနိပိ တာနိ ဩဝရကာနိ၊ အကြင် အိပ်ရာတိုက်ခန်းတို့သည်လည်း။ ဂူဠ္ဌာနိ စ၊ ပကတိအားဖြင့် လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သည်ရင်း။ ပဋိစ္ဆန္နာနိ စ၊ တင်းတိမ်အရံစသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အိပ်ရာတိုက်ခန်း၌။ ကုလိတ္ထိယော၊ အမျိုးမိန်းမတို့သည်ရင်း။ ကုလကုမာရိယော၊ အမျိုး

သွီးယော်ဘိသည်ရှင်း။ နိသီဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ တဘ္ဘပိ၊ ထိုဘိုက်ခန်း၌လည်း။ သဘာသာ၊ လျှင်။ ပဝိသဘိ၊ ၏။ ကုမာရကာယပိ၊ သဘို့သားယော်၏လည်း။ သီသံ ပရာမသတိ၊ ဦးခေါင်းကို သုံးသပ်ဘည့်၏။ အယံ သဗ္ဗော၊ (ဣဓေကစ္စော သံဃဂတောပိ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော) ဤအပြုအမူ အလုံးစုံကိုသည်း။ ကာယိကော အနာစာရော၊ မလျှောက်ပတ်သော ကိုယ်အပြုအမူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တဘ္ဘ၊ တို့ဘွင်။ ဝါစသိကော၊ သော။ အနာစာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣခ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ သံဃဂတောပိ၊ သော်သည်း။ အစိတ္တီကာရကတော၊ ဖြစ်၍။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဏာဘိ၊ ၏။ ပဉ္ဟံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေဘိ၊ ၏။ ပါဘိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသဘိ၊ ၏။ ဌိတကောပိ၊ လည်း။ ဘဏာဘိ၊ ၏။ ဗာဟာဝိက္ခေပကောပိ၊ ၍လည်း။ ဘဏာဘိ၊ ၏။ အန္တရဃရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌောပိ၊ သော်လည်း။ ဣတ္ထိံ ဝါ၊ မိန်းမကိုရှင်း။ ကုမာရိံ ဝါ၊ ကိုရှင်း။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလဘံ့သော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣတ္ထနာမေ၊ ဤအမည်ရှိသောမိန်းမ။ ဣတ္ထံဂေါတ္တေ၊ ဤအနွယ်ရှိသသူ။ ကိံ၊ အဘယ်စားကောင်း သောက်ဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ နည်း။ ယာဂု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဘတ္တံ အတ္ထိ၊ လော။ ခါဒနီယံ အတ္ထိ၊ လော။ ကိံ ပိဝိဿာမ၊ အဘယ်ကိုငါတို့ သောက်ရကုန်မည်နည်း။ ကိံ ခါဒိဿာမ၊ နည်း။ ကိံ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ နည်း။ ကိံ ဝါ၊ အဘယ်ကိုမူလည်း။ မေ၊ အား။ ဒဿထ၊ လှူဒါန်းကြမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပ္ပလပတိ၊ အထွေထွေ ပြောဆို၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အမိန့်အမူ အလုံးစုံကိုလည်း။ ဝါစသိကော အနာစာရော၊ မလျှောက်ပတ်သော နှုတ်ထွက် အမိန့်အမူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အဿ-အနာစာရဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဖြင့်။ အာစာရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၄] အပိစ - အပရော၊ နိဒ္ဒေသပါဠိနည်းမှ တပါးသောအဋ္ဌကထာနည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဂါရဝေါ၊ အရိုအသေ အလေးဂရုပြုခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ ဝိဟာရတိဠ် ချည်းစပ်) သပ္ပတိဿော၊ တုံ့ဝပ်နိမ့်ချ ကျိုးနွံပျပ်ဝပ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နော၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ သုနိဝတ္ထော၊ (သေခိယကျင့်ဝတ်နှင့် မချွတ်) သပ္ပါယ်စွာ ဝတ်သည်။ သုပါရုတော၊ သပ္ပါယ်စွာ ရုံသည်။ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ အဘိက္ကန္တေန၊

ရှေ့သို့ဘက်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိက္ကန္တေန၊ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းဖြင့်။ အာလော-ကိတေန၊ တူရူကြည့်ခြင်းဖြင့်။ ဝိလောကိတေန၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့်။ သမိဉ္ဇိတေန၊ ကွေးခြင်းဖြင့်။ ပသာရိတေန၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့်။ (ပါသာဒိကေန စသည်ကား ဣတ္ထမ္ဘူတ) ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သည်။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ ချအပ်သော မျက်လွှာရှိသည်။ ဣရိယာပထသမ္ပန္နော၊ ကြည်ညိုဘွယ်သော ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒွါရော၊ စက္ခုန္ဒြေစသော ခြောက်ဝသော တံခါးပေါက်တို့၌ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော သတိဟူသော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ ဝါ၊ သုံးဆောင်အပ် သော အနက်ကြောင့် ဘောဇနမည်သော ပစ္စည်းလေးပါး၌လည်း။ မတ္တညူ၊ (ရှာမှီးခြင်း ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း စသော အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်) ပမာဏ ကို သိသည်။ ဇာဂရိယံ၊ (ညဉ့်ဦးယံ မိုးသောက်ယံပတ်သုံး ဘာဝနာကို နှလုံးသွင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော) နိုးချပ်ခြင်း ကို။ အနုယုတ္တော၊ အစဉ်မပြတ် လုံ့လပြုသည်။ သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ အပ္ပိစ္ဆော၊ တပ်မက်မောခြင်း တဏှာမရှိသည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ (ယထာလာဘစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မိမိဝတ္ထုထင်ရှားရှိသည့် ဝတ္ထုဖြင့်သာ) ရောင့်ရဲသည်။ အာရဒ္ဓ-ဝီရိယော၊ သည်။ အာဘိသမာစာရိကေသု၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝါ၊ ခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သက္ကစ္စကာရီ၊ အရိုအသေပြုလေ့ရှိသည်။ ဂရုစိတ္တီကာရ-ဗဟုလော၊ အလေးပြုသင့်သော အရာတို့၌ အလေးပြုခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အယံ၊ ဤသဂါရဝအဖြစ်စသော အလုံးစုံကို။ အာစာ-ရော၊ (ကိုယ်ကျိုးလိုသော သူတို့သည် ကျင့်အပ်ကောင်းသောကြောင့်) အာစာရ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ အာစာရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဂေါစရော၊ သည်။ ဥပနိဿယဂေါစရော၊ (သီလအစရှိသော ဂုဏ်တို့၏ အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော) ဥပနိဿယဂေါစရရင်း။ အာရက္ခဂေါစရော၊ (စိတ်၏ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော သတိဟူသော) အာရက္ခဂေါစရရင်း။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ (စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော) ဥပနိဗန္ဓဂေါစရရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥပနိဿယဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဒသကထာဝတ္ထုဂုဏသမန္နာဂတော၊ (အပ္ပိစ္ဆတာ အစရှိသော) ဆယ်ပါးကုန်

သော ကထာဝတ္ထုတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကလျာဏမိတ္တော၊ သည်။ ဥပ။ပ။ ရော၊ မည်၏။ ယံ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဿုတံ၊ မကြားဘူး သေးသော သုတ္တ ဂေယျ စသည်ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ သုတံ၊ ကြားဘူး (ရှိမှုဖြစ် ၍ မစင်သေး) သော သုတ္တဂေယျစသည်ကို။ ပရိယောဒပေတိ၊ (အဖန်တလဲလဲ မေးခြင်း စသောအားဖြင့် အစင်ဆေးကြော) သုတ်သင်ရှင်းလင်းရ၏။ ကင်္ခံ၊ (ကင်္ခါဋ္ဌာနီယဓမ္မ ဘို့၌ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော)ယုံမှားသံသယကို။ ဝိဘရတိ၊ လွှင့် ဖြောက်နိုင်၏။ ဒိဋ္ဌိံ၊ (ကမ္မ ကမ္မဖလ ရတနတ္တယတို့၌ မဖောက်မပြန်သော) သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အမြင်ကို။ ဥဇုံ ကရောတိ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ပြုနိုင်၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေတိ၊ (ကမ္မ ကမ္မဖလ ရတနတ္တယတို့၌ ယုံသောသဒ္ဓါဖြင့်) ကြည်စေ နိုင်၏။ ဝါ ပန၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်ကလျာဏမိတ်၏။ အနုသိက္ခမာနော၊ အတုကျင့်သသူသည်။ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ ဝဍ္ဎတိ၊ တိုး၏။ သီလေန၊ သုတေန၊ စာဂေန၊ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဝဍ္ဎတိ၊ တိုး၏။ အယံ၊ ဤမိန့်ခဲ့သည် ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သော ကလျာဏမိတ်ကို။ ဥပနိဿယဂေါစရော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာရက္ခဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လတ်၍။ ဝီထိံ ပဋိပန္နော၊ ဆွမ်းရွာမှီးခြင်းငှါ ခရီး၌ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ သည်။ ယုဂမတ္တဒဿာဝီ၊ ရထားထမ်းပိုးတပြန် လေးတောင်မျှ ကြည့်သည်။ သုသံ- ဝုတော၊ ကောင်းစွာ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍ ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိံ၊ ကို။ န ဩလောကေန္တော၊ မကြည့်မူ၍ ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ န အဿံ၊ န ရထံ၊ န ပတ္တိံ၊ န ဣတ္ထိံ၊ န ပုရိသံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ န ဥလ္လောကေ- န္တော၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ န အဓော ဩလောကေန္တော။ ဒိသာဝိဒိသံ၊ ကို။ န ပေက္ခမာနော၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤစက္ခုစသော ဣန္ဒြေကိုစောင့်ထိန်း နိုင်သော အမြဲထင်သော သတိကို။ အာရက္ခဂေါစရော၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၏။

ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ယတ္ထ-ယေသု သတိပဋ္ဌာ- နေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဆောင်၍ မြဲစွာ ဖွဲ့ ချည်၏။ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ စွ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ကော စ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သတိ- ပဋ္ဌာနာ"တိ၊ ဟူသော။ ဓေါ်၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သကော ပေတ္တိကော၊ မိမိခမည်းတော်ဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိသယော၊ ထိုခမည်းတော်ဘုရားသည် ပြအပ်ညွှန်ပြအပ်သော နယ်ပယ်ဖြစ်သော။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာသည်။ ကော စ၊ နည်း။ ယဒိဒံ-ယေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်သည်။ ဝိသယော၊ သော။ ဂေါစရော၊ ၏။]

အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန် ဟူသော စိတ်ကို ဆောင်၍ မြဲစွာဖွဲ့ချည်ရာ အာရုံကို။ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ စ အာစာရေန၊ နှင့်ရင်း။ ဣမိနာ စ ဂေါစရေန၊ နှင့်ရင်း။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည် ။ပ။ သမန္နာဂတော၊ တကွမကွာ အစဉ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာ။ ပ။ သမ္ပန္နောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု ဘယဒဿာဝီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဏုပ္ပမာဏေသု၊ ပရမာဏုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အသဉ္စိစ္စ ။ပ။ ဘေဒေသု၊ လွန်ကျူးလိုသော ခေတနာမရှိမူ၍ ရောက်သော သေခိယဝတ်နှင့် အကုသိုလ်စိတ်ဥပါဒ်ခြင်း စသည် အပြားရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်သေးတို့သော်သည်း။ ဘယဒဿနသီလော၊ (တသိန်းခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်မြင့်မိုရ်တောင် အထုပြု၍ ဘေးကြီးအားဖြင့်) ဘေးကြီးဟု ရှုလေ့ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍ ။ သမာဒါယ ။ပ။ သူတိ၊ ကား။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ယံကိဉ္စိ၊ (မူလပညတ် အနုပညတ်စသည်) အလုံးစုံသော။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သော သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော သီလကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ အချင်းခပ်သိမ်းယူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤဈာနဝိဘင်း ပါဠိတော်၌။ "ပါတိ ။ပ။ တော" တိ၊ ဟူသော။ [၂၀] ဧတ္တာဝတာ စ၊ ဤမျှတည်းသော ပါဌ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ ပါတိ ။ပ။ သီလံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ "အာစာရ ။ပ။ သမ္ပန္နော" တိအာဒိ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ယထာပဋိပန္နဿ၊ အကြင် အကျင့်ကို ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံ သီလံ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ပဋိပတ္တိံ၊ ထိုပါတိမောက္ခ-သံဝရပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို (အာစာရဂေါစရစသည်ကို တဖန်ဆင့်၍ဟောကျိုးကို)။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

လာဘိန္ဒြိယသံဝရသီလ

၁၅။ ပန၊ ပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုပါဋိမောက္ခသီလ၏ အခြားမဲ့၌။ "သော စက္ခုနာ ။ပ။ "တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယံ တော် လာဘိန္ဒြိယ-သံဝရသီလံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုလာဘိန္ဒြိယသံဝရသီလ၌။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) (တနည်း) တတ္ထ၊ ထိုလာဘိန္ဒြိယသံဝရကို ပြရာ ပါဌ်၌။ (အတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) သောတိ၊ ကား။ ပါတိ။ပ။ သီလေ၊ ၌။ ဌိတော၊ ဖြည့်ကျင့်သောအားဖြင့် တည်သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာတိ၊ ကား။ ကာရဏဝသေန၊ အသာဓာ-ရဏဖြစ်သော အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ စက္ခုတိ လဒ္ဓဝေါဟာရေန၊ စက္ခုဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ရူပဒဿနသမတ္ထေန၊ စွမ်းနိုင်သော။ စက္ခု-ဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍ ။ ပေါရာဏာ ပန၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်ကား။ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ ရူပံ၊ ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အစိတ္တကတ္တာ၊ (မိမိ၌ကိုမှီသော စက္ခုဝိညာဉ်) စိတ်မရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရူပံ၊ ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အစက္ခုကတ္တာ၊ အမှီ စက္ခုမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊ အသင့်အလျော် အတော်ကို ဆိုအံ့။ ဒွါရာရမ္မဏသံဃဋ္ဋနေ၊ စက္ခုဒွါရ၏ ရူပါရုံနှင့်တကွ ထိကြခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စက္ခုပသာဒဝတ္ထုကေန၊ စက္ခုပသာဒလျှင် မှီရာဝတ္ထုရှိသော။ စိတ္တေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပန၊ ထိုသို့ စက္ခုပသာဒလျှင် မှီရာရှိသော စက္ခုဝိညာဉ် ဖြင့် မြင်သော်လည်း။ 'ဓနုနာ ဝိဇ္ဈတိ"တိအာဒိသု ဝိယ၊ ဓနုနာ ဝိဇ္ဈတိ ဤသို့ အစရှိသော ပြယုဂ်တို့၌ကဲ့သို့။ ဤဒိသီ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ သော၊ ဤစက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိဟူသော စကားသည်။ သသမ္ဘာရကထာ နာမ၊ မြင်ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် တကွသော စိတ်ကို ဆိုသော စကားမည် သည်။ ဝါ၊ အဆောက်အဦအကြောင်းနှင့် တကွ မြင်ခြင်းကို ဆိုသော စကားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို(သို့သက်သက်သော စက္ခုဖြင့်ရင်း, သက်သက်သော ဝိညာဉ်ချည်းရင်း မြင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်) ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာဟူသော ပါဌ်၌။ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝတ္ထုကို မှီသော ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ လာဘိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ လာဘိ ဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ အာဟု၊ ကုန်၏။ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟီတိ၊ ကား။

ဋ္ဌာဣိပုရိသနိမိတ္တံ ဝါ၊ ဤသူကား မိန်းမ, ဤသူကား ယောကျ်ားဟု သိခြင်း၏ အကြောင်း(ဖြစ်သော အသွင် သဏ္ဌာန် သမြတ် မုတ်ဆိတ်စသော) အမှတ် နိမိတ်မှုလည်း ဖြစ်သော။ သုဘနိမိတ္တာဒိကံ ဝါ၊ ရာဂုပ္ပတ္တိ၏အကြောင်း ဋ္ဌာကာရ သုဘနိမိတ်, ဒေါသုပ္ပတ္တိ၏အကြောင်းအနိဋ္ဌာကာရ အသုဘနိမိတ် စသည်မှုလည်း ဖြစ်သော။ ကိလေသဝတ္ထုဘူတံ၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ပွါး ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်အကြောင်းနိမိတ်ကို။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ ဒိဋ္ဌမတ္တေယေဝ၊ မြင်အပ်ကာမျှ၌ သာလျှင်။ သဏ္ဌာတိ၊ မဖောက်မပြန် တည်၏။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီတိ၊ ကား။ ကိလေသာနံ၊ တို့ကို။ အနု အနု၊ အစဉ်မပြတ် အဆင့်ဆင့် အဖန်ဖန်။ ဗျဉ္ဇနတော ပါကဋ္ဌ- ဘာဝကရဏတော၊ ထင်ရှားပေါ် ထွက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဗျဉ္ဇနန္တိ၊ ဟူ၍ ။ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရှိသော။ ဟတ္ထပါဒ- သိတဟသိတကထိတအာလောကိတဝိလောကိတာဒိဘေဒံ၊ လက် ခြေ ပြုံး ခြင်း ရယ်ခြင်း ပြောဆိုခြင်း တူရူကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်း စသည် အပြားရှိသော။ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာအဖို့အစုကို။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ တတ္ထ-တသ္မိံ သရီရေ၊ ၌။ ယံ၊ အကြင်ဆံအမွေးစသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုသည်။ ဘူတံ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ (တနည်း) ယံ၊ အကြင်ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်မျှသည်။ ဘူတံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ရှိ၏။ ဟုတ်မှန်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော ဆံ အမွေးစသော ကောဋ္ဌာသ, ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်မျှကိုသာလျှင်။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ (ကော ဝိယ၊ နည်း။) စေတိယ- ပဗ္ဗတဝါသီ မဟာတိဿတ္ထေရော ဝိယ၊ တည်း။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ထေရံ၊ မဟာတိဿမထေရ်ကို။ စေတိယ- ပဗ္ဗတာ၊ စေတိယတောင်မှ။ အနုရာဓပုရံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာစာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆန္တံ၊ စဉ်။ (ဒိသွာ၌ စပ်) အညတရာ၊ သော။ ကုလသုဏှာ၊ အမျိုးချွေးမသည်။ သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘဏ္ဍိတွာ၊ ငြင်းခုံ၍။ သုမဏ္ဍိတ- ပသာဓိတာ၊ ကောင်းစွာ ဖီးလိမ်း ပြုပြင်တန်းဆာဆင်ယင်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝကညာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကာလသောဝ၊ ကလျှင်။ အနုရာဓပုရတော၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဉာတိဃရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝိပလ္လတ္ထစိတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟာဟသိတံ၊ ကို။ ဟသိ၊ ရယ်သတတ်။ ထေရော၊ သည်။ ဇတံ၊ ဤ တခိခိအသံကား။

ကိံ၊ အဘယ်အသံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ သော်။ အဿာ-ကုလသုဏှာယ၊ ၏။ အဋ္ဌိကော၊ သွားရိုး၌။ အသုဘသညံ၊ အဋ္ဌိကအသုဘသညာကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "တဿာ။ပ။ အပါပုဏီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ထေရော၊ သည်။ တဿာ၊ ၏။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗသညံ၊ ရှေး၌ ရအပ်ဘူးသော အဋ္ဌိကသညာကို။ အနုဿရိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ သော ထေရော၊ သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိ၊ ပြီ။]

[၂၁] ပန၊ ဆက်။ အဿာ၊ ၏။ သာမိကောပိ၊ ခင်ပွန်းသည်လည်း။ အနုမဂ္ဂံ၊ ခရီးစဉ်အတိုင်း။ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်သည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ကဉ္စိ ဣတ္ထိံ၊ တစုံတယောက်သော မိန်းမကို။ ပဿထ အပိ၊ လော။ (အပိကျေ) ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တံ-ပုရိသံ၊ ကို။ ထေရော၊ သည်။ "နာဘိဇာနာမိ ။ပ။ ပထေ"တိ၊ ထေဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ပြီ။

[သပ္ပုရိသ၊ ကောင်း။ ဣတော ဂတော၊ ဤမှ သွားသသူသည်။ ဣတ္ထီ ဝါ၊ မိန်းမဟူ၍ရင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ ဧသ အဋ္ဌိသင်္ဃာတော၊ ဤအရိုးစုသည်။ မဟာပထေ၊ ခရီးမ၌။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏။]

ယတွာ။ပ။ အာဒိမှ၊ ၌။ (အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ယံ ကာရဏာ ယဿ စက္ခုန္ဒြိယာသံဝရဿ ဟေတု၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သတိကဝါဋေန၊ သတိဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေဟူသော တံခါးဝကို။ အသံဝုတံ၊ မပိတ် မဆို့သည်။ အပိဟိတစက္ခုဒွါရံ၊ မပိတ်မဆို့အပ်သော စက္ခုတံခါး ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍ ။ ဝိဟရန္တံ၊ ပေါက်လွှတ်နေသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဘိဇ္ဈာ-ဒယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုပါပက အကုသလဓမ္မတို့သည်။ အနွာဿဝေယျုံ အနုဗန္ဓေယျုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတီတိ၊ ကား။ တဿ စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ ကို။ သတိကဝါဋေန၊ ဖြင့်။ ပိဒဟ-နတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇန္တောယေဝ၊ ကျင့်နိုင်သော သူကိုသာလျှင်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတီတိ၊ စောင့်နိုင်ပေသော သူဟူ၍ရင်း။

စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိတိပိ၊ ရောက်ပေသည်ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ ဟူသော ပါဌ်၌။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရော ဝါ၊ သည်လည်း။ အသံဝရော ဝါ၊ သည်လည်း။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိပေ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စက္ခုပသာဒံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍ ။ သတိ ဝါ၊ သည်လည်း။ မုဋ္ဌသစ္စံ ဝါ၊ လွတ်သော သတိရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်လည်း။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။ အပိစ၊ စင်စစ် မှတ်စရာသော်ကား။ ယဒါ၊ ၌။ ရူပါရမ္မဏံ၊ သည်။ စက္ခုဿ၊ အား။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဘဝင်္ဂေ၊ သည်။ ဒွိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နိရုဒ္ဓေ၊ သော်။ ကိရိယမနောဓာတု၊ သည်။ အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဒဿနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနံ၊ လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) ဝိပါကမနောဓာတု၊ သည်။ သမ္ပဋိစ္ဆနကိစ္စံ၊ ကို။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) ဝိပါကာ ။ပ။ ဓာတု၊ သည်။ သန္တီရဏကိစ္စံ၊ ကို။ တတော၊ မှ။ (ပရံ၊ ၌။) ကိရိယာ။ပ။ ဓာတု၊ သည်။ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနကိစ္စံ၊ ကို။ သာဓယမာနာ၊ လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ၍ ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုဝုဋ္ဌောချုပ်သည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဇဝနံ၊ သည်။ ဇဝတိ၊ ၏။

တတြာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌လည်း။ ဝါ၊ ထိုဘဝင် အာဝဇ္ဇန်းအခါ အစ ရှိသည့်ဘို့ဘွင်လည်း။ ဘဝင်္ဂသမယေ၊ ဘဝင်ဖြစ်ရာအခါ၌။ သံဝရော ဝါ၊ သည်လည်း။ အသံဝရော ဝါ၊ သည်လည်း။ နေဝ အတ္ထိ၊ အလျှင်း မရှိသေး။ အာဝဇ္ဇနာဒီနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစ ဝုဋ္ဌောအဆုံးရှိသော စိတ်တို့တွင်။ အညတရ-သမယေ၊ တပါးပါး၏ ဖြစ်ရာ အခါ၌။ န အတ္ထိ၊ မရှိသေးသည်သာတည်း။ ပန၊ အနွယကိုဆိုအံ့။ ဇဝနက္ခဏေ၊ ၌။ ဒုဿီလျံ ဝါ၊ သီလမရှိသော သူ၏ အဖြစ်ဟူသော ကာယဝစီဒုစရိုက်သည်လည်း။ မုဋ္ဌသစ္စံ ဝါ၊ သတိ၏ ဆန့်ကျင်-ဘက် အကုသိုလ်သည်လည်း။ အညာဏံ ဝါ၊ ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ် သည်လည်း။ အက္ခန္တိ ဝါ၊ ခန္တိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်သည်လည်း။ ကောသဇ္ဇံ ဝါ၊ ပျင်းသောသူ၏အဖြစ် ဟူသော ဝီရိယ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်သည်လည်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ စက္ခုန္ဒြေ၌မရှိ ဇောခဏမှရှိသည်

ဖြစ်သော်လည်း။ ဝေံ ဟောန္တော၊ ဤသို့ ဖောခကာ၌ ဖြစ်သော။ သော အယံ အသံဝရော၊ ကို။ "စက္ခုန္ဒြိယေ အသံဝရော"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုဇောခဏ၌။ (အသံဝရေ၊ အသံဝရသည်။) သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဒွါရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝဇ္ဇနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ဝီထိစိတ္တာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ အဂုတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "စက္ခုန္ဒြိယေ အသံဝရော"-တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ (တနည်း)ယထာ-ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဇဝနေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ သော။ အသံဝရော၊ ကို။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ အသံဝရောတိ၊ ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တန္နိဒဿနံ၊ ထိုပကာရကို ညွှန်းပြကြောင်း ဥပမာသည်။ ကိံ၊ နည်း။ နဂရေ၊ ၌။ စတူသု ဒွါရေသု၊ တံခါးမ လေးပေါက်တို့ကို။ အသံဝုတေသု၊ ကုန်သော်။ အန္တောဃရဒွါရကောဋ္ဌကဂဗ္ဘာဒယော၊ အိမ်ဘွင်း တံခါးမုခ် တိုက်ခန်းစသည်တို့သည်။ (တနည်း) အန္တော၊ မြို့ဘွင်း၌။ ဃရဒွါရကောဋ္ဌကဂဗ္ဘာဒယော၊ အိမ်တံခါးမုခ် တိုက်ခန်း စသည်တို့သည်။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ ပိတ်အပ်ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ အန္တောနဂရေ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ သည်။ အရက္ခိတံ၊ သည်။ အဂေါပိတမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဟိ၊ စွ။ နဂရဒွါရေန၊ ဖြင့်။ ပဝိသိတ္វာ၊ ၍။ စောရာ၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို။ ကရေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤကဲ့သို့ပင်။ ဇဝနေ၊ ၌။ ဒုဿီလျာဒီသု၊ တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော်။ တသ္မိံ၊ ထိုဇော၌။ အသံဝရေ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒွါရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝဇ္ဇနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ဝီထိစိတ္တာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ အဂုတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

[၂၂] ပန၊ ပါး။ တသ္မိံ၊ ထိုဇော၌။ သီလာဒီသု၊ သီ-သ-ဉာ-ခန်-ဝီရိယံဟု ငါးတန်သော သံဝရတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော်။ ဒွါရမ္ပိ ။ပ။ ဝီထိစိတ္တာနိ၊ တို့သည်လည်း။ ဂုတ္တာနိ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာ ကိံ၊ နည်းဟူမူ။ နဂရဒွါ-ရေသု၊ တို့ကို။ သံဝုတေသု၊ ကုန်သော်။ အန္တော၊ ၌။ ဃရာဒယော၊ တို့သည်။ အသံဝုတာ၊ ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေကာမူ။

တထာပိ၊ သော်လည်း။ အန္တောနဂရေ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ သည်။ သုရက္ခိတံ၊ သည်။ သုဂေါပိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ နဂရဒ္ဒါရေသု၊ တို့ကို။ ပိဟိတေသု၊ ကုန်သော်။ စောရာနံ၊ တို့၏။ ပဝေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝမေဝ၊ ဤကဲ့သို့ပင်။ ဇဝနေ၊ ၌။ သီလာဒီသု၊ တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော်။ ဒွါရမ္ပိ ဂုတ္တံ ဟောတိ ။ပ။ ဝီထိစိတ္တာနိ၊ တို့သည်လည်း။ ဂုတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဇော၌ သီလသံဝရစသည်ဖြင့် ဒွါရစသည် လုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇဝနက္ခဏေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ၊ သော်လည်း။ သံဝရော၊ ကို။ "စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရော"တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုတ္တော၊ ၏။

သောတေန သဒ္ဒံ သုတွာတိအာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သခေ်ပတော၊ ဖြင့်။ ရူပါဒီသု၊ တို့၌။ ကိလေသာ ။ပ။ လက္ခဏံ၊ ကိလေသာအစဉ်လိုက်ခြင်းရှိသော နိမိတ်စသည်ကို ယူခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဣန္ဒြိယ-သီလံ၊ ကို။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ

၁၆။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလာနန္တရံ၊ ၌။ ဝုတ္တေ၊ (ဤအဋ္ဌကထာ၌ပင် ဥဒ္ဒေသအားဖြင့် ရှေး၌) ဆိုအပ်ပြီးသော။ အာဇီဝ ။ပ။ သီလေ၊ ၌။ အာဇီဝ ။ပ။ ပဒါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဇီဝဟေတု အာဇီဝကာရဏာ၊ အသက်မွေးလိုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာပကတော၊ အလိုယုတ် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတံ၊ မဖြစ်စဘူးသော။ ဝါ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ မြတ်သော လူ့ဟုဆိုအပ်သော ဈာနလာဘီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ဘရားကို။ ဥလ္လပတိ၊ ဝါကြွားပြောဆိုခြင်းအံ့။ ဝါ၊ သီလ အသက် စင်ထွက်ပြေးသွား ပြောဟောခြင်းအံ့။ ပါရာဇိကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောဘိ ။ပ။ အဘ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝိညာပေဘွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဣဘိ-ဧဝံ၊ သို့။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ဆ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊

ကုန်၏။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ (ဝိတိက္က-မဿဉ် စပ်)

ကုဟနာဘိအာဒီသု၊ ကုဟနာ ဤသို့ အစရှိကုန်သော (အောက်၌ ပြအပ်ပြီးသော) ဥဒ္ဒေသပါဌ်တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ပါဠိ၊ (ဝိဘင်း၌ လာသော) နိဒ္ဒေသပါဌ်တည်း။ "တတ္ထ ကတမာ ကုဟနာ ။ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသနတာ"တိ၊ နိဇိဂီသနတာ တိုင်အောင် စကားသည်။ ပါဠိ၊ ဈာနဝိဘင်း၌ လာသော နိဒ္ဒေသပါဌ်တည်း။

[တတ္ထ၊ ထို ကုဟနာ အစရှိသော ဥဒ္ဒေသ၌။ ကတမာ၊ အဘယ်ကို။ ကုဟနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ လာဘ ။ပ။ သန္နိဿိတဿ၊ ရအပ်သော သက်န်း စသော လာဘ်, အရိုအသေ အကောင်းအမွန် ပြုပြင်၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်း စသော ပစ္စည်း, ကျော်စောခြင်းကို တဏှာဖြင့် မှီထသော။ ပါပိစ္ဆဿ၊ (မိမိ၌ မရှိသော သဒ္ဓါ သီလစသော ဂုဏ်ကို ရှိလေယောင် ပကာသန ပြုလိုသော) အလိုယုတ်ရှိထသော။ ဣစ္ဆာပကတဿ၊ အလိုယုတ်သည် သမ္မာအာဇီဝမှ ကင်းသည်ကို ပြုအပ်ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပစ္စယ-ပဋိသေဝနသင်္ခါတေန၊ ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထုနာ ဝါ၊ (ပစ္စည်းကို ဖြစ်စေခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော) အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်ရင်း။ သာမန္တဇပ္ပိတေန၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အနီးအနား စကားကို ပြောဆိုခြင်းဟူသော။ ကုဟနဝတ္ထုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ယာ ဘာကုဋိကာ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုခြင်းသည်။ ယံ ဘာကုဋိယံ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယာ ကုဟနာ၊ အကြင် အံ့ဩစေခြင်းသည်။ ယာ ကုဟာယနာ၊ အကြင် အံ့ဩခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ အကြင် အံ့ဩစေသော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣရိယာပထဿ ဝါ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ကိုမူလည်း။ အဋ္ဌပနာ၊ အစစ္စာထားခြင်း, ရိုသေစွာထားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ (အာ-ဟု ဒီဃရှိသည်မှာ ဋီကာနှင့်မညီ) ဌပနာ၊ ထားသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော။ သဏ္ဌပနာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိအောင် လွန်စွာပြုပြင်၍ ထားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယာ ဘာကုဋိကာ၊ သည် ။ပ။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသော ကုဟနဝတ္ထုဖြင့် အံ့ဘွယ်ပြုခြင်းကို။ ကုဟနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

[၂၃] တတ္ထ၊ ၌။ ကတမာ၊ ကို။ လပနာ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ လာဘ ။ပ။ ပကာဘဿ၊ ၏။ ပရေသံ၊ ဒါယကာတို့အား။ ယာ အာလပနာ၊ အကြင် ရှေးဦးစ၍ (လာဘ်သာဘနှင့် စပ်သော စကားကို) ဆိုခြင်းသည်။ ယာ လပနာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့က မေး၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ သလ္လပနာ၊ အကြင် လွန်စွာ အဖန်ဖန် ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ ဥလ္လပနာ၊ အကြင် မြှောက်မြှောက်ပင့်ပင့် ဒါယကာတို့ကို ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ သမုလ္လပနာ၊ အကြင် ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့် ချီးချီးမြှောက်မြှောက် သာသာယာယာ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာ ဥန္နဟနာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့ကို အထက်ထက်သို့ လိုက်၍ ပစ္စည်းလှူခြင်းမှ မလွတ်သာအောင် ချည်နှောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ယာ သမုန္နဟနာ၊ အကြင် ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ချည်နှောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ယာ ဥက္ကာစနာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မြှောက်၍ ပြသော စကားသည်။ ယာ သမုက္ကာစနာ၊ အကြင် ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့် အဖန်ဘလဲလဲ မြှောက်၍ပြသော စကားသည်။ ယာ အနုပ္ပိယဘာဏိတာ၊ အကြင် (သစ္စာနှင့်စပ်သော စကား, ဓမ္မနှင့်လျော်သော စကားကို မငဲ့မူ၍) အဖန်တလဲလဲ ချစ်ဘွယ်သာ ဆိုတတ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယာ စာဋုကမျတာ၊ အကြင် ဒါယကာတို့ ချစ်မြတ်နိုးစေလို၍ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချ ကျင့်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယာ မုဂ္ဂသူပျတာ၊ အကြင် အမှန်နည်းပါး မမှန်များ၍ ပဲနောက်ဟင်းနှင့် တူသော နှုတ်အမူအဆိုအမိန့် ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယာ ပါရိဘဋျတာ၊ အကြင်အမျိုးသားငယ်တို့ကို အထိန်းအယကဲ့သို့ ထိန်းယချော့မော့ဘတ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ပြအပ်သော နှုတ်အမူအဆိုအမိန့်ကို။ လပနာ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ၌။ ကတမာ၊ ကို။ နေမိတ္တိကတာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း ။ပ။ ပရေသံ၊ ဒါယကာတို့အား။ ယံနိမိတ္တံ၊ အကြင် ပစ္စည်းလှူခြင်း၌ အမှတ်သညာကို ဖြစ်စေတတ်သော ကိုယ်အမူနှုတ်အမိန့်သည်။ နိမိတ္တကမ္မံ၊ နိမိတ် အမှတ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ဩဘာသော၊ မိမိအလိုကို အရိပ်ပြသော (ပစ္စည်းနှင့် စပ်သော) စကားသည်။ ဩဘာသကမ္မံ၊ မိမိလိုချင်သည်ကို အရိပ်ပြသော အမှုသည်။ သာမန္တဇပ္ပါ၊ လိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနီးအနား စကားဆိုခြင်းသည်။ ယာ ပရိကထာ၊ အကြင်ပစ္စည်းရအံ့သော အခြင်းဖြင့် တရစ်ရစ်တဝေ့ဝေ့ ဆိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ယံ၊ ယော၊ ယာကို လျော်စွာ

ယှဉ်) အယံ၊ ဤပါပိစ္ဆဖြင့် လာဘသက္ကာရနှင့် စပ်သည့်နှုတ်အမိန့်အဆို ကိုယ်အမူအရာ ခပ်သိမ်းစုံကို။ နေမိတ္တိကတာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ၌။ နိပ္ပေသိကတာ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ပရေသံ၊ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အား။ ယာ အက္ကောသနာ၊ (ဆဲရေးခြင်းမှ ကြောက်သဖြင့်လည်း ပေးလှူပြွေးအံ့ဟု နှလုံးထား၍) အကြင် ဆယ်ပါးသော အက္ကောသဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဆဲရေးခြင်းသည်။ ဝမ္ဘနာ၊ နှိပ်နှိပ်စက်စက် ဆိုခြင်းသည်။ ဂရဟနာ၊ (ကံ,ကံ၏ အကျိုးကို မယုံ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို မကြည်သသူစသည်ဖြင့်) ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ဆိုခြင်း သည်။ ဉက္ခေပနာ၊ (ဉပါသကာတို့ကို ဒါယကာစသည်တို့၏ အဖြစ်မှ) အပ စွန့်ပစ်ခြင်းသည်။ (ဉက္ခေပနာ ဉပါ-သကာနံ ဒါယကာဒိဘာဝတော ဗဟိ ဆဋ္ဌနာ၊ ဋီကာ) ဝါ၊ (မလှူသသူကို မြင်ဘည့်လျှင်) အံ့ဘွယ်အလှူရှင်ပေဟု ချီးဆောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ (ချီးမြှောက်မဟုတ်၊ ချီးဆောင်ဟူလို) သမုက္ခေပနာ၊ အလှူကြီးရှင်ပေတကားဟု နားမခံသာအောင် လွန်စွာ ချီးဆောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ခိပနာ၊ မနာလိုဘစေး အဝေးက စကားစောင်း ပစ်ခြင်းသည် (သဒ္ဒတ္ထ) ဝါ၊ အသွမ်းပြက်ရယ် ဆိုခြင်းသည်။ သံခိပနာ၊ (အဘယ်ကြောင့် ဤသူကို မလှူဆိုကြသနည်း၊ နိစ္စကာလပင် ငါ့ရှင်တို့အား မရှိပါဟူသော စကားကို လှူတဘ်ရှာသည် မဟုတ်လေဘဟု) လွန်စွာ အသွမ်း ပြက်ရယ် ဆိုခြင်းသည်။ ပါပနာ၊ မလှူသသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ သမ္ပာပနာ၊ ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့် ရောက်စေခြင်းသည်။ အဝဏ္ဏဟာရိတာ၊ (ဤသို့ပြုက အရှက်ရ၍ ခဏဤသူ လှူလတံ့ဟု ပါပိစ္ဆနှလုံးဖြင့်) ကျေးဇူးမဲ့ အထွေထွေကို ပလေဆောင်တဘ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ပရပိဋ္ဌိမံသိကတာ၊ အကြင် သူ့ကျောက်ကုန်းသားကို ခြစ်စားတတ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဒတ္ထ) ဝါ၊ ရှေ့၌သာယာ ကောင်းစွာဆိုလျက် မျက်ကွယ်ရောက်က ရှုတ်ချကျိုးမဲ့ ဝါဒီခွဲ၍ ကဲ့ရဲ့ဆိုတတ်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤအက္ကောသနစသော အလုံးစုံကို။ နိပ္ပေသိကတာ၊ သူတပါးဂုဏ်ဘင်သည်ကို သုဘ်သင်တဘ်သော သူ၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝါ၊ သူတပါးဂုဏ်ကို မုန့်မုန့် ညက်ညက် ချေဖျက်ကြိတ်နှိပ်၍ ပါပိစ္ဆ၏ လာဘ်ရှာသော အမူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ၌။ လာဘေန၊ ဖြင့်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ နိဇိဂီသနတာ၊ ရှာတတ်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ ကဘမာ၊ နည်း။ လာဘသက္ကာရသိလောကသန္နိဿိတော၊ သော။ ပါပိစ္ဆော၊ သော။ ဣစ္ဆာပကတော၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအိမ်မှ။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ အာမိသံ၊ အာမိသကို။ အမုတြ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဟရဘိ၊ ၏။ အမုတြ ဝါ၊ ထိုအိမ်၌မူလည်း။ လဒ္ဓံ၊ သော။ အာမိသံ၊ ကို။ ဣဓ၊ သို့။ အာဟရတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာမိသေန၊ ဖြင့်။ အာမိသဿ၊ ကို။ ယာ ဧဋ္ဌိ၊ အကြင်ရှာခြင်းသည်။ ယာ ဂဝေဋ္ဌိ၊ အကြင် ရှာခြင်းသည်။ ယာ ပရိယေဋ္ဌိ၊ အကြင် အဖန်ဖန် ရှာခြင်းသည်။ ယာ သေနာ၊ အကြင် ဘောင့်ဘခြင်းသည်။ ယာ ဂဝေသနာ၊ အကြင် တောင့်တ၍ ရှာခြင်းသည်။ ယာ ပရိယေသနာ၊ အကြင် တောင့်တ၍ အဖန်ဖန် ရှာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤရပြီးသော လာဘ်ဖြင့် မရသေးသော လာဘ်ကို ရှာခြင်းကို။ လာဘေန။ပ။တာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

၁၇။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမိဿာ ပါဠိယာ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကုဟနနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ လာဘသက္ကာရ။ပ။ဿာဘိ၊ ကား။ လာဘဥ္စ၊ ရအပ်သော သက်နီးစသော သာမညပစ္စည်းကိုင်း။ သက္ကာရဥ္စ၊ ကောင်းမွန်စွာ ပြုပြင်အပ်သော သက်နီးစသော ဝိသေသပစ္စည်းကိုင်း။ ကိတ္တိသဒ္ဒဥ္စ၊ ကြေညာကျော်စောခြင်း အသံကိုင်း။ သန္နိဿိဘဿ၊ (တဏှာဖြင့်) မှီသော။ ပတ္ထယန္တဿ၊ (တဏှာဖြင့်) လိုချင်တောင့်တသော။ ဣဘိ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပါပိစ္ဆဿာတိ၊ ကား။ အသန္တဂုဏဒီပနကာမဿ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော သဒ္ဓါသီလစသော ဂုဏ်ကို ရှိလေယောင်ယောင်နှင့် ဟန်ဆောင်ပြစားလိုသော။ ဣစ္ဆာပကတဿာတိ၊ ကား။ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုယုတ်သည်။ အပကဘဿ၊ သမ္မာအာဇီဝမှ ကင်းသည်ကို ပြုအပ်သော။ ဥပဒ္ဒုဘဿ၊ (မိစ္ဆာဇီဝဟူသော ဥပဒ္ဒဝေါဖြင့်) နှိပ်စက်အပ်သော။ ဣဘိ အတ္ထော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယ ။ပ။ သန္နိဿိဘဝသေန၊ တ၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဟာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ တိဝိဓံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု၊ အံ့ဩစေခြင်း ဟူသော ပစ္စည်းဖြစ်စေခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အာဂဘံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိဝိဓမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဧဘံ ကုဟနဝတ္ထုံ၊ ကို။ (တဿ၊ ထိုမဟာနိဒ္ဒေသ၏။ ဝါ၊ သုံးပါးသော ကုဟနဝတ္ထု၏။ နိဿယဘူတာယ၊ မှီရာ

ဖြစ်သော။ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ ဤမူလရင်း ဝိဘင်းပါဠိဖြင့်)[၁] ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ပစ္စယ။ပ။ တေန ဝါဘိ ဝေမာဒိ၊ ဘေန ဝါ ဟု ဤသို့ အစရှိသော စကားကို [၂]။ မယာ၊ သည်။ အာရဒ္ဓံ၊ ဝိဘင်း ပါဠိရင်းမှ ယူဆောင်၍ အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဘင်းပါဠိ ရင်း၌။ စီဝရာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိမန္တိတဿ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ရဟန်း၏။ တဒတ္ထိကဿေဝ၊ ထိုသင်္ကန်း စသည်ဖြင့် လိုချင်ရှိရှိ စိတ်ကရှိသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ပါပိစ္ဆတံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ (သုပ္ပဘိဋ္ဌိတသဒ္ဒေဘိ သမ္ဗန္ဓော) (တနည်း) ပဋိက္ခိပနေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ (ပဋိက္ခိပနေန စ ပဋိဂ္ဂဟဏေန စ ဝိမှာပနန္တိ ယောဇနီယံ) (စ၊ ဆက်။) ဘော[၃] ဂဟာပဘိဘော၊ ထိုဒါယကာဘို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတသဒ္ဓေ၊ မတုန်မလှုပ်မြဲစွာ တည်သော သဒ္ဓါရှိသည်ဘို့ကို။ ဉတွာ၊ အရိပ်သိ၍။ ပုန၊ တဖန်။ အယျော၊ တိအရှင်သည်။ အဟော အပ္ပိစ္ဆော၊ ဩော် အလိုနည်းပေစွ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိတုံ၊ ငှါ။ န ဣစ္ဆတိ၊ မရှိ။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှသော်သည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို။ သစေ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ အကယ်၍ ခံဘော်မူပါငြားအံ့။ နော၊ ငါဘိသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပုညံ၊ (အကျင့်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်မြဘ်၌ ပျိုးချအပ်သော) ကုသိုလ်ထူးကို။ (ထည့်)

(မှတ်ချက်) ၁-လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ ၃-ပုဒ်မှာ ဋီကာမှယူ၍ ပြထားသောပုဒ်များ ဖြစ်သည်။

၂-ဤ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သာမန္တဇပ္ပိတေန ဝါ ဣရိယာပထဿ အဋ္ဌပနာ။ပ။ ကုဟိတတ္တံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ကုဟနာ-ဟူသော ဤစာပိုဒ်အတွင်းရှိ စကားရပ်ကိုသာ ယူသင့်၏။ ပြည်မူ နိသျ၌ကား "ပစ္စယ။ ပ။ တေန ဝါတိဝေမာဒိ၊ တေန ဝါဟူသည့် ဤစကားလျှင် အစိတ်ရှိသော။ ဝါကျံ၊ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသနတာ ဆုံးအောင်သော ဝါကျကို"ဟု အနက်ပြန်ဆိုထား၏၊ ပြဆိုခဲ့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စကားရပ်သည် ကုဟနာပုဒ်၏ နိဒ္ဒေသသာလျှင် ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း (၁) ပစ္စယပဋိသေဝန၊ (၂) သာမန္တဇပ္ပိတ၊ (၃) ဣရိယာပထသဏ္ဌာပန-ဟူသော ဤသုံးပါးကိုသာလျှင် ရည်-ရွယ်သောကြောင့်ရင်း ထိုအနက် သင့်မည်မထင်။ (ဆ-သံ-သော)

၃-ဘော စ-၌ စသဒ္ဒါကား သမုစ္စည်းသာ သင့်သည်၊ ဝါကျ၏ အလယ်၌ ဝါကျာ-ရမ္ဘကား မသင့်။ ဤအရာ၌ ဘော စ-ဟု သမုစ္စည်း စ-သဒ္ဒါရှိလျှင် နောက် ပဋိဂ္ဂဟဏေန ပုဒ်နောင်၌ စသဒ္ဒါ ပိုသည်။ ဆင်ခြင်ရန်။ (ဆ-သံ-သော)

သုလဒ္ဓံ၊ အရတော်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထား၍။ နာနာဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအထွေထွေကုန်သော။ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပဏီဘာနိ၊ အကောင်းအမွန် ဖြစ်ကုန်သော။ [၂၄] စီဝရာဒီနိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဥပနေန္တာနံ၊ ကပ်လှူကုန်သော။ တေသံ ဂဟပတိကာနံ၊ တို့အား။ တဒနုဂ္ဂဟာကာမတာယဝ၊ ထိုဒါယကာတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ (သင်တို့အား သနားသဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းငှါသာ ငါခံသည်၊ ငါလိုချင်လှ၍ မဟုတ် ဟူလို) အာဝိကတွာ၊ ၍။ ပဋိဂ္ဂဟဏေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ သကဋဘာရေဟိ အပိ၊ လှည်းကြီးလှည်းငယ်ဘိုက်သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်သော်သည်း။ ဥပနာမနဟေတုဘူတံ၊ သူ့ ထက်ငါ ကပ်လှူလာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိမှာပနံ၊ အံ့သြစေခြင်းကို။ ပစ္စယပဋိသေဝနသင်္ခါတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထုံ၊ တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ မဟာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ "ကတမံ ။ပ။ ကုဟနဝတ္ထု"တိ၊ ဟူသော။ တေံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ပစ္စယ။ပ။သင်္ခါတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ စီဝရ။ပ။ရေဟိ၊ အသက်၏ အရံအကာ သူနာ၏ ပစ္စည်းဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏။ သော-ဘိက္ခု၊ ထိုဖိတ်အပ်သော ရဟန်းသည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ၍။ ဣစ္ဆာပကတော၊ ၍။ အတ္ထိကော၊ လိုချင်မှုးမှုးရှိလျက်။ စီဝရ။ပ။ ရာနံ၊ တို့၏။ ဘိယျောကမျတံ၊ အများ ကို လိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာတိ၊ ဖြူခါသည့်နှယ် ပယ်၏။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဂိလာန။ပ။ရံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သမဏဿ၊ ကိလေသာငြိမ်းအောင် ကျင့်သော ရဟန်းအား။ မဟဂ္ဃေန၊ အဖိုးကြီးသော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်မှုအံ့နည်း။ ဝါ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သမဏော၊ မည်သည်ကား။ သုသာနာ ဝါ၊ မှရင်း။ သင်္ကာရကူဋာ ဝါ၊ တံမြက်ချေးစုမှရင်း။ ပါပဏိကာ ဝါ၊ အိမ်ဈေးမှရင်း။ (ဋီကာ၌ ပါပဏိကာ-နီဘိ အာပဏဘော ဆဋ္ဌီဘာနိ ရှိ၏) ပါပဏိကာနိ၊ အိမ်ဈေးမှ စွန့်အပ်ကုန်သော။ နန္တကာနိ၊ ဟောင်းနွမ်းဆွေးရိ အနားမရှိသော ပုဆိုးတို့ကို။ ဝါ၊ ပုဆိုးပိုင်းဘို့ကို။ ဥစ္စိနိတွာ၊ ရှာဖွေ ရွေးကောက် ရုံးစု၍။ သင်္ဃာဋိံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယံ ဓာရေယျ၊ အကြင်ဝတ်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ (ဟောင်းနွမ်း

ပံသုကူ စုစုဖာဖာ သဃ်ာဋိပြု၍) ဝတ်ရုံခြင်းသာလျှင်။ သမဏဿ၊ အား။ သာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ သမဏဿ၊ အား။ မဟဂ္ဃေန၊ သော။ ပိဏ္ဍ-ပါတေန၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ နည်း။ သမဏော၊ သည်။ ဥဉ္ဆာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံ အကျင့်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံကြွသဖြင့်။ လဒ္ဓေန၊ သော။ ပိဏ္ဍိယာလောပေန၊ တလုပ်သာခဲချင်း ပေါင်းစုအပ်သော ဆွမ်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ယံ ကပ္ပေယျ၊ အကြောင် မွေးရာ၏။ တေံ၊ ဤသို့ (သလုံးမြင်းခေါင်းချင်း၍ ရသောဆွမ်းဖြင့် နှုကြမ်းမရွေး) အသက်မွေးခြင်းသည်။ (သမဏဿ သာရုပ္ပန္တိ ယောဇနာ) သမဏဿ၊ အား။ မဟဂ္ဃေန၊ သော။ သေနာသနေန၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ နည်း။ သမဏော၊ သည်။ ရုက္ခမူလိကော ဝါ၊ သစ်ပင်အောက်၌ နေလေ့ရှိသည်ရှင်း။ အဗ္ဘောကာသိကော ဝါ၊ ဟင်းလင်းပြင်အရပ်၌ နေလေ့ရှိသည်ရှင်း။ ယံ အဿ၊ အကြောင် ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ (သစ်ပင်အရင်း ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်၌) နေခြင်းသည်။ သမဏဿ၊ အား။ သာရုပ္ပံ ၏။ သမဏဿ၊ အား။ မဟဂ္ဃေန၊ သော။ ဂိလာန ။ပ။ ရေန၊ (အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ဆေးသမားတို့၏ အမှုဟု ဆိုအပ်သော အသက်၏အရံအကာ သမ္ဘာရ ဆီဥ ထောပတ် စသော) ဆေးပစ္စည်းဖြင့်။ ကိံ၊ နည်း။ သမဏော၊ သည်။ ပူတိမုတ္တေန ဝါ၊ နွားကျင်ငယ်ရေဖြင့်ရှင်း။ ဝါ၊ ပုပ်နံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သူတပါးတို့စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ရှင်း။ ဝါ၊ အပုပ်အနံ့ လိုင်ပျံ့လှောင်းလှောင်း နွားရေဟောင်းဖြင့်ရှင်း။ ဟရိဋ္ဌကီခဏ္ဍေန ဝါ၊ ဖန်ခါးသီးပိုင်းဖြင့်ရှင်း။ ဩသဓံ၊ ဆေးကို။ ယံ ကရေယျ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤဂေါမုတ် ဖန်ခါးကို ဆေးဝါးပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သာရုပ္ပံ၊ ၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမိမိဆိုသော စကားကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ လူခံ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ခါဒေတိ၊ ၏။ လူခံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ လူခံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ လူခံ၊ သော။ ဂိလာန ။ပ။ ရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ တမေနံ-ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ အယံ သမဏော၊ သည်။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းလှပေ၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်ပေ၏။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေကကို လိုလှပေ၏။ အသံသဋ္ဌော၊ ဒါယကာတို့နှင့် မရောမပြွမ်းပေ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ် လုံ့လရှိလှပေ၏။ ဓုတဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့အားလည်း ဓုတင်ကျေးဇူးကို ဟောဘက်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဇာနိတ္ဝာ၊ ၍။) ဘိယျော ဘိယျော၊ လွန်စွာ လွန်စွာ။ စီဝရ ။ပ။ ရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ မရမက

ပင့်ကြကုန်၏။ သော-ဘိက္ခု၊ နှလုံးညစ်ညမ်း ထိုရဟန်းသည်။ ဝေံ၊ ဤတရားကို။ အာဟ၊ ဟော၏။ (ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။) တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ အစုံအညီ မျက်မှောက်အားဖြင့် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကို။ ပသဝတိ၊ ပွါးစေ၏။ သဒ္ဓါယ၊ ကံ, ကံ၏ အကျိုးစသည်ကို ယုံသော သဒ္ဓါတရား၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ ကြောင့် ။ပ။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ ကြောင့်။ ဒက္ခိဏေယျာနံ၊ တမလွန်လောကကို ယုံ၍ လှူအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို ခံခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော သီလဝန် ဂုဏဝန် သခင်မွန်တို့၏။ သမ္မုခီဘာဝါ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ ။ပ။ ပသဝတိ၊ ၏။ တုမှာကဥ္စ၊ ဒကာတော်ဘို့အားလည်း။ အယံ သဒ္ဓါ၊ ဤငါ၌ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါသည်။ အတ္ထိ ဝေ၊ ရှိလှပေသည်ပင်။ အယဥ္စ ဒေယျဓမ္မော၊ သည်လည်း။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဟဥ္စ၊ ငါ ဆရာတော်သည်လည်း။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ထူး တယောက်ပင်တည်း။ အဟံ၊ သည်။ သစေ န ပဋိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ အကယ်၍မခံချေအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ မခံချေသည် ရှိသော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပုညေန၊ မှ။ ပရိဗာဟိရာ၊ အပလွင့်စင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿထ၊ ဖြစ်ရှာကုန်လတံ့။ မယှံ၊ အား။ ဣမိနာ၊ ဤအလှူဝတ္ထုဖြင့်။ န အတ္ထော၊ လိုချင်လှသည်မဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်ပင် ဆရာမလိုချင်သော်လည်း။ တုမှာကံယေဝ၊ ဒကာတော်ဘို့ကိုသာလျှင်။ အနုကမ္ပာယ၊ သနားသဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ ခံရတော့အံ့။ ဣတိ-ဝေံ၊ ဤတရားကို။ အာဟ၊ ဟော၏။ တံ-ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏ ။ပ။ [၂၅] ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယာ ဘာကုဋိကာ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုခြင်းသည်။ ယံ ဘာကုဋိယံ၊ အကြင် မျက်မှောင်တရှုံ့ရှုံ့ ပြုခြင်းအလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယာ ကုဟနာ၊ အကြင် အံ့သြစေခြင်းသည်။ ယာ ကုဟာယနာ၊ အကြင် အံ့သြခြင်းကို ဖြစ်စေသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ အကြင် အံ့သြစေသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံသော အမူအကျင့်ကို။ ပစ္စယ ။ပ။ ဝတ္ထုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ ပါပိစ္ဆဿေဝ၊ သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဥတ္တရိ ။ပ။ ဝါစာယ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုရခြင်းကို ပြကြောင်းဖြစ်သော စကား

ဖြင့်။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိမှာပနံ၊ အံ့သြစေခြင်းကို။ သာမန္တဇပ္ပနသင်္ခါတံ၊ မိမိကို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ရခြင်း၏ အနီးအနားပြု၍ ပြောခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထုံ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယထာဟ၊ နည်း။ "ကတမံ ။ပ။ ကုဟနဝတ္ထု" ဣတိ၊ ၍။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

[သာမန္တ ။ပ။ တံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထု၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကောစိ၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာပကတော၊ ၍။ သမ္ဘာဝနာဓိပ္ပါယော၊ ဈာနလာဘီအရိယာဟု ချီးမွမ်းခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ မံ၊ ကို။ ဇနော၊ သည်။ သမ္ဘာဝေဿတိ၊ ချီးမွမ်းလတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယုတ်မာအလို နှလုံးသို၍။ အရိယ ။ပ။ တံ၊ အရိယာတို့၏ တရားနှင့်စပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ယော သမဏော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဝတ်ရုံ၏။ သော သမဏော၊ သည်။ မဟေသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏတိ၊ ၏။ ယော သမဏော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပတ္တံ၊ ကို။ လောဟထာလကံ၊ ကြေးခွက်ကို။ ဓမ္မကရဏံ၊ ဓမ္မကရိုဏ် ရေစစ်ကို။ ပရိဿာဝနံ၊ ပဝါရေစစ်ကို။ ကုဥ္စိကံ၊ သံကောက်ကို။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ကို။ ဥပါဟနံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ သော သမဏော၊ သည်။ မဟေသက္ခော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏတိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်း၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဧဝရူပေါ၊ ရှိ၏။ (ဧဝရူပဂ္ဂဟဏံ သဗ္ဗတ္ထ ယောဇနီယံ) အာစရိယော၊ သည်။ သမာနုပဇ္ဈာယကော၊ တူသော ဥပဇ္ဈာယ် ရှိသော သူသည်။ သမာနာစရိယကော၊ တူသော ဆရာရှိသောသူသည်။ မိတ္တော၊ အဆွေသည်။ သန္ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ဘူးကာမျှသော အဆွေသည်။ သမ္ဘတ္တော၊ တကွ ဆည်းကပ်ဘူးသော အဆွေသည်။ သဟာယော၊ ဆင်းရဲ ချမ်းသာ ခံစားဘော် ခင်ပွန်းသည်။ ဧဝရူပေါ၊ ၏။ (သော သမဏော မဟေသက္ခောတိ ဘဏတီတိ သမ္ဗန္ဓော) ယော သမဏော၊ သည်။ ဧဝရူပေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတိုက်၌။ အဍ္ဎယောဂေ၊ တဖက်ရပ်မိုးသော ကျောင်း၌။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ရှည်၌။ ဟမ္မိယေ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်း၌။ ဂုဟာယံ၊ ဂူ၌။ လေဏေ၊ လိုဏ်၌။ ကုဋိယာ၊ ၌။ ကူဋာဂါရေ၊ စုလစ် မွန်းခေါင်တပ်သော ကျောင်း၌။ အဋ္ဋေ၊ ပြအိုး၌။ မာဠေ၊ တန်ဆောင်း၌။ ဥဒ္ဒဏ္ဍေ၊ ဥစ္စာထားရာတိုက်၌။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ညီမှုရာ၌။ မဏ္ဍပေ၊ ၌။

ဝေရူပေ၊ သော။ ရက္ခမူလေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဂုဟာယံ စသည်၌ ဝေ-ရူပါယံဟုပြင် လိုက်) သော သမဏော၊ သည်။ မဟေသက္ခော၊ ၏။ ဣတိ၊ ကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ တထွေသော်တုံ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ (ဣဓကေစ္စောဟူသော ရှေးမှလိုက်သည်) ကောရဇိကကောရဇိကော၊ စက်-ဆုပ်ဖွယ် မြူမျိုး အလိုဆိုးဖြင့် အကျိုးမဲ့ လွန်စွာ နှိပ်ကွပ်စောင့်စည်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာကုဋ္ဌိကဘာကုဋ္ဌိကော၊ အလွန်လျှင် မျက်မှောင်ကုပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုဟာကကုဟကော၊ အလွန် အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ လပကလပကော၊ အလွန် အပြောကြီးသည်ဖြစ်၍။ မုခသမ္ဘာဝိတော၊ မိမိ နှုတ်ထွက်စကားဖြင့် သူတပါးချီးမွမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ (ကထံ ကထေတီတိ သမ္ဗန္ဓော) အယံ သမဏော၊ သည်။ ဝေရူပါနံ၊ ကုန်သော။ သန္တာနံ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဣမာသံ ဝိဟာရသမာပတ္တီနံ၊ ဤဒိဗ္ဗဝိဟာရ ဗြဟ္မ ဝိဟာရ အရိယဝိဟာရဖြစ်သော သမာပတ်တို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်သော။ ဂူဠှံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော။ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့သော။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ လောကုတ္တရံ၊ ရာဖြစ်သော။ သုညတပဋိသံယုတ္တံ၊ သုညတနှင့်စပ်သော။ ကထံ၊ ကို။ ကထေတိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ယာ ဘာကုဋ္ဌိကာ၊ သည်။ပ။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ အကြင်အံ့ဩစေသော သူ၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အမူအကျင့်ကို။ သာမန္တဇပ္ပနသင်္ခါတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

ပန၊ ပါး။ ပါပိစ္ဆဿေဝ၊ သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ သမ္ဘာဝနာဓိပ္ပါယကတေန၊ မိမိကို လူအများ ချီးမွမ်းစေလိုသော ပါပိစ္ဆဖြင့် ပြုအပ်သော။ ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။ ဝိမှာပနံ၊ အံ့ဘွယ် ပြုခြင်းကို။ ဣရိယာပထသန္နိဿိတံ၊ သော။ ကုဟနဝတ္ထုတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယထာဟ-ကိံ အာဟ၊ ကား။ "ကတမံ ။ပ။ ကုဟနာဝတ္ထု"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဣရိယာပထသင်္ခါတံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို ပြုပြင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထု၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည် ။ပ။ သမ္ဘာ-ဝနာဓိပ္ပါယော၊ (မိမိကို အရိယာဟူ၍ရှင်း ဝိသေသလာဘီဟူ၍ရှင်း) ချီးမွမ်း စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အမူအကျင့်ကို ပြုသည်ရှိသော်။ မံ၊ ကို။

ဇနော၊ သည်။ သမ္ဘာဝေဿာတိ၊ အရိယာဟူ၍ ချီးမွမ်းလတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယုတ်မာအလို နှလုံးသို၍။ ဂမနံ သဏ္ဌပေတိ၊ (တရားအထူး ရသော သူ၏ သွားခြင်းကဲ့သို့) မိမိသွားခြင်းကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်သိုထား၏။ ဝါ၊ သတိ သမ္ပဇဉ် မကင်း သွားလေယောင် ဟန်ဆောင်၏။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ) [၂၆] ဌာနံ၊ မိမိရပ်ခြင်းကို။ နိသဇ္ဇံ၊ မိမိထိုင်ခြင်းကို။ သယနံ၊ မိမိအိပ်ခြင်းကို။ သဏ္ဌပေတိ၊ ပြုပြင်၏။ ပဏိဓာယ၊ (ရဟန္တာဟု ငါ့ကိုအများ သိစေသားဟု) နှလုံးအလိုသိုထား၍။ ဝါ၊ တောင့်တ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဖြည်းညှင်းသာယာ သွား၏။ ပဏိဓာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပဏိဓာယ၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ပဏိဓာယ၊ ၍။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ သမာဟိတော ဝိယ၊ ဈာန်သမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သမာဟိတော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ နိသီဒတိ၊ ၏။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ အာပါထကဇ္ဈာယီ စ၊ လူအများအား ထင်မြင်ကောင်းရာ အရပ်၌ ဈာန်ဝင်စားသကဲ့သို့ ရှု၍ နေသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ဣရိယာပထဿ၊ ကို။ ယာ အဋ္ဌပနာ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ထားခြင်းသည်။ ဝါ၊ အရိုအသေ ထားခြင်း သည် ။ပ။ ယံ ကုဟိတတ္တံ၊ အကြင် အံ့သြစေတတ်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤချီးမွမ်းစေလို၍ အယောင်ဆောင်သော ကိုယ် အမူကို။ ဣရိ ။ပ။ တံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို (သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ သိမ်းဆည်း) ပြုပြင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကုဟနဝတ္ထု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ ၊(အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော။) ပစ္စယ ။ပ။ သင်္ခါတေနာတိ၊ ကား။ ပစ္စယပဋိသေဝနန္တိ၊ ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်း ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သင်္ခါတေန၊ ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စယပဋိသေဝနေန၊ ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ သင်္ခါတေန၊ ဟောအပ်သော။ သာမန္တဇပ္ပိတေနာတိ၊ ကား။ သမီပဘာဏိတေန၊ (တပါးသူကဲ့သို့ ပြု၍) မိမိ၏အနီး၌ ဆိုခြင်းဟူသော။ ဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အနီးအနား စကားဆိုခြင်းဟူသော။ ဣရိယာပထဿ ဝါတိ၊ ကား။ စတုဣရိယာပထဿ၊ ကို။ အဋ္ဌပနာတိ၊ ကား။ အာဒိဋ္ဌပနာ၊ ရှေးဦးစွာ ထားခြင်း။ ဝါ၊ ကား။ အာဒရေန ဌပနာ၊ ရိုသေသဖြင့် ထားခြင်း။ ဌပနာတိ၊ ကား။ ဌပနာကာရော၊ ထားသော အခြင်းအရာတည်း။ သဏ္ဌ-ပနာတိ၊ ကား။ အဘိသင်္ခရဏာ၊ ပြုပြုပြင်ပြင် လုပ်ခြင်း။ ပါသာဒိကဘာဝ-ကရဏံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လုပ်ခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ဘာကုဋ္ဌိကာတိ၊ ကား။ ပဓာနပုရိမဋ္ဌိတဘာဝဒဿနေန၊ မိမိ၏ပြဓာန်းသော ပမာဏအဖြစ်, ရှေးဦးစွာ ဖြစ်၍ တည်သော သူ၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ (ဂဏ္ဌိ) ပဓာနပရိမဋ္ဌိတဘာဝဒဿနေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်,သိမ်မွေ့ ပြေပြစ် သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ (နိသျည်း) ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် နယ်ချေအပ်သည် ဖြစ်၍ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်[၁]။ (နေ့ာမတိ။ ယော ယော ယုဇ္ဇတိ၊ သော သော ဂဟေတဗ္ဗော) ဘာကုဋ္ဌိကရဏံ၊ မျက်မှောင်ကုပ် ခြင်းကိုပြုခြင်း။ မုခသင်္ကောစော၊ မျက်မှောင်တွန့်ခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သီလံ၊ သဘောကား။ ဘာကုဋ္ဌိကရဏံ၊ မျက်မှောင်ကုပ် ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (သော၊-ဘိက္ခု၊ သည်။) ဘာကုဋ္ဌိကော၊ မည်၏။ ဘာကုဋ္ဌိကဿ၊ မျက်မှောင်ကုပ်လေ့ရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဘာကုဋ္ဌိယံ၊ ဖြစ်။ ကုဟနာတိ၊ ကား။ ဝိမှာပနာ၊ အံ့သြစေခြင်း။ ကုဟာဿ၊ အံ့သြခြင်းကို။ အာယနာ၊ ဖြစ်စေခြင်း။ ကုဟာ-ယနာ၊ ခြင်း။ (တနည်း) ကုဟာဿ၊ အံ့ဘွယ်ကိုဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာယနာ၊ အလား အပြု အမူသည်။ ကုဟာယနာ၊ ၏။ ကုဟိတဿ၊ အံ့သြ စေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ကုဟိတတ္တံ၊ ဖြစ်။

လပနာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ အာလပနာတိ၊ ကား။ ဝိဟာရံ၊ သို။ အာဂတေ၊ ကုန်သော။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဘောန္တော၊ ဒါယကာတို့။ ကိမတ္ထာ-ယ၊ ငှါ။ အာဂတာ၊ ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ နိမန္တိတုံ၊ ငှါ။ အာဂတာ ကိံ၊ လော။ နိမန္တိတုံ၊ ငှါ။ ယဒိ အာဂတာ၊ အကယ်၍ လာ ကုန်အံ့။ ဧဝံ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားနှင့် ကြကုန်။ အဟံ ။ပ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ အံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဒိတောဝ၊ မဆွကလျှင်။ လပနာ၊ (လာဘ်နှင့်စပ်သော စကားကိုသာ) လမ်းကြောင်း ပေး၍ ပြောခြင်းတည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပနေတွာ၊ ဆောင်၍။ တိဿော၊ တိဿဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါတည်း။ မယိ၊ ၌။ ရာဇာ၊ ရှေမြေရှင်သည်။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုတော်မူ၏။ မယိ၊ ၌။ အသုကော စ အသုကော စ ရာဇမဟာမတ္တော၊ ဤမည်သော ဤမည်သော မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်လည်း။ ပသန္နော၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တုပနာယိကာ၊

၁-ပဓာနပရိမထိတဘာဝဒဿနေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ဖြင့် မွေ့နှောက် ချေမှုန်းအပ် သည်၏ အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်။ (သိမ္မနှင့်အညီ အနက်သစ်၊ ဆ သံ-သော)

မိမိကို ဆောင်ခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ မိမိသို့ ဆောင်ခြင်းရှိသော။ လပနာ၊ သည်။ အာလပနာ၊ မည်၏။ လပနာတိ၊ ကား။ ပုဋ္ဌဿ (အဘယ်အရှင် တိဿ ထေရ်နည်း, အဘယ်အရှင်ကို မင်းပူဇော်အပ်သနည်းဟု) ဒါယကာတို့ မေးအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ (အဟံ တိဿော အစရှိသော) ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော စကားကိုသာလျှင်။ လပနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ သလ္လပနာတိ၊ ကား။ ဂဟပတိကာနံ၊ တို့၏။ ဥက္ကဏ္ဌနေ၊ ပျင်းရိခြင်းမှ။ ဘီတဿ၊ ကြောက်၍ ရှုံ့ စိုးရိမ်သည် ဖြစ်၍။ ဩကာသံ၊ ပြောဆိုခွင့်ကို။ ဒတွာ ဒတွာ၊ ၍။ သဋ္ဌု၊ လွန်စွာ အထပ်ထပ်။ လပနာ၊ တည်း။ ဥလ္လပနာတိ၊ ကား။ မဟာကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်ကြီး။ မဟာနာဝိကော၊ လှေပိုင်ရှင်ကြီး။ မဟာဒါနပတိ၊ အလှူကြီးရှင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥဒ္ဒံကတွာ၊ မြှောက်မြှောက်ပင့်ပင့် ပြု၍။ လပနာ၊ ပြောဆိုခြင်းတည်း။ သမုလ္လပနာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ခပ်သိမ်းစုံအဖို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဒံကတွာ၊ မြှောက်မြှောက် ပင့်ပင့် ပြု၍။ လပနာ၊ တည်း။

ဥန္နဟနာတိ၊ ကား။ ဥပါသကာ၊ တိ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကာလေ၊ ၌။ နဝဒါနံ၊ ကောက်ဦးစသော အလှူကို။ ဒေထ၊ လှူကြကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဒေထ၊ နည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (နဟနာ၌စပ်) ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဩကာသံ၊ လှူခွင့်ကို။ န လဘာမ၊ မရပါကုန်သေး။ ဣတိ အာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုလှူပါကုန်အံ့ ဝန်ခံသည်တိုင်အောင်။ ဥဒ္ဒံ ဥဒ္ဒံ၊ အထက် ထက်သို့ လိုက်၍။ နဟနာ၊ မလှူမနေသာအောင် ဖွဲ့နှောင်၍ ပြောခြင်း။ ဝေဌနာ၊ တရစ်ရစ်ဆိုခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ အထ ဝါ၊ ကား။ [၂၄] ဥစ္ဆုဟတ္ထံ၊ ကြံလက်စွဲသောသူကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဥပါသက၊ ကာ။ ကုတော အာဘတံ၊ အဘယ်မှ ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဥစ္ဆုခေတ္တတော၊ ကြံခင်းမှ။ အာဘတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထိုကြံခင်း၌။ ဥစ္ဆု၊ သည်။ မဓုရံ ကိံ၊ ချို၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ ခါဒိတွာ၊ သော်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တေ၊ သော်။) ဥပါသက၊ ကာ။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဥစ္ဆုံ၊ ကို။ ဒေထာတိ၊ လှူကြကုန်ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

ဋ္ဌာတိ၊ သို့။ ဝေရူပါ၊ သော။ နိဗ္ဗေဌေန္တဿာပိ၊ ဖြေသော သူအားလည်း။ ယာ ဝေဌနကထာ၊ အကြင်ရစ်ပတ်သော စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဥန္နဟနာ၊ ၏။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဥန္နဟနာ၊ သည်။ သမုန္နဟနာ၊ ၏။

ဥက္ကာစနာဘိ၊ ကား။ တော် ကုလံ၊ သည်။ မံယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ထွေ-ကုလော၊ ၌။ ဒေယျဓမ္မော၊ သည်။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ မယှမေဝ၊ သာလျှင်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍။ ကာစနာ၊ ပြုခြင်းသည်။ ဥက္ကာစနာ၊ မည်၏။ ဥဒ္ဒီပနာ၊ ချီမြှောက်၍ပြုခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ထွေ၊ ဤဥက္ကာစန ပြုရာ၌။ တေလကန္ဒရိကဝတ္ထု၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်။ ဥက္ကာစနာ၊ သည်။ သမုက္ကာစနာ၊ မည်၏။

အနုပ္ပိယဘာဏိဘာဘိ၊ ကား။ သစ္စာနုရူပံ ဝါ၊ မှန်သည်နှင့် လျော်ကပ်သည့်ကိုရင်း။ ဓမ္မာနုရူပံ ဝါ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားနှင့် လျော်သည်ကိုရင်း။ ဝါ၊ သစ္စသုဘာသိတမှ တပါးသော သုဘာသိတစကား သုံးပါးနှင့် လျော်သည့်ကိုရင်း။ အနပလောကေတွာ၊ မငဲ့မူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖွာဖွာ တလဲ။ ပိယဘဏနမေဝ၊ ချစ်ဘွယ်ကိုသာ ဆိုခြင်းတည်း။ စာဋ္ဋုကမျ-တာတိ၊ ကား။ နီစဝုတ္တိတာ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချ ဆိုသောသူ၏ အဖြစ်။ ဝါ၊ နှိမ့်ချသော အကျင့်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဟေဋ္ဌတော ဟေဋ္ဌတော ဌပေတွာ၊ အောက်အောက်ကထား၍။ ဝတ္တနံ၊ ဆိုခြင်းကျင့်ခြင်းတည်း။ မုဂ္ဂသူပျဘာတိ၊ ကား။ မုဂ္ဂသူပသဒိသတာ၊ ပဲနောက်ဟင်းနှင့်တသော နှုတ်အမူရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ မုဂ္ဂေသု၊ ပဲနောက်တို့ကို။ ပစ္စမာနေသု၊ ချက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကောစိဒေဝ၊ အချို့ပဲနောက်သာလျှင်။ န ပစ္စတိ၊ မကျက်။ အဝသေသာ၊ တို့သည်။ ပစ္စန္တိ ယထာ၊ ကျက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူပင်။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဝစနေ၊ စကားအပေါင်း၌။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစိုးတစိသော စကားသည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ အမှန်ပါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်ကား။ အလီကံ၊ မမှန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤ (အမှန်နည်းပါး မမှန်များသော စကားရှိသည် ဖြစ်၍ ပဲနောက်ဟင်းနှင့် တူသော နှုတ်အမူရှိသော) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မုဂ္ဂသူပျောတိ၊ ဟူ၍။

ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဲနှောက်ဟင်းနှင့်တူသော နှုတ်အမှုရှိသောသူ၏။
ဘာဝေါ၊ တည်း။ မုဂ္ဂသူပျတာ၊ အဖြစ်။ ပါရိဘဋျတာတိ၊ ကား။ ပါရိဘဋျ-
ဘာဝေါ၊ ရှာသူသားငယ်ဘို့ကို ထိန်းယမွေးမြူ ချော့မြှူတတ်သော သူ၏
အမှု၏ အဖြစ်ဘည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ယော-ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကုလ-
ဒါရကေ၊ တို့ကို။ ခါဒတိ ဝိယ၊ အထိန်းကဲ့သို့။ အင်္ကေန ဝါ၊ ခါးထစ်ဖြင့်ရင်း။
ခန္ဓေန ဝါ၊ ပခုံးဖြင့်ရင်း။ ပရိဘဋ္ဋတိ၊ မွေးမြူဘတ်၏။ ဓာရေတိ၊ ချီပိုး ဆောင်
ရွက်တတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ တဿ ပရိဘဋ္ဋဿ၊ ထိုရှာသူ
သားငယ်ဘို့ကို ထိန်းယမွေးမြူ ချော့မြှူတတ်သောသူ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။
ပါရိဘဋျံ၊ အမှု။ ပါရိဘဋျဿ၊ အမှု၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ပါရိဘဋျတာ၊
အဖြစ်။ (ဋီကာ၌ကား 'တာ' သဒ္ဒထပ်ဟူ၏) ဣတိ၊ ဤကား စကားတရပ်
အပြီးတည်း။

နေမိတ္တိကတာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ နိမိတ္တန္တိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ပရေသံ၊
ဒါယကာတို့အား။ ပစ္စယဒါနသညာဇနကံ၊ ပစ္စည်းလှူခြင်း၌ အမှတ်သညာ
ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကာယဝစီကမ္မံ၊ ကိုယ်အမှု နှုတ်အမိန့်တည်း။ နိမိတ္တ-
ကမ္မန္တိ၊ ကား။ ခါဒနီယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ပို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။
(ကိံ ခါဒနီယံ၊ ကို။ လဘိတ္ထ၊ ရကုန်သနည်း။) ခါဒနီယံ၊ ကို။ လဘိတ္ထ ကိံ၊
ရကုန်သလော။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တကရဏံ၊ နိမိတ်
ပြုခြင်းတည်း။ ဩဘာသောတိ၊ ကား။ ပစ္စယသံယုတ္တကထာ၊ ပစ္စည်းနှင့်
စပ်သော မိမိအလိုကိုပြသော စကားတည်း။ ဩဘာသကမ္မန္တိ၊ ကား။
ဝစ္ဆပါလကေ၊ နွားငယ်ကျောင်းသော သူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ကိံမေ ဝစ္ဆာ၊
တို့သည်။ ခီရဂေါဝစ္ဆာ ကိံ၊ နို့ရည်သောက်သော နွားငယ်တို့လော။
ဉဒါဟု၊ မူ။ တက္ကဂေါဝစ္ဆာ ကိံ၊ ရက်တက်ရည်သောက်သော နွားငယ်တို့
လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ခီရဂေါဝစ္ဆာ၊ နို့ရည်သောက်
သော နွားငယ်တို့ဘုရား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ န ခီရဂေါဝစ္ဆာ၊ နို့ရည်
သောက်သော နွားငယ်မဟုတ်ကုန်။ ခီရဂေါဝစ္ဆာ၊ တို့သည်။ ယဒိ သိယုံ၊
ကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခူပိ၊ တို့သည်လည်း။ ခီရံ၊ ကို။ လဘေယျုံ၊ ရကုန်ရာ၏။
ဣတိ ဧဝမာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ တေသံ ဒါရကာနံ၊ တို့ကို။
မာတာပိတူနံ၊ တို့အား။ နိဝေဒေတွာ၊ ပြောကြားစေ၍။ ခီရဒါပနာဒိကံ၊
နို့ရည်ကို လှူစေခြင်းအစရှိသော။ ဩဘာသကရဏံ၊ မိမိအလိုကို အရိပ်ပြ

ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ သာမန္တဇပ္ပါတိ၊ ကား။ သမီပံ၊ လိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနီးကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဇပ္ပနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ စ၊ ဆက်။ ထွေ၊ ဤမိမိလိုအပ် သော ဝတ္ထု၏ အနီးအနား စကားဆိုရာ၌။ ကုလူပကဘိက္ခုဝတ္ထု၊ အိမ်သို့ ကပ်သောရဟန်း၏ ဝတ္ထုကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

[၂၇] ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ကုလူပကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘုဥ္ဇိတုကာမော၊ ၍။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အဒါတုကာမာ၊ မလှူချင်သည်ဖြစ်၍။ ဃရဏီ၊ အိမ်ရှင်မသည်။ တဏ္ဍုလာ နတ္ထီတိ၊ ဆန်မရှိဟု။ ဘဏန္တီ၊ မြည်တမ်းလျက်။ တဏ္ဍုလေ၊ တို့ကို။ အာဟရိတုကာမာ ဝိယ၊ ဆောင်လိုသကဲ့သို့။ ပဋိဝိသက-ဃရံ၊ အိမ်နီးချင်းအိမ်သို့။ ဂတာ၊ သွားလေ၏။ ဘိက္ခုပိ၊ သည်လည်း။ အန္တောဂဗ္ဘံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ကဝါဋကောဏေ၊ တံခါးထောင့်၌။ ဥစ္ဆုံ၊ ကို။ ဘာဇနေ၊ အိုး၌။ ဂုဠံ၊ တင်လဲခဲကို။ ပိဋကေ၊ တောင်း၌။ လောဏမစ္ဆဖာလေ၊ ငါးရံ့ခြောက် ခြမ်းတို့ကို။ ကုမ္ဘိယံ၊ အိုးကြီး၌။ တဏ္ဍုလေ၊ ဆန်တို့ကို။ ဃဋေ၊ အိုးငယ်၌။ ဃတံ၊ ထောပတ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ နေလင့်၏။ ဃရဏီ၊ သည်။ တဏ္ဍုလေ နာလတ္ထန္တိ၊ ဆန်ရှာ၍ မရဟု။ အာဂတာ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘိက္ခာ န သမ္ပဇ္ဇိဿတီတိ၊ ဆွမ်းမပြည့်စုံလတံ့ဟု။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မဆွကလျှင်။ နိမိတ္တံ အဒ္ဒသံ၊ ဆရာ နိမိတ်မြင်နှင့်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကိံ၊ အဘယ်နိမိတ်ကို။ (ပဿထ၊ နည်း။) ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါသိကေ၊ မ။ ကဝါဋကောဏေ တံခါးထောင့်၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထောင်ထားသော။ ဥစ္ဆုံ ဝိယ၊ ကြံကဲ့သို့။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ အဒ္ဒသံ၊ တွေ့ခဲ့၏။ တံ-သပ္ပံ၊ ကို။ ပဟရိဿာမီတိ၊ ပုတ်ခတ်အံ့ဟု။ ဩလောကေန္တော၊ သော်။ ဘာဇနေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားသော။ ဂုဠပိဏ္ဍံ ဝိယ၊ တင်လဲခဲကဲ့သို့။ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ လေဍ္ဍုကေန၊ ကျောက်ခဲဖြင့်။ ပဟဋ္ဌေန၊ ပုတ်ခတ်အပ်သော။ သပ္ပေန၊ သည်။ ကတံ၊ ဖြန့်အပ် သော။ ပိဋကေ၊ တောင်း၌။ နိက္ခိတ္တလောဏမစ္ဆဖာလသဒိသံ ဖဏံ၊ ထားသော ငါးရံ့ခြောက်ခြမ်းနှင့်တူသော ပါးပျဉ်းကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ တံ လေဍ္ဍုံ၊ ကို။ ဍံသိတုကာမဿ၊ ကိုက်လိုသော။ တဿ၊ ထိုမြွေ၏။ ကုမ္ဘိယာ တဏ္ဍုလသဒိသေ ဒန္တေ၊ အိုး၌ထားသောဆန်နှင့်တူသော သွားတို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ အထ-

ပစ္စာ၊ ၌။ ကုပိတာယ၊ အမျက်ထွက်သော။ အဿ၊ ထိုမြွေ၏။ ဃဋ္ဋေ ပက္ခိတ္တဃတသဒိသံ၊ အိုး၌ သွတ်ထားသော ယောပဘ်နှင့်တူသော။ မုခတော နိက္ခန္တံ၊ ခံတွင်းမှ ထွက်သော။ ဝိသမိဿကံ ခေဠံ၊ အဆိပ်နှင့် ရောသောတံတွေး ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ (ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့ မိမိလိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနီးအနား စကားကို။ အာဟ၊ ၏။) သာ-ဃရဏီ၊ သည်။ မုဏ္ဍကံ၊ ဦးပြည်းယုတ်ကို။ ဝဋ္ဋေတုံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ဟု။ ဥစ္ဆုံ ဒတွာ၊ ကြံလှူ၍။ ဩဒနံ ပစိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းချက်၍။ ဃတဂုဠမစ္ဆေဟိ၊ ထောပတ် တင်လဲ ငါးရံ့ခြောက်ခြမ်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ ဝတ္ထု ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သမိပံ ကတွာ၊ မိမိလိုအပ်သော ဝတ္ထု၏ အနီးအနားပြု၍။ ဇပ္ပနံ၊ သည်။ သာမန္တဇပ္ပါ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပရိက္ခထာဘိ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ (ကထိယမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) တံ၊ ထိုလိုအပ်သော ဝတ္ထုကို။ လဘတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပရိ-ဝတ္တေတွာ ပရိဝတ္တေတွာ [၁]၊ ပြန်၍ ပြန်၍။ ဝါ၊ လှည့်၍ လှည့်၍။ တဿ၊ ကို။ ကထနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား တရပ် အပြီးတည်း။

နိပ္ပေသိကတာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ အက္ကောသနာတိ၊ ကား။ ဒသဟိ အက္ကော-သဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အက္ကောသနံ၊ (ဆဲရေးခြင်းမှ ကြောက်သဖြင့်လည်း လှူရာ၏ဟု နှလုံးထားနှင့် နားမခံသာအောင်) ဆဲရေးခြင်းတည်း။ ဝမ္ဘ-နာတိ၊ ကား။ ပရိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ ကထနံ၊ တည်း။ ဂရဟနာတိ၊ ကား။ အဿဒ္ဓေါ၊ ကံ,ကံ၏ အကျိုးကို မယုံသသူ။ အပ္ပသန္နော၊ မကြည်ညို သသူ။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒေါသာရောပနာ၊ အပြစ်ဘင်ခြင်းတည်း။ ဥက္ခေပနာတိ၊ ကား။ ဧတံ၊ ဤသူကို။ ဧတ္ထ၊ ဤလှူဒါန်းရာ၌။ မာ ကထေထ၊ မဆိုပါကုန်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ဥက္ခိပနံ၊ လှူတတ်သောသူ၏ အဖြစ်စသည်မှ အပသို့ ထုတ်ပစ် ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ခပ်သိမ်းသော အဖို့ဖြင့်။ သဝတ္ထုကံ၊ ဝတ္ထုရှိသည်ကို။ သဟေတုကံ၊ အကြောင်းရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥက္ခေပနာ၊ လှူတတ်သောသူ၏ အဖြစ်စသည်မှ အပသို့ ထုတ်ပစ်ခြင်း သည်။ သမုက္ခေပနာ၊ မည်၏။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဒေန္တံ၊ မလှူ

---

[၁] ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်၌ တပုဒ်တည်းသာ ရှိသည်။ (ဆ-သံ-သော)

သသုကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အဟော ဒါနပတိ၊ သြော် အလှူရှင်ပေ။ ဣတိ ဧဝံ၊
သို့။ ဥက္ခိပနံ၊ ချီဆောင်၍ ဆိုခြင်းသည်။ ဥက္ခေပနာ၊ မည်၏။ မဟာဒါန-
ပတိတိ၊ အလှူကြီးရှင်ပေဟု။ ဧဝံ၊ သို့။ သင္ဍု၊ လွန်စွာ။ ဥက္ခိပနံ၊ ချီဆောင်၍
ဆိုခြင်းသည်။ သမုက္ခေပနာ၊ မည်၏။ ခိပနာတိ၊ ကား။ ဗီဇဘောဇီနော၊
ရှေးကံဟောင်းမျိုးစေ့သာ သုံးဆောင်ခြင်းရှိသော။ ဣမဿ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊
သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးနပ်အံ့နည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပ္ပဏ္ဍနာ၊ ပြက်ရယ်
ပြုခြင်း။ ဝါ၊ အသွမ်းသွေးခြင်း[၁]။ သံခိပနာတိ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အားလည်း။
နတ္ထီတိ ဝစနံ၊ မရှိဟူသော စကားကို။ ဒေတိ၊ လှူတတ်ပေ၏။ ဣမံ၊
ဤသူကို။ အဒါယကောတိ၊ မလှူသသူဟူ၍။ ကိံ ဘဏထ၊ အဘယ့်ကြောင့်
ဆိုကြပေသနည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဋ္ဌုတရံ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။
ဥပ္ပဏ္ဍနာ၊ ပြက်ရယ်ပြုခြင်းတည်း။ ပါပနာတိ၊ ကား။ အဒါယကတ္တဿ ဝါ၊
မလှူလိုသသူ၏ အဖြစ်သို့ရင်း။ အဝဏ္ဏဿ ဝါ၊ ကျေးဇူးမဲ့သသူ၏ အဖြစ်သို့
ရင်း။ ပါပနံ၊ ရောက်စေခြင်း။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ပါပနာ၊ သည်။
သမ္ပာပနာ၊ မည်၏။ အဝဏ္ဏဟာရိကာတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျေးဇူးမဲ့ကို
ဆောင်သည်ရှိသော်။ အဝဏ္ဏဘယာပိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုအံ့သည်မှ ကြောက်
သောကြောင့်လည်း။ မေ၊ အား။ ဒဿတိ၊ လတ့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထား
၍။ ဂေဟတော၊ မှ။ ဂေဟံ၊ သို့။ ဂါမတော၊ မှ။ ဂါမံ၊ သို့။ ဇနပဒတော၊ မှ။
ဇနပဒံ၊ သို့။ အဝဏ္ဏဟရဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆောင်ခြင်းတည်း။ ပရပိဋ္ဌိမံသိက-
တာတိ၊ ကား။ ပုရတော၊ မျက်မှောက်၌။ မဓုရံ ဘဏိတွာ၊ ချိုသာသော
စကားကို ဆို၍။ ပရမ္မုခေ၊ မျက်ကွယ်၌ကား။ အဝဏ္ဏဘာသိတာ၊ ကျေးဇူးမဲ့
ကို ဆိုလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော-ကထာ၊ ဤ
(သို့ မျက်မှောက်မှုကား နှုတ်ချိုပျားသို့ စကားသာယာ ကွယ်ရာကဲ့ရဲ့ ကျေး
ဇူးမဲ့ကို ဆိုလေ့ရှိသောသူ၏) စကားသည်။ ဝါ၊ ကို။ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု။ [၂၉]
ဩလောကေတုံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မဝံ့သောသူ၏။ ပရမ္မုခါနံ၊ တဖက်
သို့မျက်နှာလှည့်နေကုန်သော။ ဝါ၊ နောက်ပြန်နေကုန်သော သူတို့၏။ ပိဋ္ဌိ-
မံသခါဒနမိဝ၊ ကျောက်ကုန်းသားကို ဖွဲ့စားသည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ခိပနာတိ ခေပဝစနံ ဟု ဖွင့်လိုရင်းတည်း။ မလိုတစေး အဝေးစကားစောင်းပစ်သည်
ဟူလို။ ဝါ၊ နှုတ်ချသောစကားဟူလို။ ထိုခေပဝစနဟူသည် တပါးမဟုတ် ရယ်သွမ်း
သွေး၍ဆိုသော စကားတည်း။ ထိုကြောင့်။ ကိံ။ ပ။ ဥပ္ပဏ္ဍနာဟု မိန့်သည်။ (ပြည်)

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရပိဏ္ဍိမံသိကဘာဘာ၊ သူ့ကျောက်ကုန်းသားကိုဖွဲ့စားလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အယံ ဝုစ္စတိ ။ပ။ တာဘိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ၊ ဤအက္ကောသန, ဝမ္ဘန စသော နှုတ်အမူကို။ ဝေဠုပေသိကာယ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်။ အဗ္ဘင်္ဂ-အဗ္ဘဥ္ဇနံ၊ ကိုယ်၌ လိမ်းသော နယ်ဆီကို။ နိပုဉ္ဆတိ ဝိယ၊ သုတ်သကဲ့သို့။ ပရဿ ဂုဏံ၊ သူတပါးကျေးဇူးကို။ နိပ္ပေသတိ၊ ချေဘတ်၏။ နိပုဉ္ဆတိ၊ စင်စစ် သုတ်သင်၍ ပစ်လတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္ဓဇာတံ၊ နံ့သာမျိုးကို။ နိပိသိတွာ၊ ကြိတ်၍။ ဂန္ဓမဂ္ဂနာ ဝိယ၊ အနံ့ကိုရှာသကဲ့သို့။ ပရဂုဏေ၊ သူတပါးကျေးဇူးတို့ကို။ နိပိသိတွာ၊ ကြိတ်၍။ ဝိစုဏ္ဏေတွာ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ချေထု၍။ သော၊ ဤအက္ကောသန စသော နှုတ်အမူသည်။ လာဘမဂ္ဂနာ၊ လာဘ်ရှာကြောင်း အမူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိပ္ပေသိကတာတိ၊ (သူ့ကျေးဇူးကို မကြိတ်သော်ကား မရသော ပစ္စည်းတို့ကို ရလေအောင်) ကြိတ်ခြင်းအလေ့ရှိသော သူ၏ အဖြစ် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို မှတ်အပ်၏။

လာဘေန ။ပ။ နိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ နိဇိဂီသနတာတိ၊ ကား။ မဂ္ဂနာ၊ (စဉ်းလဲစဉ်းစား အနည်းဖြင့် အများ လှည့်ပတ်၍ ယူခြင်းငှါ မကောင်းအလိုနှင့်တကွဖြစ်သော ပစ္စည်းကို)ရှာမှီးခြင်း။ ဣတော လဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ ဣမမှာ ဂေဟာ၊ မှ။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော လာဘ်ကို။ အမုတြာတိ၊ ကား။ အမုကသ္မိံ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ဧဋ္ဌိတိ၊ ကား။ ဣစ္ဆနာ၊ လိုချင်ခြင်း။ ဂဝေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ မဂ္ဂနာ၊ ရှာခြင်း။ ပရိယေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ မဂ္ဂနာ၊ ခြင်း။ အာဒိတော၊ ရှေးဦးအိမ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော လာဘ်ကို။ တတြ တတြ၊ ထိထိုအိမ်၌။ ကုလဒါရကာနံ၊ တို့အား။ ဒတွာ၊ ၍။ အန္တေ၊ ၌။ ခီရယာဂုံ၊ နို့ရည် ယာဂုကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဂတဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သွားသော ရဟန်း၏ ဝတ္ထုကို။ ဧတ္ထ၊ ဤလာဘေန လာဘနိဇိဂီသနကထာ၌။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေနာဘိအာဒိနိ၊ ပုဒ်တို့သည်။ ဧဋ္ဌိအာဒိနမေဝ၊ ပုဒ်တို့၏သာလျှင်။ ဝေဝစနာနိ၊ စကားလှယ် သဒ္ဒါတို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဋ္ဌိတိ၊ ကား။ သေနာ၊ လိုချင်ခြင်း။ ဂဝေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ ဂဝေသနာ၊ ရှာခြင်း။ ပရိယေဋ္ဌိတိ၊ ကား။ ပရိယေသနာ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှာခြင်း။ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။ ယောဇနာ၊ (ရှေ့စကား နောက်စကားတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့်)

ယှဉ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ကုဟနာဒီနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဖွင့်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ၌။ ဧဝမာဒီနဉ္စ ပါပဓမ္မာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ အာဒိသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ "ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော ။ပ။ ဒဗ္ဗိဟောမ"န္တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ သုတ်၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ အနေကေသံ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မာနံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကို။ ဂဟဏံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

[ဝါ ပန၊ တနည်း။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဘောန္တော သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ အရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ တမလွန်လောကကို ယုံ၍ လှူအပ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဝါ၊ ဘောဇနဟု ဆိုအပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ တေ-သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ ဖီလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ (ပဝတ္တေန၊ ဖြစ်သော။) တနည်း၊ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ် ဟူသော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ မှားယွင်းယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ မွေးကုန်၏။ ဣဒံ-ဣမာ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်၏ ဖီလာ အဘတ်တို့သည်။ သေယျထာ-ကဘမာ၊ နည်း။ အင်္ဂံ၊ လက်ခြေ စသော အင်္ဂါတို့ကို ရည်၍ ဖြစ်သော အဘတ်ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို ဆိုရာ ကျမ်းရင်း။ ဥပ္ပါတံ၊ ဥက္ကာပျံခြင်း အရပ်မျက်နှာ ကြိုတ်ထခြင်း မြေလှုပ်ခြင်း စသည်နှင့် စပ်သော အတဘ်ရင်း။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကျမ်းရင်း။ လက္ခဏံ၊ ဣတ္ထိပုရိသာဒိ လက္ခဏာကို သိရာသိကြောင်း ဖြစ်သော ကျမ်းရင်း။ မူသိ-ကစ္ဆိန္နံ၊ အဝတ်စသည်တို့ကို ကြွက်ခဲလတ်သော် အကျိုးအပြစ်ကို သိကြောင်း ဖြစ်သော ကျမ်းရင်း။ အဂ္ဂိဟောမံ၊ (ဤမည်သော မီးဖြင့် ပူဇော်သည်ရှိသော် ဤမည်သော အကျိုးဖြစ်၏ဟု)မီး၏ အစွမ်းဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ရာ အစီအရင် အဘတ်ရင်း။ ဒဗ္ဗိဟောမံ၊ (ဤမည်သော ယောက်မဖြင့် ပူဇော်သည်ရှိသော် ဤမည်သော အကျိုးဖြစ်၏ဟု) ယောက်မ၏ အစွမ်းဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ရာ အစီအရင်အတတ်ရင်း။]

ဣတိ-ဝုတ္တနယေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ အာဇီဝဟေတု၊ အာဇီဝအကြောင်းကြောင့်။ ပညတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ။ပ။ နံ၊ တို့ကို။ ဝီတိက္ကမဝသေန စ၊ ရင်း။ ကုဟနာ။ပ။ နတာတိ

ဝေမာဒီနံ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဣမေသံ ပါပဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန ၏၊ ရင်း။ ပဝတ္တော၊ သော။ ယ္ဃာယံ-ယော အယံ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ ကို။ (ဝုတ္တော၊ ၏။) သဗ္ဗပ္ပကာရာပိ၊ အလုံးစုံသော အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တသ္မာ မိစ္ဆာဇီဝါ၊ မှ။ ယာ ဝိရတိ၊ အကြင် ကြဉ်ခြင်းသည်။ (ကြဉ်ကြောင်းသည်။) (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ကြောင်း သည်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ တတြ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၌။ အယံ၊ ကား။ ဝစနတ္ထော၊ တည်း။ တံ၊ ဤသမ္မာဝါယာမကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ (အကြောင်း ပြု၍။) ဇီဝန္တိ၊ အသက်မွေးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ အသက် မွေးကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သော-သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။) အာဇီဝေါ၊ မည်၏။ သော၊ ထိုအာဇီဝသည်။ ကော၊ နည်း။ ပစ္စယပရိယေသန- ဝါယာမော၊ တရားနှင့်အညီ ပစ္စည်းရှာမှီးကြောင်း လုံ့လ သမ္မာဝါယာ- မတည်း။ ပါရိသုဒ္ဓီတိ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓတာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်။ အာဇီဝဿ၊ အသက်မွေးကြောင်း သမ္မာဝါယာမ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်း အပြစ်ကင်းခြင်း။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ခြင်း။

ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ

၁၈။ ပန၊ ပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၏ အခြားမဲ့ကာလ ၌။ ယံ ဧတံ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ၌။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသောတိ၊ ကား။ ဥပါယေန၊ ပွါးစီးခြင်းအား သင့်လျော်သော အ ကြောင်းဖြင့်။ ပထေန၊ မှန်ကန်သော နည်းလမ်းဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ ဥတွာ၊ (အအေးကို ဖျောက်ခြင်းအစရှိသော ထိုထိုအကျိုးကိုဉာဏ်ဖြင့်) တူရူ တိုက်ရိုက်သိ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်၍။ ဝါ၊ သက်ဝင် ရှုကြည့်၍။ [၃၀] ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား လိုရင်းအနက်။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စယသန္နိဿိတသီလ၌။ သီတဿ ပဋိဃာတာယာတိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တပစ္စဝေက္ခဏမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောဆင်ခြင်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ယောနိသော ပဋိသင်္ခါတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ စီဝရန္တိ၊ ကား။ အန္တရဝါသကာဒီသု၊ တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တထည်ထည်သော သင်္ကန်းကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ဒုကုဋ်, ကိုယ်ဝတ်, ခါးဝတ်သင်းပိုင်ကို။ ပဋိသေဝတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ နိဝါသေတိ ဝါ၊ ဝတ်မူလည်း ဝတ်၏။ ပါရုပတိ ဝါ၊ ရုံမူလည်း ရုံ၏။ ယာဝဒေဝါတိ ဣဒံ၊

ဤပုဒ်သည်။ ပယောဇနာ ။ပ။ ဝစနံ၊ အကျိုးတို့၏ အပိုင်းအခြားကို
ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် မှတ်ခြင်းကို ဟောသော သဒ္ဒါတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။
ဝါ၊ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သီတဿ ပဋိဃာတာဒိ[၁]၊ အအေးကို ဖျောက်ခြင်း
အစရှိသော။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပယောဇနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတ္တကမေဝ၊
ဤမျှသော ပယောဇဉ်သာလျှင်။ ယောဂိနော၊ ၏။ စီဝရပဋိသေဝနေ၊ ၌။
ပယောဇနံ၊ တည်း။ ဣတော၊ ဤအအေးကို ဖျောက်ခြင်း စသော
ပယောဇဉ်ထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်ဖြစ်သော ပယောဇဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
သီတဿာတိ၊ ကား။ အဇ္ဈတ္တဓာတုက္ခောဘဝသေန ဝါ၊ (ချမ်းရှဲဖျားခြင်း
စသော အားဖြင့်) ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌ သီတတေဇောဓာတ် ချောက်ချား
ပျက်စီးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ ဥတုပရိဏာမ-
ဝသေန ဝါ၊ ဥတုဖောက်ပြန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။
ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ သီတဿ၊ အအေးကို။ ပဋိဃာတာယာတိ၊
ကား။ ပဋိဟနနတ္ထံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ (သေဝိယ-
မာနေ၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။) သရီရေ၊ ၌။ အာဗာဓံ၊ ကို။ (သီတံ၊
အအေးသည်။) န ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဧဝံ-တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တဿ-
သီတဿ၊ ကို။ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါ။ (ပဋိသေဝတိ၊ ၏။) ဟိ-ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ သရီရေ၊ ကိုယ်ကို။ သီတဗ္ဘာဟတော၊ အအေးဥတု နှိပ်စက်အပ်သည်
ရှိသော်။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊
သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဒဟိတုံ၊ ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းငှါ။
န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီတဿ၊ ကို။ ပဋိဃာတာယ၊
ဖျောက်ခြင်းငှါ။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ (ဥဏှဿ ပဋိဃာတာယ အစ
ရှိသော ကြွင်းကျန်သမျှ) အလုံးစုံသော ပယောဇဉ်တို့၌လည်း။ ဧသ နယော၊
ဤသီတဿ ပဋိဃာဘာယ၌ ဆိုအပ်သော နည်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊
အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဥဏှဿ စသည်တို့၌။ ကေဝလံ၊ ရှေးနည်းနှင့်
မရောသော အနက်ကို။ (ဝက္ခာမ၊ အံ့။) ဥဏှဿာတိ၊ ကား။ အဂ္ဂိ-
သန္တာပဿ၊ မီးပူကို။ တဿ၊ ထိုမီးပူ၏။ ဝနဒါဟာဒီသု၊ တောမီးလောင်သော
အခါ အစရှိသည်တို့၌။ သမ္ဘဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဍံသ။ပ။

၁-....ပဋိဃာတာယာတိအာဒိ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ)

နန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခုံသာတိ၊ ကား။ ခုံသနမက္ခိကာ၊ ကိုက်တတ်သော မှက်တို့
တည်း။ အန္ဓမက္ခိကာ၊ ယင်ကန်းတို့ဘည်း။ ဝါ၊ ယင်မဲရိုင်းပုံ့တို့တည်း။ ဣတိပိ၊
ဤသို့လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ မကသာ၊ ခြင်တို့သည်။ မကသာ ဧဝ၊ ကိုက်
နေကျ ခြင်တို့ပင်တည်း။ ဝါတာတိ၊ ကား။ သရဇအရဇာဒိဘေဒါ၊ မြူနှင့်
တကွသောလေ မြူမရှိသောလေ အစရှိသည် အထူးရှိသော လေတို့တည်း။
အာတပေါတိ၊ ကား။ သူရိယာတပေါ၊ နေပူတည်း။ သရီသပါတိ၊ ကား။
ဒီဃဇာသိကာ၊ ရှည်သောကိုယ်ရှိသော အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သပ္ပါဒယော၊
မြွေအစရှိကုန်သော။ ယေ ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။
သရန္တာ၊ ရွေ့သွားကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံ ရွေ့
သွား၍ သွားတတ်ကုန်သော မြွေစသော သတ္တဝါတို့သည်။) သရီသပါ၊
မည်ကုန်၏။ တေသံ-သရီသပါနံ၊ ထိုရွေ့သွား၍ သွားဘတ်သော မြွေစသော
သတ္တဝါတို့၏။ ဒဋ္ဌသမ္ဖဿော စ၊ ကိုက်ခြင်းဟူသော အတွေ့ရင်း။ ဖုဋ္ဌ-
သမ္ဖဿော စ၊ ထိပါးခြင်းဟူသော အတွေ့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသော။ ယော သမ္ဖဿော၊ အကြင် အတွေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
သောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အတွေ့သည်လည်း။ ဇီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ၍။
နိသိန္နံ၊ နေသော ရဟန်းကို။ န ဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
တာဒိသေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
အတွေ့ဘို့ကို။ ပဋိဃာတတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ယာဝဒေဝါတိ
ဘေဿ၊ ယာဝဒေဝ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ပုနဝစနံ၊ တဖန်ထပ်၍ ဟောတော်
မူခြင်းသည်။ နိယတပ္ပယောဇနာဝဓိပရိစ္ဆေဒဿနတ္ထံ၊ ကိန်းသေမြဲသော
အကျိုးတို့၏ အပိုင်းအခြားကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် ပြရခြင်း အကျိုး
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ ဟိရိကောပိနပဋိစ္ဆာဒနံ၊ (အရှက်အကြောက်
ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော) အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်သာလျှင်။ နိယ-
တပ္ပယောဇနံ၊ ကိန်းသေမြဲသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာနိ၊
ဤမှတပါး သီတပဋိဃာတစသော အကျိုးတို့သည်။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံခါ ရံခါ
တွေ့ကြိမ်ရာ၌သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဟိရိကောပိနပဋိစ္ဆာ-
ဒနတ္ထံ ဟူသော ပုဒ်၌။ ဟိရိကောပိနန္တိ၊ ကား။ တံ တံ သမ္ဗာဓဋ္ဌာနံ၊ ထိုထို
ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်တည်း။ ဟိ၊ စွ။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ အင်္ဂေ၊ အကြင် အကြင်
ကျဉ်းမြောင်းရာ အင်္ဂါသည်။ ဝိဝရိယမာနေ၊ လစ်သည်ရှိသော်။ ဟိရီ၊ အရှက်
အကြောက်သည်။ (ဟိရောတ္တပ္ပကား အဝိနာဘာဝ) ကုပ္ပတိ ဝိနဿတိ၊

ပျက်၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုကျဉ်းမြောင်းရာ အင်္ဂါကို။ ဟိရိ ကောပနတော၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိရိကောပိနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ ဟိရိကောပိနဿ ဇ၊ ထိုအရှက်အကြောက် အသရေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ကျဉ်းမြောင်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုလည်း။ ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရိကောပိနပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ မည်၏။ ဟိရိကောပိနံ ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ပိဏ္ဍပါတန္တိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ အာဟာရံ၊ (ခါဒနီယ ဘောဇနီယ စသည် အပြားရှိသော) အလုံးစုံ မျိုအပ်သော အာဟာရဝတ္ထုကို။ ဟိ၊ စွ။ ယောကောစိ အာဟာရော၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော အာဟာရ ဝတ္ထုကို။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ပိဏ္ဍောလျေန၊ ဆွမ်းအလိုငှါ လှည့်လည်သူ၏ အမူဖြင့်။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိတတ္တာ-ပက္ခိပိတတ္တာ၊ ထည့်လောင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတောတိ၊ ပိဏ္ဍပါတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပိဏ္ဍာနံ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်ကိုင်းမှ ရကုန်သောဆွမ်းတို့၏။ ပါတော၊ အစုအပေါင်းတည်း။ ပိဏ္ဍပါတော၊ အိမ်တိုင်း အိမ်ဘိုင်းမှ ရာစု သောင်းပြောင်း ဆွမ်းတို့၏အပေါင်း။ တတ္ထ တတ္ထ-ဃရေ၊ ၌။ လဒ္ဓါနံ ဘိက္ခာနံ၊ ရအပ်သော ဆွမ်းဘို့၏။ သန္နိပါတော၊ အစုတည်း။ သမူဟော၊ အပေါင်းတည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ နေဝ ဒဝါယာတိ၊ ကား။ ဂါမဒါရကာဒယော ဝိယ၊ ရွာသား သူငယ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ဒဝတ္ထံ၊ ပျော်ရွှင် မြူးထူးခြင်းအကျိုးငှါ။ န ပဋိသေဝတိ၊ သုံးဆောင်သည်မဟုတ်။ ကီဠာနိမိတ္တံ၊ ပျော်ရွှင်မြူးထူးလိုသော အကြောင်းကြောင့်။ န ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ န မဒါယာတိ၊ ကား။ မုဋ္ဌိကမလ္လာဒယော ဝိယ၊ လက်ဝှေ့သည် လက်ပမ်းသည် စသည်တို့ကဲ့သို့။ မဒတ္ထံ၊ ခွန်အားမာန်, ယောကျ်ားမာန်ဖြင့် ယစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ န ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ ဗလမဒနိမိတ္တံ၊ ခွန်အားကို မှီ၍ ဖြစ်သော ယစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ငင်း။ ပေါရိသမဒနိမိတ္တဉ္စ၊ ယောကျ်ားအဖြစ်ကို မှီ၍ (ငါယောကျ်ားဟု) ဖြစ်သော ယစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ငင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ န မဏ္ဍနာယာတိ၊ ကား။ [၃၁] အန္တေပုရိကဝေသိယာဒယော ဝိယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည့်တန်းဆာမ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ မဏ္ဍနတ္ထံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်

ပြည့်ဖြိုးစေခြင်းငှါ။ န ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏။ ပီဏဘာဝနိမိတ္တံ၊ ပြည့်ဖြိုးသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ န ဝိဘူသနာယာတိ၊ ကား။ နဋနစ္စကာဒယော ဝိယ၊ ကချေသည် ကျွမ်းသမား စသည်တို့ကဲ့သို့။ ဝိဘူသနတ္ထံ၊ အရောင်အဆင်း ကြည်လင်တင့်တယ်ရှုဘွယ်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ န ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ ပသန္နစ္ဆဝိဝဏ္ဏ-တာနိမိတ္တံ၊ ကြည်လင်သော အရောင်အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပုဒ်တို့တွင်။ နေဝ ဒဝါယာတိ တော-ပဒံ၊ ကို။ ခမောဟူပနိဿယပ္ပဟာနတ္ထံ၊ မောဟ၏ ဥပနိဿယည်းဖြစ်သော ဒဝကို ပယ်ခြင်းငှါ။ (ဒဝသည် မောဟကို ပွါးစေတတ်သည်၊ မောဟပွါးကြောင်း ဥပနိဿယကို ပယ်ခြင်းငှါ ဟူလို) ဝါ၊ မောဟ၏ ဥပနိဿယ ဖြစ်သော မှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဒဝအလို့ငှါ မှီဝဲခြင်းသည် မောဟကို ကျေးဇူးပြုသည်၊ ထို မောဟကို ကျေးဇူးပြုသော ဒဝအလို့ငှါ မှီဝဲခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ ဟူလို) န မဒါ-ယာတိ တော-ပဒံ၊ ကို။ ဒေါသူပနိဿယပ္ပဟာနတ္ထံ၊ ဒေါသ၏ ဥပနိဿယမဒကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဒေါသ၏ ဥပနိဿယဖြစ်သော မှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န မဏ္ဍနာယ န ဝိဘူသနာယာတိ တော-ပဒဒွယံ၊ ကို။ ရာဂူပနိဿယပ္ပဟာနတ္ထံ၊ ရာဂ၏ ဥပနိဿယ မဏ္ဍနဝိဘူသနကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ရာဂ၏ ဥပနိဿယဖြစ်သော မှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ တနည်း။ နေဝ ဒဝါယ န မဒါယာတိ တော-ပဒဒွယံ၊ ကို။ အတ္တနော၊ မိမိဟူသော ရဟန်း၏။ သညောဇနုပ္ပတ္တိပဋိသေဓနတ္ထံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဖြစ်ပွါးကြောင်းကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န မဏ္ဍန။ပ။ နာယာတိ တော-ပဒဒွယံ၊ ကို၊ ပရဿာပိ၊ ၏လည်း။ သညောဇနုပ္ပတ္တိနိသေဓနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ တနည်း။ စတူဟိပိ တေဟိ-ပဒေဟိ၊ ဤလေးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ အယောနိသော၊ ဟိတသုခအား မသင့်မလျော်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပဋိပတ္တိယာ၊ မိစ္ဆာပဋိပတ်ကိုရင်း။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဿ စ၊ ကာမချမ်းသာ၌ ကပ်ငြိသော တဏှာဖြင့် ခံစားသုံးဆောင်ခြင်းကိုရင်း။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ယာဝဒေဝါတိ ပဒံ၊ သည်။ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာတည်း။ ဣမဿ ကာယဿာတိ၊ ကား။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊

လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ကို မှီသော။ တေဿ ရူပကာယဿ၊ ဤစတု သန္တတိ ရုပ်အပေါင်း၏။ ဌိတိယာတိ၊ ကား။ ပဗန္ဓဋ္ဌိတတ္ထံ၊ ပဗန္ဓအစွမ်းဖြင့် တည်ခြင်းငှါ။ ယာပနာယာတိ၊ ကား။ ပဝတ္တိယာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဝါ၊ ခန္ဓာတည်ကြောင်းဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ အဝိစ္ဆေဒတ္ထံ၊ မပြတ်ခြင်းငှါ[1]။ ဝါ၊ ကား။ စိရကာလဋ္ဌိတတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အာယုကပ် ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်း အကျိုးငှါ[2]။ ဟိ-ဘံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဇိဏ္ဏဃရသာမိကော၊ အိမ်အိုအိမ်ဆွေး ရှင်သည်။ (အပတနတ္ထံ၊ မတိမ်းမပြိုစိမ့်သောငှါ။) ဃရူပတ္ထမ္ဘံ၊ အိမ်ကို ထောက်ခြင်းကို။ ကရောတိ ဣဝ၊ ပြု၏သို့ရင်း။ သာကဋိကော၊ လှည်းမှူး သည်။ (ပဝတ္တနတ္ထံ၊ ညင်သာစွာလိမ့်လည်စိမ့်သောငှါ။) အက္ခဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ဝင်ရိုးကို ဆီဆွတ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ လှည်းစာထိုးခြင်းကို။ ကရောတိ ဣဝ စ၊ ရင်း။ (ဧဝံ၊ ဤနှင့် ပုံတူ။ သေ ယောဂီ၊ သည်။) ကာယဿ၊ ၏။ ဌိတတ္ထဉ္စ၊ တည်မြဲ တည်ခြင်းငှါရင်း။ ယာပနတ္ထဉ္စ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး(အာယုကပ် ဆုံးသည်တိုင်အောင်) ဖြစ်ခြင်းငှါရင်း။ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး (ရူပကာယစက်ရထား အသွားမပျက် ညက်ညက်ညင်သာ) လည်စေခြင်းငှါ ရင်း။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဒဝမဒမဏ္ဍနဝိဘူသနတ္ထံ၊ ပျော်ရွှင်မြူးတူးခြင်း, ခွန်အား ုပို မှီး၍ ယစ်ခြင်း, ငါယောကျ်ားဟူ၍ ယစ်ခြင်း, အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးစေခြင်း, အရောင်အဆင်း ကြည်လင်တင့်တယ် ရှုဘွယ် ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ န ပဋိသေဝတိ၊ မဟုတ်။ အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ ဝုစ္စတေ။ ဌိတီတိ ဧတံ၊ သည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၁-ဤအလိုသော် "ယာပနာယ၊ ခန္ဓာမျှကြောင်း ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ အဝိစ္ဆေဒတ္ထံ၊ မပြတ်ခြင်းငှါ"ဟု ပါဌ်သေသနှင့်တကွ ယောဇနာ။ ပဝတ္တိသဒ္ဒါကား ဇီဝိတ၏ ပရိယာယ်တည်း၊ ယင်းသည့် ပဝတ္တိယာကိုလည်း အဝိစ္ဆေဒတ္ထံဟူသော ပါဌ်သေသနှင့်စပ်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ပဝတ္တိယာတိ ဇီဝိတိန္ဒြိယပ္ပဝတ္တိယာ၊ တထာ ဟိ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ "ယာပနာ ဝတ္တနာ"တိ စ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ တဿာ စ အဝိစ္ဆေဒေါ အာဟာရူပယောဂေန ဟောတိ-မိန့်။ (ပြည်)

၂-ဤအလိုမူ "ဣမဿ ကာယဿ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကို မှီသော ဤစတုသန္တတိ ရုပ်အပေါင်း၏။ ဌိတိယာ၊ ပဗန္ဓအစွမ်းဖြင့် တည်ခြင်းငှါ။ ယာပနာယ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အာယုကပ် ဆုံးသည်ဘိုင်အောင် တည်ခြင်းငှါ" ယောဇနာ။ ကာယဿ စိရတရံ ယာဝ အာယုကပ္ပေါ၊ တာဝ အဝဋ္ဌာနံ ယာပနာတိ ဒဿေန္တော စိရကာလဋ္ဌိတတ္ထံ ဝါတိ အာဟ။ ဋီကာ။ (ပြည်)

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ။ ပ။ ယာပနာယာတိ၊ ယာပနာယ ဟူသော။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားဖြင့်။ တေဿ ကာယဿ၊ ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယပ္ပဝတ္တာပနတ္ထံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ ဟောတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဝိဟိံသူပရတိယာတိ၊ ကား။ အာဗာဓဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းသဘောကြောင့်။ဝါ၊ ရောဂါ၏အဖြစ်ဟူသောသဘောကြောင့်။ ဇိဃစ္ဆာ၊ ဆာမွတ်ခြင်းသည်။ ဝိဟိံသာ နာမ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုဆာမွတ်ခြင်း ဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲတတ်သောအနာ၏။ ဉပရမတ္ထမ္ပိ၊ ကင်းငြိမ်းခြင်းငှါလည်း။ ဝဏိကော၊ အိုင်းနာ စသည်ရှိသော သူသည်။ ဝဏာလေပနံ၊ အမာလိမ်းဆေးကို။ ပဋိသေဝတိ ဣဝ စ၊ ၎င်း။ ဉဏှသီတာဒီသု၊ ဝယ်သည်။ (အဘိဘဝန္တေသု၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်ရှိသော်။) တပ္ပဋိကာရံ၊ ထိုဉဏှသီတစသည်ကို အတုံ့အပြန်ကုစားသော သီတ ဉဏှ စသည်ကို။ ပဋိသေဝတိ ဣင စ၊ ၎င်း။ ဧဝ ယောဂီ၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ ကား။ သကလသာသနဗြဟ္မစရိယဿ စ၊ (သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော) အလုံးစုံသော ဘုရားအဆုံးအမတော် ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကိုရင်း။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ စ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုရင်း။အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အစဉ်သင့် အဆင့်ဆင့် ယူခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ဟိ၊ စွ။ အယံ-ယောဂီ၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတပဋိသေဝနပစ္စယာ၊ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယဗလံ၊ (အကြင်အကြင် အားထုတ်အပ်သော ဂုဏ်ဝိသေသ ပြည့်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော) ကာယဗလမျှကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သိက္ခတ္တယာနုယောဂဝသေန၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အစဉ်မပြတ် လုံ့လပြုသောအားဖြင့်။ ဘဝကန္တာရနိတ္ထရဏတ္ထံ၊ ဘဝ ဟူသော ခရီးခဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ နှစ်ပါးသော ဗြဟ္မစရိယကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ (ပိဏ္ဍပါဘံ၊ ကို။) ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ကန္တာရနိတ္ထရဏတ္ထိကာ၊ ကန္တာရ ကျွန်း ခရီးလမ်းမှ ထွက်မြောက်လိုကုန်သော လင်မယားတို့သည်။ ပုတ္တမံသံ၊ ကို။ (အဂိဒ္ဓါ၊ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။)သေဝန္တိ ဝိယ၊ မှီဝဲကုန်သကဲ့သို့ရင်း။ နဒီနိတ္ထရဏတ္ထိကာ၊ မြစ်မှ ထွက်မြောက်လိသော လှေစီးသူတို့သည်။ ကုလ္လံ၊ ဖောင်ကို။(အဂိဒ္ဓါ၊ ၍။)သေဝန္တိ ဝိယ၊ ၎င်း။ သမုဒ္ဒနိတ္ထရဏတ္ထိကာ၊ တို့သည်။ နာဝံ၊ လှေသင်္ဘောကို။ (အဂိဒ္ဓါ၊ ၍။) သေဝန္တိ ဣဝ စ၊ ၎င်း။ (ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။)

ဣတိ ။ပ။ မိတိ၊ ကား။ ဇေ-ဣမိနာ ပိဏ္ဍပါတပဋိသေဝနေန၊ ဤသို့ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ ဆွမ်းမစားမီ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော။ ဇိဃစ္ဆာဝေဒနဥ္စ၊ ဆာမွတ်ခြင်း ဟူသော ဝေဒနာနှင့် ဆာမွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ငါဖျောက်အံ့။ (ဣတိပိ ပဋိသေဝတိ ၌စပ်) အပရိမိတဘောဇနပစ္စယံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ (မိမိဝမ်းမီး တေဇော ပမာဏထက် အလွန်အကျူး) စားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ နဝဉ္စ ဝေဒနံ၊ အသစ်ဖြစ်လာအံ့သော ဝေဒနာကိုလည်း။ အာဟရဟတ္ထက။ပ။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ မိမိအလိုလို မထနိုင်၍ လက်ကိုဆွဲပါ ဆိုရအောင် စားသော ပုဏ္ဏား, ဝမ်းပိုက်စူကား၍ ခါးဝတ်ပုဆိုး မြဲစွာမဝတ်နိုင်အောင် စားသော ပုဏ္ဏား, ဝမ်းဝန်လေးလံသဖြင့် မထနိုင်၍ ထိုစားရာအရပ်၌ပင် စပါးကြီးမြွေ ကဲ့သို့ လူးလိမ့်နေရအောင် စားသော ပုဏ္ဏား, ခံတွင်းဝဆိုက်၍ ကျီးနှိုက်မှီအောင်စားသော ပုဏ္ဏား, ခံဘွင်းမဆံ့ အန်အောင်စားသော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ အညတရော ဝိယ၊ တယောက်ယောက်ကဲ့သို့။ န ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍လည်း။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ဂိလာနော၊ သူနာ သည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ ဣဝ၊ တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ ယာ ဝေဒနာ၊ ကို။ အဓုနာ၊ ယခုဘဝ၌။ အသပ္ပါယာပရိမိတဘောဇနံ၊ မသင့် မလျော်ပတ်သော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း, အတိုင်းအရှည်မရှိသော အာဟာရကိုသုံးဆောင်ခြင်း (ပယောဂဝိပတ္တိ) ကို။ နိဿာယ၊ ၍ ။ ပုရာဏ-ကမ္မပစ္စယဝသေန၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သော ကြမ္မာဟောင်းဟူသောအကြောင်း ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်။ [၃၂] ပုရာဏဝေဒနာတိ၊ ကာရဏူပစာအားဖြင့် ဝေဒနာဟောင်းဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သပ္ပါယပရိမိတ-ဘောဇနေန၊ သင့်မြတ်လျော်ပတ်သောအာဟာရ, အတိုင်းအထွာရှိသော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း (ပယောဂသမ္ပတ္တိ) ဖြင့်။ တဿာ-ပုရာဏ-ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကြမ္မာဟောင်းကို။ ဝိနာ-သေန္တော၊ (ထောက်ပံ့တတ်သောပယောဂဝိပတ္တိကို ကြဉ်ရှောင်သဖြင့်) ဖျက်ဆီးပယ်ဖျောက် (အထောက်အကူမရ အားနည်းအောင်ပြု) လျက်။ တံ ပုရာဏံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ဖျောက်အံ့။ အဓုနာ၊ ယခုဘဝ၌။ ကတံ၊ သော။ အယုတ္တပရိဘောဂကမ္မူပစယံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မူ၍ သုံး ဆောင်ခြင်းဟူသော ဆည်းပူးအပ်သောကံကို။ ဝါ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင် မူ၍ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ဆည်းပူးအပ်သောကံကို။ နိဿာယ၊ စွဲ၍။

အာယတိံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ အပါယ်စသည်တို့၌ ဖြစ်လတ့်သောကြောင့်။ ယာ စာယံ၊ အကြင် ဝေဒနာကိုလည်း။ နဝ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယုတ္တပရိဘောဂဝသေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တဿာ၊ ထိုဝေဒနာသစ်၏။ မူလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အယုတ္တပရိဘောဂကံကို။ အနိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ အချင်းခပ်သိမ်း မဖြစ်စေမူ၍။ တံ နဝဉ္စ ဝေဒနံ၊ ကိုလည်း။ န ဥပ္ပါ-ဒေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးစိုက်၍။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပုရာဏဉ္စ ဝေဒနံ စသော ပါဌ်၌။ အတ္ထော၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဣာဘိ ပုရာဏဉ္စ ဝေဒနံ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤမျှပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိဟိံသူပရတိယာ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤမျှသော ပဒစတုက္ကဖြင့်။ ယုတ္တပရိဘောဂသင်္ဂဟော၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော သုံးဆောင်ခြင်းကို ပေါင်းယူခြင်းကိုရင်း။ အတ္တကိလမထာနုယောဂပ္ပဟာနံ၊ ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော အကျင့်ကို လုံ့လပြုခြင်းကို ပယ်ခြင်းကိုရင်း။ ဓမ္မိကသုခါပရိစ္စာဂေါ စ၊ တရားနှင့် လျော်သော သုခကို မစွန့်ခြင်းကိုရင်း။ ဒီပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဒီပကတ္ထကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ယာတြာ စ မေ ဘဝိဿတီတိ၊ ကား။ ပရိမိတပရိဘောဂေန၊ မိမိဝမ်းမီးတေဇောဓာတ်နှင့် နိုင်းရှည့်အပ်သော ဘောဇဉ်ကို (သာတ္ထကသပ္ပါယသမ္ပဇဉ်မကင်း) သုံးဆောင်ခြင်း (ပယောဂသမ္ပတ္တိ)ဖြင့်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်တတ်သော။ ပရိဿယဿ ဝါ၊ ဘေးရန်၏ရင်း။ ဣရိယာပထဘဉ္ဇကဿ၊ လျောင်း ထိုင် ရပ် သွားခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ပရိဿယဿ ဝါ၊ ၏ရင်း။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ပစ္စယာယတ္တဝုတ္တိနော၊ အကြောင်းနှင့် စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ စိရကာလဂမနသင်္ခါတာ၊ (အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်သဖြင့်) ရှည်မြင့်စွာကာလတိုင် ရောက်နိုင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယာတြာ-ယာပနာ စ၊ မျှခြင်းသည်လည်း။ ဝါ၊ (အသက်ပမ်းရိုးဆုံးအောင်) သွားနိုင် ရောက်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘဝိဿတိ၊ တံ့။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ယာပျရောဂီ၊ ရပ်စောက်နာ

ရှိသသူသည်။ (တုံးလုံးပျပ်စပ် မဟုတ်၊ မတ်တတ်မခံသော တာရှည်နာဟူလို) တပ္ပစ္စယံ၊ ထိုအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆေးကို။ ဝါ၊ ထိုအနာငြိမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောဆေးကို။ ပဋိသေဝတိ ဝိယ၊ တည်း။ အနဝဇ္ဇ ။ပ။ စာတိ၊ ကား။ အယုတ္တ ။ပ။ နေန၊ မသင့်သော အားဖြင့် ရှာမှီးခြင်း, မသင့်သောအားဖြင့် ခံခြင်း, ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ပဲ မသင့်သောအားဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းကို ကြဉ်သဖြင့်။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်ကင်းသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ပရိမိတပရိဘောဂေန၊ ဖြင့်။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်ရင်း။ ဝါ၊ ကား။ အသပ္ပါယာပရိမိတပရိဘောဂပစ္စယာ၊ မသင့်မလျော်ကပ်တသော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း, (မိမိဝမ်းမီး တေဇောဓာတ်နှင့် အားအင်မမျှ) အတိုင်းအရှည်မရှိ အလွန်အကျူး ဖြစ်သော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အရတိ တန္ဒိ ဝိဇမ္ဘိတာ ဝိညူဂရဟိတာဒိဒေါသာဘာဝေန၊ ဆိတ်ငြိမ်သော သေနာသနမြတ်သောကုသလဓမ္မတို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်း, မျက်လွှာတလှုပ်လှုပ် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် အိပ်မွေ့ခြင်း, ထိနမိဒ္ဓဆင်ကြီး နှိပ်စက်သဖြင့် ကိုယ်လက် တလွန့်လွန့် ဆန့်တငင်ငင် ရှိခြင်း, ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိသော အပြစ်ကင်းသဖြင့်။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ သည်ရင်း။ သပ္ပါယပရိမိတဘောဇနပစ္စယာ၊ သင့်သောအာဟာရ, မိမိဝမ်းမီး တေဇောဓာတ်နှင့် နှိုင်းရှည့်မျှတသော အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယ-ဗလသမ္ဘဝေန၊ ကာယဗလ၏ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ သည်ရင်း။ ဝါ၊ ကား။ ယာဝဒတ္ထဥဒရာဝဒေဟကဘောဇနပရိဝဇ္ဇနေန၊ အလိုရှိတိုင်း ဝမ်းပြည့်အောင် စားခြင်းမှ ကြဉ်သဖြင့်။ သေယျသုခပဿသုခမိဒ္ဓသုခါနံ၊ လျောင်းအိပ်ခြင်းဖြင့် ရအပ်သော ချမ်းသာ, ဘယ်ညာတစောင်း ပြောင်းလဲ အိပ်သောသူ၏ ချမ်းသာ, တမိန်းမိန်း တမှိတ်မှိတ် အိပ်မွေ့ခြင်းဖြင့် ရအပ်သောချမ်းသာတို့ကို။ ပဟာနတော၊ ပယ်ရခြင်းကြောင့်။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ သည်ရင်း။ စတုပဉ္စာလောပမတ္တဦနဘောဇနေန၊ လေးငါးလုပ် ခန့်မျှ လျော့၍ သုံးဆောင်သဖြင့်။ စတုဣရိယာပထယောဂျဘာဝပဋိပါဒနတော၊ ဣရိယာပုထ် လေးပါးအား လျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်း ကြောင့်။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရခြင်းသည်ရင်း။ မေ၊ အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "စတ္တာရော ။ပ။ ဘိက္ခုနော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ နောဟူသော။ တော်၊

ဤဖာသုဝိဟာရလက္ခဏာကို ပြတတ်သော စကားကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏ [၁]။

[စတ္တာရော ပဉ္စ အာလောပေ၊ တို့ကို။ အဘုတွာ၊ ၍။ ဥဒကံ ပိဝေ၊ ရေသောက်ရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။ ပဟိတတ္တဿ၊ ကိုယ်အသက်၌ ငဲ့ခြင်းမရှိ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ လျောက်ပတ်၏။]

စ၊ ဆက်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ယာတြာစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပဒတ္တယဖြင့်။ ပယောဇနပရိဂ္ဂဟော၊ ပယောဇဉ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းကိုရင်း။ မဇ္ဈိမာ စ ပဋိပဒါ၊ ကိုရင်း။ ဒီပိတာ ဟောတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

သေနာသနန္တိ၊ ကား။ သေနဉ္စ၊ အိပ်ရာကိုရင်း။ အာသနဉ္စ၊ နေရာကို ရင်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ သော။ ဝိဟာရေ ဝါ၊ နှစ်ဖက်မိုးသော ကျောင်း၌ရင်း။ အဍ္ဍယောဂါဒိမှိ ဝါ၊ တဖက်စောင်း မိုးသော ကျောင်း အစရှိသည်၌ရင်း။ သေတိ၊ အိပ်၏။ တံ၊ ထိုအိပ်ရာဌာန ကျောင်း စသည်သည်။ သေနံ၊ ၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ သော။ ဝိဟာရေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အဍ္ဍယောဂါဒိမှိ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အာသတိ နိသီဒတိ၊ နေတတ်၏။ တံ၊ ထိုနေရာ ဌာနသည်။ အာသနံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအိပ်ရာဌာန နေရာဌာနကို။ ဧကတော ကတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍။ သေနာသနန္တိ ဝုစ္စတိ။ ဥတု ။ ပ ။ မတ္ထန္တိ၊ ကား။ ပရိဿယနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဥတုယေဝ၊ သီတဥဏှဥတုသည်ပင်လျှင်။ ဥတုပရိဿယော၊ နှိပ်စက်တတ်သော ဥတု ဘေးရန်မည်၏။ [၃၃] ဥတုပရိဿယဿ၊ (အသပ္ပါယဖြစ်၍ နှိပ်စက် တတ်သော) ဥတုဘေးရန်ကို။ ဝိနောဒနတ္ထဉ္စ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါရင်း။ ပဋိ-သလ္လာနာရာမတ္ထဉ္စ၊ စိတ်လွှင့်ပါးရာ အထူးထူးသော အာရုံမှဆုတ်နစ်ရုပ်သိမ်း၍ တခုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌သာလျှင် စိတ်၏ ငြိမ်ဝပ်စွာ ကိန်းအောင်း ခြင်း, မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းအကျိုးငှါရင်း။ သရီရာဗာဓစိတ္တဝိက္ခေပကရော၊ ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း, စိတ်၏ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်သော။ ယော ဥတု၊ အကြင် နှိပ်စက်တတ်သော ဥတုသည်။

၁-ငါလည်းဆို၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာလည်း ဟော၏။ ငါ့စကားနှင့် အရှင်စကား ကွဲပြားမရှိ၊ ဂင်္ဂါဒက-ယမုနောဒကကဲ့သို့ နှီးနှောလှ၏ ဟူလို။ (ပြည်)

(ဥတုကို။) သေနာသနပဋိသေဝနေန၊ ကျောင်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဝိနောဒေတဗ္ဗော၊ ဖျောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို (ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း, စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သော) မလျောက်ပတ်သော ဥတုကို။ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ငှါရင်း။ ဧကီဘာဝသုခတ္ထဉ္စ၊ (အခြွေအရံဟူသော အပေါင်း, ကိလေသာဟူသောအဖော် မရှိ) ကိုယ်ထီးနေခြင်းကြောင့် ရအပ်သော ဝိဝေကသုခအကျိုးငှါ ရင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ သီတပဋိဃာတာဒိ- နာဝ၊ အချမ်းကို ဖျောက်ခြင်းစသည်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနံ၊ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနအကျိုးကို။ ကာမဉ္စ ဝုတ္တမေဝ၊ အကယ်၍ကား ဆိုအပ်ပြီးသာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း။ စီဝရပဋိသေ- ဝနေ၊ ၌။ ဟိရိကောပီနပဋိစ္ဆာဒနံ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကျိုးသည်။ နိယတပ္ပယောဇနံ၊ အခါခပ်သိမ်း မြဲသောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးသော သီတ ဥဏှကိုဖျောက်ခြင်းစသော အကျိုးတို့သည်။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ကြိုးကြား ကြိုးကြားသာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤသေနာသနပဋိသေဝန၌လည်း။ နိယတံ၊ မြဲသော။ ဥတု- ပရိဿယဝိနောဒနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤဥတု။ ပ ။ မတ္ထံဟူသော ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ သီတ အစရှိသည် ဟူ၍ရင်း, အသပ္ပါယဟူ၍ရင်း ဆိုအပ်သော အပြားရှိသော။ အယံ ဥတု၊ သည်။ ဥတုယေဝ၊ ဥတုသာလျှင်တည်း။ ပန၊ ပါး။ ပရိဿယော၊ သည်။ ပါကဋပရိဿယော စ၊ ထင်ရှားသောဘေးရန်ရင်း။ ပဋိစ္ဆန္နပရိဿ- ယော စ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ မထင်ရှားသောဘေးရန်ရင်း။ ဣတိ ဒုဝိဓော ဟောတိ။ တတ္ထ၊ တွင်။ ပါကဋပရိဿယာ၊ တို့သည်။ သီဟဗျဂ္ဃါ- ဒယော၊ ခြင်္သေ့ ကျားစသည်တို့ပေတည်း။ ပဋိစ္ဆန္နပရိဿယာ၊ တို့သည်။ ရာဂဒေါသာဒယော၊ ဒေါသစသည်တို့ပေတည်း။ တေ၊ ထိုထင်ရှားသော ဘေးရန် မထင်ရှားသောဘေးရန်တို့သည်[၁]။ (ဝိဝဋင်္ဂဏရုက္ခမူလာဒီသု၊ ဟင်းလင်းပြင်အရပ်, သစ်ပင်ရင်းစသည်တို့၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ အပရိဂုတ္တိယာ စ၊ မလုံခြုံခြင်းကြောင့်ရင်း။ အသပ္ပါယရူပဒဿနာဒိနာ စ၊ မလျောက် ပတ်သော ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းစသည်ကြောင့်ရင်း။ အာဗာဓံ၊ ကိုယ်စိတ်ကို

၁-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်၌ ယေ-ဟု ရှိ၏။ ယင်းထင်ရှား မထင်ရှားသော ဘေးရန် တို့သည်-ဟု အနက်ပြန်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ကရေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။)[၁] ယတ္ထ၊ အကြင်ပိတ်ဆီးကွယ်ကာ လုံစွာသောသေနာသနဌ်။ အာဗာဓံ၊ ကို။ န ကရောန္တိ၊ ကုန်။ တံ သေနာသနံ၊ ကို။ ဝေ၀၊ ဤနှစ်ပါးသောဘေးရန်ကင်းလွတ်ရာဟူ၍။ ဇာနိတွာ၊ ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပဋိသေဝန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါ၊ ၍။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနတ္ထံ၊ (ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း, စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်း ကိုပြုတတ်သော) အချမ်းအပူဟူသော အသပ္ပါယဥတု, ခြင်္သေ့ သစ်ကျားအစရှိသောထင်ရှားသောဘေးရန်, ရာဂ-ဒေါသ မောဟ ဣဿာ မိစ္ဆာဝိတက် အစရှိသော မထင်ရှားသောဘေးရန်ကို ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ပဋိသေဝတီတိ၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂိလာန။ပ။ ဣွာရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ရောဂဿ၊ အနာ၏၊ ပဋိအယနဋ္ဌေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော အနက်ကြောင့်။ ပစ္စယော၊ ပစ္စယမည်၏။ ပစ္စနီကဂမနဋ္ဌေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤ အနက်[၂]။ ဧတံ၊ ဤပစ္စယဟူသောအမည်သည်။ ယဿ ကဿစိ၊ (ထောပတ် ပျား ဆီ စသည်တို့တွင်) အမှတ်မဲ့တခုခုသော။ သပ္ပါယဿ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သောဆေး၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘေနှ၊ ထို သမားသည်။ အနုညာတတ္တာ၊ စီရင်ဖော်စု ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိသက္ကဿ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ စီရင်ဖော်စပ် ပြုလုပ်အပ်သည့် ဆေးတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ၏။ ဂိလာနပစ္စယော၀၊ သူနာတို့၏ရောဂါကိုပျောက်စေ တတ်သော ဆီ ပျား တင်လဲစသောဆေးသည်ပင်သျှင်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးသမား ၏ အမှုတည်း။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇံ၊ သူနာတို့၏ရောဂါကို ပျောက်စေတတ် သော ဆေးသမား၏အမှု။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂိလာနဿ၊ သူနာ အား။ သပ္ပါယံ၊ အနာကို ငြိမ်းစေသဖြင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော။ ဘိသက္ကကမ္မံ၊ ဆေးသမား၏ အမှုဖြစ်သော။ တေလမဓုဖာဏိတာဒိ၊ စသော

---

[၁] ဝိဝဋ္ဋဂ်ဏရုက္ခမူလာဒိသု, နိသိန္နဿ, အာဗာဓံ, ကရေယျုံ ဤ ၄-ပုဒ်ကားဋီကာမှ ဆောင်ပြသော ပါဌသေသများ ဖြစ်သည်။ (ဆ·သံ·သော)

[၂] ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်း ဟူသည်မှာ ရောဂါကို ပျောက်စေခြင်း ပင်တည်း။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ "ဝူပသမနဋ္ဌေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု မိန့်ဆို၏။ (ပြည်)

ဆေးဘည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ နဂရပရိက္ခာရေဟိ၊ မြို့ကိုရံ၍ စောင့်ရှောက်ကွယ်ကာကုန်သော ကျုံးမြောင်း မြို့ရိုး စသည်တို့ဖြင့်။ သုပရိက္ခတံ၊ ကောင်းစွာရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့စသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ပရိဝါရော၊ အကွယ်အကာအရံ အတားကို။ ပရိက္ခာရောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သီလပရိက္ခာရော၊ သီလ-ဟူသော တန်းဆာရှိသော။ ဈာနက္ခော၊ ဈာန်ဟူသော ဝင်ရိုးရှိသော။ စက္ကဝီရိယော၊ ဝီရိယဟူသော လှည်းဘီးရှိသော။ ရထော၊ အရိယမဂ်ဟူ သော ရထားသည်။ ဣတိအာဒိသု အလင်္ကာရောတိ ဝုစ္စတိ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူသည်။ ယေ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဇီဝိတပရိက္ခာရာ၊ ဤဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို။ သမုဒါနေတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ စုဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ တို့၌။ သမ္ဘာရော၊ အကြောင်း အ ဆောက်အဦကို။ (ပရိက္ခာရောတိ ဝုစ္စတိ။) ဣဓ ပန၊ ဤဂိလာန။ပ။ရံဟူသော ပါဠ်၌ကား။ သမ္ဘာရောပိ၊ အကြောင်း အဆောက်အဦဟူသော အနက် သည်၎င်း။ ပရိဝါရောပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ တားမြစ်ဟန့်ပယ် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ဟူသော အနက်သည်၎င်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လျော်၏။ ဟိ၊ စွ။ တံ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇံ၊ ထိုသူနာတို့၏ ရောဂါကို ပျောက်စေတတ်သော ဆေးသမား၏ အမှုဟုဆိုအပ်သော ဆီ ပျား တင်လဲစသော ဆေးသည်။ ဇီဝိတဝိနာသကာဗာဓုပ္ပတ္တိယာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အနာ ဖြစ်ခြင်း၏။ အန္တရံ၊ အခွင့်ကို။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ ရက္ခဏတော၊ စောင့် ရှောက်ကာရံတဘ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဝိတဿ၊ ၏။ ပရိဝါရောပိ၊ အန္တရာယ်ဘို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ တားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရံစောင့်ရှောက်တတ် သော အရံအတားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အာယုကပ်ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ပဝတ္တတိ၊ တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဿ-ဇီဝိတဿ၊ ၏။ ကာရဏဘာဝတော၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဇီဝိတဿ၊ ၏။) သမ္ဘာရောပိ၊ အကြောင်းအဆောက်အဦသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိက္ခာရောတိ ဝုစ္စတိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း ဖြင့်။ တံ၊ ထို ဆီ ပျား တင်လဲ စသော ဆေးသည်။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇဉ္စ၊ သူနာတို့၏ ရောဂါကို ပျောက်စေဘတ်သော ဆေးသမား၏ အမှုသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပရိက္ခာရော စ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ

တားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရံစောင့်ရှောက်ဘတ်သော အရံအတားသည်လည်း။ ဝါ၊ အသက်မြင့်ရှည် တည်ခြင်း၏ အကြောင်း အဆောက်အဦသည်လည်း။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ကြောင့်။ ဂိလာန ။ပ။ ပရိက္ခာရော၊ မည်၏၊ တံ ဂိလာန ။ပ။ ပရိက္ခာရံ၊ သူနာဘို့၏ ရောဂါကို ပျောက်စေတတ်သော ဆေး သမား၏ အမှုဟုဆိုအပ်သော အသက်၏ အန္တရာယ်ဘို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ ထားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရံစောင့်ရှောက်ဘတ်သော အရံအတား,အသက်မြင့်ရှည် တည်ခြင်း၏အကြောင်း အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆီ ပျား တင်လဲ စသော ဆေးကို။ ဂိလာနဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ သော။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ဘိသက္ကာ- နုညာတံ၊ သော။ တေလမဓုဖာဏိတာဒိ၊ သော။ ဇီဝိဘပရိက္ခာရံ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်ဘို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ တားမြစ်ပယ်ခွါ ကာရံ စောင့်ရှောက်တတ် သော အရံအတား, အသက်မြင့်ရှည် တည်ခြင်း၏အကြောင်း အဆောက်အဦ ကို။ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောဘိ။ [၃၄] ဥပ္ပန္နာနန္တိ၊ ကား။ ဇာဘာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်ပြီး သော။ ဘူဘာနံ၊ ရောက်ကုန်ပြီးသော။ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဝေယျာဗာဓိကာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဓာတုက္ခောဘော စ၊ သလိပ်သည်းခြေ သွေးလေမညီ ပထဝီစသော ဓာတ်တို့၏ ချောက်ချားခြင်းကိုရင်း။ တံ- သမုဋ္ဌာနာ၊ ထိုဓာတုက္ခောဘသျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ ကုဋ္ဌဂဏ္ဍပီဠကာ- ဒယော စ၊ နူနာ အိုင်းနာ ထွတ်နာ အစရှိသော အနာတို့ကိုရင်း။ ဗျာဗာ- ဓောတိ၊ သူနာရှင်ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် ဗျာဗာဓဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗျာဗာဓတော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာဖြင့် နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲတတ်သော နူနာ အိုင်းနာ ထွတ်နာစသည်တို့ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေယျာဗာဓိကာ၊ ကမည်ကုန်၏[၁]။

ဝေဒနာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလဝိပါကဝေဒနာ၊ အကုသလဝိပါက်ဝေဒနာတို့ကို။ (အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။)တာသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဝေယျာဗာဓိကာနံ၊သူနာရှင်ကို နှိပ်စက်တတ်သောအနာရောဂါတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊

၁-ဗျာဗာဓတော ဥပ္ပန္နာတိ ဝေယျာဗာဓိကာ၊ ပြု။ ဝိ+အာဗာဓပုဒ်ခွဲ၊ ဏိကပစ္စည်း။ ဝေယျာကရဏိကကဲ့သို့ ဝီရင်။ ဝေယျာဗျာဓ်က ရှိသည်ကား ပုဒ်ပျက်။ ဝိအာဗာဓအရကား ဓာတုက္ခောဘ တံသမုဋ္ဌာနကုဋ္ဌဂဏ္ဍပီဠကာဒိ ရောဂတည်း။ ဏိကအရကား ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာတည်း။ (ပြည်)

ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာဘို့ကို။ အဗျာဗဇ္ဈပရမတာယာတိ၊ ကား။ နိဒ္ဒုက္ခပရမဘာသ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကင်းရာကာလ အဘိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှါ။ ယာဝ၊ အကြွင်းမဲ့လောက်။ သမ္ဘဲ၊ သော။ တံ ဒုက္ခံ၊ ရောဂါလျှင်အကြောင်းရှိသော ထိုဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ပဟီနံ၊ ပျောက်ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် ရောဂါရှင်းရှင်း ပျောက်သည်တိုင်အောင်။ ပဋိသေဝတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သခေပတော၊ ဖြင့်။ ပဋိသခါ၊ ၍။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စယပရိဘောဂလက္ခဏံ၊ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဣဒံ-သီလံ၊ ကို။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ တွေ၊ ဤပစ္စယသန္နိဿိတဟူသော ပုဒ်၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။(ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စီဝရာဒယော၊ သက်နိုး အစရှိကုန်သော အသုံးအဆောင်တို့ကို။ (ဝုစ္စန္တိတိ သမ္ဗန္ဓော) တေ စီဝရာဒယော၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ နိဿာယ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ ရဟန်းဘို့သည်။ အယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အာယုအစွန်သို့ရောက်ကုန်၏။ ပဝတ္တန္တိ၊ မပြတ်ဖြစ်ကုန်တည်ကုန်၏။ ဝါ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အသက်ရှင်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ-ပစ္စယေ၊ ထိုအသက်ရှင်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော သက်နိုး စသော အသုံးအဆောင်ဘို့ကို။ သန္နိဿိတံ၊ အသင့်အတင့် သုံးဆောင်သဖြင့် ကောင်းစွာ မှီသည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယသန္နိဿိတံ၊ မည်၏။

စတုပါရိသုဒ္ဓိသမ္ပာဒနဝိဓိ

၁၉။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓေ၊ သော။ တေသ္မိံ သီလေ၊ တွင်။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ကို။ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပြီး ပြည့်စုံစေအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော-ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ သည်။ သဒ္ဓါသာဓနော၊ သဒ္ဓါတရားလျှင် ပြီးပြည့်စုံကြောင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ ၏။ သာဝကဝိသယာတိဘာတ္တာ၊ သာဝကတို့၏ အရာကို လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဘည်း။ တွေ၊ ဤသာဝကတိ၏ အရာကို လွန်၏

ဟူသော စကား၌။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာစနပဋိက္ခေပေါ စ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပါဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာ တောင်းပန်သည်ကို ပယ်တော်မူခြင်းသည်လည်း။ (စသဒ္ဒေါ သမုစ္စယတ္ထော၊ ဋီကာ) နိဒဿနံ၊ ညွှန်ကြောင်းပင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို (သို့သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏ သာဝကအရာမဟုတ် ဘုရားအရာသာ ဖြစ်သော) ကြောင့်။ ယထာပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်တိုင်းသော။ ဝါ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သဒ္ဓါယ၊ ဘုရားတရားတော်၌ ယုံကြည်သဖြင့်။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သမာဒိယိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ ဇီဝိတေပိ၊ အသက်၌သော်လည်း။ အပေက္ခံ၊ ငြိတွယ်ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ အကရောန္တေန၊ မပြုသည်ဖြစ်၍ ။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ပြီးပြည့်စုံစေအပ်၏။ ဟိ၊ စွ။ တေံ၊ ဤအသက်ကို မငဲ့မူ၍ စောင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ "ကိကီဝ အဏ္ဍံ ။ပ။ သဂါရဝါ"တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။

[ကိကီ၊ တိတီတူးငှက်မသည်။ အဏ္ဍံ၊ မိမိအဥကို။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ အသက်ကိုမငဲ့ စောင့်သကဲ့သို့ရင်း။ စမရီ၊ စမရီမည်သော သားသည်။ ဝါ၊ တိဗက်ယက်နွားသည်။ ဝါလဓိံ၊ မိမိမြီးဆံကို။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ ရင်း။ (ကေ-ပုတ္တိကာ၊ သားဘယောက်သာ ရှိသော မိခင်သည်။) ပိယံ၊ အသက်တူမျှချစ်အပ်လှသော။ ဧကကံ ပုတ္တံ၊ တဦးတည်းသော သားကို။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ သို့ရင်း။ (ဧကနယနော၊ မျက်စိတဖက်သာရှိသော သူသည်။) ဧကကံ နယနံ၊ တဖက်မျှသာကျန်ရှိပါသော မျက်စိကို။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ ရင်း။ တထေဝ၊ လျှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သီလံ၊ ကို။ အနုရက္ခမာနကာ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ရှာကုန်သည်[၁]။ သုပေသလာ၊ လွန်စွာချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ နဝ မဇ္ဈိမ ထေရကာလဘို့၌။ သဂါရဝါ၊ (ခြောက်ပါးသော ဂါရဝအားဖြင့်) ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။]

အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ "ဝေမေဝ ။ပ။ မန္တိ"တိ၊ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ ၏။

၁-က-သည် အနုကမ္ပနတ္ထတည်း၊ ထိုကြောင့် ရှာ-ဟု ထည့်၍ ပြန်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

[မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံတမေ့ာ၊ တည်ခြင်းသဘောရှိသော။ မဟာ-သမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝေလံ၊ ကမ်းကို။ နာတိက္ကမတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ မယာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ယံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ အရိယသာဝကတို့သည်။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ ကြောင့်လည်း။ နာတိက္ကမန္တိ၊ ကုန်။]

ပန၊ ဆက်။ ဣမသ္မိံ့ အတ္ထေ၊ ဤသို့ အသက်ကြောင့်လည်း သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးရာ၌။ အဋဝိယံ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ ဗဒ္ဓတ္ထေရာနံ၊ တုပ်နှောင်အပ်သော မထေရ်တို့၏။ ဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

ကိရ၊ အဆင့်ဆင့် ကြားဘူးသည်ကား။ မဟာဝတ္တနိအဋဝိယံ၊ ပဒေါင်ပင်ကြီးရှိသော ဝိဉ္ဈာဋဝိတောအုပ်၌။ ဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောအုပ်၌။ ထေရံ၊ မထင်ရှားသော မထေရ်ကို။ စောရာ၊ တို့သည်။ ကာဠဝလ္လိဟိ၊ နွယ်ငန်းတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ တုပ်နှောင်၍။ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ ကုန်၏။ (ဂန္တွာ ကဿစိ မာ အာရောစေယျာတိ) ထေရော၊ သည်။ ယထာနိပန္နောဝ၊ လျောင်းမြဲတိုင်းသာလျှင်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ပတ်လုံး။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ၍။ အနာဂါမိဖလံ၊ သို့။ ပါပုဏိတွာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ကာလံ ကတွာ၊ ၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။

[၃၅] အပရမ္ပိ ထေရံ၊ အခြားတပါးသော မထေရ်ကိုလည်း။ တမ္ဗ-ပဏ္ဏိဒီပေ၊ ၌။ စောရာ၊ တို့သည်။ (လိုက်) ပူတိလတာယ၊ ဆင်သမနွယ်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ ကုန်၏။ သော-ထေရော၊ သည်လည်း။ ဝနဒါဟေ၊ တောမီးသည်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ သော်။ ဝလ္လိံ၊ ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ မဖြတ်မူ၍လျှင်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ သမသီသီ၊ ဇီဝိတသမသီသီ ရဟန္တာသည်။ ဝါ၊ ကိလေသာ၏ သီသဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာနှင့်ဝဋ္ဋ၏ သီသဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ကုန်ရာ ဝါရညီမျှခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ၏။ ဒီဃဘာဏကအဘယတ္ထေရော၊ သည်။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ ၏။ သရီရံ၊ ကို။ ဈာပေတွာ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်စေ၍။ စေတိယံ၊ ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညောပိ၊ သော။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ကုလ-ပုတ္တော၊ သည်။

ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို။ ဝိသောဓေန္တော၊ ဖြူစင်စေလိုမူ။ ဇီဝိတံ၊ မိမိအသက်တချောင်းကိုသော်လည်း။ အပေ့ဝ-အပိ ဧဝ ဇဟေ၊ စွန့်သော်မူကား စွန့်ရာ၏။ ခလောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာဘုရားသခင်သည်။ ပညတ္တံ၊ သော။ သီလသံဝရံ၊ ကို။ န ဘိန္ဒေ၊ အလျှင်း မဖျက်ခစွန့်ရာ။

၈၊ ထိုမှတပါး။ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ကို။ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ၏။ သော ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ သည်။ သတိသာဓနော၊ သတိ ဟူသော ပြီးပြည့်စုံကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သတိယာ၊ ရှေးဦးကလျှင် ထင်စေအပ်ပြီးသော သတိသည်။ အဓိဋ္ဌိတာနံ၊ စောင့်ရှောက် စိုးအုပ်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ အဘိဇ္ဈာဒီဟိ၊ တို့သည်။ အနန္ဝာဿဝနီယတော၊ အစဉ်မလိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တာယ၊ အစမှစ၍ ပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်တောက်ထသော။ သဇောတိဘူတာယ၊ တခဲနက်မီးလျှံသဖွယ် ဖြစ်ထသော။ တတ္တာယ အယောသလာကာယ၊ လောလောပူသော သံချောင်းဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သုံးသပ်လျက် ထည့်ခတ်ပေးခြင်းသည်။ ဝရံ၊ ၏။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ ကိလေသာတို့ကို အဆင့်ဆင့်ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်စေသောအားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သုဘစသော နိမိတ်ကို ယူခြင်းသည်။ (တနည်း) အနုဗျဉ္ဇနသော၊ လက်ခြေစသော အသေးစိပ်အင်္ဂါအားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ဣတ္ထိ ပုရိသ စသော သုဘစသော နိမိတ်ကို ယူခြင်းသည်။ န တွေဝ ဝရံ၊ အလျှင်း မမြတ်သည်သာတည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တပရိယာယံ၊ အာဒိတ္တဒေသနာတော်ကို။ သမနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ ရူပါဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝိသယေသု၊ တို့၌။ စက္ခုဒွါရာဒိပ္ပဝတ္တဿ၊ စက္ခုဒွါရစသည်တို့မှ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏဿ၊ ဇောဝိညာဉ်၏။ အဘိဇ္ဈာဒီဟိ၊ တို့သည်။ အန္ဝာဿဝနီယံ၊ အစဉ်လိုက်အပ်သော။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ သုဘစသောနိမိတ်ကို စွဲလမ်းခြင်းကို။ အသမ္မုဋ္ဌာယ၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့မလစ်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ နိသေဓေန္တေန၊ မြစ်သည်

ဖြစ်၍။ သေ-သော ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ သမ္ပာဒေ-တဗ္ဗော၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏။ ဟိ၊ ဒေါသကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ တေသ္မိံ-ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ကို။ အသမ္ပာဒိတေ၊ သော်။ ပါတိမောက္ခ-သံဝရသီလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်မခံသည်။ အစိရဋ္ဌိတိကံ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အသံဝိဟိဘသာခါပရိဝါရံ၊ ကောင်းစွာ မစီရင်အပ်သော စောင်ရန်းအရံ မရှိသော။ သဿံ၊ ကောက်သည်။ အနဒ္ဒနိယံ၊ သည်။ အစိရဋ္ဌိတိကံ၊ သည်။ ဟောတိ ဣဝ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ပရဿဟာရိဟိ၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူဘတ်ကုန်သော။ (စောရေဟိ၊ တို့သည်။) ဝိဝဋ္ဋဒွါရော၊ တံခါး ဟင်းလင်းရှိသော။ ဂါမော၊ ကို။ ဟညတေ ဝိယ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သကဲ့သို့။ ကိလေသစောရေဟိ၊ တို့သည်။ အယဥ္စ၊ ဤစက္ခုန္ဒြေစသော တံခါးကို မပိတ်မဆို ဟင်းလင်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဟညတေ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုဣန္ဒြေကို မစောင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ရာဂေါ၊ သည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လွန်စွာထိုး၏။ ဝါ၊ အစဉ်မပြတ်ဝင်၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ဒုစ္ဆန္နံ၊ ပျက်သောအမိုးရှိသော။ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးပေါက်သည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ ဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖျင်ဖျင်ယိုဝင်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ရူပေ ။ပ။ သမတိဝိဇ္ဈတီ"တိ၊ ဟူသော။ တေ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။

[ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့ကြောင့်ရင်း။ သဒ္ဒေသု၊ ရင်း။ အထော၊ ထို့မှို။ ဂန္ဓေသု၊ ရင်း။ ရသေသု၊ ရင်း။ ဖဿေသု၊ ရင်း။ (ဥပဇ္ဇနကအနုတ္တတော၊ ဖြစ်-လတ့ံသော အကျိုးမဲ့မှ။) ဣန္ဒြိယံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို။ ရက္ခ၊ စောင့်လော့။ ဟိ၊ လဒ္ဓဒေါသကိုဆိုအံ့။ပရဿဟာရိနော၊ ပရသန္တကကိုခိုးယူတတ်သော လက်သည် လူမယဉ်တို့သည်။ ဂါမံ၊ ကို။ ဟနန္တိ ဣဝ၊ ကဲ့သို့။ ဝိဝဋ္ဋာ၊ သတိ ဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့် မပိတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်သော။ အရက္ခိတာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဧတေ ဒွါရာ၊ ဤစက္ခုစသော ဒွါရတို့သည်။ (တံသမင်္ဂိနံ၊ ထိုမပိတ်ဆို့အပ်သော ဒွါရနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို။) ဟနန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ (တနည်း) ဧတေ-ရူပါဒယော၊ ကိလေသာ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော ဤရူပါရုံ စသည်တို့သည်။ ဝိဝဋ္ဋာ၊ သတိဟူသော တံခါးရွက်ဖြင့် မပိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍

ဟင်းလင်းပွင့်သော။ အရက္ခိတာ၊ မစောင့်အပ်သော။ ဒွါရာ၊ စက္ခုစသော ဒွါရကြောင့်။ (တံသမင်္ဂိနံ၊ ကို။)ဟနန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒုစ္စန္နံ၊ သော။ အဂါရံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ ရွာသောမိုးပေါက်သည်။ သမတိ-ဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖျင်ဖျင်ယိုဝင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အဘာဝိတံ၊ မပွါးစေအပ်သော။ ဝါ၊ လောကုတ္တရာဘာဝနာမှ ကင်းသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ သည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ၏။]

ပန၊ ထိုမှတပါး။ တသ္မိံ-ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ကို။ သမ္ပာဒိတေ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံစေအပ်သည်ရှိသော်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သုသံ-ဝိဟိတာ ဒါရပရိဃ၀ါရံ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော စောင်ရန်းအရံရှိသော။ သဿံ၊ သည်။ အဒ္ဒနိယံ၊ သည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ သည်။ ဟောတိ ဣဝ၊ သကဲ့သို့။ အဒ္ဒနိယံ၊ သည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရဿဟာရိဟိ၊ တို့သည်။ သုသံဝုတဒွါရော၊ ကောင်းစွာ ပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိသော။ ဂါမော၊ ကို။ န ဟညတိ ဣဝ၊ မနှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အဃံ စ၊ ဤစက္ခုစသော တံခါးခြောက်ပေါက် ကို စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ကိလေသစောရေဟိ၊ တို့သည်။ [၃၆] န ဟညတေ၊ အပ်။ သုစ္ဆန္နံ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ သည်။ န သမတိဝိဇ္ဈတိ ဣဝ၊ သို့။ အဿ၊ ထိုဣန္ဒြေကို စောင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ စ၊ ကိုလည်း။ ရာဂေါ၊ သည်။ န သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ မထိုးမဝင်နိုင်။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ "ရူပေသု။ပ။ ဝိဇ္ဈတိ" တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ၏။

[ရူပေသု၊ တိကြောင့်ရှင်း။ပ။ ဖဿေသု စ၊ တို့ကြောင့်ရှင်း။ (ဥပ္ပဇ္ဇနက-အနုတ္ထတော၊ မှ။)ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခ၊ လော့ ။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ပရဿ-ဟာရိနော၊ တို့သည်။ (ပိဟိတဒွါရံ၊ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော။) ဂါမံ၊ ကို။ န ဟနန္တိ ဣဝ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ ပိဟိတာ၊ သတိဘံခါးရွက်ဖြင့် ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သော။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော။ ဧတေ ဒွါရာ၊ တို့သည်။ (တံသမင်္ဂိနံ၊ ထိုစောင့်အပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။) န ဟနန္တိ၊ ကုန်။

သုစ္ဆန္နံ၊ သော။ အဂါရံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ သည်။ န သမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွါးအပ်သော။ ဝါ၊ လောကုတ္တရာ

ဘာဝနာရှိသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ သည်။ န သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ မထိုးမဝင်နိုင်။]

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အယံ၊ ဤ(အချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာတို့၏ မဖြစ် ခြင်းကို ဟောတော်မူသော) ဒေသနာတော်သည်။ အတိဥက္ကဋ္ဌဒေသနာ၊ အလွန်ဆုံးဖြစ်သော သံဝရကိုပြသော ဒေသနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ စိတ္တံ နာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လဟုပရိဝတ္တံ၊ လျင်သော အပြန်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ စိတ်အစဉ်၌ ကျလာ ဖြစ်လာ သော။ ရာဂံ၊ ကို။ အသုဘမနသိကာရေန၊ အသုဘဟု နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ အစုနာပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသစ်ဖြစ်သော။ ဝင်္ဂီသတ္ထေရေန၊ သည်။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။(သမ္မာဒိတော ဝိယ၊ ပြည့်စုံစေ ဘူးသကဲ့သို့။)သမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏။ အစုနာပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း သစ်ဖြစ်သော။ ထေရဿ၊ အရှင်ဝင်္ဂီသထေရ်အား။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရတော-စရန္တဿ၊ ကြွစဉ်။ ဧကံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ချေ၏။ တတော၊ ထိုသို့ရာဂဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဟူသော မီးပြင်းသည်။ ဍယှာမိ၊ လောင်အပ်၏။ (တနည်း) အဟံ၊ သည်။ ကာမရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဍယှာမိ၊ ပူလောင်၏။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိဍယှတိ၊ လောင်အပ်၏။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ (မံ၊ ငါ့ကို။)အနုကမ္ပာယ၊သနားသဖြင့်။ နိဗ္ဗာပနံ၊ရာဂမီးကို ငြိမ်းအေးစေကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းကို။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဝင်္ဂီသ။ သညာယ၊ သညာ၏။ ဝိပရိယေသာ၊ အသုဘ၌ သုဘဟူ၍ ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိဍယှတိ၊ လောင်အပ်၏။ ရာဂူပသဉ္ဟိတံ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်းနှင့် စပ်သော။ (ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။) သုဘံ နိမိတ္တံ၊ သုဘနိမိတ်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ ကြဉ်ဘိလော့။ အသုဘာယ၊ အသုဘဘာဝနာဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေဟိ၊ ထုံစေလော့။ ဝါ၊ ပွါးစေလော့။ (ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဘာဝိတော၊ ပွါးစေ

အပ်သည်ရှိသော်။) ကေဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အသုဘအာရုံရှိသည်ငင်း။ သုသမာဟိတံ၊ အသုဘအာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်သည်ငင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝေဟိ၊ လော့။

သင်္ခါရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတို့ကိုလည်း။ ပရတော၊ သူစိမ်းပြင်ပဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ နော အတ္တတော စ၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍လည်း။ ပဿ၊ လော့။ မဟာရာဂံ၊ (ဘုံသုံးပါးကို လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်းနိုင်၍ မဟာဝိသယ အာဏာရှု၍) ကြီးလှသော ရာဂမီးကို။ နိဗ္ဗာပေဟိ၊ ငြိမ်းစေလော့။ (ဧတရဟိ ယထာ၊ ယခု လောင်ပူသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။) ပုနပ္ပုနံ၊ တလဲလဲ။ မာ ဍယှိတ္ထော၊ မလောင်စေလင့်။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။

ထေရော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသထေရ်သည်။ ရာဂံ၊ ကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိ၊ ကြွ၏။ အပိစ၊ နည်းမှီသက်သေ တထွေဆိုအံ့။ ဣန္ဒြိယသံ-ဝရပူရကေန၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို ဖြည့်လိုသော။ ဘိက္ခုနာ၊ မည်သည်။ ကုရဏ္ဍကမဟာလေဏဝါသိနာ၊ ကုရဏ္ဍကလိုဏ်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော။ စိတ္တဂုတ္တတ္ထေရေန ဝိယ၊ ထေရ်ကဲ့သို့ငင်း။ စောရကမဟာဝိဟာရဝါသိနာ၊ သုံးသော။ မဟာမိတ္တတ္ထေရေန ဝိယ၊ ငင်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ကုရဏ္ဍက-မဟာလေဏေ၊ ၌။ သတ္တန္နံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ သိခီ ဝေဿဘူစသော ခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိနိက္ခမနစိတ္တကမ္မံ၊ တောထွက်ခန်း ပန်းချီရုပ်သည်။ မနောရမံ၊ (မြင်သူတို့) နှလုံးမွေ့လျော်ရာသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သဘတ်။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သေနာသန-စာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်လှည့်ခြင်းကို။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်ကုန်လတ်သော်။ စိတ္တကမ္မံ၊ (အဆန်းတကြယ် ရှုဘွယ်ရေးသော) ပန်းချီဆေးရုပ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍ ။ [၃၇] ဘန္တေ၊ ဘုရား။ စိတ္တကမ္မံ၊ သည်။ မနောရမံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ စိတ္တဂုတ္တမထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ လေ-ဏေ၊ ဤလိုဏ်၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။ အတိရေကသဋ္ဌိဝဿာနိ၊ အဝါခြောက်ဆယ် လွန်ကုန်ပြီ။ စိတ္တကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထီတိပိ၊ ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္ထီတိပိ၊ မရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ န ဇာနာမိ၊ ငါမသိ စဘူးပေ။ အဇ္ဇ ဒါနိ၊ ယခုမူကား။ စက္ခုမန္တေ၊ မျက်စိကောင်းသော ငါ့ရှင်တိကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဉာတံ၊ သိရပေ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ထေရေန၊ သည်။ ဧတ္တကံ အဒ္ဓါနံ၊ ဤမျှ အဝါခြောက်ဆယ်ကျော် ကာလပတ်လုံး။ ဝသန္တေန၊

လိုဏ်၌နေသည် ဖြစ်လျက်။ စက္ခုံ ဥမ္မီလေတွာ၊ မျက်စိဖွင့်၍။ လေဏံ၊ ဂူ။ န ဥလ္လောကိတပုဗ္ဗံ၊ မော်၍မျှ မကြည့်ဘူးသတတ်။ အဿ-ထေရဿ၊ ၏။ လေဏ-ဒွါရေ စ၊ လိုဏ်ဝ၌လည်း။ မဟာနာဂရုက္ခော၊ ကံ့ကော်ပင်ကြီးသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ သောပိ-မဟာနာဂရုက္ခော၊ ကိုလည်း။ ထေရေန၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ န ဥလ္လောကိတပုဗ္ဗော၊ အထက်သို့ မော်၍ မကြည့်စဘူး။ အနု-သံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်မပြတ်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ကေသရနိပါတံ၊ ကျသောဝတ်ဆံကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်မှသာလျှင်။ အဿ-နာဂရုက္ခဿ၊ ၏။ ပုပ္ဖိတဘာဝံ၊ ကို။ ဇာနာတိ ကိရ၊ သိသတတ်။

ရာဇာ၊ သည်။ ထေရဿ၊ ၏။ ဂုဏသမ္ပတ္တိံ၊ သီလပညာ သမာဓိကွန် စသော ကျေးဇူးဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတုကာမော၊ ဦးခိုက်လိုရကား။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပေသေတွာ၊ ပင့်စေ၍။ ထေရေ၊ သည်။ အနာဂစ္ဆန္တေ၊ မကြွလာလတ်သော်။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုမဟာဂါမ၌။ တရုဏပုတ္တာနံ၊ နို့စို့သားငယ် သိမ်းငယ်ရှိကုန်သော။ ဣတ္ထီနံ၊ တို့၏။ ထနေ၊ သားမြတ်တို့ကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ရင်လွှမ်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းစေ၍။ လဉ္ဆာပေသိ၊ မင်း၏ တံဆိပ်ခတ်စေ၏။ ယာဝ၊ လောက်။ ထေရော၊ သည်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မကြွလာ။ တာဝ၊ လောက်။ ဒါရကာ၊ တို့သည်။ ထညံ၊ နို့ရည်ကို။ မာ လဘိံသု၊ စို့ခွင့်မရစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လဉ္ဆာပေသိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ဒါရကာနံ၊ တို့အား။ အနုကမ္ပာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်။ မဟာဂါမံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သုတွာ၊ ၍။ ဘဏေ၊ မင်းမတ်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားချေကုန်။ ထေရံ၊ ထေရ်အရှင်ကို။ ပဝေသေထ၊ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်စေကုန်လော့။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အန္တေပုရံ၊ နန်းတွင်းသို့။ အဘိဟရာပေတွာ၊ ပင့်ဆောင်စေ၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဩကာသော၊ သီလဆောက်တည်ခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါသေး။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤစကားကိုဆို၍။ ထေရဿ၊ ၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ထောကံ အနုဂန္တွာ၊ တစိလောက် လိုက်ပို့၍။ ဒေဝိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ ထေရော၊ သည်။ ရာဇာ ဝါ ဝန္ဒတု၊ မင်းရှိခိုးသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဒေဝီ ဝါ ဝန္ဒတု၊ မိဘုရားရှိခိုးသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ သုခီ ဟောတု မဟာရာဇာတိ၊

ရာဇဟူ၍သာလျှင်။ ဝဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နေ့ရက်ငင်၍ အရှည်သွေးသဖြင့်။ သတ္တဒိဝသာ၊ ၀ဲ့သည်။ ဂတာ၊ လွန်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ရညော ဝန္ဒမာနေပိ၊ မင်းရှိခိုးသော်ငြား။ ဒေဝိယာ ဝန္ဒမာနာယပိ၊ ငြား။ သုခိ ဟောတု မဟာရာဇ ဣစ္စေဝ၊ မဟာရာဇ ဟူသော စကားကိုသာလျှင်။ ကိံ ဝဒေထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုတော်မူကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ ကား။ ရာဇာတိ ဝါ၊ ငြား။ ဒေဝီတိ ဝါ၊ ငြား။ ဝဝတ္ထာနံ၊ ခွဲခြားခြင်းကို။ န ကရောမိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ သော်။ ထေရဿ၊ ၏။ ဣမဝါသော၊ ဤမဟာဂါမ၌ သီတင်းသုံးရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်သွင်း၍။ ရညာ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ လွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကုရုဏ္ဍကမဟာလေဏံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ၌။ စင်္ကမံ၊ သို့။ အာရုဟိ၊ တက်တော်မူ၏။ နာဂရုက္ခေ၊ ၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဒဏ္ဍဒီပိကံ ဂဟေတွာ၊ မီးရှူးစွဲကိုင်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ-ထေရဿ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတိပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍။ ပါကဋံ၊ ထင်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ မေ၊ အား။ အဇ္ဇ၊ နေ့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတိ ဝိယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လျှင်။ ပကာသတိ နု၊ ထင်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်လျက်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမယာမသမနန္တရံ၊ သန်းခေါင်ယံ၏ အခြားမဲ့၌။ သကလံ ပဗ္ဗတံ၊ တတောင်လုံးကို။ ဥန္နာဒယန္တော၊ တခဲနက် ပဲ့တင်သံကို ပြုလျက်။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ပါပုဏိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့ ပြည့်စုံစေအပ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရ၏ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော အကျိုး ကိုဆောင်နိုင်သည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ အညောပိ၊ စိတ္တဂုတ္တထေရ်မှ တပါး လည်းဖြစ်သော။ အတ္တတ္ထကာမော၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။

အရညမ္ပိ၊ တောကြီး၌။ မက္ကဋ္ဌောဝ၊ မျောက်ကဲ့သို့ငြား။ ဝနေ၊ ၌။ ဘန္တော၊ မရပ်မတည်သည်ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်သော။ မိဂေါ ဝိယ၊ ငြား။ ဥတြဿော၊ (မိဘမျိုးဆွေ ကင်းကွေပျောက်၍) ကြောက်လန့်သော။

ဗာလော ဝိယ စ၊ သက်ရှယ်နုနယ် သူငယ်ကဲ့သို့ရင်း။ လောလလောစနော၊ ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်ရှုမျှော် လျှပ်ပေါ်သော မျက်စိရှိသည်။ န ဘဝေ၊ ရာ။

စက္ခုန္ဒြိ၊ တို့ကို။ အဓော၊ အောက်သို့။ ခိပေယျ၊ ချရာ၏။ ယုဂမတ္တဒဿော၊ ရထားထမ်းပိုး တပြန်မျှသာ ကြည့်လေ့ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝနမက္ကဋလောလဿ၊ တောမျောက်ဘူလျော် လျှပ်ပေါ်တုန်လှုပ်သော။ စိတ္တဿ၊ (ခုန်ကျော်ဝင်ထွက် အရေးဖျက်တတ်သော) စိတ်၏။ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့။ န ဝဇေ၊ မလိုက်ရာ။

[၃၇] မဟာမိတ္တတ္ထေရဿပိ၊ ၏လည်း။ မာတု၊ အား။ ဝိသဂဏ္ဍကရောဂေါ၊ ဆိပ်အိုင်းနာသည်။ ဝါ၊ နို့အိုင်းနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပေါက်၏။ အဿာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီး၏။ ဓီတာပိ၊ သည်လည်း။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ-မာတာ၊ သည်။ တံ-ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဘာတု သန္တိကံ၊ ရှင်မမောင်တော်အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ အဖာသုကဘာဝံ၊ မကျန်းမာသည့်အဖြစ်ကို။ အာရောစေတွာ၊ ၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဂန္တွာ၊ ၍ ။ အာရောစေသိ၊ မောင်တော်အား လျှောက်ကြား၏။ ထေရော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါကား။ မူလဘေသဇ္ဇာဒီနိ၊ ဆေးမြစ်စသည်တို့ကို။ သံဟရိတွာ၊ ရုံးစု၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ပစိတုံ၊ ချက်ခြင်းငှါ။ န ဇာနာမိ၊ မတတ်ချေ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ ဝါ၊ အပိစ-အပရံ၊ မြစ်ပေါင်းဖော်စု သမားကုဆေးမှတပါးသော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ဝါ၊ မြစ်ခေါက်မပါ အနာတိုင်းလျော်သော ဆေးကျော်သစ္စာကို။ တေ၊ အား။ အာစိက္ခိဿံ၊ ကြားလိုက်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တတော-ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ လောဘသဟဂတေန၊ လောဘနှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ ဝိသဘာဂရူပံ၊ မာတုဂါမ အဆင်းကို။ န ဩလောကိတပုဗ္ဗံ၊ မကြည့်စဘူး။ ဣမိနာ သစ္စဝစနေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ ခမ မာတုယာ၊ အား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ တည်း။ (ဣတိ ဣမံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးကျော်သစ္စာကို။ အာစိက္ခိဿံ၊ အံ့။) (ဣတိ-ကား လုတ္တ) တွံ၊ သည်။

ဂစ္ဆ၊ ချေ။ ဣဒံ-သစ္စဝစနံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ ၍။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ သရီရံ၊ ကို။ ပရိမဇ္ဇ၊ သုံးသပ်လေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သာ၊ ထိုနှမတော် ဘိက္ခုနီမသည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုမထေရ်မိန့်မှာဘိုင်း။ အကာသိ၊ ၏။ ဥပါသိကာယ၊ ၏။ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းနာသည်။ တင်္ခဏံယေဝ၊ ထို(အရှင်၏ သစ္စာစကားကို ကြားသော) ခဏ၌ပင်လျှင်။ ဖေဏပိဏ္ဍော ဝိယ၊ ရေမြှုပ်စိုင်ကဲ့သို့။ ဝိလီယိတွာ၊ ကျေ၍ ။ အန္တရဓာယိ၊ ပျောက်လေ၏။ သာ-မာတာ၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သစေ ဓရေယျ၊ အကယ်၍ ကိုယ်တော်ထင်ရှားရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မမ ပုတ္တသဒိသဿ ဘိက္ခု-နော၊ ငါ့သားနှင့် တူသော ရဟန်းကောင်း၏။ သီသံ၊ ကို။ ဇာလဝိစိတြေန၊ လေသောက်တံခါး၌ စီထားအပ်သော ရွှေပွတ်လုံးသဘွယ် ဆန်းကြယ်သော။ ဟတ္ထေန၊ ရွှေလက်တော်ဖြင့်။ န ပရာမသေယျ၊ မသုံးသပ်ပဲ နေတော်မူလှည့်အံ့နည်း။ (ပရာမသေယျ ဧဝ၊ သုံးသပ်တော်မူရာသလျှင်ကတည်း။) ဣတိ၊ သို့။ အတ္တမနဝါစံ၊ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ရကား။

(ဒါနိ၊ ယခု။) အညောပိ၊ မဟာမိတ္တမထေရ်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ မိတ္တတ္ထေရောဝ၊ ကဲ့သို့။ ဝရော၊ သော။ ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ကို။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗော ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝီရိယေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ-အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ ဝီရိယ-သာဓနာ၊ ဝီရိယဟူသော ပြီးကြောင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သမ္မာရဒ္ဓ-ဝီရိယဿ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းအား။ မိစ္ဆာဇီဝပ္ပဟာနသမ္ဘဝတော၊ မိစ္ဆာဇီဝကို ပယ်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဝီရိယဖြင့် ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပတိ-ရူပံ၊ ဘုရားသာသနာတော်အား မလျောက်ပတ်သော။ အနေသနံ၊ မသင့်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ (တနည်း) အနေသနံ၊ ကိုရင်း။ အပ္ပတိရူပဉ္စ၊ မလျောက်ပတ်သော (ဓုတင်္ဂနိယမ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော, သံကိလေသကို ဖျက်ဆီးတတ်သော) အကျင့်ကိုရင်း။ (စ-သဒ္ဒါလုတ္တ) ပဟာယ၊ ပယ်၍။

ဝီရိယေန၊ အပြစ်မရှိသော ဝီရိယဖြင့်။ ပိဏ္ဍပါတစရိယာဒီဟိ၊ ဆွမ်းခံအကျင့် အစရှိကုန်သော။ သမ္မာသေနာဟိ၊ သင့်သော ရှာမှီးခြင်းတို့ဖြင့်။ ကုလ-ပုတ္တေန၊ သည်။ (ဝုစ်ပြန်၍ လိုက်သည်) ပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ၊ စင်ကြယ်သဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝမာနေန၊ မှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ အပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ မစင်မကြယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ အာသီဝိသေ ဝိယ၊ မြွေပွေ့မြွေဟောက် ဆိပ်တောက် ပြင်းသော အကောင်တို့ကိုကဲ့သို့။ ပရိဝဇ္ဇယတာ-ပရိဝဇ္ဇယန္တေန၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ဤအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒအပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒ နှစ်ပါးတို့၌။ အပရိဂ္ဂဟိတဓုတင်္ဂဿ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သော ဓုတင်ရှိသော ရဟန်းအား။ သံဃတော၊ မှရင်း။ ဂဏတော၊ မှရင်း။ (ဉပ္ပန္နာဘ်စပ်) အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဓမ္မဒေသနာဒီဟိ၊ (စင်ကြယ်သော အာသယလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော) ဓမ္မဒေသနာ (ဗာဟုသစ္စ ဝတ္တပရိပူရဏ ဣရိယာပထသမ္ပတ္တိ) အစရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပသန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ စ၊ အထံမှရင်း။ ဉပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒါ နာမ၊ စင်ကြယ်သဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ပစ္စည်းမည်ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ ပိဏ္ဍပါတ-စရိယာဒီဟိ၊ ဆွမ်းခံခြင်း မိတ္တာသုပဇ္ဇ အထံ ရှာမှီးခြင်း ပံသုကူ ရှာမှီးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဉပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော ပစ္စည်းဘို့သည်။ အတိပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒါ-ယေဝ၊ အလွန်စင်ကြယ်သဖြင့် ဖြစ်သော ပစ္စည်းမည်ကုန်သည်သာတည်း။ ပရိဂ္ဂဟိတဓုတင်္ဂဿ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသော ဓုတင်ရှိသော ရဟန်းအား။ ပိဏ္ဍပါတစရိယာဒီဟိ စ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ အဿ၊ ထိုဓုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်း၏။ ဓုတဂုဏေ၊ (စင်ကြယ်သော အာသယလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော) ဓုတင်ကျေးဇူး၌။ ပသန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့၏။ (လိုက်) သန္တိကာ၊ မှ။ ဓုတင်္ဂနိယမာနုလောမေန၊ ထိုထိုဓုတင်၌ မှတ်အပ်သော အကျင့်အားလျော်သဖြင့်ရင်း။ ဉပ္ပန္နာ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒါ နာမ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ထိုဓုတင်္ဂရေပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧကဗျာဓိ-ဝူပသမတ္ထံ၊ တခုသောအနာကို ငြိမ်းစေခြင်း အကျိုးငှါ။ ပူတိဟရိဋ္ဌကီ-စတုမဓုရေသု၊ နွားကျင်ငယ်ရေဖြင့် ထုံအပ်သော ဖန်ခါးသီး၊ ဝါ၊ ပုပ်သည် ဖြစ်၍ စွန့်ပစ်အပ်သော ဖန်ခါးသီးနှင့် စတုမဓုဆေးတို့သည်။ ဉပ္ပန္နေသု၊

ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စဘုမဇုရံ၊ ကို။ အညေပိ၊ ငါပ္ပတာပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိနော၊ တို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေဘွာ၊ ကြံ၍။ ဟရိဋ္ဌကီခန္ဓမေဝ၊ ဖန်ခါးသီးသုံးမျိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇမာနဿ၊ လျှက်။ ဓုတင်္ဂသမာဒါနံ၊ သည်။ ပဘိရူပံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ သော၊ ဤ(ဥက္ကံသဂတအပ္ပိစ္ဆတာနှင့် ပြည့်စုံသော) ရဟန်းကို။ ဥတ္တမအရိယဝံသိကော ဘိက္ခုပြုတိ၊ မြတ်သော အရိယာဘို့၏ အနွယ်ရှိသော ရဟန်းဟူ၍။ ဝါ၊ အနွယ်၌ ယှဉ်သော ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ စီဝရာဒယော၊ ကုန်သော။ ယေ စေတေ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု-စီဝရာဒိသု ပစ္စယေသု၊ တို့တွင်။ ယဿ ကဿစိ၊ (ဓုတင်ဆောင်မဆောင်သော ရဟန်းတို့တွင်) အမှတ်မဲ့ တယောက်ယောက်သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ [၃၉] ပရိသောဓေန္တဿ၊ သုတ်သင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စီဝရေ စ၊ ၌ရင်း။ ပိဏ္ဍပါတေ စ၊ ၌ရင်း။ နိမိတ္တောဘာသပရိကထာဝိညတ္တိယော၊ တိသည်။ န ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်။ ပန၊ အထူး။ သေနာသနေ၊ ၌။ အပရိဂ္ဂဟိတဓုတင်္ဂဿ၊ အား။ နိမိတ္တောဘာသပရိကထာ၊ တို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိမိတ်စသည်တို့တွင်။ သေနာသနတ္ထံ၊ ကျောင်းအလို့ငှါ။ ဘူမိပရိကမ္မာဒီနိ၊ မြေသုတ်သင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ကာရာပေတိ၊ ပြုစေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂိဟီဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တေ၊ မေးလတ်သော်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ န ကာရာပေတိ၊ မပြုစေ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဝစနံ၊ ပြန်ကြားခြင်း မူလည်း ဖြစ်သော။ အညံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးသော။ ယံ ဝါ ပန၊ အကြောင်းအမှတ်မရှိသော။ ဧဝရူပမ္ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိမိတ္တကမ္မံ၊ (ပစ္စည်းကိုရည်၍ အလိုသိအောင်) နိမိတ်ပြုခြင်းသည်။ နိမိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ဥပါသကာ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကုဟိံ၊ ၌။ ဝသထ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပါသာဒေ၊ ၌။ ဝသာမ၊ နေပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါသကာ၊ တို့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ န ဝဋ္ဋတိ ပန၊ မအပ်သလော။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဩဘာသကမ္မံ၊ (အဖြောင့်တိုက်ရိုက်မဆိုမူ၍ အလိုထင်ရှားအောင်) ရိပ်ဝဲ၍ ပြောဆိုခြင်း အမှုသည်။ ဩဘာသော နာမ၊ မည်၏။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်း

ဖြစ်သော။ ယံ ဝါ ပန၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ဩဘာသကမ္မံ၊ (အဖြောင့်တိုက်ရိုက် မဆိုမူ၍ အလိုထင်ရှား အောင်) ရိပ်ဝဲ၍ ပြောဆိုခြင်းအမှုသည်။ ဩဘာသော နာမ၊ မည်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ သေနာသနံ၊ သည်။ သမ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းမှုလည်းဖြစ်သော။ ယာ ဝါ ပန၊ အကြင်အမှတ် မရှိသော။ အညာ၊ သော။ ဝေရူပါပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပရိယာယကထာ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဆိုခြင်းသည်။ ပရိကထာ နာမ၊ မည်၏။ ဘေသဇ္ဇေ၊ ဆေး ပစ္စည်း၌။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော နိမိတ် စသည်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တထာ ဥပ္ပန္နံ၊ ထိုနိမိတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရအပ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ ပန၊ ကိုကား။ ရောဂေ၊ သည်။ ဝူပသန္တေ၊ သော်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်မည်လော။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရာအံ့။

တတ္ထ၊ ထိုအပ် မအပ်ကို မေးမြန်းစိစစ်ရာ၌။ ဝိနယဓရော၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒွါရံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၏ အခွင့်ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးတော်မူအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အဖြေကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သုတ္တန္တိကာ ပန၊ တို့သည်ကား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ န ဟောတိ၊ မသင့်ပေ။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ အာပတ်မသင့် သော်လည်း။ အာဇီဝံ၊ သလ္လေခ အာဇီဝကို။ ကောပေတိ၊ ပျက်စေ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝဋ္ဋတိစ္စေဝ၊ (သလ္လေခပဋိပတ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား) မအပ်ဟူ၍ သာလျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ယော-ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတာပိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော်လည်း။ နိမိတ္တောဘာသပရိကထာဝိညတ္တိယော၊ တို့ကို။ အကရောန္တော၊ မပြုမူ၍။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏေယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ ၍။ ဇီဝိတက္ခယေ၊ သေလောက် ပျောက် လောက်သော အနာသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတေပိ၊ စွဲကပ်ဖြစ်လာသော်လည်း။ ဩဘာသာဒီဟိ၊ တို့ကို။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ဝါ၊ ထား၍ သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နပစ္စယေ၊ မိုးကျသကဲ့သို့ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကိုသာလျှင်။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ သော-ဘိက္ခု၊ ကို။ပရမသလ္လေခဝုတ္တီတိ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော

အကျင့်ရှိပေသော အရှင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ သာရိပုတ္တော ထေရော သေယျထာပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မှန်ကဲ့သို့ပညည်း။

ကိရ၊ ကျမ်းဂန်စကား တဆင့်ကြားရသည်ကား။ သော ဒသာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကေသိံ သမယေ၊ အခါဟပါး၌။ပဝိဝေကံ၊ (အရဟတ္တဖိုလ် သမာပယ် ဟူသော) ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေကကို။ ဗြူဟယမာနော၊ ပွါးစေသည်ဖြစ်၍။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အညတရသ္မိံ အရညေ၊ အမှတ်မရှိသော တောကြီး၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အညာ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ကေသိံ ဒိဝသေ၊ ၌။ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ ဝမ်းကိုမှီသော လေနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အတိဒုက္ခံ၊ အလွန်သော ဆင်းရဲကို။ ဇနေသိ၊ ၏။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ၌။ တဿာယသ္မတော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းငှါ။ ဂတော၊ ကြွလေသော်။ ထေရံ၊ ကို။ နိပန္နံ၊ လျောင်းသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ကေန၊ အဘယ်ဆေးဖြင့်။ ဖာသု၊ ချမ်းသာဘူးသည်။ ဟောသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလ၌။ မေ မာတာ၊ ငါ့မယ်တော်သည်။ သပ္ပိမဓုသက္ကရာဒီဟိ၊ ထောပတ်ပျားသကာတို့နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ နှော၍။ အသမ္ဘိန္နခီရပါယာသံ၊ ရေမနှောသော နို့ရည်ရှိသော ဃနာထမင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေန၊ ထိုရေမနှောသော နို့ရည်ဖြင့် ချက်သော ဃနာထမင်းဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဖာသု၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သောပိ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်လည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ဖြစ်ပစေ။ မယှံ ဝါ၊ အားရင်း။ တုယှံ ဝါ၊ အားရင်း။ ပုညံ၊ ဘုန်းကံသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဘုန်းကံရှိလတ်သော်။) သွေ၊ နက်ဖြန်။ အပေ္ပဝ နာမ လဘိဿာမ၊ ရပါကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

နေသံ၊ ထိုမဟာထေရ်နှစ်ပါးတို့၏။ ဣမံ ပန ကထာသလ္လာပံ၊ ဤသို့ ပြောဟောကြသော စကားမျိုးစုံကို။ စင်္ကမနကောဋိယံ၊ စင်္ကြံဦး၌။ ရုက္ခေ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။ သုတွာ၊ ၍။ သွေ၊ ဖြန်။ အယျဿ၊ အား။ ပါယာသံ၊ ဃနာနို့ဆွမ်းကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။

(စိန္တေသိ၊ ၏။) တာ၀ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာမထေရ်ကျော်၏။ [၄၀] ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ အလုပ်အကျွေးအိမ်သို့။
ဂန္တွာ၊ ၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ ၏။ သရီရေ၊ ၌။ အာဝိသိတွာ၊ ပူးဝင်၍။ ပီဠံ၊
နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ဇနေသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသားကြီးအား။
(တိကိစ္ဆာတွင်စပ်) ဝါ၊ ထို သစ်ပင်စောင့်နတ်အား[၁]။ တိကိစ္ဆာနိမိတ္တံ၊
ဆေးကုသိုသောကြောင့်။ သန္နိပတိတေ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဉာတကေ၊
တို့ကို။ အာဟ၊ ၏။ သေ္ဝ၊ ဖြန်။ ထေရဿ၊ အား။ ဝေရူပံ နာမ ပါယာသံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော နို့ဃနာဆွမ်းကို။ သစေ ပဋိယာဒေထ၊ အကယ်၍
စီရင်ကုန်ငြားအံ့။ မုဥ္စိဿာမိ၊ လွှတ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေ-
ဉာတကာ၊ တို့သည်။ တယာ၊ သည်။ အဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ မယံ၊
တို့သည်။ ထေရာနံ၊ တို့အား။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ဒေမ၊ ကုန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ တထာရူပံ၊ သော။ ပါယာသံ၊
ကို။ ပဋိယာဒိယိံသု၊ ကုန်၏။

မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊ သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။
အာဂန္တွာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ယာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ သည်။
ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာအံ့။ တာဝ၊ လောက်။
ဣဓေဝ ဟောဟိ၊ ဤအရပ်၌ သာလျှင်နေလင့်ပါလော့။ ဣတိ ဝတွာ၊
၍။ ဂါမံ ပါဝိသိ၊ ရွာသို့ဝင်တော်မူ၏။ တေ မနုဿာ၊ ထိုအလုပ်အကျွေး
ဖြစ်သော သူတို့သည်လည်း။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ထေရဿ၊ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ သော။
ပါယာသဿ၊ ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ၍။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ သည်။
ဂမနာကာရံ၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ တေ-မနုဿာ၊
တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေး
တော်မူကုန်။ အပရမ္ပိ၊ တပါးသော ဃနာဆွမ်းကိုလည်း။ ဒဿာမ၊ ကုန်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ထေရံ၊ ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဘုဉ်းပေးစေ၍။ ပုန၊ ဖန်။
ပတ္တပူရံ၊ သပိတ်အပြည့် ဃနာဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ သည်။
ဂန္တွာ၊ ၍။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟန္ဒ၊ ယူလော့။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ ဘုဉ်းပေး

---

[၁] အထဿ-အရာ၌ အဿ သာ-ဟု ရှိသင့်၏။ သို့ရှိလျှင်"အဿ၊ ၌။ သာ၊ ထိုပူးဝင်သော
နတ်သည်"ဟု အနက်ပြန်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

လေ၁။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဃနာဆွမ်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်လတ်သော်။ ပါယာသော၊ သည်။ အတိ-မနာပေါ၊ အလွန်နှလုံးကိုပွါးစေတတ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ လျက်။ တဿ-ပါယာသဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိမူလံ၊ (ဂိဟိကာလေ မေ အာဝုသော မာတာ စသည်ကို မိမိနှုတ်မြွက်၍ဆိုခြင်းတည်းဟူသော) ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ အပရိဘောဂါရဟော၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါမထိုက်။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သောပိ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်မှန်သည်လည်း။ မာဒိသေန နာမ၊ ငါကဲ့သို့သော မထေရ်သည်။ အာဘတံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို။ န ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်ပါလေ။ ဣတိ စိတ္တမ္ပိ၊ ဤသို့သောစိတ်ကိုမျှလည်း။ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ ၍။ ကေဝစနေနေဝ၊ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ပတ္တံ၊ ကို။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ မျက်နှာရေး၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကေမန္တေ၊ ၌။ နိကုဇ္ဇေသိ၊ မှောက်သွန်၏။ ပါယာသဿ၊ ၏။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာနာ၊ တည်သည်နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ထေရဿ၊ အား။ အာဗာဓော၊ သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ ပဉ္စစတ္တာ-လီသ ဝဿာနိ၊ လုံး။ ပုန န ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ တဖန် မဖြစ် မပေါ်လာပြီ။ (စတုစတ္တာ-လီသ ဝဿာနိ ရှိမှုသုဒ္ဓိ) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ လ္လာန်။ ဝစီဝိညတ္တိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ပါယာသော၊ သည်။ အန္တေသု၊ အူမခွေတို့သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ စရန္တေသုပိ၊ ဆာ၍ အစာရှာသွားကုန်သော်လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အယုတ္တရူပေါ၊ မသင့်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤစကားကို။ အာဟ၊ ၏။ ဝတွာ၊ ၍။ ဣမဉ္စ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကိုလည်း။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။

ဝစီဝိညတ္တိဝိပ္ဖါရာ၊ ဝစီဝိညတ်ပြန့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ နှုတ်မြွက်မိခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ မဓုပါယသံ၊ ပျားသကာတို့နှင့် ရောနှောအပ်သော ဃနာဆွမ်းကို။ အဟံ၊ သည်။ ဘုတ္တော၊ စားမိသည်။ သစေ ဘဝေယျံ၊ အံ့။ မမ၊ ၏။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဂရ-ဟိတော၊ သူတော်သမြတ်ဘိ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အဿ၊ ၏။

မေ၊ ၏။ အန္တဂုဏံ၊ အူနှေသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ မိမိတည်ရာမှထွက်၍။ ဗဟိ၊ ၌။ ယဒိပိ စရေ၊ အကယ်၍ ကျက်စားစေကာမူ။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ အူနှေထွက်၍ ကျက်စားငြားသော်လည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ စဇမာနောပိ၊ စွန့်ရသည်ဖြစ်စေကာမူ။ အာဇီဝံ၊ ကို။ နေဝ ဘိန္ဒေယျံ၊ ငါမဖျက်သည်သာတည်း။

အဟံ၊ သည်။ သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေမိ၊ အစမှစ၍ နှစ်သက်စေအံ့၊ ဝါ၊ ငါ့အလိုသို့ လိုက်စေအံ့။ အနေသနံ၊ မလျော်ကန်ပတ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝိဝဇ္ဇေမိ၊ ကြဉ်အံ့။ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌံ၊ ဘုရားစက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝါ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အနေသနံ၊ ကို။ န ကာဟာမိ စ၊ အလျှင်းမပြုအံ့သည်သာတည်း။ ဣတိ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

စိရဂုမ္ဗဝါသိကအမ္ဗခါဒကမဟာတိဿတ္ထေရဝတ္ထုပိ စ၊ ကိုလည်း။ ထေြ၊ ဤအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလအရာ၌။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသိဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။

[၄၁] သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုသော။ ဝိစက္ခဏော၊ မြော်မြင်သော။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အနေသနာယ၊ မလျော်ကန်ပတ်သော ရှာမှီးခြင်းငှါ။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုမျှလည်း။ အဇနေတွာ၊ ၍။ အာဇီဝံ၊ အာဇီဝပါရိ-သုဒ္ဓိသီလကို။ ပရိသောဓေယျ၊ ဖြူစင်စေရာ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ဝီရိယေန၊ ဖြင့်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗာ ယထာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူပင်။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်သာ။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ-ပစ္စယသန္နိဿိတ-သီလံ၊ သည်။ ပညာသာဓနံ၊ ပညာလျှင်ပြီးပြည့်စုံကြောင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ပညဝတော၊ သူအား။ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ အာဒီန-ဝါနိသံသဒဿနသမတ္ထဘာဝတော၊ ဣဏပရိဘောဂအာပတ္တိ ဟူသော အပြစ်နှင့် ဣဏပရိဘောဂအာပတ္တိမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးကို မြင်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို(သို့ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ၏ပညာဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ ပစ္စယဂေဓံ၊ ပစ္စည်းတို့၌ မက်မောသော တဏှာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ခွါ၍။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ရအပ်ကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တိကို။ ယထာဝုတ္တေန၊ သီတဿ ပဋိဃာတာယ စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား

ရှိသော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဥ္ဇန္တေန၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ (တံ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ)ကို။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခိတွာ ဟူသောပါဌ်၌။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ပစ္စယာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိလာဘကာလေ၊ ရသောကာလ၌။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ၎င်း။ ပရိဘောဂကာလေ၊ ၌။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဋိလာဘကာလေပိ၊ ရသောကာလ၌လည်း။ ဓာတုဝသေန ဝါ၊ ဓာတ်၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဋိကူလဝသေန ဝါ၊ ပဋိကူလ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ဌပိတာနိ၊ ထားသော။ စီဝရာဒီနိ၊ တို့ကို။ တတော၊ ထိုပဋိလာဘကာလမှ။ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌။ ပရိဘုဥ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်း၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇော၊ သာသျှင်တည်း။ ပရိဘောဂကာလေပိ၊ ၌လည်း။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဥ္ဇန္တဿ၊ ၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇော၊ သာသျှင်တည်း။ တတြ၊ ထိုပရိဘောဂအခါ ဆင်ခြင်ခြင်း၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သန္နိဋ္ဌာနကရော၊ ယုံမှားကင်းခြင်းကို ပြုတတ်၍ ကေန္တိက ဖြစ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ပရိဘောဂါ၊ တို့သည်။ ထေယျပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ သာမိပရိဘောဂေါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတြ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ သံဃ-မဇ္ဈေပိ၊ ၌လည်း။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ (အနရဟဿ၊ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ မထိုက်ပဲလျက်။) ပရိဘုဥ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်သော။ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ထေယျပရိဘောဂေါ နာမ၊ ခိုးသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း မည်၏။ သီလဝတော၊ သီလရှိသော ရဟန်း၏။ အပ္ပစ္စ-ဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မူ၍။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဣဏပရိ-ဘောဂေါ နာမ၊ သူ့မြီကို ချေးယူသဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏၊ ဝါ၊ သူ့မြီကို ချေးယူ၍သုံးဆောင်သည် နှင့်တူသော သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့ သီလဝန္တ၏အပ္ပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂ၏ ဣဏပရိဘောဂ မည်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ စီဝရံ၊ ကို။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ (ကိုယ်မှ လွှတ်စေ၍ အသစ်)ဝတ်ရုံတိုင်း ဝတ်ရုံတိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ကို။ အာလောပေ အာလောပေ၊ အလုပ်တိုင်း အလုပ်တိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊

၏။ တဘာ၊ ထိုဝဘ်ရုံဘိုင်း ဝတ်ရုံတိုင်း အလုပ်တိုင်း အလုပ်တိုင်းအားဖြင့်။
အသက္ကောသန္တေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော ရဟန်းသည်။ ပုရေ-
ဘတ္တပစ္ဆာဘတ္တပုရိမယာမမဇ္ဈိမယာမပစ္ဆိမယာမေသု၊ တို့၌။ (ကောသို့
ဒိဝသေ၊ ၌။ စတုက္ခတ္တုံ၊ လေးကြိမ်ရင်း။ တိက္ခတ္တုံ၊ ရင်း။ ဒွိက္ခတ္တုံ၊
ရင်း။ သကိံယေဝ ဝါ၊ တကြိမ် သာလျှင်ရင်း။) ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။
အသာ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝါ၊ သည်။ အပစ္စဝေက္ခတောဝ၊ မဆင်ခြင်မိပင်လျှင်။
အရုဏံ၊ အရုဏ်သည်။ သစေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ တက်အံ့။ ဣဏပရိဘောဂ-
ဋ္ဌာနေ၊ အရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သေနာသနမ္ပိ၊ ကျောင်းကိုလည်း။
ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ ဝင်ဘိုင်း ဝင်တိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘေသဇ္ဇဿ၊
ကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ၊ ခံခြင်း၌ရင်း၊ ဝါ၊ ၏ရင်း။ ပရိဘောဂေပိ၊ သုံးဆောင်ခြင်း
၌ရင်း၊ ဝါ၊ ၏ရင်း။ သတိပစ္စယတာဝ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာသတိ၏ အကြောင်း၏
အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ၊ သတိဟူသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်
သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးသော ဌာနတို့၌ ဆင်ခြင်
သင့်သော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်း၌။ သတိံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ပရိဘောဂေ၊ ၌။ အကရောန္တဿဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ၌။ သတိံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ပရိဘောဂေ၊ ၌။
ကရောန္တဿ ပန၊ အားမူကား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းသည်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိ၊
ဒေသနာဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းရင်း။ သံဝရသုဒ္ဓိ၊ သံဝရဟူသော စင်
ကြယ်ကြောင်းရင်း။ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ၊ ရှာမှီးခြင်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်း
ရင်း။ ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းရင်း။ ဣတိ၊
သို့။ စတုဗ္ဗိဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သီလတို့တွင်၊
ဝါ၊ စင်ကြယ်ကြောင်း ဘို့ဘွင်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ သည်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိ
နာမ၊ ဒေသနာကြားခြင်းလျှင် စင်ကြယ်ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ တံ-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ကို။ ဒေသနာယ၊ ပြောကြားခြင်းဖြင့်။
သုဇ္ဈနတော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒေသနာသုဒ္ဓီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ သည်။ သံဝရသုဒ္ဓိ နာမ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင် စင်ကြယ်
ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ-ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ကို။
ပုန၊ ဖန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယသံဝရကို ဖျက်ခြင်းကို။ န ကရိဿာမိ၊ မပြု

တောဒ့အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တာဓိဋ္ဌာနသံဝရေနေဝ၊ စိတ် ကိုဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သုဇ္ဈနတော၊ ကြောင့်။ သံဝရသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ သည်။ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ နာမ၊ ဘရားနှင့်ညီ ရှာမှီးခြင်းလျှင် စင်ကြယ်ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ-အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကို။ အနေသနံ၊ မသင့်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ကြဉ်ရှောင်၍။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်နှုတ်အကျင့်ဖြင့်။ ပစ္စယေ၊ ဝို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသော ရဟန်းအား။ "၏"။ ပရိယေသနာယ၊ ရှာမှီးခြင်းဖြင့်။ သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ [၄၂] ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပစ္စယပရိဘောဂသန္နိဿိတသီလံ၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိ နာမ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလျှင် စင်ကြယ်ကြောင်းရှိသော သီလမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ ပစ္စယ-ပရိဘောဂသန္နိဿိတသီလံ၊ ကို။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ သီတဿ ပဋိဃာတာယ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော အပြားရှိသော။ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်။ သုဇ္ဈနတော၊ ကြောင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို(သို့ သုဒ္ဓိလေးပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ "ပဋိဂ္ဂဟဏေ ပန။ပ။ အနာပတ္တိ"တိ၊ ဟူ၍။ (မယာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဦးကုန်သော။ သေက္ခာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ နာမ၊ အမွေခံ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တေ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုတ္တာ၊ သားတော်မည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပိတုသန္တကာနံ၊ အဘဘုရား၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၏။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တေ ပစ္စယေ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးဘို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ပရိဘုဉ္ဇန္တိ ကိံ ပန၊ သုံးဆောင်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဂိဟီနံ၊ ဘို့၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သလော။ ဣတိ-အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဂိဟီဟိ ဒိန္နာ၊ လူတို့လှူအပ်သော ပစ္စည်းတို့သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်လျှင်းမူလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော ပစ္စည်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တကာဝ၊ ဥစ္စာမည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သည် မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ-ဧတေသု ံ အတ္ထေ၊ ၌။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တဉ္စ၊ သည်လည်း။ သာဓကံ၊ ပြီးကြောင်းသာဓကတည်း။

ခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ သာမိပရိဘောဂေါ နာမ၊ အရှင်၏ သုံးဆောင်ခြင်းမည်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုရဟန္တာသခင်တို့သည်။ တဏှာဒါသဗျံ၊ တဏှာ၏ ကျွန်အဖြစ်ကို။ အတီတတ္တာ၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမိနော ဟုတွာ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်၍။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ သာမိပရိဘောဂေါ နာမ၊ မည်၏။

ဣမေသု ပရိဘောဂေသု၊ တိတွင်။ သာမိပရိဘောဂေါ စ၊ သည်ရင်း။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ စ၊ သည်ရင်း။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော အရိယာပုထုဇ္ဇဉ်တို့အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ထေယျ-ပရိဘောဂေ၊ ၌။ ကထာ၊ ဆိုဘွယ်သည်။ နတ္ထိဧဝ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူ၏။ ယော အယံ ပစ္စ-ဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ၊ အကြင်ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော- ပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဣဏပရိဘောဂဿ၊ ၏။ ပစ္စနီ-ကတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဏဏျပရိဘောဂေါ ဝါ၊ မြီကင်းသောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း မည်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ ဝါ၊ ပေါင်း၍ရေတွက်ခြင်းသို့မူလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဣမာယ သိက္ခာယ၊ အဓိသီလဟူသော ဤသိက္ခာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သေက္ခောတွေဝ၊ သေက္ခဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဝတော၊ ၏။ ပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ၊ သည်။ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သိ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ (တနည်း) အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣမေသု ပရိဘောဂေသု၊ ဤလေးပါးသောပရိဘောဂတို့တွင်၊ ဝါ၊ ဤနှစ်ပါးသော ပရိဘောဂတိတွင်။ သာမိပရိ-ဘောဂေါ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂ္ဂေါ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-သာမိ-ပရိဘောဂံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ သော။ ပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တေန၊ သုံးဆောင်

သည်ဖြစ်၍။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလံ ကို။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ကရောန္တော၊ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုသောရဟန်းသည်။ ကိစ္စကာရီ၊ ပြုသင့်သော ကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသောသူ မည်သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘော၊ ဤကိစ္စကာရီ အဖြစ်ကို။ "ပိဏ္ဍံ၊ ပ။ မုဉ္စိတော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ၏။

[သုဂတေန၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော စီဝရံ ပဋိသေဝတိ သီတဿ ပဋိဃာတာယ အစရှိသော ပါဠိကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဝရပညသာဝကော၊ မြတ်သော ပညာရှိသော ဘုရား၏ သာဝကသည်။ ပိဏ္ဍဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုရင်း။ ဝိဟာရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ သယနာသနဉ္စ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသော အိပ်ရာ နေရာကိုရင်း။ သင်္ဃာဋိရဇူပဝါဟနံ၊ ဒုကုဋ်၌ ကပ်သော မှုံ့အညစ်အကြေး စသည်ကို ဆေးလျှော်တတ်သော။ အာပဉ္စ၊ ရေကိုရင်း၊ ဝါ၊ ရေကိုပမာနပြု၍ ဟောအပ်သော ဆေးပစ္စည်းကိုရင်း။ (တနည်း) ရဇူပဝါဟနံ၊ မှုံ့အညစ်အကြေး စသည်ကို ဆေးလျှော်တတ်သော။ အာပဉ္စ၊ ရေကိုရင်း။ ရဇူပဝါဟနံ၊ မှုံ့အညစ်အကြေး စသော ဘေးရန်ကို ဖျောက်လွှင့်ကွယ်ကာ တတ်သော။ သင်္ဃာဋိ - သင်္ဃာဋိစီဝရံ၊ ဒုကုဋ် သင်္ကန်းကိုရင်း။ သင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍သာလျှင်။ သေဝေ၊ သုံးဆောင်မှီဝဲရာ၏။

[၄၃] (ယသ္မာ စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဝရပညသာဝကော၊ သည်။ သင်္ခါယ၊ လျှင်။ သေဝီ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်လေ့ရှိ၏။) တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့် လျှင်။ ပေါက္ခရေ၊ ကြာဖက်၌။ ဝါရိဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ အနူပလိတ္တော ယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပိဏ္ဍေ စ၊ ၌ရင်း။ သယနာသနေ စ၊ ၌ရင်း။ သင်္ဃာဋိရဇူပဝါဟနေ၊ သော။ အာပေ စ၊ ၌ရင်း။ ဧတေသု ဓမ္မေသု၊ ဤသည့်ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ အနူပလိတ္တော၊ တဏှာဖြင့် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကာလေန၊ အရိယာတို့၏ သုံးဆောင်ရာကာလ၌။ ပရတော၊ တပါးသော ဒါယကာမှ။ လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ခဇ္ဇေသု၊ ခဲဘွယ်တို့၌ရင်း။ ဘောဇ္ဇေသု စ၊ စားဘွယ်တို့၌ရင်း။ သာယနေသု စ၊ လျက်ဘွယ်တို့၌ရင်း။ အနုဂ္ဂဟာ၊ ချီးမြှောက်သဖြင့်၊ ဝါ၊ သနားသဖြင့်။ သတော၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥပဋ္ဌိတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဏဿ၊ အမာ၏။ အာလေပနရူပဟဏော

ယထာ၊ ဆေးလိမ်းသဖြင့် အသားနုတက်ခြင်းကဲ့သို့။ (ဗဟုမှို၊ များစွာကို။ ဥပနီတေပိ၊ ဆောင်ကပ်လာသော်လည်း။) သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဇညာ-ဇာနေယျ၊ သိသင့်၏။ သိကောင်းပေ၏။

ကန္တာရေ၊ ခရီးခဲ၌။ ပုတ္တမံသံ၊ သား၏အသားကို။ အာဟာရန္တာ၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ဇာယမ္ပတိကာ ဣဝ၊ လင်မယားတို့ကဲ့သို့ရင်း။ အက္ခဿ၊ လှည်းဝင်ရိုးကို။ အဗ္ဘဥ္ဇနံ ယထာ၊ ဆီသုတ်သကဲ့သို့ရင်း။ ဇဝံ၊ ဤအတူ။ ယာပနတ္ထံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို မျှစေခြင်းငှါ။ အမုစ္ဆိတော၊ တဏှာဖြင့် မမက်မောသည်ဖြစ်၍။ အာဟာရံ ကို။ အာဟာရေ၊ ဆောင်ရာ၏။][၁]

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမဿ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလဿ၊ ၏။ ပရိပူရကာရိတာယ၊ ပြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်၌။ ဘာဂိနေယျ-သံဃရက္ခိတသာမဏေရဿ၊ မဟာသံဃရက္ခိတ၏ တူတော် သံဃရက္ခိတ သာမဏေ၏။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ သော၊ ထို တူတော်သာမဏေသံဃရက္ခိတသည်။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္စိ၊ သုံးဆောင်၏။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ သာခကံ၊ ပြီးကြောင်းသက်သေဖြစ်သော။) ယထာ-ကိံ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တုံသနည်း။ "ဥပဇ္ဈာယော။ပ။ ပုနဗ္ဘဝေါ"တိ၊ ဝေါ ဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။

[သုနိဗ္ဗုတံ၊ အလွန်အေးမြသော။ သာလိကူရံ၊ သလေးဆွမ်းကို။ ဘုဥ္စမာနံ၊ သုံးဆောင်ဆဲသော။ မံ၊ ကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဦးရီးတော် ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ သာမဏေရ၊ ဏေ။ အသညတော၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ တုံ့၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ ကို။ မာဟေဝ ဈာပေသိ၊ မလောင်စေလင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ ဝစော၊ စကားကို။ (ဝစော-ကား အံ-ကို သြ-ရေးသည်) သုတွာ၊ ၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ အလဘိံ၊ ရခဲ့ပြီ။ ဧကာသနေ၊ တနေရာတည်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိံ၊ ခဲ့ပြီ။

၁-အာဟာရသည် အာဟာရဇရုပ်ကို ဆောင်တတ်၏၊ စားသုံးသောသူသည် ထို အာဟာရကို အာဟာရဇရုပ်ကို ဆောင်စေသည်မည်၏။ ထိုကြောင့် အာဟာရေ-ဟု ကာရိုက်နှင့်တကွသင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

သောဟံ၊ သည်။ စန္ဒော ပန္နရသော ယထာ၊ တဆယ့်ငါးရက်တက်၍ ထွန်းသော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ စ၊ ပြည့်သော နှလုံးအကြံ ရှိသည်ငှင်း။ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခီဏော စ၊ ကုန်ပြီးသော ခပ်သိမ်းသောအာသဝေါ ရှိသည်ငှင်း။ အမှို၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန်အသစ်ဖြစ်လတံ့သော ဘဝသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တသော။ အညောပိ၊ သံဃ-ရက္ခိတသာမဏေမှ တပါးသော အမျိုးသားသည်လည်း။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပဋိ-သေဝေထ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အနုသာသနီတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာ အပြားအားဖြင့်။ ပါတိ ။ပ။ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဌမသီလပဉ္စက

၂၀။ ပဉ္စဝိဓကောဋ္ဌာသဿ၊ ၏။ ပဌမပဉ္စကေ၊ ၌။ အနုပသမ္ပန္နသီလာ-ဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဋိသမ္ဘိ-ဒါယံ၊ ၌။ "ကတမံ ။ပ။ သီလ" န္တိ၊ လံ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။

[၄၄] [ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော စင်ကြယ်သော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ပရိယန္တသိက္ခာပဒါနံ၊ ဂဏန်းအားဖြင့် အပိုင်း အခြားရှိသော သိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သော။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ သာမဏေတို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ- သီလံ၊ သည်။ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ စင်ကြယ်သောသီလ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ အပရိယန္တသိက္ခာပဒါနံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော သိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သော။ ဥပသမ္ပန္နာနံ၊ (ကသျှာဏပုထုဇဉ်,သေက္ခ, အသေက္ခ တို့မှ တပါးကုန်သော) ရဟန်းပဉ္စင်းတို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိ-သီလံ၊ အပြည့်အစုံ စင်ကြယ်သော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလ-ဓမ္မေ၊ ဝိပဿနာအကျင့်၌။ ယုတ္တာနံ၊ မပြတ်လုံ့လ ယှဉ်ကုန်သော။

သေက္ခပရိယန္တေ၊ သေက္ခဓမ္မလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော (ဂေါတြဘူတိုင်အောင်ဖြစ်သော) ကုသလဓမ္မပဗန္ဓ၌၊ ဝါ၊ သေက္ခဓမ္မတို့၏ အောက်အပိုင်းအခြားဖြစ်သော လောကီသိက္ခာသုံးပါး၌။ ပရိပူရကာရီနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြည့်လေ့ရှိကုန်သော။ ကာယေ စ၊ ၌၎င်း။ ဇီဝိတေ စ၊ ၌၎င်း။ အနပေက္ခာနံ၊ ကုန်သော။ ပရိစ္စတ္တဇီဝိတာနံ၊ စွန့်အပ်သော အသက်ရှိကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇန-ကလျာဏကာနံ၊ တို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသသည် မသုံးသပ်အပ်သည် ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ သတ္တန္နံ သေက္ခာနံ၊ ခုနစ်ဦးသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ-ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော သီလသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ တထာဂတသာဝကာနံ၊ ကုန်သော။ ခီဏာ-သဝါနံ၊ တို့၏၎င်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏၎င်း။ အရဟန္တာနံ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ကုန်သော။ တထာဂတာနဉ္စ၊ တို့၏၎င်း။ ယံ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ-သီလံ၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဝါ၊ ထိုငါးပါးသော သီလတိတွင်။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ တို့၏။ သီလံ၊ သည်'၊ ဂဏနဝသေန၊ ဖြင့်။ သပရိယန္တတ္တာ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နာနံ၊ တို့၏။ သီလံ၊ကို။ "နဝကောဋိ။ပ။သံဝရေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဇဝံ၊ သို့။ ဂဏနဝသေန၊ ဖြင့်။ သပရိယန္တမ္ပိ၊ အပိုင်းအခြားရှိလျှင်းမူလည်း။ အနဝသေသသဝသေန၊ မကြွင်းမကျန်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သမာဒါနဘာဝဉ္စ၊ ဆောက်တည်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကိုင်း။ လာဘယသဉာတိအင်္ဂဇီဝိတ-ဝသေန၊ လာဘ် အခြံအရံ ဆွေမျိုး အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဒိဋ္ဌပရိယန္တဘာဝဉ္စ၊ မမြင်အပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုင်း။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[သိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်သော။ ယေ သံဝရဝိနယာ၊ တံခါးနှစ်ပေါက်ကို စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့ကြောင်း ကိုယ်နှုတ်ကိုဆုံးမကမြစ်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော အကြင်အစိသီလတို့သည်။ (ဂဏနတော၊ အရေအတွက် သချ်ာအချုပ် အားဖြင့်။) နဝကောဋိသဟဿာနိ၊ ကုဋေ ကိုးထောင် တို့သည်၎င်း။

အသီတိသတကောဋိယော၊ ကုဋေ တရာ့ရှစ်ဆယ်တို့သည်ရှင်း။ ပညာသ-သတသဟဿာနိ၊ ငါးသန်း တို့သည်ရှင်း။ ပုန၊ တဖန်။ အပရေ၊ တပါး ကုန်သော။ ဆတ္တိံသသဟဿာနိ၊ သုံးသောင်း ခြောက်ထောင်တို့သည် ရှင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဧတေ သံဝရဝိနယာ၊ ဤကုဋေကိုးထောင့်တရာရှစ်ဆယ် ငါးသန်း သုံး သောင်း ခြောက်ထောင်ကုန်သော သံဝရဝိနယအဓိသီလတို့ကို။ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပကာသိတာ၊ (ထိုထို သိက္ခာပုဒ်၌) ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင် အရှင်မြတ်တို့သည်။) ဝိနယသံဝရေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ပေယျာလမုခေန၊ ပေယျာလနည်းအမြွက်ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ချုံး၍ပြအပ်ကုန်ပြီ။]

ကိမိဝ၊ အဘယ်အရှင့်သီလကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ စိရဂုမ္ဗဝါသိကအမ္ဗခါဒက-မဟာတိဿတ္ထေရဿ၊ ၏။ သီလံ ဣဝ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ- ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ထိအရှင်သည်။

အင်္ဂဝရဿ၊ မြတ်သောအင်္ဂါ၏။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ (ပါရိပန္ထိကစောရာ-ဒီဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပိတ်ဆီး၍ ခိုး၌ လုယက်သော ခိုးသူ စသည်တို့သည်။ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော။) နရော၊ သည်။ ဓနံ၊ ကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ (သပ္ပဒဋ္ဌာဒိကာလေ၊ မြွေခဲရာ ကာလစသည်၌။) ဇီဝိတံ၊ ကို။ ရက္ခ-မာနော၊ စောင့်လိုသော သူသည်။ အင်္ဂံ၊ ကို။ စဇေ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို။ အနုဿရန္တော၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့သော။ နရော၊ သူခတော် ကောင်းသည်။ (သုတသောမမဟာရာဇာဒယော ဝိယ၊ သုတသောမမင်းကြီး စသည်တို့ကဲ့သို့။) အင်္ဂဉ္စ၊ ကိုရှင်း။ ဓနဉ္စ၊ ကိုရှင်း။ ဇီဝိတဉ္စာပိ၊ ကိုရှင်း။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ စဇေ၊ ၏။

ဣတိ ဣမံ သပ္ပုရိသာနုဿတိံ၊ ဤသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်ကို အစဉ်အောက်မေ့ခြင်းကို။ အဝိဇဟန္တော၊ မစွန့်သည်ဖြစ်၍။ ဇီဝိတသံသယေ၊ (ငတ်မွတ်ခြင်း တည်းဟူသော ပင်ပန်းခြင်းဖြင့် သေရှင်နှစ်ချက်) အသက်၌ ယုံမှားခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သိက္ခာပဒံ၊ ပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ် တော်ကို။ အဝီတိက္ကမ္မ၊ မလွန်ကျူးမူ၍။ တဒေဝ အပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊

အပိုင်းအခြားမရှိ စင်ကြယ်သော ထိုသီလကိုပင်လျှင်။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပါ-သကဿ၊ ဒါယကာ၏။ ပိဏ္ဍပါတဘာဝ၊ ကျောင်းကုန်းသက်စီးလျက်လျှင်။ အရ-ဟတ္တံ၊ သိ။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို ဆိုသနည်း။ “န ပိတာ၊ ပ။ အပါပုဏိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤဒါယကာသည်။ တေ၊ ၏။ န ပိတာ၊ အဘလည်း မဟုတ်ပေ။ နာပိ မာတာ၊ အမိလည်းမဟုတ်ပေ။ န ဉာတိ၊ အမျိုးတော်စပ်သူလည်း မဟုတ်ပေ။ နာပိ ဗန္ဓဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမဟုတ်ပေ။ အထ၊ ထိုသို့ သူစိမ်းပြင်ပြင်ဖြစ်လျက်။ သီလဝန္တဿ၊ သီလရှိသည်၏ အဖြစ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ (တနည်း) သီလဝန္တဿ၊ ရှိသော။ (တုယှံ၊ ၏။) ဘောဒိသံ၊ ထိုပခုံးဖြင့် ရွက်ဆောင်ခြင်းစသော။ ကိစ္စံ၊ ကို။ (သီလဿ)ကာရဏာ၊ သီလဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကရောတိ၊ ပြုပေ၏။

[၄၅] ဣတိ၊ သို။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဇနယိတွာန၊ ဖြစ်စေ၍။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ သမ္မသိတွာန၊ သုံးသပ်၍။ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ပိဏ္ဍိဂတော၊ ကျောက်ကုန်းထက်တည်သည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိ၊ ပြီ။]

ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကာနံ၊ တို့၏။ သီလံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒတော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သုဓောတဇာတိမဏိ ဝိယ၊ ကောင်းစွာ ပွတ်သွေးဆေးအပ်ပြီးသော ပတ္တမြားစစ်ကဲ့သို့ရင်း။ သုပရိကမ္မကတသုဝဏ္ဏံ ဝိယ စ၊ ကောင်းစွာ ကြည်အပ်ပြီးသော ရွှေစင်ကဲ့သို့ရင်း။ အတိပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တကေနပိ၊ စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့်သော်လည်း။ မလေန၊ ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးမှ။ ဝိရဟိတံ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အရဟတ္တဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏပါရိသုဒ္ဓီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မဟာသံဃရက္ခိတ-ဘာဂိနေယျသံဃရက္ခိတတ္ထေရာနံ၊ မဟာသံဃရက္ခိတမထေရ်, တူတော် စူဠသံဃရက္ခိတမထေရ်တို့၏။ သီလံ ဝိယ၊ သီလကဲ့သို့တည်း။

အတိက္ကန္တသဋ္ဌိဝဿံ၊ အဝါခြောက်ဆယ် လွန်ပြီးသော။ မဟာသံဃ-ရက္ခိတတ္ထေရံ၊ ကို။ မရဏမဉ္စေ၊ သေအံ့သောညောင်စောင်း၌။ နိပန္နံ၊

လျှောင်းစဉ်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ လောကုတ္တရာဓိဂမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ ကိရ၊ မေးသတတ်။ ထေရော၊ သည်။ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ သည်။ နတ္ထိဝိ၊ မရှိဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ ထေရဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဒဟရဘိက္ခု၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်၏ ဟူ၍။ သမန္တာ၊ မှ။ ဒွါဒသယောဇနာ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ တိုင်အောင်သော အရပ်မှ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပုထုဇ္ဇနကာလ-ကိရိယာယ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် စုတေ့ခြင်းကြောင့်။ မဟာဇနဿ၊ အား။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ့ံ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါကား။ မေတ္တေယျံ ဘဂဝန္တံ၊ မေတ္တေယျရှင်တော်ဘုရားကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးအံ့ဟူ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ န ပဋ္ဌပေသိံ၊ အားမထုတ်ပဲနေသတည်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထူ၍။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သော၊ ထိုပဥ္စင်းငယ်သည်။ ထေရံ၊ ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထူ၍။ ဗဟိ၊ သို့။ နိက္ခန္တော၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ သဟ နိက္ခမနာဝ၊ ထွက်သည်နှင့်တကွလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ အစ္ဆရိကာယ၊ လက်ဖျစ်သံဖြင့်။ သညံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ သန္နိပတိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝရူပေ၊ သော။ မရဏ-ကာလေ၊ ၌။ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တာ၊ ချက်ဘဖြုတ်ဖြစ်စေသော အရှင် ဘုရားတို့သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခဲသောအမှုကို။ ကရိတ္ထ၊ ပြုတော်မူကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧတံ၊ သေခါနီး၌ လောကုတ္တရာတရားကို လျင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းသည်ကား။ န ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်မဟုတ်သေးဘူး။ အပိစ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည့်အမှုကို။ဝေါ၊ တို့အား။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ကြားပေအံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အသတိယာ-သတိသမ္မောသေန၊ သတိလွတ်သဖြင့်၊ ဝါ၊ သတိ မေ့ာက်သဖြင့်။ အညာဏပကတံ၊ မသိသဖြင့် ချွတ်ယွင်း၍ ပြုဘူးသော။ ကမ္မံ နာမ၊ ဒအမှုမည်သည်ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်စဘူး။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်မှုတ်လော။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုဦးရိုးတော် မထေရ်၏။ ဘာဂိနေယျောပိ၊ တူတော်သည်လည်း။ ပညာသဝဿကာလေ၊ ၌။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူပင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။

အပ္ပဿုတောပိ၊ သုတ္တဂေယျ စသော ကြားနာအပ်သော သုတမှ ကင်းသည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သီလေသု၊ ပါတိမောက္ခသံဝရအစရှိကုန်သော သီလတို့၌လည်း။ အသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ မတည်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သီလတော စ၊ အားဖြင့်ရင်း။ သုတေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်။ နံ-ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ဂရဟန္တိ၊ ကုန်၏။

အပ္ပဿုတော၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်စေကာမူ။ သီလေသု၊ တို့၌။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဘိအံ့။ နံ၊ ကို။ သီလတော၊ ကြောင့်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ သုဘံ၊ သုတသည်။ သမ္ပဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံပေ၏။

ဗဟုဿုတော၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ မူ။ သီလေသု၊ တို့၌။ အသမာဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သီလတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဂရဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုသီလကင်းသောသူ၏။ သုတံ၊ သည်။ န သမ္ပဇ္ဇတေ၊ မိမိသမ္ပတ္တိ သူ့သမ္ပတ္တိကို မဆောင်နိုင်၍ ပြည့်စုံသည်မမည်ချေ။

ဗဟုဿုတောပိ၊ သည်ရင်း။ သီလေသု၊ တို့၌။ သုသမာဟိတောပိ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ (စေတိ နိပါတမတ္တံ၊ ဋီကာ) သီလေန စ၊ ကြောင့်ရင်း။ သုတေန စ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဥဘယေန၊ ကြောင့်။ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။

[၄၆] ဗဟုဿုတံ၊ ကြားနာမှတ်သား များသောသုတရှိသော။ ဓမ္မဓရံ၊ သီလက္ခန္ဓစသည် ကျေးဇူး၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သပ္ပညံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ပညာစုံသော။ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ သော။ တံ-ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဇမ္ဗောနဒဿ၊ ဇမ္ဗုရစ်ရွှေစင်၏။ နေက္ခံ ဣဝ၊ ကျပ်ချိန်တနိက္ခရှိ ရွှေသားကိုကဲ့သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိန္ဒိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ အံ့နည်း။ ဒေဝါပိ၊ တို့သည်လည်း။ နံ-ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြဟ္မုနာပိ၊ သည်လည်း။ ပသံသိတော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်သာ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့စကားတရပ်ပြီးလတ်တည်း။

ပန၊ တပါး။ သေက္ခာနံ၊ တို့၏။ သီလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဖြင့်။ အပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပရာမဋ္ဌပါရိသုဒ္ဓိတိ၊

ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ၏။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ တို၏။ ရာဂ-ဝသေန၊ ဘဝရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပရာမဋ္ဌသီလံ၊ ကို။ အပရာမဋ္ဌပါရိ-သုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ကုဋုမ္ဗိယပုတ္တတိဿတ္ထေရဿ၊ ၏။ သီလံ ဝိယ၊ တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားဆိုအံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ (ဘဝရာဂအားဖြင့် အပရာမဋ္ဌ) သဘောရှိသော။ သီလံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အရဟတ္တေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာတုကာမော၊ တည်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေရိကေ၊ တို့ကို။

ဘောန္တော၊ တို့။အဟံ၊ သည်။ ဥဘော ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ဘိန္ဒိတွာ-ဟနိတွာ၊ ရိုက်ချိုး ညှဉ်းဆဲ၍။ ဝေါ၊ တို့ကို။ သညာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့။ အဟံ၊ သည်။ သရာဂမရဏံ၊ ရာဂနှင့်တကွ သေခြင်းကို၊ ရာဂရှိသောသူ၏ သေခြင်းကို။ အဋ္ဋိယာမိ၊ စက်ဆုပ်ပါ၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်စနိုးပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်ရှာ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့ရာဂနှင့်တကွ သေရမည့်အား စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟူ၍။ စိန္တ-ယိတွာန၊ ကြံ၍။ အဟံ၊ သည်။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ သမ္မသိတွာန၊ ၍။ အရုဏုဂ္ဂမှိ၊ အရုဏ်တက်လတ်သော အခါသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ သော်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ အပါပုဏိံ၊ ၏။ ဣတိ ဥဒါနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥဒါဟရိ၊ မြွက်တော်မူ၏။

အညတရော၊ သော။ မဟာထေရောပိ၊ သည်လည်း။ ဗာဠ္ဟဂိလာနော၊ အသည်းအထန် အနာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ အာဟာ-ရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ ၍။ သကေ မုတ္တကရိသေ၊ မိမိ၏ ကျင်ငယ် ကျင်ကြီး၌။ ပလိပန္နော၊ ကွံ့နစ်သည် ဖြစ်၍။ သမ္ပရိဝတ္တတိ၊ တလူးလည်းလည်း ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ တလူးလည်းလည်း ခံရသော အရှင်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အညတရော၊ သော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဇီဝိတသင်္ခါရာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့်စပ်သော သင်္ခါရတို့သည်။ အဟော ဒုက္ခာတိ၊ ဩော် ဆင်းရဲ ကုန်စွ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ မဟာထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မိယျမာနော၊ သေသည် ဖြစ်အံ့။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ လဘိဿာမိ၊ ရတည့်လအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤနတ်စည်းစိမ်ကို ရအံ့သည်၌။ မေ၊ အား။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ ယုံမှားမဲ့ ဖြစ်သော်လည်း။ ဣမံ သီလံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ၍။ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ နာမ၊ ရအပ်သော စည်းစိမ်မည်သည်။ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယ၊

သိက္ခာကို စွန့်၍။ ပဋိလဒ္ဓဂိဟိဘာဝသဒ္ဒိသိ၊ ရအပ်သော လူအဖြစ်နှင့်တူ၏။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ သီလေနေဝ၊ သီလနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ဝတွာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိပ်ရာ၌သာလျှင်။ နိပန္နော၊ လျောင်းလျက်။ တမေဝ ရောဂံ၊ ရှုဇ္ဇန သဘောရှိသော ထိဝေဒနာကိုပင်လျှင်။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ "ဖုဋ္ဌဿ။ ပ။ ပတ္တိယာ"တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗျာကာသိ၊ ၏။

[အာဝုသော၊ တိ။ အညာတရေန၊ တပါးသော။ ဗျာဓိနာ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ ရောဂေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ နှိပ်စက်ဖိစီးသည်ဖြစ်၍။ ဗာဠှံ၊ အသည်းအသန်။ ဒုက္ခိတဿ၊ ဆင်းရဲရောက်သျှက်။ ရုပ္ပတော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကဠေဝရံ၊ ဤကိုယ်ကောင်သည်။ အာတပေ၊ နေပူဖြင့် အပူပြင်းသော။ ပံသုနိ၊ မြေမှုန့်၌။ ကာဘံ၊ ပစ်ထားအပ်သော။ ပုပ္ဖံ ယထာ၊ ပန်းကဲ့သို့။ ခိပ္ပံ၊ စွာ။ ပရိသုဿတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြောက်လတံ့။

ယတ္ထ၊ အကြင်အပုပ်ကောင်၌။ ပမတ္တာ၊ ရာဂကြောင့် မေ့လျော့ကုန်သော။ အဓိမုစ္ဆိတာ၊ ရာဂဖြင့် အလွန်မိန်းမောတွေဝေကုန်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတိသည်။ သုဂတူပပတ္တိယာ၊ သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ခြင်း၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော သီလကိုလည်း။ ဟာပေန္တိ၊ ယုတ်စေကုန်၏။

အဇညံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်လျက်။ ဇညသင်္ခါတံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ဟူ၍ သူမိုက်တို့သည် ပြောဆိုအပ်ထသော။ အသုစိံ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်လျက်။ သုစိသမ္မတံ၊ စင်ကြယ်၏ဟု ရာဂပြောထူ သူမိုက်တို့သာ သမုတ်အပ်ထသော။ နာနာကုဏပပရိပူရံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသော အပုပ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အတိပြည့်ထသော။ အပဿတော၊ ပညာစက္ခုဖြင့် မရှုမမြင်သော လူပြိန်းသည်။ ဇညရူပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ဟူ၍ ချီးမွမ်းအပ်သော သဘောရှိထသော၊ ဝါ၊ အပဿတော၊ လူပြိန်းအား။ ဇညရူပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ထင်အောင် အယောင်ဆောင်ပြတတ်ထသော။

[၄၇] အာတုရံ၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ကျင်နာထသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓိယံ၊ ပုပ်ညှီသော အနံ့ရှိထသော။ အသုစိံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် တပ်မက်ဖွယ်

ကင်းထသော [၁]။ ဗျာဓိမမ္ပံ၊ နာခြင်းသဘောရှိသော။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဤ အပုပ်ကောင်၏။ မိ-မိကာရော၊ ရွံရှာမသဒီ ထိဘွယ်သည်၊ ဝါ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာခြင်းသည်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့။

ပန၊ တပါး။ အရဟန္တာဒီနံ၊ ရဟန္တာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ရှင်တော်မြတ်တို့၏။ သီလံ၊ ကို။ သဗ္ဗဒရထပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ စ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာပူပန်ခြင်း ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ စ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပါရိသုဒ္ဓီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိအာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဥ္စဝိဓံ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတိယသီလပဉ္စက

ဒုတိယပဉ္စကေ၊ ၌။ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တိကို။ ပဟာနာဒိဝသေန၊ ပယ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ၌။ "ပဉ္စ သီလာနိ ။ပ။ သံဝတ္တန္တီ" တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[သီလာနိ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်း ဖြစ်သော (ဟိရိဩတ္တပ္ပကရုဏာ အလောဘ စသည် အမှူးရှိသော) စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ (ဝိဘတ်ပြန်၍လိုက်) ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိရတိသည်။ သီလံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ၏။ (ပဋိပက္ခာ၊ သော။) စေတနာ၊ သည်။ သီလံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ကို။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ကို။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ အဒိန္နာဒါနဿ၊ ကို။ပ။ (သမ္ဗပ္ပလာပတိုင် အတူ) အဘိဇ္ဈာယ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော အနဘိဇ္ဈာသည်။ သီလံ၊ ၏။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော အနဘိဇ္ဈာနှင့် ယှဉ်သော ဝိရတိသည်။ စေတနာ၊ အနဘိဇ္ဈာနှင့် ယှဉ်သော စေတနာသည်။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်း

၁-နတ္ထိ အသုစိ တေသိန္တိ အသုစိ-ဟုပြု။

သည်။ သီလံ၊ ၏။ ဗျာပါဒဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော အဗျာပါဒသည်။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော အဗျာပါဒနှင့်ယှဉ်သော ဝိရတိသည်။ စေတနာ၊ အဗျာပါဒနှင့်ယှဉ်သော စေတနာသည်။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော ဝိရတိသည်။ စေတနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော စေတနာသည်။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ နေက္ခမ္မေန၊ အလောဘပြဓာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ကို။ (ပဟာနံ သီလံ စသည်၌ ယှဉ်လေ) အဗျာပါဒေန၊ မေတ္တာဖြင့်။ ဗျာပါဒဿ၊ ကို။ အာလောကသညာယ၊ အလင်း၌ဖြစ်သော သညာဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ကို။ အဝိက္ခေပေန၊ သမာဓိဖြင့်။ ဓမ္မဝဝတ္ထာနေန၊ ကုသိုလ်စသော ဓမ္မတို့ကို အမှန်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ပါမောဇ္ဇေန၊ ပါမောဇ္ဇဖြင့်။ အရတိယာ၊ ဈာနသမာပတ္တိတို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ပဌမေန ဈာနေန၊ ဖြင့်။ နီဝရဏာနံ၊ တို့ကို။ ဒုတိယေန ဈာနေန၊ ဖြင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ တတိယေန ဈာနေန၊ ဖြင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ စတုတ္ထေန ဈာနေန၊ ဖြင့်။ သုခဒုက္ခာနံ၊ တို့ကို။ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ရူပသညာယ၊ (ရူပဈာန် ရူပဈာန်၏ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သော) ရူပသညာကို။ ပဋိဃသညာယ၊ ပဋိဃသညာကို။ နာနတ္တသညာယ၊ နာနတ္တသညာကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာကာ။ပ။ ယ၊ ကို။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနသညာယ၊ ကို။ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ နိစ္စသညာယ၊ မြဲသည်ဟု ထင်သော နိစ္စသညာကို။ ဒုက္ခာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သုခသညာယ၊ ကို။ အနတ္တာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တသညာယ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ နန္ဒိယာ၊ သပ္ပီတိကတဏှာကို။ ဝိရာဂါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ရာဂဿ၊ သင်္ခါရတို့၌ ကပ်ငြိသောရာဂကို။ နိရောဓာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သမုဒယဿ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အာဒါနဿ၊ နိစ္စစသည်ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းကို။ ခယာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ဃနသညာယ၊ တခဲတည်းဟုထင်သော ဃနသညာကို။ ဝယာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အာယူဟနဿ၊ ပြုပြင်ရုံးစုခြင်းကို။

ဝိပရိဏာမာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ဓုဝသညာယ၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသည်ဟု ထင်မှတ်သော ဓုဝသညာကို။ အနိမိတ္တာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တဿ၊ အကောင်အထည်ရှိဟန်ထင်သောနိမိတ်ကို။ အပ္ပဏိဟိတာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ ပဏိ-ဓိယာ၊ တောင့်တခြင်းကို။ သုညတာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အဘိနိဝေသဿ၊ အတ္တဟုမှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သာရာဒါနာဘိနိဝေသဿ၊ အနှစ်ရှိသည်ဟု ယူသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနေန၊ မဖောက်မပြန်သိမြင်သောဉာဏ်ဖြင့်။ သမ္မော-ဟာဘိနိဝေသဿ၊ တွေဝေသောနှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာဒီနဝါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အာလယာဘိနိဝေသဿ၊ သင်္ခါရတို့၌ အားကိုးရာဟု မှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋိသင်္ခါနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိသင်္ခါယ၊ မရှုခြင်းကို။ ဝိဝဋ္ဋာနုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ သညောဂါဘိနိဝေသဿ၊ ယှဉ်ပူးငြိတွယ်သော အားဖြင့် သင်္ခါရတို့၌ အမှားနှလုံးသွင်းခြင်းကို[၁]။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ [၄၇] ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ တည်ကုန်သော။ပ။ ဩဠာရိကာနံ၊ ရုန့်ရင်းကျမ်းတမ်းကုန်သော။ပ။ အဏုသဟဂတာနံ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ (သဟဂတ-သဒ္ဒါတဗ္ဘော) ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ မည်၏။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ စေတနာ၊ ပဋိပက္ခစေတနာသည်။ သီလံ၊ ၏။ သံဝရော၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ ၏။ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သီလာနိ၊ တို့သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အဝိပ္ပဋိသာရာယ၊ သာယာရွှင်လန်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါမောဇ္ဇာယ၊ နုသောပီတိဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပီတိယာ၊ အားကြီးသော ပီတိဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ။ သောမနဿာယ၊ သုခဖြစ်ခြင်းငှါ။ အာသေဝနာယ၊ သမာဓိကိုမှီဝဲခြင်း ထုံခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ သမာဓိပွါးခြင်းငှါ။ ဗဟုလီ-ကမ္မာယ၊ အဖန်ဖန်အကြိမ်ကြိမ်ပြုခြင်းငှါ။ အလင်္ကာရာယ၊ သမာဓိ၏ တန်းဆာ(ဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း)အလို့ငှါ။ ပရိက္ခာရာယ၊ (နှလုံးသာယာခြင်း အစရှိသော)သမာဓိ၏ အထောက်အပံ့ အဆောက်အဦ အကျိုးငှါ။ ပရိဝါရာယ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံ (ဖြစ်သော သတိဝီရိယ-စသော ဓမ္မ၏ပြည့်စုံခြင်း) အလို့ငှါ။ ပါရိပူရိယာ၊ သမာဓိ၏ပြည့်ခြင်းငှါ။

၁-ဤမဟာဝိပဿနာတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဤအရာ၌ အကျယ်မှတ်ရန် ခက်သောကြောင့် အကျဉ်းဆုံး အနက်ပြန်ထားသည်။ (ဆ-သံ-သော)

ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိ၌၊ ဝါ၊ ပဟာနသီလစသည်တို့တွင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ ပါဏာတိပါတစေတနာအစရှိသည်တို့ကို။ အနုပ္ပါဒမတ္တတော၊ မဖြစ်စေခြင်း စွန့်ခြင်းမျှကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ပဟာနန္တိ၊ ပဟာနဆိုစကောင်းသော။ ကောစိ ဓမ္မော နာမ၊ တစုံတခုသောတရားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ ဘာဝသာဓ်ဖြစ်၍ အနုပ္ပါဒမတ္တမှတပါး တစုံတခုမျှ မရှိသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ တံ ပဟာနံ၊ ပါဏာတိပါတကို ပယ်ခြင်း စသော ထိုထိုပယ်ခြင်းသည်။ တဿ တဿ ကုသလဓမ္မဿ၊ ထိုထို ကုသလဓမ္မ၏။ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဌာန၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဓာရဏံ၊ လွန်စွာဆောင်တတ်သည်၊ ဝါ၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကမ္ပနာဘာဝကရဏေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၏ မရှိသည်ကို ပြုသဖြင့်။ သမာဓာနဉ္စ၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်သိုထားခြင်းသည်လည်း၊ ဝါ၊ စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော။ ဥပဓာရဏသမာဓာနသင်္ခါတေန၊ လွန်စွာဆောင်ခြင်းဟူသောအနက်,ကောင်းစွာထားခြင်းဟူသော အနက်ဟုဆိုအပ်သော။ သီလနဋ္ဌေန၊ သီလနအနက်ဖြင့်။ သီလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရေ၊ ပဟာနမှတပါးကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ဝေရမဏီစေတနာစသော လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ တတော တတော၊ ထိုထို ပါဏာတိပါတစသည်မှ။ ဝေရမဏိဝသေန စ၊ ကြဉ်တတ်သော ဝိရတိ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုပါဏာတိပါတ စသည်ကို။ သံဝရဝသေန စ၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားအစု၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တဒုဘယသမ္ပယုတ္တစေတနာဝသေန စ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဝေရမဏီသံဝရဓမ္မတို့နှင့်ယှဉ်သော စေတနာ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တံ တံ အဝီတိက္ကမန္တဿ၊ ထိုထို ပါဏာတိပါတစသည်ကို မလွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝါ၊ ဓမ္မအပေါင်း၏။ အဝီတိက္ကမနဝသေန စ၊ မလွန်ကျူးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ စေတသော၊

၏။ ပဝတ္တိသဗ္ဘာဝံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တေသံ၊ ထိုဝေရမဏီစသော လေးပါးတို့၏။ သီလဋ္ဌော၊ သီလအဖြစ်ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပကာသိတောယေဝ၊ ပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့ စကားတရပ်ပြီးလတ်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာ အပြားဖြင့်။ ပဟာနသီလာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဥ္စဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ဆက်အံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤရွေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ကိံ သီလံ။ပ။ သီလန္တိ၊ သီလံဟူကုန်သော။ ဣမေသံ ပဉှာနံ၊ တို့၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အဆုံးရောက်လတ်ပြီ။

သီလသံကိလေသ,ဝေါဒါန

၂၁။ ပန၊ တပါး။ ကော စဿ သံကိလေသော၊ ကိံ ဝေါဒါနန္တိ၊ ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်ပုစ္ဆာစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတြ ဝစနေ၊ ၌။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝဒါမ၊ ကုန်အံ့။ ခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ ကျိုးပြတ်သည် အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်သည်။ သီလဿ၊ ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်းမည်၏။ အခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ အခဏ္ဍစသည်တို့၏အဖြစ်သည်။ သီလဿ၊ ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ကြောင်းမည်၏။ ပန၊ ခွဲ၍ဆိုအံ့။ သော ခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ ကို။ လာဘယသာဒိဟေတုကေန၊ လာဘ, ယသ, ဉာတိ, အင်္ဂ, ဇီဝိတစသည်လျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဘေဒေန စ၊ ပျက်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ သတ္တဝိဓမေထုန-သံယောဂေန စ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော မေထုနသံယောဂအားဖြင့်၎င်း။ သင်္ဂဟိတော၊ ရေတွက်အပ်၏။

တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ သတ္တသု အာပတ္တိက္ခန္ဓေသု၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့တွင်။ အာဒိမှိ ဝါ၊ ၌၎င်း။ အန္တေ ဝါ၊ ၌၎င်း။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပဒသီလသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ ပရိယန္တေ၊ အနားအစွန်၌။ ဆိန္နသာဋကော ဝိယ၊ ပြတ်သောအဝတ်ကဲ့သို့။ ခဏ္ဍံ နာမ၊ အပြတ်ရှိသည်မည်သည်၊ ဝါ၊ ပြတ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [၄၉] ပန၊ ပါး။ ယဿ၊ ၏။ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဆိဒ္ဒသာဋကော

ဝိယ၊ အပေါက်ရှိသောအဝတ်ကဲ့သို့။ ဆိဒ္ဒံ နာမ၊ အပေါက်ရှိသည်မည်သည်၊ ဝါ၊ ပေါက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဿ၊ ၏။ ပဋ္ဋိပါဋ္ဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဒွေ တီဏိ၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်ကုန်အံ့။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ ပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ ကျောက်ကုန်း၌ရင်း။ ကုစ္ဆိယာ ဝါ၊ ဝမ်း၌ရင်း။ ဥဋ္ဌိတေန၊ ရောက်သော။ ဝိသဘာဂဝဏ္ဏေန၊ မတူသောအဆင်းဖြင့်။ ကာဠရတ္တာဒီနံ၊ အမည်းအနီစသည်တို့တွင်။ အညတရသရီရဝဏ္ဏာ၊ တပါးပါးသော ကိုယ်အဆင်းရှိသော။ ဂါဝီ ဝိယ၊ နွားမကဲ့သို့။ သဗလံ နာမ၊ ကြောင်ကျားသည်မည်သည်။ (အကျားရှိသည်မည်သည်။) ဟောတိ၊ ၏။ ယဿ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်ကုန်အံ့။ တဿ၊ ၏။ သီလံ၊ သည်။ အန္တရန္တရာ၊ ၌။ ဝိသဘာဂဝဏ္ဏဗိန္ဒုဝိစိတြာ၊ မတူသောအဆင်းတို့ဖြင့် အကွက်အကွက် ဆန်းကြယ်သောအဆင်းရှိသော။ ဂါဝီ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကမ္မာသံ နာမ၊ အပြောက်အကွက်ရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းဖြင့်။ လာဘာဒိဟေတုကေန၊ သော။ တာဝ၊ စွာ။ ဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤယခုဆိုလတ့်သောအခြင်းဖြင့်။ သတ္တ ။ပ။ ဝသေန၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော မေထုနသံယောဂနှင့်တူသော အကျင့်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဓ ဗြာဟ္မဏ ။ပ။ ကမ္မာသမ္ပီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ သမဏော ဝါ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တာဖြင့် သမဏခေါ်သော သူသည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ဇာတိမတ္တာဖြင့် ဗြာဟ္မဏခေါ်သော သူသည်ရင်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သူဟု။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်လျက်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဒွယံဒွယသမာပတ္တိံ၊ နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်တို့သည် ရောက်အပ်,ကျင့်အပ်သော မေထုန်အကျင့်သို့။ န ဟောဝ ခေါ သမာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သည်မူကားမဟုတ်ပေ။ အပိ စ ခေါ၊ သို့သော်လည်း၊ ဝါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆာဒနံ၊ နန္ဒင်း ကသယ်မှုန့် လိမ်းကျံ ပွတ်သပ်ခြင်းကို။ ပရိမဒ္ဒနံ၊ နှိပ်နယ်ခြင်းကို။ နှာပနံ၊ ရေချိုးပေးခြင်းကို။ သမ္ဗာဟနံ၊ ဆုပ်နယ်ခြင်းကို။

သာဒိယတိ၊ သာယာလက်ခံ၏။ သော၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏသည်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာဒနစသည်ကို။ အဿာဒေတိ၊ နှစ်သက်သာယာ၏။ တံ၊ ကို။ နိကာမေတိ၊ လိုလား၏။ တေန စ၊ ထိုဥစ္စာဒနစသည်ဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်အားရခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော သာယာခြင်းစသော အမှုသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗြဟ္မစရိ-ယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်သီလ၏။ ခဏ္ဍမ္ပိ၊ အစုတ်အပြတ်မည်သည်ရင်း။ ဆိဒ္ဒမ္ပိ၊ အပေါက်အထွင်းမည်သည်ရင်း။ သဗလမ္ပိ၊ အကြောင် အကျားမည်သည်ရင်း။ ကမ္မာသမ္ပိ၊ အပြောက်အကွက်မည်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အယံ၊ သမဏဗြာဟ္မဏ ဖြစ်ဆန်းကာမျှသော ဤသူကို။ မေထုနေန၊ နှင့်။ သံယောဂေန၊ နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်လျက်။ ဗြဟ္မ-စရိယံ၊ ကို။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်မကြယ်။ စရတိ၊ ကျင့်သည်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ မှ။ ဇရာယ၊ မှ။ မရဏေန၊ မှ။ န ပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်နိုင်ချေ။ပ။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ န ပရိမုစ္စတိ၊ ချေ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုန စ၊ တဖန်။ အပရံ၊ တပါကား ။ပ။ သဥ္ဇဂ္ဃတိ၊ ကိလေသာအလိုအားဖြင့် သည်းစွာရယ်၏။ သံကီဠတိ၊ ကိုယ်လက် ထိပါး၍ ကစား၏။ သံကေလာယတိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မာတုဂါမကို မြတ်နိုးယုယ လျက်နေ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုမာတုဂါမနှင့်တကွ ကျွမ်းချစ်ကြီစယ် ရယ်မောခြင်းစသည်ကို။ အဿာဒေတိ၊ ၏ ။ပ။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ စက္ခုံ၊ ကို။ စက္ခုနာ၊ မိမိမျက်စိဖြင့်။ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ဆိုင်ပြိုင်၍ တစိန်းစိန်းကြည့်၏။ ပေက္ခတိ၊ တစိတစောင်း ချောင်းမြောင်း၍ကြည့်၏ ။ပ။ [၅၀] တိရောကုဋ္ဋာ ဝါ၊ နံရံတဖက်မှရင်း။ တိရောပါကာရာ ဝါ၊ တံတိုင်းတဖက်မှရင်း။ ဟသန္တိယာ ဝါ၊ ရယ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဘဏန္တိယာ ဝါ၊ ပြောဆိုသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဂါယန္တိယာ ဝါ၊ သီဆိုသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ရောဒန္တိယာ ဝါ၊ ငိုသည်မူလည်းဖြစ်သော။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ရာဂနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်နာခံ၏။ သော၊ သည်။ တံ သဒ္ဒံ၊ ကို။ပ။ အဿ၊ ထိုဗြဟ္မစာရီဝန်ခံသောသူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ (အကျင့်ကိုဆောက်တည်သည်မှ) ရှေးကာလ၌ ။ပ။ ယာနိ တာနိ ဟသိတလပိတကီဠိတာနိ၊ အကြင် ရယ်ရွှင်ပြောဆို ကိုယ်လက်ထိပါး ကစားမြူးထူးဘူးသော အမှုအရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသို့မွေ့လျော်ဘူးသော အမှုအရာတို့ကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုသို့ တအောက်

မေ့မေ့ စိတ်တော်တွေ့သည့် လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော အမူအကျင့်ကို ။ပ။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသော ကာမအစုတို့သည်၊ ဝါ၊ တို့နှင့်။ သမပ္ပိတံ၊ စူးဝင်အပ်သည်၊ ဝါ၊ တကွဖြစ်သည်။ သမင်္ဂီဘူတံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပရိစာရယမာနံ၊ စံပယ် ရွှင်ပျော်သော၊ ဝါ၊ ဖျော်ဖြေ လုပ်ကျွေး အပ်သော။ ဂဟပတိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုသို့သူတို့ လျော်ကျလျား စံစား ကြသော ကာမဂုဏ်ကို ။ပ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤယမ, နိယမ စသော ဆောက်တည်အပ်သော သီလဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤ မလွန်မကျူးသောအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ တပေန ဝါ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို ခြိုးခြံစောင့်စည်းသည်းစွာသော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိ- ယေန ဝါ၊ ဤမေထုန်မှုကြဉ်သော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဒေဝညတရော ဝါ၊ မထင် ရှားသော နတ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အညတရံ၊ သော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုနတ်ပြည်ကို။ အဿာဒေတိ။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤနတ်ပြည်ကို သာယာခြင်း စသော အမှုသည်လည်း။ပ။ ကမ္မာသမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။]

ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ။ပ။ ခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ အခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ ကို။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဝါ၊ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏၊ ဝါ၊ တို့ကို။ အဘေဒေန၊ မပျက်သောအားဖြင့်ရင်း၊ ဝါ၊ မဖျက်သော အားဖြင့်ရင်း၊ ဝါ၊ မလွန်ကျူးသောအားဖြင့်ရင်း။ ဘိန္နာနဉ္စ၊ ပမာဒအား ဖြင့် ပျက်ကုန်သော်လည်း။ သပ္ပဋိကမ္မာနံ၊ ကုစားခြင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ ကုစားကောင်းကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ ပဋိကမ္မကရဏေန စ၊ ကုသ ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ရင်း။ သတ္တဝိဓ။ပ။ သံယောဂါဘာဝေန စ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော မေထုန သံယောဂမရှိသဖြင့်ရင်း။ [၅၁] အပရာယ၊ တပါး သော။ (အနုပ္ပတ္တိယာ, ဥပ္ပတ္တိယာ ဒွိစပ်) ကောဓော၊ အမျက်ထွက် ခြင်း။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း။ မက္ခော၊ သူ့ကျေးဇူးကိုချေခြင်း။

ပဋ္ဌာသော၊ ဂုဏ်အင်တူပြု၍ဖက်ပြိုင်ခြင်း။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်း။ မာယာ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလှည့်ပတ်ခြင်း။ သာဌေယျံ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသောကျေးဇူးကို ချီးမြှောက်ပလွှားခြင်း။ ထမ္ဘော၊ (ထွန်တုံးကို မျိုသောစပါးကြီးကဲ့သို့) မညွတ်ကိုင်း မရှိသေနိုင်ခြင်း။ သာရမ္ဘော၊ သူ့ကိုဖိစီးချုတ်ချယ်လျက် သူ့ထက်ကဲ၍ပြုခြင်း။ မာနော၊ ငါသာမြတ်၏ဟု တံခွန်အဖျားကဲ့သို့ မာန်ထောင်လွှားခြင်း။ အတိမာနော၊ အလွန် မာန်ထောင်လွှားခြင်း။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်း။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်း။ဣတိအာဒီနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပတ္တိယာ စ၊ မဖြစ်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာသလ္လေခတာဒီနံ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်, ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏အဖြစ်, ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။ ဂုဏာနံ၊ ကျေးဇူးတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ စ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်းယူအပ်၏။

ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ ယာနိ သီလာနိ၊ တို့သည်။ လာဘာဒီနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဘိန္နာနိ၊ မပျက်ကုန်။ ပမာဒဒေါသေန၊ မေ့လျော့ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ကြောင့်။ ဘိန္နာနိပိ၊ ပျက်ကုန်သော်လည်း။ ပဋိကမ္မကတာနိ ဝါ၊ တဖန်ကုခြင်းအမှုကို ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်မူလည်း။ ယောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေထုနသံယောဂေဟိ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကောဓုပနာဟာဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မေဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ အနုပဟတာနိ ဝါ၊ မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်၊ ဝါ၊ သဗ္ဗသော- သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ သီလာနိ၊ တို့ကို။ အခဏ္ဍာနိတိ၊ ဟူ၍။ပ။ အကမ္မာသာနိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိယေဝ သီလာနိ၊ ထိုမကျိုး မပေါက် မကျားမပြောက်သော သီလတို့သည်ပင်လျှင်။ ဘုဇိဿဘာဝကရ- ဏတော၊ (ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယဖြစ်၍ တဏှာအရှင်၏ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်စေသဖြင့်) တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကြောင့်။ ဘုဇိဿာနိ စ၊ တော်လှန်ကုန်သည်ရင်း။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ပသတ္ထတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိညူပသတ္ထာနိ စ၊ ကုန်သည်ရင်း။ တဏှာဒိဋ္ဌီဟိ၊ တို့သည်။ အပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပရာမဋ္ဌာနိ စ၊ ကုန်သည်ရင်း။ ဥပစာရသမာဓိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ အပ္ပနာသမာဓိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။

သံဝတ္တာယန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ စ၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်ရှင်း[1]။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နေသံ-သီလာနံ၊ တို့၏။သေ-သေသော အခဏ္ဍာဒိဘာဝေါ၊ ဤအခဏ္ဍစသည်တို့၏ အဖြစ်သည်။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ကြောင်းမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တံ-တေံ ဝေါဒါနံ၊ သည်။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ၌၊ ဝါ၊ ၏။ အာဒီနဝဒဿနေန စ၊ အပြစ်ကိုမြင်ခြင်းဖြင့်ရှင်း။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ ၌၊ ဝါ၊ ၏။ အာနိသံသဒဿနေန စ၊ အကျိုးကိုမြင်ခြင်းဖြင့်ရှင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒွိဟာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့တွင်။ ပဋ္ဌမေ ။ပ။ ဝေမာဒိသုတ္တနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော သုတ်၌လာသောနည်းဖြင့်။ သီလဝိပ္ပတ္တိယာ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အပိစ၊ နည်းတပါးကို ဆိုအံ့။ ဒုဿီလော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒုဿီလျဟေတု၊ သီလချို့သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အမနာပေါ၊ နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ တို့သည်။ အနနုသာသနီယော၊ မဆုံးမအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဿီလျဂရဟာသု၊ ဒုဿီလဟု ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကြောင့်။ ဒုက္ခိတော၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပသံသာသု၊ ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့်။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ (ငါကား အကျင့်ကောင်းကို မကျင့်မိပါလေ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အကြံရတိုင်း) နှလုံးပူပန်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တာယ ဒုဿီလျတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ သာဏသာဋကော ဝိယ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ပုဆိုးကဲ့သို့။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော စ၊ (ဂုဏဝဏ္ဏကာယဝဏ္ဏကင်းသည်ဖြစ်၍) အဆင်းမလှသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်၊ ယေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ အဿ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌာနု-

---

၁။ အဋ္ဌကထာအလို အနီယပစ္စည်းကတ္တားဟော၊ ယ-ကို က-ရေးသည်။ ဋီကာ၌ကား သမာဓိသံဝတ္တနံ ဝါ ဧတေသံ ပယောဇနံ၊ သမာဓိသံဝတ္တနေ ဂါ နိယုတ္တာနီတိ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနီဟု နှစ်ဝိကပ်ကွဲသေး၏။ ရှေ့ဝိကပ်၌ ဏိကပစ္စည်းပယောဇနတဒ္ဓိတ်၊ နောက်၌ နိယုတ္တတဒ္ဓိတ်။ ချင်းအလိုသော် "သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ သမာဓိ၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်၊ သမာဓိ၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုး၌ ယှဉ်ကုန်သည်"ဟု ယထာက္ကမအတ္ထယောဇနာ။ (ဆသံ-သော)

ဂတိံ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ လိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပါယဒုက္ခာဝဟနတော၊ အပါယ်ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသာ ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခသမ္ဖဿော၊ ဒုက္ခကိုဆောင်တတ်သော အတွေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပစ္စယဒါယကာတို့၏။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ တေသံ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ တို့၏။ နမဟပ္ဖလဘာဝကရဏတော၊ များသော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မပြုခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဿော၊ (ကျေးဇူးအာနုဘော် မရှိသည်ဖြစ်၍) အဖိုးအနည်းငယ်သာ ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနေကဝဿဂဏိကဂူထကူပေါ ဝိယ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ စုဝေးအပ်သော မစင်တို့ပြည့်သော တွင်းကဲ့သို့။ ဒုဗ္ဗိသောဓနော၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆဝါလာတမိဝ၊ တံရှူးဝါးကဲ့သို့။ ဥဘတောပရိဗာဟိရော၊ နှစ်ပါးသော လူစည်းစိမ် ရဟန်းစည်းစိမ်မှ အပဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တောပိ၊ ဝန်ခံသော်လည်း။ အဘိက္ခုယေဝ၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းသို့။ အနုဗန္ဓဂဒြဘော ဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သော မြည်းကဲ့သို့ပင်တည်း။ သဗ္ဗဝေရိကပုရိသော ဝိယ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ ရန်သူဖြစ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝါ၊ လူခပ်သိမ်းသည်ပင် မိမိ၏ရန်သူဖြစ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ သတတုဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ မပြတ်ထိတ်လန့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မတကဠေဝရံ ဝိယ၊ (လူအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌) သူသေကောင်ကဲ့သို့။ အသံဝါသာရဟော၊ သုံးပါးသော သံဝါသကို မထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုသာနဂ္ဂိ၊ သူကောင်ဖုတ်သော သုသာန်မီးသည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အပူဇာရဟော ဝိယ၊ အပူဇော်ကိုမထိုက်၏သို့။ သုတာဒိဂုဏယုတ္တောပိ၊ သုတစသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံပါသော်လည်း။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဘော် သံဃာတော်တို့၏။ အပူဇာရဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္ဓော၊ စက္ခုနှစ်ဘက် ပျက်သသူသည်။ ရူပဒဿနေ၊ အဖြူအနီစသော အဆင်းကို မြင်ခြင်း၌။ အဘဗ္ဗော ဝိယ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ဝိသေသာဓိဂမေ၊ ဈာန် မဂ် ဖိုလ် တရားအထူးကို ရခြင်း၌။ အဘဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စဏ္ဍာလကုမာရကော၊ ဒွန်းစဏ္ဍား သားငယ်သည်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ နိရာသော ဝိယ၊ အာသာကင်း၏သို့။ သဒ္ဓမ္မေ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မ၌။ နိရာသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခိတော၊ ချမ်းသာရောက်

သည်။ အသို၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနေ ပိ၊ အောက်မေ့သော်လည်း။ အင်္ဂုတ္တရဋ္ဌပရိယာယေ၊ အင်္ဂုတ္တရဒေသနာတော်၌။ ဝုတ္တဒုက္ခဘာဂိတာယ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော သည်းစွာသော ဒုက္ခအဖို့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခိတော ဝ၊ ဆင်းရဲ ရောက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၅၂] ဟိ၊ အကျယ်ကို ဆိုအံ့။ ပဉ္စကာမ။ပ။ စိတ္တာနံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သုခ, သူတပါးတို့သည် ပြုအပ်သော ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော သုခ၌ သာယာသဖြင့် မက်မောသော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဒုဿီလာနံ၊ တို့၏၊ ဝါ၊ တို့အား။ တပ္ပစ္စယံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သုခ၌ သာယာခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ အနုဿရဏမတ္တေနာ ပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှဖြင့်လည်း။ ဟဒယသန္တာပံ၊ နှလုံး၏ပူပန်ခြင်းကို။ ဇနယိတွာ၊ ၍။ ဥဏှ။ပ။ သမတ္ထံ၊ ပူသော သွေးအန်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ အတိကဋုကံ၊ အလွန်ဆိုးဝါးလှစွာသော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အားဖြင့်။ ပစ္စက္ခကမ္မဝိပါကော၊ မျက်မှောက်မြင်အပ်သော ကံ၏ အကျိုး ရှိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿထ နော။ပ။ ဥပပဇ္ဇေယျာတိ၊ ပဇ္ဇေယျ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ (မီးလျှံမီးပွါးတို့ကိုလွှတ်လျက်) ထက်ဝန်းကျင်မှတောက်ထသော။ သဇော-တိဘူတံ၊ (ထက်ဝန်းကျင်မှ တက်ကုန်သော အလျှံတို့ဖြင့်) တခဲနက်သော မီးလျှံအပေါင်းဖြစ်ထသော။ အမုံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ဤသည့်မီးပုံကြီးကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ အရှင်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းပင် မြင်ပါကုန်၏ဘုရား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုယခုငါဆိုလတံ့သော အနက်ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့မှတ်ကုန်သနည်း ။ပ။ အမုံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ အာလိင်္ဂေတွာ၊ ပွေ့ဖက်၍။ ယံ ဥပနိ-သီဒေယျ ဝါ၊ အကြင်ကပ်၍မူလည်း နေရာ၏။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ အကြင်ကပ်၍မူလည်း အိပ်ရာ၏။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒံ၊ နူးညံ့ပျို့နုသော လက်ခြေရှိသော။ ခတ္တိယကညံ ဝါ၊ မင်းသမီးကိုသော်၎င်း။ပ။ ဂဟပတိကညံ

ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာလိင်္ဂေတွာ၊ ၍။ ယံ ဥပနိသီဒေယျ ဝါ၊ ၏။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ၏။ စေတေသု ဒွီသု၊ (မိန်းမပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်း, သတို့သမီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းဟူသော) ဤနှစ်ထွေတို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဝရံ နု ခေါ၊ မြတ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ပ။ ခတ္တိယကညံ ဝါ၊ မင်းသမီးကိုသော်၎င်း၊ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ တေဒေဝ၊ ဤသတို့သမီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဟိ၊ စွ။ပ။ အမ္ဘံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို ။ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါပဓမ္မဿ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိထသော။ အသုစိ ။ပ။ သမာစာရဿ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ရွံရှာသဖြင့် အောက်မေ့အပ်သောအကျင့်ရှိထသော။ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မဿ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအမှုရှိထသော။ အဿမဏဿ၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ သမဏပဋိညဿ၊ ငါရဟန်းဟုဝန်ခံထသော။အဗြဟ္မစာရိဿ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ဗြဟ္မစာရီ-ပဋိညဿ၊ ငါမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်၏ဟု ဝန်ခံထသော။ အန္တောပူတိ-ကဿ၊ ကိုယ်တွင်းသို့ဝင်သော သီလဝိပတ္တိတည်းဟူသော အပုပ်ပြည့်ထသော။ အဝဿုတဿ၊ (ဆဒွါရတို့မှ ရာဂစသော ကိလေသာ အစဉ်မပြတ်ယိုစီးသဖြင့်) စိုစွတ်ထသော။ သမ္ဘုကဇာတဿ၊ အမှိုက်သဖွယ်ဖြစ်ထသော။ တဿ ဒုဿီလဿ၊ ထိုဒုဿီလ၏။ပ။ အမ္ဘံ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ၏။ တေဒေဝ၊ ဤမိန်းမပုံကြီးစွာကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းသည်သာလျှင်။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ တံ ဟေတုံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာရောစယာမိ၊ ကြားပေအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ အား။ ပဋိဝေဒယာမိ၊ သိစေအံ့။ တံ၊ ထိုဒုဿီလ၏ မိန်းမပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝရံ၊ မြတ်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ ချဲ့ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုမိန်းမပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍အိပ်သောဒုဿီလသည်။ တတော-နိဒါနံ။ ထိုမိန်းမပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမိန်းမပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ အပါယ်

ဘုံ၌။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိဖရဲ ကျရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ၌။ န တွေဝ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။ စ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမ္ဗုကဇာတော၊ သော။ သော ဒုဿီလော၊ သည်။ ခတ္တိယကညံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ပ။ ယံ ဥပနိပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဥ္စ-တံ ဝေ၊ ထိုမင်းသမီးစသည်ကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုဒုဿီလအား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟိတာယ၊ မပွါးစီးခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဒုဿီလသည်။ပ။ နိရယံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ (ဣတိ-တခုကျေသည်)]

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓူပမာယ၊ မီးပုံဥပမာဖြင့်။ ဣတ္ထိ-ပဋိဗဒ္ဓပဉ္စကာမ။ပ။ ယံ၊ မိန်းမနှင့်စပ်သော ငါးပါးသောကာမဂုဏ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဗလဝါ၊ အားကောင်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠှာယ၊ ခိုင်ခံ့သော။ ဝါဠရဇ္ဇုယာ၊ သားမြီးကြိုးဖြင့်။ ဥဘော ဇင်္ဃာ၊ မြင်းခေါင်းနှစ်ဖက်တို့ကို။ ဝေဌေတွာ၊ ပတ်၍။ ယံ ဃံသေယျ၊ အကြင်ပွတ်ဆွဲဆွဲရာ၏။ သာ ဝါဠရဇ္ဇု၊ ထိုသားမြီးကြိုးသည်။ ဆဝိံ၊ အပေါ်ရေကို။ ဆိန္ဒေယျ၊ ၏။ ဆဝိံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ၍။ စမ္မံ၊ အရေထူကို။ ဆိန္ဒေယျ၊ ၏။ စမ္မံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ၍။ပ။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌေယျ၊ ၏။ ဒုဿီလော၊ သည်။ [၅၃] ခတ္တိယမဟာသာလာနံ ဝါ၊ တို့၏ သော်ငြင်း။ပ။ အဘိဝါဒနံ၊ ကို။ ယံ သာဒိယေယျ၊ အကြင်သာယာမူလည်း သာယာရာ၏။ ဧတေသု၊ တို့တွင်။ ကတမံ၊ သည်။ ဝရံ နုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ငြင်း။ပ။ တေလဓောတာယ၊ ဆီဖြင့်သွေးအပ်သော။ တိဏှာယ သတ္တိ-ယာ၊ မြမြထက်သောလှံမဖြင့်။ ပစ္စောရသ္မိံ-ပတိဥရသ္မိံ၊ ရင်ဝသို့ရှေးရှူ၊ ဝါ၊ ရင်လယ်တည့်တည့်၌။ ယံ ပဟရေယျ၊ အကြင်ထိုးရာ၏။ပ။ အဉ္ဇလိကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ပ။ တတ္တေန၊ လောလောပူထသော။ အာဒိတ္တေန၊ ရဲရဲပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတေန၊ (မီးလျှံမီးပွါးတို့ကို လွှတ်လျက်) ထက်ဝန်းကျင်မှတောက်ထသော။ သဇောတိဘူတေန၊ (ထက်ဝန်းကျင်မှတက်ကုန်သော အလျှံတို့ဖြင့်) တခဲနက်သော မီးလျှံအ

ပေါင်းသဖွယ်ဖြစ်ထသော။ အယောပဋ္ဋေန၊ သံပြားဖြင့်။ ကာယံ၊ ကို။ ယံ သမ္ပလိဝေဌေယျ၊ အကြင်ရစ်ပတ်ရာ၏။ပ။ အယောသင်္ကုနာ၊ သံညှပ်ကြီး ဖြင့်။ မုခံ၊ ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ပ။ တတ္တံ၊ လောလောပူသော။ လောဟ- ဂုဠံ၊ သံတွေကို။ပ။ တံ၊ ထိုခံတွင်း၌သွင်းအပ်သော သံတွေသည်။ တဿ၊ ၏။ ဩဋ္ဌမ္ပိ၊ နှုတ်ခမ်းကိုလည်း။ ဍဟေယျ၊ လောင်ရာ၏။ပ။ အန္တမ္ပိ၊ အူမကိုရင်း။ အန္တဂုဏမ္ပိ၊ အူသိမ်ကိုရင်း။ အာဒါယ၊ ၍။ အဓောဘာဂံ၊ သို့။ ယံ နိက္ခမေယျ၊ အကြင်ထွက်ရာ၏။ပ။ ခန္ဓေ ဝါ၊ လည်ကုပ်၌မူလည်း။ပ။ အယောမဉ္စေ ဝါ၊ သံညောင်စောင်းကိုရင်း၊ ဝါ၊ ၌ရင်း။ပ။ အဘိနိသီဒါပေယျ ဝါ၊ အကြင် ဖိ၍ နေမူလည်းနေစေရာ၏။ပ။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေကားမိုးမျှော်။ အဓောသိရံ၊ ဦးခေါင်းဦးစောက်။ပ။ အယောကုမ္ဘိယာ၊ သံအိုးကြီး၌။ ယံ ပက္ခိပေယျ၊ အကြင်ထည့်လိုက်ရာ၏။ပ။ [၅၄] တတ္ထ၊ ထိုသံအိုးကြီး၌။ ဖေဏုဒ္ဒေဟကံ၊ အမြှုပ်ထစေလျက်။ ပစ္စမာနော၊ ကျက်သည်ဖြစ်၍။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ ဥဒ္ဒံ ဂစ္ဆေယျ၊ အထက်သို့ တက်ရာ၏။ပ။ အဓော ဂစ္ဆေယျ၊ အောက်သို့ ငုပ်ရာ၏။ပ။ တိရိယံ ဂစ္ဆေယျ၊ ဖီလာသွားရာ၏။ပ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။

ဣမာဟိ။ပ။ ဥပမာဟိ၊ ဤသားမြီးကြိုး ဥပမာ, ထက်လှစွာသော လှံမဥပမာ, ရဲရဲလောင်သောသံပြားဥပမာ, သံတွေဥပမာ, သံညောင်စောင်း သံအင်းပျဉ်ဥပမာ,သံဒယ်အိုးဥပမာတို့ဖြင့်။ အဘိဝါဒန။ပ။ ပဋ္ဋယံ၊ ရှိခိုး ခြင်း, လက်အုပ်ချီခြင်း, သင်္ကန်း, ဆွမ်း, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ကျောင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ အပေါင်းကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောလိင်္ဂနဒုက္ခာဓိကဒုက္ခကဋ္ဌုကဖလံ၊ မီးပုံ ကြီးကို ပွေ့ဖက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒုက္ခထက်လည်း လွန်ကဲသော ဒုက္ခ အဖြစ်ဖြင့် အလွန်ဆိုးဝါးလှစွာသော ဒုက္ခဟူသောအကျိုးရှိသော။ ကာမ- သုခံ၊ ကို။ အဝိဇဟတော၊ မစွန့်သော။ ဘိန္နသီလဿ၊ ပျက်သောသီလ ရှိသော ရဟန်းယုတ်အား။ ကုတော သုခံ၊ အဘယ်မှာသုခရှိအံ့နည်း။ နတ္ထေဝ၊ မရှိစင်စစ်တည်း။

ဒဋ္ဌဝါဠဴ။ပ။ ဒုက္ခဘာဂိဿ၊ ကျန်းသော သားမြီးကြိုးဖြင့် ပွတ်ဆွဲဆွဲ တိုက်သော ဒုက္ခထက်လွန်ကဲသော ဒုက္ခအဖို့ရှိသော။ ဝိပန္နသီလဿ၊

ပျက်သောသီလရှိသော ရဟန်းယုတ်အား။ အဘိဝါဒနသာဒနေ၊ ဒါယကာတို့ရှိခိုးခြင်းကို သာယာခြင်းကြောင့်။ သုခံ နာမ၊ မည်သည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။

သတ္တိပ္ပဟာရဒုက္ခာဓိမတ္တဒုက္ခဿ၊ ရင်ဝ၌ လှံမထိုးဆွခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲထက် ကဲလွန်သောဆင်းရဲ၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းဖြစ်သော။ ယံ အဉ္ဇလိကမ္မသာဒိယနံ၊ အကြင်ဒါယကာတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို သာယာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ တသ္မိံ အဉ္ဇလိကမ္မသာဒိယနေ၊ ကြောင့်၊ အသီလဿ၊ အား။ သုခံ၊ သည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။

အသံယတဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်သော ဒုဿီလသည်။ ယေန၊ အကြင်သက်န်းကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ နိရယေ၊ ၌။ ဇလိတအယောပဋ္ဋသမ္ဖဿော၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်သောသံပြားဖြင့် ရစ်ပတ်ခြင်းအတွေ့ကို။ စိရံ၊ စွာ။ အနုဘဝိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အသံယတဿ၊ သော။ တဿ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ တသ္မိံ စီဝရပရိဘောဂေ၊ ၌၊ ဝါ၊ ကြောင့်။ သုခံ၊ သည်[၁]။ ကိံ နာမ အတ္ထိ၊ နည်း။ ဝါ၊ ကိံ နာမ သုခံ၊ ကို။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။

အသီလဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ဆွမ်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်သော။ အယောဂုဠာ၊ သံတွေတို့ကို။ စိရရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဂိလိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သော ပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ မဓုရောပိ၊ ကောင်းသော အရသာရှိပါသော်လည်း။ တဿ အသီလဿ၊ အား။ ဟလာဟလဝိသူ-

---

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်၌ စီဝရပရိဘောဂသုခံ-ဟု သမာသ်စပ်လျက်ရှိ၏။ ပရိဘောဂေ-မှ ဧ-ကို အ-ပြု၍ သန္ဓိစပ်ထားသည်ဟု ကြံရာ၏၊ သို့မဟုတ် အောက်ပါအတိုင်းမူလည်း အနက်ယောဇနာသင့်၏။

အသံယတဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်သော ဒုဿီလသည်။ ယေန စီဝရပရိဘောဂသုခေန၊ အကြင်သက်န်းကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရယေ၊ ၌။ ဇလိတ။ပ။ သမ္ဖဿော၊ ကို။ စိရံ၊ စွာ။ အနုဘဝိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်၏၊ ဝါ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ အသံယတဿ၊ သော။ တဿ၊ ၏။ တံ စီဝရပရိဘောဂသုခံ၊ သည်။ ကိံ နာမ သုခံ၊ အဘယ်မည်သော ချမ်းသာပေနည်း၊ ဝါ၊ ချမ်းသာမဟုတ် ဆင်းရဲသာတည်း။ (ဆ-သံ-သော)

ပမော၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်လျှင် ဥပမာရှိ၏၊ ဝါ၊ အဆိပ်နှင့်တူပေ၏။

ယံ၊ အကြင်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို သုံးဆောင်သော ဒုဿီလရဟန်းကို။ ယံ-ယေန မဉ္စပီဌပရိဘောဂေန၊ ဖြင့်။ ဇလိတအယောမဉ္စပီဌာနိ၊ တို့သည်။ (နိရယေ၊ ၌။) စိရံ၊ စွာ။ ဗာဓိဿန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်လတံ့။ တဿ အသီလိနော၊ ၏။ သော မဉ္စပီဌပရိဘောဂေါ၊ သည်။ သုခသမ္မ-တောပိ၊ သော်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းသာ ဖြစ်၏။

ယေန၊ အကြင် ဒုဿီလရဟန်းသည်။ (တနည်း) ယေန၊ အကြင် ကိန်းအောင်းမှေ့လျော် နေပျော်ခြင်းဖြင့်။ ဇလိတေသု၊ ကုန်သော။ အယောကုမ္ဘိမဇ္ဈေသု၊ တို့၌။ နိဝသိတဗ္ဗံ၊ နေရရာ၏။ သဒ္ဓါဒေယျမ္ပိ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ တဿ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ သာ နိဝါသရတိ၊ ထို ကိန်းအောင်းမှေ့လျော် နေပျော်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိလှည့် အံ့နည်း။

ယံ၊ အကြင် ဒုဿီလရဟန်းယုတ်ကို။ သင်္ကဿရသမာစာရောတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း ။ပ။ အန္တောပူတီတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ နိန္ဒန္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလျက်။ လောကဂရု၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ချစ်ရှင်ဘုရားသည်။ အာဟ၊ ပြီ။

အသညတဿ၊ သော။ အသမဏဿ၊ ရဟန်းကောင်းမဟုတ်ပဲလျက်။ သမဏဇနဝေသဓာရိဿ၊ ရဟန်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း၏ အသွင်ကို ဆောင်ထသော။ အတ္တာနံဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ ဟန္တဿ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ (တနည်း) သမဏဇနဝေသဓာရိဿ၊ ဆောင်လျက်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ၏အတ္တဘောကို။ ဝဟန္တဿ၊ မွေးမြူလျက်ဆောင်သော။ တဿ ဒုဿီ-လဿ၊ ၏။ ဥပဟတံ၊ သီလဗျသနဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော။ ခတံ၊ ကုသိုလ်မူလကို တူးဖြိုသဖြင့် မိမိကိုပင် တူးဖြိုတတ်သော။ (တနည်း) (ဂုဏသရီရေ) ကျေးဇူးအပေါင်းဟူသောကိုယ်၌။) ခတံ- ခဏိတံ၊ တူးဖြိုရွေဖွဲ့၍ ရအပ်၊ သော။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဓိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာအပ်စွ၊ ဝါ၊ ထွီထွီအမှုကိုပြုအပ်စွ။ (တနည်း) ဇီဝိတံ-ဇီဝိတဿ၊ အား။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ တည်း။

[၅၅] ဣဓ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ မဏ္ဍနကာမာ၊ တန်းဆာဆင်လိုသော လုလင်ပျိုတို့သည်။ ဂူထံ၊ ကို။ ဝိဝဇ္ဇယန္တိ ဝိယ၊ ကြဉ်ကုန်သကဲ့သို့။ ကုဏပံ၊ ကို။ ဝိဝဇ္ဇယန္တိ ဝိယ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင်ဒုဿီလရဟန်းကို၊ ဝါ၊ အကြင်မိစ္ဆာဇီဝိတကို။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ သန္တော၊ တို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇယန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဒုဿီလရဟန်း၏။ တံ ဇီဝိတံ၊ ထိုမိစ္ဆာဇီဝိတသည်။ ကိံ၊ နည်း။

ဒုဿီလော၊ သည်။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ အတ္တာနုဝါဒစသော အလုံးစုံသော ဘေးတို့မှ။ အမုတ္တော၊ မလွတ်။ သဗ္ဗေဟိ အဓိဂမသုခေဟိ၊ (ဥပစာရ ဈာန်ကိုစ၍) အလုံးစုံသောအဓိဂမသုခတို့မှ။ မုတ္တော၊ လက်လွတ်၏။ သုပိဟိတသဂ္ဂဒွါရော၊ (ကျည်းသေခတ်သို့) အလွန်မြဲစွာပိတ်အပ်သော နတ်ရွာတံခါးရှိ၏။ အပါယမဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာရူဠှော၊ စင်စစ်တက်သွား၏။

ကာရုဏိကဇနဿ၊ ကရုဏာကြီးသောသူ၏။ ကရုဏာယ၊ ၏။ ဝတ္ထုဘူတော၊ အာရုံဖြစ်သော။ ဒုဿီလသမော၊ တူသော။ အညော၊ သူမှ တပါးသော။ ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော့အံ့နည်း။ နတ္ထိ၊ ပြီ။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒုဿီလတာယ၊ ၏၊ ဝါ၊ ၌။ ဒေါသာ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဗဟုဝိဓာ၊ ကုန်၏။

ဣတိ ဝေမာဒိနာ၊ သော။ ပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ သီလဝိပတ္တိယံ၊ ၌။ အာဒီနဝဒဿနဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရဝိပရီတတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားမှပြန်သော (မနာပေါ ဟောတိ ဒေဝမနုဿာနံ စသော) ပကာရဖြင့် ။ပ။ အာနိသံသဒဿနဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိစ-အပရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။

ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ သီလံ၊ သည်။ သုနိမ္မလံ၊ လွန်စွာ အညစ်အကြေးကင်း၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပတ္တစီဝရဓာရဏံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်းသည်။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ သဖလာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်တိုက်သည်။ ရဝိံ၊ နေ၏အရောင်အလင်းသို့။ နာဝဂါဟတိ ဝိယ၊ မသက်ဝင်နိုင်သကဲ့သို့။ သုဒ္ဓသီလဿ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အတ္တာနုဝါဒါဒိဘယံ၊ သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသို့။ နာဝဂါဟတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်။

ပဘာသမ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စန္ဒော၊ သည်။ ဂဂနေ၊ ၌။ သောဘတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တပေါဝနေ၊ မြိုးခြံစွာကျင့်ရာဖြစ်သော သာသနာတော်ဟူသော အင်ကြင်းတော၌။ သောဘမာနော၊ တင့်တယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သီလဝန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကာယဂန္ဓောပိ၊ ကိုယ်အနံ့သည်လည်း။ ဒေဝါနံ အပိ၊ နတ်တို့၏သော်လည်း။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ပြုတုံသေး၏။ သီလဂန္ဓေ၊ ၌ကား။ ကာ ကထာဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

သီလဂန္ဓော၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓဇာတာနံ၊ တို့၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ အဘိဘုယျတိ၊ နှိမ်နင်းနိုင်၏။ အဝိဃာတီ၊ အဆီးအတားအပိတ်အပင်မရှိမူ၍။ သဗ္ဗာ ဒိသာ၊ တို့သို့။ ပဝါယတိ၊ လှိုင်၏။

သီလဝန္တေ၊ ၌။ ကတာ၊ ကုန်သော။ ကာရာ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ အပ္ပကာပိ၊ အနည်းဖြစ်ကုန်လျှင်းမူလည်း။ မဟပ္ဖလာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ·တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဝါ၊ သည်။ ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သီလဝန္တံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ ဝဓဗန္ဓစသော ထက်ဝန်းကျင် နှိပ်စက်တတ်သော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။ နဗာဓန္တိ၊ ကုန်။ သီလဝါ၊ သည်။ သမ္ပရာယိကဒုက္ခာနံ၊ တို့၏။ မူလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောဒုသီလျကို။ ခနတိ၊ တူးဖြိုဖျက်ဆီးနိုင်၏။

မနုဿေသု၊ တို့၌။ ယာ သမ္ပတ္တိ၊ ၎င်း။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ယာ သမ္ပဒါ စ၊ ၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဣစ္ဆတော၊ အလိုရှိလတ်သော်။ သမ္ပန္နသီလဿ၊ အား။ ဒုလ္လဘာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အစ္စန္တသန္တာ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍၊ ဝါ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ စင်စစ်ငြိမ်းအေးသော။ ယာ ပန အယံ နိဗ္ဗာနသမ္ပဒါ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်သည်ကား။ အတ္ထိ၊ ၏။ သမ္ပန္နသီလဿ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ တမေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန် စည်းစိမ်သို့သာလျှင်။ အနုဓာဝတိ၊ အစဉ်ပြေးဝင်၏။

ဣတိ ဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိမူလမှိ၊ အလုံးစုံသော လောကီလောကုတ္တရာစည်းစိမ်တို့၏ မူလဖြစ်သော။

သီလမှိ၊ ၌။ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ များစွာသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော။ အာနိသံသံ၊ ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ထင်စွာပြရာ၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် စကားတရပ် ပြီးလတ်သတည်း။

ဟိ၊ အာနိသံသပြကျိုးကို ဆိုအံ့။ ဝေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဝိဘာဝယတော၊ ထင်စွာပြသော ရဟန်း၏။ မာနသံ၊ သည်။ သီလ-ဝိပတ္တိတော၊ သီလပျက်အံ့သည်မှ။ ဥဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ညာဏ်ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်၍။ သီလသမ္ပတ္တိနိန္နံ၊ သို့ညွှတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ-ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ၏။ ဣမံ အာဒီနဝဥ္စ၊ ကိုရင်း။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ ၏။ ဣမံ အာနိသံသဥ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒိသွာ၊ ရှု၍၊ ဝါ၊ မြော်မြင်၍။ သဗ္ဗာဒရေန၊ အခါခပ်သိမ်းရိုသေသဖြင့်။ (တနည်း) သဗ္ဗံ၊ သော။ သီလံ၊ ကို။ အာဒရေန၊ ဖြင့်။ ဝေါဒါပေတဗ္ဗံ၊ ဖြူစင်စေအပ်၏၊ ဝါ၊ သုတ်သင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့သော စကားရပ်ဖြင့် သီလနိဒ္ဒေသ အပြီးသို့ ရောက်လတ်ပြီ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တွောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဒါ, အနက်အစဉ်ဖြင့်။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော့တိ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဟူသောဤဂါထာ၌။ သီလသမာဓိပညာမုခေန၊ ပညာကို ပဓာနပြုသဖြင့်။ ဒေသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ သီလံ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ပရိဒီပိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဣတိ အယံ ဝစနဝစနီယက္ကမော၊ ဤဆို အပ်ပြီးသော သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်သည်။ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ၊ သူတော်ကောင်းအပေါင်း တို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ကတေ၊ စီရင်အပ်သော။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ သီလနိဒ္ဒေသော နာမ၊ မည်သော။ ပဌမော၊ သော။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အခဏ်းအပိုင်းတည်း။

သီလနိဒ္ဒေသော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ လုံးစုံမကြွင်း ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လတ်ပြီ။

၂-စုတက်နိဒ္ဒေသ (၅၇-၈)

သာမာရကထာ

[၅၇] ၂၂။ (သီလနိဒ္ဒေသ၏ အခြားမဲ့၌ ပြအပ်သော စုတက်နိဒ္ဒေသ၌ အနုတ္တာနတ္ထယောဇနာကို အကျဉ်းဖြင့်သာ ရေးလတ်အံ့။) ဧတ္တာဒိနိ၊ (သီလနိဒ္ဒေသကို ဆိုရာ ကာလ၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော) ယခုအခါ၌။ အပ္ပိစ္ဆတာ-သန္တုဋ္ဌိတာဒိဟိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာ အစရှိကုန်သော။ (သန္တုဋ္ဌိတာ-၌ 'တာ'ကား သ္ဝတ္ထတည်း) ယေဟိ ဂုဏေဟိ၊ အကြင် ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တို့ကြောင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ သီလဿ၊ ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ ဂုဏေ၊ တို့ကို။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဒိန္နသီလေန၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော သီလရှိသော။ ယောဂိနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ယှဉ်သော လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်။ စုတင်္ဂသမာဒါနံ၊ စုတင်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့၊ ဝါ၊ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ စုတင်္ဂသမာဒါနဖြစ်လတ်သော်။ အဿ ယောဂိနော၊ ၏။ အပ္ပိစ္ဆတာ။ပ။ ဝိက္ခာလိတမလံ၊ အလိုနည်းခြင်း, ရောင့်ရဲခြင်း, ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင်ပြုခြင်း, ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေခြင်း, ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း,အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိခြင်း, မွေးမြူလွယ်ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော ရေဖြင့် ဆေးလျှော် အပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ရှိသော။ သီလဉ္စေဝ၊ သည်လည်း။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝတာနိ စ၊ စုတဓမ္မအကျင့်တို့သည်လည်း။ သမ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ (သီလစင်ကြယ်ခြင်း စုတင်ပြည့်စုံခြင်း) ဖြစ်လတ်သော်။ အနဝဇ္ဇသီလဗ္ဗတဂုဏ-ပရိသုဒ္ဓသဗ္ဗသမာစာရော၊ အပြစ်မရှိသော သီလ စုတဓမ္မအကျင့်ဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော အလုံးစုံသော အကျင့်ရှိသော ယောဂီသည်။ ပေါရာဏေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားအစရှိသော အရှင်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ အရိယဝံသတ္တယေ၊ အရိယဝံသ အကျင့်တရား သုံးပါးအပေါင်း၌ ။ပ။ ဘာဝနာရာမတာသင်္ခါတဿ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ အရိယဝံသဿ စ၊ ကိုလည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိဂမာရဟော၊ ရခြင်းငှါထိုက်သည်။

ဘဝိဿတိ၊ လတ့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓုတင်ကထံ၊ ကို။ အာရဘိဿာမ၊ အံ့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဖရိစ္စတ္တလောကာမိသာနံ၊ စွန့်အပ်ပြီးသော လာဘသက္ကာရစသော လောကာမိသ ရှိကုန်သော ။ပ။ အနုလောမပဋိပဒံယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းအား လျော်သော ဝိပဿနာဘာဝနာ အကျင့်ကိုသာလျှင်။ အာရာဓေတုကာမာနံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့အား ။ပ။ ဣဒံ ဣမာနိ၊ ဤတဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်တို့သည်။ သေယျထာ-ကတမာနိ၊ ကား။ ပံသုကူလိကင်္ဂံ၊ ပံသုကူလိကဓုတင်ရင်း။ပ။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂံ၊ နေသဇ္ဇိကဓုတင်ရင်း။ ဣတိ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုတဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်တို့၌။

အတ္ထတော စ၊ ဝစနတ္ထအားဖြင့်ရင်း။ လက္ခဏာဒိဟိ၊ လက္ခဏာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ရင်း။ သမာဒါနဝိဓာနတော၊ ဆောက်တည်ခြင်း ကျင့်အပ်သည်ကို စီရင်ခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ ပဘေဒတော၊ ဥက္ကဋ္ဌ အစရှိသော အပြားအားဖြင့်ရင်း။ ဘေဒတော စ၊ ဓုတင်တို့၏ ပျက်ခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ တဿ တဿာနိသံသတော၊ ထိုထိုဓုတင်တို့၏ အကျိုးကိုပြသောအားဖြင့်ရင်း။ပ။ ဓုတာဒီနံ၊ ဓုတစသည်တို့ကို။ ဝိဘာဂတော စ၊ ခွဲခြမ်း၍ ပြသောအားဖြင့်ရင်း။ သမာသဗျာသတော စာပိ၊ အကျဉ်းအကျယ်အားဖြင့်ရင်း၊ ဝါ၊ ချုံးခြင်းချဲ့ခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ပ။

၂၃။ တတ္ထ၊ ထိုဝစနတ္ထအစရှိသည်တို့တွင်။ တာဝ၊ လက္ခဏာစသည်တို့၏ ရှေးဦးစွာ။ အတ္ထတောတိ၊ ဟူရာ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယံ စီဝရံ၊ သည်။ ရထိက ။ပ။ ဒီနံ၊ ရထားလမ်းမ, သုသာန်, အမှိုက်ပုံ အစရှိသည်တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌။ ပံသူနံ၊ မြေမှုန့်တို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌိတတ္တာ၊ ပစ်စွန့်ထား၍ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတဋ္ဌေန-ဥဿိတဋ္ဌေန၊ လွှမ်း၍ မြင့်တက်ခြင်း အနက်ဖြင့်။ တေသု တေသု၊ ထိုထို အမှိုက်ပုံစသည်တို့၌။ ပံသုကူလမိဝ၊ မြေမှုန့်တို့၏ အထက်၌ လွှားသကဲ့သို့ လွှမ်း၍ မြင့်တက်သကဲ့သို့။ (ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံ စီဝရံ၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ မည်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ယံ စီဝရံ၊ သည်။ ပံသု ဝိယ၊ သုသာန် အစရှိသော တည်ရာမြေကဲ့သို့။ ကုစ္ဆိတဘာဝံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အဖြစ်သို့။ ဥလတိ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပံသုကူလံ၊

မည်၏။ ကုစ္ဆိတဘာဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ လဒ္ဓနိဗ္ဗစနဿ၊ ရအပ်သော ဝိဂြိုဟ်ရှိသော။ ပံသုကူလဿ၊ ပံသုကူသက်န်းကို။ ဓာရဏံ၊ ဆောင်ခြင်း။ ပံသုကူလံ၊ ဆောင်ခြင်း။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ တံ၊ ထိုပံသုကူသက်န်းကို ဆောင်ခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ အလေ့သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ပံသုကူလိကော၊ မည်၏။ ပံသုကူလိကဿ၊ ၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း။ပ။ ကာရဏံ၊ ကို။ အင်္ဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယေန သမာဒါနေန၊ အကြင် ဆောက်တည်ကြောင်းစေတနာ ဟူသော ဓမ္မကြောင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ပံသုကူလိကော၊ ကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤပံသုကူလိကင်္ဂ ဟူသော အမည်သည်။ တဿ၊ ထိုဆောက်တည်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာဟူသော ဓမ္မ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဧတေနေဝ နယေန၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထနည်းဖြင့်ပင်လျှင်။ သင်္ဃာဋိ ။ပ။ သခ်ါတံ၊ ဒုကုဋ္ဌ်, ကိုယ်ဝတ်, သင်းပိုင်ဟု ဆိုအပ်သော။ တိစီဝရံ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တေစီဝရိကော၊ မည်၏။ပ။

[၅၀] ပန၊ ပါး။ ဘိက္ခာသခ်ါတာနံ၊ ခံအပ်သော ဆွမ်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ အာမိသပိဏ္ဍာနံ၊ အာမိသဖြစ်သော ဆွမ်းတို့၏။ ပါတော၊ သပိတ်၌ကျခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ မည်၏။ ပရေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်။ ဒိန္နာနံ၊ လှူအပ်ကုန်သော။ ပိဏ္ဍာနံ၊ ဆွမ်းတို့၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ နိပတနံ၊ ကျခြင်း။ပ။ တံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုပိဏ္ဍပါတကို။ တံ တံ ကုလံ၊ ထိုထိုဒါယကာအိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဉ္ဆတိ ဂဝေသတိ၊ ရှာမှီးတတ်၏။ ဣဘိ၊ ကြောင့်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဧတဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပတိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ လှည့်လည်ခြင်းဟူသော။ ဝတံ၊ အကျင့်ဝတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတီ၊ မည်၏။ ပတိ-တုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ။ပ။

အဝခဏ္ဍနံ၊ အိမ်စဉ်ပြတ်ခြင်းကို။ ဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဒါနတော၊ အိမ်စဉ်ပြတ်ခြင်းမှ။ အပေတံ၊ ကင်းသည်တည်း။ အပဒါနံ၊ သည်။ အနဝ-ခဏ္ဍနံ၊ အိမ်စဉ်မပြတ်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ယံ စရဏံ၊ အကြင်လှည့်လည်ခြင်းသည်။ အပဒါနေန၊ အိမ်စဉ်မပြတ်ခြင်းနှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ စရဏံ၊ သည်။ သပဒါနံ၊ မည်၏။ အနုဃရံ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၌။ အဝခဏ္ဍနရဟိတံ၊ အစဉ်ပြတ်ခြင်းမှကင်းသော သွားခြင်း။ ပ။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်ပြတ်ခြင်းကင်းသည်နှင့်တကွ။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ လှည့်လည်ခြင်းဟူသော။ ဣဒံ သီလံ၊ သည်။ အဿ၊ အား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ သပဒါနစာရီ၊ မည်၏။ ပ။

ဧကာသနေ၊ တထိုင်တည်းသော ဣရိယာပုထ်၌သာ။ ဘောဇနံ၊ ဘုဉ်း ပေးခြင်းတည်း။ ဧကာသနံ၊ ခြင်း။ အဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတထိုင်တည်း၌သာ ဘုဉ်းပေးခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ အလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ဧကာသနိကော၊ မည်၏။ ပ။

ဒုတိယဘာဇနဿ၊ ၏။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဧကသ္မိံယေဝ ပတ္တေ၊ တလုံးတည်းသော သပိတ်၌သာလျှင်။ ပိဏ္ဍော၊ ထည့် အပ်သော ဆွမ်းတည်း။ ပတ္တပိဏ္ဍော၊ ဆွမ်း။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ပတ္တပိဏ္ဍ-ဂဟဏေ၊ တသပိတ်တည်း၌ ဆွမ်းကိုယူခြင်း ဘုဉ်းပေးခြင်း၌။ ပတ္တပိဏ္ဍ-သညံ၊ ပတ္တပိဏ္ဍဟူသော အမည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဿ၊ အား။ ပတ္တ-ပိဏ္ဍော၊ တသပိတ်တည်း၌ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပတ္တပိဏ္ဍိကော၊ မည်၏။ ပ။

ခလုတိသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဋိသေဓတ္တော၊ ၌။ (ပဝတ္တော၊ သော။) နိပါတော၊ တည်း။ ပဝါရိတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်။ သတာ-သန္တေန၊ ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်မှ နောက်၌။ လဒ္ဓံ၊ သော။ ဘတ္တံ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ တဿ ပစ္ဆာဘတ္တဿ၊ ထို ပစ္ဆာ-ဘတ်ကို။ ဘောဇနံ၊ ဝိနည်းကံပြု၍ စားခြင်းတည်း။ ပစ္ဆာဘတ္တဘောဇနံ၊ ခြင်း။ တသ္မိံ ပစ္ဆာဘတ္တဘောဇနေ၊ ၌။ ပစ္ဆာဘတ္တသညံ၊ ပစ္ဆာဘတ္တဟူ သော အမည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဿ၊ ၏။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်မှ နောက်၌ ရအပ်သောဘတ်ကို ဝိနည်းကံပြု၍ ဘုဉ်းပေးခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (အဿာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊

သော၊ သော၊ သည်။) ပစ္စာဘတ္တိကော၊ မည်၏။ ပစ္စာဘတ္တိကော၊ ပဝါ-ရိတ်သင့်သည်မှနောက်၌ ရအပ်သောဘတ်ကို ဝိနည်းကံပြု၍ ဘုဉ်းပေးခြင်းအလေ့ရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ခလုပစ္စာဘတ္တိကော၊ မဟုတ်။ တေံ၊ ဤခလု-ပစ္စာဘတ္တိကဟူသော အမည်သည်။ သမာဒါနဝသေန၊ ဓုတင် ဆောက်တည်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တာတိရိတ္တဘောဇနေဿ၊ ပယ်အပ်သောအတိရိတ္တဘောဇဉ်ရှိသော ရဟန်း၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဧဝံ-ကား သေသ) ခလူတိ၊ ကား။ ဧကော၊ သော။ သကုဏော၊ တည်း။ သော၊ သည်။ မုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ဖလံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုယူသောသစ်သီးသည်။ ပတိတေ၊ လွတ်၍ကျခဲ့သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ အညံ၊ တပါးသောသစ်သီးကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။ အယမ္ပိ၊ ဤယောဂီသည်လည်း။ တာဒိသော၊ ထိုငှက်နှင့် တူသော သဘောအလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့သဘောအလေ့ရှိသောကြောင့်။ ခလုပစ္စာဘတ္တိကော၊ မည်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အင်္ဂံ၊ တည်း။ ခလုပစ္စာဘတ္တိကင်္ဂံ၊ အကြောင်း။

အဿ၊ အား။ အရညေ၊ ၌။ နိဝါသော၊ နေခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ အလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ အာရညိကော၊ မည်၏။ပ။

အဗ္ဘော၊ပ။ဝေ်သုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤ ရုက္ခမူလိကင်္ဂ၌ ဆိုအပ်သော နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၅၉] ယဒေဝ၊ အကြင်ကျောင်းကိုလျှင်။ သန္ထတံ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ မဆွလက်မှန် ညွှန်အပ်သည်တည်း။ ယထာသန္ထတံ၊ အကြင်သို့သော မဆွလက်မှန် ညွှန်အပ်သောကျောင်း။ တေံ၊ ဤယထာသန္ထတဟူသော အမည်သည်။ ဣဒံ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်။ တုယှံ၊ အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဌမံ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသေနာသနဿ၊ လက်မှန်အစ ညွှန်ပြအပ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တသ္မိံ ယထာသန္ထတေ၊ ထိုသို့ မဆွလက်မှန် ညွှန်အပ် ရောက်စေအပ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ၊ ဝါ၊ နေခြင်းသည်။ အဿ၊ ၏။ သီလံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ယထာသန္ထတိကော၊ မည်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အင်္ဂံ၊ တည်း ။ပ။

အဿ၊ ၏။ သယနံ၊ လျောင်းအိပ်ခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ထိုင်ခြင်းလျှင် ပြခန်းသော ဣရိယာ-ပုထ်ဖြင့်။ ဝိဟရိတုံ၊ ၄။ ဝါ၊ သီတင်းသုံးနေခြင်းဟူသော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ နေသဇ္ဇိကော၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အင်္ဂံ၊ တည်း ။ပ။

ပန၊ အသာဓာရဏမှတပါး သာဓာရဏကိုဆိုအံ့။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသနိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပံသုကူလိကင်္ဂစသည်တို့သည်။ တေန တေန သမာဒါနေန၊ ထိုထို ပံသုကူလိကင်္ဂစသည်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ ဓုတကိလေသတ္တာ၊ (တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့်) ခါအပ် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတဿ၊ တဏှာစသော ကိလေသာကို ခါပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကိလေသဓုနနတော၊ ကိလေသာကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတန္တိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ ဉာဏံ၊ သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုပံသုကူလိကင် သမာဒါနစသည်တို့၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ တာနိ၊ ထိုပံသုကူလိကင် သမာဒါနစသည်တို့သည်။ ပဋိပက္ခနိဒ္ဓုနနတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဓုတာနိ စ၊ ဓုတမည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပတ္တိယာ၊ သီလစသော သမ္မာပဋိပတ်၏။ အင်္ဂါနိ စ၊ အကြောင်းတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ တဆဲ့သုံးပါးသော ဓုတင်တို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ သဗ္ဗာနေဝ၊ ကုန်သော။ တေသနိ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ သမာဒါနစေတနာလက္ခဏာနိ၊ ဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာလျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိကုန်၏၊ (ဝိညာတ အဝိညာတအားဖြင့် လက္ခဏ လက္ခဏဝန္တကိုယူ) ဝါ၊ ဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာ၏ အဖြစ်လျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ မှတ်အပ်သောလက္ခဏာရှိကုန်၏၊ ဝါ၊

ဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဟူ၍ မှတ်အပ်ကုန်၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ ယော ။ပ။ တံ ဝတ္ထုုတိ၊ ဟူသော။ တေ-ဝစနံ၊ ကို။ (အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။) ဝုတ္တမ္ပိ၊ ၏။

[ယော၊ အကြင် ကတ္တားဖြစ်သော အနက်သဘောသည်။ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ သော၊ ထိုကတ္တားဖြစ်သော အနက်သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ တည်း။ ယေန၊ အကြင် ကရိုဏ်းဖြစ်သောသမ္ပယုတ်တရားဖြင့်[၁]။ သမာဒိယတိ၊ ၏။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုကရိုဏ်းဖြစ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်[၁]။ စိတ္တစေတသိကာ၊ စိတ်စေတသိက်တို့တည်း။ ယာ သမာဒါနစေတနာ၊ အကြင် ဆောက်တည်ကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသမာဒါနစေတနာသည်။ ဓုတင်္ဂံ၊ မည်၏။ ယံ၊ အကြင် ကံဖြစ်သော အနက်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ တံ၊ ထိုပယ်အပ်သော ကံဖြစ်သောအနက်သည်။ ဝတ္ထု၊ တည်း။]

စ၊ တပါး။ သဗ္ဗာနေဝ၊ ကုန်သော။ တောနိ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ လောလုပ္ပဝိဒ္ဓံသနရသာနိ၊ (ကုသိုလ်ဘဏ္ဍာကို လွန်စွာ လုယက်တတ်သော) လောလုပ္ပတဏှာကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏[၂]။

နိလ္လောလုပ္ပဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာနိ၊ လောလုပ္ပတဏှာကင်းသည်၏ အဖြစ် ဖြင့် ညဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ လောလုပ္ပကင်းသော အဖြစ်

၁-သမာဒိယတိ တေနာတိ သမာဒါနံ-၌ တေန-ကိုရည်၍ ယေန-ဟု ဧတ္တဝုပေက္ခ ကေဝုစ်ဆိုသည်၊ တရားကိုယ်များသည်ကိုရည်၍ တေ ဓမ္မာ-ဟု ဒဗ္ဗာပေက္ခ ဗဟုဝုစ် ဆိုသည်။ (ပြည်)

၂-အတ္တနာ ပရမုခေန စ ကုသလဘဏ္ဍံ လုပ္ပတိ ဝိလုပ္ပတီတိ လောလုပ္ပေါ။ မိမိကိုယ်ကို အကြောင်းပြု၍ တဏှာဖြစ်သည်ကို အတ္တနာ လုပ္ပတိ ဆိုသည်၊ သားမယား ကျေးကျွန် စသည်အတွက် တဏှာဖြစ်သည်ကို ပရမုခေန ဆိုသည်၊ ရူပရူပ ပဒဋ္ဌာနပဒ်တို့ကဲ့သို့ လုပ္ပလုပ္ပ ဆိုလိုလျက် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် လောလုပ္ပဟုပြီးသည်။ ဤကား ဋီကာကိုမှီ၍ ပြည်မှုင်းပြဆိုသော အမှာစကားပေတည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-၇၀ သုတ်၌ လုပလုပမှ လောလုပေါဟု ရုပ်ပြီး ပုံကိုပြထား၏။ ဤအရာ၌ လုဘလုဘမှ လောလုဘောဟု ပြီးစေ၍ တဖန် ၎င်းမှ ဘ,ကို ပ,ပြု၍ လောလုပေါ ပြီးသည်ဟူ၍လည်း ကြံသင့်၏။ သို့မှ အလွန်လိုချင်မက်မောသော လောဘတဏှာအရနှင့် သာ၍ သင့်လျော်ပေမည်။ ထိုပြင် ဋီကာ၌ အတ္တနာ ပရမုခေန ဟူရာတွင်လည်း အတ္တနာအရ တဏှာကိုယူ၍ ပရမုခေနအရ တဏှာလျှင် ဥပနိဿယရှိသော ဒေါသ, မာန, ဣဿာ, မစ္ဆရိယစသည်တို့ကိုယူလျှင် ယုတ္တတရ ဖြစ်ရာ၏။ တဏှာက မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်း ဖျက်ဆီးသည်၊ မိမိ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော ဒေါသ, မာနစသည်တို့ ဖြင့်လည်း ဖျက်ဆီးသည်ဟု ယူရာ၏။ (ဆ-သံသော)

ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ အရိယဝံသပဋိပဒါနုနိ၊ စင်ကြယ်သောသီလစသော သဒ္ဓမ္မလျှင် နီးသောအကြောင်းရှိကုန်၏[၁]။

ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ ဓုတင်္ဂေသု၊ တို့၌။ လက္ခဏာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ သမာဒါနဝိဓာနပဘေဒတိအာဒီသု၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသု၊ ငါးဌာနတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗာနေဝ၊ ကုန်သော။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ဓရမာနေ၊ သက်တော် ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်။ ဘဂဝတောဝ၊ သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ သမာ-ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ (လိုက်) ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ နိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးလတ်သော်။ မဟာသာဝကဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ တသ္မိံ၊ ထိုမဟာသာဝကသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပ။ ကေသင်္ဂီတိကဿ၊ ငါးနိကာယ်တို့တွင် တပါးပါးသော နိကာယ်ကိုဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ကောဂမဿ-ကား ဋီကာမလာ၊ အနက်တူ၏)။ ပ။ ဧတ္ထ၊ ဤမိမိအလိုလိုလည်း ဆောက်တည်ခြင်း၏ ရောက်ရာ၌။ ပ။ ဝတ္တု၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁-ပံသုကူလိကင်္ဂကထာ

၂၄။ ။ပ။ ဂဟပတိဒါနစီဝရံ၊ အိမ်ရှင်ဟုဆိုအပ်သော ဒါယကာလှူ အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပယ်ပါ၏။ ပံသုကူလိကင်္ဂံ၊ ပံသုကူကို ဆောင်ခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ [၆၀] သမာဒိ-ယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသု ဒွီသု ဝစနေသု၊ ဤနှစ်ခွန်း သော စကားတို့တွင်။ အညတရေန၊ တခွန်းခွန်းသောစကားဖြင့်။ သမာ-ဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအစီရင်သည်။ ဧတ္ထ ပံသုကူလိကင်္ဂေ၊ ၌။ တာဝ၊ ဝိဓာနပဘေဒစသည်၏ရှေးဦးစွာ။ သမာ-ဒါနံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းအစီအရင်တည်း။

ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နဓုတင်္ဂေန၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီးသော ဓုတင်ရှိသော။ တေန-ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သောသာနိကံ၊ သုသာန်၌ရအပ်

၁-အရိယဝံသပဋိပဒါနုနီတိ ပရိသုဒ္ဓသီလာဒိသဒ္ဓမ္မပဋိပဒါနုနီ- ဋီကာဖွင့်ရကား အပ္ပိစ္ဆတာဒိ ရှိသည် အပိုမှတ်။ (ပြည်)

သော ပုဆိုးရင်း၊ ဝါ၊ သုသာန်၌ တစုံတယောက်သောသူသည် ပစ်ချအပ်သော ပုဆိုးရင်း။ ပါပဏိကံ၊ အိမ်ဈေးတံခါး၌ရအပ်သော ပုဆိုးရင်း။ ရထိယစောဠံ၊ ရထားလမ်းမ၌ ပစ်စွန့်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သင်္ကာရစောဠံ၊ အမှိုက်ပုံ၌ပစ်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သောတ္ထိယံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို သုတ်၍ပစ်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ နှာနစောဠံ၊ ရေချိုးပြီးသော် စွန့်ပစ်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ တိတ္ထစောဠံ၊ ရေချိုးဆိပ်၌ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဂတပစ္စာဂတံ၊ သုသာန်သို့ အသွားအပြန်ဝတ်၍ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ အဂ္ဂိဍဍှံ၊ မီးလောင်ရာရှိ၍ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဂေါခါယိတံ၊ နွား ဝါးရာရှိသော ပုဆိုးရင်း။ ဥပစိကာခါယိတံ၊ ခြခဲရာရှိသော ပုဆိုးရင်း။ ဥန္ဒူရခါယိတံ၊ ကြွက်ခဲရာရှိသော ပုဆိုးရင်း။ အန္တစ္ဆိန္နံ၊ အနားပြတ်သော ပုဆိုးရင်း။ ဒသာစ္ဆိန္နံ၊ အဆာပြတ်သော ပုဆိုးရင်း။ ဓဇာဟဋံ၊ တံခွန်အလံ ထူသော ပုဆိုးရင်း။ ထူပစီဝရံ၊ တောင်ပို့ကိုရစ်၍ ပူဇော်အပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သမဏစီဝရံ၊ ရဟန်းသည် ပစ်အပ်သော သင်္ကန်းရင်း။ အာဘိသေကိကံ၊ မင်း၏အဘိသိက်ခံရာအရပ်၌ စွန့်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဣဒ္ဓိမယံ၊ ဧဟိဘိက္ခုသင်္ကန်းရင်း။ ပန္ထိကံ၊ ခရီး၌ကျနေသောပုဆိုးရင်း။ ဝါတာဟဋံ၊ လေခတ်၍ဆောင်လာသောပုဆိုးရင်း။ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ နတ်တို့ပေးလှူအပ်သော ပုဆိုးရင်း။ သာမုဒ္ဒိယံ၊ သမုဒ္ဒရာတံပိုးတို့သည် ကြည်းသို့ပစ်တင်အပ်သောပုဆိုးရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေသု၊ ဤနှစ်ဆဲ့သုံးမျိုးသော သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ စီဝရံ၊ တမျိုးမျိုးသောသင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကောက်၍။ ဖာလေတွာ၊ ဆုတ်၍။ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနံ၊ ဆွေးမြည့်ရာအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ထိရဋ္ဌာနာနိ၊ ခိုင်နိုင်ရာအရပ်တို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဖွပ်လျှော်၍။ စီဝရံ ကတွာ၊ သင်္ကန်းချုပ်၍။ ပေါရာဏံ ဂဟပတိစီဝရံ၊ အဟောင်းဖြစ်သောဂဟပတိသင်္ကန်းကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သင့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့သုံးမျိုးတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သောသာနိကန္တိ၊ ကား။ သုသာနေ၊ ၌။ ပတိတကံ၊ တစုံတယောက်သော သူသည် ပစ်ချအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုးတည်း။ ပါပဏိကန္တိ၊ ကား။ အာပဏဒွါရေ၊ အိမ်ဈေးတံခါး၌။ ပတိတကံ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ပစ်ချအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုး။ ရထိယစောဠန္တိ၊ ကား။ ပုညတ္ထိ-

ကေဟိ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့သည်။ ဝါတပါနန္တရေန၊ လေသောက်တံခါးပေါက်ဖြင့်။ (အန္တရ-ကား ဆိဒ္ဒဟော) ရထိကာယ၊ ရထား လမ်းမ၌။ (ရထိကာယပင်ဆိုသော်လည်း ခရီးသာမန်ကိုယူ) ဆင္ခိတ·စောဠကံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်သောပုဆိုး။ သင်္ကာရစောဠန္တိ၊ ကား။ သင်္ကာရဋ္ဌာနေ၊ အမှိုက်ပုံအရပ်၌။ ဆင္ခိတစောဠကံ၊ စွန့်ပစ် အပ်သော စက်ဆုပ်ဘွယ်သောပုဆိုး။ သောတ္ထိယန္တိ၊ ကား။ ဂဗ္ဘမလံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို။ ပုဉ္ဆိတွာ၊ သုတ်၍။ ဆင္ခိတဝတ္ထံ၊ စွန့်ပစ် အပ်သောအဝတ်။ တိဿာမစ္စမာတာ၊ တိဿအမတ်၏မယ်တော်သည်။ သတဂ္ဃနကေန၊ အသပြာတရာထိုက်သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဗ္ဘမလံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို။ ပုဉ္ဆာပေတွာ၊ သုတ်စေ၍။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူဆောင်သောအရှင်တို့သည်။ ဂဏှိဿန္တိ၊ ကောက်ယူကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တာဠဝေဠိမဂ္ဂေ၊ တာဠဝေဠိလမ်း၌။ ဆဍ္ဍာပေသိ ကိရ၊ စွန့်စေဘူးသတတ်။ ဘိက္ခူ၊ ပံသုကူလိကရဟန်းတို့သည်။ ဇိဏ္ဏကဋ္ဌာနတ္ထ·မေဝ၊ မိမိသင်္ကန်း ရိန္ဒမ်းဆွေးမြည့်ရာ၌ အိပ်မြှောင်လဲ ဖာလောက်ရုံအကျိုး ငှါသာ။ ဂဏှန္တိ၊ ကောက်ကုန်၏။ (ရှေးဦးတွေ့သော အရှင် အကုန်အစင် မယူ၊ နောက်ရဟန်းဖို့ချန်၍ အတန်သာယူသည်ဟူလို) နှာနစောဠန္တိ၊ ကား။ ယံ စောဠံ၊ ကို။ ဘူတဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဘုတ်မန္တရားတတ်သသူတို့သည်။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ နှာပိတာ၊ ငံရေချိုးစေအပ်ကုန်သော သူနာ တို့သည်။ ကာလကဏ္ဏိကစောဠန္တိ၊ အသရေမရှိသော ပုဆိုးဟူ၍။ ဆဍ္ဍေ·တွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ စောဠံ၊ သည်။ နှာနစောဠံ၊ မည်၏။

တိတ္ထစောဠန္တိ၊ ကား။ နှာနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌။ ဆဍ္ဍိတပိလော·တိကာ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးနွမ်း။ ဂတပစ္စာဂတန္တိ၊ ကား။ ယံ ဝတ္ထံ၊ အကြင်အဝတ်ကို။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုသာနံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပစ္စာဂတာ၊ ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်။ နှတွာ၊ ၍။ ဆဍ္ဍေန္တိ၊ အမင်္ဂလာဟု စွန့်ပစ်ကုန်၏။ တံ ဝတ္ထံ၊ သည်။ ဂတပစ္စာဂတံ၊ မည်၏။ အဂ္ဂိဍဍ္ဎန္တိ၊ ကား။ အဂ္ဂိနာ၊ သည်။ ဍဍ္ဎပဒေသံ၊ လောင်အပ်သောအကွက်အပေါက်ရှိသော ပုဆိုး။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမီးလောင်ပေါက်ရှိသောပုဆိုးကို။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဆဍ္ဍေန္တိ၊ အသရေမရှိသောပုဆိုးဟုစွန့်ကုန်၏။ ဂေါခါယိတာဒီနိ၊ တို့သည်။ ပါကဋ္ဌာနေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။

တာဒိသာနိပိ၊ ထိုသို့သော နွားဝါးရာရှိသော ပုဆိုးစသည်တို့ကိုလည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဆဒ္ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓဇာဟဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ နာဝံ၊ သင်္ဘောသို့။ အာရောဟန္တာ၊ တက်ကုန်သောကုန်သည်တို့သည်။ ဓဇံ၊ တံခွန်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဆိပ်၌ဖွဲ့၍။ အာရုဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုတံခွန်ကို။ တေသံ၊ ထိုသင်္ဘောသားတို့၏။ ဒဿနာတိက္ကမေ၊ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဂဟေတုံ၊ ကောက်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ယုဒ္ဓဘူမိယံ၊ စစ်မြေ၌။ ယံ ဓဇံ၊ အကြင်အောင်လံကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ ဌပိတံ၊ ၏။ တံပိ ဓဇံ၊ ကိုလည်း။ ဒွိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သေနာနံ၊ စစ်သည်တို့၏။ ဂတကာလေ၊ ပြန်သွားသည့်အခါ၌။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ထူပစီဝရန္တိ၊ ကား။ ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့ကို။ ယေန ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဗလိကမ္မံ၊ နတ်အားပူဇော်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ ဝတ္ထံ၊ သည်။ ထူပစီဝရံ၊ မည်၏။ သမဏစီဝရန္တိ၊ ကား။ ဘိက္ခုသန္တကံ၊ ရဟန်းဥစ္စာဖြစ်သောသင်္ကန်းတည်း။ အာဘိသေကိကန္တိ၊ ကား။ ရညော၊ ၏။ အာဘိသေကဋ္ဌာနေ၊ အဘိသိက်ခံရာအရပ်၌။ ဆဍ္ဍိတစီဝရံ၊ စွန့်အပ်သောသင်္ကန်း။ ဣဒ္ဓိမယန္တိ၊ ကား။ ဧဟိဘိက္ခုစီဝရံ၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းတို့တန်းခိုးဖြင့်ပြီးသောသင်္ကန်း။ ပန္ထိကန္တိ၊ ကား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးလယ်၌။ ပတိတကံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုး၊ ဝါ၊ ကျရစ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်ပုဆိုး။ ပန၊ ဆက်။ ယံ၊ အကြင်ပုဆိုးသည်။ သာမိကာနံ၊ တို့၏။ သမ္မောသေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ပတိတံ၊ ကျရစ်၏။ တံ၊ ထိုကျရစ်သောပုဆိုးကို။ ထောကံ၊ အတန်ငယ် ကာလတိုင်ရုံ။ ရက္ခိတွာ၊ မယူဘဲစောင့်ဆိုင်းငံ့လင့်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါတာဟဋန္တိ၊ ကား။ ဝါတေန၊ လေသည်။ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ပါတိတံ၊ ကျစေအပ်သော ပုဆိုး။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တံ၊ ထိုလေဆောင်လာသော ပုဆိုးကို။ သာမိကေ၊ တို့ကို။ [၆၁] အပဿန္တေန၊ မမြင်သောရဟန်းသည်။ (ထောကံ၊ ငယ်။ ရက္ခိတွာ၊ ဆိုင်းငံ့စောင့်ဦး၍။) ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒေဝဒတ္တိယန္တိ၊ ကား။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အား။ ဒိန္နကံ ဝိယ၊ ဇာလိနီနတ်သမီးလှူအပ်သကဲ့သို့။ ယံ ဝတ္ထံ၊ အကြင်အဝတ်ကို။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူအပ်၏။ တံ၊ ထိုအဝတ်သည်။

ဒေဝဒတ္တိယံ၊ မည်၏။ သာမုဒ္ဒိယန္တိ၊ ကား။ သမုဒ္ဒဝီစိဟိ၊ သမုဒ္ဒရာတံပိုးတို့သည်။ ထလေ၊ ကြည်းသို့။ ဥဿာရိတံ၊ ပုတ်တင်သော ပုဆိုး။

ပန၊ ဆက်၊ ဝါ၊ အာသက်ာသံသယကို ပယ်ဖျက်သောဝါကျကို အားထုတ်အံ့။ ယံ ဝါ စီဝရံ၊ ကို။ သံဃသ ဒေမာတိ၊ မဟူ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ယံ စီဝရံ၊ ကိုမူလည်း။ စောဠကဘိက္ခာယ၊ ပုဆိုးခံခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ပုဆိုးနှင့်တကွသော ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနေဟိ၊ ကြွကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သင်္ကန်းသည်။ ပံသုကူလံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဒတ္တိယေပိ၊ ရဟန်းလှူအပ်သော သင်္ကန်း၌လည်း။ ယံ ဝါ၊ အကြင်သင်္ကန်းကိုမူလည်း။ ဝဿဂ္ဂေန၊ ပံသုကူ-လိကရဟန်း၏ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ဂါဟေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ဝါ၊ ရောက်စေ၍။ ဒီယတိ၊ ၏။ ယံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သေနာသနစီဝရံ၊ ဤကျောင်း၌ နေသော အရှင်တို့ သုံးစေသတည်းဟု လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို နှစ်ပါးသော သင်္ကန်းသည်[၁]။ ပံသုကူလံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နော ဂါဟာပေတွာ၊ ပံသုကူလိကထေရ် ဝါစဉ်အားဖြင့် မယူစေမူ၍။ ဒိန္နမေဝ၊ မိမိဝါစဉ်ဖြင့်ယူ၍ ရဟန်း၏ ပေးအပ်သောသင်္ကန်းသည်သာလျှင်။ ပံသုကူလံ၊ မည်၏။ တတြာပိ၊ ထိုဝါစဉ်အားဖြင့်မယူစေမူ၍ ရဟန်းပေးအပ်သော သင်္ကန်း၌လည်း။ ယံ စီဝရံ၊ ကို။ ဒါယကေဟိ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ပစ်ချအပ်၏။ ပန၊ တဖို့မစင်ကြယ် ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ကို ဆိုအံ့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုသင်္ကန်းရသော ရဟန်းသည်။ ပံသု-ကူလိကဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဘိက္ခုဒတ္တိယ-သင်္ကန်းသည်။ ဧကတောသုဒ္ဓိကံ နာမ၊ တပါးသောအဖို့မှ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည် မည်၏။ ယံ၊ ကို။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဒါယကေဟိ၊ တို့သည်။ (လိုက်) ဒိန္နံ၊ ၏။ ပန၊ တဖို့စင်ကြယ် ချီးမွမ်းဖွယ်ကို ဆိုအံ့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ (လိုက်) တံ၊ ကို။ ပါဒမူလေ၊ ပံသုကူလထေရ်၏ ခြေရင်း၌။ ဌပိတံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧကတော-သုဒ္ဓိကံ၊ မည်၏။ ပန၊ ဧကတောသုဒ္ဓိမှတပါး ဥဘတောသုဒ္ဓိကို ဆိုအံ့။ (ပန-ကျေ) ယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊

[၁] တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသင်္ကန်းသည်လည်း။ (ပိ-ကျေ) ဟု ပြည့်မှု၌ ဆို၏။ ဘိက္ခုဒတ္တိယေပိ-ဟု သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထပိ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤအရာ၌ ပိ-လိုမည်မထင်ပေ။ (ဆ-သံ-သော)

ဒါယကာတို့ ထားအပ်၏။ တေနာပိ၊ ထိုခြေရင်း၌ ထားလာသော သင်္ကန်း ရသော ရဟန်းသည်လည်း။ တထေဝ ဒိန္နံ၊ ထိုအတူ ပံသုကူလိကထေရ်၏ ခြေရင်း၌ထား၍ လှူအပ်၏။ တံ၊ သည်။ ဥဘတောသုဒ္ဓိကံ၊ နှစ်ပါးသော အဖို့မှ စင်ကြယ်ခြင်း မည်၏။ ပန၊ ဥက္ကဋ္ဌမှတပါး အနုက္ကဋ္ဌကို ဆိုအံ့။ (ပန-ကျေ) ဟတ္ထေ၊ ရဟန်းလက်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒိန္နံ၊ ဒါယကာ တို့ လှူအပ်သော။ (လိုက်) ယံ၊ အကြင်သင်္ကန်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တေနာပိ၊ ထိုလက်၌ ထားလာသောသင်္ကန်းရသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဟတ္ထေယေဝ၊ ပံသုကူလိကထေရ်၏ လက်၌ပင်လျှင်။ ဌပိတံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနုက္ကဋ္ဌစီဝရံ နာမ၊ ဥက္ကဋ္ဌမဟုတ်သော သင်္ကန်းမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမံ ပံသုကူလဘေဒံ၊ ဤပံသုကူအပြားကို။ ဉတွာ၊ ၍။ ပံသုကူလိကေန၊ ရဟန်းသည်။ စီဝရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ ရွှေစကား တခန်းအပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပံသုကူလိက ဓုတင်၌။ ဝိဓာနံ၊ သင့်ရာကျင့်ရာသော အစီအရင်တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ပဘေဒေါ၊ အပြားတည်း။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ဥက္ကဋ္ဌ ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ မုဒု၊ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ မုဒုသုံးပါးတို့တွင်။ သောသာနိကံယေဝ၊ သုသာန်၌ပစ်ချအပ်သော သင်္ကန်း ကိုသာလျှင်[၁]။ ဂဏှန္တော၊ ကောက်သောရဟန်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ဥက္ကဋ္ဌ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ပြည်မှူ၌ကား သောသာနိကံယေဝ၊ ကိုရင်း။ အာပဏိကာဒိကမ္ပိ စ၊ အိမ်စျေးတံခါး၌ ပစ်စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းစသည်ကိုရင်း-ဟု ပါဌသေနှင့်တကွ ဝေ-ကို သမုစ္စည်း အနက် ပေးပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်မှာဆုံဖြတ်တော်မူ၏— ဥပသဂ္ဂနိပါတာ စ၊ ပစ္စယာ စ ဣမေ တယော။ နေကေနေကတ္ထဝိသယာ၊ ဣတိ နေရုတ္တိကာဗြဝုံ-ဟူသော သဒ္ဒဗျူဟာနှင့် အညီ ဤ၌ ဝေ-သဒ္ဒါသမုစ္စည်းအနက်ကို ဟောသည်၊ ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော-ဟူသောပါဌ်၌ ဤဧဝ-သဒ္ဒါကဲ့သို့တည်း။ ထိုစကားဆိုသင့်၏။ ဤ ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ကိလေသ နိရောဓဟု ဆိုအပ်သော သဥပါဒိသေသ နိရောဓဓာတ်ကို ပြအပ်သည်ဖြစ်၍ ခန္ဓနိရောဓဟု ဆိုအပ်သော အနုပါဒိသေသနိရောဓဓာတ်၏လည်း လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဧဝ- သဒ္ဒါသည် တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ရင်း။ ဒုက္ခဿ စ၊ ဒုက္ခ၏ရင်း။ ဤသို့ ဆည်းရကား သမုစ္စည်းအနက်ရှိသည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း သောသာနိကဥ္စ ပါပ-

ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ ဂဏှိံသုန္တိ၊ ကောက်ကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဠပိတကံ၊ ကို။ ဂဏှန္တော၊ သည်။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ (သမဏေန၊ သည်။) ဒိန္နကံ၊ ကို။ ဂဏှန္တော၊ သည်။ မုဒု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပဘေဒေါ၊ တည်း [၁]။

တေသု၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ မုဒုသုံးပါးတို့တွင်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးအား။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ မိမိသုံးဆောင်လိုခြင်း ဟူသော ဆန္ဒအားဖြင့်ရင်း။ ခန္တိယာ၊ ဒါယကာတို့တောင်းပန်၍ သုံးဆောင်အံ့ဟု သည်းခံခြင်းတည်းဟူသော အဓိဝါသနခန္တိအားဖြင့်ရင်း။ ဂိဟိဒိန္နကံ၊ အိမ်ရှင်ဒါယကာ ပေးအပ်သောပုဆိုးကို။ သာဒိတက္ခဏေ၊ သာယာသော ခဏ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း [၂]။

ဏိကာဒိကဍ္ဎ ဂဏှန္တော ဥက္ကဋ္ဌော ဟောတိ ဟု သမ္ဗန္ဓည်းအနက်ဖြစ်သတည်း။ အကယ်၍ အဝဓာရဏအနက်ကို ယူသည်ဖြစ်အံ့၊ သုသာန်၌ သင်္ကန်းကို ကောက်သောရဟန်းသာလျှင် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၍ ပါပဏိက,ရထိယစောဠ, သင်္ကာရစောဠစသော နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော သင်္ကန်းကို ကောက်သောရဟန်းသည်ကား ဥက္ကဋ္ဌမဖြစ်၊ မဇ္ဈိမ မုဒုတခုခုဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်က ပါပ-ဏိကရထိယစောဠာဒိ ဂဏှန္တော မဇ္ဈိမော-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာဆိုလေရာ၏၊ထိုသို့ကားမဆိုခဲ့။ ထိုကြောင့် သုသာန်၌မူလည်း ရဟန်းယူလတံ့ဟု ငဲ့ကွက်ပစ်စွန့်သော သင်္ကန်းကိုကောက်မူ မဇ္ဈိမသာတည်း။ အိမ်ဈေးတံခါး, ရထားလမ်း, တံမြက်ချေးစုရာစသည်တို့၌လည်း ငဲ့ကွက်မရှိ နိရာပေက္ခစွန့်သည်ကိုကောက်မူ ဥက္ကဋ္ဌ, ရဟန်းကောက်လတံ့ဟု ငဲ့ကွက်လျက် စွန့်သည်ကိုကောက်မူ မဇ္ဈိမ၊ ဤသို့ဥက္ကဋ္ဌလည်း တေဝိသ, မဇ္ဈိမလည်း တေဝိသရသင့်သည်ကိုရည်၍ ပဗ္ဗဇိတော ဂဏှိံသုတီတိ ဌပိတကံ ဂဏှန္တော မဇ္ဈိမော-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသတည်း။ (ပြည်)

၁-ဣဒဥ္စ မုဒုကာန် ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ သမဏေန ဟတ္ထေ ဌပေတွာ ဒိန္နမ္ပိ ဂဏှတော မုဒု-ကောယေဝ-ဟု ဋီကာ၌ရင်း, ယံ ဟေတ္ထ ဌပေတွာ လဒ္ဓံ၊ ဟတ္ထေယေဝ ဌပိတံ၊ တံ အနုက္ကဋ္ဌစီဝရံ နာမ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ရင်း ဆိုခြင်းကြောင့် လက်၌ရဟန်းချင်းထားသော်လည်း မုဒုပင်မပျက်၊ အနုက္ကဋ္ဌသည်ဖြစ်၏။ (ပြည်)

၂-ခန္တိယာတိ အဓိဝါသနခန္တိယာ ပရိဘောဂါဓိပ္ပါယေဝ၊ ဧတေန အတ္တနော ဓာရဏ-ပရိဘောဂရုစိယာ အဘာဝေပိ သတိ ဂိဟီနံ ပသာဒရက္ခဏတ္ထံ တေဟိ ဒိယျမာနံ အပဋိက္ခိ-ပိတွာ ပရေသံ ဒဿာမီတိ သာဒိတေန အာနန္ဒတ္ထေရေ ဒိန္နံ ဝိယ ဓုတင်္ဂဘေဒါယ န ဟောတီတိ ဒဿေတိ။ (ဋီကာ)

အတ္တနော ရုစိယာ ဂိဟိဒိန္နကန္တိ ဂဏှထ ဘန္တေ တေ မယံ နုဂ္ဂဟာယာတိ ဘိက္ခုသာ ပါဒမူလေ ဌပိတံ န ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ပန ဒိယျမာနေ န ဂဏှိံသုတီတိ ဘိက္ခုသာ ပါဒမူလေ ဆဍ္ဍေတွာ နိရာပေက္ခာ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ (ဂဏ္ဌိ)

ပန၊ ဘေဒမှတပါး အာနိသင်ကိုဆိုအံ့။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ပံသုကူလစီဝရံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ ဝစနတော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟူသော ဘုရားစကားတော်ကြောင့်။ နိဿယာနုရူပပဋိပတ္တိသဗ္ဘာဝေါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်စက ဝန်ခံခဲ့သော ဒုတိယနိဿယနှင့် လျော်စွာသော အကျင့်ပဋိပတ်၏ ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ပဌမေ အရိယဝံသေ၊ (အရိယဝံသလေးပါးတို့တွင်) ရှေးဦးစွာသော အရိယဝံသ၌။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းရင်း။ အာရက္ခဒုက္ခာဘာဝေါ၊ သက်န်းကို စောင့်ရှောက်ရခြင်းဒုက္ခ၏ မရှိခြင်းရင်း။ အပရာယတ္တဝုတ္တိတာ၊ သူတပါးနှင့်မစပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ စောရဘယေန၊ သူခိုးဘေးဖြင့်။ အဘယတာ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ပရိဘောဂတဏှာယ၊ သုံးဆောင်ရာ၌ တပ်မက်သော တဏှာ၏။ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းရင်း။ သမဏသာရုပ္ပပရိက္ခာရတာ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော ပရိက္ခရာ(ရှိသည်၏)အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပါနိ စေဝ၊ အဖိုးလည်းနည်းကုန်၏။ သုလဘာနိ စ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအပ္ပသုလဘဖြစ်သော ပံသုကူလတို့သည်။ အနဝဇ္ဇာနိ စ၊ အပြစ်လည်းမရှိကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတပစ္စယတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ပစ္စည်း၏အဖြစ်ရင်း၊ ဝါ၊ချီးမွမ်းအပ်သော ပစ္စည်းရှိသော ရဟန်း၏အဖြစ်ရင်း။ ပါသာဒိကတာ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသည်တို့၏။ ဖလနိပ္ဖတ္တိ၊ အကျိုး၏ပြီးခြင်းရင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ အထက်ဖြစ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို။ အနုဗြူဟနံ၊ ပွါးစေခြင်းရင်း။ ပစ္ဆိမာယ ဇနတာယ၊ နောင်လာနောက်ပွါး တပည့်သားအပေါင်းကို။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပါဒနံ၊ မြင်ဘူးသောကျင့်စဉ်ကို အတုလိုက်ကျင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ အာနိသံသော၊ တည်း။

သန္တဒ္ဓကဝစော၊ ဖွဲ့ဝတ် ဆင်ယင်အပ်ပြီးသော ချပ်တန်းဆာရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ ယုဒ္ဓေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ သောဘတိ ဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ မာရသေနဝိဃာတတာယ၊ မာရ်နှင့် မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဝါ၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ ပံသုကူလဓရော၊ ပံသုကူကိုဆောင်သော။ ယတိ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ဖြင့် ကောင်းစွာစောင့်စည်းသောရဟန်းသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်ပါပေ၏။ (တနည်း) ပံသုကူလ-

ဓရော၊ သော။ ယတိ၊ သည်။ မာရသေနာဝိဃာတတာယ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းဌါ။ သောဘတိ၊ ၏။

[၆၂] လောကဂရုနာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာသိကာဒီနိ၊ ကာသိကရာဇ် တိုင်းဖြစ်အစရှိကုန်သော။ ဝရဝတ္ထာနိ၊ မြတ်သောအဝတ်အထည်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ယံ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဓာရိတံ၊ ဆောင်တော်မူအပ်ပြီ။ တံ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ကော၊ အဘယ်မည်သော မဂ်ဖိုလ်လိုလားသော ရဟန်းသည်။ န ဓာရယေ၊ မဆောင်နိုင်အံ့နည်း။ (တနည်း) ယံ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကဂရုနာ၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဓာရိတံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ကော၊ သည်။ န ဓာရယေ၊ နည်း။

တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဋိညံ၊ (ပဉ္စင်းခံရာ သိမ်အပြင်၌ အာမ ဘန္တေဟု ဆရာအမူးရှိသော သံဃာအားပေးအပ်သော) ပဋိညာဉ်ကို။ သမနုဿရံ-သမနုဿရန္တော၊ ကောင်းစွာမပြတ် အောက်မေ့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောဂါစာရာနုကူလမှိ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်း၌ သက်ဝင်လျက် လျော်ကျက်သော ရဟန်းအား လျော်ကပ်သော။ ပံသုကူလေ၊ ဌါ။ ရတော၊ နှစ်သက်မွေ့လျော်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနုသာသနီ စကားတည်း။

အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ပံသုကူလိကင်္ဂေ၊ ဌါ။ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ၊ အာနိသင်ကိုဖွင့်ရာ ဖွင့်ကြောင်း စကားတည်း။

၂-တေစီဝရိကင်္ဂကထာ

၂၅။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုပံသုကူဓုတင်၏ အခြားမဲ့၌ ဆိုအပ်သော။ တေစီဝရိကင်္ဂ၊ ဓုတင်သည်။ စတုတ္ထကစီဝရံ၊ ဝတ်လောက် ရုံလောက် လေးထည်မြောက်သောသင်္ကန်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ တေစီ-ဝရိကင်္ဂ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်း အင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမေသံ ဝစနာနံ၊ ဤနှစ်ခွန်းသော စကားတို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ တေစီဝရိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ စီဝရဒုဿံ၊ သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုးကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ အဖာသုကဘာဝေန၊ မခံ့ကျန်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကာတုံ ဝါ၊ ပြုခြင်းငှါ သော်လည်း။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သေး။ ယာဝ၊ လောက်။ ဝိစာရကံ ဝါ၊ စီရင်တတ်သော သူကိုသော်လည်း။ န လဘတိ၊ သေး။ သူစိအာဒီသု၊ အပ်အစရှိသည်တို့တွင်။ ယံ ကိဉ္စိ ဝါ၊ တစုံတခုသော အဆောက်အဦ သည်လည်း။ ယာဝ၊ လောက်။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံသေး။ တာဝ၊ လောက်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ သိုမှီးသိမ်းထားအပ်၏။ နိက္ခိတ္တပစ္စယာ၊ အကြောင်း ကြောင့်။ ဒေါသော၊ (နိစယသန္နိဓိဓုတင်္ဂသံကိလေသ) ဒေါသသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ မသိုမှီးသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ရဇိတကာလတော၊ ဆိုးပြီးသော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဓုတင်္ဂစောရော နာမ၊ ဓုတင်ခိုးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[၁]။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ အဿ၊ ထိုတိစီဝရိက်ဆောင်သော ရဟန်း၏။ ဝိဓာနံ၊ ကျင့်ရာသော အစီအရင်တည်း။

ပန၊ တပါး။ ပဘေဒတော၊ အားဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ ဤတေစီဝရိက ရဟန်းသည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ရဇနကာလေ၊ ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ အန္တရဝါသကံ ဝါ၊ သင်းပိုင်ကို သော်လည်း။ ရဇိတွာ၊ ဆိုးပြီး၍။ တံ၊ ထိုသင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ဣတရံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ ရဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ရဇိတွာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုကိုယ်ဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ဣတရံ၊ သင်းပိုင်ကို။ ရဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္တရဝါသကံ၊ ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ (လိုက်) တံ၊ ထိုကိုယ်ဝတ်ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ၍။ သင်္ဃာဋိ၊ ကို။ ရဇိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ မလျော်သည်ကိုဆိုအံ့။ သင်္ဃာဋိံ၊ ကို။ နိဝါသေတုံ၊ ဝတ်ခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်ကား။ အဿ၊ ထိုတေစီဝရိက ရဟန်း၏။ ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ၌။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်တည်း။ ပန၊ အထူးကား။

၁-နိဋ္ဌိတေ ရဇနေ ပုန အရုဏံ ဥဋ္ဌပေန္တဿ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ ဟောတီတိ အဓိပ္ပါယော။ (ဋီကာ)

အာရညကော၊ ၌။ ဒွေ၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ် နှစ်ထည်တို့ကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ခေ၀ိတွာ၊ ၍။ ရဇိတုံ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့အပ်သော်လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိသိန္နော၊ နေလတ်သော်။ ကဋ္ဌိ၊ တစုံတယောက်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ကာသာဝံ၊ ကို။ အာကဍ္ဎိတွာ၊ ၍။ ဥပရိ၊ ၌။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အာသန္နေ၊ သက်န်း၏အနီးဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ ၌။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ မဇ္ဈိမဿ ပန၊ မဇ္ဈိုံရဟန်းအားကား။ (ပန-ကျေ) ရဇနသာလာယံ၊ သက်န်းဆိုးရာစရပ်၌။ ရဇနကာသာဝံ နာမ၊ သက်န်းဆိုးခိုက်သုံးဆောင်သောသက်န်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆိုးခိုက်သုံးဆောင်စရာ ထားသော သက်န်းကို။ နိဝါသေတွာ ဝါ၊ ဝတ်၍ရင်း။ ပါရုပိတွာ ဝါ၊ ရုံ၍ရင်း။ ရဇနကမ္မံ၊ ဆိုးရည်တပ်ခြင်းအမှုကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မုဒုကဿ၊ မုဒုရဟန်းအား။ သဘာဂဘိက္ခူနံ၊ သဘောတူရဟန်းတို့၏။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ နိဝါသေတွာ ဝါ၊ ၍ရင်း။ ပါရုပိတွာ ဝါ၊ ၍ရင်း။ ရဇနကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တတြဋ္ဌကပစ္စတ္ထရဏမ္ပိ၊ ထိုနေရာကျောင်း၌ (အိပ်ရာလွှမ်းအ-ဖြစ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော မိမိဥစ္စာ သူ့ဥစ္စာဖြစ်သော) အိပ်ရာလွှမ်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုမုဒုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ ပရိဟရိတုံ၊ သွားလေရာရာ ဆောင်ခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သဘာဂဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ စီဝရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အန္တရန္တရာ၊ ကြိုးကြားကြိုးကြား။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်[၁]။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ ဓုတင်တေစီဝရိကဿ၊ အား။ စတုတ္ထံ၊ မြောက်သည်။ ဝတ္တမာနံ၊ အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အံသကာသာဝမေဝ၊ အံသကိုက်သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏[၂]။

၁-သဘာဂဘိက္ခုတို့၏ စီဝရသည် ရဇနကာလ အပ်သကဲ့သို့ ကြိုးကြားအပ်မည်လော၊ စောဒနာကြောင့် သဘာဂဘိက္ခူနံ စီဝရံပိ အန္တရန္တရာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ န ဝဋ္ဋတိ မိန့်။ ။ ဓုတင်ဝိနိစ္ဆယ၌ မအပ်ဟူသည်၊ ဇာကိုယ်၌ ဝဋ္ဋတိရှိသည်၊ ပန-မရှိ၊ ပိ-ကိုထောက်သော် န-ရှိမှလျော်မည်ထင်သည်။ (ပြည်) ယိုးဒယားမူ၌ န-ပါသည်။ (ဆ·သံ·သော)

၂-စတုတ္ထန္တိ နိဝါသနပါရုပနာဝရဟံ။ တေနာဟ အံသကာသာဝန္တိ။ ပါရုပနစီဝရေ သေဒါဒိပလလေပနိဝါရဏတ္ထံ အံသေဝ ပဋ္ဌမံ ပါရုပိတဗ္ဗံ ကာသာဝန္တိ အတ္ထော။ (စူဠဋီကာ)

ခေါ၊ စင်စစ်။ တဉ္စ၊ ထိုအံ့သကိုက်သည်လည်း။ ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ ဝိဒတ္ထိ၊ တထွာသည်။ ဒီဃတော၊ ဖြင့်။ တိဟတ္ထမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏[၁]။

ပန၊ တပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ ဤဉက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ စတုတ္ထကစီဝရံ၊ ဝတ်လောက်ရုံလောက် လေးထည်မြောက်သင်္ကန်းကို။ သာဒိတက္ခဏေယေဝ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းငှါ သာယာသောခဏ၌ပင်လျှင်။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ တေစီဝရိကဓုတင်၌။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းတည်း။

[၆၃] ပန၊ တပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ တေစီဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဆောင်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ (ဝါတာတပ အစရှိသောဘေးရန်မှ) ကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်နိုင်ကာမျှဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်နိုင်ကာမျှဖြစ်သော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုတေစီဝရိကရဟန်းအား။ ပက္ခိနော၊ ၏။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံခြင်းကဲ့သို့။ သမာဒါယေဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ဂမနံ၊ သွားလိုရာရာသွားရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပသမာရမ္ဘတာ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်သည်ငှင်း။ ဝတ္ထသန္နိဓိပရိဝဇ္ဇနံ၊ အဝတ်ပုဆိုးသိုမှီးခြင်းကိုကြဉ်ရခြင်းသည်ငှင်း။ သလ္လဟုကဝုတ္တိတာ၊ ပေါ့သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်ငှင်း။ အတိရေကစီဝရလောလုပ္ပပ္ပဟာနံ၊ သုံးထည်ထက် ပိုမိုသော သင်္ကန်းဌ်တပ်သော တဏှာကို ပယ်ရခြင်းသည်ငှင်း။ ကပ္ပိယေ၊ အပ်သည်၌။ မတ္တကာရိတာယ၊ သုံးထည်အတိုင်းအရှည်မျှ ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သလ္လေခဝုတ္တိတာ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ငှင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့၏။ ဖလနိပ္ဖတ္တိ၊ အကျိုး၏ပြီးခြင်းသည်ငှင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ အာနိသင်တို့သည်။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ သည်။ အာနိသံသော၊ တည်း။

တိစီဝရမရော၊ သော။ မိရော၊ သော။ ယောဂီ၊ သည်။ အတိရေကဝတ္ထတဏှံ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်သော အဝတ်သင်္ကန်း၌တပ်သောတဏှာကို။

၁-ဝိတ္ထာရတော ဝိဒတ္ထိတိ အမိဋ္ဌာနဿ အပ္ပဟောနကဝိတ္ထာရပ္ပမာဏဒဿနံ၊ တေန အဓိဋ္ဌာနပဟောနကဝိတ္ထာရတော ဉ်နကံ ဝဋ္ဋတီတိ ဉာပိတံ ဟောတိ။ တိဟတ္ထမေဝါတိ ပဒံ ပန ဝိယောဂပ္ပမာဏမတ္တဒဿနံ၊ တေန တတော ကိဉ္စိ အဓိကမ္ပိ အမိဋ္ဌာနပဟောနကဘာဝါဝိရောဓော နတ္ထေဝ။ (ဓူဋ္ဌဋီကာ)

ပဟာယ၊ ၍။ သန္နိမိဝိဝဇ္ဇိတော၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းကို ကြဉ်သည်ဖြစ်၍။ သန္တောသသုခရသညူ၊ ရောင့်ရဲခြင်း၌ သုခဟူသော အရသာကို သိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သပတ္တစရဏော၊ မိမိအတောင်နှင့်တကွ သွားလိုရာရာ သွားသော။ ပက္ခီဝ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ သစီဝရော၀၊ ကိုယ်၌ဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းနှင့် တကွဖြစ်၍လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ အနုဝိစရိတုကာမော၊ ကြိုက်ရာရာ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ ယောဂိဝရော၊ ယောဂီသူမြတ်သည်။ စီဝရ-နိယမေ၊ သုံးထည်မျှသောသင်္ကန်းကို ကန့်သတ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ရာ၌။ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ၏။ပ။

၃-ပိဏ္ဍပါတိကင်ကထာ

၂၆။ ပိဏ္ဍပါတိကင်မှိ၊ သည်လည်း။ အတိရေကလာဘံ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပ ဘောဇဥ်ထက် အပိုအလွန်ဖြစ်သော (သင်္ဃဘတ်အစရှိသော အတိရေက) လာဘ်ကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတိကင်ံ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်ခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမေသံ ဝစနာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပိဏ္ဍပါတိကေန ၊ကဓုတင်ဆောက်တည်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃဘတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ဃာအား လှူအပ်သောဘတ်။ ဥဒ္ဒေသ-ဘတ္တံ၊ တပါး နှစ်ပါး သုံးပါးစသော ရဟန်းတို့ကို သံဃာမှညွှန်းစေ၍ လှူအပ် သော ဘတ်။ နိမန္တနဘတ္တံ၊ ပင့်ဖိတ်၍ လှူအပ်သော ဘတ်။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံချ၍ လှူအပ်သော ဘတ်။ ပက္ခိကံ၊ လဆန်း လဆုတ် တပက္ခ၌ တနေ့လှူအပ်သော ဘတ်။ ဥပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ် သော ဘတ်။ ပါဋိပဒိကံ၊ အထွက်တရက်နေ့၌ လှူအပ်သော ဘတ်။ အာ-ဂန္တုကဘတ္တံ၊ အရပ်တပါးကကြွလာသော ဧည့်သည်တို့ကိုရည်၍ လှူသော ဘတ်။ ဂမိကဘတ္တံ၊ အရပ်အဝေးသို့ ကြွအံ့သော အရှင်တို့ကို ရည်၍ လှူသော ဘတ်။ ဂိလာနဘတ္တံ၊ သူနာကို ရည်၍လှူသော ဘတ်။ ဂိလာနု-ပဋ္ဌာကဘတ္တံ၊ သူနာလုပ်ကျွေးသောသူကို ရည်၍လှူသော ဘတ်။ ဝိဟာရ-ဘတ္တံ၊ ကျောင်းကို ရည်၍လှူသော ဘတ်။ ဓုရဘတ္တံ၊ အဦးအစ အိမ်၌သာလျှင် တည်ထား၍ လှူအပ်သော ဘတ်။ ဝါရကဘတ္တံ၊ ရွာသူတို့

သည် အလှည့်ဖြင့်လှူအပ်သော ဘတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတာနိ စုဒ္ဒသ ဘတ္တာနိ၊ ဤတဆဲ့လေးပါးသော ဘတ်တို့ကို။ န သာဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ပန၊ အလျော် ကို ဆိုအံ့။ သံဃဘတ္တံ ဂဏှာထာတိအာဒိနာ၊ သံဃဘတ္တံ ဂဏှထ ဤသို့ အစ ရှိသော[၁]။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အဝတွာ၊ ၍။ အမှာကံ ဂေဟေ သံဃော ဘိက္ခံ ဂဏှာတိ၊ တုမှေပိ ဘိက္ခံ ဂဏှထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ခံဆွမ်း ဘိက္ခာ ပရိယာယ်(ပိဏ္ဍပရိယာယ်)ဖြင့် ဆို၍။ ဒိန္နာနိ၊ ကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ တာနိ၊ ထို ဆွမ်းတို့သည်။ သာဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃတော၊ မှ။ (လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော။) နိရာမိသသလာကာပိ၊ ယာဝကာလိကမှ တပါးသော ဘေသဇ္ဇစသည်နှင့် ယှဉ်သော စာရေးတံသည်ရင်း။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ပက္ကဘတ္တမ္ပိ၊ ဒါယကာတို့သည် ချက်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းသည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့ အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ထို ပိဏ္ဍပါတိကဓုတင်၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ ဤ ပိဏ္ဍပါတိကပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ပုရတောပိ၊ မှရင်း။ ပစ္ဆတောပိ၊ မှရင်း။ အာဟဋဘိက္ခမ္ပိ၊ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကိုလည်း။ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ ပတ္တဒွါရေ၊ ရောက်ဆဲအိမ်တံခါး၌[၂]။ ဌတွာ၊ ၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှန္တာနမ္ပိ၊ ယူကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ဒေတိ၊ ၏။ ပဋိက္ကမနံ၊ ဆွမ်းခံရာမှပြန်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာစရပ်သို့။ အာဟရိတွာ၊ ဒါယကာတို့ အိမ်က ဆောင်ခဲ့၍။ ဒိန္နဘိက္ခမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ တံဒိဝသံ၊ ထို နေ့အဖို့၌။ နိသီဒိတွာ၊ ဖိတ်မန်ထားသောဆွမ်း လာလိမ့်မည်ဟု မြော် လင့်လျက် နေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ န ဂဏှာတိ၊ မခံ။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ နိသီဒိတွာပိ၊ ၍လည်း။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ (လိုက်) ဂဏှာတိ၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကို ဆိုအံ့။ သွာတနာယ-သွေ့ အဒနာယ၊ နက်ဖြန် သုံးဆောင်

[၁]-အာဒိဖြင့် ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ ဂဏှထ။ ပ။ ဝါရကဘတ္တံ ဂဏှထ-ဟူသော ၁၃-ပုဒ်ကို ယူအပ်၏။ (ဆ-သံ-သော)

[၂]-သဒ္ဒါရေ၊ မိမိအိမ်တံခါး၌။ ဂဏ္ဌိဋ္ဌကား-ဗဟိဒွါရေ၊ အိမ်၏အပတံခါး၌-ဟူ၏။ ဤသို့ နိဿယဟောင်း၌ ရှိ၏။ (ဆ-သံ-သော)

ခြင်းငှါ။ (တနည်း) သန္တုဋ္ဌိတာယ-သေ့ ဘဝါယ၊ နက်ဖြန် ဖြစ်လတ့်သော ကောင်းမှုအကျိုးငှါ။ ဘိက္ခုံ၊ ဖိတ်သော ဆွမ်းကို။ (လိုက်) နာဓိဝါသေ-တိ၊ မသာယာ။ မုဒုကော၊ သည်။ သန္တုဋ္ဌာတနာယပိ၊ ငှါရင်း။ ပုနဒိဝသာ-ယာပိ၊ သံဘက်အလို့ငှါရင်း။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော မဇ္ဈိံ မုဒုတို့သည်လည်း။ သေရိဝိဟာရသုခံ၊ သူတပါးနှင့် မစပ် မိမိနှင့်သာစပ်သော နေခြင်းရှိသော သူ၏အဖြစ်ဟူသော ချမ်းသာကို။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဥက္ကဋ္ဌောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သေရိဝိဟာရသုခံ၊ ကို။ (လိုက်) လဘတိ၊ ၏။ ကေသွိံ ဂါခမ၊ ၌။ [၆၄] အရိယဝံသော၊ အရိယဝံသ သုတ်နှင့်စပ်သော ဓမ္မကထာသည်။ ဟောတိ ကိရ၊ တတ်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ဣဘခရ၊ မိမိမှတပါးသော မဇ္ဈိံ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ ဓမ္မ-သဝနာယ၊ ငှါ။ အာယာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေသု၊ တို့ တွင်။ ဧကော၊ တပါးသော မဇ္ဈိံပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧကေန၊ တပါးသော်။ မနုဿေန၊ ဒါယကာသည်။ နိသီဒါပိတော၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဖိတ်ခန်၍ နေစေအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အပရော၊ တပါးသော မုဒုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယာ၊ သည်။ သွေတနာယ၊ ငှါ။ ဧကော၊ တဦးသော ဒါယကာ၏။ ဘိက္ခာ၊ ကို။ အဓိ-ဝါသိတာ၊ သာယာအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေ ဥဘော၊ တို့သည်။ သေရိဝိဟာရသုခတော၊ မှ။ (လိုက်) (တနည်း) ဓမ္မရသတော၊ ဓမ္မနှင့်စပ်သော ပါမောဇ္ဇစသော အရသာ မှ။ (နောက်ဝါကျမှငင်) ပရိဟိနာ၊ ကုန်၏။ ဣတရော၊ ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ပါခတာဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဓမ္မရသံ၊ ဓမ္မနှင့်စပ်သော ပါမောဇ္ဇစသော အရသာကို။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားရ၏။

ပန၊ ပါး။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ သံဃဘတ္တာဒိအတိရေကလာဘံ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇဉ်ထက် အပိုအလွန်ဖြစ်သော သံဃဘတ်-ဥဒ္ဒေသဘတ်အစရှိသော တဆဲ့လေးပါး သော အတိရေကဘတ်ကို။ သာဒိတက္ခဏေဝ၊ သာယာသောခဏ၌လျှင်။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်း တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ပိဏ္ဍိယာလောပ-ဘောဇနံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိဿယာနုရူပပဋိပတ္တိ-သဗ္ဘာဝေါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်စက ဝန်ခံခဲ့သော ပဌမနိဿယနှင့် လျော်စွာသော အကျင့် ပဋိပတ္တိ၏ ရှိသည်၏အဖြစ်ငင်း။ ဒုတိယေ အရိယဝံသေ၊ အရိယဝံသ လေးပါးတို့တွင် ဒုတိယအရိယဝံသ၌။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းငင်း။ အပရာ-ယတ္တဝုတ္တိတာ၊ သူတပါးနှင့်မစပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ငင်း။ တာနိ၊ ထိုပစ္စည်းတို့သည်။ အပ္ပါနိ စေဝ၊ အဖိုးနည်းကုန်သည် လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုလဘာနိ စ၊ ရလွယ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနဝဇ္ဇာနိ စ၊ အပြစ်မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတပစ္စယတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ပစ္စည်းရှိ သည်၏ အဖြစ်ငင်း။ ကောသဇ္ဇနိမ္မဒ္ဒနတာ၊ ဆွမ်းခံရန် ပျင်းရိခြင်းကို နှိပ်နိုင် သည်၏ အဖြစ်ငင်း။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝတာ၊ စင်ကြယ်သော အာဇီဝရှိသော အဖြစ်ငင်း။ သေခိယပဋိပတ္တိပူရဏံ၊ သေခိယဝတ်ပြည့်ခြင်းငင်း။ အပရပေါ-သိတာ၊ သူတပါးကို မမွေးမြူရသည်၏ အဖြစ်ငင်း။ ပရာနုဂ္ဂဟကိရိယာ၊ ဆွမ်းလောင်းလှူသော သူတပါးတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြုရခြင်းငင်း။ မာနပ္ပဟာနံ၊ ယုတ်ညံ့သော အသက်မွေးခြင်း၌ တည်သဖြင့် မာန်ကိုပယ်ရ ခြင်းငင်း။ ရသတဏှာနိဝါရဏံ၊ ရသတဏှာကိုပယ်နိုင်ခြင်းငင်း။ ဂဏဘောဇနပရမ္ပရဘောဇနစာရိတ္တသိက္ခာပဒေဟိ၊ ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, ပရမ္ပရ-ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိတာ၊ အာပတ်မ သင့်သည်၏ အဖြစ်ငင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ လျော်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ငင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိဗြူဟနံ၊ ကောင်းသော ပဋိပတ္တိကို ပွါးစေခြင်းငင်း။ ပစ္ဆိမာဇနတာနုကမ္ပနံ၊ နောင်လာနောက်ပွါး အမျိုးသားအပေါင်းကို ဒိဋ္ဌာနုဂတိဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှင့်ရခြင်းငင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ပိဏ္ဍိယာလောပသန္တုဋ္ဌော၊ တလုပ်တခဲ ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲထသော၊ ဝါ၊ သားလုံးမြင်းခေါင်းအားးစွမ်းဖြင့် လှည့်လည်၍ တလုပ်တလုပ်စာမျှ ရအပ် သော ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲထသော။ အပရာယတ္တဇီဝိကော၊ သူတပါးနှင့် မစပ် သော အသက်မွေးခြင်းရှိထသော။ ပဟီနာဟာရလောလုပ္ပေါ၊ ပယ်အပ်ပြီး သော အာဟာရ လောလုပ္ပရှိထသော။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ စာတုဒ္ဒိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင်ကင်း၍ အလို ရှိရာသို့သွားနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းခြင်းကိုလည်း။ ဝိနောဒယတိ၊ ဖျောက်ရ၏။ အဿ၊ ထိုဒယောဂီ၏။ အာဇီဝေါ၊ သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မာ ဟိ၊ သာလျှင်။ သုမေဓသော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခာစရိယံ[၁]၊ ဆွမ်းခံသောအကျင့်ကို။ နာတိမညေယျ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။

ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိထသော။ သော၊ ထိုပိဏ္ဍပါတိကရဟန်းသည်။ လာဘသိလောကနိဿိတော၊ လာဘ်သပ္ပကာ အကျော်အစောကို တပ်မက်လျက်မှီသည်။ နော စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်တုံအံ့။ အတ္တဘရဿ၊ (အပ္ပါနဝဇ္ဇသုလဘရူပပစ္စည်းတို့ဖြင့်) ကိုယ့်ကိုယ် ကိုသာ မွေးမြူထသော။ အနညပေါသိနော၊ သူတပါးကို မမွေးမြူသော။ တာဒိနော၊ ဣဋ္ဌနှင့်အနိဋ္ဌကို အတူပြု၍ ရှုနိုင်သဖြင့် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သော၊ ဝါ၊ ကာယဝစီ မနောဥပသန္တသတိ နေပက္ကနှင့် ပြည့်စုံသောသဘော ရှိထသော။ ပိဏ္ဍပါတိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒေဝါပိ၊ သိကြား စသောနတ်တို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနုသာသနီတည်း။

အယံ၊ ကား။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂေ၊ ၌။ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိ-သံသဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

၄-သပဒါနစာရိကင်္ဂကထာ

[၆၅] ၂၇။ သပဒါနစာရိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ လောလုပ္ပစာရံ၊ လော-လုပ္ပတဏှာဖြင့် အိမ်စဉ်ကျော်လွှား ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို၊ ဝါ၊ လောလုပ္ပ တဏှာ၏ ကျက်စားခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ သပဒါနစာရိကင်္ဂံ၊ အိမ်စဉ် မပျက် သွားခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်း အင်္ဂါကို။ သမာဒိ-ယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ သမာဒါနစာရိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ပရိဿယာဘာဝေါ၊ ဆင်,မြင်း,ကျွဲ,နွားစသော ဘေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗော၊ ၏။ ယဿာ ရစ္ဆာယ ဝါ၊

၁-ဘိက္ခာစရိယာယ (ဝိသုဒ္ဓိ-စာကိုယ်) ဘိက္ခာစာရံ။ (သျာ)

အကြင်လမ်း၌ဝင်၏။ ယသ္မိံ ဂါမေ ဝါ၊ ၌ဝင်၏။ ပရိဿယော၊ ဆင်,မြင်း, ကျွဲ,နွားစသော ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိငြားအံ့။ တံ၊ ထို ဘေးရန်ရှိသောလမ်း, ဘေးရန်ရှိသောရွာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောလမ်း, တပါးသောရွာသို့။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ယသ္မိံ ဃရဒွါရေ ဝါ၊ အကြင် အိမ်တံခါး၌ဝင်၏။ ယဿာ ရစ္ဆာယ ဝါ၊ ၌ဝင်၏။ ယသ္မိံ ဂါမေ ဝါ၊ ၌ဝင်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ န လဘတိ၊ မရငြားအံ့။ (တံ၊ ထိုအိမ်တံခါး, ထိုလမ်း, ထိုရွာကို။) အဂါမသဒိသံ၊ ရွာမဟုတ်ဟူသောအမှတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အိမ်တံခါးလမ်းရွာ၌။ ကိဉ္စိ၊ ကို။ လဘတိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂန္တုံ၊ သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမိနာ၊ ဤသပဒါနစာရိကမှုတင်ဆောက်တည်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကာလတရံ၊ နံနက်စောစောကပင်လျှင်။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့စောစောဝင်သည်ရှိသော်။ အဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ မချမ်းသာသောအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ သွားလွယ်သောအရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အဿ၊ ထိုသပဒါနစာရီ ရဟန်းအား။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တာ ဝါ၊ လှူသောသူတို့သည်၎င်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သော။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊ သပိတ်ကိုယူ၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ သစေ ဒေန္တိ၊ အကယ်၍လှူကုန်အံ့။ (ပဋိဂ္ဂဟေတုံ ငှါ။) ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမိနာ၊ ဤသပဒါနစာရီ ရဟန်းသည်။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တေနာပိ၊ သွားစဉ်သော်လည်း။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယံ၊ ဆွမ်းခံရာအခါ၌။ သမ္ပတ္တဂါမံ၊ ရောက်သောရွာကို။ အနတိက္ကမိတွာဝ၊ မလွန်မူ၍သာလျှင်။ စရိတဗ္ဗံ၊ ဆွမ်းခံသွားအပ်၏။ (ဝေ-ကား အဝဓာရဏနိပါတ်) တတ္ထ၊ ထိုရောက်သောရွာ၌။ အလဘိတွာ ဝါ၊ မရ၍၎င်း။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ လဘိတွာ ဝါ၊ ရ၍၎င်း။ ဂါမပဋိပါဋိယာ၊ ရွာစဉ်ဖြင့်။ စရိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ထိုသပဒါနစာရီရဟန်း၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ပုရတော အာဟဋ-ဘိက္ခမ္ပိ၊ မရောက်မီ ရှေ့အိမ်မှကြို၍ လှူလင့်သော ဆွမ်းကို၎င်း။ ပစ္ဆတော

အာဟာရာဘိဟဋ္ဌမ္ပိ၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော နောက်အိမ်မှလိုက်၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကိုရင်း။ ပဋိက္ကမနံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒိယျမာနမ္ပိ၊ ပေးလှူလာသောဆွမ်းကိုရင်း။ န ဂဏှာတိ၊ မခံမယူ။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ပတ္တဒ္ဒါရေ၊ ရောက်ဆဲအိမ်တံခါး၌။ ပတ္တံ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ သပိတ်ကိုလွှတ်၏။ ဟိ၊ စွ။ ဣမသ္မိံ ဓုတင်္ဂေ၊ ၌။ မဟာကဿပတ္ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်နှင့်။ သဒိသော နာမ၊ တူသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿပိ၊ ထိုမဟာကဿပမထေရ်အားလည်း။ ပတ္တဝိဿဇ္ဇနဋ္ဌာနံ၊ (ယက်ကန်းသည် အယောင်ဆောင်၍ လှူသောသိကြားမင်းအား) သပိတ်ကိုလွှတ်သောအရာသည်။ ပညာယတိ ဧဝ၊ ထင်သလျှင်ကတည်း။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ပုရတော ဝါ၊ မရောက်မီ ရှေ့အိမ်မှသော်ရင်း။ ပစ္ဆတော ဝါ၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော နောက်မှသော်ရင်း။ အာဟဋမ္ပိ၊ ဆောင်၍လှူသည်ကိုလည်း။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ပဋိက္ကမနံ အာဟဋမ္ပိ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့ ဆောင်လာသောဆွမ်းကိုလည်း။ ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ ပတ္တဒ္ဒါရေပိ၊ ၌လည်း။ ပတ္တံ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ပန၊ မသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဘိက္ခံ အာဂမယမာနော၊ ဒါယကာတို့က ထိုနေ့အတွက် ဖိတ်မန်ထားသော ဆွမ်းကိုငံ့မျှော်ဆိုင်းလင့်၍သော်ကား။ န နိသီဒတိ၊ မနေ။ ဧဝံ၊ ဤသို့မနေသဖြင့်။ သော၊ ထိုမဇ္ဈိမရဟန်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌပိဏ္ဍပါတိကဿ၊ အား။ အနုလောမေတိ၊ လျော်၏။ မုဒုကော၊ သည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့ အတွက် ဖိတ်မန်သည်ကို။ နိသီဒိတွာ အာဂမေတိ၊ ထိုင်၍ငံ့၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ လောလုပ္ပစာရေ၊ (ဤမည်သောရွာ, ဤမည်သောအိမ်, ဤမည်သောလမ်း၌ ဆွမ်းကောင်းဟင်းကောင်း များစွာရအံ့ဟု) လျှပ်ပေါ်သော တဏှာဖြင့် အစဉ်ကိုလွန်၍ သွားခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊ ဖြစ်ကာမျှ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဘေဒေါ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ နိစ္စနဝကတာ၊ အမြဲလူသစ်၏ အဖြစ်ရင်း။ စန္ဒူပမတာ၊ လလျှင်ဥပမာရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ကုလမစ္ဆေရပ္ပဟာနံ၊ ကုလမစ္ဆေရကိုပယ်ခြင်းရင်း။ သမာနုကမ္ပိတာ၊ ဒါယကာတို့၌ အတူအမျှ သနားခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်ရင်း။ ကုလူပကာဒီနဝါဘာဝေါ၊ ဒါယကာတို့သို့ ကပ်ခြင်း၌

ချီးမြှောက်ခြင်း,ရောနှောခြင်း စသော အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ငှါ။ အဝ္ဝါနာနုဘိနန္ဒနာ၊ ဖိတ်မန်သောအားဖြင့် ပင့်ခေါ်ခြင်းကိုဝန်မခံခြင်းငှါ။ အဘိဟာရေန အနတ္ထိကတာ၊ ပို့လာသော ဆွမ်းပွဲဖြင့် အလိုမရှိသော အဖြစ်ငှါ။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ လျော်သော အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ငှါ။ ဣတိ အယံ အာနိသံသော၊ တည်း။

[၆၆] ဣမ သာသနေ၊ ၌။ သပဒါနစာရီ၊ အိမ်စဉ်မပြတ်သော ဆွမ်းခံ ဝတ်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စန္ဒူပမော၊ (ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌ မကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်, ဖြူစင်အေးချမ်းသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်) လလျှင် ဥပမာရှိသည်ငှါ။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိစ္စနဝေါ၊ (အစဉ်ကျရာ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သောသူ၏ အိမ်သို့သာ သွားသည် ဖြစ်၍) အမြဲလူသစ်ဖြစ်သည်ငှါ။ အမစ္ဆရီ၊ ဒါယကာတို့၌ ဝန်မတိုခြင်း သဘောရှိသည်ငှါ။ သဗ္ဗသမာနုကမ္ပော၊ လူချမ်းသာ လူဆင်းရဲ ပျမ်းမျှသော ကရုဏာရှိသည်ငှါ။ ကုလူပကာဒီနဝဝိပ္ပမုတ္တော၊ ဒါယကာ အိမ်၌ထိုင်၍ ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့အား ရောက်စကောင်းသော အပြစ်မှ လွတ်သည်ငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘုဝိ၊ မြေအပြင်၌။ သေရိစာရံ၊ မိမိအလိုအားလျော် စွာ သွားရခြင်းကို။ အာကင်္ခမာနော၊ သော။ ဓီရော၊ သည်။ လောလုပ္ပ-စာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ကောင်းစွာပယ်၍။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ ချအပ်သောမျက် လွှာရှိသည်ငှါ။ ယုဂမတ္တဒဿီ၊ ရထားထမ်းပိုး တပြန်ခန့်သာ ကြည့်သော အလေ့ရှိသည်ငှါ။ ဟုတွာ၊ ၍။ သပဒါနစာရံ၊ ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ၊ ကား။ သပဒါနစာရိကင်္ဂေ၊ ၌။ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိ-သံသဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

၅-ကောသနိကင်္ဂကထာ

၂၀။ ကောသနိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နာနာသနဘောဇနံ၊ အထူးထူး များစွာသော နေရာ၌ ဘုဉ်းပေးခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ကောသနိကင်္ဂံ၊ တထိုင်ခြင်း၌သာဘုဉ်းပေးခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသောသူ၏အကြောင်းအင်္ဂါကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ကေဝလသနိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာသန-သာလာယံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာ စရပ်၌။ နိသီဒန္တေန၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ ထေရာသနေ၊ ၌။ အနိသီဒိတွာ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်။ မယှံ၊ အား။ ပါပုဏိဿတိ၊ လတ့်။ ဣတိ၊ ဤသို့စဉ်းစား၍။ ပတိရူပံ၊ သင့်သော သဘောရှိသော၊ ဝါ၊ သူတထူးမထစကောင်းသော။ အာသနံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘောဇနေ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းသည်။ ဝိပ္ပကတေ၊ မပြီးမီ။ အာစရိယော ဝါ၊ ဆရာမူလည်းဖြစ်စေ။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ ဖြစ်စေ။ သစေ အာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ ကြွလာအံ့။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ပင် ပြုသင့်သော်လည်း။ တိပိဋကစူဠာဘယတ္ထေရော၊ သည်။ ကေဝလနိကာ၊ သော။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ ဆွမ်းစားဆဲသော။ (ဘိက္ခုံ၊ ကို။) အာသနံ ဝါ၊ နေရာသည်မူလည်း။ (ဓုတင်ဘေဒတော၊ မှ။) ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏[၁]။ (ဆွမ်းစား၍ပြီးသည်တိုင်အောင် မထကောင်း ဟူလို) (အဘုဉ္ဇိယမာနံ၊ စားအပ်ဆဲမဟုတ်သော[၂]။) ဘောဇနံ ဝါ၊ ဘောဇဉ်သည်မူလည်း။ ရက္ခေယျ၊ ၏။ အယဥ္စ၊ ဤယောဂီမူကား။ ဝိပ္ပကတ-ဘောဇနော၊ မပြီးသေးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တံ၊ ကို၊ ကရောတု၊ ပြုကားပြုတော့။ ဘောဇနံ ပန၊ ကိုကား။ မာ ဘုဉ္ဇတု၊ တဖန်မဘုဉ်းပေးလင့်[၃]။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

၁။ ဆွမ်းစားဆဲရဟန်းသည် နေရာမှမထလျှင် ဆက်၍စားကောင်းသည်၊ ဓုတင်မပျက်။ ထိုကြောင့် မထသောနေရာက၊ ဝါ၊ ထိုင်မြဲထိုင်နေခြင်းက ဓုတင်မပျက်အောင် စောင့်ရှောက်သည်၊ ဓုတင်မပျက်စေလိုလျှင် စားပြီးမှသာ ထရမည်၊ မပြီးမီ မထရ-ဟု ဆိုလို၏။ (ဆ-သံ-သော)

၂။ ဤပုဒ်သည် ဋီကာမှဆောင်၍ ပြသောပုဒ်ဖြစ်သည်၊ စားအပ်ဆဲမဟုတ် လျှင် ထိုဘောဇဉ်က ဓုတင်မပျက်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်၏၊ မစားသေးမီဖြစ်လျှင် ထ၍ ဝတ်ပြုသော်လည်း ဓုတင်မပျက်-ဟု ဆိုလို၏။ သို့ရာတွင် ယခုပြဆိုဆဲဖြစ်သော ရဟန်းမှာ ထိုအာသနနှင့် ဘောဇန နှစ်ပါးလုံးပင်မရှိ၊ ထိုကြောင့် ဝတ်ပြုခြင်းသည် ဓုတင်ကို မစောင့်တတ်၊ ထိုသို့ မစောင့်တတ်သောကြောင့် အယဉ္စ-စသောစကားရပ်ကို ဆက်၍ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ (ဆ-သံ-သော)

၃။ ဘုဉ်းပေးလျှင် ဓုတင်မချွတ်ပျက်မည်-ဟု ဆိုလို၏။ (ပြည်)

ပန၊ ပါး။ ပဘောဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ အပ္ပံ ဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဗဟုံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ယမ္ပိ ဘောဇနေ၊ ၌။ ဟတ္ထံ ဩတာရေတိ၊ သုံးဆောင်အံ့ဟု လက်ကိုချ၏။ တတော၊ ထိုလက်ချသော ဘောဇဉ်မှ။ အညံ၊ ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ထေရေန၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ န ဘုတ္တန္တိ၊ မဘုဉ်းပေးပါဟူ၍။ သပ္ပိ-အာဒီနိ၊ တို့ကို။ သစေ အာဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ကပ်ကုန်အံ့။ ဘေသဇ္ဇတ္ထမေဝ၊ ငှါသာလျှင်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဟာရတ္ထံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ပတ္တော၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ သည်။ န ခီယတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ အညံ၊ ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စင်။ အယံ၊ ဤ မဇ္ဈိံ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘောဇနပရိယန္တိကော နာမ၊ ဘောဇဉ်ကုန်ခြင်းအဆုံးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုဒုကော၊ သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ အာသနာ၊ မှ။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဘုဉ္စိတုံ၊ ငှါ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စင်။ သော၊ ထိုမုဒုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ပတ္တဓောဝနံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ န ဂဏှတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဘုဉ္စနတော၊ ကြောင့်။ ဥဒကပရိယန္တိကော ဝါ၊ သပိတ်ဆေးရေယူခြင်းအဆုံးရှိသည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာဝ၊ လောက်။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဘုဉ္စနတော၊ ကြောင့်။ အာသနပရိယန္တိကော ဝါ၊ နေရာမှ ထခြင်း အဆုံးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

[၆၇] ပန၊ ပါး။ ဂုဏေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ နာနာသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုတ္တက္ခဏေ၊ ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အပ္ပါဗာဓတာ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပါတင်္ကတာ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲကင်းသော အဖြစ်ရင်း။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လျင်လျားစွာထကြွနိုင်ခြင်းရင်း။ ဗလံ၊ ကာယဗလပြည့်တင်းခြင်းရင်း။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းရင်း။ အနတိရိတ္တပစ္စယာ အနာပတ္တိ၊ အတိရိတ်မပြုသော ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့် သင့်ကောင်းသော အာပတ်လည်းမသင့်ခြင်းရင်း။ ရသ-တဏှာဝိနောဒနံ၊ အကြိမ်များစွာစားအပ်သော ရသာ၌ တပ်မက်သော

တဏှာကို ဖျောက်နိုင်ခြင်းငှင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမ-ဝုတ္တိတာ၊ အဖြစ်ငှင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ကောသနဘောဇနေ၊ ၌။ ရတံ၊ မွေ့လျော်သော။ ယတိံ၊ ကို။ ဘောဇနပစ္စယာ၊ စားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ရုဇာ၊ အနာရောဂါတို့သည်။ န ဝိသဟန္တိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်။ ရသေ၊ ၌။ အလောလုပ္ပေါ၊ သည့်ထက် သည်မှာကောင်းသည်ဟူ၍ ပြင်းစွာမက်မောခြင်း ကင်းသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ရဟန်းကိစ္စကို။ န ပရိဟာပေတိ၊ မယုတ်စေ။

ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖာသုဝိဟာရကာရဏော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ သုစိသလ္လေခရတုပသေဝိတော၊ စင်ကြယ်သောတဏှာကို ခေါင်းပါးပြုန်းတီးစေတတ်သော အကျင့်၌ မွေ့လျော်သော သူတော်သူမြတ်တို့သည် လွန်စွာမှီဝဲအပ်ထသော။ ကောသနဘောဇနေ၊ ၌။ ရတိံ၊ နှစ်သက်မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်ခြင်းကို။ ဝိသုဒ္ဓမာနသော၊ အထူးသဖြင့် ဖြူစင်သောနှလုံးရှိသော။ ယတိ၊ သည်။ ဇနယေထ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။ (ဝေတာလီနှစ်ဂါထာ)

အယံ ကောသနိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၆-ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂကထာ

၂၉။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဒုတိယဘာဇနံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောစားခွက်ကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံ၊ တခုတည်းသောသပိတ်၌ရှိသရွေ့ကိုသာယူ၍ ဘုဉ်းပေးခြင်းကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရ-ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပတ္တပိဏ္ဍိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဂုပါန-ကာလေ၊ ၌။ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ ဌပေတွာ၊ ထည့်၍။ ဗျဉ္ဇနေ၊ အမဲငါး စသောဟင်းလျာကို။ လဒ္ဓေ၊ ရလတ်သော်။ ဗျဉ္ဇနံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဌမံ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးစွာစားအပ်၏။ ယာဂု ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဌမံ ပါတဗ္ဗာ၊ ရှေးဦးစွာသောက်အပ်၏။ ပန၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ယာဂုယံ၊ ၌။ သစေ ပက္ခိ-ပတိ၊ အကယ်၍ ထည့်အံ့။ ပူတိမစ္ဆကာဒိမှိ ဗျဉ္ဇနေ ပက္ခိတ္တေ၊ ပုပ်သော

ငါး (ငါးပိကောင်) စသောဟင်းကို ထည့်မိခဲ့သော်။ ယာဂု၊ သည်။ ပဋိကူလာ၊ ရွံရှာဘွယ်ရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အပ္ပဋိကူလမေဝ၊ ရွံဘွယ်မဖြစ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ ရွံဘွယ်ရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤဗျဉ္ဇနံ ဝါ ပဌမံ စသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ ယံ မဓုသက္ကရာဒိကံ၊ သည်။ အပ္ပဋိကူလံ၊ မဟုတ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ထည့်စကောင်း၏။ စ၊ ပါး။ ဂဏ္ဍုန္တေန၊ ခံသောရဟန်းသည်ကား။ ပမာဏယုတ္တမေဝ၊ ဝမ်းနှင့်ပမာဏ တန်ရုံကိုသာလျှင်။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏။ အာမကသာကံ၊ သရက်ရွက်နု စသော ဟင်းရွက်စိမ်းကိုကား။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ခါဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့စားအပ်သော်လည်း။ တထာ အကတွာ၊ ထိုသို့ သာရုပ္ပမရှိ လက်တကိုင်ကိုင် မပြုမူ၍။ ပတ္တေယေဝ၊ သပိတ်၌သာလျှင်။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဒုတိယကဘာဇနဿ၊ ၏။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အညံ၊ သော။ ရုက္ခပဏ္ဏမ္ပိ၊ ထည့်စရာသစ်ရွက်သည်လည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌဿ၊ အား။ ဥစ္ဆုခါဒနကာလာ၊ ကြံ စုတ်သောကာလမှ။ အညတြ၊ တပါးသောကာလ၌။ ကစဝရမ္ပိ၊ ငါးရိုး, စပါးလုံးစသော စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဆဍ္ဍေတုံ၊ ဒုတိယဘာဇန၌ ထည့်၍စွန့်ခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်[၁]။ ဩဒနပိဏ္ဍမစ္ဆမံသပူဝေပိ၊ ထမင်း ခဲ ငါးအမဲမုန့်တို့ကိုလည်း။ [၆၇] ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲဖဲ့၍။ ခါဒိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ (ဖြတ်ခွဲဖဲ့စိတ်၍ အသီးအသီး စားခြင်း၌ နာနာရသတဏှာ ဖြစ် သောကြောင့်ဟူလို) မဇ္ဈိမဿ၊ အား။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ခါဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သေ-သော၊ ဤ မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟတ္ထ-ယောဂီ နာမ၊ ဟတ္ထယောဂီမည်၏။ မုဒုကော ပန၊ သည်ကား။ ပတ္တယောဂီ

၁-ဤ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား—စားစရာထည့်ဘို့ ဒုတိယဘာဇနကို မသာယာအပ်သည်သာ မဟုတ်သေး၊ ပစ်စရာထည့်ဘို့မျှ မသာယာကောင်း၊ ငါးရိုးအမှိုက်ကိုမျှ မိမိကိုင်အပ်သော ဒုတိယဘာဇန၌ ထည့်၍ မပစ်မစွန့်ကောင်း ဟူလို။ (ဆ-သံ-သော)

နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို မုဒုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယံ၊ အကြင် ခဲဘွယ်ဘောဇဥ်ကို။ ပတ္တော၊ ၌။ ပက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ သမ္ပိုဏ်၊ ကို။ ဟတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဒန္တေဟိ ဝါ၊ သွားတို့ ဖြင့်ရင်း။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲခြမ်းဖဲ့စိတ်၍။ ခါဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဒုတိယကဘာဇနံ၊ နှစ်ခု မြောက်သော စားခွက်ကို။ သာဒိတက္ခဏေ-ပဋိဂ္ဂဟိတက္ခဏေ၊ အကပ်ခံ စဲ့ကိုင်သောခဏ၌။ ဓုတင်္ဂ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ နာနာရသတဏှာ-ဝိနောဒနံ၊ အထူးထူးသော အရသာ၌ တဏှာကိုပယ်ရခြင်းရင်း။ အတြိစ္ဆ-တာယ၊ ထိုထို အသီးအသီးသောခွက်၌ တည်သော အထူးထူးသော ရသ၌ တပ်မက်သောသူ၏ အဖြစ်ကို။ ပဟာနံ၊ ရင်း။ အာဟာရေ၊ ၌။ ပယော-ဇနမတ္တဒဿိတာ၊ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အကျိုးမျှကိုသာ မြင်လေ့ ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ထာလကာဒိပရိဟရဏခေဒါဘာဝေါ၊ သပိတ်တလုံး ထက် အပိုအမို ပန်းကန်ခွက်ယောက် အစရှိသည်ကိုဆောင်ခြင်း၌ ပင်ပန်း ခြင်း၏မရှိခြင်းရင်း။ အဝိက္ခိတ္တဘောဇိတာ၊ မပျံ့လွင့်မူ၍ သုံးဆောင်လေ့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ ရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောကျင့်ဝတ်ရှိထသော။ သုမာနသော၊ ကောင်း သောနှလုံးရှိထသော။ ပတ္တပိဏ္ဍိကော၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကယောဂီသည်သာ။ နာနာဘာဇနဝိက္ခေပံ၊ အထူးထူးသော ဘာဇန၌ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို။ ဟိတွာ၊ ၍။ ရသတဏှာယ၊ ၏။ မူလာနိ၊ အမြစ်တို့ကို။ ခဏန္တော ဝိယ၊ တူးဘိ သကဲ့သို့။ ဩက္ခိတ္တလောစနော၊ သပိတ်မှတပါး ခွက်များမရှိသဖြင့် သပိတ် တလုံးတည်း၌သာ စူးစိုက်ချထားသော မျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍။ သရူပံ၊ မိမိ အတ္တဘာဝဖြစ်သော ရုပ်တခုကို။ ဓာရယန္တော ဝိယ၊ ဆောင်၏သို့။ သန္တုဋ္ဌိံ၊ သပိတ်တလုံးတည်း၌ ရောင့်ရဲခြင်းကို။ ဓာရယန္တော၊ ဆောင်လျက်။ အာ-ဟာရံ၊ ကို။ ပရိဘုဥ္ဇေယျ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းငှါ တတ်နိုင်ရာ၏။ အညော၊ သူ မှတပါးသော။ ကော၊ အသူသည်။ ပရိဘုဥ္ဇေယျ၊ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၇-ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂကထာ

၃၀။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အတိရိတ္တဘောဇနံ၊ (ပဝါရိတ်သင့်ပြီးနောင်မှ ရသည်ဖြစ်၍) ဝိနည်းကံအလျောက် အတိရိတ်ဖြစ်ပြီးသော ဆွမ်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂံ၊ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသည်မှ နောက်၌ ရအပ်သောဆွမ်းကို ဝိနည်းကံအလျောက် အတိရိတ်ပြု၍ မဘုဉ်းပေးခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို၊ ဝါ၊ ခလုမည်သော ငှက်ပမာ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသည်မှနောက် ရအပ်သောအစာကို မဘုဉ်းပေးခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏အင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဝါရေတွာ၊ တန်ပြီဟု မြစ်ပြီး၍၊ ဝါ၊ ပဝါရိတ်သင့်ပြီး၍။ ပုန ဘောဇနံ၊ တဖန် ဣရိယာပုထ်တပါး၌ ရပြန်သောဘောဇဉ်ကို။ ကပ္ပိယံ၊ ဘုဉ်းပေးအပ်သည်ကို။ ကာရေတွာ၊ (ဝိနည်းပရိယာယ်အားဖြင့် ဝိနယဓရကို) ပြုစေ၍။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မဘုဉ်းပေးအပ်။ ဣဒံ၊ ကား။ အသ္သ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမပိဏ္ဍေ၊ ရှေးဦးဆွမ်းလုပ်၌။ ပဝါရဏာ နာမ၊ ပဝါရိတ်သင့်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ၊ ထိုပဌမဆွမ်းလုပ်ကို။ အဇ္ဈောဟရိယမာနေ၊ မျိုအပ်လတ်ပြီးသော်ကား။ အညံ၊ တပါးသောလာဘ်ကို။ ပဋိက္ခိပတော၊ အား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဝါရိတော၊ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်။ ပဌမပိဏ္ဍံ၊ ရှေးဦးစွာသောဆွမ်းလုပ်ကို။ အဇ္ဈောဟရိတွာ၊ မျိုပြီး၍။ ဒုတိယပိဏ္ဍံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဆွမ်းလုပ်ကို။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ မဘုဉ်းပေး။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ယသ္မိံ ဘောဇနေ၊ ကို။ (ဘုဉ္ဇိယမာနေ၊ ဘုဉ်းပေးခိုက်။) ပဝါရိတော၊ ပဝါရိတ်သင့်၏။ တဒေဝ၊ ထို (အခိုက်သပိတ်၌ ကြွင်းသရွေ့) ဘောဇဉ်ကိုသာ။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ (အညံ၊ ကို။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ မစား။လှန်) မုဒုကော ပန၊ မုဒုပုဂ္ဂိုလ်မူကား။ ယာဝ၊ လောက်။ အာသနာ၊ မှ။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ မထသေး။ တာဝ၊ လုံး။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ၊ တို့အား။ ပဝါရိတာနံ၊ သင့်ကုန်သည်ဖြစ်လျက်။ (ပုနဘောဇနံ၊ ဣရိယာပုထ်တပါး၌ တဖန်ရပြန်သော ဘောဇဉ်ကို။) ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။ ဘုတ္တက္ခဏေ၊ ၌။ ဓုတင်ံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

[၆၉] ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အနတိရိတ္တ-ဘောဇနာပတ္တိယာ၊ အတိရိတ်မဟုတ်သော ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့် သင့်ကောင်းသောအာပတ်မှ။ ဒူရဘာဝေါ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ဩဒရိ-ကတ္တာဘာဝေါ၊ ဝမ်းပြည့်ပူတင်းအောင် စားခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ နိရာမိသသန္နိဓိတာ၊ အာမိသ၌သန္နိဓိကင်းသူ၏ အဖြစ်ရင်း။ ပုနပရိယေ-သနာယ၊ ၏။ အဘာဝေါ၊ ခြင်းရင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနု-လောမဝုတ္တိတာ၊ ရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

မိစ္ဆော၊ သော။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ သော။ ယောဂီ၊ သည်။ ပရိ-ယေသနာယ၊ တဖန်ဝမ်းစာရှာမှီးခြင်းကြောင့်။ ခေဒံ၊ ပင်ပန်ခြင်းသို့။ နယာတိ၊ မရောက်။ သန္နိဓိံ၊ ကိုလည်း။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဩဒရိကတ္တံ၊ ဝမ်းပြည့်ဝမ်းရောင် တင်းအောင်စားသူ၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇဟတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဂတပ္ပသတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ထသော။ သန္တောသဂုဏာဒိဝုဍ္ဎိသဉ္ဇနနံ၊ သန္တောသဂုဏ် အစရှိသော ကျေးဇူးတို့၏ ပွါးခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒံ ဓုတင်ံ၊ ကို။ ဒေါသေ၊ မဟိစ္ဆာ စသော ဒေါသတို့ကို။ ဝိဓုနိတုကာမော၊ ခါခြင်းငှါလိုသော။ ယောဂီ၊ ယောဂီသည်။ ဘဇေယျ၊ ရာ၏။ (အရိယာဂါထာ) ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသ-ဝဏ္ဏနာ။

ဂ-အာရညိကင်္ဂကထာ

၃၁။ အာရညိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ဥပစာရနှင့်တကွ ရွာကျောင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ အာရညိကင်ံ၊ တော၌နေခြင်း (အရုဏ်တက်စေခြင်း) ကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ အာရညိကေန၊ တောရနေသော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အရညေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ တက်စေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ (ဂါမန္တဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ အရညဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ သရူပတော၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။) ဥပစာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဂါမောယေဝ၊ သည်လျှင်။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ မည်၏။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧကကုဋိကော ဝါ၊ တအိမ်တည်းသာရှိသော ရွာသည်ရင်း။ အနေကကုဋိကော ဝါ၊ တအိမ်မကများသောအိမ်ခြေရှိသော ရွာသည်ရင်း။ ပရိက္ခိတ္တော ဝါ၊ အရံရှိသော ရွာသည်ရင်း။ အပရိက္ခိတ္တော ဝါ၊ အရံမရှိသောရွာသည်ရင်း။ သမနုဿော ဝါ၊ လူရှိသောရွာသည်ရင်း။ အမနုဿော ဝါ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့် လူကင်းခိုက်ဖြစ်သော ရွာသည်ရင်း။ ဂါမော နာမ၊ မည်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အတိရေကစာတုမာသနိဝိဋ္ဌော၊ လေးလထက်လွန်၍ တည်နေသော။ ယောကောစိ၊ သော။ သတ္ထောပိ၊ ခြေကုန်သည်, လှည်းကုန်သည်, လှေကုန်သည် အပေါင်းသည်လည်း။ ဂါမော နာမ၊ မည်၏။ ပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံရှိသော။ ဂါမဿ၊ ၏။ အနုရာဓပုရဿ၊ ၏။ ဒွေ ဣန္ဒခီလာ၊ နှစ်ခုသောတံခါးခုံတို့သည်။ ယောန္တိ ဣဝ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဒွေ ဣန္ဒခီလာ၊ တို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အဗ္ဘန္တရိမေ ဣန္ဒခီလေ၊ အတွင်းတံခါးခုံ၌။ ဌိတဿ၊ သော။ ထာမမဇ္ဈိမဿ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ လေဍ္ဍုပါတော၊ အုဋ်ခဲကျရာ အရပ်သည်။ ဂါမူပစာရော နာမ၊ မည်၏။ တဿ လေဍ္ဍုပါတဿ၊ ၏။ လက္ခဏံ၊ ကို။ တရုဏမနုဿာ၊ လုလင်ပျိုတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗလံ၊ စွမ်းပကားကို။ ဒဿေန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေတွာ၊ လွှဲ၍။ လေဍ္ဍုံ၊ ကို။ ခိပန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ခိတ္တဿ၊ သော။ လေဍ္ဍုဿ၊ ၏။ ပတနဋ္ဌာနဗ္ဘန္တရန္တိ၊ ကျရာအရပ်၏ အတွင်းဟူ၍။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းဓိုရ်တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုဖြတ်ကုန်၏။ ပန၊ ဝါဒကွဲကိုဆိုအံ့။ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်တတ်ဆရာတို့သည်။ ကာကနိဝါရဏနိယမေန၊ ကျီးကို မောင်းနှင်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ခိတ္တဿ၊ သော။ လေဍ္ဍုဿ၊ ၏။ ပတနဋ္ဌာနဗ္ဘန္တရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရိက္ခိတ္တဂါမေ၊ ၌။ သဗ္ဗပစ္ဆိမဿ၊ အိမ်တကာ၏ ပြင်စွန်းဆုံး၌တည်သော။ ဃရဿ၊ ၏။ ဒွါရေ၊ ၌။ ဌိတော၊

သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဘာဇနေန၊ အိုးခွက်ဖြင့်။ ယံ ဥဒကံ၊ ကို။ ဆဒ္ဒေတိ၊ ပစ်စွန့်၏။ တဿ ဥဒကဿ၊ ထိုပစ်စွန့်အပ်သောရေ၏။ ပတန-ဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဃရူပစာရော၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုဃရူပစာရမှ။ ဝုတ္တန-ယေန၊ ဖြင့်။ ဧကော၊ သော။ လေဍ္ဍုပါတော၊ သည်။ ဂါမော၊ မည်၏။ ဒုတိယော၊ သော။ လေဍ္ဍုပါတော၊ သည်။ ဂါမူပစာရော၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ အရညံ၊ တောကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဝိနယပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ (ဝါ၊ ဝိနယပရိယာယေ၊ ၌။) ဌပေတွာ ဂါမဉ္စ ဂါမူပစာရဉ္စ သဗ္ဗမေတံ အရညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ [ဂါမဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဂါမူပစာရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ယံ ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဤအရပ်သည်။ အရညံ၊ မည်၏။] အဘိဓမ္မပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ (ဝါ၊ အဘိဓမ္မပရိယာယေ၊ ၌၊) နိက္ခမိတွာ ဗဟိ ဣန္ဒခီလာ သဗ္ဗမေတံ အရညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ [ဣန္ဒခီလာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဗဟိ၊ အပြင်ဘက်ဖြစ်သော။ ယံ ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဤအရပ်သည်။ အရညံ၊ မည်၏။] [၇၀] ပန၊ အလျှော်ကို ဆိုအံ့။ ဣမဿ၊ ဤအရညကင်ဓုတင်ပဋိပတ်အရာ၌။ သုတ္တန္တိကပရိယာ-ယေန၊ သုတ္တန်နည်းအားဖြင့်။ အာရညကံ နာမ သေနာသနံ ပဉ္စဓနုသတိကံ ပစ္ဆိမန္တိ၊ မံဟူ၍။ (အာရညကသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အာရညိကံ၊ တောကျောင်း နေသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဂတံ၊ လာသော။ ယံ ပမာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤပမာဏသည်လျှင်။ လက္ခဏံ၊ ဂဟေတဗ္ဗ အဖြစ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော လက္ခဏာတည်း။ (ဤသို့ပါဌ်ကြွင်းနှင့်တကွ ယောဇနာ) [ပစ္ဆိမံ၊ နိမ့်စွာအဆုံး၌ဖြစ်သော။ ပဉ္စဓနုသတိကံ၊ ကုလ လေးတာ ငါးရာရှိသောကျောင်းသည်။ အာရညကံ နာမ သေနာသနံ၊ တောရကျောင်းမည်၏။] တံ၊ ထိုကုလလေးတာ ငါးရာရှိသော တောရ ကျောင်းကို။ အာရောပိတေန၊ တင်ပြီးသောညှို့ရှိသော။ အာစရိယဓနုနာ၊ (မကြီးမငယ် ပမာဏပြုလောက်၍ တင်ပြီးလေးတောင်မျှသော) ဆရာ၏ လေးဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တဿ၊ သော။ ဂါမဿ၊ ၏။ ဣန္ဒခီလတော၊ မှ။ အ-ပရိက္ခိတ္တဿ၊ သော။ ဂါမဿ၊ ၏။ ပဌမလေဍ္ဍုပါတတော၊ ရှေးဦးစွာသော အုဋ္ဌ်ခဲကျရာမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝဝိဟာရပရိက္ခေပါ၊ ကျောင်းအရံတိုင် အောင်။ မိနိတွာ၊ တိုင်းတာ၍။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။

ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိဟာရော၊ သည်။ အပရိက္ခိတ္တော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ယံ သေနာသနံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယာ ဘတ္တသာလာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယံ ဓုဝသန္နိပါတဋ္ဌာနံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယော ဗောဓိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယံ စေတိယံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ သေနာသနတော၊ မှ။ ဒူရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်စေကာမူ။ တံ၊ ထိုပဌမသေနာသန ဘတ္တသာလစသော အရပ်ကို။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကတွာ၊ ၍။ မိနိတဗ္ဗံ၊ တိုင်းတာအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနယဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဂါမဿ၊ ၏။ ဥပစာရံ ဣဓ၊ (ကာကနိဝါရဏနည်းဖြင့် ကေလေဍ္ဍုပါတ) ဥပစာရကဲ့သို့။ ဝိဟာရဿပိ၊ အရံမရှိသောကျောင်း၏ လည်း။ ဥပစာရံ၊ ကို။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘိန္နံ လေဍ္ဍုပါတာနံ၊ တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ မိနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤမဇ္ဈိမ နိကာယ်အဋ္ဌကထာ စကားသည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤတောရတိုင်းတာရာ၌။ ပမာဏံ၊ တည်း။

အာသန္နေ၊ ၌။ ဂါမေ၊ သည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကာမူ။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော သူတို့သည်။ မာနုသကာနံ၊ ရွာသူရွာသားတို့၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကို။ သစေပိ သုယျတိ၊ အကယ်၍ ကြားအပ်သည်ဖြစ်စေကာမူ။ ပန၊ ထိုသို့နီးသော်လည်း။ ပဗ္ဗတနဒီအာဒီဟိ၊ တောင်မြစ်စသည်တို့သည်။ အန္တရိတတ္တာ၊ ခြားဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဇုံ၊ အဖြောင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ ကောင်း။ တဿ ဂါမဿ၊ ၏။ ယော ပကတိမဂ္ဂေါ၊ အကြင်ပြကတေ့လမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဝါယ၊ ဖြင့်။ သဉ္စရိတဗ္ဗော၊ ကူးသွားအပ်သည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ ကာမူ။ တေန မဂ္ဂေန၊ ထိုပြကတေ့လမ်းဖြင့်။ ပဉ္စဓနုသတိကံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ မလျော်မသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသန္နဂါမဿ၊ ၏။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းငယ်ကို။ အင်္ဂသမ္ပာဒနတ္ထံ၊ တောရအင်္ဂါတာငါးရာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ပိဒဟတိ၊ ပိတ်၏။ အယံ၊ ဤလမ်းပိတ်သောရဟန်းသည်။ ဓုတင်္ဂစောရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အာရညိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာစရိယော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဂိလာနော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (ဝေ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။) အရညေ

ဌ်။ သပ္ပါယံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အား လျောက်ပတ်သော ဆေးပစ္စည်းစသည်ကို။ အလဘန္တေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုတောရနေ ရဟန်းသည်။ (ဂိလာနေ၊ မကျန်းသော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကို။) ဂါမန္တသေနာသနံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ပြုစုအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ကာလဿေဝ၊ နံနက်စောစောကပင်လျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ အင်္ဂယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ တောရအင်္ဂါလောက်ရာအရပ်၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ တက်စေအပ်၏။ အရုဏုဋ္ဌာနဝေလာယံ၊ အရုဏ်တက်ချိန်အခါ၌။ တေသံ၊ ထိုဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ အာဗာဓော၊ သည်။ သစေ ဝဍ္ဎတိ၊ အကယ်၍ တိုးခဲ့သည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ အရုဏ်တက်ချိန်အခါ အနာတိုးခဲ့လတ်သော်။) တေသံယေဝ၊ ထိုဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးပြုစုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဓုတင်္ဂသုဒ္ဓိကေန၊ ဓုတင်ကို သုတ်သင်ခြင်း၌ ကြိုးပမ်းသည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ၊ ဤရွေ့ အပြီး။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌေန၊ သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ ဂိမှ,ဝဿ, ဟေမန္တ သဗ္ဗကာလပတ်လုံး။ အရညေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ စတ္တာရော ဝဿိကေ မာသေ၊ မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး။ ဂါမန္တေ၊ ၌။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ မုဒုကော၊ သည်။ ဟေမန္တိကေပိ၊ ဆောင်းလေးလတို့ ပတ်လုံးလည်း။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ (ဤကား ပဘေဒ)

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ယထာပရိစ္ဆိန္နေ ကာလေ၊ အကြင်အကြင် ပိုင်းခြားအပ်တိုင်းသော ဥက္ကဋ္ဌအား သုံးရတု, မဇ္ဈိုအား နှစ်ရတု, မုဒုအား ဂိမှတရတု၌။ (ဤကား မဟာဋီကာအလို) ဝါ၊ မုဒုအားပိုင်းခြားတိုင်းသော ဂိမှရတု၌[၁]။ အရညတော၊ မှ။ အာဂန္တွာ၊ ၍။

၁-ဤကား စူဠဋီကာအလို။ အကြောင်းကား ဤသို့တည်း။ ပံသုကူလ၌ တံမြက်ချေးစုသည်တို့၌ ယူသည်ရှိသော် ဥက္ကဋ္ဌကျ၍ မဇ္ဈိုဖြစ်၏၊ ဓုတင်မပျက်သေးပါ။ ပါဒမူလိကကို ယူသည်ရှိသော် မဇ္ဈိုကျ၍ မုဒုဖြစ်၏၊ သည်လည်း မပျက်သေး။ မုဒုအားလည်း ပျက်ကောင်းသော ဂဟပတိဒါန ကိုယူမှလျှင် သုံးပါး ပျက်ကောင်းသကဲ့သို့ ဤ၌ မုဒုပျက်မှ အလျှင်းမရ၊ သေသပျက်သော်လည်း အောက်ထစ်ခံသေး၏ဟူလို။ သို့သော်လည်း မဟာဋီကာနည်းကိုသာ ဆရာကြီးတို့မိန့်သတည်း။ (ပြည်)

ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ၌။ ဓမ္မဿဝနံ၊ နာအပ်သောတရားကို။ သုဏန္တာနံ၊ နာကုန်စဉ်။ အရုဏော၊ သည်။ ဥဋ္ဌိတေပိ၊ တက်သော်လည်း။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ န ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ သုတွာ၊ နာပြီး၍။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ သွားကုန်စဉ်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အရုဏော၊ သည်။ ဥဋ္ဌိတေပိ၊ လည်း။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ န ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ဓမ္မကထိကေ၊ သည်။ ဥဋ္ဌိတေပိ၊ ထပြီးသော်လည်း။ မုဟုတ္တံ၊ တရေးငယ်။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နိဒ္ဒါယန္တာနံ၊ အိပ်ကုန်စဉ်။ အရုဏံ၊ သည်။ သစေ ဥဋ္ဌဟတိ၊ အံ့။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ ဝါ၊ ရှာကြိုက်သော ဆန္ဒဖြင့်မူလည်း။ ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ သစေ ဥဋ္ဌပေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အပြီး။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

[၇၁] ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အာရညိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညသညံ၊ အရည အမှတ်ကို။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ အလဒ္ဓံ၊ မရသေးသော။ သမာဓိံ ဝါ၊ သမာဓိကိုမူလည်း။ ပဋိလဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ လဒ္ဓံ၊ ရပြီးသော။ သမာဓိံ ဝါ၊ မူလည်း။ ရက္ခိတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဆရာဘုရားသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုတောရရဟန်းအား။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ တေနာဟံ ။ပ။ နာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [နာဂိတ၊ ချစ်သား နာဂိတ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တေန အရညဝိဟာရေန၊ ထိုသို့ တောမှာ နေပေသဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တမနော၊ သည်။ ဟောမိ၊ ၏။] ပန္တသေနာသနဝါသိနော၊ အစွန်ကျ၍ ဝေးကွာလှသော တောရ ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း နေလေ့ရှိသော။ အဿ၊ ထိုတောရ ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အသပ္ပါယရူပါဒယော စ၊ မလျောက်ပတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့သည်လည်း။ န ဝိက္ခိပန္တိ၊ မပျံ့လွင့်စေနိုင်ကုန်။ ဝိဂတသန္တာသော၊ ကင်းသော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇီဝိတနိကန္တိံ၊ အသက်၌တပ်သောနိကန္တိကိုလည်း။ ဇဟတိ၊ စွန့်နိုင်၏။ ပဝိဝေကသုခရသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော သုခဟူသော အရသာကိုလည်း။ အဿာဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ပံသုကူလိကာဒိဘာဝေါပိ၊ ပံသုကူလိကစသည်

တို့၏ အဖြစ် (ဟူသော ကြွင်းသောခုတင်တဆယ့်နှစ်ရပ်) သည်လည်း။ အသာ စ၊ ထိုအရညဝါသီ ရဟန်းအားသာလျှင်။ ပတိရူပေါ၊ တင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိထသော။ အသံသဋ္ဌော၊ လူ သူတို့နှင့် မနှောထသော။ ပန္တသေနာသနေ၊ အစွန်ကျသောတောရ ကျောင်း၌။ ရတော၊ ပျော်ထသော။ ဝနဝါသေန၊ တောရနေခြင်းဖြင့်။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မာနသံ၊ ရွှေနှလုံးတော်ကို။ အာရာဓယန္တော၊ နှစ်သက်စေတတ်ထသော။

ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အရညေ၊ တောရကျောင်း၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ နိဝသံ-နိဝသန္တော၊ နေသည်ဖြစ်၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ဝိဝေကသုခကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုအရညဝါသီတောရ မှီသော ယောဂီရဟန်း၏။ တံ ရသံ၊ ထိုဝိဝေကသုခရသကို။ သဣန္ဒကာ၊ သိကြားနှင့်တကွ ကုန်သော။ ဒေဝါ အပိ၊ နတ်တို့သော်လည်း။ န ဝိန္ဒန္တိ၊ မခံစားရကုန်။

(ကဝစံ၊ ချပ်တန်းဆာကို။ ဓာရယံ-ဓာရယန္တော၊ ဝတ်ဆင်လျက်။ သဝါဟနော၊ ဆင်တပ်မြင်းတပ်နှင့်တကွ။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေအောင် တပ်သို့ရောက်သော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ ဝေရိံ၊ တဖက်ရန်ကို။ ဇေတုံ၊ နှိမ်ချိုးဆောလျင် အောင်မြင်ခြင်းငှါ။ သမတ္တော ဝိယ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့။) ပံသုကူလဥ္စ ပံသုကူဟူသော ချပ်တန်းဆာကိုလည်း။ ဓာရယံ-ဓာရယန္တော၊ ဝတ်ဆင်လျက်။ (အာရညိကင်္ဂဝါဟနော၊ အရညကင်ဟူသောဆင်သင်း မြင်းသင်းရဲမက်နှင့်တကွ။) အဝသေသခုတာယုဓော၊ ပံသုကူအရညကင်မှ ကြွင်းသောခုတမ္မဟူသော အထူးထူးသော လက်နက် စွဲကိုင်လျက်။ အရညသင်္ဂါမဂတော၊ တောကျောင်းဟူသော စစ်မြေအောင်တပ်ချသော။ ယောဝ၊ ဤအရညဝါသီ ယောဂီရဟန်းသည်သာလျှင်။

နစိရဿေဝ၊ မကြာမီပင်လျှင်။ သဝါဟနံ၊ အနုသယဟူသော ဆင်တပ်မြင်းတပ်နှင့် တကွသော။ (မာရ်-ဟူသော ပုလ္လိင်၏ဝိသေသန ဖြစ်၍ သဝါဟနံ-ပင်သင့်သည်) မာရံ၊ ကိလေသာမာရ်ဟူသောရန်ကို။ ဇေတုံ၊ ငှါ။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရညဝါသမှိ၊ တောရနေခြင်း၌။ ရတိံ၊ ကို။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောယောဂီရဟန်းသည်။ ကယိရာထ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ အာရညိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၉-ရုက္ခမူလိကင်္ဂကထာ

၇၂။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဆန္နံ၊ (အုဋ္ဌအစရှိသော ငါးပါးသော အမိုးတို့ဖြင့်)[၁] မိုးအပ်သော အရိပ်အာဝါသကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ၊ သစ်ပင်ရင်း သစ်ပင်အောက်၌ နေခြင်းကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ရုက္ခမူလိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သီမန္တရိကရုက္ခံ၊ ပြည်ထောင်မင်းနှစ်ပါးတို့၏ နယ်ခြား၌ ရောက်သောသစ်ပင်ကိုရင်း။ စေတိယရုက္ခံ၊ ပူဇော်အပ်သော နတ်စိုးသစ်ပင်ကိုရင်း။ နိယျာသရုက္ခံ၊ (သစ်စေးပင် အစရှိသော) အစေးသုံးဆောင်သော သစ်ပင်ကိုရင်း။ ဖလရုက္ခံ၊ သရက်ပိန္နဲ အစရှိသော အသီးသစ်ပင်ကိုရင်း။ ဝဂ္ဂုလိရုက္ခံ၊ လင်းနို့သုံးစွဲသော သစ်ပင်ကိုရင်း။ သုသိရရုက္ခံ၊ (မြွေကင်းသန်း အောင်း စကောင်းသော) အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်ကိုရင်း။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ ဌိတရုက္ခံ၊ အများကျောင်းတိုက်လယ်၌ တည်သောသစ်ပင်ကိုရင်း။ ဣတိ ဣမေ ရုက္ခေ၊ ဤသို့သောသစ်ပင်တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်း၏ အစွန်အနား၌။ ဌိတရုက္ခော၊ တည်သောသစ်ပင်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ အားဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ ယထာရုစိတံ၊ အကြင်အကြင် နှစ်သက်အပ်သော။ ရုက္ခံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဋိဇဂ္ဂါပေတုံ၊ သုတ်သင်စေခြင်းငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ပါဒေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဏသဋံ၊ သစ်ပင်မှ ကြွေကျသောသစ်ရွက်ကို။ အပနေတွာ၊ ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမော၊

၁-အုဋ္ဌ်ကြွပ်, ကျောက်ပြား, အင်္ဂတေ, သက်ငယ်မြက်, သစ်ရွက် ဤငါးမျိုးကို ငါးပါးသော အမိုးဟု ဆိုသည်။ (ဝိ ၄-၃၀၁) (ဆ-သံ-သော)

သည်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုသစ်ပင်အနီး အရပ်သို့။ သမ္ပတ္တေဟိယေဝ၊ ရောက်လာသသူတို့ကိုသာလျှင်။ ပဋိဇဂ္ဂါပေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ မုဒုကေန၊ သည်။ အာရာမိကသမဏုဒ္ဒေသေ၊ အရံစောင့်သာမဏေတို့ကို။ ပက္ကောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ သောဓာပေတွာ၊ သုတ်သင်စေ၍။ သမံ၊ အညီ အညွတ်။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ ဩကိရာပေတွာ၊ ကြဲစေ၍။ ပါကာရပရိက္ခေပံ၊ စောင်ရန်းအရံကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ [၇၂] ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ မဟာဒိဝသေ၊ လူအများပူဇော်သက္ကာရပြုလာသည့်နေ့၌။ ရုက္ခမူလိကေန၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမိမိနေမြဲ သစ်ပင်ရင်း၌။ အနိသီဒိတွာ၊ မနေမူ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသော။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်ဝှက်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ (မိမိ၏ ရုက္ခမူလိကအဖြစ်ကို လျှိုဝှက်ခြင်းငှါ) နေရာ၏။

ပန၊ ပါး။ ဠမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဆန္ဒေ၊ အလိုကြွပ်စသည်ဖြင့် မိုးအပ်သော အရိပ်၌။ ဝါသံ၊ (နေလိုသော ဆန္ဒအားဖြင့်ဝင်)နေခြင်းကို။ ကပ္ပိတက္ခဏေ၊ ပြုသောခဏ၌။ ဓုတင်ႆ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇာနိတွာ၊ သိလျက်။ ဆန္ဒေ၊ ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပိတ-မတ္တေ၊ တက်စေကာမျှ၌။ ဓုတင်ႆ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အင်္ဂုတ္တရဘာဏကာ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ကို ဆောင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ရုက္ခမူလသေနာ-သနံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိဿယာနုရူပပဋိပတ္တိ-သဗ္ဘာဝေါ၊ တတိယနိဿယအားလျော်သောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ တာနိ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းဟူသော ကျောင်းတို့သည်။ အပ္ပါနိ စေဝ၊ ကိစ္စနည်းကုန်သည်လည်း၊ ဝါ၊ အဖိုးနည်းကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုလဘာနိ စ၊ ရောက်လေရာရာရလွယ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနဝဇ္ဇာနိ စ၊ ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတပစ္စယတာ၊ ပစ္စည်းရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ တရုပဏ္ဏဝိကာရဒဿနေန၊ သစ်ပင်၏အရွက်တို့၌ ဖောက်ပြန်ခြင်းဟူသော ခဏာဘင်ကိုမြင်သဖြင့်။ အနိစ္စသညာသမုဋ္ဌာပနတာ၊ အနိစ္စသညာကိုဖြစ်စေ

နိုင်သည်၏အဖြစ်ငှါ။ သေနာသနမစ္ဆေရကမ္မာရာမတာနံ၊ ကျောင်း၌ ဝန်တိုသည်၏အဖြစ်, အမှုသစ်၌မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်တို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းငှါ။ ဒေဝတာဟိ၊ ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့နှင့်။ သဟဝါသိတာ၊ ကျောင်းတူနေခြင်းအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ငှါ။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ အဖြစ်ငှါ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဝဏ္ဏိတော၊ အပ္ပါနိ ၉၀ သုလဘာနိ စ အစရှိသည်ဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ထသော။ နိဿယောတိ စ ဘာသိတော၊ မှီရာနိဿယဟူ၍လည်း ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ရုက္ခမူလသမော၊ ရုက္ခမူနှင့်တူသော။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော ယောဂီ၏။ နိဝါသော၊ နေရာသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ (တနည်း) အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ နိဝါသော၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ နည်း။

ဟိ၊ သင့်စွ။ အာဝါသမစ္ဆေရဟရေ၊ အာဝါသမစ္ဆေရကိုပယ်ဖျောက်ရာ ဖြစ်သော။ ဒေဝတာပရိပါလိတေ၊ ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့သည် စောင့်အပ်ထ သော။ ပဝိဝိတ္တေ၊ သော။ ရုက္ခမူလမှိ၊ ၌။ ဝသန္တော၊ သော။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသောယောဂီသည်။

အဘိရတ္တာနိ၊ နုသောအခါ စက်စက်နီကုန်ထသော။ နီလာနိ၊ ရင့်သော အခါ စိမ်းညိုကုန်ထသော။ ပဏ္ဍူနိ၊ မှည့်သောအခါ ဝါရော်ကုန်ထသော။ ပတိတာနိ စ၊ အညာမှကြွေကျကုန်ထသော။ တရုပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ပင်၏ အရွက်တို့ကို။ ပဿန္တော၊ မျက်ဝါးထင်ထင် ရှုမြင်ရသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စသညံ၊ မြဲ၏ဟူသောသညာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပနူဒတိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဗုဒ္ဓဒါယဇ္ဇံ၊ (ဘွားတော်မူရာ, ပွင့်တော်မူရာ, ဓမ္မစက်တရားဟောတော်မူရာ, နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်ဝင်တော်မူရာအခါတို့၌ မှီဝဲအပ်သော ပစ္စည်းဖြစ်၍) ဘုရားမြတ်စွာ၏ အမွေတော် ဖြစ်ထသော။ ဘာဝနာဘိရတာလယံ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်သူတို့၏ နေရာဖြစ်ထသော။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ ရုက္ခမူလံ၊ ကို။ ဝိစက္ခဏော၊ အစီးအပွါးကိုမြော်မြင်သ သူသည်။ နာတိမညေယျ၊ မထေမဲ့မြင်မပြုရာ။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ရုက္ခမူလိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၁၀ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂကထာ

၃၃။ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဆန္နဥ္စ၊ အမိုးကိုရင်း။ ရုက္ခမူလဥ္စ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုရင်း။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂံ၊ (တိမ်တိုက်ကောင်းကင်၏ရှေးရှုဖြစ်သော) လွင်တီးခေါင်၌နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ အဗ္ဘောကာသိကဿ၊ ဆောက်တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဓမ္မဿဝနာယ ဝါ၊ တရားနာခြင်းငှါရင်း။ ဥပေါသထတ္ထာ-ယ ဝါ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်းငှါရင်း။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိ ုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌဿ ဝင်ပြီးသောရဟန်းအား။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ သစေ ဝဿတိ၊ အံ့။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿ ာနေ၊ ရွာစဉ်။ အနိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဝဿူပရမေ၊ မိုးစဲသောအခါ၌။ နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘောဇနသာလံ ဝါ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့ရင်း။ အဂ္ဂိသာလံ ဝါ၊ မီးတင်းကုပ်သို့ရင်း။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကာ ာုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဘောဇနသာလာယ၊ ၌။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာပုစ္ဆိ ာုံ၊ ဝင်၍ပန်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒိသန္တေန ဝါ၊ ပါဠိသင်ပေးသောရဟန်းသည်ရင်း။ ဥဒ္ဒိသာ-ပေန္တေန ဝါ၊ ပါဠိကိုသင်ယူသောရဟန်းသည်ရင်း။ ဆန္နံ၊ အမိုးတွင်းသို့။ ပဝိသိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၌။ ဒုန္နိက္ခိတ္တာနိ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်ကုန်သော။ မဉ္စပီဌာဒီနိ၊ တို့ကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝေ-သေတုံ စ၊ သွင်းခြင်းငှါလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သည်။ [၇၃] ဝုဍ္ဎတရာနံ၊ သီတင်းကြီးမြတ်သူတို့၏။ ပရိက္ခာရော၊ ကို။ ဂဟိ-တော၊ ကိုင်အပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒေဝေ၊ သည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ မဂ္ဂမဇ္ဈေ၊ ခရီးလယ်၌။ ဌိတံ၊ သော။ သာလံ၊ သို့။ ပဝိ-သိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ ထေရ်ကြီးပရိက္ခရာ တစုံတခုကို။ ဂဟိတံ၊ ကိုင်အပ်သည်။ သစေ န ဟောတိ၊ အံ့။ သာလာယ၊ ၌။ ဌဿာမိ၊ ရပ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဂေန၊ လျင်သောအဟုန်ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပဝိဋ္ဌေန၊ ဝင်ပြီး

သောရဟန်းသည်။ ယာဝ ဝဿူပရမာ၊ မိုးစဲသည်တိုင်အောင်။ ဠတွာ၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖွင့်ပြီး။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။ ရုက္ခမူလိကဿပိ၊ ရုက္ခမူဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဝါ၊ အားလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ (ဓမ္မဿဝနာယ ဝါ အစရှိသည်ဖြင့် မိန့်ပြီးသော) ဤဝိဓာနနည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌဿ၊ အား။ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပဗ္ဗတံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဂေဟံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အဗ္ဘောကာသေယေဝ၊ လွင်ပြင်၌သာလျှင်။ စီဝရကုဋိံ၊ သင်္ကန်းကုဋီကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ မဇ္ဈိမဿ၊ အား။ ရုက္ခပဗ္ဗတဂေဟာနိ၊ သစ်ပင်တောင်ကျောင်းတို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ အန္တော၊ သစ်ပင်ရင်း တောင်ဝှမ်းတောင်ခေါင်းကျောင်းတွင်းသို့။ အပ္ပဝိသိတွာ၊ သာလျှင်။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မုဒုကဿ၊ အား။ အစ္ဆန္နမရိယာဒံ၊ မိုးရေမဝင်အောင် အမိုးအသွင်ဖြင့် အထက်၌ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိသော။ ပဗ္ဘာရမ္ပိ၊ တောင်ဝှမ်းသည်ရင်း။ သာခါမဏ္ဍပေပိ၊ သစ်ခက်တို့ဖြင့် ကျဲကျဲမိုးသော မဏ္ဍပ်သည်ရင်း။ ပီဌပဋ္ဋေပိ၊ တံစီးတင်သောဖယောင်းပုဆိုးသည်ရင်း။ ခေတ္တာရက္ခကာဒီဟိ၊ လယ်စောင့် တလင်းစောင့် စသည်တို့သည်။ ဆဍ္ဍိတာ၊ စွန့်အပ်သော။ တတြဋ္ဌကကုဋိကာပိ၊ ထိုအရပ်၌တည်သောတဲဆိုးသည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖွင့်ပြီးတည်း။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဝါသတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဆန္နံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ရုက္ခမူလံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပဝိဋ္ဌက္ခဏေ၊ ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇာနိတွာ၊ ယခုပင် အရုဏ်တက်အံ့ဟု သိလျက်။ တတ္ထ၊ ထို ဆန္နရုက္ခမူလ၌။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပိတမတ္တေ၊ တက်စေကာမျှ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အင်္ဂုတ္တရဘာဏကာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ အာဝါသပလိဗောဓုပစ္ဆေဒေါ၊ အာဝါသပလိဗောဓ၏ ပြတ်ခြင်းရင်း။ ထိနမိဒ္ဓပနူဒနံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို ဖျောက်ပယ်နိုင်ခြင်းရင်း။ မိဂါ ဝိယ ဘူတာ၊ သမင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍။

(ဘူတာထည့်) အသင်္ဂစာရိနော၊ မငြိသောသွားခြင်း ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ အနိကေတာ၊ နေရာကျောင်းမရှိကုန်မူ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသာယ၊ အား။ အနုရူပတာ၊ လျော်သည်အဖြစ် ၎င်း။ နိဿင်္ဂတာ၊ အရိပ်အာဝါသ၌ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်၎င်း။ စာတုဒ္ဒိသတာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ မပိတ်ပင်သောသွားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်၎င်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

အနဂါရိယဘာဝဿ၊ (အိမ်နေလူတို့၏ အစီးအပွါးဖြစ်သော လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းစသော အမှုကင်းသော) ရဟန်းအဖြစ်အား။ အနုရူပေ၊ သော။ အဒုလ္လဘေ၊ ရလွယ်လှစွာသော။ တာရာမဏိဝိတာနမ္ပိ၊ ကြယ်အပေါင်းတည်းဟူသော ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသောဗိတာန်ရှိထသော။ စန္ဒဒီပပ္ပဘာသိတေ၊လမင်းတည်းဟူသော ဆီမီးခွက်ကြီးဖြင့်ထွန်းလင်းထသော။

အဗ္ဘောကာသေ၊ ဟင်းလင်းပြင်၌။ မိဂဘူတေန၊ သမင်၏စိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ၍။ ဝသံဝသန္တော၊ ထသော။ ဘာဝနာရာမတံ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သိတော၊ မှီသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။

ပဝိဝေကရသဿာဒံ၊ ဝိဝေကရသတည်းဟူသော သာယာဘွယ်ချွန်မင် ဖိုလ်ကို။ နစိရဿေဝ၊ လျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိန္ဒတိ၊ ၏။ တသ္မာ ဟိ၊ လျှင်။ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောအမျိုးသားသည်။ အဗ္ဘောကာသေ၊ ၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယမဗ္ဘောကာသိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိ-

သံသဝဏ္ဏနာ။

၁၁-သောသာနိကင်္ဂကထာ

[၇၄] ၃၄။ သောသာနိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နသုသာနံ၊ သုသာန် မဟုတ်သောအရပ်ကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ သောသာနိကင်္ဂံ၊ သုသာန်၌နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ သောသာနိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသစ်ကို။ နိဝေသေန္တာ၊ တည်ထောင်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ယံ ဌာနံ၊ ကို။ ဠဒ္ဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ သုသာနန္တိ၊ သုသာန်ဟု။ ဝဝတ္ထပေန္တိ၊ မှတ်သားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမှတ်အပ်ကာမျှသော အရပ်၌။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်သေး။ ဟိ-ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ မတသရီရေ၊ အသေကောင်ကို။ အဇ္ဈာပိတေ၊ မဖုတ်အပ်သေးသော်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုမှတ်အပ်ကာမျှသော အရပ်သည်။ သုသာနံ နာမ၊ သုသာန်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝသိတဗ္ဗံ မနေသင့်။) ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ ဈာပိတကာလတော၊ ဖုတ်ပြီးသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒွါဒသ ဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တိုင်အောင်။ ဆဍ္ဍိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်။ သစေ သမာနံ၊ အကယ်ဖြစ်စေကာမူ။ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့ စွန့်ပစ်အပ်သော်လည်း။ တံ၊ သည်။ သုသာနမေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဆိုဘွယ်အထူးကား။ တသ္မိံ၊ ထိုသုသာန်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသောရဟန်းသည်။ စင်္ကမမဏ္ဍပါဒီနိ၊ တို့ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ မဉ္စပီဌံ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ၍။ ပါနီယပရိဘောဇနီယံ၊ ကို။ ဉပဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်ထားစေ၍။ ဓမ္မံ ဝါစေန္တေန၊ တရားပေစာ သင်ကြားပို့ချလျက်။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်ချေ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဠဒ္ဒံ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဂရုကံ၊ ဆောင်နိုင်ခဲ၍ လေးလံ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉပ္ပန္နပရိဿယဝိဃာတတ္ထာယ၊ ဖြစ်ရသောဘေးရန်ကို ဖျောက်ခြင်းငှါ။ သံဃတ္ထေရံ ဝါ၊ ကိုငင်း။ ရာဇယုတ္တကံ ဝါ၊ ရွာ၌ မင်းနှင့်စပ်သသူကိုငင်း။ (အတ္တနော သောသာနိကဘာဝံ၊ မိမိ၏သုသာန်၌ နေသူ၏အဖြစ်ကို။) ဇာနာပေတွာ၊ ၍။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စင်္ကမန္တေန၊ စင်္ကြံသွားသောရဟန်းသည်။ အဍ္ဍက္ခိကေန၊ ထက်ဝက်သောမျက်စိဖြင့်။ အာဠဟနံ၊ သူကောင်ဖုတ်ရာကို။ ဩလောကေန္တေန၊ ငဲ့ကာကြည့်၍။ စင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သုသာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တေနာပိ၊ သွားသောရဟန်းသည်လည်း။ မဟာပထာ၊ သွားရိုးလမ်းမမှ။ ဉက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ ဉပ္ပထမဂ္ဂေန၊ သွားရိုးလမ်း မဟုတ်သောဖြတ်လမ်းဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ (မိမိ၏ သောသာနိကအဖြစ် မထင်စိမ့်သောငှါ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်)သွားအပ်၏။ ဒိဝါယေဝ၊ နေ့ကလျှင်။ အာရမ္မဏံ၊ (သစ်ငုတ် သစ်ပင် တောင်ပို့ မို့မို့မဲမဲ မြင်ကောင်းသော) အာရုံကို။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ (ဤသည်ကား သစ်ငုတ်, ဤသည်ကား သစ်ပင်, ဤသည်ကား တောင်ပို့, ဤညိုညိုကား ချုံပုတ် စသည်ဖြင့်) ပိုင်းခြား မှတ်သားလင့် အပ်

၏။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မဆွ နေ့ကာလက မှတ်လင့်ထားသည် ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသစ်ငုတ်စသော ဝတ္ထုသည်။ ရတ္တိံ၊ ၌။ အသ္သ၊ ၏၊ ဝါ၊ အား။ ဘယာနကံ၊ (တစ္ဆေသံဘက် မင်တက်ဥပါ ထင်စေကာဖြင့်) ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ရတ္တိံ၊ ၌။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးဥပါတို့ကို။ ဝိရဝိတ္ဝာ ဝိရဝိတွာ၊ ဟစ်အော်ကုန်ဟစ်အော်ကုန်၍။ အာဟိဏ္ဍန္တာပိ၊ လှည့်လည်ကုန်သော်လည်း။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော လုံ့ကန်အငြှကျောက်ဖြင့်။ န ပဟရိတဗ္ဗာ၊ မပစ်ခတ်အပ်ကုန်။ သုသာနံ၊ သို့။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ အဂန္တုံ၊ မသွားပဲ နေခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ သုသာနေ၊ ၌။ မဇ္ဈိမယာမံ၊ ကို။ ခေပေတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ၌။ ပဋိက္ကမိတုံ၊ သုသာန်မှ ဖဲခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အင်္ဂုတ္တရဘာဏကာ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ကို ဆောင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အမနုဿာနံ၊ ဘီလူးသံဘက်တို့သည်။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော။ တိလပိဋ္ဌမာသဘတ္တမစ္ဆမံသခီရတေလဂုဠာဒိ-ခဇ္ဇဘောဇ္ဇံ၊ ဆီထွေး နှမ်းလှော် ပဲ ထမင်း ငါး အမဲ နို့ရည် ဆီ တင်လဲ အစ ရှိသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုလည်း။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကုလဂေဟံ၊ ဒါ-ယကာတို့အိမ်တွင်းသို့။ န ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီး။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌေန၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင် သုသာန်၌။ ဓုဝဍာဟဓုဝကုဏပဓုဝရောဒနာနိ၊ မပြတ်ဖုတ်ခြင်း မပြတ် သော အပုပ်နှံ့ မပြတ်ငိုကြွေးသံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထေဝ၊ သာလျှင်။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မဇ္ဈိမဿ၊ အား။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော ဓုဝဍာဟ,ဓုဝ-ကုဏပ,ဓုဝရောဒနတို့တွင်။ ဧကသ္မိမ္ပိ၊ တခုခုသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မုဒုကဿ၊ အား။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သုသာန-လက္ခဏံ၊ သို့။ ပတ္တမတ္တေ၊ ရောက်ကာမျှသော သုသာန်၌။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ န သုသာနမှိ၊ ၌။ ဝါသံ ကပ္ပ-နေန၊ နေခြင်းကိုပြုသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ သုသာနံ၊ သို့။

အဂတဒိဝသေ၊ မသွားသောနေ့၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အင်္ဂုတ္တရဘာဏကာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ မရဏဿတိပဋိလာဘော၊ (သုသာန်၌ အမြဲကာလသိဝထိကကိုရှုသဖြင့်) သေရချေအံ့၊ သေရချေအံ့ဟု အမှတ်သတိကို အဖန်တလဲလဲရခြင်းငှင်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာရိတာ၊ (ထိုသို့သေရချေအံ့ဟု သတိရသဖြင့် ဝဋ္ဋမှထွက်မြောက်ကြောင်း အကျင့်၌) မမေ့မလျော့နေခြင်း အလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ငှင်း။ အသုဘနိမိတ္တာဓိဂမော၊ (သုသာန်၌စွန့်ပစ်အပ်သော ပုပ်ပုပ်ညှီညှီထိဘွယ်အကောင်ကို မြင်ရသဖြင့်) အသုဘဟု မှတ်ကြောင်း အခြင်းအရာ အာရုံကိုရခြင်း ငှင်း။ ကာမရာဂဝိနောဒနံ၊ (မတင့်တယ်ဟု မှတ်ကြောင်းအခြင်းအရာ အာရုံကိုရသဖြင့်) ကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၌ လိုချင်တပ်စွန်းသော ရာဂကိုပယ်နိုင်ခြင်းငှင်း။ အဘိဏှံ ကာယသဘာဝဒဿနံ၊ (ကြိမ်ဖန်များစွာ ကိုယ်၏ အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုစ္ဆအဖြစ်ကို မှတ်သဖြင့်) ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အသုဘသဘောကို မပြတ်မြင်နိုင်ခြင်းငှင်း။ [၇၅] သံဝေဂဗဟုလတာ၊ (ကိုယ်၏အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုစ္ဆသဘောကိုမြင်ရခြင်း, မရဏဿတိကိုရခြင်း အကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်) များသောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ငှင်း။ အာရောဂျမဒါဒိပ္ပဟာနံ၊ (ဖျားနာ၍သေသူ, အိုမင်း၍သေသူတို့ကို သုသာန်၌ မြင်ရသဖြင့်) အာရောဂျမဒ, ယောဗ္ဗနမဒ, ဇီဝိတမဒကိုပယ်ရခြင်းငှင်း။ ဘယဘေရဝသဟနတာ၊ ဘေးငယ်ဘေးကြီးကို သည်းခံနိုင်သည်၏အဖြစ်ငှင်း။ အမနုဿာနံ၊ တို့သည်။ ဂရုဘာဝနီယတာ၊ အလေးပြုအပ် ချီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ငှင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ ငှင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသာနိကံ၊ သုသာန်၌နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသောရဟန်းကို။ မရဏာနုဿတိပ္ပဘာဝါ၊ မရဏာနုဿတိ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။နိဒ္ဒါဂတမ္ပိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ ပမာဒဒေါသာ၊ မေ့လျော့ခြင်းဟူသောအပြစ်တို့သည်။ န ဖုသန္တိ၊ (အိပ်မက်အလိုဖြင့်) မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ ကုဏပါနိ၊ အပုပ်ကောင်တို့ကို။ သမ္ပဿတော စ၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍လည်း။ တဿ၊ ထိုသုသာန်စောင့်သော

ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာနုဘာဝဝသဂမ္ပိ၊ ဝတ္ထုကာမ၌ အဖန်တလဲလဲဖြစ်သော တဏှာရမ္မက်နိုင်ငံသို့လိုက်သည်လည်း [1]။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ ဧတိ၊ ရောက်၏။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ အထော၊ ထိုမှို့။ နိဗ္ဗုတိံ၊ မီးဆဲ့တတန် ငြိမ်းရာမှန်သော နေရဗာန်မြို့ကို။ သေမာနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဃဋ္ဋတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အနေကဂုဏာဝဟတ္တာ၊ များစွာသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ရွက်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနနိန္နဟဒယေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော နှလုံးရှိသော ယောဂီသည်။ သောသာနိကင်္ဂံ၊ ကို။ နိသေဝိတဗ္ဗံ၊ မပြတ်မှီဝဲသင့်လှ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ သောသာနိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၁၂-ယထာသန္ထတိကင်္ဂကထာ

၇၅။ ယထာသန္ထတိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သေနာသနလောလုပ္ပံ၊ (ကျောင်းခံရာ၌ ရဟန်းတပါးတို့ကိုသာစေ၍ခံခြင်း, ဤကျောင်း ကောင်း၏လော ဤကျောင်း မကောင်းသလောဟု နှိုင်းချိန်၍မေးခြင်း, သွား၍ကြည့်ခြင်းဟူသော) သေနာသန၌ လျှပ်ပေါ်တပ်မက်သော တဏှာကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ ယထာသန္ထတိကင်္ဂံ၊ မဆွလက်မှန် ညွှန်အပ် ချထားအပ်တိုင်းသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌သာ နေခြင်းအလေ့ရှိသော ရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ယထာသန္ထတိကေန၊ သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤကျောင်းသည်။ တုယှံ၊ အရှင့်အား။ ပါပုဏာတိ၊ အစဉ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ သေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းကို။ အဿ၊ ထိုယထာသန္ထတိက ရဟန်းအား။ (ဂါဟကေန၊ ဝါစဉ်အားဖြင့် ကျောင်းညွှန်သော ရဟန်းသည်။) ဂါဟိတံ၊ ညွှန်ပြမျှဝေ ခံစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထိုဝေချညွှန်ပြတိုင်းသော ကျောင်းဖြင့်သာလျှင်။ တုဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲ

၁-ကာမာနုရာဂဝသဂမ္ပိ၊ ဝတ္ထုကာမ၌ အဖန်တလဲလဲ တပ်စွဲသော ရာဂ၏အလိုသို့ လိုက်သည်လည်း။ (သီ၊ သျာ၊ ဣ-မူ) ယုတ္တတရဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

သင့်၏။ အညော၊ တပါးသောရဟန်းကို။ န ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ မထစေကောင်း။ (ဤကား ဂဏ္ဌိဆရာ, ဓုတင်္ဂဝိနိစ္ဆယဆရာတို့ အလိုတည်း) အညော၊ တပါးသောနေရာကို။ န ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ မဖြစ်စေအပ်။ (ဤကား နိဿယဆရာအလို) ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ အားဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ အတ္တနော၊ အား။ ပတ္တသေနာသနံ၊ ရောက်သောကျောင်းကို။ ဒူရေတိ ဝါ၊ ဝေးသလောဟူ၍ ဖြင်း။ အစ္စာသန္နေတိ ဝါ၊ နီးလွန်းသလောဟူ၍ဖြင်း။ အမနုဿဒီဃဇာတိကာဒီဟိ၊ ဘီလူး မြွေ ကင်း စသည်တို့သည်။ ဥပဒ္ဒုတန္တိ ဝါ၊ နှိပ်စက်အပ်သလောဟူ၍ဖြင်း။ ဥဏှန္တိ ဝါ၊ ပူသလောဟူ၍ဖြင်း။ သီတလန္တိ ဝါ၊ အေးသလောဟူ၍ဖြင်း။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ မဇ္ဈိမော၊ သည်။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ ပန၊ မလျော်မသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဩလောကေတုံ၊ လောလုပ္ပအားဖြင့် ကြည့်ခြင်းငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ မုဒုကော၊ သည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုယထာသန္ထတိက ရဟန်းအား။ တံ၊ ထိုလက်မှန်ညွှန်ပြ ချဝေတိုင်းသော ကျောင်းသည်။ (အဖာသုကဘာဝေန၊ ဝိဝေကအစရှိသည်ကိုရခြင်းငှါ မချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။) သစေ န ရုစ္စတိ၊ အကယ်၍မသတီအံ့။ အညံ၊ (စိတ္တသပ္ပါယနှင့် လျော်သောသူမနေသော) တပါးကျောင်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ သေနာသနလောလုပ္ပေ၊ (အဝေးအနီးစသည်ကိုမေးခြင်း, သွား၍ကြည့်ခြင်း, အပြစ်အနာရောဂါ ကင်းလျက် လက်မှန်ခံသည်ကိုစွန့်၍ တပါးကျောင်းခံခြင်းတည်းဟူသော) သေနာသနလောလုပ္ပသည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊ ဥပါဒ်ကာမျှဖြစ်လတ်သော်။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီး။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ၏။ တေန၊ ဖြင့်သာ။ တုဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲသင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တောဝါဒကရဏံ၊ ဘုရားရှင်ဟောသည့် ဩဝါဒကိုလိုက်နာခြင်းဖြင်း။ သဗြဟ္မစာရီနံ ဟိတေသိတာ၊ သီတင်းသုံးဘော်ယော်တို့ အစီး

အပ္ပါးကို လိုလားသည်၏ အဖြစ်ၟင်း။ ဟီနပဏီတဝိကပ္ပပရိစ္စာဂေါ၊ ယုတ်သော မြတ်သောဟု အထူးကြံခြင်းကို စွန့်ရခြင်းၟင်း။ အနုရောဓဝိ-ရောဓပ္ပဟာနံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော အနုရောဓ မနှစ်သက်ခြင်း ဆန့်ကျင်ခြင်းတည်းဟူသော ဝိရောဓကို ပယ်ရခြင်းၟင်း။ အတြိစ္ဆတာယ၊ ထိုထိုကျောင်း၌တပ်သော တဏှာ၏။ ဒွါရပိဒဟနံ၊ ဝင်ပေါက်တံခါးကို ဆို့ရခြင်းၟင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီနံ၊ တို့အား။ အနုလောမဝုတ္တိတာ၊ ၟင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။

[၇၆] ယံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ၏။ တေန၊ ဖြင့်သာ။ သန္တုဋ္ဌော၊ သော။ ယထာသန္ထတိကော၊ သော။ ယတိ၊ သည်။ နိဗ္ဗိကပ္ပေါ၊ ကောင်း မကောင်း ဟု နှစ်ခု ကြံခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ တိဏသန္ထရကေသုပိ၊ မြက်သစ်ရွက် အခင်းတို့၌သော်လည်း။ သုခံ သေတိ၊ ချမ်းသာစွာနေနိုင်၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သေဋ္ဌမ္ပိ၊ မြတ်သောနေရာ၌လည်း။ န ရဇ္ဇတိ၊ မမက်။ ဟီနံ လဒ္ဓါ၊ အယုတ်ကိုရသော်လည်း။ န ကုပ္ပတိ၊ စိတ်မပျက်။ သဗြဟ္မစာရိနဝကေ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငယ်တို့ကို။ ဟိတေန၊ အကျိုးစီးပွါးဖြင့်။ အနုကမ္ပတိ၊ ချီးမြှောက်မစသည် မည်၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရိယသတာစိဏ္ဏံ၊ အရိယာသူမြတ်တို့သည် မပြတ်လေ့ကျက်အပ်သော။ မုနိပုင်္ဂဝဏ္ဏိတံ၊ မုနိတကာတို့၏ အကြီးအမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားချီးမွမ်းတော် မူအပ်သော။ ယထာသန္ထတရာမတံ၊ ညွှန်းချအပ်တိုင်းသောကျောင်း၌ မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်ကို။ မေဓာဝီ၊ သည်။ အနု-ယုဉ္ဇေထ၊ အားထုတ်ရာ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အယံ ယထာသန္ထတိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပ-
ဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

၁၃-နေသဇ္ဇိကင်္ဂကထာ

၇၆။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သေယျံ၊ (အိပ်ရာအုံး၌ ခေါင်းချ၍) လျောင်းခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ၏။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂံ၊ ထိုင်နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော၊ ဝါ၊ ထိုင်ခြင်းလျှင် သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေခြင်း ကျင့်ဝတ်ရှိသော ရဟန်း၏အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမာဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂေန၊ သော။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ တီသု ယာမေသု၊ တို့တွင်။ ဧကံ ယာမံ၊ တခုသောယာမ်၌၊ ဝါ၊ တယာမ်လုံး။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ စင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ ဣရိယာပထေသု၊ သွား,လာ, ရပ်, ထိုင်, လျောင်းခြင်း ဣရိယာပုထ်တို့တွင်။ နိပဇ္ဇိတုမေဝ၊ လျောင်းအိပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်သည်သာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်သတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။

ပန၊ ပါး။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥက္ကဋ္ဌဿ၊ အား။ အပဿေနံ၊ နောက်မှီတံကဲ ပျဉ်သည်။ နေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။ ဒုဿပလ္လတ္ထိကာ၊ ပုဆိုးပတ် သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အာယောဂပဋ္ဋော၊ အာယောဂပဋ်သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ မဇ္ဈိမဿ၊ အား။ ဣမေသု တီသု၊ ဤသုံးပါးတို့တွင်။ ယံ-ကိဉ္စိ၊ တပါးပါးသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မုဒုကဿ၊ အား။ အပဿေနမ္ပိ၊ သည်၎င်း။ ဒုဿပလ္လတ္ထိကာပိ၊ သည်၎င်း။ အာယောဂပဋ္ဋောပိ၊ သည်၎င်း။ ဗိမ္ဗောဟနမ္ပိ၊ အုံးသည်၎င်း။ ပဉ္စင်္ဂေါပိ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော အင်းပျဉ် သည်၎င်း။ သတ္တင်္ဂေါပိ၊ အင်္ဂါခုနစ်ပါးရှိသော အင်းပျဉ်သည်၎င်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိအပဿယေန၊ နောက်မှီတကဲနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကတော၊ ပြုအပ် သော (အနံ့ထက် အတန်ငယ် အလျားရှည်သော ဖတိုင် အင်းပျဉ်ငယ် အင်ချပ်) အင်းပျဉ်ငယ်သည်။ ပဉ္စင်္ဂေါ နာမ၊ ပဉ္စင်မည်၏[၁]။ ပိဋ္ဌိအပဿ-ယေန စ၊ နောက်မှီတံကဲနှင့်၎င်း။ ဥဘတောပဿေသု၊ ငယါ နံပါးတို့၌။ အပဿယေဟိ စ၊ အမှီလက်ရုံးတန်းတို့နှင့်၎င်း။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကတော၊ ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်နေရာသည်။ သတ္တင်္ဂေါ နာမ၊ သတ္တင်မည်၏။ တံ၊ ထိုသို့သော သတ္တင်အင်းပျဉ်ကို။ မိဠာဘယတ္ထေရဿ၊ အား။ အကံသု ကိရ၊ သတတ်။ ထေရော၊ သည်။ အနာဂါမီ ဟုတွာ၊ ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပြီ။

ပန၊ ပါး။ ဣမေသံ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ သေယျံ၊ (အိပ်ရာအုံး၌ ခေါင်းချ၍) လျောင်းအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပိတမတ္တေ၊ ၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ တည်း။

၁- ပဉ္စင်္ဂေါ ပန-ရှိမူ ပဉ္စင်္ဂေါ ပန၊ ကား။ပ။ ကတော၊ ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်ငယ် တည်းဟု ပေးလေ။ (ဆ-သံ-သော)

ပန၊ ပါး။ အယံ၊ ကား။ အာနိသံသော၊ တည်း။ သေယျသုခံ၊ အိပ်ရာ၌ တစင်းစင်း လျောင်းအိပ် ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ ပဿ-သုခံ၊ ဝဲယာပြန်ပြောင်း စောင်းလှည့် လူးလည်းသဖြင့် ရသောချမ်းသာကို။ မိဒ္ဓသုခံ၊ တမှိန်းမှိန်း အိပ်မွေ့သဖြင့် ရသော ချမ်းသာကို။ အနနုယုတ္တော၊ တလဲလဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တဿ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သော။ စေတသော ဝိနိဗန္ဓဿ၊ စိတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဥပစ္ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ကြောင်း၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂသပ္ပါယတာ၊ ခပ်သိမ်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သောသူအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ပါသာဒိကဣရိယာပထတာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်သောဣရိယာပုထ်ရှိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ဝီရိယာရမ္ဘာနုကူလတာ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းအား အစဉ်လျော်သည်၏အဖြစ်ရင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ (သီလစသော) သမ္မာပဋိပတ်ကို။ အနုဗြူဟနံ၊ ပွါးစေခြင်းရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အာနိ-သံသော၊ တည်း။

ပလ္လင်္ကံ၊ ကို။ အာဘုဇိတွာန၊ ဖွဲ့၍။ တနုံ ဥပရိမကာယံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ နိသီဒန္တော၊ သော။ ယတိ၊ သည်။ မာရဿ၊ ၏။ ဟဒယံ၊ စိတ်ကို။ ဝိကမ္ပေတိ၊ (သူ့အလိုကို ဖျက်သည်ဖြစ်၍) တုန်လှုပ်စေ၏။

[၇၇] သေယျသုခံ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့် ရအပ်သော သုခကို။ မိဒ္ဓသုခံ၊ တမှိန်းမှိန်း အိပ်မွေ့ ငိုက်မျည်းခြင်းဖြင့် ရအပ်သော သုခကို။ ဟိတွာ၊ ပစ်လိုက်၍။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ဝိပဿနာ၌ အားထုတ်ချီးပင့်အပ်သော ဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသဇ္ဇာဘိရတော၊ နိသဇ်၌ အလွန်မွေ့လျော်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တပေါဝနံ၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ကို ကျင့်ရာဖြစ်သော သာသနာတော်တည်းဟူသော အင်ကြင်းတောကို။ သောဘယန္တော၊ တင့်တယ်စေလျက်။

နိရာမိသံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အာမိသကင်းသော။ ပီတိသုခံ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမဓိဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓီရော၊ သည်။ နေသဇ္ဇိကံ၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်နှင့် စပ်သော။ ဝတံ-ဓုတင်္ဂံ၊ ကို။ သမနုယုဉ္ဇေယျ၊ ကောင်းစွာယှဉ်သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနုသာသနီတည်း။

အယံ နေသဇ္ဇိကင်္ဂေ သမာဒါနဝိဓာနပ္ပဘေဒဘေဒါနိသံသဝဏ္ဏနာ။

မုတင်္ဂပကိဏ္ဏကကထာ

၃၃။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ကုသလတ္တိ ။ပ။ ဝိနိစ္ဆယောတိ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လတ့်။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကုသလတ္တိကတောတိ၊ တောဟူသောပုဒ်၌။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝိညာ-တဗ္ဗော၊ အပ်၏။) ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သဗ္ဗာနေဝ၊ ကုန်သော။ မုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ သေက္ခပုထုဇ္ဇနခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သိယာ၊ အချို့ကား။ ကုသလာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သိယာ၊ ကား။ အဗျာကတာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အကုသလံ၊ ဖြစ်သော။ မုတင်္ဂံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ အထူးအယူကိုဆိုအံ့။ ယော၊ အကြင်အယူမညီ ဝိတဏ္ဍဝါဒီသည်။ ပါပိစ္ဆော ။ပ။ ဟောတီတိ အာဒိဝစနတော၊ ဟောတိ ဤသို့အစရှိသော အင်္ဂုတ္တရ ပုဂ္ဂလပညတ် ပါဠိစကားကြောင့်။ မုတင်္ဂံ၊ သည်။ အကုသလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသင့်သေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုသင့်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ အကုသလစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အရညေ၊ ၌။ န ဝသတီတိ၊ မနေဘူးဟူ၍။ န ဝဒါမ၊ မဆိုပေကုန်။ ဟိ၊ စွ။ ဝါ၊ ဟိ-ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ အရညေ၊ ၌။ နိဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထို တောရနေရဟန်းသည်။ အာရညိကော၊ ကမည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သော၊ ထိုတောနေရဟန်းသည်။ ပါပိစ္ဆော ဝါ၊ အလိုယုတ်သည်လည်း။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အပ္ပိစ္ဆော ဝါ၊ အလိုနည်းသည်လည်း။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ဣမာနိ-မုတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ ဣမာနိ၊ ဤပံသုကူလိကင်္ဂသမာဒါန စသည်တို့သည်။ (မုတင်္ဂါနိ၌စပ်၊ ဤကဲ့သို့ သောအရာဝယ် ဝုတ္တံရှိသော်လည်း ဣတိ တိုင်အောင်ငုံ၍သာ သဒ္ဒပဒတ္ထက မပေးနှင့်) တေန တေန သမာဒါနေန၊ ထိုထိုပံသုကူလိကင်္ဂစသည်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ ဓုတကိလေသတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီးသော တဏှာ ဥပါဒါန်အစရှိသော ကိလေသာ ပါပဓမ္မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတဿ၊ တဏှာစသော ကိလေသာကို ခါပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အင်္ဂါနိ၊ မုတအဖြစ်၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊

ကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကိလေသဓုနနတော၊ ကိလေသာကို ခါတတ်ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတန္တိ၊ ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ဉာဏံ၊ သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုပံသုကူလိကင် သမာဒါနစသည်တို့၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ တာနိ၊ ထိုပံသုကူလိကင်သမာဒါန စသည်တို့သည်။ ပဋိပက္ခနိဒ္ဓုနနတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ခါတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတာနိ စ၊ ဓုတမည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပတ္တိယာ၊ သီလစသော သမ္မာပဋိပတ်၏။ အင်္ဂါနိ စ၊ အကြောင်းတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ဤကမ္မဓာရည်းသမာသ်ဝစနတ်ကြောင့်လည်း။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝါ၊ ဣတိ-ဣမံ လက္ခဏံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အောက်ဝစနတ္ထနိဒ္ဒေသ၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတာနိ-သမာဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါမည်ကုန်သည်။ ဘဝေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သော တာဒိသော၊ ထိုသို့သော။ ကောစိ ဘိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းမျှသော်လည်း။ အကုသလေန၊ ဖြင့်။ ဓုတော နာမ၊ (ကိလေသာ ပါပဓမ္မကို ခါတွက်ဖျက်တတ်သော အနက်ကြောင့်) ဓုတမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်စကောင်းခဲ့။ တံ-အကုသလံ၊ သည်။ (ဉာဏံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။) ယေသံ-သမာဒါနာနံ၊ တို့၏။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတည်း၊ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့သော ဗဟုဗ္ဗိဟိဝစနတ္ထကိုပြု၍။ တာနိ သမာဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဓုတင်္ဂါနီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စေယျုံ၊ ဆိုအပ်ကုန်ရာ၏။ (တနည်း။ ။ဉာဏံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။) တံ-ဓုတံ၊ ထိုဓုတမည်သော တရားသည်။ အင်္ဂံ၊ တည်း။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ ဓုတံ အင်္ဂံ ဧတေသံ ဟူသော ဝစနတ်ကို ပြု၍။ တာနိ သမာဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဓုတင်္ဂါနီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အကုသလံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ ပါပံ၊ တစုံတခုသော ပါပဓမ္မကို။ န စ ဓုနာတိ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်သည်လည်း မဟုတ်ခဲ့။ (အပ္ပဋိပက္ခတော။ ဟိတ်လာ) အကုသလံ၊ သည်။ စီဝရလောလုပ္ပါဒီနိ စေဝ၊ စီဝရလောလုပ္ပအစရှိကုန်သော ပဋိပက္ခတို့ကိုလည်း။ နာပိ နိဒ္ဓုနတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်လည်း မဟုတ်ခဲ့။ ပဋိပတ္တိယာ စ၊ ၏လည်း။ အင်္ဂမ္ပိ၊ အကြောင်းသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်ခဲ့တကား။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ အကုသလံ ဓုတင်္ဂန္တိ၊ ဟူသော။ (ယံ-ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။

ဝုတ္တံ၊ ပြီ။) ဣဒံ-ဝစနံ၊ သည်။ သုဝုတ္တံ၊ အပြဲအမြဲ လှံမစောက်ဆိုအပ်သော စကားတည်း။ ဝါ၊ ကောင်းစွာဆိုမိသော စကားတည်း။ (ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိသဒ္ဒေါ အဇ္ဈာဟရိတဗ္ဗော။)

[၇၈] ယေသံ၊ အကြင်အဘယဂိရိဝါသီဆရာတို့၏။ ဝါဒေပိ၊ ၌လည်း။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ ကုသလတ္တိကဝိနိမုတ္တံ၊ လွတ်၏။ (ပညတ္တိဝါဒတ္တာ၊ ဓုတင် မည်သည် ပညတ်သာတည်းဟု အယူရှိသောကြောင့်တည်း။) တေသံ၊ တို့၏။ ဝါဒေ၊ ၌။ အတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ဓုတင်္ဂမေဝ၊ ဓုတင် မည်သည်ပင်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပေ။ အသန္တံ၊ သဘောအားဖြင့် မရှိ စကောင်းသော ပညတ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သို့သော ကိလေသာ ပါပဓမ္မကို။ ဓုနနတော၊ ခါဖျက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓုတင်္ဂံ နာမ၊ မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဓုတ-ဂုဏေ သမာဒါယ ဝတ္တတီတိ ဝစနဝိရောဓောပိ၊ ဝတ္တတိဟူသော ပါဠိတော် နှင့်ဆန့်ကျင်သည်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ-ဝစနံ၊ အဘယဂိရိဆရာတို့၏ ထိုစကားကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မမှတ်သင့်။ ဣတိ အယံ၊ ဤဝဏ္ဏနာသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကုသလတ္တိကတော၊ အားဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

ဓုတာဒီနံ ဝိဘာဂတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဓုတော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဓုတင်္ဂသေဝနာ၊ သည်။ သပ္ပါယာ၊ သနည်း။ ဣတိ-ဣမိဿာ ပဉ္စာယ၊ ၏။ (ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။) ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဓုတအစရှိသည်တို့တွင်။ ဓုတောတိ၊ ဟူ၍။ ဓုတကိလေသော၊ ထိုထိုဓုတင်ဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ကိုဂုင်း။ (တနည်း) ဓုတကိလေသော၊ ဓုတင်္ဂသေဝနကို အရင်းမူသဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ခီဏာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဂုင်း။ ကိလေသဓုနနော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ် ဖျက်ဆီး ကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မော ဝါ၊ (အရိယမဂ်, ဝိပဿနာဉာဏ်, ဓုတင် စေတနာသမ္ပယုတ္တဉာဏ်ဟူသော) တရားကိုဂုင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ တပါး။ ဓုတဝါဒေါတိ ဧတ္ထ၊ ဓုတဝါဒေါဟူသောပါဌ်၌။ ဓုတော၊ ဓုတသာမည်၍။ န ဓုတဝါဒေါ၊ ဓုတဝါဒမမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ န ခုတော၊ ခုတမည်မူ၍။ ခုတဝါဒေါ၊ ခုတဝါဒသာမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နေဝ ခုတော၊ လည်းမမည်မူ၍။ န ခုတဝါဒေါ၊ လည်းမမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ခုတော စေဝ၊ လည်းမည်၍။ ခုတဝါဒေါ စ၊ ခုတလည်းမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုတွင်။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ခုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ခုနိ၊ ဖျက်ဆီးပြီ။ ပရံ ပန၊ သူ့ကိုကား။ ခုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ န ဩဝဒတိ၊ မဆုံးမ။ နာနုသာသတိ၊ အဖန်တလဲလဲ မဆုံးမ။ ကော ဝိယ၊ အဘယ်အရှင်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဗာက္ကုလတ္ထေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊ ဤအရှင်သည်။ ခုတော န ခုတဝါဒေါ၊ မည်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ ပ ။ ဝါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [အာယသ္မာ၊ တရာခြောက်ဆယ် သက်တော်ကြွယ်သော။ တယိဒံ-သော အယံ ဗာက္ကုလော၊ ထိုအရှင်ဗာကုလသည်။ ခုတော၊ မိမိသာခုတင်ဖြင့် ကိလေသာကိုခါ၍။ န ခုတဝါဒေါ၊ သူတပါးကိုကား ခုတင်ဖြင့်မဆုံးမတတ်။] ပန၊ ပါး။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ခုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ န ခုနိ၊ မဖျက်ဆီး။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အညေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ခုတင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဩဝဒတိ၊ ၏။ အနုသာသတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ ဥပနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ န ခုတော ခုတဝါဒေါ၊ မည်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ ပ။ ဒေါတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်း၏သားဖြစ်သော။ တယိဒံ-သော အယံ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော၊ ထိုအရှင်ဥပနန်သည်။ န ခုတော၊ မိမိမူကား ခုတမဟုတ်။ ခုတဝါဒေါ၊ သူတပါးကိုသာ ခုတင်ဖြင့် ဆုံးမ တတ်၏။] ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ လာဠုဒါယီ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဥဘယ-ဝိပန္နော၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါမှချို၏။ အယံ၊ သည်။ နေဝ ခုတော၊ ခုတလည်း မမည်။ န ခုတဝါဒေါ၊ ခုတဝါဒလည်းမမည်။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ ပ။ ဝါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [တယိဒံ-သော အယံ အာယသ္မာ လာဠုဒါယီ၊ ထိုအရှင်လာဠုဒါယီသည်။ နေဝ ခုတော၊ မဟုတ်။ န ခုတဝါဒေါ၊ မဆုံးမ တတ်။] ပန၊ ပါး။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဓမ္မသေနာပတိ ဝိယ၊ တရား စစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့။ ဥဘယသမ္ပန္နော၊ နှစ်ပါး သောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အယံ၊ သည်။ ခုတော စေဝ၊ ခုတလည်းဖြစ်၍။

ဓုတဝါဒေါ စ၊ ဓုတဝါဒလည်းမည်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ တယိဒံ။ ပ ။ ဝါဒေါ စာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ [အာယသ္မာ၊ သော။ တယိဒံသော အယံ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဓုတော စေဝ၊ ဓုတလည်းဖြစ်ပေ၏။ ဓုတဝါဒေါ စ၊ လည်းဖြစ်ပေ၏။]

ဓုတဓမ္မာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊ ကား။ အပ္ပိစ္ဆတာ၊ အလိုနည်းသောသူ၏ အဖြစ်။ သန္တုဋ္ဌိတာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်။ သလ္လေခတာ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေတတ်သည်၏အဖြစ်။ ပဝိဝေကတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်။ ဣဒမတ္ထိတာ၊ ဤကုသိုလ်ဓမ္မတို့ဖြင့်အလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓုတင်္ဂစေတနာယ၊ ၏။ ပရိဝါရကာ၊ အရံဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ပဉ္စ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆံယေဝ နိဿာယာတိအာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဓုတဓမ္မာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်။ အပ္ပိစ္ဆတာ စ၊ သည်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌိတာ စ၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထတော၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။) အလောဘော၊ တည်း။ သလ္လေခတာ စ၊ သည်၎င်း။ ပဝိဝေကတာ စ၊ သည်၎င်း။ အလောဘေ စ၊ ၌၎င်း။ အမောဟေ စ၊ ၌၎င်း။ ဣမေသု ဒွီသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနုပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဣဒမတ္ထိတာ၊ သည်။ ဉာဏမေဝ၊ တည်း။ [၇၉] တတ္ထ၊ ထိုအလောဘ အမောဟတို့တွင်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ခေပဝတ္ထူသု၊ ထိုထိုဓုတင်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ဂဟပတိစီဝရအစရှိသောဝတ္ထုတို့၌။ လောဘံ၊ ကို။ ဓုနာတိ၊ ခါတွက် ဖျက်ဆီး၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ တေသွေဝ ပဋိက္ခေပဝတ္ထူသု၊ တို့၌ သာလျှင်။ အာဒီနဝပဋိစ္ဆာဒကံ၊ (အာရက္ခဒုက္ခ ပရာဓိနဝုတ္တိ စောရဘယ စသော) အပြစ်ကိုဖုံးကွယ်တတ်သော။ မောဟံ၊ ကို။ ဓုနာတိ၊ ၏။ စ၊ တနည်း။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ အနုညာတာနံ၊ (နိစ္စန္တရာဂပရိဘောဂ အစွမ်းဖြင့်) ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော (နူးညံ့သောအတွေ့ရှိသော အခင်း ခြုံထည်အစရှိသော) ဝတ္ထုတို့ကို။ ပဋိသေဝနမုခေန၊ မှီဝဲခြင်းကိုအကြောင်း ပြုသဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ကာမသုခါနုယောဂံ၊ ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်သော သုခကိုခံစားခြင်းကို။ ဓုနာတိ၊ ၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ဓုတင်္ဂေသု၊ တို့၌။ အတိသလ္လေခမုခေန၊ အလွန်အကျူး သလ္လေခပဋိပတ်ကို အကြောင်းပြုသဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကိုပြုကျင့်သော အယုတ်တရားကို။ ဓုနာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊

ကြောင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဓုတဓမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
ကုန်၏။

ဓုတင်္ဂါနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပံသုကူလိကင်္ဂံ၊ ငင်း။ ပ။ နေသဇ္ဇိ-
ကင်္ဂံ၊ ငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေရသ၊ ကုန်သော။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုတဆဲ့သုံးပါးသောဓုတင်တို့ကို။ အတ္ထတော စ၊
ဖြင့်ငင်း။ လက္ခဏာဒီဟိ စ၊ တို့ဖြင့်ငင်း။ ဝုတ္တာနေဝ၊ သာလျှင်တည်း။

ကဿ ဓုတင်္ဂသေဝနာ သပ္ပါယာတိ၊ ယာဟူသော ဤပုစ္ဆာ၏။ ရာဂစရိ-
တဿ စေဝ၊ ရာဂပြောသသူအားငင်း။ မောဟစရိတဿ စ၊ ငင်း။ (ဓုတင်-
သေဝနာ၊ ဓုတင်ကိုမှီဝဲခြင်းသည်။ သပ္ပါယာ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဣတိ-
ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။) ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓုတင်-
သေဝနာ၊ သည်။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ စေဝ၊ ဆင်းရဲခြိုးခြံသော အကျင့်သည်ငင်း။
သလ္လေခဝိဟာရော စ၊ ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေသော နေခြင်းသည်ငင်း။
ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဒုက္ခာပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲခြိုးခြံသောအကျင့်ကို။
နိဿာယ၊ ၍။ ရာဂေါ၊ (သုခဖြစ်ကြောင်း အာရုံဝတ္ထုလျှင် မှီရာရှိသော)
ရာဂသည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ သလ္လေခံ၊ ခေါင်းခေါင်းပါးပါးကျင့်ခြင်း
ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သသူအား။ မောဟော၊ ကို။
ဝါ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝါ၊ ကင်း၏။ (ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သပ္ပါယာ၊ ကုန်၏။) ဝါ၊ ကား။ ဧတ္ထ ဧတေသု ဓုတင်္ဂေသု၊ တို့တွင်။ အာရညိ-
ကင်္ဂရုက္ခမူလိကင်္ဂပဋိသေဝနာ၊ သည်။ ဒေါသစရိတဿာပိ၊ အားလည်း။
သပ္ပါယာ၊ ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တတ္ထ အရညရုက္ခမူလေသု၊ တို့၌။
အသံဃဋ္ဋိယမာနဿ၊ တစုံတယောက်နှင့် မထိခိုက်မူ၍။ ဝိဟရတော၊
နေသော။ အဿ၊ အား။ ဒေါသောပိ၊ သည်လည်း။ ဝူပသမ္မတိ၊ ၏။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (သပ္ပါယာ၊ ၏။) အယံ၊ ကား။ ဓုတာဒီနံ၊ တို့ကို။
ဝိဘာဂတော၊ အားဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။

ပန၊ အဖို့တပါးကိုဆိုအံ့။ သမာသဗျာသတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (ဝိနိစ္ဆ-
ယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သမာသဗျာသတောတိ ပန ဟူအပ်
လျက် နေရာလွဲသည်။ တနည်း) သမာသဗျာသတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ပန-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဣမာနိ ဓုတင်္ဂါနိ၊
တို့သည်။ (အဋ္ဌဝ ဟောန္တိ ၌စပ်) သမာသတော၊ အားဖြင့်။ သီသင်္ဂါနိ၊

ခေါင်းတည်ဖြစ်သော အင်္ဂါတို့သည်။ တီဏိ၊ တို့တည်း။ အသမ္ဘိန္နင်္ဂါနို၊ တပါးနှင့်မရောကုန်သော အင်္ဂါတို့သည်။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသီသင် အသမ္ဘိန္နင်တို့တွင်။ သပဒါနစာရိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ဧကာသနိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂ၊ ၎င်း၊ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ တီဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ သီသင်္ဂါနိ၊ ခေါင်းတည်ဖြစ်သော အင်္ဂါမည်ကုန်၏၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သပဒါနစာရိကင်္ဂ၊ ကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်သောရဟန်းသည်။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ရက္ခိဿတိ၊ လတ္တံ[၁]။ စ၊ ပါး၊' ဧကာသနိကင်္ဂ၊ ကို။ ရက္ခတော၊ စောင့်သောရဟန်းအား။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂါနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ သုရက္ခနီယာနိ၊ လွယ်သဖြင့် စောင့်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ့်။ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂ၊ ကို။ ရက္ခန္တဿ၊ အား။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂယထာသန္ထတိကင်္ဂေသု၊ တို့၌။ ရက္ခိတဗ္ဗံ နာမ၊ စောင့်အပ်သည်မည်သည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီသင်္ဂါနို၊ မည်ကုန်၏။) ဣတိ၊ သို့။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ သီသင်္ဂါနိ စ၊ တို့၎င်း။ အာရညိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ပံသုကူလိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ တေစီဝရိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ သောသာနိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ အသမ္ဘိန္နင်္ဂါနိ စ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဓုတင်္ဂါနို၊ တို့သည်။) အဋ္ဌေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ပုန၊ ဖန်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ စီဝရပဋိသံယုတ္တာနိ၊ သင်္ကန်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်တို့၎င်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ပိဏ္ဍပါတပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ဆွမ်းနှင့်စပ်သော ဓုတင်တို့၎င်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ သေနာသနပဋိသံယုတ္တာနိ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းနှင့်စပ်ကုန်သော ဓုတင်တို့၎င်း။ ဧကံ၊ သော။ ဝီရိယပဋိသံယုတ္တံ၊ ဝီရိယနှင့်စပ်သော ဓုတင်၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ ဓုတင်္ဂါနို၊ တို့သည်။ (လိုက်) စတ္တာရောဝ၊ တို့သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂ၊ သည်။ ဝီရိယပဋိသံယုတ္တံ၊ ဝီရိယနှင့်စပ်၏။ ဣတရာနိ၊ ဤမှ တပါးသော စီဝရပဋိသံယုတ္တစသည်တို့သည်။ ပါကဋာနေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည် သာတည်း။

၁-လတ်+အံ့— မှ လတ့်-ဟု ဖြစ်လာသည်၊ ထိုကြောင့် သံယုတ်မဲ့ တ-တလုံး တည်းသာ သင့်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

ဝိသုဒ္ဓိ-နိဿယ ၁-၁၄— ပ-မ-ဗ-သ-စ

ပုန၊ ဖန်။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ဓုတင်တို့သည်။ ပစ္စယနိဿိတာနိ၊ ပစ္စည်းကိုမှီကုန်သော။ ဒွါဒသ၊ တို့ရင်း။ ဝီရိယ-နိဿိတံ၊ သော။ ဧကံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဿယဝသေန၊ မှီအပ်သော နိဿယ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒွေ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိ-တဗ္ဗဝသေနပိ၊ မှီဝဲအပ် မမှီဝဲအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဒွေဓယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်စွ။ ဓုတင်ႆ၊ ကို။ သေဝန္တဿ၊ မှီဝဲသော။ ယဿ၊ အကြင်အရှင်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွါး၏။ တေန၊ ထိုအရှင်သည်။ သေဝိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သေဝတော၊ ဓုတင်ကို မှီဝဲသော။ ယဿ၊ အကြင်အရှင်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တေန၊ ထိုအရှင်သည်။ န သေဝိတဗ္ဗာနိ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်။ ပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ဆိုအံ့။ ယဿ၊ မဟာပုရိသဇာတိကဖြစ်သော အကြင်အရှင်အား။သေဝတောပိ၊ ဓုတင်ကိုမှီဝဲသော်ရင်း။ အသေဝတောပိ၊ သော်ရင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝဍ္ဎတေဝ၊ တိုးသည်သာတည်း။ န ဟာယတိ၊ မယုတ်။ တေနာပိ၊ ထိုအရှင်သည်လည်း။ ပစ္ဆိမံ ဇနတံ၊ နောင်လာ လူအပေါင်းကို။ အနုကမ္ပန္တေန၊ မစချီးမြှင့်သည် ဖြစ်၍။ သေဝိတဗ္ဗာနိ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်၏။ [၈၀] ယဿာပိ၊ အကြင်သူအားလည်း။ သေဝတောပိ၊ သော်ရင်း။ အသေဝတောပိ၊ သော်ရင်း။ န ဝဍ္ဎတိ၊ မတိုး။ တေနာပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အာယတိႆ၊ နောင်အခါ၌။ ဝါသနတ္ထာယ၊ အလေ့အကျင့်ကောင်း ထုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သေဝိတဗ္ဗာနိယေဝ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓာနိပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ သဗ္ဗာနေဝ၊ ဓုတင် တေရသအလုံးစုံတို့သည်ပင်လျှင်။ စေတနာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကဝိဓာနိ၊ တပါးအဖို့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်စွ။ ဓုတင်ႆ၊ သည်။ ဧကမေဝ၊ တပါးသာတည်း။ သမာဒါနစေတနာ၊ နာပင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကဝိဓာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာ စေတနာ၊ တံ ဓုတင်ႆ ဝဒန္တိတိ၊ ဟူ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပန၊ ပါး။ ဗျာသတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တေ-ရသ၊ တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ရင်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ အဋ္ဌ၊ တို့

ၚင်း။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဒွါဒသ၊ တို့ၚင်း။ သိက္ခမာနသာမဏေ-
ရီနံ၊ တို့အား။ သတ္တ၊ တို့ၚင်း။ ဥပါသကဥပါသိကာနံ၊ တို့အား။ ဒွေ၊
နှစ်ပါးသော ဓုတင်တို့ၚင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါစတ္တာလီသ၊ လေးဆဲ့နှစ်ပါး
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ ပန-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့အံ့။
အဗ္ဘောကာသေ၊ ၌။ အာရညကင်္ဂသမ္ပန္နံ သုသာနံ၊ တောကျောင်းအင်္ဂါနှင့်
ပြည့်စုံသော သုသာန်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကော·
ပိ၊ တယောက်တည်းသော်လည်း။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တချက်တည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝါ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ (ဧဝ-ကျေ) သဗ္ဗဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။
ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဘိက္ခုနီနံ၊
တို့အား။ အာရညိကင်္ဂံ၊ အရညကင်ၚင်း။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂဥ္စ၊ ၚင်း။
(ဣတိ၊ သို့။) ဒွေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ သိက္ခာပဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂံ၊ ၚင်း။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ၊
ၚင်း။ သောသာနိကင်္ဂံ၊ ၚင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာနိ တီဏိ၊ တို့ကို။ ဒုပ္ပရိ·
ဟာရာနိ၊ ဆောင်နိုင်ခဲကုန်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်၊
ဝါ၊ အား။ ဒုတိယိကံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊
မအပ်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧဝရူပေ၊ သော။ ဌာနေ၊ ၌။ သမာနစ္ဆန္ဒာ၊
တူသောဆန္ဒရှိသော။ ဒုတိယိကာ၊ ကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။ သစေ လဘေယျ၊
အကယ်၍ပင်ရစေကာမူ။ (ပိ-ကို ဧဝံ-မှာယှဉ်) ဧဝမ္ပိ၊ သော်လည်း။ သံသဋ္ဌ-
ဝိဟာရတော၊ အပေါင်းအဖော်နှင့် နှီးနှော၍နေခြင်းမှ။ န မုစ္စေယျ၊
မလွတ်နိုင်ရာ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ယဿ၊ အကြင်ဝိဝေကဟူသော။ အတ္ထာ-
ယ၊ ငှါ။ (ယဿ-နှင့် အတ္ထာယ·တုလျတ်၊ သွေ၀ အတ္ထောကို ထောက်)
ဓုတင်္ဂံ၊ ကို။ သေဝေယျ၊ ရာ၏။ သွေ၀ အတ္ထော၊ ထို ဝိဝေကအကျိုးသည်
ပင်။ အဿာ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ န သမ္ပဇ္ဇေယျ၊ မပြည့်စုံရာ။ ဧဝံ၊ သို့။
ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ ကြောင့်။ ပဥ္စ၊ တို့ကို။ ဟာ-
ပေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ အဋ္ဌေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ပါး။ ယထာဝုတ္တေသု၊
ဘိက္ခုတို့အား ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော တေရသဓုတင်တို့တွင်။
တေစီဝရိကင်္ဂံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သေသာနိ၊ ကုန်သော။ ဒွါဒသ၊
တို့ကို။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ယထာဝုတ္တေသု၊
ဘိက္ခုနီတို့အား ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော ရှစ်ပါးတို့တွင်။ (လိုက်)

တေစီဝရိကင်္ဂ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သတ္တ၊ တို့ကို။ သိက္ခမာနသာမဏေရီနံ၊ တို့အား။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပါသကဥပါသိကာနံ၊ တို့အား။ ကောသနိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာ-နေဝ ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်။ ပတိရူပါနိ စေဝ၊ လျော်လည်းလျော်ပတ်ကုန်၏။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ စ၊ တတ်လည်းတတ်ကောင်းကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွေ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာသတော၊ ဖြင့်။ ဒွေစတ္တာ-လီသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤအဖွင့်သည်။ သမာသ-ဗျာသတော၊ ဖြင့်။ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်တည်း။

ဧတ္တာဝတာ စ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအစဉ်အားဖြင့်လျှင်။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညောတိ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ သီလ-သမာဓိပညာမုခေန၊ သီလသမာဓိပညာကို ပဓာနပြုသဖြင့်။ ဒေသိတော၊ သော။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ယေဟိ အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာဒီဟိ ဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ သော။ သီလဿ၊ ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို (သီလဖြူစင်အံ့သည်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော) အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုဋ္ဌိတာ စသော ကျေးဇူးတို့ကို။ သမ္ပာဒနတ္ထံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ သမာဒါတဗ္ဗဓုတင်္ဂကထာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ဓုတင်စကားသည်။ ဘာသိတာ၊ ဆိုပြီးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသော နာမ ဒုတိယော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၃-ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသ (၇၁-၁၀)

သမာဓိဝဏ္ဏနာ

[၇၁] ၃၇။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဓုတင်္ဂပရိဟရဏသမ္ပာဒိတေဟိ၊ ဓုတင်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီဟိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာ အစရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတရားဟူသော ရေကြည်တို့ဖြင့်။ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်သော။ ဣမသ္မိံ သီလေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဤစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။ ပတိဋ္ဌိတေန၊ ကောင်းစွာဖြည့်ကျင့်သောအားဖြင့် တည်နေပြီးသော ယောဂီသည်။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော၊ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ စိတ္တသီသေန၊ စိတ်ကိုပဓာနပြုသဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ သော။ ယော သမာဓိ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွါးစေအပ်၏။ သော စ၊ ထိုပွါးစေအပ်သော သမာဓိကိုလည်း။ အတိသင်္ခေပဒေသိတတ္တာ၊ စိတ္တံ ဘာဝယံ ဟု အလွန်အကျဉ်းမျှဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိညာတုမ္ပိ၊ သိအံ့သောငှါလည်း။ န တာဝ သုကရော၊ မလွယ်တုံသေး။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးစေခြင်းငှါကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာလွယ်တုံအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသမာဓိ၏။ ဝိတ္ထာရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဘာဝနာနယဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ဣဒံ ပဉှာကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမာဓိ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်။ သမာဓိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ အဿ၊ ထိုသမာဓိ၏။ လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာန-ပဒဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ကာနိ၊ တို့နည်း။ သမာဓိ၊ သည်။ ကတိဝိဓော၊ သနည်း။ အဿ၊ ၏။ သံကိလေသော စ၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းကား။ ကော၊ နည်း။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ကြောင်းကား။ ကိံ၊ နည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွါးစေအပ်သနည်း။ သမာဓိ-ဘာဝနာယ၊ ၏။ အာနိသံသော၊ အာနိသင်ကား။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉှာကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတြ-တသ္မိံ ပဉှာကမ္မေ၊ ၌၊ ဝါ၊ တတြ-တဿ ပဉှာကမ္မဿ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အဖြေတည်း။ ကော သမာဓီတိ၊ ကား။

သမာဓိ၊ သည်။ ဗဟုဝိဓော၊ ကုသိုလ်စသည်အားဖြင့် များသောအပြား ရှိ၏။ နာနပ္ပကာရကော၊ (အာရုံနာနတ္တ မနသိကာရ ဆန္ဒ ပဏိဓိ- ဝိမောက္ခ အဘိနီဟာရ သညာနာနတ္တစသည်အားဖြင့်) အသီးအသီးသော ပကာရဝိသေသရှိ၏၊ ဝါ၊ အမျိုးမျိုးသောအသေးစိတ်အပြားရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဝိဘာဝယိတုံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ။ အာရဗ္ဘမာနံ၊ အလိုင်းတကြီး အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ အဓိပ္ပေတံ၊ သော။ အတ္ထ- ဋ္ဌေဝ၊ ကိုလည်း။ န သာဓေယျ၊ မပြီးစေနိုင်ရာ။ ဉတ္တရိ စ၊ အလွန်လည်း။ ဝိက္ခေပါယ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤစိတ္တံ ဘာဝယံ ဟူသောပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတမေဝ၊ လိုရင်းသမာဓိကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရွယ်၍။ ဝဒါမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ကုသလ- စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ (အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာရှိသော) ကုသိုလ် စိတ္တေ- ကဂ္ဂတာသည်။ သမာဓိ၊ မည်၏။

ကေနဋ္ဌေန သမာဓီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ သမာဓာနဋ္ဌေန၊ အညီအညွတ်ထား ခြင်း, ကောင်းစွာထားခြင်းဟူသော သကတ်အနက်ကြောင့်၊ ဝါ၊ အညီ အညွတ် ကောင်းစွာထားသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ သမာဓိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣဒံ သမာဓာနံ နာမ၊ ဤသမာဓာနမည်သည်။ ကိံ၊ နည်း။ ဧကာရမ္မဏေ၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ တို့ကို။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ အဝိသရဏဝသေန၊ ဖရိုဖရဲ မကွဲမပြား မရွေ့ရှားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္မာ ဧကတ္တ ဝိယ၊ ရေဖြင့်နှောစပ် လုံးစုအပ်သော ကသယ် မှုန့်ကဲ့သို့။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား သေသ) အာဓာနံ၊ ထားခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထားတတ်သောတရားသည်။ သမာဓာနံ နာမ၊ မည်၏။ စ၊ တနည်းကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဝိက္ခိပနဝသေန၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ မပစ် မလွင့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ (ဤကားသေသ) အာဓာနံ၊ ထားခြင်းသည်။ သမာဓာနံ နာမ၊ မည်၏။ ဌပနံ၊ ထားခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို (သို့သမံသမ္မာအာဓာန၏ သမာဓာနမည်သည် ၏အဖြစ်, အာဓာန၏လည်း ဌပန၏အဖြစ်) ကြောင့်။ ယဿ ဓမ္မဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ (ကျေးဇူးပြုသည်၏ အဖြစ်ဟူသော) စွမ်းအားသတ္တိဖြင့်။ ဧကာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တစေတသိကာ၊ တို့သည်။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ အဝိပ္ပကိဏ္ဏာ စ၊ ဖရိုဖရဲ မကွဲမပြား မရွေ့ရှားကုန်သည်ရှင်း။ စ၊ တနည်း။

သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဝိက္ခိပမာနာ စ၊ မလွင့်မပျံ့ကုန် ငြိမ်သက်ကုန်သည် ၎င်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (အဝိက္ခိပမာနာ, အဝိပ္ပကိဏ္ဏာ တို့ကား ပစ္စာသတ္တိနည်းအားဖြင့် ရှေ့နောက်နေသည်) ဣဒံ-သာမတ္ထံ၊ ဤအညီအညွတ်ကောင်းစွာတည်ခြင်း အစွမ်းသတ္တိကို။ သမာဓာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တနည်း) ဣဒံ·ဓမ္မဇာတံ၊ ဤအညီအညွတ်ကောင်းစွာ တည်ကြောင်း အစွမ်းအားသတ္တိရှိသော တရားသဘောကို။ သမာဓာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ကာနဿ လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာနီတိ ဇွေ ပဉ္စေ၊ ၌။ သမာဓိ၊ သည်။ အဝိက္ခေပလက္ခဏော၊ အထူးထူးသော အာရုံသို့ စိတ်ကို ပစ်လွှင့်တတ်သော ဥဒ္ဓစ္စ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာ ရှိ၏၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ထိုထိုအာရုံသို့ မလွင့်မပျံ့ကြောင်း၏ အဖြစ် တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိ၏။ ဝိက္ခေပဝိဒ္ဓံသနရသော၊ စိတ်ကို ထိုထို အာရုံသို့ ပစ်လွှင့်တတ်သော ဥဒ္ဓစ္စကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဝိကမ္ပနပစ္စု-ပဋ္ဌာနော၊ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့် မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ မတုန်လှုပ်သော တရား ၏အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်၏၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မတုန် လှုပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပန၊ ပါး။ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတီတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သုခံ၊ နိရာမိသသုခသည်။ အဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးစွာသော အကြောင်းတည်း။

၃၉။ ကတိဝိဓော သမာဓီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ အဝိက္ခေပလက္ခ-ဏေန၊ အားဖြင့်။ ဧကဝိဓော၊ တပါးအဖို့ရှိ၏။ ဥပစာရအပ္ပနာဝသေန၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ လောကိယလောကုတ္တရဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ သပ္ပီတိကနိပ္ပီတိကဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ သုခသဟဂတဥပေက္ခာသဟဂတဝသေန စ၊ ဖြင့်၎င်း။ တထာ-ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည် နှင့်နှင့်တည်း။ (တထာ-ကား ဒုဝိဓော-ကို ငင်သည်) [၇၂] ဟီနမဇ္ဈိမပဏီတဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအ ပြားရှိ၏။ သဝိတက္ကသဝိစာရာဒိဝသေန၊ သဝိတက္ကသဝိစာရသမာဓိ, အဝိ-တက္ကဝိစာရမတ္တသမာဓိ, အဝိတက္ကအဝိစာရသမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပီတိသဟဂတာဒိဝသေန၊ ပီတိသဟဂတသမာဓိ, သုခသဟဂတသမာဓိ, ဥပေက္ခာသဟဂတသမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပရိတ္တမဟဂ္ဂတပ္ပမာဏ-

ဝသေန စ၊ ဖြင့်ၺင်း။ တထာ-တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည် နှင့်နှင့်တည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာဒိဝသေန၊ ဒန္ဓာဘိညသမာဓိစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပရိတ္တပရိတ္တာရမ္မဏာဒိဝသေန၊ ပရိတ္တပရိတ္တာရမ္မဏသမာဓိစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ၺင်း။ စတုဈာနင်္ဂဝသေန၊ လေးပါးကုန်သော ဈာန်တို့၏ အင်္ဂါအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်ၺင်း။ ဟာနဘာဂိယာဒိဝသေန၊ ဟာနဘာဂိယစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ၺင်း။ ကာမာဝစရာဒိဝသေန၊ ဖြင့်ၺင်း။ အဓိပတိဝသေန စ၊ ဖြင့်ၺင်း။ တထာ-စတုဗ္ဗိဓော၊ နှင့်နှင့်တည်း။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ ပဉ္စဈာနင်္ဂဝသေန၊ ငါးပါးကုန်သော ဈာန်တို့၏ အင်္ဂါအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကား မာတိကာတည်း။

သမာဓိကေကဒုကဝဏ္ဏနာ

တတ္ထ၊ ထိုကေဝိဓကောဋ္ဌာသစသည်တို့တွင်။ ဧကဝိဓကောဋ္ဌာသော၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထောယေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒုဝိဓကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိဋ္ဌာနာနံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အစရှိကုန်သော အနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ၺင်း။ မရဏဿတိယာ၊ ၏ၺင်း။ ဥပသမာနုဿတိယာ၊ ၏ၺင်း။ အာဟာရေ ပဋိကူလသညာယ စ၊ သညာ၏ၺင်း။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနဿ၊ ဝဝတ္ထာန်၏ၺင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ၊ ဤဆယ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လဒ္ဓစိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယာ စ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်လည်း။ အပ္ပနာသမာဓီနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ ပဝတ္တာ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ(ဆယ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရအပ်သော ဧကဂ္ဂတာနှင့် အပ္ပနာသမာဓိတို့၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော) ဧကဂ္ဂတာသည်။ ဥပစာရသမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံမည်သော ဝေါဒါနဘူသည်။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ အား။ အနန္တရပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူး ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ ဝစနတော၊ ဤသို့စသော ပဋ္ဌာန်းစကား တော်ကြောင့်။ ပရိကမ္မာနန္တရာ၊ ပရိကံမည်သော ဝေါဒါနဘူ၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော။ ယာ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဝေါဒါနဘူ၏ အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော ဧကဂ္ဂတာသည်။ အပ္ပနာသမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပစာရပ္ပနာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒုတိယဒုကေ၊ ၌။ တိသု ဘူမိသု၊ တို့၌။ ကုသလစိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ လောကိယော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ သော။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ လောကုတ္တရော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ လောကိယလောကုတ္တရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယဒုကေ၊ ၌။ စတုက္ကနယေ၊ စတုက္ကနည်း၌။ ဒွီသု ဈာနေသု၊ တို့၌။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ တီသု ဈာနေသု၊ တို့၌။ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဖြစ်သော ဧကဂ္ဂတာသည်။ သပ္ပီတိကော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အဝသေသေသု၊ ကုန်သော။ ဒွီသု ဈာနေသု၊ တို့၌။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ နိပ္ပီတိကော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရသမာဓိ၊ သည်။ သိယာ၊ အချို့ကား။ သပ္ပီတိကော၊ မည်၏။ သိယာ၊ အချို့ကား။ နိပ္ပီတိကော၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သပ္ပီတိကနိပ္ပီတိကဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထဒုကေ၊ ၌။ စတုက္ကနယေ၊ ၌။ တီသု ဈာနေသု၊ တို့၌။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ စတူသု ဈာနေသု၊ တို့၌။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ သုခသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အဝသေသသမ္ပိ၊ ကြွင်းသောဈာန်၌။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရသမာဓိ၊ သည်။ သိယာ၊ ကား။ သုခသဟဂတော၊ သည်။ သိယာ၊ ကား။ ဥပေက္ခာသဟဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သုခသဟဂတဥပေက္ခာသဟဂတဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမာဓိတိကဝဏ္ဏနာ

တိကေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမတ္တိကေ၊ ၌။ ပဋိလဒ္ဓမတ္တော၊ ရအပ်ကာမျှ ဖြစ်သော သမာဓိသည်။ ဟီနော၊ (မမှီဝဲအပ်သေး, အကြိမ်များစွာ မပွါး အပ်သေးသည်ဖြစ်၍) ယုတ်သော သမာဓိမည်၏။ နာတိသုဘာဝိတော၊ လွန်စွာ မပွါးစေအပ်သော သမာဓိသည်။ မဇ္ဈိမော၊ မည်၏။ သုဘာ-ဝိတော၊ လွန်စွာပွါးစေအပ်သော။ ဝသိပ္ပတ္တော၊ ဝသီဘော်သို့ရောက်သော သမာဓိသည်။ ပဏီတော၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဟီနမဇ္ဈိမပဏီတ-ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၇၃] ဒုတိယတ္တိကေ၊ ၌။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ ဥပစာရသမာဓိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဌမဇ္ဈာနသမာဓိ၊ သည်။ သဝိတက္ကသဝိစာရော၊ မည်၏။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယဇ္ဈာနသမာဓိ၊ သည်။ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တော၊ သမာဓိမည်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်စွ။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ ဝိတက္ကမတ္တေ-ယေဝ၊ ဝိတက်၌သာလျှင်။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝိစာရေ၊ ဝိစာရ၌ကား။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ အဒိသွာ၊ ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဝိတက္ကပ္ပဟာနမတ္တံ၊ ဝိတက်ကိုပယ်ခြင်းမျှကို။ အာကင်္ခမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ သော၊ သည်။ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တံ၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမျှရှိသော။ သမာဓိံ၊ ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသမာဓိကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤအဝိတက္က-ဝိစာရမတ္တောဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ စတုက္ကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယာဒီသု၊ ကုန်သော။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ တတိယာဒီသု၊ ကုန်သော။ တီသု ဈာနေသု၊ တို့၌။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ အဝိတက္ကာဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဝိတက္ကသဝိစာရာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယတ္တိကေ၊ ၌။ စတုက္ကနယေ၊ ၌။ အာဒိတော၊ ၌။ ဒွီသု ဈာ-နေသု၊ တို့၌ရင်း။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ အာဒိတော၊ ၌။ တီသု ဈာနေသု စ၊ တို့၌ရင်း။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ပီတိသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ တေသွေဝ၊ ထိုပဉ္စကနည်း, စတုက္ကနည်းတို့၌ပင်လျှင်။ တတိယေ၊ စတုက္က-နည်း၌ တတိယဖြစ်သော။ ဈာနေ စ၊ ၌ရင်း။ (ဤ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပဌမ ဒုတိယကိုပေါင်း) စတုတ္ထေ၊ ပဉ္စကနည်း၌ စတုတ္ထဖြစ်သော။ ဈာနေ စ၊ ၌ရင်း။ (ဤ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပဌမ, ဒုတိယ, တတိယကိုပေါင်း) (တနည်း) တေသွေဝ-တေသု စ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအစမှ နှစ်ပါးသောဈာန်, သုံးပါးသောဈာန်တို့၌ရင်း။ တတိယေ၊ သော။ ဈာနေ စ၊ ၌ရင်း။ စတုတ္ထေ၊ သော။ ဈာနေ စ၊ ၌ရင်း[၁]။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ သုခသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အဝသာနေ၊ နည်းနှစ်ပါး၌လည်းအဆုံးဖြစ်သော

၁-ဤအလို ဧဝ-နေရာလွဲ၍ စ-နေရာမှာ ထိုင်လာမှားသည်၊ ပြည် နိဿယအဆို။ တေသွေဝ စ၊ ထိုပီတိသဟဂုတ် ဈာန်တို့၌ပင်လျှင်ရင်း။ တတိယေ ဈာနေ စ၊ ၌ရင်း။ စတုတ္ထေ ဈာနေ စ၊ ၌ရင်း။ ဤသို့လည်း ယောဇနာသင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

စတုတ္ထ,ပဉ္စမဈာန်၌။ ကေဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာသဟဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရသမာဓိ၊ သည်။ ပီတိသုခသဟဂတော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာသဟဂတော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပီတိသဟဂတာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထတ္တိကေ၊ ၌။ ဥပစာရဘူမိယံ၊ ဥပစာရနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်ဥပ္ပါဒ်၌။ ကေဂ္ဂတာ၊ သည်။ ပရိတ္တော၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ရူပါဝစရာရူပါဝစရကုသလေ၊ ၌။ ကေဂ္ဂတာ၊ သည်။ မဟဂ္ဂတော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ သော။ ကေဂ္ဂတာ၊ သည်။ အပ္ပမာဏော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိတ္တ-မဟဂ္ဂတပ္ပမာဏဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမာဓိစတုက္ကဝဏ္ဏနာ

စတုက္ကေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမစတုက္ကေ၊ ၌။ ဒုက္ခာပဋိပဒေါ၊ ငြိုငြင်သော ရောက်ကြောင်း အကျင့်ရှိသော။ ဒန္ဓာဘိညော၊ နှေးသော ဘာဝနာပညာ ထူးရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒုက္ခာပဋိပဒေါ၊ သော။ ခိပ္ပါ-ဘိညော၊ မြန်သော ဘာဝနာပညာထူးရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သုခါပဋိပဒေါ၊ ချမ်းသာ လွယ်ကူသော ရောက်ကြောင်း အကျင့်ရှိသော။ ဒန္ဓာဘိညော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သုခါပဋိပဒေါ၊ သော။ ခိပ္ပါဘိညော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမာဓိ၊ သည်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို (ဒုက္ခာပဋိပဒေါ ဒန္ဓာဘိညော အစရှိသော) ပါဠိ၌။ ပဌမ-သမန္နာဟာရတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ရှေးဦးစွာနှလုံးသွင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ တဿ တဿ ဈာနဿ၊ ထိုထိုအပ္ပနာဈာန်၏။ ဥပစာရံ၊ အနီးဖြစ်သော ကာမာဝစရဈာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ ပဝတ္တာ၊ သော။ သမာဓိဘာဝနာ၊ အပ္ပနာသမာဓိကို ပွါးစေသော ကာမာဝစရဘာဝနာကို။ ပဋိပဒါတိ၊ ဈာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဥပစာရတော၊ ဥပစာရမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊

ထိုရွှေ့လောက်။ ပဝတ္တာ၊ သော။ ပညာ၊ အပ္ပနာကိုဆောင်တတ်သော ဘာဝနာပညာကို။ အဘိညာတိ၊ ပကတိပညာမှထူးသောပညာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ သော ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကေစဿ၊ အချို့သောယောဂီအား။ ဒုက္ခာ၊ ငြိုငြင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နီဝရဏာဒိ-ပစ္စနီကဓမ္မသမုဒါစာရဂဟနတာယ၊ နီဝရဏအစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းထူထပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဂဟန·သဒ္ဒါ တိဏဂဟနစသည်တို့ကဲ့သို့ ထူထပ်ခြင်းကို ဟောသတတ်) ကိစ္ဆာ၊ ငြိုငြင်သည်။ အသုခါသေဝနာ၊ မချမ်းသာ မလွယ်ကူသောပွါးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ကေစဿ၊ အား။ တဒဘာဝေန၊ ထိုနီဝရဏစသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ ဖြစ်မှုထူထပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာလွယ်ကူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိညာပိ၊ သည်လည်း။ ကေစဿ၊ အား။ ဒန္ဓာ၊ နှေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မန္ဒာ၊ နုံ့သည်။ အသီဃပ္ပဝတ္တိ၊ မလျင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေစဿ၊ အား။ ခိပ္ပါ၊ လျင်သည်။ အမန္ဒာ၊ မနုံ့သည်။ သီဃပ္ပဝတ္တိ၊ လျင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာစသည် တို့၌။ ပရတော၊ ၌။ ယာနိ သပ္ပါယာသပ္ပါယာနိ စ၊ အကြင်သပ္ပါယ အသပ္ပါယတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပလိဗောဓုပစ္ဆေဒါဒီနိ စ၊ ပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ယာနိ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ယာနိ အပ္ပနာကောသလ္လာနိ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်လတ်ကုန်အံ့။ တေသု၊ ထိုသပ္ပါယအသပ္ပါယစသည်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ [၇၄] အသပ္ပါယသေဝီ၊ မလျော်ကပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒန္ဓာ၊ သော။ အဘိညာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပါယ-သေဝိနော၊ လျောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသော ယောဂီအား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ခိပ္ပါ၊ မြန်သော။ အဘိညာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ သဒ္ဒမှတပါး မိဿကကိုဆိုအံ့။ ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကိုမရမီ ရှေးအဖို့၌။ အသပ္ပါယံ၊ ကို။ သေဝိတွာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကိုရသည်မှ နောက်အဖို့၌။ သပ္ပါယသေဝီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ သပ္ပါယံ၊ ကို။

သေဝိတွာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ အသပ္ပါယသေဝီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ ဝေါမိဿကတာ၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညာ, သုခါပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာနှစ်ပါးရောသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ ပလိဗောဓုပစ္ဆေဒါဒိကံ၊ ပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသော။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ အသမ္ပာဒေတွာ၊ ၍။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပရိယာ- ယေန၊ ထိုမှပြန်သောနည်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ၍။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပ္ပနာကောသလ္လာနိ၊ တို့ကို။ အသမ္ပာ- ဒေန္တဿ၊ မပြည့်စုံစေသော ယောဂီအား။ ဒန္ဓာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ပာဒေန္တဿ၊ ပြည့်စုံစေသောယောဂီအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပိ စ၊ တနည်းဆိုအံ့။ တဏှာအဝိဇ္ဇာဝသေန စ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာတို့၏ နှိပ်စက်မနှိပ်စက်သော အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ သမထဝိပဿနာဓိကာရဝသေန စာပိ၊ သမထဝိပဿနာတို့၌ ပြုဘူးသော လေ့ကျက်ခြင်းမရှိသည် ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်းလည်း။ (စ·ကား ဤနယ၌ ဝိသေသနခြင်းဆည်းသည်၊ အပိကား ရှေးနယကိုပေါင်းသည်) တောသံ၊ ထိုပဋိပဒါအဘိညာဥ်တို့၏။ ပဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တဏှာဘိဘူတဿ၊ (အခြားကိလေသာတို့ထက် လွန်သောအားဖြင့်) တဏှာနှိပ်စက်အပ်သော သူအား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဘိဘူတဿ၊ တဏှာမနှိပ်စက်အပ်သသူအား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အဝိဇ္ဇာဘိဘူတဿ၊ အဝိဇ္ဇာနှိပ်စက်အပ်သသူအား။ ဒန္ဓာ၊ သော၊ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဘိဘူတဿ၊ အား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ယော၊ သည်။ သမထေ၊ ၌။ အကတာဓိကာရော၊ ရှေးဘဝ၌မပြုဘူးသော လေ့ကျက်ခြင်း ရှိသည်၊ ဝါ၊ ပြုဘူးသောလေ့ကျက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတာဓိကာရဿ၊ အား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယော၊ သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ၌။ အကတာဓိကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ တဿ၊ ၏။ အဘိညာ၊ သည်။ ဒန္ဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတာဓိကာရဿ၊ ၏။ အဘိညာ၊ သည်။ ခိပ္ပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ကိလေသိန္ဒြိယဝသေနာပိ၊ ထက်ကုန်နုံ့ကုန်သော ကာမစ္ဆန္ဒစသောကိလေသာ, သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ တေသံ၊ ထိုပဋိပဒါအဘိညာဥ်တို့၏။ ပဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တိဗ္ဗကိလေသဿ၊ ထက်သောကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊ နုံ့သောဣန္ဒြေရှိသောသူ၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိညာ စ၊ သည်လည်း။ ဒန္ဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တိဗ္ဗကိလေ- သဿ၊ ရှိသော။) တိက္ခိန္ဒြိယဿ ပန၊ ထက်သောဣန္ဒြေရှိသောသူ၏မူကား။ (ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) အဘိညာ၊ သည်။ ခိပ္ပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ မန္ဒကိလေသဿ၊ နုံ့သော ကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊ သူ၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ သုခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိညာ စ၊ သည်လည်း။ ဒန္ဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မန္ဒကိလေသဿ၊ ရှိသော။) တိက္ခိန္ဒြိယဿ ပန၊ ၏မူကား။ (ပဋိပဒါ၊ သည်။ သုခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) အဘိညာ၊ သည်။ ခိပ္ပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ တို့၏။ ပဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဣမာသု ပဋိပဒါဘိညာသု၊ တို့တွင်။ ယော-ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်ရှင်း။ ဒန္ဓာယ၊ သော။ အဘိညာယ စ၊ ဖြင့်ရှင်း။ သမာဓိံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တဿ-ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ သော သမာဓိ၊ ကို။ ဒုက္ခာပဋိပဒေါ၊ သော။ ဒန္ဓာဘိညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သေသတ္တယေပိ၊ ကြွင်းသော ဒုက္ခာပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညသမာဓိ, သုခါပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညသမာဓိ, သုခါပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညသမာဓိ သုံးပါး အပေါင်း၌လည်း။ ဧသ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီး တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒုတိယစတုက္ကေ၊ ၌။ ပရိတ္တော၊ နည်းသောအာနုဘော်ရှိသော။ ပရိတ္တာရမ္မဏော၊ မကြီးမပွါးစေအပ် ကျဉ်းသောအာရုံရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အပ္ပ၊ ၏။ ပရိတ္တော၊ သော။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏော၊ ကြီးပွါး

စေအပ် ကျယ်သောအာရုံရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အပ္ပမာဏော၊ ကြီးမားသော အာနုဘော်ရှိသော။ ပရိတ္တာရမ္မဏော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အပ္ပမာဏော၊ သော။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ သမာဓိ၊ သည်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သမာဓိတို့တွင်။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ အပ္ပဂုဏော၊ ကျေပြွန်စွာမလေ့လာအပ်သေးသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိဈာနဿ၊ ၏။ ပစ္စယော။ အကြောင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ ပရိတ္တော၊ နည်းသောအာနုဘော်ရှိ၍ ပရိတ္တမည်၏။ ပန၊ ပါး။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ အဝဍ္ဎိတေ၊ လက်တသစ်နှစ်သစ်မျှလည်း မပွါးစေအပ်သော။ အာရမ္မဏေ၊ ထင်တိုင်းမျှသောအာရုံ၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ ပရိတ္တာရမ္မဏော၊ မကြီးမပွါးစေအပ်သော အာရုံရှိ၍ ပရိတ္တာရမ္မဏမည်၏။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ ပဂုဏော၊ လေ့လာအပ်သည်။ သုဘာဝိတော၊ (ဝသီဘော်သို့ရောက်အောင်)ကောင်းစွာပွါးစေအပ်သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) ဥပရိဈာနဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ အပ္ပမာဏော၊ မနှိုင်းရှည့်အပ် များမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသော သမာဓိမည်၏။ စ၊ ပါး။ ယော သမာဓိ၊ သည်။ ဝဍ္ဎိတေ၊ လက်တသစ်နှစ်သစ်မျှကိုလည်း ပွါးစေအပ်သော။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္တော၊ ၏။ အယံ-သမာဓိ၊ သည်။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏော၊ ပမာဏမရှိကျယ်သောအာရုံရှိသော သမာဓိမည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဝုတ္တလက္ခဏဝေါမိဿတာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စတုတ္ထသမာဓိတို့၏ လက္ခဏာတို့ နှောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝေါမိဿကနယော၊ (ဒုတိယ တတိယသမာဓိတို့ကို သိမ်းယူတတ်သော)နှောနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိတ္တပရိတ္တာရမ္မဏာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၇၅] တတိယစတုက္ကေ၊ ၌။ ဝိက္ခမ္ဘိတနီဝရဏာနံ၊ ခွါအပ်ပြီးသော နီဝရဏရှိကုန်သော။ ဝိတက္ကဝိစာရပီတိသုခသမာဓီနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စင်္ဂိကံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဝူပသန္တဝိတက္ကဝိစာရံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော

ဝိတက်ဝိစာရရှိသော။ တိဝင်္ဂိကံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုဒုတိယဈာန်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဝိရတ္တပီတိကံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောပီတိရှိသော၊ ဝါ၊ လွန်ပြီးသောပီတိရှိသော။ ဒုဝင်္ဂိကံ၊ သော။ တတိယံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုတတိယဈာန်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ပဟီနသုခံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော သုခရှိသော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာသဟိတဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာ-ဓိနော၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝင်္ဂိကံ၊ သော။ စတုတ္ထံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ စတုန္နံ ဈာနာနံ၊ တို့၏။ အင်္ဂဘူတာ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမာဓီ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ စတုဈာနင်္ဂဝသေန၊ လေးပါးသော ဈာန်တို့၏ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတုတ္ထစတုက္ကေ၊ ၌။ ဟာနဘာဂိယော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဌိတိဘာဂိယော၊ တည်ရပ်ခြင်းအဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိသေသဘာဂိယော၊ တရားအထူးအဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်အဖို့ရှိသော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ပစ္စနီကသမုဒါစာရဝသေန၊ ထိုထိုဈာန်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် (ဖြစ်ကုန်သော နီဝရဏဝိတက်ဝိစာရ စသည်) တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဟာနဘာဂိယတာ စ၊ အဖြစ်ကို၎င်း။ တဒနု-ဓမ္မတာယ၊ ထိုရသော သမာဓိအားလျော်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ မိစ္ဆာသတိ၏၊ (သမ္မောဟဝိနောဒနီ)။ ဝါ၊ မကောင်းသော နိကန္တိရှိ၍ ထိုထိုဈာန်ကိုဆောင်သော သတိ၏၊ (ဤကားဋီကာ)။ သဏ္ဌာနဝသေန၊ မြဲစွာတည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဌိတိဘာဂိယတာ၊ တည်ရပ်ခြင်း အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဥပရိဝိသေသာဓိဂမဝသေန၊ အထက်ဖြစ်သော တရားအထူးကို ရခြင်း၏ အကြောင်းအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိသေသဘာဂိယတာ၊ တရားအထူးအဖို့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ နိဗ္ဗိဒါသဟဂတသညာမနသိကာရသမုဒါစာရဝသေန၊ (သင်္ခါရတို့၏ အာဒီ-နဝကို မြင်ခြင်းလျှင် ရှေ့သွားရှိ၍) ငြီးငွေ့သော ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော သညာမနသိကာရတို့၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယတာ စ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်

အဖွိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ "ပဋ္ဌမဿ ဈာနဿ လာဘိံ ။ ပ။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိနီ ပညာ" တိ၊ ပညာဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ပဋ္ဌမဿ ဈာနဿ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို။ လာဘိံ၊ ရသောယောဂီကို။ ကာမ-သဟဂတာ၊ (အာရုံပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်) ဝတ္ထုကာမနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝါ၊ ဝတ္ထုကာမလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သညာမန-သိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏[၁]၊ ဝါ၊ သမုဒါစရန္တိ-တုဒန္တိ၊ ဆွပေးကုန်၏၊ ဝါ၊ တတွိုတွိုပြုကုန်၏[၂]။ (တဿ၊ ထို ပဋ္ဌမဈာနလာဘီ၏။ ကာမာနုပက္ခန္ဒာနံ၊ ဝတ္ထုကာမသို့ တတတသက်ဝင် ပြေးသွားကုန်သော။ သညာမနသိကာရာနံ၊ တတွိုတွို တိုက်တွန်းကုန်သော သညာမနသိကာရတို့၏။ ဝသေန-ဗလေန၊ အားကြီးသဖြင့်။) ပညာ၊ ပဋ္ဌမဈာန် ပညာသည်။ (ဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ဟာနဘာဂိနီ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဖွိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒနုဓမ္မတာ-တဒနုရူပသဘာဝါ၊ ထိုပဋ္ဌမဈာန်အား လျော်သော သဘောရှိသော။ သတိ၊ မိစ္ဆာသတိသည်[၃]။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ မြဲစွာတည်၏။ (တဿ၊ ထိုမိစ္ဆာသတိ မြဲစွာတည်သော ပဋ္ဌမဈာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ သည်။ (နေဝ ဟာယတိ၊ မယုတ်။ န ဝဍ္ဎတိ၊ မတိုး။) ဌိတိဘာဂိနီ၊ ထိုဈာန်တွင်ပင် တည်ရပ်ခြင်း အဖွိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိတက္ကသဟဂတာ၊ (သန္တပဏီတအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း အာရုံပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်) အဝိတက္ကဒုတိယဈာန်နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ငါ့အား အဝိတက္ကဒုတိယဈာန်ဖြစ်မူ ကောင်းလေစွဟု အဝိတက္ကဒုတိယဈာန်ကို အာရုံပြုကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ (တံ၊ ထိုပဋ္ဌမဈာနလာဘီကို။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဓိဂမာယ၊ ဈာန်ကို ရခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ ရအောင်ကြိုးပမ်းခြင်းငှါ။) သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပဋ္ဌမဈာနလာဘီ၏။)

၁-ဝတ္ထုကာမကို မခံစားချင်သော်လည်း မနေသာ ခံစားအောင် အာရုံပြုအောင် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည်ဟူလို၊ သည်ကို ရည်၍ လောကဥ္ဇ လောဘတိုက်သည် ဒေါသ တိုက်သည် ခေါ်စကြသည်။ (ပြည်)

၂-သညာမနသိကာရတို့က မနေသာပဲ ဝတ္ထု ဘယ်နှယ်ကောင်းသည်၊ ဘယ်အာရုံ ဘယ့်နှယ်ကောင်းသည်ဟု တတွိုတွို တဆွဆွ ပြုသည်ဟူလို။ (ပြည်)

၃-မိစ္ဆာသတိ ဟူသည်မှာ နိကန္တိ, ရင်းနှင့် သဟဂုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ (မူလဋီ ၂-၂၀၄)

ပညာ၊ သည်။ (ဝိသေသဘူတဿ၊ သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိပဒဋ္ဌာနတာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ပဒဋ္ဌာန်အဖြစ်ကြောင့်။) ဝိသေသဘာဂိနီ၊ (အထက်ဖြစ်သော ဒုတိယဈာန်ဟူသော) တရားထူးအဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါသဟဂတာ၊ (သင်္ခါရတို့၏ အာဒီနဝကို မြင်ခြင်းလျှင် ရှေ့သွားရှိ၍) ငြီးငွေ့သော ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိရာဂူပသညိတာ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ (တမေဝ၊ ထိုပဌမဈာနလာဘီကိုလျှင်။ နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကရဏတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။) သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပဌမဈာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ ပဌမဈာန်ပညာသည်။ (အရိယမဂ္ဂပဋိဝေဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်တရား၏။ ပဒဋ္ဌာနတာယ၊ ကြောင့်။) နိဗ္ဗေဓဘာဂိနီ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းနိုင်သော အရိယမဂ်အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏[၁]။]

ပန၊ ထိုသို့ပညာ၏အစွမ်းအားဖြင့် လာသော်လည်း။ တာယ ပညာယ၊ ထိုဟာနဘာဂိနီစသော လေးပါးသောပညာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ သမာဓိပိ၊ သမာဓိတို့သည်လည်း။ စတ္တာရော၊ (ဟာနဘာဂိယသမာဓိစသောအားဖြင့်) လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်သင့်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟာနဘာဂိယာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဉ္စမစတုက္ကေ၊ ၌။ ကာမာဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ရူပါဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အရူပါဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အပရိယာပန္နော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမာဓီ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဥပစာရေကဂ္ဂတာ၊ ဥပစာရဈာန်ဖြစ်သော ဧကဂ္ဂတာသည်။ ကာမာဝစရော၊ သော။ သမာဓိ၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ရူပါဝစရာဒိကုသလစိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ ဣတရေ၊ ကာမာဝစရသမာဓိမှတပါးကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော (ရူပါဝစရသမာဓိ

၁-ဤဝိဘင်းပါဠိ၏ အနက်ယောဇနာ၌ သမ္မော-ဋ္ဌ-ဋ္ဌီ-မှ သံဝဏ္ဏနာပါဌ် များစွာကို ဆောင်၍ ယောဇနာထားသည်၊ များလွန်းသောကြောင့် အချို့ကို နုတ်ပယ်လိုက်သည်။ လက်သည်းကွင်း အတွင်းရှိပါဌ်အနက်များမှာ ၎င်း ဋ္ဌ-ဋ္ဌီ တို့မှ ဖြစ်သည်။ (အဘိဋ္ဌ ၂-၄၀၀ နှင့် မူလဋ္ဌီ ၂-၂၀၄)တို့ကို လည်း ကြည့်ရှုပါ။ (ဆ·သံ·သော)

အရူပါဝစရသမာဓိ အပရိယာပန္န) သမာဓိမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာမာဝစရာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆန္ဒစတုက္ကေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ အဓိပတိံ၊ အကြီးအမှူး ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ သမာဓိံ၊ ကို။စေ လဘတိ၊ အံ့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဧကဂ္ဂတံ၊ ကို။ စေ လဘတိ၊ အံ့။ (တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။) အယံ၊ ဤဆန္ဒကို အကြီး အကဲပြု၍ ရအပ်သော သမာဓိကို။ ဆန္ဒသမာဓိ၊ ဆန္ဒလျှင် အဓိပတိရှိသော သမာဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝီမံသံ၊ ကို။ အဓိပတိံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ သမာဓိံ၊ ကို။ စေ လဘတိ၊ အံ့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဧကဂ္ဂတံ၊ ကို။ စေ လဘတိ၊ အံ့။ (တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။) အယံ၊ ကို။ ဝီမံသာသမာ-ဓိတိ၊ ဝီမံသလျှင် အဓိပတိရှိသော သမာဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိပတိဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၈၆] ပဉ္စကေ၊ ပဉ္စကၥ်။ စတုက္ကဘေဒေ၊ သမာဓိစတုက္က အပြားကို ပြရာ၌။ ယံ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ၊ ကို။ (ဘိန္ဒိတွာ-၌ စပ်) ဝိတက္ကမတ္တာတိက္ကမေန၊ ဝိတက်မျှကို လွန်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ ရအပ်သော ဒုတိယဈာန်ဇင်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာတိက္ကမေန၊ ဖြင့်။ တတိယံ၊ ရအပ်သော တတိယဈာန်ဇင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဒွိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပဉ္စ ဈာ-နာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးပါးသော ဈာန်တို့၏။ အင်္ဂဘူတာ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓီ စ၊ တို့သည်လည်း။ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပဉ္စဈာနင်္ဂဝသေန၊ ငါးပါး သောဈာန်တို့၏ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမာဓိဿ၊ ၏။ ပဉ္စ-ဝိဓတာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၄၀။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကော စဿ သံကိလေသော၊ ကိံ ဝေါဒါနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ပုဒ်၌။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဉာဏဝိဘင်း၌။ ဝုတ္တ-မေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ဟုတ်စွ။ တတ္ထ၊ ထို ဉာဏဝိဘင်း ပါဠိတော်၌။ သံကိလေသန္တိ ။ပ။ ဓမ္မောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ [သံကိလေ-သန္တိ၊ ကား။ ဟာနဘာဂိယော၊ ဆုတ်ယုတ်သော အဖို့ရှိသော။ ဓမ္မော၊ တည်း။ ဝေါဒါနန္တိ၊ ကား။ ဝိသေသဘာဂိယော၊ အထက် တရားထူး ဟူ သော အဖို့ရှိသော။ ဓမ္မော၊ တည်း။] တတ္ထ၊ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဌမဿ

ဈာနဿ၊ ပဌမဈာန်ကို။ လာဘိံ၊ ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကာမသဟဂတာ၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့်) ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္ဍာ၊ ၍။) သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပဌမဈာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ ပဌမဈာန် ပညာသည်။ ဟာနဘာဂိနီ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ နယေန၊ ဤပဌမဈာန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့်။ (ဒုတိယဇ္ဈာနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။) ဟာနဘာဂိယဓမ္မော၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။ အဝိတက္ကသဟဂတာ၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့်) အဝိတက္က-ဒုတိယဈာန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ အဝိတက္ကဒုတိယဈာန်ကို အာရုံပြု ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ (တံ၊ ထိုပဌမဈာနလာဘီကို။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဓိဂမာယ၊ ဒုတိယဈာန်ကို ရခြင်းအကျိုးငှါ။) သမုဒါစရန္တိ-စောဒေန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏။ (တုဒန္တိ၊ တတို့တို့ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထို ပဌမဈာနလာဘီ၏။) ပညာ၊ ပဌမဈာန်ပညာသည်။ ဝိသေသဘာဂိနီ၊ အထက်ဖြစ်သော ဒုတိယဈာန်ဟူသော အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ နယေန၊ ဤပဌမဈာန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့်။ (ဒုတိယဇ္ဈာနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။) ဝိသေသဘာဂိယဓမ္မော၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။

ဒသပလိဗောဓဝဏ္ဏနာ

၄၁။ ပန၊ တသီး တခန်းဆိုအံ့။ ကထံ ဘာဝေတဗ္ဗောတိ တွေ၊ ဤ ပြဿနာ၌။ လောကိယလောကုတ္တရဝသေန ဒုဝိဓေါတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တော၊ သော။ ယော အယံ သမာဓိ၊ ကို။ တာဝ၊ ရှေးမဆွ ကပင်။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုသမာဓိကို။ ဘာဝနာနယော၊ ပွါးရာသော နည်းကို။ ပညာဘာဝနာနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂဟိတော၊ သိမ်းယူ အပ်ပြီ။ ဟိ၊ ဟုတ်စွ။ ပညာယ၊ ကို။ ဘာဝိတာယ၊ ပွါးစေအပ်သည် ရှိသော်။ သော သမာဓိ၊ သည်။ ဘာဝိတောဝ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသာ။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို(သို့သိမ်းယူအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ တံ၊ ထို အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တသမာဓိကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧဝံ ဘာဝေတဗ္ဗောတိ၊ ဤသို့ ပွါးစေအပ်၏ ဟူ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ ဝိသုံ၊ ပညာဘာဝနာမှ အသီး။ (ကတ္ဗာ၊ ၍။) န ဝဒါမ၊ ကုန်အံ့။

ပန၊ ပါး။ လောကိယော၊ သော။ ယော အယံ သမာဓိ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော သမာဓိ၊ ကို။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ဝိသော-ဓေတွာ၊ ၍။ သုပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင် အလွန်စင်ကြယ်သော။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်ပြီးသော ယောဂီသည်။ (ဘာဝေတဗ္ဗော-၌ စပ်) အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ ပလိဗောဓေသု၊ တို့တွင်။ ယော ပလိဗောဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအနှောင့်အရှက် ပလိ-ဗောဓကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတတ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ္တဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ စရိယာနုကူလံ၊ စရိုက်အားလျော်သော။ စတ္တာလီ-သာယ၊ လေးဆယ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍။ သမာဓိဘာဝနာယ၊ သမာဓိကို ပွါးစေခြင်းအား။ အနနုရူပံ၊ မလျော်ကပ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုရူပေ၊ လျော်ကပ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တေန၊ နေသည် ဖြစ်၍။ ခုဒ္ဒကပလိဗောဓုပစ္ဆေဒံ၊ ငယ်သောပလိဗောဓကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘာဝနာဝိဓာနံ၊ ဘာဝနာအစီအရင်ကို။ အပရိ-ဟာပေန္တေန၊ မယုတ်စေမူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဘာဝနာအစီအရင်၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။

အယံ ပန၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်တည်း။ ယွာယံ။ပ။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတွာတိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဧတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။

အာဝါသော စ၊ ကျောင်းနေရာရင်း။ ကုလံ၊ ကုလရင်း။ လာဘော၊ လာဘ်ရင်း။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းရင်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ကမ္မဉ္စ၊ အမှုသစ်ရင်း။ အဒ္ဓါနံ၊ ခရီးသွားခြင်းရင်း။ ဉာတိ၊ ဆွေမျိုးရင်း။ အာဗာဓော၊ အနာရင်း။ ဂန္ထော၊ ကျမ်းဂန်သင်ကြားခြင်းရင်း။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးရင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တေ၊ ထို (ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝ-နာကို ဆီးတားပိတ်ပင်တတ်သော) အနှောက်အရှက်ပလိဗောဓတို့သည်။ ဒသ၊ တို့တည်း။

[၇၇] ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော။) ဣမေ ဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည်။ ပလိဗောဓာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ အာဝါသောယေဝ၊ အာဝါသသည်ပင်လျှင်။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ မည်၏။ ကုလာဒီသု၊ တို့၌။ သေ နယော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထို (အာဝါသောယေဝ အာဝါသပလိဗောဓော ဟူသော) စကား၌။ ဧကောပိ ဩဝရကော၊ တခုသောတိုက်ခန်းကိုရင်း။ ဧကမ္ပိ ပရိဝေဏံ၊ တခုသော ပရိဝုဏ်ကိုရင်း။ သကလောပိ သံဃာရာမော၊ ကိုရင်း။ အာဝါ-သောတိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏.၊ သွာယံ အာဝါသော၊ သည်၊ သဗ္ဗဿေဝ၊ အလုံးစုံသော ယောဂီအားပင်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ပန၊ ဖြစ်သင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအာဝါသ၌။ နဝကမ္မာဒီသု၊ အမှုသစ်စသည်တို့၌။ ဥဿုက္ကံ ဝါ၊ အားထုတ်ကြောင့်ကြခြင်းသို့မူလည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဗဟုဘဏ္ဍသန္နိစယော ဝါ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော များစွာသောသက်နှင်းသပိတ်စသော ဘဏ္ဍာရှိသည်ရင်း။ ယေန ကေနစိ ကာရဏေန၊ (အရိပ် ရေနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်, ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသော) တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ အပေက္ခဝါ၊ ငဲ့ခြင်းအာလယရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော ဝါ၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထို (သို့နဝကမ္မအမှုစသည်၌ ကြောင့်ကြမကင်းသော) ယောဂီအားသာလျှင်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသော ယောဂီအား။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

တတြ၊ ထိုအာလယကင်းသူအား ပလိဗောဓ မဖြစ်ခြင်း၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။) ဒွေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ အနုရာဓပုရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ထူပါရာမေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိံသု ကိရ၊ ရဟန်းပြုကုန်သတတ်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဧကော၊ သည်။ ဒွေ မာတိကာ၊ တို့ကို။ ပဂုဏာ၊ လေ့လာနှုတ်တက်သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဉ္စဝဿိကော၊ ငါးဝါရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဝါရေတွာ၊ ၍။ ပါစိနခဏ္ဍရာဇိံ နာမ၊ ပါစိနခဏ္ဍရာဇိမည်သော အရပ်သို့။ ဂတော၊ ကြွလေ၏။ ဧကော၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုထူပါရုံတိုက်၌ပင်လျှင်။ ဝသတိ၊ ၏။ ပါစိနခဏ္ဍရာဇိဂတော၊

ပါစိနခဏ္ဍရာဇိအရပ်သို့ ကြွလေသော ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပါစိနခဏ္ဍ-ရာဇိမည်သောအရပ်၌။ စိရံ ဝသိတွာ၊ ရှည်ကြာစွာနေ၍။ ထေရော၊ ဆယ်ဝါပြည့်မြောက် ထေရ်ဂုဏ်ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ ဌာနံ၊ လျောက်ပတ်သောထိုအရပ်ကို၊ ဝါ၊ ဤအရပ်၏ ထိုသို့လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သဟာယကဿာပိ၊ ငါ့အဆွေအားလည်း။ အာရောစေမိ၊ ကြားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ထူပါရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ ပဝိသန္တံယေဝ၊ ဝင်စဉ်ပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သမာန-ဝဿိကတ္ထေရော၊ တူသော ဝါရှိသောထေရ်သည်။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ လှမ်းယူ၍။ ဝတ္တံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ အာဂန္တုကတ္ထေရော၊ သည်။ သေနာသနံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မေ၊ အား။ သဟာယော၊ သည်။ သပ္ပိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဖာဏိတံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပါနကံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပေသေဿတိ၊ ပို့လတံ့။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ အယံ၊ ဤအဆွေသည်။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ၌။ စိရံ၊ စွာ။ နိဝါသီ၊ အမြဲနေလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဧည့်သည် ရဟန်းသည်။ ရတ္တိံ၊ ၌။ အလဒ္ဓါ၊ ကြံတိုင်းမရ၍။ ပါတော၊ ၌။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဥပဋ္ဌာကေဟိ၊ တို့သည်။ ဂဟိတံ၊ သော။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ကို။ ပေသေဿတိ၊ လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အဒိသွာ၊ ၍။ ပဟိဏန္တာ၊ ကျောင်းသို့ ပို့လာသော ဒါယကာတို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ရွာသို့ ဆွမ်းခံသော ငါ့အဆွေအား။ ဒဿတိ မညေ၊ လှူလဝံ့ဟု ငါထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ တေန၊ ထိုကျောင်းနေအဆွေရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်။ ဧကဝီထိံ၊ သို့။ စရိတွာ၊ ၍။ ဥဠုင်္ကမတ္တံ၊ တမှုတ်မျှသော။ ယာဂုံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ အာသနသာလာယံ၊ ၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ ပိဝိံသု၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ အာဂန္တုကော၊ သည်။ နိဗဒ္ဓယာဂု၊ အမြဲလှူသော ယာဂုသည်။ နတ္ထိ မညေ၊ မရှိထင်၏။ ဘတ္တကာလေ၊ ၌။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဒဿန္တိ၊ ကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တတော၊ ၌။ ဘတ္တကာလေပိ၊ ၌လည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ လဒ္ဓမေဝ၊ ရအပ်သမျှကိုသာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ပြီး၍။ ဣတရော၊

အာဂန္တုသည်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ သဗ္ဗကာလံ၊ သိမ်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါ၊ ဤနည်း ဖြင့်ပင်လျှင်။ ယာပေထ ကိံ၊ မျှကုန်သလား။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ ဩော် ဟုတ်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ပါစိနခဏ္ဍရာဇိ၊ သည်။ ဖာသုကာ၊ (ပစ္စည်းလေးပါး မရှား လွယ်စွာ)ချမ်းသာလှ၏။ တတ္ထ၊ သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ အာဝါသိကထေရ်သည်။ နဂရတော၊ မှ။ ဒက္ခိဏဒွါရေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်လတ်သော်။ ကုမ္ဘကာရဂါမမဂ္ဂံ၊ အိုးထိန်းရွာလမ်းသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွ၏။ ဣတရော၊ အာဂန္တုက ရဟန်းသည်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ပဋိပန္နာ၊ ကြွတော်မူကုန်သည်။ အတ္ထ ပန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပါစိနခဏ္ဍရာ-ဇိယာ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။အဘာသိ နနု၊ ချီးမွမ်းသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ဘန္တေ၊ ရှား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှရှည်ကြာစွာကာလပတ်လုံး။ ဝသိတဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ကောစိ၊ သော။ အတိရေကပရိက္ခာရော၊ သပိတ်တလုံး သုံးထည်သင်္ကန်းထက် ပိုမိုသော ပရိက္ခရာသည်။ န အတ္ထိ ကိံ ပန၊ မရှိပြီလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ နတ္ထိ၊ ဩော် မရှိပြီ။ မဉ္စပီဌံ၊ သည်။ သံဃိကံ၊ တည်း။ တံ၊ ထိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို။ ပဋိ-သာမိတမေဝ၊ သိုမှီး သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ (သိုမှီး သိမ်း ဆည်း၍သာ ထွက်မြဲဟူလို) အညံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်မှ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ပရိက္ခရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ဘန္တေ၊ ရှား။ မယှံ ပန၊ အကျွန်ုပ်၏မူကား။ [၇၇] ကတ္တရ-ဒဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးသည်၎င်း။ တေလနာဠိ၊ ဆီကျည်သည်၎င်း။ ဥပါ-ဟနတ္ထဝိကာ စ၊ ဘိနပ်အိတ်သည်၎င်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တယာ၊ သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက် များ ပြားသော ပရိက္ခရာကို။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ဘန္တေ၊ ရှား။ အာမ ဌပိတံ၊ ဩော်ထားအပ်ပေ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍)။ သော၊ ထိုအာဂန္တုရဟန်းသည်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ၍။ ထေရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တုမှာဒိသာနံ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တို့အား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ အရညဝါသောယေဝ၊ တော၌

နေခြင်း မည်သည်သာတည်း။ ထူပါရာမော၊ သည်။ စတုန္နံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဓာတုနိဓာနဋ္ဌာနံ၊ ခါးပန်း ဓမ္မကရိုဏ် ရေသနုပ်တော်ဟူသော ပရိဘောဂဓာတ်နှင့် လကျ်ာမြပ်ရိုးတော်ဟူသော သရီရဓာတ်ကို ထာပနာရာအရပ်တည်း။ လောဟပါသာဒေ၊ ၌။ သပ္ပါယံ၊ သော။ ဓမ္မဿဝနံ၊ ကိုငင်း။ မဟာစေတိယဒဿနံ၊ ကိုငင်း။ ထေရဒဿနဥ္စ၊ ကိုငင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓကာလေ ဝိယ၊ ဘုရားပွင့်ရာကာလကဲ့သို့။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တုမ္ဗေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဣမေ၀၊ ၌လျှင်။ ဝသထ၊ သီတင်းသုံးတော်မူကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ဆို၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာ။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်း။ ဤဒိသဿ၊ ဤအရှင်ကဲ့သို့ မကပ်ငြိစိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ အာဝါသော၊ သည်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်ပေ။

ကုလန္တိ၊ ကား။ ဉာတိကုလံ ဝါ၊ အမျိုးဖြစ်သော ကုလသည်ငင်း။ ဥပဋ္ဌာကကုလံ ဝါ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ကုလသည်ငင်း။ (ကုလံ၊ ကုလမည်၏။) ဟိ၊ ဟုတ်၏။ သုခိတေသု၊ ဒကာတို့ချမ်းသာရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုခိတော၊ မိမိလည်း ချမ်းသာရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သံသဋ္ဌဿ၊ ကျွမ်းချစ်နှီးနှော ရောရှက်လျက်။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော ရဟန်းအား။ ဥပဋ္ဌာကကုလမ္ပိ၊ ဥပဋ္ဌာက ကုလသော်လည်း။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဂိဟိသံသဋ္ဌရဟန်းသည်။ ကုလမာနုဿကေဟိ၊ ကုလဖြစ်သော လူတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ သာမန္တဝိဟာရမ္ပိ၊ အနီးဖြစ်သောကျောင်းသို့လည်း။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွားနိုင်။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့ရဟန်းအား။ မာတာပိတရောပိ၊ တို့သော်လည်း။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ကောရဏ္ဍကဝိဟာရဝါသိတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဘာဂိနေယျဒဟရဘိက္ခုနော၊ တူတော်ဖြစ်သောရဟန်းငယ်အား။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ ဝိယ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။

သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ဥဒ္ဒေသတ္ထံ၊ ပါဠိသင်ယူခြင်းအကျိုးငှါ။ ရောဟဏံ၊ ရောဟဏဇနပုဒ်သို့။ အဂမာသိ ကိရ၊ သွားလေသတတ်။ ထေရဘဂိနီ၊ မထေရ်၏နှမဖြစ်သော။ ဥပါသိကာပိ၊ သည်လည်း။ သဒါ၊

သိမ်း။ ထေရံ၊ ကို။ တဿ၊ ထိုသားရဟန်း၏။ ပဝတ္တိံ၊ သနစ်ကို၊ ဝါ၊ အကြောင်းအရာကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဒဟရံ၊ ကို။ အာနေဿာမီတိ၊ ဆောင်အံ့ဟု။ ရောဟဏာဘိမုခေါ၊ ရောဟဏဇနပုဒ်သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ ၏။ ဒဟရောပိ၊ သည်လည်း။ ဣမ၊ ဤရောဟဏဇနပုဒ်၌။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္ထံ၊ နေခြင်းသည်။ စိရံ၊ ကြာပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ ပဝတ္တိံ စ၊ ကိုလည်း။ ဉတွာ၊ ၍။ အာဂမိဿာမီတိ၊ လာအံ့ဟု။ ရောဟဏတော၊ မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ တေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသော တူဦးရီးတို့သည်လည်း။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ၌။ သမာဂစ္ဆိံသု၊ ဆုံမိကြကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ ထေရဿ၊ ဦးရီးမထေရ်အား။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ကုဟိံ၊ သို့။ ယာသီတိ၊ သွားမည်နည်းဟု။ ပုစ္ဆိတော၊ ဦးရီးတော်မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုဖြစ်သောအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ တေ၊ သည်။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ ကတံ၊ ၏။ ဥပါသိကာပိ၊ သည်လည်း။ သဒါ၊ သိမ်း။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧတဒတ္ထမေဝ၊ ထိုသင့်ကို ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာခဲ့၏။ တွံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ ချေ။ အဟံ ပန၊ ငါမူကား။ ဣမေဝ၊ ဤအရပ်တွင် အမှတ်မဲ့သောကျောင်း ၌သာလျှင်။ ဣမံ ဝဿံ၊ ပတ်လုံး။ ဝသိဿာမီတိ၊ နေအံ့ဟု။ တံ၊ ထို တူရဟန်းငယ်ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ် သည်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေယေဝ၊ ဝါကပ်ရာနေ့၌သာလျှင်။ တံ ဝိဟာရံ၊ ထိုကောရဏ္ဍက ကျောင်းတိုက်သို့။ ပတ္တော၊ ၏။ သေနာသနမ္ပိ၊ လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်အား။ ပိတရာ၊ သည်။ ကာရိတမေဝ၊ ဆောက်စေ အပ်သောကျောင်းသည်ပင်လျှင်။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏! ပိတာ၊ သည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ တို့။ အမှာကံ၊ ၏။ သေနာသနံ၊ သည်။ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်း အား။ ပတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆန္တော၊ သော်။ အာဂန္တုကဿ၊ သော။ ဒဟရဿ၊ အား။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတွာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုရဟန်းငယ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သေနာသနေ၊ ၌။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်သော အရှင်အား။ ဝတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဥပါသက၊

ကာ။ ကိံ ဝတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တေ-မာသံ၊ လုံး။ အမှာကံယေဝ၊ ငါတို့၏သာလျှင်။ ဃရေ၊ ၌။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဝါရေတွာ၊ ၍။ ဂမနကာလေ၊ ၌။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ။ ၏။ သော၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အဓိဝါ-သေသိ၊ ၏။ ဥပါသကောပိ၊ သည်လည်း။ ဃရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာဝါသေ၊ ၌။ [၇၉] ဧကော၊ သော။ အာဂန္တုကော၊ သော။ အယျော၊ အရှင်ကောင်းသည်။ ဥပဂတော၊ ငါကပ်၏။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗောတိ၊ ဟု။ အာဟ၊ ၏။ ဥပါသိကာ၊ အိမ်ရှင်ဒါယိကာမသည်။ သာဓူတိ၊ ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ပဏီတံ၊ သော။ ခါဒနီယံ၊ ကိုရင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ကိုရင်း။ ပဋိယာဒေသိ၊ ၏။ ဒဟရောပိ၊ သည်လည်း။ ဘတ္တ-ကာလေ၊ ၌။ ဉာတိဃရံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ကောစိ၊ သည်။ န သဉ္ဇာနိ၊ မမှတ်မိ။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ တေမာသမ္ပိ၊ လုံးလည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမိဘဆွေမျိုးအိမ်၌။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဝဿံဝုတ္ထော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ ဂစ္ဆာမီတိ၊ သွားတော့အံ့ဟု။ အာပုစ္ဆိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ အား။ ဉာတကာ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဂစ္ဆထာတိ၊ ကြွတော်မူပါဟု။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ ဃရေ-ယေဝ၊ သာလျှင်။ ဘောဇေတွာ၊ ၍။ တေလနာဠိံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ စေ၍။ ဧကံ၊ သော။ ဂုဠပိဏ္ဍံ၊ ကိုရင်း။ နဝဟတ္ထံ၊ ကိုးတောင်ရှိသော။ သာဋကဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ရောဟဏာဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏။ ဥပဇ္ဈာယောပိ၊ သည်လည်း။ ပဝါရေတွာ၊ ၍။ ပဋိပထံ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေယေဝ၊ တွေ့ရာအရပ်၌သာလျှင်။ တံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ တွေ့လတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ထေရဿ၊ အား။ ဝတ္တံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ထေရော၊ သည်။ ဘဒ္ဒမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ငါ့ရှင်။ တေ၊ ၏၊ ဝါ၊ သည်။ ဥပါသိကာ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌာကိံ၊ တွေ့အပ်ပြီလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ ဒိဋ္ဌာ၊ ဧကန်တွေ့ခဲ့ပေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။

သဗ္ဗံ၊ သော။ ပဝတ္တိံ၊ ကို။ အာရောစေတွာ၊ ၍။ တေန တေလေန၊ ထိုမိဘလှူလိုက်သောဆီဖြင့်။ ထေရဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ မက္ခေတွာ၊ ၍။ တေန ဂုဠေန၊ ဖြင့်။ ပါနကံ၊ အဖျော် ယာမကာကို။ ကတွာ၊ ၍။ တမ္ပိ သာဋကံ၊ ထိုမိဘလှူလိုက်သော ကိုးတောင်ပုဆိုးကိုလည်း။ ထေရဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒတွာ၊ ၍။ ထေရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယှံ၊ အား။ ရောဟဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပန်၍။ အဂမာသိ၊ ၏။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၌။ ကောရဏ္ဍကဂါမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဥပါသိကာပိ၊ သည်လည်း။ မယှံ ဘာတာ၊ ငါ့မောင်တော်သည်။ မမ ပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အာဂစ္ဆိဿတိ၊ လတ့်။ ဣတိ၊ သို့။ သဒါ၊ (ပဝါရဏာနေ့မှစ၍) အခါခပ်သိမ်း နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဩလောကယမာနာဝ၊ မျှော်လျက်သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုရဟန်းငယ်အမိ မထေရ်ကြီးနှမသည်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဧကကမေဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ မေ ပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ မတော မညေ၊ သေပြီးဟူ၍ ငါထင်၏။ အယံ ထေရော၊ သည်။ ဧကကောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရဿ၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ၌။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ပရိဒေဝမာနာ၊ အထူးထူးမြည်တမ်းဖွဲ့နွဲ့လျက်။ ရောဒိ၊ ငိုကြွေး၏။ ထေရော၊ သည်။ ဒဟရော၊ ရဟန်းငယ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အဇာနာပေတွာဝ၊ မသိစေမူ၍သာလျှင်။ ဂတော နူန၊ သွားလေယောင် တကား။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ထိုနှမတော်ကို။ သမဿာသေတွာ၊ သက်သာ စေ၍။ သဗ္ဗံ ပဝတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော အဖြစ်သနစ်ကို။ အာရောစေတွာ၊ ၍။ ပတ္တတ္ထဝိကတော၊ သပိတ်အိတ်မှ။ တံ သာဋကံ၊ ထိုရဟန်းငယ်လှူလိုက် သော ကိုးတောင်ပုဆိုးကို။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿေတိ၊ နှမအားပြ၏။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ပုတ္တေန၊ သည်။ ဂတ-ဒိသာဘိမုခါ၊ ကြွလေသောအရပ်သို့ ရှေးရှုဖြစ်၍။ ဥရေန၊ ဖြင့်။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ နမဿမာနာ၊ လျက်။ မယှံ ပုတ္တသဒိသံ၊ ငါ့သားနှင့်တူသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ကာယသက္ခိံ၊ ကိုယ်တော်မျက်မှောက်ကို၊ ဝါ၊ နာမ-ကာယဖြင့် ဒေသနာတော်ကို ခံနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ဖြင့် သက်သေ ဖြစ်ထိုက်သောသူကို၊ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ထိုက်သသူကို။ ကတွာ၊ ၍။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ရထဝိနီတပဋိပဒံ၊ ရထဝိနီတသုတ်၌လာသော အကျင့်ကိုရင်း။ နာဠကပဋိပဒံ၊ နာဠကမထေရ်အား ဟောအပ်သောမောနေယျအကျင့်ကိုရင်း။ တုဝဋ္ဋကပဋိပဒံ၊ တုဝဋ္ဋကသုတ်၌လာသော အကျင့်ကိုရင်း။ စတုပစ္စယသန္တောသဘာဝနာရာမတာဒီပကံ၊ စီဝရအစရှိသော စတုပစ္စယတို့၌ ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်သူ၏ အဖြစ်ကိုပြတတ်သော။ မဟာအရိယဝံသပဋိပဒဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒေသေသိ ဝတ မညေ၊ ဟောတော်မူယောင်တကား၊ ဝါ၊ ဟောတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ ဝိဇာတမာတုယာ၊ မွေးသည့်မိခင်၏။ ဂေဟေ၊ ၌။ တေမာသံ၊ လုံး။ ဘုဥ္စမာနောပိ၊ ဘုဉ်းပေးလျက်လည်း။ [၉၀] အဟံ ပုတ္တော၊ ငါကား သင့်သား။ တွံ မာတာ၊ သင်ကား ငါ့အမိ။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝက္ခတိ နာမ၊ မဆိုပဲနေခဲ့တုံဘိ၏[၁]။ အဟော အစ္ဆရိယမနုဿော၊ ဩော် အံ့ဘွယ်ယောကျ်ားမြတ်ပေ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝေဠုပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ယောကျ်ားမြတ်အား။ မာတာပိတရောပိ၊ တို့သော်လည်း။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ပဲရှိကုန်သေး၏။ အညံ၊ အမိအဘမှတပါးသော။ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ သည်။ ပဂေဝ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။

လာဘောတိ၊ ကား။ စတ္တာရော ပစ္စယာ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့တည်း။ တေ၊ ထိုလေးပါးသောပစ္စည်းတို့သည်။ ကထံ၊ အသို့။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ပုညဝန္တဿ၊ ဘုန်းတန်းကြီးမားသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်လေရာရာအရပ်၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဟာပရိဝါရေ၊ ပြန့်ပြောသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုဘုန်းကြီးသောရဟန်းသည်။ တေသံ မနုဿာနံ၊ တို့အား။ အနုမောဒေန္တော၊ အနုမောဒနာပြုရသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောရသည်ဖြစ်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဩကာသံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အရုဏုဂ္ဂမနတော၊ မှ။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဌမယာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ မနုဿသံသဂ္ဂေါ၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းသည်။ န ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်။ ပုန၊ ဖန်။ ဗလဝပစ္စူသေယေဝ၊ လင်းအားကြီး၌ပင်လျှင်။

---

[၁] ၁-ဝိမှယအစ္ဆရိယ အနက်ကို ဟောသော နာမ-သဒ္ဒါ၏ အယှဉ်ဖြစ်၍ န ဝက္ခတိ-၌ ဿတိ-ဝိဘတ်သည် အတိတ်ကာလကို ဟောသတည်း။ (ပြည်)

ဗာဟုလ္လိကပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတိကဖြစ်လျက် ပစ္စည်းအများ လိုလားသော ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ အသုကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်ငှင်း။ (အသုကာ၊ သော။) ဥပါသိကာ၊ သည်ငှင်း။ (အသုကော၊ သော။) အမစ္စော၊ သည်ငှင်း။ (အသုကာ၊ သော။) အမစ္စဓီတာ၊ သည်ငှင်း။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ (ရှေးနေ့ကဆွမ်းခံစဉ်ကြားခဲ့တိုင်း) လျှောက်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဂမနသဇ္ဇော၊ သွားအံ့သောအစီအရင်ရှိသည်သာလျှင် ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိစ္စဗျာဝဋ္ဌော၊ ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၌ အမြဲဗျာပါရစိုက်ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿဝ၊ ထိုသို့သောရဟန်းအားသာလျှင်။ တေ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဂဏံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ယတ္ထ၊ ၌။ နံ၊ ကို။ န ဇာနန္တိ၊ ကုန်။ တတ္ထ၊ ၌။ ကေကေန၊ တပါးထီးတည်း။ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်။ သော ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဂဏောတိ၊ ကား။ သုတ္တန္တိကဂဏော ဝါ၊ သုတ္တန်ဆောင်ဂိုဏ်းသည်ငှင်း။ အာဘိဓမ္မိကဂဏော ဝါ၊ သည်ငှင်း။ (ဂဏော၊ မည်၏။) ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တဿ ဂဏဿ၊ အား။ ဥဒ္ဒေသံ ဝါ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကိုငှင်း။ ပရိပုစ္ဆံ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကိုငှင်း။ ဒေန္တော၊ ပေးရသည်ဖြစ်၍။ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရားကိုပြုခြင်း၏။ ဩကာသံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ တဿဝ၊ သာလျှင်။ ဂဏော၊ သည်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ သော ဂဏပလိဗောဓော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား၊ ဝါ၊ တို့သည်။ ဂဟိတံ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသည်။ ဗဟုံ၊ များသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အဝသိဋ္ဌံ၊ မသင်ရသေးသောအကြွင်းသည်။ အပ္ပံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုအကြွင်းကို။ နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ အရညံ၊ သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဟိတံ၊ သည်။ အပ္ပံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဗဟုံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ယောဇနတော၊ မှ။ ပရံ၊ အလွန်။ အဂန္တွာ၊ မသွားမူ၍။ အန္တောယောဇနပရိစ္ဆေဒေ၊ တယူဇနာအပိုင်းအခြားအတွင်း၌။ အညံ၊ မိမိမှတပါးသော။

ဂဏာဝါစကံ၊ ဂိုဏ်းအား ကျမ်းဂန်သင်ကြားပေတတ်သော ဆရာသို့။ ဥပ-
သက်မိတ္တာ၊ ၍။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ဥဒ္ဒေသာ-
ဒီဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဏှာတု၊ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ စေ၊ ဤသို့။ အလဘမာနေန၊ မရသောရဟန်း
သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ အား။ ကော၊ သော။ ကိစ္စံ၊ သမဏဓမ္မ-
ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာဖာသုကဋ္ဌာနာနိ၊ ချမ်း
သာရာရာအရပ်တို့သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏံ၊ ကို။
ပဟာယ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မံ၊ သမဏဓမ္မအမှုကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။
ဣတိ၊ တည်း။

ကမ္မန္တိ၊ ကား။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်တည်း။ တံ၊ ထိုအမှုသစ်ကို။
ကရောန္တေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ဝဍ္ဍကီအာဒီဟိ၊ လက်သမား စသည်
တို့သည်။ လဒ္ဓါလဒ္ဓံ၊ ရအပ် မရအပ်သည်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကတာ-
ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအမှု မပြုအပ်သေးသောအမှု၌၊ ဝါ၊ များစွာပြုအပ်
ပြီး, အနည်းငယ်ပြုအပ်ပြီးသော အမှု၌။ ဥဿုက္ကံ၊ သိအောင် ကြောင့်ကြ
စိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ၊
သိမ်း။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထို နဝကမ္မ ပလိ-
ဗောဓကိုလည်း။ စေ၊ ဤဆိုလတံ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္ဒိ-
တဗ္ဗော၊ ၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသော အမှုသည်။ အပ္ပံ၊ သည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အံ့။ နိဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဗဟု၊
သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နဝကမ္မံ၊ သည်။ သံဃိကဉ္စေ၊ သံဃာ့အမှု
ဖြစ်မူကား။ သံဃဿ ဝါ၊ အားငှင်း။ သံဃဘာရဟာရကဘိက္ခူနံ ဝါ၊
သံဃာ့ဝန်ကို ဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့အားငှင်း။ နိယျာဒေတဗ္ဗံ၊
အပ်နှင်းအပ်၏။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကဉ္စေ၊ ဥစ္စာဖြစ်မူကား။ အတ္တနော၊
၏။ ဘာရဟာရကာနံ၊ ဝန်ကိုဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့အား။ နိယျာဒေ-
တဗ္ဗံ၊ ၏။ တာဒိသေ၊ ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့ကို။ အလ-
ဘန္တေန၊ မရသော ရဟန်းသည်။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။
ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

[၉၁] အဒ္ဓါနန္တိ၊ ကား။ မဂ္ဂဂမနံ၊ ခရီးသွားခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။
ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-

ပေက္ခော ဝါ၊ ရှင်ပြုလိုသသူသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ကိဉ္စိ၊ သော။ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရသင့်ရထိုက်သော။ ပစ္စယဇာတံ ဝါ။ ပစ္စည်း အပေါင်းသည်မူ လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထို ရှင်ပြုလိုသူနှင့် ပစ္စည်းကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ။ သစေ န သက္ကောတိ၊ အံ့။ အရညံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တဿပိ၊ ပြုပါ သော်လည်း။ ဂမိကစိတ္တံ နာမ၊ ခရီးသွားလိုသော စိတ်မည်သည်။ ဒုပ္ပဋိ- ဝိနောဒနီယံ၊ ဖျောက်နိုင်ခဲသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တံ ကိစ္စံ၊ ကို။ တီရေတွာဝ၊ ပြီးစေ၍သာ လျှင်။ သမဏဓမ္မေ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

ဉာတိတိ၊ ကား။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ အာစရိယုပဇ္ဈာယ။ပ။ စရိ- ယကာ၊ ဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်, အတူနေတပည့်, အတွင်းနေတပည့်, တူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသူ, တူသောဆရာရှိသူတို့သည်။ (ဉာတိ၊ ဉာတိမည်၏။) ဃရေ၊ အိမ်၌။ မာတာ၊ အမိ။ ပိတာ၊ အဘ။ ဘာတာ၊ ညီအစ်ကို။ ဣတိ ဧဝ- မာဒိကာ၊ ဤသို့ အစရှိသောသူတို့သည်။ ဉာတိ၊ မည်၏။ တေ၊ ထို ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့သည်။ ဂိလာနာ၊ နာကုန်မူကား။ ဣမဿ၊ ဤယောဂီ ၏။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပလိဗောဓော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေးပြုစု၍။ တေသံ၊ ထို ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့၏။ ပါကတိကကရဏေန၊ ပြကတေ့ ကျန်းမာသည်ကို ပြုသဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် စသည် တို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ လဟုံ၊ လျင်စွာ။ သစေ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ အနာမှမထအံ့။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးပြုစုအပ်၏။ တထာ၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ်အတူ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယော၊ သရဏဂုံပေး၍ ရှင်ပြုပေးသော ဆရာ ကိုရင်း။ ဥပသမ္ပဒါစရိယော၊ ကမ္မဝါရွတ်၍ ရဟန်းပြုပေးသော ဆရာကိုရင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်ကိုရင်း။ ဥပသမ္ပာဒိတပဗ္ဗာဇိတအန္တေ- ဝါသိကသမာနုပဇ္ဈာယကာ စ၊ မိမိကမ္မဝါရွတ်၍ ပဉ္စင်းခံအပ်သော အန္တေ- ဝါသိကတပည့်, မိမိသရဏဂုံပေး၍ ရှင်ပြုအပ်သော အန္တေဝါသိကတပည့်, မိမိနှင့်တူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော သီတင်းသုံးဘော်တို့ကိုရင်း။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ လည်း။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ နိဿယာစရိယ။ပ။

သမာနာစရိယကာ၊ နိဿယည်းဆရာ, စာပေကျမ်းဂန်ပို့ချသောဆရာ, နိဿ-ယည်းယူတပည့်, စာပေသင်ကြားသောတပည့်,မိမိနှင့်တူသော ဆရာရှိသော သီတင်းသုံးဘော်တို့ကိုကား။ ယာဝ၊ လောက်။ နိဿယဥဒ္ဒေသာ၊ နိဿ-ယည်းယူခြင်း, ကျမ်းဂန်သင်ခြင်းတို့သည်။ အနုပစ္ဆိန္နာ၊ မပြတ်ကုန်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပဟောန္တေန၊ စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်။ တတော၊ ထိုနိဿယ ဥဒ္ဒေသ ပြတ်သည်မှ။ ဥဒ္ဓမ္ပိ၊ အထက် ဖြစ်သော နောက်၌လည်း။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာ ဧဝ၊ ကုန်သည်သာတည်း။

ဥပဇ္ဈာယေ၊ ၌။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗ ဝိယ၊ ၏သို့။ မာတာပိတူသု၊ တို့၌။ ပဋိ-ဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ တေ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ သစေပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေမူ။ ပုတ္တ-တော စ၊ သားထံမှလည်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ သစေ ပစ္စာသိသန္တိ၊ အကယ်၍ တောင့်တကုန်အံ့။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ လုပ်ကျွေးတမူ ပြုသင့်သည်သာ တည်း။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ သည်။ အထ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိ ငြားအံ့။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသတိ၊ မိမိအားလည်း မရှိခဲ့သော်။ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ ဆေးအလှူခံသော အကျင့်ဖြင့်။ ပရိယေ-သိတွာပိ၊ ရှာ၍သော်လည်း။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ပေးသင့်သည်သာတည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဘာတုဘဂိနီနံ၊ ညီ အစ်ကို အစ်မ နှမတို့အား။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သန္တကမေဝ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော ဆေးကိုသာလျှင်။ ယောဇေတွာ၊ ဖော်စုန္ဒော့စပ်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုဘာတုဘဂိနိတို့အား။ သစေ နတ္ထိ၊ အံ့။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက် အတန့်မျှ။ ဒတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ လဘန္တေန၊ ရသောရဟန်းသည်။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အလဘန္တေန၊ သည်။ (တေ၊ ထိုဘာတုဘဂိနိတို့ကို။) န စောဒေတဗ္ဗာ၊ မတောင်းအပ်ကုန်။ အညာတကဿ၊ အဆွေမတော်သော။ ဘဂိနိသာမိကဿ၊ အစ်မ,နှမ၏လင်အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတုံ ဣ၊ နေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဒါတုံ ဣ၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ တုယှံ၊ ၏။ သာမိကဿ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဘဂိနိယာ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘာတုဇာယာယပိ၊ အစ်ကို ညီတို့၏ မယား၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ တေသံ၊ ထိုဘာတု ဘဂိနိတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့သည်။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏။ ဉာတကာ

ဝိသုဒ္ဓိ-နိဿယ ၁-၁၆ — ပ-မ-ဗ-သ-စ

ဝေ၊ အဆွေတော်ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသားသမီးတို့အား။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ တည်း။

အာဗာဓောတိ၊ ကား။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ရောဂေါ၊ တည်း။ သော အာဗာဓော၊ ထိုအနာသည်။ ဗာဓယမာနော၊ နှိပ်စက်လတ်သော်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘေသဇ္ဇကရဏေန၊ ဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝါ၊ ရက်အနည်းငယ်မျှဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောန္တဿပိ၊ ကုသောရဟန်းအားလည်း။ သစေ န ဝူပသမ္မတိ၊ အကယ်၍ မငြိမ်းခဲ့အံ့။ အဟံ၊ သည်။ တုယှံ၊ အတ္တဘာဝ တည်းဟူသော သင်၏။ န ဒါသော၊ ကျွန်လည်းမဟုတ်ခဲ့။ န ဘဋကော၊ သူရင်းငှါးလည်းမဟုတ်ခဲ့။ [၉၂] ဟိ၊ ဟုတ်၏။ တံယေဝ၊ အတ္တဘောဟူသော သင့်ကိုသာလျှင်။ ပေါသေန္တော၊ မွေးမြူရသည်ဖြစ်၍။ အနမတဂ္ဂေ၊ ဉာဏ်ဖြင့်လျှောက်၍ လျှောက်၍ အောက်မေ့သော်လည်း အဆုံးကျအောင် မသိနိုင်သော အစ ရှိသော။ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ ၌။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ခဲ့ရလေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ ဂရဟိတွာ၊ ၍။ သမဏဓမ္မော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဂန္ထောတိ၊ ကား။ ပရိယတ္တိဟရဏံ၊ ပရိယတ်ကို ဆောင်ရွက် ခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုဆောင်ရွက်ခြင်းသည်။ သဇ္ဈာယာဒီဟိ၊ သရဇ္ဈာယ် ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ နိစ္စဗျာဝဋဿ၊ မပြတ်ကြောင့်ကြခြင်း ရှိသူအား။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ ကြောင့်ကြမစိုက်ရသော သူအား။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတြ၊ ထိုပလိ-ဗောဓမဖြစ်ရာ၌။ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတံ့သည်တို့ကား။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့တည်း။

မဇ္ဈိမဘာဏကဒေဝတ္ထေရော၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်ကိုဆောင်သော ဒေဝ မထေရ်သည်။ မလယဝါသိဒေဝတ္ထေရဿ၊ ထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယာစိ ကိရ၊ တောင်းသတတ်။ ထေရော၊ မလယဝါသိ-ဒေဝမထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ပရိယတ္တိယံ၊ ၌။ တွံ၊ သည်။ ကီဒိသော၊ အဘယ်သို့သော လေ့လာခြင်းသဘောရှိသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မဇ္ဈိမော၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပဂုဏော၊ လေ့လာအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ သော မဇ္ဈိ-

မော နာမ၊ သည်။ ဒုပ္ပရိဟာရော၊ ဆောင်ခက်၏။ မူလပဏ္ဏာသံ၊ ကို။ သဇ္ဈာယန္တဿ၊ အား။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ နှုတ်သို့ လာတတ်၏။ တံ၊ ထိုမဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကို။ သဇ္ဈာယန္တဿ၊ အား။ ဥပရိမပဏ္ဏာ-သကော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ကုတော ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်လတံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပုန၊ ဖန်။ န ဩလောကေဿာမိ၊ ပြန်၍မကြည့်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ၍။) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကွေနဝီသတိဝဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ သဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ဝီသတိမေ ဝဿေ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သဇ္ဈာယတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာဂတာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာဝုသော၊ တို့။ ပရိယတ္တိံ၊ ကို။ အနောလော-ကေန္တဿ၊ မကြည့်ရှုမဆင်ခြင်သော။ မေ၊ အား။ ဝီသတိဝဿာနိ၊ တို့သည်။ (ပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်ပြီ။) အပိ စ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤမဇ္ဈိမနိကာယ်၌။ ကတပရိစယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့လာခြင်းရှိ၏။ အာရဘထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝပရိယောသာနာ၊ အဆုံးတိုင်အောင်။ ဧကဗျဉ္ဇနေပိ၊ တလုံးသော အက္ခရာ၌သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။

ကရူဠိယဂိရိဝါသီနာဂတ္ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ အဋ္ဌာရသဝဿာနိ၊ တိုင်အောင်။ ပရိယတ္တိံ၊ ကို။ ဆဍ္ဍေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဓာတုကထံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသိ၊ ပို့ချ၏။ ဂါမဝါသိကတ္ထေရေဟိ၊ အနုရာဓမြို့နေ ထေရ်ကျော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒေန္တာနံ၊ နှိုးနှော ကုန်သော။ တေသံ - ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧကပဉ္ဟောပိ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်ချွတ်သဖြင့်။ အာဂတော၊ သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။

မဟာဝိဟာရေပိ၊ ၌လည်း။ တိပိဋကစူဠာဘယတ္ထေရော နာမ၊ တိပိ-ဋကစူဠာဘယမည်သော ထေရ်ကျော်သည်။ အဋ္ဌကထံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟေ-တွာဝ၊ မသင်ယူမူ၍လျှင်။ ပဉ္စနိကာယမဏ္ဍလေ၊ ငါးပါးသောနိကာယ်ကို သင်ပြီးသောပရိသတ်၌။ တီဏိ ပိဋကာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဝတ္တေဿာမိတိ၊

လည်စေအံ့၊ ဝါ၊ ဖွင့်ပေအံ့ဟူ၍။ သုဝဏ္ဏဘေရိံ-သေဋ္ဌဘေရိံ၊ မြတ်သော တရားစည်ကို။ ပဟာရပေသိ၊ တီးခတ်စေ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ကတမာစရိယာနံ၊ အဘယ်ဆရာတို့၏။ ဥဂ္ဂဟော၊ သင်စဉ်ချစဉ်နည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ အာစရိယုဂ္ဂဟညေဝ၊ ဆရာ၏ သင်စဉ် ပို့ချစဉ်ကိုသာလျှင်။ ဝဒတု၊ ဆိုလော့။ ဣတရထာ၊ တပါးသောဥဂ္ဂဟဖြင့်၊ ဝါ၊ အတ္တနောမတိမျှဖြင့်။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န ဒေမ၊ မပေးကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟန့်ဆို၏။ ဥပဇ္ဈာယောပိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်း။ အတ္တနော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ အာဂတံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုတိပိဋကစူဠာဘယထေရ်ကို။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တွံ၊ သည်။ ဘေရိံ၊ ကို။ ပဟာရပေသိ၊ ခတ်စေသလား။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ ပဟာရပေမိ၊ ဩဘ်ခတ်စေပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပဟာရပေသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိယတ္တိံ၊ ကို။ ပရိဝတ္တေဿာမိတိ၊ ဖွင့်ပေအံ့ဟူ၍။ ပဟာရပေမိ၊ ခတ်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော အဘယ၊ ငါ့ရှင် အဘယ။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဣဒံ ပဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ကထံ၊ အသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ထေရ်သည်။ ဟုန္တိ၊ ဟုန်ဟူ၍။ ပဋိဗာဟိ၊ ပယ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ သော၊ ထိုတိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်သည်။ အညေန အညေန၊ တပါးသော တပါးသော။ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ထေရ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဟုန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိဗာဟိတွာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အဘယ၊ [၉၃] တယာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ။ ကထိတော၀၊ ဆိုအပ်သော စကားသည်ပင်လျှင်။ အာစရိယမဂ္ဂေါ၊ ဆရာမြတ်တို့ ဆိုရိုးအဋ္ဌကထာ အစဉ်ပင်တည်း။ ပန၊ ထိုသို့ ပဌမဝါဒ အချက်ကျသော်လည်း။ အာစရိယမုခတော၊ ဆရာတို့၏နှုတ်မှ။ အနုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ လက်ပူးလက်ကြပ် မသင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သာ။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တီတိ၊ ဟူ၍။ သဏ္ဌာတုံ၊ ကြံ့ကြံ့ ကောင်းစွာ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ အတ္တနော၊ ၏၊ ဝါ၊ အား။ (ကထေတုံ၊ ငှါ။ ယုတ္တာနံ၊ သင့်ကုန်သော။) အာစရိယာနံ၊ (ပရံပရာဘတ

လက်ဆုပ်ဥပဒေ မူသေနိဿယည်း နည်းပေးကောင်းသော) ဆရာကျော်
တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ သုဏာဟိ၊ နာလေဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကုဟိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
အာဟ၊ ၏။ (အာဝုသော၊ ရှင်။) ဂင်္ဂါယ၊ ၏။ ပရတော၊ ထိုမှာဘက်၌။
ရောဟဏဇနပဒေ၊ ၌။ တုလာဓာရပဗ္ဗတဝိဟာရေ၊ ၌။ သဗ္ဗပရိယတ္တိ-
ကော၊ အလုံးစုံသော ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော ပရိယတ်ရှိသော။
မဟာဓမ္မရက္ခိတတ္ထေရော နာမ၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတမည်သော ထေရ်သည်။
ဝသတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ ဣတိ၊ သို့။
အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ထေရ်
ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ထေရဿ၊
မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊
၏။ ထေရော၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂတော၊
သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ အဋ္ဌကထာ-
ဓမ္မကို။ သောတုံ၊ ငှါ။ အာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။
အာဝုသော အဘယ၊ ငါ့ရှင် အဘယ။ ဒီဃမဇ္ဈိမေသု၊ တို့၌။ မံ၊ ကို။
ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝသေသံ ပန၊ (ဒီဃ-
နိကာယ်, မဇ္ဈိမနိကာယ်မှ) ကြွင်းသော နိကာယ်ကိုကား။ မေ၊ သည်။
တိံသမတ္တာနိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့တိုင်တိုင်။ န ဩလောကိတပုဗ္ဗံ၊
ပြန်၍မကြည့်စဘူး။ အပိ စ၊ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ တွံ၊ သည်။ ရတ္တိံ၊
၌။ မမ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပရိဝတ္တေဟိ၊ ပါဠိတော်ကိုပြန်လော့။ အဟံ၊
သည်။ တေ၊ အား။ ဒိဝါ၊ ၌။ ကထယိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
၏။ သော၊ ထိုအဘယထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊
သို့ဝန်ခံ၍။ တထာ၊ ထိုဆရာဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ၏။ ပရိဝေဏဒွါရေ၊ ပရိ
ဝုဏ်တံခါး၌။ မဟာမဏ္ဍပံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ ဂါမဝါသိနော၊ တို့သည်။
ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ၌။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ထေရော၊
အဘယထေရ်သည်။ ရတ္တိံ၊ ၌။ ပရိဝတ္တိ၊ ပါဠိတော်ကိုပြန်၏။ တံ၊ ထိုညဉ့်
ပြန်သောပါဠိကို။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ကထယန္တော၊ ဖွင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍။ အနု-
ပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ (ကထယိတွာ၊ ၍။) နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။
အဘယတ္ထေရဿ၊ တပည့်ဖြစ်သူအဘယထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ (ပိဋ္ဌေ၊
၌။ နိသိန္နော၊ နေသောဆရာသည်။ တတော၊ မှ။ ဩတရိတွာ၊ ၍။

ဘူမိယံ၊ ၌။) တဒ္ဓိကာယ၊ သပေါ့ဖျာ၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အဘယ။ မယှံ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေဟိ၊ ဟောပါဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ တောင်းပန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကိံ ဘဏထ၊ အသို့ဆိုကုန်သနည်း။ မယာ၊ သည်။ တုမှာကမေဝ၊ အရှင်တို့၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ သုတံ နနု၊ သင်အပ်နာအပ်သည်မဟုတ်လော။ အဟံ၊ သည်။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ အညာတံ၊ မသိအပ်သော။ ကိံ ၊ အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေဿာမိ၊ ဟောနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဘယထေရ်ကို။ ထေရော၊ ဆရာဖြစ်သူမဟာဓမ္မ-ရက္ခိတထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အဘယ။ ဂတကဿ၊ ပဋိပတ်ဟူသောသွားခြင်းဖြင့် သွားပြီးသော သူ၏။ သေ မဂ္ဂေါ နာမ၊ ဤ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ဝိသုဒ္ဓိခရီးလမ်းမည်သည်။ အညော၊ (နွားကျောင်းသားလမ်းနှင့် တူသော ပရိယတ်ခရီးလမ်းမှ) တပါးပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အဘယတ္ထေရော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမဟာဓမ္မ-ရက္ခိတထေရ်အား။ သော၊ ထိုအဘယထေရ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ လောဟပါသာဒေ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိကို။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိစဉ်။ ထေရော၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတ-ထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီဟု။ အဿောသိ၊ ကြားလေ၏။ သုတွာ၊ ပြီး၍။ အာဝုသော၊ တို့။ စီဝရံ၊ ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝတွာ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ အား။ အပစိတိ-ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။) စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိတွာ၊ အဝန်းညီအောင်သပ္ပါယ်စွာရုံ၍။ အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယဿ၊ အား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်လှပေ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ တို့၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဥဇု၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိ ဖြောင့်မတ်စွာ၏။ အာဇာနီယော၊ (အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသည်ဖြစ်၍) ရဟန်းအာဇာနည်ပေတည်း။ သော၊ ထိုဆရာမထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မန္တေဝါသိကဿ၊ စာသင်တပည့်၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ တဒ္ဓိကာယ၊ ၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ မယှံ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေဟိ၊ ဟောပါဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ တောင်း၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ထေရဿ၊ ကျေးဇူးရှင်မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်အား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။

အနုစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်လှပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ချီးမွမ်း မြွက်ဆို၏။ ဝေဠုပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အရှင်တို့အား။ ဂန္ထော၊ သည်။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ တည်း။

ဣဒ္ဓိတိ၊ ကား။ ပေါထုဇ္ဇနိကာ၊ ပုထုဇဉ်၌ဖြစ်သော။ ဣဒ္ဓိ၊ တည်း။ ဟိ၊ စွ။ သာ၊ ထိုပေါထုဇ္ဇနိကတန်ခိုးသည်။ ဥတ္တာနသေယျကဒါရကော ဝိယ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှသော သူငယ်ကဲ့သို့ရင်း။ တရုဏသဿံ ဝိယ စ၊ ကောက်နုကဲ့သို့ရင်း။ ဒုပ္ပရိဟာရာ၊ (ဘေးရန်များသည်ဖြစ်၍) ဆောင်ခက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပမတ္တကေနေဝ၊ အနည်းငယ်သော အနှောင့်အရှက်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ ဣဒ္ဓိ၊ သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိဿ၊ ၏။ ပလိဗောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ နည်း။ သမာဓိံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍။ ပတ္တဗ္ဗတော၊ ရောက်အပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ ဟိ၊ ထို (သို့ ဣဒ္ဓိသည်ဝိပဿနာ၏ သာပလိဗောဓဖြစ်ခြင်း, သမာဓိ၏ကား ပလိဗောဓမဖြစ်ခြင်း) ကြောင့် သာလျှင်။ ဝိပဿနတ္ထိကေန၊ ဝိပဿနာကို အလိုရှိသောယောဂီသည်။ ဣဒ္ဓိပလိဗောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ (ပိ-ကား ဂမျမာန်) ဥပစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏။ ဣတရေန၊ သမာဓိကို အလိုရှိသောယောဂီသည်။ အဝသေသာ ဝေ၊ ဣဒ္ဓိမှကြွင်းသော ကိုးပါးသောပလိဗောဓတို့ကိုသာလျှင်။ (ဝေ-ကား လုတ္တ) ဥပစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ပလိဗောဓကထာယ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားတည်း။

ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကဝဏ္ဏနာ

[၉၄] ၄၂။ ပန၊ ပါး။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤမာတိကာ၌။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အလုံးစုံ၌ အလိုရှိအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်း။ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ အမြဲဆောင် အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဘိက္ခုသံဃာဒီသု၊ တို့၌။ မေတ္တာ စ၊ သည်ရင်း။ မရဏဿတိ စ၊ သည်ရင်း။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်၏။ အသုဘ-သညာ၊ အသုဘသညာသည်။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ (ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ကမ္မဋ္ဌာနိကေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ယှဉ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ တာဝ၊ အစဉ်သင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ သီမဋ္ဌကဘိက္ခု-သံဃေ၊ ဥပစာရသိမ်၌တည်သော ရဟန်းသံဃာ၌။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်းတိုက်၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ နှလုံးမသာခြင်း စိတ်ဆင်းရဲကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ သီမဋ္ဌကဒေဝတာသု၊ ဥပစာရသိမ်၌ တည်သောနတ်တို့၌။ (ဣမာယ ဥပစာရသီမာယ အာရက္ခာ ဒေဝတာ သုခိတာ ဟောန္တုတိ၊ ဟူ၍။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။) တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဂေါစရဂါမမှိ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ ဣဿရဇနေ၊ အစိုးရသောမင်း၌။ (မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေ-တဗ္ဗာ၊ ၏။) တတော၊ ၌။ တတ္ထ၊ ထိုဂေါစရဂံရွာ၌။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ တို့၌။ (မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။) ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ သော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ၌။ မေတ္တာယ၊ ပွါးစေအပ်သော မေတ္တာဖြင့်။ သဟဝါသီနံ၊ သီတင်းသုံးဘော် သံဃာတော်တို့၏။ မုဒုစိတ္တတံ၊ မိမိ၌ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိက ရဟန်းအား။ တေ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတော်တို့သည်။ သုခ-သံဝါသာ၊ အချင်းချင်း နှလုံးချမ်းမြေ့သော ဆက်ဆံခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သီမဋ္ဌကဒေဝတာသု၊ တို့၌။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ မုဒုကတ-စိတ္တာဟိ၊ မိမိ၌ နူးညံ့အောင် ပြုအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာယ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ သုသံဝိဟိတရက္ခော၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါစရဂါမမှိ၊ ၌။ ဣဿရဇနေ၊ ၌။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ မုဒုကတစိတ္တသန္တာနေဟိ၊ စိတ်သန္တာန် ရှိကုန်သော။ ဣဿရေဟိ၊ အစိုးရသောမင်းတို့သည်။ ဓမ္မိကာယ၊ သော။ ရက္ခာယ၊ ဖြင့်။ သုရက္ခိတပရိက္ခာရော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော ပရိက္ခရာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းခံရွာ၌။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ပသာဒိတစိတ္တေဟိ၊ မိမိ၌ကြည်စေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ တေဟိ မနုဿေဟိ၊ ထိုရွာနေလူတို့သည်။ အပရိဘူတော၊ မနှိပ်စက်

အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိစရတိ၊ ကျင်လည်ရ၏။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ တို့၌။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်လေးမျက်နှာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့၌။ အပ္ပဋိဟတစာရော၊ အထိအခိုက် အနှောင့်အရှက်မရှိသော ကျက်စားခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ မရဏသတိယာ၊ သေရအံ့သေရအံ့ဟု အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သောသတိဖြင့်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ မယာ၊ သည်။ မရိတဗ္ဗံ၊ သေရာလတ့်။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ အနေသနံ၊ မလျောက်ပတ်သောပစ္စည်း ရှာမှီးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဝဍ္ဍမာနသံဝေဂေါ၊ ပွါးသောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ အနောလီနဝုတ္တိကော၊ သမ္မာပဋိပတ်မှ မတွန့်မဆုတ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အသုဘသညာပရိစိတဿ၊ အသုဘသညာ၌ လေ့လာသောစိတ်ရှိသော။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနိပိ၊ အာရုံတို့သည် သော်လည်း။ လောဘဝသေန၊ ဖြင့်။ န ပရိယာဒိယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မဆွဲဆောင်နိုင်ကုန်။

ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟူပကာရတ္တာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းကိစ္စ၌၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း၌။ အတ္ထယိတဗ္ဗံ-ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ (ရှေးဦးမဆွ မှိဝဲအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်) လိုအပ်၏။ ဣတိ စ၊ ထိုကြောင့်ရင်း။ အဓိပ္ပေတဿ၊ လိုရင်းဖြစ်သော။ ယောဂါနုယောဂကမ္မဿ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းဟူသောအမှု၏။ ဌာနံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ထိုကြောင့်ရင်း။ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ စတ္တာလီသာယ၊ လေးဆယ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ စရိယာနုကူလံ၊ စရိုက်အားလျော်၏။ တံ၊ ထိုစရိုက်အားလျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်းသည်။ နိစ္စံ ပရိဟရိတဗ္ဗတ္တာ၊ အမြဲဆောင်အပ် အားထုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဥပရိမဿ ဥပရိမဿ၊ အထက်၌ဖြစ် အထက်၌ဖြစ်သော။ ဘာဝနာကမ္မဿ၊ ဘာဝနာမှု၏။ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ စ၊ နီးသောအကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓမ္ပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။

ဍ္ဍမံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယော အာစရိယော၊ သည်။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အယံ၊ ဤဆရာသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကော နာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသောဆရာမည်၏။ တံ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ၊ ထိုသို့ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတတ်သော။

ကလျာဏမိတ္တန္တိ၊ ကား။ ပိယော စ၊ (သီတင်းဖြူစင်သည်ဖြစ်၍) ချစ်ခင်အပ်သည်ရင်း။ ဂရု စ၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သည်ရင်း၊ ဝါ၊ (လူသာမန်တို့ စင်စစ်ချီပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ခဲသော သီလ သမာဓိ သန္တောသ စသော မိမိအပေါ်၌ တင်ရွက်ထားသော ကျေးဇူးဝန်ကြီးတို့ဖြင့်)ကျောက်ထီးကဲ့သို့ လေးလံသည်ရင်း။ ဘာဝနီယော စ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်ရင်း၊ ဝါ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်ရင်း။ ဝတ္တာ စ၊ သူတပါးကို ဆိုဆုံးမတတ်သည်ရင်း။ ဝစနက္ခမော စ၊ သူတပါး၏အဆိုကို ခံနိုင်သည်ရင်း။ ဂမ္ဘီရံ ကထံ၊ (သစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသည်နှင့် စပ်သော) နက်နဲသောစကားကို။ ကတ္တာ စ၊ ဟောပြောတတ်သည်ရင်း။ အဋ္ဌာနေ၊ မလျော်သောအရာ၌။ နော စ နိယောဇကော၊ မတိုက်တွန်းတတ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒိဂုဏေဟိ သမန္နာဂတံ၊ ဤသို့ ပိယ ဘာဝနီယစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဟိတေသိံ၊ အစီးအပွါးကို ရှာလေ့ရှိသော။ ဝုဒ္ဓိပက္ခေ၊ သီလသမာဓိပညာ ကြီးပွါးခြင်းအဖို့၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော ဆရာသို့။ (ဥပသင်္ကမိတွာ-၌စပ်)

[၉၅] ပန၊ ဆက်။ ဟိ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မမံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝါ၊ မှီခိုကပ်ရောက်၍။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇာတိယာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိဝစနတော၊ ဤသို့သော တရားစကားတော်ကြောင့်။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်သာလျှင်။သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏ-မိတ္တမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်။ သတိ၊ သော်။ တဿေဝ ဘဂဝတော၊ ထိုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ယူအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ သုဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။

တသ္မိံ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူပြီးလတ်သော်။ အသီတိယာ၊ ရှစ်ကျိပ်သော။ မဟာသာဝကေသု၊ တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်မဟာသာဝကသည်။ ဓရတိ၊ ထင်ရှားရှိသေး၏။ တဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမဟာသာဝကသည်။ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတုကာမော၊ ယူခြင်းငှါ လိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထိုယူလိုသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်လျှင်နီးစွာသော အခြေပါဒရှိသော။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ၍။ အာသဝက္ခယပ္ပတ္တဿ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ခီဏာသဝဿ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော ရဟန္တာအရှင်၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ အဟံ ခီဏာသဝေါတိ၊ ငါရဟန္တာဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပကာသေတိ ကိံ ပန၊ ထင်ရှားဖော်ပြချေမည် လော။ ဣတိ စေ၊ မေးငြားအံ့။ ကိံ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မိမိကိုယ်ကို ငါရဟန္တာဟု ပြသလောဟူ၍ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသင့်မည်နည်း၊ ဝါ၊ ဤမေးခွန်းကို ဆိုဘွယ်မေးဘွယ် အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဝါ၊ မေးဘွယ်မရှိသည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဟုတ်စွ။ ကာရကဘာဝံ၊ ဘာဝနာအမှုကို ပြုသူ၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနိတွာ၊ ၍။ (ပဋိပတ္တိယာ၊ ၏။ အမောဃဘာဝဒဿနေန၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းဖြင့်။ သမုတ္တေဇနာယ စ၊ စိတ်ထက်စေခြင်းငှါလည်း။ သမ္ပဟံသနာယ စ၊ စိတ်ရွှင်စေခြင်းငှါလည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။) ပကာသေတိ၊ ပြပေ၏။ အဿဂုတ္တတ္ထေရော၊ သည်။ အာရဒ္ဓ-ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနကာရကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအမှုပြုသော သူပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနိတွာ၊ ၍။ အာကာသေ၊ ၌။ စမ္မခဏ္ဍံ၊ သားရေပိုင်းကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုစမ္မခဏ်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ တက်ဝယ်ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ နေလျက် (ပဝေဏီပါလနတ္ထံ။ အနွယ်အစဉ် ကို စောင့်ခြင်းငှါ။) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေသိ နနု၊ ဟောဘူးသည်မဟုတ် လော။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိံ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နည်း။

တသ္မာ၊ ထို(သို့မဆိုသင့်သော)ကြောင့်။ ခီဏာသဝံ၊ ကို။ သစေ လ-ဘတိ၊ အံ့။ ဣစ္စေတံ-ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်းလှ

၏။ နော စေ လဘတိ၊ ငြားအံ့။ အနာဂါမိသကဒါဂါမိသောတာပန္န-ဈာနလာဘီပုထုဇ္ဇနတိပိဋကဓရဒွိပိဋကဓရဧကပိဋကဓရေသု၊ ဈာနလာဘီတို့နှင့် ပုထုဇဉ်ဖြစ်လျက် ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် နှစ်ပုံဆောင် တပုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ပုရိမဿ ပုရိမဿ၊ ရှေးရှေးပုဂ္ဂိုလ်၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဧကပိဋကဓရေပိ၊ ပိဋကတ်တပုံဆောင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အသ-တိ၊ မရှိခဲ့သော်။ ယဿ၊ အား။ ဧကသင်္ဂီတိပိ၊ တခုသောနိကာယ်မျှသည်လည်း။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဂုဏာ၊ လေ့လာကျေပြွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ လဇ္ဇီ၊ လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တန္တိဓရော၊ သုတ်ကိုဆောင်သော။ ဝံသာနုရက္ခကော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးအနွယ်ကို စောင့်တတ်သော။ ပဝေဏိပါလ-ကော၊ ဆရာအစဉ်အဆက်၏ သင်ရိုးကိုဆောင်တတ်သော။ အာစရိယော၊ သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) အာစရိယမတိကောဝ၊ အာစရိယဝါဒ၌အမြဲ-ယှဉ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ၊ ဆရာ၏အလိုအယူကိုသာလျှင် ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တနောမတိကော၊ မိမိအယူကိုသာ ဆိုတတ်ပြတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ပေါရာဏကတ္ထေရာ၊ ရှေးမထေရ်ကျော်တို့သည်။ လဇ္ဇီ၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရက္ခိဿတိ၊ သာသနာတော်ကို စောင့်ပေလတံ့။ လဇ္ဇီ၊ သည်။ ရက္ခိဿတိ၊ လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အာဟံသု၊ ဆိုဘူးကုန်ပြီ။

စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာနဒါယကကလျာဏမိတ္တတို့တွင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တခီဏာသဝါဒယော၊ (ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတုကာမော ဤသို့စသဖြင့်) ဆိုအပ်ပြီးသော ခီဏာသဝစသည်တို့သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဓိဂတမဂ္ဂမေဝ၊ ရဘူးသွားဘူးသော ကမ္မဋ္ဌာန်း လမ်းကြောင်းကိုသာလျှင်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောကြားနိုင်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကား။ ဗဟုဿု-တော၊ သည်။ တံ တံ အာစရိယံ၊ ထိုထိုဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာနံ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအား ကျေးဇူးပြုတတ်သော) ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၏။ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုတ်သင် ရှင်းလင်းအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတော စိတော စ၊ ငါးနိကာယ်တို့တွင် ဤနိကာယ် ဤနိကာယ်မှလည်း။

သုတ္တာဍ္ဎ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းအား လျော်သော သုတ်ပုဒ်ကိုရင်း။ ကာရဏာဍ္ဎ၊ ပါဠိသို့အစဉ်လိုက်သော ယုတ္တိကိုရင်း။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မြဲစွာမှတ်၍။ သပ္ပါယာ-သပ္ပါယံ၊ လျော်သည့်မလျော်သည်ကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ ဝါ၊ မိမိနှလုံး၌ ကောင်းစွာထား၍။ ဂဟနဋ္ဌာနေ၊ ချုံစေးပျစ်ထူသောအရပ်၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။ မဟာဟတ္ထိ ဝိယ၊ ဆင်ပေါက်ကြီးကဲ့သို့။ (ကမ္မ-ဋ္ဌာနဝီထိံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်ကို။) မဟာမဂ္ဂံ၊ ကျယ်စွာသောလမ်းမကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ၍။ ဒဿေန္တော၊ လျက်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေဿတိ၊ ဟောပေလတ့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သောသဘောရှိသော။ ကမ္မ-ဋ္ဌာနဒါယကံ၊ သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတတ်သော ကလျာဏမိတ္တာဖြစ်သော ဆရာအား။ ဝတ္တပဋိ-ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို[၁]။ ကတွာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။

[၉၆] ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တေ၊ ဤကလျာဏမိတ္တာဆရာကို။ ဧကေ-ဝိဟာရေယေဝ၊ မိမိနှင့်တကျောင်းထည်း၌သာလျှင်။ သစေ လဘတိ၊ အံ့။ လစ္စေတံ-လ္လတိ တေ၊ ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ၏။ နော စေ လဘတိ၊ မရငြားအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ သော၊ သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသောရဟန်းသည်။ ဓောတမက္ခိတေဟိ၊ ရေဆေးပြီး၍ ဆီပြောင်အောင်လိမ်းအပ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရုဟိတွာ၊ စီး၍။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဂဟေတွာ၊ တမြောက်မြောက်ကိုင်၍။ တေလနာဠိမဓုဖာဏိတာဒီနိ၊ ဆီကျည်, ပျားရည်အိုး, တင်လဲအိုး စသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုင်စေ၍။ အန္တေဝါသိကပရိဝုတေန၊ တပည့်တို့ခြံရံအပ်လျက်။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွားသင့်။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဂမိကဝတ္တံ၊ ခရီးသွားရဟန်းတို့ ပြုအပ်သောဝတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ သယမေဝ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ယံ ယံ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောကျောင်းထိုထို၌။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝင်စဉ်ကာလ အာဂန္တုကဝတ်, ထွက်စဉ်ကာလ ဂမိကဝတ်ကို။ ကုရုမာနေန၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ သလ္လဟုကပရိက္ခာရေန၊

၁-ယခုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ပါဠ်၌ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ-ဟု ရှိ၏။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ-လည်း သင့်သောကြောင့် မပြင်တော့ဘဲ ရှေးနိဿယမူရင်းအတိုင်းပင်ထားသည်။ (ဆ-သံ-သော)

ပေါ့သောပရိက္ခာရာရှိသည်။ ပရမသလ္လေခဝုတ္တိနာ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

တံ ဝိဟာရံ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တဆရာရှိသော ကျောင်းသို့။ ပဝိသန္တေန၊ ဝင်သောရဟန်းသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ဦသာလျှင်။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်၏။ စ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ ဝိသမေတွာ၊ အပင်အပန်း ဖြေ၍။ ပါဒမောဝနမက္ခနာဒီနိ၊ ခြေကိုရေဆေးခြင်း, ခြေနယ်ဆီလိမ်းခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂမိဿာမီတိ၊ ဟူ၍။ အညံ၊ သော။ ပရိဝေဏံ၊ သို့။ န ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ မဝင်သင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တတြ၊ ထိုအခြားပရိဝုဏ်၌။ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းယူအံ့လာသောရဟန်း၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဝိသဘာဂါ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သစေ ဘဝေယျုံ၊ အကယ်၍ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေ၊ ထိုဝိသဘာဂရဟန်းတို့သည်။ အာဂမနကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ သစေ အာဂတော၊ အကယ်၍လာဘိမူကား။ နဋ္ဌော၊ ပျက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ ယေန၊ ယင်းသို့သော နှလုံး မသာယာခြင်းဖြင့်။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပဋိနိဝတ္တေယျ၊ ပြန်နစ်လေရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆရာသီတင်းသုံးနေရာသို့သာလျှင်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားသင့်၏။

အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဒဟရတရော၊ သီတင်းငယ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကာမူ။ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏာဒီနိ၊ သပိတ် သင်္ကန်းလှမ်းယူခြင်းစသည်တို့ကို။ န သာဒိတဗ္ဗာနိ၊ မသာယာအပ်ကုန်။ ဝုဍ္ဍတရော၊ သီတင်းကြီးသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အာစရိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်အပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပ၊ ချထားဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ ဆရာက ဆိုအပ်သောရဟန်းသည်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ချထားအပ်၏။ ပါနီယံ၊ သောက်

ရေကို။ ပိဝ၊ သောက်ဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ သည်။ သစေ ဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍သောက်လိုအံ့။ ပါတဗ္ဗံ၊ သောက်အပ်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝါဟိ၊ ဆေးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ သည်။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ န တာဝ ဓောဝိတဗ္ဗာ၊ အဆောတလျင် မဆေးတည့်အပ်သေးကုန်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ အာစရိယေန၊ သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အံ့။ သာရုပ္ပံ၊ (ဆရာထမ်းသောရေကို ခြေဆေးခြင်းငှါ) လျောက်ပတ်သည်။ န သိယာ၊ ရာ။ ပန၊ ဆေးသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဓောဝါဟိ၊ ဆေးလော့။ မယာ၊ သည်။ န အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သောရေမဟုတ်။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ အာဘတံ၊ တည်း။ ဣဝိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ (နိသိန္နံ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ နေသောမိမိကို။) အာစရိယော၊ သည်။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ဝေရူပေ၊ သော။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ ဖုံးကွယ်သော။ ဩကာသေ ဝါ၊ အရပ်၌သော်၎င်း။ အဗ္ဘောကာသေ ဝါ၊ ဟင်းလင်းအပြင်လွင်တီးခေါင်အရပ်၌သော်၎င်း။ ဝိဟာရဿပိ၊ ကျောင်း၏လည်း။ ဧကမန္တေ ဝါ၊ တခုသောအစွန်း၌သော်၎င်း။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ ဓောဝိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

အာစရိယော၊ သည်။ တေလနာဠိံ၊ ဆီကျည်ကို။ သစေ အာဟရတိ၊ အံ့။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ လှမ်းယူအပ်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ သစေ န ဂဏှေယျ၊ အကယ်၍ မလှမ်းယူအံ့။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သမ္ဘောဂံ၊ အတူတကွသုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကောပေတီတိ၊ ပျက်စေ၏ဟူ၍။ အာစရိယဿ၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ စိတ်တပါးရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍။ အာဒိတောဝ၊ လက်ဦးစွာလျှင်။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ န မက္ခေတဗ္ဗာ၊ မသုတ်လိမ်းအပ်ကုန်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ တံ၊ ထိုဆီသည်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဂတ္တဗ္ဘဉ္ဇနတေလံ၊ ကိုယ်တော်ကို နယ်သောဆီသည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အံ့။ သာရုပ္ပံ၊ (ဆရာ့ကိုယ်တော်ကို နယ်သောဆီကို တပည့်ခြေသုတ်ခြင်းငှါ) လျောက်ပတ်သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သာရုပ္ပမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သီသံ၊ နဖူးဆံစကို။ [၉၇] မက္ခေတွာ၊ သုတ်လိမ်း၍။

ခန္ဓာဒီနိ၊ ပခုံးလည်ကုပ်စသည်တို့ကို။ မက္ခေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဣဒံ၊ ဤဆီသည်။ သဗ္ဗပါရိဟာရိယတေလံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ကိုယ်အင်္ဂါတို့၏ အကျိုးငှါဆောင်အပ်သောဆီပင်တည်း၊ ဝါ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောရဟန်းတို့၏အကျိုးငှါ ဆောင်အပ်သောဆီပင်တည်း။ ပါဒေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ မက္ခေဟိ၊ သုတ်လိမ်းလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေန ပန၊ ဆရာခွင့်ပေးအပ်သော တပည့်သည်ကား။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ သီသေ၊ ဦး။ ကတွာ၊ ၍။ ပါဒေပိ၊ ခြေတို့ကိုလည်း။ (ပိ-ကား ဂမျမာန်) မက္ခေတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဣမံ တေလနာဠိံ၊ ဤဆီကျည်ကို။ ဌပေမိ၊ ထားပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ခွင့်တောင်း၍။ အာစရိယေ၊ သည်။ ဂဏှန္တေ၊ သော်။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။

အာဂတဒိဝသတော၊ လာသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မေ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေထ၊ ဟောပါကုန်။ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မလျှောက်သင့်သေး။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဒုတိယဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ အား။ ပကတိဥပဋ္ဌာကော၊ ပြကတေ့ အလုပ်အကျွေးသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုရှိလင့်သော ဥပဋ္ဌာကကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ဝတ္တံ၊ အာစရိယဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယာစိ- တောပိ၊ တောင်းပန်ပါသော်လည်း။ သစေ န ဒေတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်မပေးအံ့။ ဩကာသေ၊ ကို။ လဒ္ဓေယေဝ၊ ရသော်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ခုဒ္ဒကမဇ္ဈိမမဟန္တာနိ၊ ကုန်သော။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ဥပနာမေတဗ္ဗာနိ၊ ကပ်အပ်ကုန်၏။ သီတံ၊ ရေချမ်းငရင်း။ ဥဏှံ၊ ရေပူငရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ မုခဓောဝနဥဒကဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုငရင်း။ နှာနောဒကဉ္စ၊ ချိုးရေကို ငရင်း။ ပဋိယာဒေတဗ္ဗံ၊ စီရင်အပ်၏။ တတော၊ ထိုစီရင်သောရေမှ။ ယံ ဥဒကံ၊ ကို။ အာစရိယော၊ သည်။ တီဏိ ဒိဝသာနိ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သော ရေကိုသာလျှင်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥပနာမေတဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ နိယမံ၊ အမှတ်ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ယံ ဝါ တံ ဝါ၊ ဟုဘ်ဟုတ်ညားညားသောရေကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်သောဆရာအား။ ယထာလဒ္ဓံ၊ ရရာရရေကို။ ဥပနာမေတဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ ဗဟုနာ၊ များစွာ။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ကိံ၊

အဘယ်မူအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနေ္တဝါသိကေန၊ တပည့်သည်။ အာစရိယမှိ၊ ဆရာ၌။ သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်၏။ တတြ၊ ထို အာစရိယဝတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ သမ္မာဝတ္တနာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ ဩမုဉ္စိတွာ၊ ချွတ်၍။ ဧကံသံ-ဧကသ္မိံ အံသေ၊ လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ရုံကို။ ကရိတွာ၊ စံပယ် တင်၍။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ မုခေါဒကံ၊ မျက်နှာသစ် ရေကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်၏။ ယာဂု၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘာဇနံ၊ ယာဂုထည့်ယူသောခွက်ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ယာဂု၊ ကို။ ဥပနာမေတဗ္ဗာ၊ ကပ်အပ်၏။ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ခန္ဓကေ၊ ၌။ ယံ သမ္မာဝတ္တံ၊ အကြင် ကောင်းစွာကျင့်ရာသောဝတ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝေံ၊ သို့။ ဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ ဝတ်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ဂရုံ၊ ဆရာကို[၁]။ အာရာဓယမာနေန၊ နှစ်သက်စေသည်ဖြစ်၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဝန္ဒိတွာ၊ ဆရာကိုရှိခိုး၍။ ယာဟီတိ၊ သွားလေတော့ဟု။ ဝိဿဇ္ဇိတေန၊ ဆရာ လွှတ်အပ်သောတပည့်ရဟန်းသည်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယဒါ၊ ၌။ သော အာစရိယော၊ သည်။ ကိဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ တဒါ၊ ၌။ အာဂမန- ကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သော-အာစရိ- ယော၊ သည်။ သစေ နေဝ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဝတ္တံ ပန၊ ကိုကား။ သစေ သာဒိယတိ၊ အံ့။ ဒသာဟေ ဝါ၊ ဆယ်ရက်သည်ရှင်း။ ပက္ခေ ဝါ၊ လခွဲသည် ရှင်း။ ဝီတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ (သာယံ၊ ညအခါ၌။) ဝိဿဇ္ဇိတေနပိ၊ သွားလေတော့ဟုလွှတ်အပ်သော်လည်း။ အဂန္ဒွာ၊ မသွား မူ၍။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အာဂမနကာရဏံ၊ ကို။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။

၁-ဤ၌ နောက်စကားနှင့်ညီအောင် အာစရိယံ-မဆိုမူ၍ ဂရုံ-ဆိုသည်ကား ဂရုံ အာရာဓယေ ဗုဓော ဟူသော ပါဠိတော်ကိုမှီသည်။ (ပြည်)

ဂန္ထာ၊ ၍။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆေနေ၊ သည်ဖြစ်၍။ (အာဂမနကာရဏံ၊ ကို။) အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သော·အာစရိယော၊ သည်။ ပါတော၀၊ လျှင်။ အာဂစ္ဆ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ပါတော၀၊ လျှင်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ သို့သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းခံသောတပည့်၏။ တာယ ဝေလာယ၊ ထိုနံနက်အခါ၌။ ပိတ္တာဗာဓေန ဝါ၊ သည်းခြေနာသည်မှုလည်း။ ကုစ္ဆိ၊ ဝမ်းကို။ သစေ ပရိဍယှတိ၊ အကယ်၍လောင်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ အဂ္ဂိမန္ဒတာယ ဝါ၊ ဝမ်းမီး တေဇော ညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်မှုလည်း။ ဘတ္တံ၊ အစာသည်။ သစေ န ဇီရတိ၊ အကယ်၍မကျေခဲ့အံ့။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ ရောဂေါ ဝါ၊ တစုံတခုသောရောဂါသည်မှုလည်း။ သစေ ဗာဓတိ၊ အကယ်၍နှိပ်စက်ခဲ့အံ့။ တံ-အာဗာဓံ၊ ထိုထိုမိမိ၌ဖြစ်သမျှအနာကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ အာဝိကတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ အား။ သပ္ပါယဝေလံ၊ ကိုယ်စိတ်ခံ့ကျန်း၍ လျောက်ပတ်သောအခါကို။ အာရောစေတွာ၊ ၍။ တာယ ဝေလာယ၊ ၌။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ အသပ္ပါယဝေလာယ၊ ၌။ ဝုစ္စမာနမ္ပိ၊ ဆရာကဟောအပ်ပါသော်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မနသိကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာယ ဝေလာယ၊ ၌။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပြန်) အယံ၊ ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရော၊ တည်း။

စရိယာဝဏ္ဏနာ

[၉၈] ၄၃။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အတ္တနော စရိယာနုကူလန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စရိယာ၊ စရိုက်တို့သည်။ ရာဂစရိယာ၊ ခန္ဓာသန္တာန်၌ ရာဂ၏ထူပြောသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရင်း၊ ဝါ၊ ရာဂ၏အဖြစ်များခြင်းရင်း။ ပ ။ ဝိတက္ကစရိယာ၊ ခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စရိယာ၊ တို့သည်။ ဆ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ ပန၊ ကေစိတို့သည်ကား။ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့၏။ သံသဂ္ဂသန္နိပါတဝသေန၊ (သမ္ပယုတ်အားဖြင့်) ရောနှောခြင်း, (ကေသန္တတိပရိယာပန္နအဖြစ်ဖြင့်) ပေါင်းဆုံခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သောစရိုက်

တို့ရင်း[၁]။ သဒ္ဓါဒီနံ၊ သဒ္ဓါ ဗုဒ္ဓိ ဝိတက်တို့၏။ တထာ၊ တူ။ (သံသဂ္ဂသန္နိပါတဝသေန၊ ဖြင့်။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော စရိုက်တို့ရင်း[၂]။) ဣတိ၊ သို့။ ဣမာဟိ အဋ္ဌဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စုဒ္ဒသ၊ တဆယ့်လေးပါးသော စရိုက်တို့ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သံသဂ္ဂသန္နိပါတ၏အလိုအားဖြင့်။ ဘေဒေ၊ ကို။ ဝုစ္စမာနေ၊ သော်။ ရာဂါဒီနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓါဒီဟိပိ၊ တို့နှင့်လည်း။ သံသဂ္ဂံ၊ ရာဂသဒ္ဓါစရိယာ ဒေါသသဒ္ဓါစရိယာ-စသည်ဖြင့် ရောသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော။ စရိယာ၊ စရိုက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဆဠေဝ၊ ကုန်သော။ စရိယာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စရိယာ၊ စရိယာသဒ္ဒါရင်း။ ပကတိ၊ ပကတိသဒ္ဒါရင်း။ ဥဿန္နတာ၊ ဥဿန္နတာသဒ္ဒါရင်း။ ဣတိ-ဣမေ၊ ဤသဒ္ဒါတို့သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကော၊ တူကုန်၏[၃]။

တာသံ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော မူလစရိုက်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ရာဂစရိတော၊ ရာဂအားဖြင့် ထိုထိုအာရုံ၌ ကျက်စားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း၊ ဝါ၊ ရာဂဟူသော ပင်ကိုရင်းသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း၊ ဝါ၊ ရာဂထူပြောအားကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ပ ။ ဝိတက္ကစရိတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဆဠေဝ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ရာဂစရိတဿ၊ ရာဂအားကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလပ္ပဝတ္တိသမယေ၊

၁-သံသဂ္ဂအားဖြင့် ရာဂမောဟစရိုက်, ဒေါသမောဟစရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ သန္နိပါတအားဖြင့် ရာဂဒေါသစရိုက်, ရာဂဒေါသမောဟစရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ ဤလေးပါးကို ဆို၏။ (ပြည်)

၂-သံသဂ္ဂအားဖြင့် သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိစရိုက်, သဒ္ဓါဝိတက်စရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ သန္နိပါတအားဖြင့် ဗုဒ္ဓိဝိတက်စရိုက်, သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိဝိတက်စရိုက် ဟူ၍ ၂-ပါး၊ ဤလေးပါးကိုဆို၏။ (ပြည်)

၃-ပကတိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ပဋိပက္ခဘာဝနာဖြင့် မပယ်သည်ရှိသော် ရာဂစရိတပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသော ထိုထိုသန္တာန်၌ စရိုက်သည် ပင်ကိုရင်းသဘောဖြစ်ကြောင်းကို ပြသည်။ ဥဿန္နတာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အခြားမမှတို့ထက် ရာဂစသည်တို့က လွန်ကဲကြောင်းကို ပြသည်။ ထိုကြောင့် ရာဂစရိတ စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အကြောင်း ညီညွတ်လျှင် ရာဂစသည်တို့သည် သိမ်သိမ်သေးသေး မဖြစ်ပဲ အပြင်းအထန်အားကြီးစွာ ဖြစ်ကုန်၏၊ မပြတ်မစဲလည်း ဖြစ်ကုန်၏ဟု မှတ်အပ်သတည်း။ (ပြည်)

ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ နှင့်။ အာသန္နဂုဏတ္တာ၊ နီးသောဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ အကုသလပက္ခေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ သိနိဒ္ဓေါ၊ နူးညံ့ညက်ညောသည်။ နာတိလူခေါ၊ မကျွန်းတန်း မခြောက်ကပ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကုသလပက္ခေ၊ ၌။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ သိနိဒ္ဓါ၊ သည်။ နာတိလူခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဝတ္ထုကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ ယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ သီလာဒိဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ အဟိတံ၊ စီးပွါးမဲ့ကို။ န ပရိစ္စဇတိ ယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟိတံ၊ ကို။ န ပရိစ္စဇတိ၊ မစွန့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဂစရိတဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓါစရိတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘာဂေါ၊ သဘောတူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဒေါသစရိတဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလပ္ပဝတ္တိသမယေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ နှင့်။ အာသန္နဂုဏတ္တာ၊ တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ အကုသလပက္ခေ၊ ၌။ ဒေါသော၊ သည်။ နိဿိနေဟော၊ အဆီအစေးကင်းသည်ဖြစ်၍။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ န အလ္လီယတိ ယထာ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကုသလပက္ခေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်။ နိဿိနေဟာ၊ ဖြစ်၍။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ န အလ္လီယတိ၊ မကပ်ငြိ။ စ၊ ပါး။ ဒေါသော၊ သည်။ အဘူတမ္ပိ၊ မမှန်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒေါသမေဝ၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ပညာ၊ သည်။ ဘူတံ၊ မှန်သော။ ဒေါသမေဝ၊ သခ်ါရ၏အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ရှာ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ သတ္တပရိဝဇ္ဇနာကာရေန၊ သတ္တဝါကိုကြဉ်ရှောင်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ပညာ၊ သည်။ သခ်ါရပရိဝဇ္ဇနာကာရေန၊ သခ်ါရကိုကြဉ်ရှောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသစရိတဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗုဒ္ဓိစရိတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မောဟစရိတဿ၊ မောဟထူပြောအားကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သေးသော။ ကုသလာနံ၊

ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဝါယမမာနဿ၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာယကရာ၊ ကုန်သော။ ဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ မောဟဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ နှင့်။ အာသန္နလက္ခဏတ္တာ၊ နီးသောလက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ မောဟော၊ သည်။ ပရိဗျာကုလတာယ၊ (တွေဝေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်ရှုပ်ထွေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဝဋ္ဌိတော၊ မတည်တံ့သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဇဝံ၊ တူ။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ နာနပ္ပကာရဝိတက္ကနတာယ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိသောအာရုံကို ကြံတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဝဋ္ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ မောဟော၊ သည်။ အပရိယောဂါဟနတာယ၊ အာရုံသို့ သက်ဝင်၍ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စဋ္ဌုလော၊ တုန်လှုပ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ လဟုပရိကပ္ပနတာယ၊ လျင်စွာရွှေပြောင်း၍ ကြံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စဋ္ဌုလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ ဝိတက္ကစရိတော၊ ဝိတက်ထူပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဘာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အပရေ၊ ငါတို့မှ တပါးသော ဆရာတို့သည်။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဖြင့်။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဿော၊ ကုန်သော။ စရိယာ၊ တို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ပြောဟောကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အပရေဆရာတို့၏ စကား၌၊ ဝါ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သဘာဝတော၊ အား ဖြင့်။) ရာဂေါယေဝ၊ ပင်လျှင်တည်း။ မာနော စ၊ သည်လည်း။ တံသမ္ပယုတ္တော၊ ထိုရာဂနှင့် ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ရာဂစရိယံ၊ ကို။ [၉၉] နာတိဝတ္တတိ၊ (သဘာဝအားဖြင့်ငှင်း, သမ္ပယောဂအားဖြင့်ငှင်း) လွန်၍မဖြစ်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ မောဟနိဒါနတ္တာ စ၊ မောဟဟူသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ငှင်း။ မောဟသမ္ပယုတ္တတ္တာ စ၊ ငှင်း။ (စ-သဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း) ဒိဋ္ဌိစရိယာ၊ သည်။ မောဟစရိယမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အနုပတတိ၊ အလျော် ကျ၏၊ ဝါ၊ ဝင်၏။

၄၄။ ပန၊ ဆက်။ တာ တော စရိယာ၊ တို့သည်။ ကိံနိဒါနာ၊ အဘယ် လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊

ရာဂစရိုက်ရှိ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒေါသာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရ-စရိတော၊ တပါးပါးသောစရိုက် ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ကိံစရိတော၊ အဘယ်စရိုက်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော သေနာသန စသည်သည်။ သပ္ပါယံ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ-ဣဒံ ပဉ္စာကမ္မံ၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။

တတြ-တသ္မိံ ပဉ္စာကမ္မေ၊ ၌။ (ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။)တာဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ တိဿော၊ ကုန်သော။ စရိယာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏနိဒါနာ စ၊ ရှေးဘဝ၌ လေ့ကျက်ဘူးသော အလေ့အကျက်လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည်ရှင်း။ ဓာတုဒေါသနိဒါနာ စ၊ ပထဝီစသောဓာတ် သလိပ်လေဟူသော ဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည်ရှင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ဥပတိဿ ထေရ်တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတိတ်ဘဝ၌။ ဣဋ္ဌပ္ပယောဂ-သုဘကမ္မဗဟုလော၊ အကောင်းအမွန် နှစ်သက်ဖွယ်သော အမှုအရာ များသောသူ, တင့်တယ်သောအမှုကို ပြုခြင်းများသော သူသည်။ ရာဂ-စရိတော၊ ရာဂထန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဂ္ဂါ၊ မှ။ စဝိတွာ၊ ၍။ ဣဓ၊ ၌။ ဥပပန္နော ဝါ၊ ဖြစ်လာသသူသည်လည်း။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဆေဒနဝဓဗန္ဓဝေရကမ္မဗဟုလော၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ရန်မူခြင်းအမှု များသသူသည်။ ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသထန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိရယနာဂယောနီဟိ၊ ငရဲရွာ, နဂါးမျိုး တို့မှ။ စဝိတွာ၊ ၍။ ဣဓ၊ ၌။ ဥပပန္နော ဝါ၊ သည်လည်း။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မဇ္ဇပါနဗဟုလော၊ သေသောက်များသ သူသည်ရှင်း။ သုတပရိပုစ္ဆာဝိဟီနော စ၊ ကြားနာခြင်း, မေးမြန်းခြင်း ကင်းသသူသည်ရှင်း။ မောဟစရိတော၊ မောဟထူပြောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးမှ။ စဝိတွာ၊ ၍။ ဣဓ၊ ၌။ ဥပ-ပန္နော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဇေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏနိဒါနာ၊ ရှေးဘဝ၌ လေ့ကျက်ဘူးသော အလေ့အကျက် ဟူသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကြကုန်သတတ်။ ပန၊ ပါး။ (ပထဝီဓာတုယာ စ၊ ၏ရှင်း။ အာပေါဓာတုယာ စ၊ ၏ရှင်း။

ဣတိ၊ သို့။) ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ခါတူနံ၊ တို့၏။ ဥဿန္နတ္တာ၊ သတ္တိအင်အား များသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာသံ၊ ပထဝီအာပေါမှ တပါးကုန်သော။ ဒွိန္နံ ခါတူနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော တေဇောဝါယောခါတ်တို့၏။ ဥဿန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံသော ခါတ်လေးပါးတို့၏။ သမတ္တာ၊ အားတူညီမျှ သမသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ ဒေါ-သေသု၊ တို့တွင်။ သေမှာဓိကော၊ သလိပ်လွန်ကဲသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါတာဓိကော၊ လေလွန်ကဲသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သေမှာဓိကော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါတာဓိကော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ခါတုဒေါသနိဒါနာ၊ သလိပ် လေ ဟူသော ဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ကုန်သတတ်။

တတ္ထ၊ ထိုကေစ္စေ ဆရာတို့စကား၌၊ ဝါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဣဋ္ဌပ္ပယောဂသုဘကမ္မဗဟုလာပိ၊ အကောင်းအမွန် နှစ်သက်ဖွယ်သော အမူအရာများသသူ, တင့်တယ်သောအမှုကို ပြုခြင်း များသသူတို့သည်ငှင်း။ သဂ္ဂါ၊ မှ။ စဝိတ္တွာ၊ ၍။ ဣဓ၊ ၌။ ဥပပန္နာပိ စ၊ ဖြစ်သသူတို့သည်ငှင်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ ရာဂစရိတာယေဝ၊ ရာဂထူပြောကုန်သည်ချည်းသာလျှင်။ န ဟောန္တိ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတရေ ဝါ၊ ဤမှတပါးသော (ဖြတ်ခြင်း, သတ်ခြင်း, နှောင်ဖွဲ့ခြင်း, ရန်မူခြင်း များသသူ, ငရဲရွာ, နဂါးမြို့တို့မှ စုတေ၍ ဤ၌ဖြစ်သ) သူတို့သည်မူလည်း။ (သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံတို့သည်ပင်။) ဒေါသမောဟစရိတာ၊ ဒေါသမောဟ ထူပြောကုန်သည်ချည်းသာ။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဧဝံ၊ တူ။ ခါတူနဥ္စ၊ ခါတ် တို့၏လည်း။ ယထာဝုတ္တေနေဝ၊ (ဒွိန္နံ ပန ခါတူနံ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်) ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဥဿဒ-နိယမော နာမ၊ ပြောခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ရာဂစရိုက်စသည်တို့ကို မှတ်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသနိယမေ စ၊ ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့် ရာဂ စရိုက် စသည်တို့ကို မှတ်ခြင်း၌လည်း။ ရာဂမောဟဒွယမေဝ၊ ရာဂမောဟနှစ်ပါး

အပေါင်းကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့၏။ တမ္ပိ စ၊ ထိုစကားသည်လည်း။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓမေဝ၊ ရှေ့နှင့်နောက် ဆန့်ကျင်သည်သာလျှင်တည်း။ သဒ္ဒါ-စရိယာဒီသု စ၊ သဒ္ဓါစရိုက် စသည်တို့တွင်လည်း။ ဧကိဿာပိ၊ တခုသော စရိုက်၏လည်း။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို။ န ဝုတ္တမေဝ၊ မဆိုအပ်ခဲ့သည်သာတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ကေစ္စေဆရာတို့၏ ဤစကား အလုံးစုံသည်။ အပရိစ္ဆိန္နဝစနံ၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားမရှိသော စကားတည်း။

ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤစရိုက်တို့၏နိဒါန်းကိုဆိုရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ အဋ္ဌကထာစရိယာနံ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတော်တို့၏။ မတာနုသာရေန၊ အလိုတော်သို့ အလျော်လျှောက်သဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဟိ၊ စွ။ ဣမေ သတ္တာ။ပ။ ဟောတီတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဥဿဒကိတ္တနေ၊ (ဝိပါကကထာ၌ ယူအပ်သော) ဥဿဒကိုကြားရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗဟေတုနိယာမေန၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော လောဘစသောအကြောင်းတို့၏ အသီးအသီးမြဲသော လုဗ္ဘနစသော သဘောဖြင့်၊ (ဠီကာနည်း) ဝါ၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော လောဘစသည် တို့တွင် တပါးပါးခြံရံအပ်သောအကြောင်း ဇနကကံ၏ မြဲခြင်းသဘောဖြင့်၊ ဝါ၊ မှတ်ခြင်းဖြင့်၊ (နောမတိ၊ ပြည်မူ နိသျ) ဝါ၊ ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့သော အကြောင်းဟိတ်ဟူသော သတ်မှတ်ကြောင်းနိယာမဖြင့်။ (ဆဋ္ဌသံဂီတိ သောဓကေ၏အလို) လောဘုဿဒါ၊ ထူပြောသောလောဘရှိကုန်သည်ရင်း၊ ဝါ၊ လောဘထန်ကုန်သည်ရင်း။ ဒေါသုဿဒါ၊ ရင်း။ မောဟုဿဒါ၊ ရင်း။ အလောဘုဿဒါ၊ ရင်း။ အဒေါသုဿဒါ၊ ရင်း။ အမောဟုဿဒါ စ၊ ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၀၀] ဟိ-ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ကမ္မာယူဟနက္ခဏေ၊ ကံကိုဆည်းပူးသောခဏ၌၊ ဝါ၊ ကံကိုပြုရာကာလ၌။ လောဘော၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားသန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အလောဘော၊ သည်။ မန္ဒော၊ နုံ့သည်၊ ဝါ၊ အား နည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒေါသာမောဟာ၊ အဒေါသအမောဟ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ အားသန်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသ-မောဟာ၊ တို့သည်။ မန္ဒာ၊ နုံ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊

ထိုသို့သောသူအား။ မန္ဒေ၊ နံ့သော။ အလောဘော၊ သည်။ လောဘံ၊ အားသန်သောလောဘကို။ ပရိယာဒါတုံ၊ နှိမ်နင်းခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပန၊ အထူး။ အဒေါသာမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ အားသန် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသမောဟေ၊ နံ့သောဒေါသမောဟတို့ကို။ ပရိယာဒါတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထို(ဆိုအပ်ပြီးသော အားကောင်းသော အားသန်သော လောဘစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော) ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေန ကမ္မေန၊ ထို(အားသန်သော လောဘစသည် ဥပနိဿယည်းရှိသောကုသိုလ်) ကံသည်။ ဒိန္နပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပေးအပ်သော ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ လုဒ္ဓေါ၊ လောဘကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခသီလော၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်နှုတ်စိတ်အလေ့ရှိသည်၊ ဝါ၊ ပြေပြစ်သည်။ (သုခသီလောတိ သခိလော၊ တမေ-ဝတ္ထံ အက္ကောဓနောတိ ပရိယာယေန ဝဒတိ။ ဋီကာ) အကောဓနော၊ အမျက်မထွက်ခြင်းအလေ့ရှိသည်။ ပညဝါ၊ သန်သည်။ ဝဇိရူပမဉာဏော၊ ဝဇိရစိန်နှင့်တူသော ဉာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ပန၊ ပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနက္ခဏေ၊ ၌။ လောဘဒေါ-သာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အလောဘာ-ဒေါသာ၊ တို့သည်။ မန္ဒာ၊ နံ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမော-ဟော စ၊ အမောဟမှုကား။ ဗလဝါ၊ အားသန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ မန္ဒော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို လျှောက်သဖြင့်သာလျှင်။ လုဒ္ဓေါ စေဝ၊ လောဘကြီးသည်ရှင်း။ ဒုဋ္ဌော စ၊ ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးအပ်သည်ရှင်း၊ ဝါ၊ ဒေါသကြီးသည်ရှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဒတ္တာဘယတ္ထေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပညဝါ၊ ပညာသန်သည်။ ဝဇိရူပမဉာဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနက္ခဏေ၊ ၌။ လောဘာဒေါသအမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ အလောဘဒေါသမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ လုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရှင်း။ ဒန္ဓော စ၊ ဉာဏ်လေးသည်ရှင်း၊ ဝါ၊ ဉာဏ်ထိုင်းသည်ရှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန

ချီးမွမ်းအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ သီလကော-သုခသီလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အက္ကောဓနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗာကုလတ္တေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့ တည်း။ (၃)

တထာ၊ ပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနက္ခဏေ၊ ၌။ တဃောပိ၊ ကုန်သော။ လောဘာဒေါသမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အလောဘာဒယော၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ တို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမ-နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ လုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရင်း။ ဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ရင်း။ မုဠ္ဌော စ၊ မိုက်မဲတွေဝေသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

ပန၊ တပါး။ယဿ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနက္ခဏေ၊ ၌။ အလောဘာဒေါသ-မောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ လောဘ အဒေါသ အမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အလုဒ္ဓေါ စေဝ၊ လောဘ မကြီးသည်ရင်း။ အပ္ပကိလေသော စ၊ ရာဂကိလေသာ နည်းသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာရမ္မဏမ္ပိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာရုံကိုသော်လည်း။ ဒိသွာ၊ ၍။ နိစ္စလော၊ ရာဂဖြင့်မလှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ကဲ့ရဲ့လိုက်အံ့၊ ဝါ၊ သို့သော်လည်း။ ဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ရင်း။ ဒန္ဓပညော စ၊ ဉာဏ်လေးသည် ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ပန၊ တပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနက္ခဏေ၊ ၌။ အလောဘာ-ဒေါသမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ လောဘ ဒေါသ အမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အလုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရင်း။ အဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ဖြစ်၍။ သီလကော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ကဲ့ရဲ့လိုက်အံ့။ ဒန္ဓော၊ ဉာဏ်လေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

တထာ၊ ပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနက္ခဏေ၊ ၌။ အလောဘာ-ဒေါသာမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ လောဘ အဒေါသ မောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ လျှင်။ အလုဒ္ဓေါ စေဝ၊ သည်ရင်း။

ပညဝါ စ၊ သည်ရှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အံ့။ ဒုဋ္ဌော၊ သည်။ ကောမနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

[၁၀၁] ပန၊ ပါး။ ယဿ၊ အား။ ကမ္မာယူဟနက္ခဏေ၊ ၌။ တယောပိ၊ ကုန်သော။ အလောဘာဒေါသာမောဟာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လောဘာဒယော၊ လောဘဒေါသမောဟတို့သည်။ မန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ မဟာသံဃရက္ခိတတ္ထေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အလုဒ္ဓေါ စ၊ သည်ရှင်း။ အဒုဋ္ဌော စ၊ သည်ရှင်း။ ပညဝါ စ၊ သည်ရှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)]

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယော-ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ လုဒ္ဓေါတိ၊ လောဘကြီးသသူဟူ၍။ (ဥဿဒကိတ္တနေ၊ ၌။) ဝုတ္တော၊ ပြီ။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (ဣမ၊ ဤစရိုက်ကိုစိစစ်ရာ၌။) ရာဂစရိတော၊ တည်း။ ဒုဋ္ဌဒန္ဓာ၊ ဒုဋ္ဌဒန္ဓဟူ၍ ဆိုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒေါသမောဟစရိတာ၊ တို့တည်း။ ပညဝါ၊ ပညာသန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓိစရိတော၊ တည်း။ အလုဒ္ဓအဒုဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ ပသန္နပကတိတာယ၊ ကြည်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓါစရိတာ၊ တို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အမောဟပရိဝါရေန၊ အမောဟ အခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓိစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဗလဝသဒ္ဓါပရိဝါရေန၊ အားသန်သော သဒ္ဓါအခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သည်။ သဒ္ဓါစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမဝိတက္ကာဒိပရိဝါရေန၊ ကာမဝိတက်စသည် အခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သည်။ ဝိတက္ကစရိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောဘာဒိနာ၊ လောဘမောဟ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝေါမိဿပရိဝါရေန၊ (အချင်းချင်း မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍) ရောသော အခြံအရံရှိသော။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သည်။ ဝေါမိဿစရိတော၊ ရောသောစရိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤမိန့်ခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်[၁]။ လောဘာ-

---

၁-ဣတိ ဧဝံ ဟု မစပ်စေနှင့်၊ ဧဝံ စသည်ကား နိဂမန အသီးမှတ်။ တေန ဝုတ္တံ ဋီကာယံ "ယထာဝုတ္တမတ္ထံ နိဂမနဝသေန ဒဿေတုံ ဧဝံ လောဘာဒီသူတိအာဒိ ဝုတ္တံ"န္တိ။ (ပြည်)

ဒိသု၊ တို့တွင်။ အညတရညတရပရိဝါရံ၊ တပါးပါးလျှင်အခြံအရံရှိသော။ ပဋိသန္ဒိဇနကံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ စရိယာနံ၊ တို့၏။ နိဒါနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၅။ ပန၊ တပါး။ ကထဉ္စ ။ ပ ။ တောတိအာဒိ၊ သော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတြ-တသ္မိံ ပုစ္ဆာဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်။ နယော၊ သိကြောင်းနည်းတည်း။

ဣရိယာပထတော၊ ဣရိယာပုထ်အားဖြင့်ရင်း။ ကိစ္စာ၊ ကိစ္စအားဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနာ၊ ဘောဇဉ်အားဖြင့်ရင်း။ ဒဿနာဒိတော၊ ကြည့်ခြင်းစသည်အားဖြင့်ရင်း။ ဓမ္မပ္ပဝတ္တိတော စေဝ၊ မာယာသာဌေယျစသော ဓမ္မတို့၏ ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ပြရာ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ နယော၊ တည်း။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဣရိယာပထတောစသည်တို့တွင်။ ဣရိယာပထ-တောတိ၊ ဟူရာ၌။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ပကတိဂမနေန၊ မပြုမပြင် ပင်ကိုသဘောအတိုင်း သွားခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်၊ စာတုရိယေန-စာတုရဘာဝေန၊ ယဉ်ကျေး တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်းညှင်းညှင်း။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ချ၏။ သမံ၊ အညီအညာ။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ သမံ၊ ညာ။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ချီကြွ၏။ အဿ၊ ထိုရာဂစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဒဉ္စ၊ ခြေရာသည်သည်း။ ဥက္ကုဋိကံ၊ အလယ် မထိ အောက်အထက်၌ ခုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ပါဒဂ္ဂေဟိ၊ ခြေဖျားတို့ဖြင့်။ ခဏန္တော ဝိယ၊ မြေကိုတူးသကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သဟသာ၊ အဆောတလျင် (ကတိုက်ကရိုက်)။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ သဟသာ၊ လျင်။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုဒေါသစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဒဉ္စ၊ ခြေရာသည်လည်း။ အနုကဍ္ဎိတံ၊ နောက်အဖို့အားဖြင့် ငင်သကဲ့သို့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ပရိဗျာကုလာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖည်ယမ်းဖည်ယမ်းနှောင့်ရှက်သော။ ဂတိယာ၊ သွားခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဆမ္ဘိတော ဝိယ၊ ရှုံတီးရှုံတွံ့ကဲ့သို့။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဆမ္ဘိတော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုမောဟစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဒဉ္စ၊ ခြေရာသည်လည်း။ သဟသာနုပီဠိတံ၊ အဆော-

တလျှင် ခြေဖျားဖကျောင့်ဖြင့်သာ ထောက်မိနင်းမိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ-သဒ္ဒေါ၊ ၏။ မာဂန္ဒိယသုတ္တုပ္ပတ္တိယံ၊ မာဂန္ဒိယသုတ်၏အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၌။ ရတ္တဿ။ ပ ။ ပဒန္တိ၊ သော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောအပ်၏။

[ဟိ၊ စွ။ ရတ္တဿ၊ ရာဂပြောသသူ၏။ ပဒံ၊ သည်။ ဥက္ကုဋိကံ၊ အလယ်မထိ ဆောင့်ကြွားရှိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ပဒံ၊ သည်။ အနုကဍ္ဎိတံ၊ နောက်အဖို့အားဖြင့် ငင်သကဲ့သို့ရှိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ မူဠှဿ၊ ၏။ ပဒံ၊ သည်။ သဟသာနုပီဠိတံ၊ အဆောတလျင်ခြေဖျား ဖကျောင့်ဖြင့်သာ ထောက်မိနင်းမိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့ အညီအညွတ်ကောင်းစွာထိခြင်း သဘောရှိသော။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒဿ၊ ဖွင့်လှစ်ပယ်ခွါအပ်ပြီးသောကိလေသာဟူသော အမိုးရှိသော အရှင်၏။ ပဒံ၊ ခြေရာတည်း။]

[၁၀၂] ရာဂစရိတဿ၊ ၏။ ဌာနမ္ပိ၊ ရပ်ခြင်းသည်လည်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်။ မဓုရာကာရံ၊ (ယဉ်ကျေးတင့်တယ် နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်၍) ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတဿ၊ ၏။ ဌာနံ၊ သည်။ ထဒ္ဓါကာရံ၊ (သံချောင်းကိုမျိုသော စပါးကြီးမြွေဝမ်းကဲ့သို့) ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းသော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ အာကုလာကာရံ၊ နှောင့်ရှက် ရှုပ်ထွေးသော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိသဇ္ဇာယပိ၊ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ပါး။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ အတရမာနော၊ မဆောမလျင် ဖြည်းဖြည်းသာသာ။ သမံ၊ အညီအညွတ် သပ်သပ်ယပ်ယပ်။ သေယျံ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ၍။ သဏိကံ၊ ဖြည်းညှင်း သက်သာစွာ။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ သမောဓာယ၊ ကောင်းစွာချထား၍။ ပါသာဒိကေန၊ သော။ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သယတိ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာပိယမာနော စ၊ ထစေအပ်သော်လည်း။ သီဃံ၊ စွာ။ အဝုဋ္ဌာယ၊ မထမူ၍။ သင်္ကိတော ဝိယ၊ ရွံ့ရှာစိုးရိမ်သကဲ့သို့။ သဏိကံ၊ သက်သာစွာ။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။

တရမာနော၊ အဆောတလျင်။ ယထာ ဝါ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ညားညား၊ ဝါ၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း။ သေယျံ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ၍။ ပက္ခိတ္တကာယော၊ အဆောတလျင် ပစ်လှည်းချအပ်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘာကုဋိ၊ မျက်မှောင်ကြုတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သယတိ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာပိယမာနော စ၊ သော်လည်း။ သီဃံ၊ စွာ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကုပိတော ဝိယ၊ အချက်ထွက်သကဲ့သို့။ ပဋိဝစနံ၊ (မချေမငံဆတ်ဆတ်မြားမြား) စကားတို့ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ဒုသဏ္ဌာနံ၊ မလျော်ကမ်မစင်ကြယ် မတင့်တယ်သော အသွင်အပြင် ရှိသော။ သေယျံ၊ ကို။ ပညပေတွာ၊ ၍။ ဝိက္ခိတ္တကာယော၊ ဖရိုဖရဲပစ်နှံအပ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုလံ၊ များသောအားဖြင့်။ အဓောမုခေါ၊ မှောက်ခုံဖြစ်၍။ သယတိ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာပိယမာနော စ၊ သော်လည်း။ ဟုကာရံ၊ ဟုံးဟုံးဟင်းဟင်း သမ်းညည်းခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ လျက်။ ဒန္ဓံ၊ လေးလေးလံလံ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဒ္ဓါစရိတာဒယော၊ တို့သည်။ ရာဂစရိတာဒီနံ၊ တို့နှင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဂါ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ တာဒိသော၀၊ ထိုရာဂစရိတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သဘောတူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣရိယာပထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့စကားတရပ်အပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဣရိယာပထတော၊ အားဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ပြရာ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ကိစ္စာတိ၊ ဟူရာ၌။ သမ္မဇ္ဇနာဒိသု၊ ကုန်သော။ ကိစ္စေသု၊ တို့၌၊ ဝါ၊ တို့ကို။ (ကတ္တဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော်။) ရာဂစရိတော၊ သည်။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သမ္မဇ္ဇနိံ၊ တံမြက်ဆုပ်ကို။ ဂဟေဘွာ၊ ၍။ အတရမာနော၊ လျှင်။ ဝါလိကံ၊ ကို။ အဝိပ္ပကိရန္တော၊ ဖရိုဖရဲမကြဲမူ၍။ သိန္ဒုဝါရကုသုမသန္ထရမိဝ၊ ရေအုန်းနှဲပန်းကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့။ သန္ထရန္တော၊ ဖြန့်ခင်းလျက်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ဂါဠံ၊ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်။ သမ္မဇ္ဇနိံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တရမာနရူပေါ၊ အလျင်လိုသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဘတော၊ ဝဲယာနှစ်ဖက်၌၊ ဝါ၊ သို့။ ဝါလိကံ၊ ကို။ ဥဿာရေန္တော၊ ဖယ်ရှားလျက်။ ခရေန၊

ကျန်းသော။ သဒ္ဒေန၊ အသံဖြင့်။ အသုဒ္ဓံ၊ မစင်မကြယ်။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့[၁]။ (သထိလံရှိမူ ဒန္တဇထ၊ သိဋ္ဌိလံရှိမူ မုဒ္ဓဇဌ၊ သဒ္ဒနီတိ ဟူ၏။) သမ္မဇ္ဇနိံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သမ္ပရိဝတ္တကံ၊ ထိုမှဤမှပြန်၍ ပြန်၍။ အာဌေဝါလယမာနော၊ သဲအမှိုက်တို့ကို မွှေနှောက်လျက်။ အသုဒ္ဓံ၊ မစင်မကြယ်။ ဝိသမံ၊ ညွတ်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ သမ္မဇ္ဇနေ ယထာ၊ တံမြက်လှည်းရာ၌ကဲ့သို့။ ဧဝံ- တထာ၊ တူ။ စီဝရဓောဝနရဇနာဒီသု၊ သင်္ကန်းဖွပ်ခြင်း, သင်္ကန်းဆိုးခြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စေသုပိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့၌လည်း။ ရာဂ- စရိတော၊ သည်။ နိပုဏမဓုရသမသက္ကစ္စကာရီ၊ ကျွမ်းကျင်သပ်ရပ် ကောင်းမြတ်ညီညာ ရိုသေစွာပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသ- စရိတော၊ သည်။ ဂါဠ္ဌထဒ္ဓဝိသမကာရီ၊ မြဲမြံတင်းစွာ မညီမညာပြုလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ အနိပုဏဗျာကုလ- ဝိသမာပရိစ္ဆိန္နကာရီ၊ မကျွမ်းမကျင် ထက်ဝန်းကျင်ရှုပ်စွာ မညီမညာ မပြတ်မသားပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ ရာဂစရိတဿ၊ ၏။ စီဝရဓာရဏမ္ပိ၊ သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံခြင်းသည်လည်း။ နာတိဂါဠ္ဌံ နာတိသိထိလံ၊ မတင်းလွန်းမလျော့လွန်းသည်။ ပါသာဒိကံ၊ သည်။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်း ညီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ အတိဂါဠ္ဌံ၊ တင်းလွန်း သည်။ အပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းမညီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ သိထိလံ၊ လျော့လျှည်းရှိသည်။ ပရိဗျာကုလံ၊ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါစရိတာဒယော၊ တို့ကို။ တေသံယေဝ၊ ထိုရာဂစရိတစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြုအမူကိုသာလျှင်။ အနုသာရေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တံသဘာဂတ္တာ၊ ထိုရာဂစရိတစသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့် တူသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့

၁-ပြည့်နှုန်းနိသျှဉ်း သထိလံ ရှိမူ ဒန္တဇ-ထ၊ သိဋ္ဌိလံ ရှိမူ မုဒ္ဓဇ-ဌ၊ သဒ္ဒနီတိ-ဟု အမှာ နှင့် တကွ သိဋ္ဌိလံ၊ လျော့လျော့- ဟု မိန့်ဆိုထား၏။ သို့သော်လည်း ယခုခေတ် ပါဠိ ကျမ်း စာဟူသမျှတို့၌ မြန်မာမူမှာ ဖြစ်စေ၊ သီဟိုဠ် ယိုးဒယား စသော နိုင်ငံခြားမူမှာ ဖြစ်စေ၊ သိထိလံ-ဟု ဒန္တဇ-ထ နှင့်ချည်းသာ တွေ့ရသောကြောင့် ထိုမိန့်မှာချက်နောက်သို့ မလိုက် သင့်ပြီ။ (ဆ-သံ-သော)

စရိယအပြီးတည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိစ္စတော၊ ဖြင့်။ စရိယာသယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ၏။

ဘောဇနာတိ၊ ဟူရာ၌။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ သိနိဒ္ဓမဓုရဘောဇနပ္ပိယော[၁]၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ကောင်းမွန်ချိုမြိန်သောဘောဇဉ်ကိုကြိုက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုဉ္ဇမာနော စ၊ သုံးဆောင်သော်လည်း။ နာတိမဟန္တံ၊ မကြီးလွန်းသော။ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းညီသော။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နာနာရသပဋိသံဝေဒီ၊ အထူးထူးသော အရသာကို ခံလျက်။ အတရမာနော၊ ဖြည်းညှဉ်းသက်သာ။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှ တပါး။ ကိဉ္စိဒေဝ သာဒုံ၊ ကောင်းမွန်သာယာအပ်သော အရသာတစုံတခု ကိုပင်လျှင်။ လဘိတွာ၊ ၍။ သောမနဿံ၊ သို့။ [၁၀၃] အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ လူခအမ္ဗိလဘောဇနပ္ပိယော၊ ခြောက်သွေ့ ကျန်းတန်းသောဘောဇဉ် ချဉ်သောဘောဇဉ်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုဉ္ဇမာနော စ၊ သော်လည်း။ မုခပူရကံ၊ ခံတွင်းကို ပြည့်စေသော။ အာလောပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အရသပဋိသံဝေဒီ၊ အရသာကိုမခံစားမူ၍။ တရမာနော၊ လျင်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အသာဒုံ၊ မကောင်းမွန်သော အရသာကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဒေါမနဿံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မောဟ-စရိတော၊ သည်။ အနိယတရုစိကော၊ အမှတ်မဲ့သောဘောဇဉ်ကို ကြိုက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုဉ္ဇမာနော စ၊ သော်လည်း။ အပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းမညီသော။ ပရိတ္တံ၊ သေးသော။ အာလောပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘာဇနေ၊ ဆွမ်းခွက်၌။ ဆဍ္ဍေန္တော၊ ဆွမ်းလုံးကိုစွန့်လျက်။ မုခံ၊ ကို။ မက္ခေန္တော၊ လူးလည်းစေလျက်။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိ လျက်။ တံ တံ ဝိတက္ကေန္တော၊ ထိုထိုအာရုံကိုကြံလျက်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါစရိတာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ တေသံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အနုသာရေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တံသဘာဂတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။

၁-သိနိဒ္ဓဉ္စ တံ မဓုရဉ္စာတိ သိနိဒ္ဓမဓုရံ၊ သိနိဒ္ဓမဓုရံ ဘောဇနံ သိနိဒ္ဓမဓုရ-ဘောဇနံ၊ တံ ပိယံ ယေနာတိ သိနိဒ္ဓမဓုရဘောဇနပ္ပိယော-ဟု ဝစနတ္ထပြု။ ပြည်မူ၌ကား သိနိဒ္ဓမဓုရဘောဇနံ၊ ကို။ ပိယော၊ ကြိုက်တတ်သည်-ဟု ဝါကျအနေဖြင့် ယောဇနာ လျက် ရှိ၏၊ သဒ္ဒါအနေအားဖြင့်မသင့်။

ဝုတ္တံ၊ ဤမျှသောစကား။ ဒေ၀၊ ဤသို့။ ဘောဇနတော၊ အစာဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ၀ိဘာဝယေ၊ ၏။

ဒေါသနာဒိတောတိ၊ ဟူရာ၌။ ရာဂစရိတော၊ သည်။ ဤသကမ္မိ၊ စဉ်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ မနောရမံ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ၀ိမှယဇာတော ၀ိယ၊ အံ့ဘွယ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ စိရံ၊ စွာ။ ဩလောကေတိ၊ ၏။ ပရိတ္တေပိ၊ သော။ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူး၌။ သဇ္ဇတိ၊ ကပ်ငြိ၏။ ဘူတမ္ပိ၊ ဟုတ်မှန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ထင်ရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒေါသံ၊ ကို။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ ပက္ကမန္တောပိ၊ သော်လည်း။ အမုဉ္စိတုကာမော၊ မလွှတ်လိုသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သာပေက္ခော၊ တငဲ့ကွက်ကွက်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ ဒေါသစရိတော၊ သည်။ ဤသကမ္မိ၊ သော။ အမနောရမံ၊ နှလုံးကို မမွေ့လျော်စေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ကိလန္တရူပေါ ၀ိယ၊ ပင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသကဲ့သို့။ စိရံ၊ စွာ။ န ဩလောကေတိ၊ မကြည့်။ ပရိတ္တေပိ၊ သော။ ဒေါသေ၊ ၌။ ပဋိဟညတိ၊ ထိခိုက်၏၊ ဝါ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဘူတမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ဂုဏံ၊ ကို။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ ပက္ကမန္တောပိ၊ သော်လည်း။ မုဉ္စိတုကာမော၊ လွှတ်လိုသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်မရှိ။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ မောဟစရိတော၊ သည်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပရပစ္စယိကော၊ သူတပါးကိုပုံ၍ယုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိန္ဒန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့သော။ ပရံ၊ သူတပါး၏။ (ဝစနံ၊ ကို။)[၁] သုတွာ၊ ၍။ နိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ပသံသန္တံ၊ သော။ ပရံ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ ကို။) သုတွာ၊ ၍။ ပသံသတိ၊ ၏။ သယမ္ပန၊ မိမိမူကား။ အညာဏုပေက္ခာယ၊ မသိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဥပေက္ခာဖြင့်၊ ဝါ၊ မသိခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဥပေက္ခာဖြင့်။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဒသဝနာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ သဒ္ဒါစရိတာဒယော၊ တို့ကို။ တေသံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အနုသာရေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တံသဘာဂတ္တာ၊ တည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဤမျှသောစကား။ ဒေ၀၊ သို့။ ဒေါသနာဒိတော၊ ဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ၀ိဘာဝယေ၊ ၏။

၁-ပရံ၊ သူတပါးကို ဟူ၍လည်း ပြန်၊ ဥပစာစကားဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

စ၊ ပါး။ ဓမ္မပ္ပဝတ္တိတော စေဝါတိ၊ ကား။ ရာဂစရိတဿ၊ အား။ မာယာ၊ မိမိ၌ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော လှည့်ပတ်ခြင်းငှင်း။ သာဌေယျံ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို ပြခြင်းလက္ခဏာရှိသော စဉ်းလဲခြင်းငှင်း။ မာနော၊ တက်ကြွခြင်းငှင်း။ ပါပိစ္ဆတာ၊ အလိုဆိုးရမ္မက် နှိပ်စက်ခြင်းငှင်း။ မဟိစ္ဆတာ၊ အတိုင်းထက်အလွန်ကြီးသောအလိုရှိခြင်းငှင်း။ အသန္တုဋ္ဌိတာ၊ မိမိလာဘ်ဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်းလက္ခဏာရှိသော အသန္တုဋ္ဌိတာငှင်း။ သိင်္ဂံ၊ ထိက စူးတတ်သည့် သားချိုသဖွယ် စံပယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟူသော ကိလေသာငှင်း။ စာပလျံ၊ (မိမိကိုယ်ကိုငှင်း, သက်နိုးစသောပရိက္ခရာကိုငှင်း တန်းဆာဆင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော) လျှပ်ပေါ်သောသူ၏ အဖြစ်ငှင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ပါပဓမ္မတို့သည်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းငှင်း။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းငှင်း။ မက္ခော၊ သူ့ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေခြင်းငှင်း။ ပဠာသော၊ မြင့်မြတ်သူနှင့် ဂုဏ်ရည်တူယှဉ်ခြင်း ဖက်ပြိုင်ခြင်းငှင်း။ ဣဿာ၊ (သူ့စည်းစိမ်ကိုငြူစူခြင်း) မနာလိုခြင်းငှင်း။ မစ္ဆရိယံ၊ (မိမိစည်းစိမ်ကို ဝန်တိုလျှို့ဝှက်ခြင်း) ဝန်တိုခြင်းငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ပါပဓမ္မတို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ ထိနံ၊ ငှင်း။ မိဒ္ဓံ၊ ငှင်း။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ငှင်း။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ငှင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ငှင်း။ အာဓာနဂ္ဂါဟိတာ၊ မသင့်သောအားဖြင့် မြဲစွာယူခြင်း စွဲလမ်းခြင်းငှင်း။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိတာ၊ မိမိစွဲလမ်းအပ်သော မိစ္ဆာအယူကို စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲခြင်းငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ပါပဓမ္မတို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓါစရိတဿ၊ အား။ မုတ္တစာဂတာ၊ လွှတ်လွှတ်စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ငှင်း။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနကာမတာ၊ ဖူးမြင်လိုသည်၏ အဖြစ်ငှင်း။ သဒ္ဓမ္မသောတုကာမတာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာလိုသည်၏အဖြစ်ငှင်း။ ပါမောဇ္ဇဗဟုလတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း များသည်၏အဖြစ်ငှင်း။ အသဌတာ၊ မစဉ်းလဲသည်၏အဖြစ်ငှင်း။ အမာယာဝိတာ၊ မလှည့်ပတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ငှင်း။ ပသာဒနီယေသု၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်တတ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ ဘုရား တရားသံဃာ သာယာကောင်းမြတ်သော ဝတ္ထုတို့၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကလျာဏ

မမွတို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိစရိတဿ၊ အား။ သောဝစဿတာ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော မိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညုတာ၊ (ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း) အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏အဖြစ်ရင်း။ သတိ-သမ္ပဇညံ၊ သတိသမ္ပဇဉ်ရင်း။ ဇာဂရိယာနုယောဂေါ၊ နိုးချပ်ခြင်း၌ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းရင်း။ သံဝေဇနီယေသု၊ ထိတ်လန့်သင့်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ ဇာတိဇရာမရဏ စသောအရာတို့၌။ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရင်း။ သံဝိဂ္ဂဿ၊ ထိတ်လန့်သောသူ၏။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိတက္ကစရိတဿ၊ အား။ ဘဿဗဟုလတာ၊ စကားပြောများသည်၏အဖြစ်ရင်း။ ဂဏာရာမတာ၊ အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်ရင်း။ ကုသလာနုယောဂေ၊ ကုသိုလ်တရား တိုးပွါးစေခြင်း၌။ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းရင်း။ အနဝ-ဋ္ဌိတကိစ္စတာ၊ အမြဲမတည်သော ကိစ္စရှိသောသူ၏ အဖြစ်ရင်း။ ရတ္တိဓူမာ-ယနာ၊ (ဤသို့ပြုအံ့-ဤသို့ပြုအံ့ဟု နက်ဖြန်မှုအပ်သော ကိစ္စတို့ကို) ညဉ့်အဖို့၌ ကြံခြင်းဟူသော ညဉ့်၌ အခိုးလွှတ်ခြင်းရင်း၊ ဝါ၊ ညဉ့်အခါ ညဉ့်အခါ လျှံဝါမထွက် အခိုးတက်ခြင်းရင်း။ [၁၀၄] ဒိဝါပဇ္ဇလနာ၊ (ထိုထိုညဉ့်၌ ကြံအပ်ပြီးသော ကိစ္စတို့ကို) နေ့အဖို့၌ အားထုတ်ခြင်းဟူသော နေ့ခါနေ့ခါ အလျှံလွှတ်ခြင်းရင်း။ ဟုရာဟုရံ ဓာဝနာ၊ ထိုမှဤမှ ထိုထိုအာရုံ၌ စိတ်ကို ပေါက်လွှတ်ပြေးစေခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့တရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မပ္ပဝတ္တိ-တော၊ ဖြင့်။ စရိယာယော၊ တို့ကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ၏။

ပန၊ ထိုသို့ စရိယာပထ ကိစ္စစသောအားဖြင့် ပြအပ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ စရိယာဝိဘာဝနဝိဓာနံ၊ ဤစရိုက်ကိုထင်စွာပြသော အစီအရင်သည်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ နေဝ အာဂတံ၊ မလာသည်သာ။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ န အာဂတံ၊ မလာသည်သာ။ ကေဝလံ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာစကားမဖက် သက်သက်။ အာစရိယမတာနုသာရေန၊ ဆရာတို့အယူကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

သာရတော၊ အနှစ်လုံးလုံးကြီးအားဖြင့်။ န ပစ္စေတဗ္ဗံ၊ မယုံကြည်အပ်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပစ္စေတဗ္ဗံ၊ ကား။ ရာဂစရိတဿ၊ အား။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ဣရိယာပထာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဒေါသစရိတာဒယောပိ၊ စသောသူတို့သည်လည်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီနော၊ မမေ့မပေါ့ပြုသည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိကုန်မူကား။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံသဋ္ဌစရိတဿ၊ ရာဂဒေါသစသည်ရောရှက်သောစရိုက်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ စ၊ အားလည်း။ ဧကဿ၊ တယောက်သည်လျှင်။ (သတော၊ ဖြစ်လျက်။) (ဧကစ္စဿဝ၊ အချို့အားသာလျှင်။ နိဿယည်း) ဘိန္နလက္ခဏာ၊ စံပယ်သဖြင့် ဖြည်းဖြည်းညှင်းညှင်းသွားခြင်း, မစံပယ်သဖြင့် အဆောတလျင်သွားခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ကွဲပြားသောသဘောရှိကုန်သော။ ဣရိယာပထာဒယော၊ စသည်တို့သည်။ န ဥပပဇ္ဇန္တိ-န ယုဇ္ဇန္တိ၊ မသင့်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပစ္စေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ယောဇနာ) ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ယံ တော် စရိယာဝိဘာဝနဝိဓာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တဒေဝ၊ ထိုအဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်အပ်ပြီးသော အစီအရင်ကိုသာလျှင်။ သာရတော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ စွ။ စေတော။ပ။ တဗ္ဗောတိ၊ ဟူသော။ တော်-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[စေတောပရိယဉာဏဿ၊ သူ့စိတ်ကိုသိတတ်သော အဘိညာဉ်ကို။ လာဘီ၊ ရသော။ အာစရိယော၊ သည်။ စရိယံ၊ ကို။ ဉတွာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေဿတိ၊ ဟောပေလတံ့။ ဣတရေန၊ စေတောပရိယ-အဘိညာဉ်ကိုရသောဆရာမှ တပါးသောဆရာသည်။ အန္တေဝါသိကော၊ ကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတောပရိယဉာဏေန ဝါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သော်မူလည်း။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိသင့်၏၊ သိကောင်း၏၊ သိနိုင်၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ (ဓမ္မပ္ပ-ဝတ္တိအာဒိံ၊ ကို။) ပုစ္ဆိတွာ ဝါ၊ မေး၍သော်လည်း။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကိံ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ နည်း။) အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရာဂစရိတော၊ ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒေါသာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရစရိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၆။ ပန၊ ပါး။ ကိံစရိတဿ စ ပုဂ္ဂလဿ ကိံသပ္ပါယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ရာဂစရိတဿ၊ အား။ အဓောတဝေဒိကဘူမဋ္ဌကအကတပဗ္ဘာရတိဏကုဋိပဏ္ဏသာလာဒီနံ၊ မစင်မကြယ်သော ပွတ်တိုင်ရှိသော ကျောင်း, မြေအပြင်၌သာတည်၍ အထက်အပြင်ကင်းသော ကျောင်း, မပြုပြင်အပ်သော နံရံမြေအမှုရှိသော တောင်ဝှမ်း, မြက်မိုးသောကုဋီ, သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်ဆိုး စသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ရဇောကိဏ္ဏံ၊ မြူတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော။ ဇတုကာဘရိတံ၊ လင်းနို့ငှက်တို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂံ-ဆိန္နဘိန္နံ၊ ပြတ်ကျိုးပေါက်ကွဲ ပျက်စီးထသော။ အတိဥစ္စံ ဝါ၊ အလွန်မြင့်သည်မှုလည်း ဖြစ်ထသော။ အတိနီစံ ဝါ၊ အလွန်နိမ့်သည်မှုလည်းဖြစ်ထသော။ ဥဇ္ဇင်္ဂလံ-လူခဂူသရံ၊ ကျန်းသောငန်သောမြေအဖို့ရှိထသော[၁]။

သာသင်္ကံ၊ ခြသေ့သစ်ကျားစသောဘေးရန်ဖြင့် ရွံ့ရှာဘွယ်ရှိထသော။ အသုစိဝိသမမဂ္ဂံ၊ မစင်ကြယ်မညီညွတ်သောလမ်းရှိသော။ သေနာသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (လိုက်) ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ မဉ္စပီဌမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မင်္ကုဏဘရိတံ၊ ကြမ်းပိုးတို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဒုရူပံ၊ ဖောက်ပြန်အိုဆိုးသော အဆင်းရှိ၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ မကောင်းသောပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ယံ၊ အကြင်နေရာကို၊ ဝါ၊ အကြင်ကျောင်းကို။ ဩလောကေန္တဿေဝ၊ ကြည့်ရှုမျှကြည့်သူအားပင်လျှင်။ ဇိဂုစ္ဆာ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော ကျောင်းသည်။ သပ္ပါယံ၊ လျော်၏။ အန္တစ္ဆိန္နံ၊ အနားပြတ်သော။ ဩလမ္ဗဝိလမ္ဗသုတ္တကာကိဏ္ဏံ၊ တွဲရရွဲကျသော ချည်မျှင်တို့ဖြင့်ပြွမ်းသော။ ဇာလပူဝသဒိသံ၊ ကွန်ရက်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော မုံ့နှင့်တူသော။ သာဏိ ဝိယ ခရသမ္ဖဿံ-သအာဏိ-ဖလကော ဝိယ ဒုက္ခသမ္ဖဿံ၊ မယ်နရှိသော ပျဉ်ကဲ့သို့ကျန်းသော မခံသာသော အတွေ့ရှိထသော[၂]။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်တန်သော။ ဘာရိကံ၊ နွားဝန်

ၢ-အချို့ဋီကာ၌ လူခဗုဝသရံရှိသည်၊ အပျက်။ ဦသ-သဒ္ဒါ ငန်သောမြေကို ဟောသည်၊ ရ-ကား မန္တုအတ္ထတည်း။ အဘိဓာန်၌ ဦသဝါ တု ဦသရော-မိန္န၏။ လူခဝဦသရံ- ဖြတ်မှုသမာသ်၊ လူခဝံ ဦသရံ-ဖြတ်မှု ဝါကျ။ (ပြည်)

၂-သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနော အာဏိ တေသ္မိံ ပုံ၍ အညတ္ထဖလကဖြစ်ရကား သာဏိ-ဖလကော ဝိယ မိန့်သော်။ (ပြည်)

တင်ကဲ့သို့ လေးလံသော။ ကိစ္စပရိဟာရဏံ၊ (လေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း, စပ်ကြိုစပ်ကြား မအားမလပ် ချုပ်စပ်တေးဖာရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း) ပြိုပြင်သဖြင့် ဆောင်အပ်သော။ နိဝါသနပါရုပနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ပတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ဂရုကော၊ လေးသော။ ဒုဿဏ္ဌာနော၊ မကောင်း သောသဏ္ဌာန်ရှိသော။ သီသကပါလမိဝ၊ လူ့ခေါင်းခွံကဲ့သို့။ ဇေဂုစ္ဆော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသော။ မတ္တိကာပတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာဏိဂဏ္ဌိကာဟတော၊ စို့မယ်နဖြင့်ရင်း, သံပြားအဖာဖြင့်ရင်း ဖျက်ဆီးအပ်သော တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ အယောပတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လျော်၏။ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂေါပိ၊ သည်လည်း။ အမနာပေါ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော။ အနာသန္နဂါမော၊ ရွာမနီးသည်။ ဝိသမော၊ မညီမညွတ်သည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်လတ်မူ။) ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဘိက္ခာစာရဂါမောပိ၊ သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွာ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အပဿန္တာ ဝိယ၊ မမြင်ကုန်လေယောင်။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ၌။ ဧကကုလေပိ၊ တအိမ်၌သော်လည်း။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ အလဘိတွာ၊ ၍။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သောရဟန်းကို။ ဧဟိ ဘန္တေတိ၊ အရှင်လာခဲ့ဟု။ အာသနသာလံ၊ သို့။ ပဝေသေတွာ၊ ၍။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂါဝီ၊ တို့ကို။ ဝဇေ၊ ခြံ၌။ ပဝေသေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တိ ဝိယ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ အနပလောကေန္တာ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်မူ။) ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပရိဝိသကမနုဿာပိ၊ လုပ်ကျွေးသော သူတို့သည်လည်း။ ဒါသာ ဝါ၊ ကျွန်တို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ကမ္မကရာ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် မလှကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဒုဒ္ဒသိကာ၊ အမြင် မကောင်းကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ကိလိဋ္ဌဝသနာ၊ ညစ်ထပ်သော အဝတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ အနံ့မကောင်း ရေအိမ် ဟောင်းသို့ လှောင်းလှောင်း နံစော်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇေဂုစ္ဆာ၊ ရွံဘွယ် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ယေ၊ အကြင် လုပ်ကျွေးသူတို့သည်။ အစိတ္တီကာရေန၊ မရို မသေသောအမူဖြင့်။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ကို။ ဆဍ္ဍေန္တာ ဝိယ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ပရိဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်မူ။ သပ္ပါယာ၊ ကုန်၏။ ယာဂုဘတ္တခဇ္ဇကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ လူခံ၊ ကျန်းသည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် မကောင်းသည်။ [၁၀၅] သာမာကကုဒြူသကကဏာဇ-

ကာဒိမယံ၊ ကြိတ်လမန်းလူးဆန်ခွဲ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးသည်။ (သမာနံ၊ ဖြစ်မူ။) ပူတိတက္ကံ၊ ရက်တက်ပုပ်သည်ငင်း။ ဗိလင်္ဂံ၊ ပအုန်းရည်သည်ငင်း။ ဇိဏ္ဏသာကသူပေယျံ၊ ဟင်းရွက်ကျန်းဖြင့် ချက်အပ်သောဟင်းသည်ငင်း။ (သမာနံ၊ ဖြစ်ဘိမူ။) ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဥဒရပူရမတ္တံ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံသာဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိဒေဝ၊ အမှတ်မရှိသော စားဘွယ်ခဲဘွယ်သောက်ဘွယ်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အဿ၊ အား။ ဣရိယာပထောပိ၊ သည်လည်း။ ဌာနံ ဝါ၊ ရပ်ခြင်းသည်ငင်း။ စင်္ကမော ဝါ၊ သွားခြင်းသည်ငင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ နီလာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏံ၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသော ကသိုဏ်းဖြစ်မူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့ စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲ့သမျှ ကျောင်းစသောအလုံးစုံသည်။ ရာဂစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ နာတိဥစ္စံ၊ မမြင့်လွန်းသော။ နာတိနီစံ၊ မနိမ့်လွန်းသော။ ဆာယူဒကသမ္ပန္နံ၊ အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံသော။ သုဝိဘတ္တဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနံ၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်သော နံရံ သည်တိုင် စောင်းတန်း လှေကားရှိထသော။ သုပရိနိဋ္ဌိတမာလာကမ္မလတာကမ္မနာနာဝိဓစိတ္တကမ္မသမုဇ္ဇလသမသိနိဒ္ဓမုဒုဘူမိတလံ၊ ကောင်းစွာ ပြီးပြီးသော ခြူးပန်းခြူးနွယ် အထူးထူးအပြားပြား ပန်းချီမှုတို့ဖြင့် တောက်ပသော ညီညွတ်ပြေပြစ် နူးညံ့သော မြေအပြင်ရှိထသော။ ဗြဟ္မဝိမာနမိဝ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ဗိမာန်နှင့်တူသော။ ကုသုမဒါမဝိစိတြဲဝဏ္ဏစေလဝိတာနသမလင်္ကတံ၊ ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အဆင်းရှိသော ပုဆိုးဗိတာန်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆင်အပ်သော တန်းဆာရှိထသော။ သုပညတ္တသုစိမနောရမတ္ထရဏမဉ္စပီဌံ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်သော သန့်ရှင်း စင်ကြယ် မွေ့လျော်ဘွယ်သော အခင်းရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ရှိထသော။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌။ ဝါသတ္ထာယ၊ ထုံမွှေးစေခြင်းငှါ။ နိက္ခိတ္တကုသုမဝါသဂန္ဓသုဂန္ဓံ၊ ထားအပ်သောပန်းတို့ဖြင့် ထုံအပ်သောအနံ့တို့ဖြင့် ကောင်းသောရနံ့ရှိထသော။ ယံ သေနာသနံ၊ သည်။ ဒဿနမတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်း, နုသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဇနယတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။

သေနာသနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ တဿ သေနာသနဿ၊ ၏။ မင်္ဂေါပါ၊ သည်လည်း။ သဗ္ဗပရိဿယဝိမုတ္တော၊ အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်မှု။ သုစိသမတလော၊ သန့်ရှင်းသော ညီညွတ်သောအပြင် ရှိသည်ဖြစ်မှု။ အလင်္ကတပဋိယတ္တော၀၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်ဘိမှု။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တွေ၊ ၌။ ကိဋ္ဌမက္ကုဏဒီဃဇာတိမူသိကာနံ၊ ကင်း, သန်း, ကြမ်းပိုး, မြွေကြွက်တို့၏။ နိဿယပရိစ္ဆိန္ဒနတ္ထံ၊ မှီရာကိုဖြတ် ခြင်းငှါ။ နာတိဗဟုကော၊ သော။ သေနာသနပရိက္ခာရောပိ၊ သည်လည်း။ ကေမဋ္ဌပိဌမတ္တမေ၀၊ မျှသာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ နိဝါသနပါရုပနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒေါသစရိုက် ပြောသသူအား။ စီနပဋ္ဋသောမာရပဋ္ဋကောသေယျ-ကပ္ပါသိကသုခုမခေါမာဒီနံ၊ စိန့် (တရုပ်) ပြည်၌ဖြစ်သောပုဆိုး, သောမာရ တိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုး, ပိုးချည်ပုဆိုး, သိမ်မွေ့သောဝါချည်ပုဆိုး, သိမ်မွေ့ သော ခေါမ (ဂရိတ်) တိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးတို့တွင်။ ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင်ပုဆိုးသည်။ ပဏီတံ၊ ၏။ တေန တေန၊ ဖြင့်။ (ကတံ၊ သော။) သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့သော။ သမဏသာရုပ္ပေန၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သဖြင့်။ သုရတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုးအပ်သော။ သုဒ္ဓဝဏ္ဏံ၊ စင်ကြယ်သောအဆင်းရှိသော။ ကေပဋ္ဋံ ဝါ၊ ကေစီသည်ရင်း၊ ဝါ၊ တထပ်သည်ရင်း။ ဒုပဋ္ဋံ ဝါ၊ ဒုကုဋ္ဋသည်ရင်း၊ ဝါ၊ နှစ်ထပ်သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဒကပုပ္ဖုဠမိ၀၊ ရေပြွက်ကဲ့သို့။ သုသဏ္ဌာနော၊ ကောင်း သောသဏ္ဌာန်ရှိသော။ မဏိ ဝိယ၊ မြကဲ့သို့။ သုမဋ္ဌော၊ ကောင်းမွန် ပြေပြစ်သော။ နိမ္မလော၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ သမဏသာရုပ္ပေန၊ သဖြင့်။ သုပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏော၊ အလွန်ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သောအဆင်း ရှိသော။ အယောမယော၊ သော။ ပတ္တော၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပရိဿယဝိမုတ္တော၊ ဘေးရန်မှလွတ်သော။ သမော၊ ညီညွတ်သော။ မနာပေါ၊ နှလုံးကိုပွါးစေတတ်သော။ နာတိဒူရနာစ္စာသန္နဂါမော၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသော ဆွမ်းခံရွာရှိသော။ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဘိက္ခာစာရဂါမောပိ၊ သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွာ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အယျော၊ တို့အရှင်သည်။ အာဂ-မိဿတီတိ၊ ကြွလာလတ္တံ့ဟု။ သိတ္တသမ္မဋ္ဌေ၊ ရေသွန်းဖျန်းအပ် တံမြက် လှည်းအပ်သော။ ပဒေသေ၊ ၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညာပေတွာ၊ ၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဃရံ၊ သို့။

ပဝေသေတွာ၊ ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ၍။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ပရိဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသော၊ မူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အဿ၊ ထိုဒေါသစရိတပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝါ၊ အား။ ပရိဝေသကာ၊ တို့သည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အဘိရူပါ၊ အဆင်းလှကုန်သည်။ ပါသာဒိကာ၊ ကုန်သည်။ သုန္ဟာတာ၊ ကောင်းစွာရေချိုးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာနံ့သာလိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဓူပဝါသကုသုမဂန္ဓသုရဘိနော၊ အခိုးအထုံပန်းရနံ့ဖြင့် ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်။ နာနာဝိရာဂသုစိမနုညဝတ္ထာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော စင်ကြယ်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဝတ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်။ သက္ကစ္စကာရိနော၊ ရိုသေစွာလုပ်ကျွေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်မူ။ သပ္ပါယာ၊ ကုန်၏။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ့အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဩဇဝန္တံ၊ ဩဇာရှိသော။ မနောရမံ၊ နှလုံးကို ပျော်မွေ့စေတတ်သော။ သဗ္ဗာကာရပဏီတံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မွန်မြတ်သော။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်းမျှလောက်သော။ ယာဂုဘတ္တခဇ္ဇကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣရိယာပထေပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ အား။ သေယျာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ နိသဇ္ဇာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ နီလာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ သုပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်မူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့စကားတရပ်အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သမျှအလုံးစုံသည်။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

[၁၀၆] မောဟစရိတဿ၊ အား။ ဒိသာမုခံ၊ လွင်တီးခေါင် အရပ်သို့ ရှေးရှုသော။ အသမ္ဗာဓံ၊ မကျဉ်းမြောင်းသော။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ ဝိဝဋ္ဋာ၊ ဟင်းလင်းကုန်သော။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တာဒိသံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣရိယာပထေသု၊ တို့တွင်။ စင်္ကမော၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အဿ၊ အား။ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော။ သုပ္ပမတ္တံ ဝါ၊ မန်းငယ်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သရာဝမတ္တံ ဝါ၊ အိုးဖုံးစလောင်းကြီး

အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဗာဓသ္မိံ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဩကာသေ၊ အရပ်၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘိယျော၊ ပကတိထက်အလွန်။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟာကသိဏံ၊ ကြီးကျယ်သောကသိုဏ်းဝန်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

သဒ္ဓမ္မိ၊ သော။ ဒေါသစရိတမှို၊ ၌။ ဝုတ္တဝိဓာနံ၊ သည်။ သဒ္ဓါစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ အာရမ္မဏေသု စ၊ တွင်လည်း။ အဿ၊ အား။ အနုဿတိဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသောခြောက်ပါးသော အနုဿတိဌာနသည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဗုဒ္ဓိစရိတဿ၊ အား။ သေနာသနာဒီသု၊ တို့တွင်။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သောသေနာသနစသည်သည်။ အသပ္ပါယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ . သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဝိတက္ကစရိတဿ၊ အား။ ဝိဝဋံ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်သော။ ဒိသာမုခံ၊ လွင်တီးခေါင် အရပ်သို့ရှေးရှုသော။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ အာရာမဝနပေါက္ခရဏီရာမဏေယျကာနိ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော အရံဥယျာဉ်ရေကန်တို့သည်။ ဂါမနိဂမဇနပဒပဋိပါဋိယော၊ ရွာနိဂုံးဇနပုဒ်အစဉ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ နီလောဘာသာ၊ စိမ်းစိမ်းညိုညို အရောင်ရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗတာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ပညာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ - တာဒိသံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ-တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကျောင်းသည်။ ဝိတက္ကသန္ဓာဝနဿေဝ၊ ဝိတက်ပြေးသွားခြင်း၏သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဒရီမုခေ၊ တောင်ချောက်ဝ၌။ ဝနပ္ပဋိစ္ဆန္နေ၊ တောဖုံး လွှမ်းအပ်သော။ ဟတ္ထိကုစ္ဆိပဗ္ဘာရမဟိန္ဒဂုဟာသဒိသေ၊

ဟတ္ထိကုစ္ဆိမည်သောတောင်ဝှမ်း၌ အရှင်မဟိန္ဒမထေရ်ကျောင်း၏ လိုဏ်နှင့် တူသော။ သေနာသနေ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ အား။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြန့်ပြောပြောကြီးကျယ်မှု။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ၊ စွ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော သဘောရှိသောအာရုံ သည်။ ဝိတက္ကဝသေန၊ ဖြင့်။ သန္ဓာဝနဿ၊ စိတ်ပြေးသွားခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အလျော်ကား။ ပရိတ္တံ၊ သုပ္ပသရာဝ-မတ္တပရိတ္တအာရုံသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ ရာဂစရိတဿ၊ အား။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ ဝိတက္ကစရိတဿ၊ အား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။

အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အကျယ်စကားသည်ကား။ အတ္တနော စရိယာနုကူလန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဂတစရိယာနံ၊ တို့၏။ ပဘေဒနိဒ္ဒေသ-ဝိဘာဝနသပ္ပါယပရိစ္ဆေဒတော၊ ပဘေဒ အဆုံးအဖြတ်, နိဒါန်း အဆုံး အဖြတ်, ဝိဘာဝနာအဆုံးအဖြတ်, သပ္ပါယအဆုံးအဖြတ်အားဖြင့်။ ဝိတ္ထာ-ရော၊ ဖွင့်ပြချဲ့ဆိုသော အစီအစဉ်တည်း။ စ၊ ထိုသို့ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ဝိတ္ထာရဖြစ်သော်လည်း။ တာဝ-တတ္တကေန၊ ထိုမျှတည်းသောစကား အစီအစဉ်ဖြင့်။ စရိယာနုကူလံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ န အာဝိကတံ၊ ထင်စွာမပြုအပ်သေး။ ဟိ၊ စွ။ တံ၊ ထိုစရိယာ-နုကူလကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အနန္တရဿ၊ အခြားမရှိသော။ မာတိကာပဒဿ၊ ၏။ ဝိတ္ထာရေ၊ ၌။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ အာဝိဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

စတ္တာလီသကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

၄၇။ တသ္မာ၊ ထို(သို့ စရိယာနုကူလကမ္မဋ္ဌာန၏ သဗ္ဗာကာရအားဖြင့် ထင်စွာမပြုအပ်သေးသည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ စတ္တာလီသာယ ကမ္မဋ္ဌာ-နေသု အညတရံ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာတိ၊ ဂဟေတွာဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဧတ္ထ-ဝစနေ၊ ၌။ သင်္ခါတနိဒ္ဒေသတော စ၊ စတ္တာလီသာယ ဟူ၍ သင်္ချာဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်ကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အကျယ်ပြသော အားဖြင့်ရင်း။ ဥပစာရပ္ပနာဝဟတော၊ ဥပစာရဈာန်, အပ္ပနာဈာန်ကို ဆောင်သောအားဖြင့်ရင်း။ ဈာနပ္ပဘေဒတော စ၊ ဈာန်ကိုဝေဖန်သော အားဖြင့်ရင်း။ သမတိက္ကမတော စ၊ အင်္ဂါအာရုံကိုလွန်သောအားဖြင့်ရင်း။

ဝဍ္ဍနာဝဍ္ဍနတော စ၊ ပွါးစေအပ် မပွါးစေအပ်သောအားဖြင့်ရင်း။ အာရမ္မဏတော စ၊ အာရုံကိုဝေဖန်သောအားဖြင့်ရင်း။ ဘူမိတော စ၊ ကာမာဝစရစသော ဘုံကိုဝေဖန်သောအားဖြင့်ရင်း။ ဂဟဏတော စ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဝေဖန်သောအားဖြင့်ရင်း။ ပစ္စယတော စ၊ (အာရုပ္ပစျာန်စသည်တို့၏ ယထာရဟ) အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်ရင်း။ စရိယာနုကူလတော စ၊ ရာဂစရိုက်စသည်တို့အား လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဣမေဟိ ဒသဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၀၇] တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော မာတိကာပုဒ်တို့တွင်။ သင်္ခါတနိဒ္ဒေသတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထံ၊ ကို။) ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ စတ္တာလီသာယ ကမ္မဋ္ဌာနေသု ဣတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတြ၊ မိန့်ခဲ့ပြီးသော စတ္တာလီသာယ ကမ္မဋ္ဌာနေသုဟူသော ထိုစကား၌။ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတ့ံသည်တို့ကား။ စတ္တာလီသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့တည်း။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ အသုဘာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ အနုဿတိယော၊ တို့ရင်း။ စတ္တာရော ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့ရင်း။ စတ္တာရော အာရုပ္ပါ၊ တို့ရင်း။ ဧကာ သညာ၊ ရင်း။ ဧကံ ဝဝတ္ထာနံ၊ တခုသောဝဝတ္ထာန်ရင်း။ ဣတိ-ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုလေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ပထဝီကသိဏံ၊ ရင်း။ ပ ။ ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤပထဝီကသိဏစသည်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏာ၊ ကသိုဏ်းမည်ကုန်၏။

ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ရင်း။ ပ ။ အဋ္ဌိကံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကစသည်တို့သည်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ မည်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ရင်း။ ပ ။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာ၊ တို့သည်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိယော၊ အနုဿတိတို့မည်ကုန်၏။

မေတ္တာ၊ ရင်း။ ကရုဏာ၊ ရင်း။ မုဒိတာ၊ ရင်း။ ဥပေက္ခာ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤမေတ္တာစသည်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ မည်ကုန်၏။

အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနတရားရင်း။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ရင်း။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ရင်း။ နေဝသညာနာသညာ-

ယတနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစသော တရားတို့သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ၊ တို့မည်ကုန်၏။

အာဟာရေ၊ ၌။ ပဋိကူလသညာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဟူသော အမှတ်သည်။ ဧကာ၊ တခုသော။ သညာ၊ သညာမည်၏။

စတုဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ပထဝီစသော လေးပါးသောဓာတ်တို့ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည်။ ဧကံ၊ သော။ ဝဝတ္ထာနံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သင်္ခါတနိဒ္ဒေသတော၊ စတ္တာလီသာယဟူ၍ သချ်ာဖြင့် အကျဉ်းပြအပ်ကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အကျယ်ပြသောအားဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဥပစာရပ္ပနာဝဟတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထံ၊ အနက်ကို။) ဟိ-ဝိတ္ထာ-ရေမိ၊ ချဲ့အံ့။ ကာယဂတာသတိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အာနာပါနဿတိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသာ၊ ထိုနှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိယော၊ တို့ရင်း။ အာဟာရေ၊ ၌။ ပဋိကူလသညာ၊ ၎င်း။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဣမာနိ၊ ဤ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ဥပစာရာဝဟာနိ ဧဝ၊ ဥပစာရကိုသာလျှင် ဆောင်နိုင်ကုန်၏။ သေသာနိ၊ ဆယ်ပါးမှကြွင်းကုန်သော သုံးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ အပ္ပနာဝဟာနိ၊ အပ္ပနာကိုဆောင်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပစာရပ္ပနာဝဟတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ (လိုက်)။

စ၊ ပါး။ ဈာနပ္ပဘေဒတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။) အပ္ပနာဝဟေသု၊ ကုန်သော။ ဧတ္ထ-ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ဤ သုံးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ အာနာပါနဿတိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့သည်။ စတုက္ကဇ္ဈာနိကာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရဈာန် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏[၁]။

ကာယဂတာသတိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဒသာသုဘာ၊ ဆယ်ပါးသော အသုဘတို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာနိကာ၊ ပဌမဈာန်ရှိကုန်သည်၊ ဝါ၊ ပဌမ

၁-လေးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရ ဈာန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သည် ဟူလို။ ဤစကားကိုကား စတုက္ကနည်း၏အစွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သတည်း၊ ပဉ္စကနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်ကိုကား ငါးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရဈာန်၏ အာရုံဖြစ်သည်မှတ်။ (ပြည်)

ဈာန်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ တိကဇ္ဈာနိကာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ရူပါဝစရဈာန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထ-ဗြဟ္မဝိဟာရော၊ စတုတ္ထ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရသည်ငင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ စ၊ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်ငင်း။ စတုတ္ထဇ္ဈာနိ-ကာ၊ စတုတ္ထဈာန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ ဈာနပ္ပဘေဒတော၊ ဈာန်ကိုဝေဖန်သောအားဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သမတိက္ကမတောတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော မာတိကာပုဒ်၌။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းတို့သည်။ အင်္ဂသမတိက္ကမော စ၊ အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းငင်း။ အာ-ရမ္မဏသမတိက္ကမော စ၊ အာရုံကို လွန်ခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ သဗ္ဗေသုပိ၊ ကုန်သော။ တိကစတုက္ကဇ္ဈာနိကေသု ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တိကဈာန် ရှိကုန်သော ရှေးဗြဟ္မဝိဟာရသုံး, စတုက္ကဈာန် ရှိကုန်သော အာနာပါနတစ်, ကသိုဏ်းဆယ်ပါးဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ [၁၀၈] အင်္ဂသမတိက္ကမော၊ အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ တေသ္ဝေဝါရမ္မဏေ-သု၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရ, အာနာပါန, ကသိုဏ်းဟူသော မူလအာရုံတို့၌သာလျှင်။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒီနံ၊ တို့၏။ ပတ္တဗ္ဗတော၊ ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စတုတ္ထဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ၌။ တထာ၊ တူ။ အင်္ဂသမတိက္က-မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပိ၊ ထို စတုတ္ထဝိဟာရသို့လည်း။ မေတ္တာဒီနံ၊ တို့၏။ အာရမ္မဏေ-ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သောမနဿံ၊ ကို။ သမတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂသမ-တိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ စတူသု၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပေသု၊ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ အာရမ္မဏသမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ - သစ္စံ၊ စွ။ ပုရိမေသု၊ ကုန်သော။ နဝသု ကသိဏေသု၊ အာကာသကသိုဏ်းသည် ကြဉ်အပ်ကုန်သော ကိုးပါးသော ကသိုဏ်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ကသိုဏ်းကို။ သမတိက္က-

မိတ္တာ၊ ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်သည်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကာသာဒီနိ၊ ကောင်းကင်ပညတ်စသည်တို့ကို။ သမ-တိက္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနာဒီနိ စ၊ စသည်တို့သည်လည်း။ ပတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဖြဟ္မဝိဟာရ, အာနာပါန, ကသိုဏ်း, အာရုပ္ပတို့မှကြွင်းကုန်သော ကေဝီသ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ သမတိက္ကမော၊ အင်္ဂါ,အာရုံကို လွန်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဝေံ၊ သို့။ သမတိက္ကမတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝဍ္ဍနာဝဍ္ဍနတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣမေသု၊ ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ စတ္တာလီသာယ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာ-နေသု၊ တို့တွင်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ကသိဏာနေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ စွ။ ယတ္တကံ၊ သော။ ဩကာသံ၊ အရပ်သည်။ ကသိဏေန၊ ဖြင့်။ ဖရတိ၊ နှံ့၏။ တဒဗ္ဘန္တရေ၊ ထိုမျှလောက်သော အရပ်၏အတွင်း၌။ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါလည်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ စေတသာ၊ မိမိ၏စေတောပရိယအဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ အညာတုံ စ၊ ပိုင်းခြားရှ်သိခြင်းငှါလည်း။ သမတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ကာယဂတာသတိ စ၊ ကာယဂတာသတိကိုလည်း။ အသုဘာနိ စ၊ အသုဘတို့ကိုလည်း၊ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ၊ မပွါးစေအပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဩကာသေန၊ မိမိတည်ရာအရပ်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အာနိသံသာဘာဝါ စ၊ အာနိသင်မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ၊ မပွါးစေအပ်ကုန်။ စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုကာယဂတာသတိအသုဘတို့၏။ ဩကာသေန၊ ဖြင့်။ သာ ပရိစ္ဆိန္နတာ၊ သည်။ ဘာဝနာနယေ၊ ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတံ့။ ပန၊ ဆက်၊ ဝါ၊ အပြစ်။ တေသု၊ ထိုအသုဘတို့ကို။ ဝဍ္ဎိတေသု၊ ပွါးစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုဏပရာသိယေဝ၊ အကောင်ပုပ်အစုသည် သာလျှင်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ ကောစိ၊ တစိုးတစိသော။ အာနိသံသော၊

သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ စ-သဒ္ဒေါ၊ ၏။ သောပါကပဥ္စာဗျာကရဏော၊ သောပါကသာမဏေ၏ပြဿနာကို ဖြေဆိုရာ၌။ ဝိဘူတာ။ပ။ သညာတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။

[ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ ရူပသညာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်လျှင် အာရုံရှိသော သညာသည်။ ဝိဘူတာ၊ ပြန့်ပြောသောအာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလွန်ထင်၏။ အဋ္ဌိကသညာ၊ သည်။ အဝိဘူတာ၊ မပွါး စေအပ်သော နိမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရိတ္တာရမ္မဏဖြစ်၍ မထင်။]

ဟိ၊ စွ။ တတြ၊ ထိုသုတ်၌။ နိမိတ္တဝဍ္ဎနဝသေန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၏ ပွါးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ရူပသညာ၊ ကို။ ဝိဘူတာတိ၊ အလွန်ထင်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အဋ္ဌိကသညာ၊ ကို။ အဝဍ္ဎနဝသေန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၏ မပွါးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝိဘူတာတိ၊ မထင်ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော။ ဣမံ ပထဝိံ၊ ကို။ အဋ္ဌိသညာယ၊ ဖြင့်။ အဖရိ၊ နှံ့စေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ လာဘိဿ၊ (လွန်ကဲသော ဝသီဘော် သို့ ရောက်သော) အဋ္ဌိကသညာရ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်။ သတော၊ ဖြစ်လတ် သော မထေရ်အား။ ဥပဋ္ဌာနာကာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (နိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဝဍ္ဎနေန၊ ပွါးခြင်းဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။) ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဓမ္မာသောကကာလေ၊ ထက်၌။ ကရဝီက-သကုဏော၊ သည်။ သမန္တာ၊ မှ။ အာဒါသဘိတ္တိသု၊ ကြေးမုံကပ်သော နံရံတို့၌။ အတ္တနော၊ ၏။ ဆာယံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ တို့၌။ ကရဝီကသညီ၊ ကရဝိတ်ငှက်ဖော်ရှိ၏ဟု အမှတ်သညာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ မဓုရံ၊ သာယာစွာသော။ ဂိရံ၊ အသံကို။ နိစ္ဆာရေသိ ယထေဝ၊ ကျူးရင့်သကဲ့သို့လျှင်။ ဧဝံ၊ တူ။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ အဋ္ဌိကသညာယ၊ ကို။ လာဘိတ္တာ၊ အလွန်အကဲရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ တို့၌။ဥပဋ္ဌိတံ၊ အာရုံမူလေတိုင်း ဖွေးဖွေးထင်သော။ နိမိတ္တံ၊ အဋ္ဌိကပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလာပိ ပထဝီ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော မြေအပြင်သည်လည်း။ အဋ္ဌိကဘရိတာ-တိ၊ အရိုးစုသာပြည့်လတ်၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ အောက်မေ့တော်မူ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပဋ္ဌာနာကာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ မပွါးစေအပ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အသုဘဏ္ဍာနနံ၊ တို့၏။ ယာ အပ္ပမာဏာရမ္မဏတာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သာ အပ္ပမာဏာရမ္မဏတာ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်ခဲ့၏။ ဣတိ စေ၊ ဤသို့စုဒ်ထုတ်ငြားအံ့။ သာ စ အပ္ပမာဏာရမ္မဏတာ၊ သည်လည်း။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဣတိ၊ ဤသို့သောဓနာမူရာ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ ကေစ္စော၊ သည်။ မဟန္တေ၊ တကောင်လုံးဖြစ်၍ ကြီးပြန့်သော၊ ဝါ၊ အကောင်အထည်ကြီးမားသော။ ဥဒ္ဓုမာတကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အဋ္ဌိကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ကေစ္စော၊ သည်။ အပ္ပကေ၊ အကောင်တစိတ်သာဖြစ်၍ ငယ်သော၊ ဝါ၊ ခုဒ္ဒကသရီရဒါရကသရီရဖြစ်၍ ငယ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အဋ္ဌိကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤအကြီးအငယ် ထူးသောအကြောင်းဖြင့်။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သူအား။ ပရိတ္တာရမ္မဏံ၊ ကျဉ်းသောအာရုံရှိသော။ ဈာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကစ္စဿ၊ အား။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏံ၊ ကျယ်သောအာရုံရှိသော။ ဈာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဝါ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ တံ-အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေ၊ ပွါးစေခြင်း၌။ အာဒီနဝံ၊ ကုဏပရာသိ-ယေဝ ဝဍ္ဎတိ၊ န စ ကောစိ အာနိသံသော ဟုဟောခဲ့ပြီးသော အပြစ်ကို။ အပဿန္တော ဝါ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကိုမမြင် ဆင်ကန်းတောတိုး ပွါးစေသော ယောဂီကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏန္တိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ အာဒီနဝကိုမမြင်သသူကိုရည်၍ ဟောတော်မူသော်လည်း။ အာနိသံသာ-ဘာဝါ၊ အာနိသင်တစိ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ၊ မပွါး စေအပ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗာ၊ ၏။

[၁၀၉] စ၊ ဆက်။ တောနိ၊ ဤအသုဘတို့ကို။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ ယထာ၊ ကုန်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သေသာနိပိ၊ ကြွင်းသောအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်တို့ကိုလည်း။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ၊ မပွါးစေအပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ အသင့်အလျော်အားဖြင့် ဖော်ပြချဲ့ဆိုအံ့။ တေသု၊ ထိုအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်တို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။

အာနာပါနနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎယတော၊ ပွါးစေသောယောဂီအား။ ဝါတရာ-
သိယေဝ၊ လေအစုသည်သာလျှင်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွါးတုံခဲ့။ ဩကာသေန၊ နာသိ-
ကဂ္ဂမုခနိမိတ္တစသောအရပ်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နဥ္စ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်လည်းဖြစ်ခဲ့။
ဣတိ၊ သို့။ သာဒီနဝတ္တာ စ၊ အပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဩကာ-
သေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ စ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။
န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ သတ္တာရမ္မဏာ၊ သတ္တဝါပညတ်
လျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ ဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ တို့၏။
နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎယတော၊ ပွါးစေသောယောဂီအား။ သတ္တရာသိယေဝ၊
သတ္တဝါအစုသည်သာလျှင်။ ဝဍ္ဎေယျ၊ ပွါးရာ၏။ တေန-သတ္တရာသိဝဍ္ဎနေန၊
ဖြင့်။ န စ အတ္ထော အတ္ထိ၊ ပထဝီကသိဏစသည်ကို ပွါးစေခြင်း၌ကဲ့သို့ တစိုး
တစိ အကျိုးရှိသည်လည်းမဟုတ်ခဲ့။ တသ္မာ၊ ထို(သို့တစိုးတစိ အကျိုးမရှိ
သည်၏အဖြစ်)ကြောင့်။ တမ္ပိ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏ အာရုံကိုလည်း။
န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပန၊ ဆက်။ မေတ္တာ။ပ။ ဖရိတွာတိအာဒိ၊ သော။
ယံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ တံ-ဝစနံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဟဝသေနေဝ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်
သေးသော ဘာဝနာ၏ အာရုံကိုသိမ်းဆည်းသောအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊
၏။ (န နိမိတ္တဝဍ္ဎနဝသေန ကန့်) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧကာဝါသဒွိအာ-
ဝါသာဒိနာ၊ တခုသော ကျောင်းတိုက်၌နေသော ပုဂ္ဂိုလ်, နှစ်ခုသော
ကျောင်းတိုက်၌နေသော ပုဂ္ဂိုလ်စသော။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်ဖြင့်။ ဧကိ-
ဿာ ဒိသာယ၊ တခုသောအရပ်၌။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
သိမ်းဆည်း၍။ ဘာဝေန္တော၊ ပွါးစေသောသူကို။ ဧကံ ဒိသံ ဖရိတွာတိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေန္တော၊ ကို။ ဧကံ ဒိသံ ဖရိတွာတိ၊
ဟူ၍။ န ဝုဍ္ဎတ္တာ၊ အပ်။ ဧတ္ထ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနာ၌။ ယံ၊ အကြင်ပဋိ-
ဘာဂနိမိတ်ကို။ အယံ-ယောဂီ၊ သည်။ ဝဍ္ဎေယျ၊ ရာ၏။ တံ-တာဒိသံ၊ ထိုသို့
ပွါးစေရာသောသဘောရှိသော။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ န စ
အတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်းဖြစ်ခဲ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနာ၌။ ပရိတ္တအပ္ပ-
မာဏာရမ္မဏတာပိ၊ ကိုလည်း။ ပရိဂ္ဂဟဝသေနေဝ၊ တယောက်နှစ်ယောက်
သော သတ္တဝါကိုသိမ်းဆည်းခြင်း,အများသတ္တဝါကိုသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်သာ
လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အာရုပ္ပါရမ္မဏေသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ အာကာသံ၊ ကို။
ကသိဏုဂ္ဃါဋိမတ္တာ၊ ကသိုဏ်းကိုခွါခြင်းဖြင့် ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိ၊ စွ။ တံ၊ ထိုအာကာသကို။ ကသိဏာပဂမဝသေနေဝ၊

ကသိုဏ်း၏ ကင်းကွာခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုကွာလေသော ကသိုဏ်းထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ ဝဍ္ဎယတော၊ သူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်ကို။ သဘာဝဓမ္မတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိ၊ စွ။ သဘာဝဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းခဲ့။ ဝိညာဏာပဂမော၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်၏ကင်းခြင်း နတ္ထိဘောပညတ်ကို။ ဝိညာဏဿ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်၏။ အဘာဝမတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗော၊ အပ်။ နေဝသညာနာသညာယတနာရမ္မဏံ၊ ကို။ သဘာဝဓမ္မတ္တာယေဝ၊ ကြောင့်ပင်လျှင်။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ သေသာနိ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအာဒီနိ ဒသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ အနိမိတ္တတ္တာ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် မဟုတ်သောကြောင့်။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ဟိ၊ စွ။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ နာမ၊ ပွါးစေအပ်သည်မည်သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအာဒီနဥ္စ၊ တို့၏လည်း။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိစသည်တို့၏ အာရုံကို။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဍ္ဎနာဝဍ္ဎနတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အာရမ္မဏတောတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ စတ္တာလီသာယ၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့ငှင်း။ ဒသ အသုဘာ၊ တို့ငှင်း။ အာနာပါနဿတိ၊ ငှင်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါဝီသတိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တာရမ္မဏာနိ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (အာနာပါနဿတိ ဖြင့် သတိ၏အာရုံကိုယူ၊ ကာယဂတာသတိ-၌လည်း ယင်းနည်းတူ) သေသာနိ၊ ဗာဝီသမှ ကြွင်းသောအဋ္ဌာရသကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ န ပဋိဘာဂနိမိတ္တာရမ္မဏာနိ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်မဟုတ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ပါး။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ အနုဿတီသု၊ တို့တွင်။ အာနာပါနဿတိဥ္စ၊ ကိုငှင်း။ ကာယဂတာသတိဥ္စ၊ ကိုငှင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသာ၊ ထားပြီးနှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိယော၊ တို့ငှင်း။ အာဟာရေ၊ ၌။ ပဋိကူလသညာ၊ ငှင်း။ စတု-

ဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ၎င်း။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ၎င်း။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ သဘာဝဓမ္မာရမ္မဏာနိ၊ သဘာဝဓမ္မဖြစ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့၎င်း။ ဒသ အသုဘာ၊ တို့၎င်း။ အာနာပါနဿတိ၊ ၎င်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါဝီသတိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ နိမိတ္တာရမ္မဏာနိ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသာနိ၊ ဆိုပြီး သုံးဆယ့်လေးပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ ဆ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး, အာကာသာနဉ္စာယတန, အာကိဉ္စညာယတနဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ နဝတ္တဗ္ဗာရမ္မဏာနိ၊ သဘာဝဟူ၍လည်း မဟောအပ်, နိမိတ်ဟူ၍လည်း မဟောအပ်ကုန်သော အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ပါး။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်း၎င်း။ လောဟိတကံ၊ လောဟိတကကမ္မဋ္ဌာန်း၎င်း။ ပုဠုဝကံ၊ ၎င်း။ အာနာပါနဿတိ၊ ၎င်း။ အာပေါကသိဏံ၊ ၎င်း။ တေဇောကသိဏံ၊ ၎င်း။ ဝါယောကသိဏံ၊ ၎င်း။ အာလောကကသိဏေ၊ ၌။ သူရိယာဒီနံ၊ နေစသည်တို့၏။ ယဉ္စ ဩဘာသမဏ္ဍလာရမ္မဏံ၊ အကြင် လေသောက်ပြူတင်းပေါက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဝင်လာသော အရောင်ဝန်း၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ စလိတာရမ္မဏာနိ၊ လှုပ်သောအာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တာနိ စ၊ ထိုရှစ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သည်မှ ရှေးအဖို့၌သာ။ စလိတာနိ၊ လှုပ်ကုန်၏[၁]။ ပဋိဘာဂမ္ပန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်ကား။ သန္နိသိန္နမေဝ၊

၁-ညွတ်ကျိုးလုပ်လုပ်၊ မိရုပ်ထင်သော်။ (ရွှေဟင်္သာမင်း-ပျို့)။ နှုတ်ခမ်းဘင့်အုပ်၊ မေးလုပ်လုပ်နှင့်၊ အရုပ်မထင်။ (တံတားဦးတည်-မော်ကွန်း)ဤကဲ့သို့ သဒ္ဒကတ္တားအရာ၌ ဟဆွဲ၍မရေးနှင့်၊ အဝင်အကျွရာကို ဟဆွဲလျှင် ကာရိုက်ဖြစ်သည်။ ဝင်္ဂတို့တွင်ကား ကျသည်-ကျက်သည်စသည်ကားသဒ္ဒ၊ ချသည်-ချက်သည် စသည်ကား အရာအားလျော်စွာ ကာရိုက်သော်၎င်း တကြောင်းကြောင်း ဖြစ်မြဲမှတ်။ မြန်မာတို့ အတတ်ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကား ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ၌ မှာထားသော စကားပေတည်း။ ထိုစကားသည် လှဲသည်-လဲသည်၊ လှန်သည်-လန်သည်၊ လှွင့်သည်-လွင့်သည်၊ လွှတ်သည်-လွတ်သည် ဤသို့စသော စကားတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် သင့်လျော်သကဲ့သို့ ရှိပေ၏၊ သို့သော်လည်း ယခုခေတ်၌ သကမ္မကအရာ, အကမ္မကအရာ ၂-မျိုးစလုံးမှာပင် "သစ်ကိုင်းကို ဆွဲ၍ လှုပ်သည်-မြေလျှင်လှုပ်သည်" ဤသို့စသည်ဖြင့် ဟဆိုးနှင့်သာ ရေးသား ပြောဆိုလေ့

မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊ ရှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ နစလိတာ-ရမ္မဏာနိ၊ မလှုပ်သောအာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာရမ္မဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၁၀] ဘူမိတောတိ၊ ပုဒ်၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ တို့ရင်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ရင်း။ အာဟာရေ၊ ၌။ ပဋိကူလသညာ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဒေဝေသု၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်တို့၌။ နပ္ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန် ၁။

တာနိ ဒွါဒသ၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ရင်း။ အာနာ-ပါနဿတိ စ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေရသ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ နပ္ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်။ ပန၊ အထူး။ အရူပဘဝေ၊ ၌။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညံ၊ တပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ မနုဿေသု၊ လူ့ဘုံတို့၌။ သဗ္ဗာနိပိ၊ လေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘူမိတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဟဏတောတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ (ဝိနိစ္ဆယော-၌စပ်) ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ ဒိဋ္ဌဖုဋ္ဌသုတဂ္ဂဟဏတောပိ၊ မြင်အပ်သော

ရှိကြသောကြောင့်ရင်း ဟထိုးမပါဘဲ "လုပ်သည်"ဟု ရေးသားပြောဆိုလျှင် "အမှုကိစ္စကို လုပ်သည်" ဟူသောစကားနှင့် ရောရှက် ရှုပ်ထွေးရာသောကြောင့်ရင်း စလိတာရမ္မဏာနိ၊ လုပ်သောအာရုံတို့သည်။ စလိတာနိ၊ လုပ်ကုန်၏- ဤသို့ စသည်ဖြင့် မူရင်းမှ ဟထိုးမပါဘဲ ရှိသော လှုပ်ရှားဟောပုဒ်များကို ဟထိုးနှင့် ပြင်လိုက်ပါသည်။ နောက်နောက်၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ပါလေ။ (ဆ-သံ-သော)

၁-ဤစကားကိုကား စာတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာစသောဘုံ၌ ရှိသော နတ်တိကို ရည်၍ဆိုသတည်း၊ စာတုမဟာရာဇ်အဝင် ဘူမဿိတ ဝိနိပါတိက နတ်တို့၌ ရကောင်းသည် သာတည်း။ (ပြည်)

ဝတ္ထု, တွေ့အပ်သောဝတ္ထု, ကြားအပ်သောဝတ္ထုဖြင့် ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုလေးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သေသာ၊ ဝါယောကသိုဏ်းမှကြွင်းကုန်သော။ နဝ၊ ကုန်သော။ ကသိဏာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ တို့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကူနဝီသတိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ (မြင်အပ်သည့်အတိုင်း မနေ့ာတပ်တပ်ထင်အောင်) မှတ်အပ်ကုန်၏။ (မြင်သည့်အတိုင်း ဖြစ်စေအပ်သော ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ရှိကုန်၏ ဟူလို) ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်မထင်မီ ရှေးအဖို့၌။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဩလောကေတွာ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍ ကြည့်၍၊ ဝါ၊ အဖန်ဖန်ကြည့်၍။ နေသံ၊ ထိုတဆယ့်ကိုးပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ (မြင်သည့်အတိုင်းထင်အောင် မနေ့ာဒွါရဖြင့်) မှတ်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ကာယဂတာသတိယံ၊ ၌။ တစပဉ္စကံ၊ တစ-ပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသံ၊ တစပဉ္စကမှကြွင်းသော ဝက္ကပဉ္စကစသည်ကို။ သုတေန၊ ကြားအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တဿာ၊ ထိုကာယဂတာသတိ၏။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌသုတေန၊ မြင်အပ်သောဝတ္ထု, ကြားအပ်သောဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ဖုဋ္ဌေန၊ တွေ့အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါယော-ကသိဏံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌဖုဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသာနိ၊ ဆိုပြီး နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ သုတေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ စ၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရော၊ ရင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ၊ တို့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဉ္စ၊ ကုန်သော။) ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ အာဒိကမ္မိကေန၊ လက်ဦးအစ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ (ဘာဝနာကို စ၍ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်) မယူအပ် မဖြစ်စေအပ်ကုန်။ သေသာနိ၊ ယင်းငါးပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ ပဉ္စတိံသ၊ သုံးဆဲ့ငါးပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ အာဒိကမ္မိကေန၊ သည်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊

ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဇေ၀ံ၊ သို့။ ဂဟဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပစ္စယတောတိ၊ ပုဒ်၏။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဣမေသု ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ အာကာသကသိဏံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သေသာ၊ ကုန်သော။ နဝ ကသိဏာ၊ တို့သည်။ အာရုပ္ပါနံ၊ အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒသ ကသိဏာ၊ တို့သည်။ အဘိညာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ အောက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ စတုတ္ထဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟေဋ္ဌိမံ ဟေဋ္ဌိမံ၊ သော။ အာရုပ္ပံ၊ သည်။ ဥပရိမဿ ဥပရိမဿ၊ သော။ အာရုပ္ပဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ သည်။ နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း။ သုခဝိဟာရဝိပဿနာဘဝသမ္ပတ္တီနံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း ဝိပဿနာရှုခြင်း ဘဝသမ္ပတ္တိတို့၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဇေ၀ံ၊ သို့။ ပစ္စယတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

စရိယာနုကူလတောတိ၊ ပုဒ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ စရိယာနံ၊ တို့အား။ အနုကူလတောပိ၊ လျော်သောအားဖြင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အသုဘာ၊ တို့၎င်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကာဒသ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ရာဂစရိတဿ၊ ရာဂပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုကူလာနိ၊ လျော်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ တို့၎င်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏာနိ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ အနုကူလာနိ၊ ကုန်၏။ မောဟစရိတဿ၊ အား၎င်း။ ဝိတက္ကစရိတဿ စ၊ အား၎င်း။ (အနုဿတိသု၊ တို့တွင်။) ဧကံ၊ သော။ အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အနုကူလံ၊ လျော်၏။

သဒ္ဓါစရိတဿ၊ အား။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ ဆ၊ ကုန်သော။ အနုဿတိယော၊ တို့သည်။ အနုကူလာ၊ လျော်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိစရိတဿ၊ အား။ မရဏဿတိ၊ ၎င်း။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ၎င်း။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနံ၊ ၎င်း။ အာဟာရေပဋိကူလသညာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ အနုကူလာနိ၊ ကုန်၏။ သေသကသိဏာနိ၊ လေးပါးသော ဝဏ္ဏကသိုဏ်းမှ ကြွင်းကုန်သော ခြောက်ပါးသော ကသိုဏ်းတို့သည်၎င်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာရုပ္ပါ စ၊ တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗစရိတာနံ၊ တို့အား။ အနုကူလာနိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ ကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ပရိတ္တံ၊ အိုးဖုံးစလောင်းကြီးမျှ စကောငယ်မျှ ဖြစ်၍ ငယ်သောကသိုဏ်းသည်။ ဝိတက္ကစရိတဿ၊ အား။ အနုကူလံ၊ ၏။ အပ္ပမာဏံ၊ ထိုထက် အလွန်ကောက်နယ်တလင်းခန့် စသည် ကြီးကျယ်သော ကသိုဏ်းသည်။ မောဟစရိတဿ၊ အား။ အနုကူလံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ [၁၁၁] ဧဝံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ စရိယာနုကူလတော၊ ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့ စကားတရပ် အပြီးတည်း။

စ၊ ဆက်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဥဇုဝိပစ္စနီကဝသေန စ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ အတိသပ္ပါယဝသေန စ၊ အလွန်လျောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ ရာဂါဒီနံ၊ တို့ကို။ အဝိက္ခမ္ဘိကာ၊ မခွါတတ်သော။ သဒ္ဓါဒီနံ ဝါ၊ တို့အားမူလည်း။ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမပြုတတ်သော။ ကုသလဘာဝနာ နာမ၊ ကုသိုလ်ဘာဝနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ မေဃိယသုတ္တေ၊ ၌။ စတ္တာရော။ ပ။ သမုဂ္ဃါတာယာတိ၊ ယဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။

[စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သော တရားတို့ကို။ (ပဉ္စသု ဓမ္မေသု၊ သီလသမ္ပဒါ ကလျာဏမိတ္တတာ သပ္ပါယဓမ္မဿဝန ဝီရိယ ပညာဟူသော ငါးပါးသောတရားတို့၌။ ပတိဋ္ဌာနတော၊ တည်သည်မှ။) ဥတ္တရိ၊ အထက်၌။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ရာဂဿ၊ ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ အသုဘာ၊ တဆဲ့တပါးသော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဗျာပါဒဿ၊ ဒေါသကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မေတ္တာ၊ ကို။

ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝိတက္ကုပစ္ဆေဒါယ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကိုဖြတ်ခြင်းငှါ။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ၏။ အသ္မိမာနသမုဂ္ဃါတာယ၊ (ငါသာလိမ္မာ, ငါသာတတ်, ငါသာမြတ်, ငါသာဖြစ်၏ဟူ၍ စိတ်မြင့်သော အားဖြင့် ထောင်လွှားသော) အသ္မိမာနကို ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းငှါ။ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါးစေအပ်၏။]

ရာဟုလသုတ္တေပိ၊ ၌လည်း။ မေတ္တံ ရာဟုလ ဘာဝနံ ဘာဝေဟီတိ- အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဧကဿဝ၊ တဦးတည်းသာဖြစ်သော အရှင်ရာဟုလာအား။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝစနမတ္တေ၊ (ဤမည်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း သည် ဤမည်သောစရိတ ပုဂ္ဂိုလ်အား အနုကူလဖြစ်၏ဟူ၍ ဤသို့ဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော) စကားမျှ၌။ အဘိနိဝေသံ၊ ဆိုလျှင်ဆိုတိုင်း နှိုင်းချိန်မရှိ ယူမိ ယူရာ မြဲစွာစွဲလမ်းခြင်းကို။ အကတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာ တို့၌။ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့ စကားတရပ်ပြီးသတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေ- တွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနကထာဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

၄၈။ ပန၊ ပါး။ ဂဟေတွာတိ ဣမဿ ပဒဿ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထဒီပနာ၊ အနက်ကိုပြကြောင်းစကားတည်း။ ဧတေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ- နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ (ဥပသင်္ကမိတွာ-၌စပ်) ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ပိယော ဂရု ဘာဝနီယော စသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား ရှိသော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာအားငှင်း။ အာစရိယဿ ဝါ၊ အားငှင်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိယျာတေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယေန ဝ၊ ပြည့်စုံသောအလိုရှိသည်ငှင်း။ သမ္ပန္နာဓိမုတ္တိနာ ဝ၊ လျောက်ပတ်ကောင်းမြတ်သော နှလုံးသွင်းရှိသည်ငှင်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယာစိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုကိုယ်ကိုအပ်နှင်းရာ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား မြတ်စွာ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ တုမှာကံ၊ တို့အား။

ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်လှူပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ အတ္တာ၊ ကို။ နိယျာတေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ အနိယျာတေတွာ၊ ၍။ ပန္တေသု၊ အစွန်းအနားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာ-သနေသု၊ တို့၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသောရဟန်းသည်။ ဘေရဝါရမ္မဏေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သောအာရုံသည်။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ အာဂတေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သန္ထမ္ဘိတုံ၊ တံ့စားခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ တည်တံ့ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ ၍။ ဂါမန္တံ၊ ရွာနီးကျောင်းသို့။ ဩသရိတွာ၊ သက်၍။ ဂိဟီဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အနေသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အနယဗျသနံ၊ အပွါးအစီးကင်းသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နိယျာတိတတ္တဘာဝဿ၊ အပ်နှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိသော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ဘေရဝါရမ္မဏေ၊ သည်။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂတေပိ၊ သော်လည်း။ ဘယံ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အပြစ်မထိ အကျိုးရှိသည်ကိုဆိုအံ့။ ပဏ္ဍိတ၊ သုခမိန်။ တယာ၊ သည်။ ပုရိမမေဝ၊ လက်ဦးမဆွကလျှင်။ အတ္တာ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ နိယျာတိတော နနု၊ အပ်နှင်းပြီးမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ သောမနဿမေဝ၊ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ကာသိကဝတ္ထံ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် ပြေပြစ်သိမ်မွေ့သောအဝတ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ မူသိကာယ ဝါ၊ ကြွက်သည်ရင်း။ ကီဋေဟိ ဝါ၊ ပိုးတို့သည်ရင်း။ ခါဒိတေ၊ ခဲအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ [၁၁၂] ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တံ၊ ထို ကာသိတိုင်းဖြစ်အဝတ်ကို။ အစီဝရကဿ၊ သင်္ကန်းမကုံလုံသော။ ဘိက္ခု-နော၊ အား။ သစေ ဒဒေယျ၊ အကယ်၍ ပူဇော်လှူဒါန်းအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ လှူဒါန်းသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုသင်္ကန်း ရသော ရဟန်းသည်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ ဒိသွာပိ၊ မြင်သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုသင်္ကန်းဒါယကာအား။ သောမနဿမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမေယျ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အာစရိယဿ၊ အား။ နိယျာတေန္တေနာပိ၊ အပ်နှင်းသော ယောဂီသည်လည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်သော် အပြစ်လုစ်ဖေ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အနိယျာတိတတ္တဘာဝေါ၊ မအပ်နှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိသသူသည်။ အတဇ္ဇနီယော၊ မကြိမ်းမောင်းအပ်သည်၊ ဝါ၊ အကြိမ်းအမောင်းမခံသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗစော ဝါ၊ ဆိုဆုံးမခက်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနောဝါဒကရော၊ အဆုံးအမကို မလိုက်နာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေန ကာမံဂမော ဝါ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့ သွားသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာစရိယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာဝ၊ မပန်မူ၍သာလျှင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသွားလိုရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ ထွက်သွားတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုဆုံးမမနာ အာဏာမလိုက် ကြိုက်ရာရာသွားသသူကို။ အာစရိယော၊ သည်။ အာမိသေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဓမ္မေန ဝါ၊ ဩဝါဒါနုသာသနီဓမ္မဖြင့်ရင်း။ န သင်္ဂဏှာတိ၊ မသင်္ဂြိုဟ်မသိမ်းပိုက်။ ဂူဠှံ ဂန္ထံ၊ (သစ္စာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ခါတ် အာယတန စသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော) လျှို့ဝှက်နက်နဲ ခက်ခဲသော ကျမ်းဂန်ကို။ န သိက္ခာပေတိ၊ မသင်စေ။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ ဣမံ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ အလဘန္တော၊ မရသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ သာသနေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ နစိရဿေဝ၊ မမြင့်မီလျှင်။ ဒုဿီလျံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဂိဟိဘာဝံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ပန၊ နှင်းအပ်သောအကျိုးကို ဆိုအံ့။ နိယျာတိတတ္တဘာဝေါ၊ ဆရာအားနှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိသသူသည်။ အတဇ္ဇနီယော၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယေန ကာမံဂမော၊ ကြိုက်ရာရာမပန်မကြား သွားတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်။ အာစရိယာယတ္တဝုတ္တိယေဝ၊ ဆရာနှင့်စပ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ (ဆရာအားနှင်းအပ်သော အတ္တဘောရှိ၍ အမိသဖွယ် ဆရာဝယ်ကပ်လျက် အပ်မအပ် ဆိုလွယ်သော) ထိုသူသည်။ အာစရိယတော၊ မှ။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ လဘန္တော၊ ၍။ သာသနေ၊ ၌။ ဝုဍ္ဎိံ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ အမြစ်သက်ရောက်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ စည်ပင်ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿတ္ထေရဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကာ ဝိယ၊ တပည့်သုံးဦးတို့ကဲ့သို့တည်း။

ထေရဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဂမံသု ကိရ၊ နည်းခံလာကုန်သတတ်။ တေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ (သတပေါရိသေ၊ အသူတရာနက်သော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌။ ပတနေန၊ ခုန်ဆင်းသဖြင့်။) တုမှာကံ၊ တို့၏။ အတ္တဘာဝ- အတ္ထော၊ တစိုးတစိသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေနစိ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ သတပေါရိသေ၊ သော။ ပပါတေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ခုန်ဆင်းခြင်းငှါ။ ဥဿဟေယျံ၊ ဝံ့ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယရဟန်းသည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ (မနုဿကက္ကေန၊ လူမှုန့်ဖြင့်။) တုမှာကံ၊ တို့၏။ အတ္တဘာဝ-အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေနစိ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အတ္တဘာဝံ၊ ကို။ ပဏှိတော၊ ဖနှောင့်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပါသာဏပိဋ္ဌေ၊ ကျောက်ပျဉ်၌။ ဃံသေန္တော၊ ဆေးမြစ်ကြိး သွေး သွေး၍။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ခေပေတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ။ ဥဿ- ဟေယျံ၊ ဝံ့ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတိယော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ (မမ၊ ၏။ အဿာသပဿာသနိရုန္ဓနေန၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ပိတ်သဖြင့်။) တုမှာကံ၊ တို့၏။ အတ္တဘာဝ-အတ္ထော၊ တစိုး တစိ ရောဂါပျောက်ခြင်း စသောအကျိုးသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ကေနစိ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အဿာသပဿာသေ၊ တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိတွာ၊ ပိတ်၍။ ကာလံကိရိယံ၊ သေခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဥဿဟေယျံ၊ ဝံ့ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဘဗ္ဗာ၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ချည်းပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ-ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုပိဏ္ဍ- ပါတိကတိဿမထေရ်၏။ ဩဝါဒေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ ကား။ အတ္တ- နိယျာတနေ၊ ၌။ အာနိသံသော၊ တည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဿ ဝါ။ပ။ နိယျာတေတွာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၄၉။ ပန၊ ပါး။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယေန သမ္ပန္နာဓိမုတ္တိနာ စ ဟုတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ အလောဘာဒီနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။

ဆဟာကာရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယေန၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယော၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယ ရှိသသူသည်။ တိဿန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗောဓီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါး ပါးသော ဗောဓိသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ ဆ အဇ္ဈာ-သယာ။ ပ။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဆ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈာသယာ၊ တို့သည်။ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိထိုက်ကုန်သော အလောင်းသုံးပါးတို့အား၊ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းကုန်သော အလောင်းသုံးပါးတို့အား။ ဗောဓိပရိပါကာယ၊ ဗောဓိမည်သော မဂ်ဉာဏ်၏ ရင့်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ အလောဘဇ္ဈာသယာ စ၊ မတပ်မမက် မောလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည် လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လောဘေ၊ လောဘ၌။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ရှုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ [၁၁၃] ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ အဒေါသဇ္ဈာသယာ စ၊ အမျက်မထွက်လိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသေ၊ ဒေါသ၌။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ဟုရှုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ အမောဟဇ္ဈာသယာ စ၊ မတွေ့မဝေလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မောဟေ၊ မောဟ၌။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယာ စ၊ ရဟန်းပြုလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း၊ ဝါ၊ ရဟန်း အဖြစ်သို့ ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းသော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဃရာဝါသေ၊ ၌။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဝိဝေကဇ္ဈာသယာ စ၊ တဒင်္ဂဝိဝေက, ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေက,ကာယဝိဝေက,စိတ္တဝိဝေကသို့ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းသော အခြင်း အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သင်္ဂဏိကာယ၊ အခြွေအရံဟူသောအပေါင်း, ကိလေသာဟူသော အဖက် နှင့်နှီးနှောပေါင်းဖက်ခြင်း၌။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊

ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ နိဿရဏဇ္ဈာသယာ စ၊ ခပ်သိမ်းသော သခါရတို့မှ ထွက်မြောက်လွတ်ကင်းသော (နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်တောင့်တသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော) အဇ္ဈာသယရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗဘဝဂတီသု၊ အလုံးစုံသောဘဝ, ဂတိတို့၌။ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။]

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိအနာဂါမိခီဏာသဝပစ္စေကဗုဒ္ဓသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသောတာပန်။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတို့သည်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော အလုဗ္ဘနအစရှိသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ အတ္တနာ အတ္တနာ၊ သည်။ ပတ္တဗ္ဗဝိသေသံ၊ ရောက်အပ်သောတရားအထူးသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယေန၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယ ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ (ယဒတ္ထံ၊ အကြင်သမာဓိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဘာဝနာနုယောဂေါ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း။ ယဒတ္ထာ၊ အကြင်သမာဓိနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။) တဒဓိမုတ္တတာယ၊ ထိုသမာဓိနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသို့ ညွတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိမုတ္တိသမ္ပန္နေန၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း နှလုံးညွတ်ခြင်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သမာဓာဓိမုတ္တေန၊ သမာဓိသို့ညွတ်သည်။ သမာဓိဂရုကေန၊ သမာဓိကိုအလေးပြုသည်။ သမာဓိပဗ္ဘာရေန၊ သမာဓိသို့ရှိုင်းသည်။ နိဗ္ဗာနာဓိမုတ္တေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်။ နိဗ္ဗာနဂရုကေန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလေးပြုသည်။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၅၀။ ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ သမ္ပန္နဇ္ဈာသယာဓိမုတ္တိနော၊ ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အဇ္ဈာသယ, ပြည့်စုံလျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း, နှလုံးညွတ်ခြင်း

ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ယာစတော၊ တောင်းသော။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ (စရိယာ-၌စပ်) စေတောပရိယညာဏလာဘိနာ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်ကိုရသော။ အာစရိယေန၊ သည်။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ စရိယာ၊ စရိုက်တို့ကို။ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ´ ကုန်၏။ ဣတရေန၊ စေတောပရိယညာဏလာဘိမှ တပါးသော ဆရာသည်။ တွံ၊ အရှင်သည်။ ကိံ စရိတော၊ အဘယ်စရိုက်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ကေ ဝါ ဓမ္မာ၊ အဘယ် တရားတို့သည်မူလည်း။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမုဒါစရန္တိ၊ မပြတ်ဖြစ်ကုန် သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကိံ ဝါ၊ အဘယ်ကိုမူလည်း။ မနသိကရောတော၊ သော။ တေ၊ အား။ ဖာသု၊ စိတ်တည်ကြည်သဖြင့် ချမ်းမြေ့သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကတရသ္မိံ ဝါ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ အဘယ် ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မူလည်း။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ နမတိ၊ ညွတ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ နယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ စရိယာ။ တို့ကို။ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ (စရိယာ၊ တို့ကို။) ဉတွာ၊ ၍။ စရိယာနုကူလံ၊ စရိုက်အား လျော်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်၏။

စ၊ ဆက်။ ကထေန္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟောသောဆရာသည်။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာ-နဿ၊ ယူဘူးလေ့လာဘူးသောသူအား။ ဧကံ ဒွေ နိသဇ္ဇာနိ၊ တကြိမ် နှစ်ကြိမ် စရိုနွေးနွေးရှိရုံ ထိုင်ခြင်း ဣရိယာပုထ်တို့ပတ်လုံး။ သဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ မိမိမျက်မှောက်တွင်ပြုစေ၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသောတပည့်အား။ အာဂတာဂတက္ခဏေ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းသောခဏ၌။ ပဝတ္တိံ၊ စိတ်ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို။ (သုတွာ၊ ၍။) ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ အညတြ၊ သို့။ ဂန္တုကာ-မဿ၊ သွားလိုသောတပည့်အား။ နာတိသံခိတ္တံ၊ မကျဉ်းလွန်း။ နာတိ-ဝိတ္ထာရိကံ၊ မကျယ်လွန်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဟောအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ ပဌဝီကသိဏံ၊ ပထဝီ ကသိဏကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တာဝ၊ စွာ။ ကထေန္တေန၊ ဟောသောဆရာသည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ကသိဏဒေါသာ၊ ကသိုဏ်း၏အပြစ်တို့ရင်း။ ကသိ-

ဏကရဏံ၊ ကသိုဏ်းလုပ်ခြင်းငှာ၊ ကတဿ၊ လုပ်ပြီးသောကသိုဏ်း၏။ ဘာဝနာနယော၊ ပွါးရာသောနည်းငှာ။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်ငှာ။ ဒုဝိဓော၊ သော။ သမာဓိ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာ-သမာဓိငှာ။ သတ္တဝိဓံ၊ သော။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ ငှာ။ ဒသဝိဓံ၊ သော။ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ အပ္ပနာ၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ငှာ။ ဝီရိယသမတာ၊ ဝီရိယနှင့်သမာဓိ သမသည်၏အဖြစ်ငှာ။ အပ္ပနာဝိဓာနံ၊ အပ္ပနာအစီအရင် ငှာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ နဝ အာကာရာ၊ ဤကိုးပါးသောအဖို့ အစိတ်တို့ကို။ ကထေတဗ္ဗာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ သေသကမ္မဋ္ဌာနေသုပိ၊ ပထဝီကသိုဏ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ ကြွင်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌လည်း။ တဿ တဿ၊ ထိုထို ကမ္မဋ္ဌာန်းအား။ အနုရူပံ၊ စွာ။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုကသိုဏ ဒေါသစသောအလုံးစုံသည်။ တေသံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ဘာဝနာဝိဓာ-နေ၊ ပွါးရာသောအစီအရင်၌။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ်အံ့။

ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ (အာစရိယေန၊ သည်။) ကမ္မ-ဋ္ဌာနေ၊ ကို။ ကထိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ တေန ယောဂိနာ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းခံသော ယောဂီသည်။ နိမိတ္တံ၊ မှတ်အပ်သော အဖို့အစိတ် ကို။ ဂဟေတွာ၊ မှတ်သား၍။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏။ နိမိတ္တံ ဂဟေတွာတိ ပဒဿ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်သည်။ ဟေဋ္ဌိမပဒံ၊ အောက်ဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်သည်။ ဥပရိမပဒံ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ထိုပုဒ် ၏။ [၁၁၄] အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ အဿ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ဩပမ္မံ၊ ဥပမာတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တံ တံ အာကာရံ၊ ပဒ, ပဒတ္ထ, အဓိပ္ပါယ, ဩပမ္မစသော ထိုထိုအဖို့အစိတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်မှတ်သား၍။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မြဲစွာထင်သော သတိရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ပဒ,ပဒတ္ထ,အဓိပ္ပါယ,ဩပမ္မအစရှိသော ထိုထို အဖို့အစိတ်ဟူသော မှတ်အပ် သောနိမိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ စေ့စေ့စပ်စပ်မှတ်သားစွဲယူ၍။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ သုဏန္တေန၊ နာသောယောဂီသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို၊ ဝါ၊ သည်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ လုံမစေ့က် သင်အပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ လုံမ စေ့က်သင်အပ်သည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝိသေသာဓိဂမော၊ တရားအထူးကိုရခြင်းသည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ၊ ထိုသို့သောအခြင်းဖြင့် စေ့စေ့စပ်စပ်

ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းမယူ လျော့လျည်းပြုသောသူအား။ ဝိသေသာဓိဂ-မော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤရှေ့ တခန်းအပြီးတည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဂဟေတဗ္ဗာတိ ဣမဿ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထပရိဒီပနာ၊ အနက်ကိုပြကြောင်းစကားတည်း။

ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ။ပ။ ဂဟေတဗ္ဗာတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဣမာနိ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသော နာမ တတိယော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၄-ပထမိကာသိဏာနိဒ္ဒေသ (၁၁၅-၁)

[၁၁၅] ၅၁။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သမာဓိ ။ပ။ ဝိဟာရန္တေနာတိ၊ နဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင် ဥဒ္ဒေသစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တ္တေ-ဝစနေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ အာစရိယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဧကဝိဟာရေ၊ တခုတည်းသောကျောင်း၌။ ဝသတော၊ နေသော။ ယဿ၊ အကြင် ယောဂီအား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ ဘာဝနာအား လျော်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပရိသောဓေန္တေန၊ သုတ်သင်သည် ဖြစ်၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာနေရာကျောင်းတိုက်၌။ ဖာသု၊ သည်။ သစေ န ဟောတိ၊ အံ့။ ဂါဝုတေ ဝါ၊ တဂါဝုတ်ကွာသော အရပ်၌ဒိုင်း။ အဍ္ဍယောဇနေ ဝါ၊ ယူဇနာခွဲကွာသော အရပ်၌ဒိုင်း။ ယောဇနမတ္တေပိ ဝါ၊ တယူဇနာမျှလည်း ကွာသောအရပ်၌ဒိုင်း။ အညော၊ ဆရာနေရာကျောင်းမှတပါးသော။ သပ္ပါယော၊ သော။ ယော-ဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသပ္ပါယဖြစ်ရာ တပါးသောကျောင်း၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဂါဝုတ်စသည်ဝေးကွာ၍ သပ္ပါယဖြစ်ရာကျောင်း၌နေသည်။ သတိ၊ သော်။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျှင်ဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ ၌။ သန္ဒေဟေ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သတိ ဝါ၊ ရှိသော်ဒိုင်း။ သမ္မောသေ၊ မေ့ပျောက်ခြင်းသည်။ ဇာတေ ဝါ၊ ဖြစ်သော်ဒိုင်း။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝိဟာရေ၊ မိမိနေရာကျောင်း၌။ ဝတ္တံ၊ သေနာသနဝတ်စသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေယေဝ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်၏ အဆုံး၌သာလျှင်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ သီတင်းသုံးရာ အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုသွားသောနေ့၌။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အာစရိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ဆရာနေရာကျောင်းမှထွက်ခဲ့၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ အကိလမန္တောယေဝ၊ မပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍

သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂန္တုံ၊ ပြန်လှည့်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတံ့။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်။ ယောဇနပ္ပမာဏေပိ၊ တယူဇနာပမာဏ ရှိသောအရပ်၌သော်လည်း။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ ချမ်းသာရာ အရပ်ကို။ န လဘတိ၊ မရခဲ့အံ့။ တေန၊ ထိုမရသောယောဂီသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ပဒတ္ထအဓိပ္ပါယတ္ထအားဖြင့် ဖြေထွင် ရှင်းလင်းနိုင်ခဲသည်ဖြစ်၍ ထုံးဖွဲ့ရှုပ်ထွေးသောဌာနကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ထွင်မကြွင်း သန့်ရှင်းထင်ရှားအောင်ပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ လွန်စွာသန့်ရှင်းသည်ကို။ အာဝဇ္ဇနပဋိဗဒ္ဓံ၊ (ဆင်ခြင်ကာဖြင့် သန့်ရှင်းစွာ ထင်ပေါ်လာအောင်) အာဝဇ္ဇန်းနှင့်စပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒူရမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သမာဓိဘာဝနာယ၊ သမာဓိကိုပွါးစေခြင်းအား။ အနနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုရူပေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။

အနနုရူပဝိဟာရ

၅၂။ တတ္ထ၊ ထိုအနနုရူပ, အနုရူပနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဋ္ဌာရသန္နံ ဒေါသာနံ၊ ကျောင်း၏အပြစ် တဆဲ့ရှစ်တို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါး သောအပြစ်နှင့်လည်း။ (ပိ-ကျေ၊ ပဂေဝ အနေကေဟီတိ အဓိပ္ပါယော) သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောကျောင်းသည်။ အနနုရူပေါ နာမ၊ မလျောက်ပတ်သောကျောင်းမည်၏။ တတြ၊ ထိုမလျောက်ပတ်သော ကျောင်း၌။ ဣမေ၊ ဤဆိုလတံ့သည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသ ဒေါသာ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော အပြစ်တို့တည်း။ မဟတ္တံ၊ ကြီးလွန်းသောကျောင်း၏ အဖြစ်ငှင်း။ နဝတ္တံ၊ ကျောင်းသစ်၏အဖြစ်ငှင်း။ ဇိဏ္ဏတ္တံ၊ ဆွေးမြည့် သည်၏အဖြစ်ငှင်း။ ပန္ထနိဿိတတ္တံ၊ လမ်းကိုမှီသည်၏အဖြစ်ငှင်း။ သောဏ္ဍီ၊ ကျောက်ကန်ရှိသောကျောင်း၏အဖြစ်ငှင်း။ ပဏ္ဏံ၊ ဟင်းရွက်တောနီးသော ကျောင်း၏ အဖြစ်ငှင်း။ (သောဏ္ဍီတိ သောဏ္ဍိသဟိတော ဝိဟာရော၊ သောဏ္ဍိတ္တံ သောဏ္ဍီ၊ တထာ ပဏ္ဏတ္တိအာဒီသု၊ ဋီကာ) ပုပ္ဖံ၊ ပန်းဥယျာဉ် နီးသောကျောင်း၏အဖြစ်ငှင်း။ ဖလံ၊ သစ်သီးဥယျာဉ်နီးသောကျောင်း၏ အဖြစ်ငှင်း။ ပတ္ထနီယတာ၊ လူတို့သည် တောင့်တချီးမွမ်းအပ်သော ကျောင်း၏အဖြစ်ငှင်း။ နဂရသန္နိဿိတတာ၊ မြို့ရွာကိုမှီသောကျောင်း၏

အဖြစ်ငှါ။ ဒါရုသန္နိဿိတတာ၊ ထင်းတောသစ်တောကို မှီသောကျောင်း၏အဖြစ်ငှါ။ ခေတ္တသန္နိဿိတတာ၊ လယ်တောကိုမှီသော ကျောင်း၏ အဖြစ်ငှါ။ ဝိသဘာဂါနံ၊ သဘောမတူ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထိတာ၊ ရှိသောကျောင်း၏အဖြစ်ငှါ။ ပဋ္ဋနသန္နိဿိတတာ၊ ရေဆိပ်အပြင်ကိုမှီသောကျောင်း၏အဖြစ်ငှါ။ ပစ္စန္တသန္နိဿိတတာ၊ ပစ္စန္တရစ်ကိုမှီသောကျောင်း၏အဖြစ်ငှါ။ ရဇ္ဇသီမသန္နိဿိတတာ၊ တိုင်းပြည်အပိုင်းအခြားနယ်စပ်ကိုမှီသော ကျောင်း၏အဖြစ်ငှါ။ အသပ္ပါယတာ၊ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်း၏အဖြစ်ငှါ။ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အလာဘော၊ မရခြင်းငှါ။ ဣတိ-ဣမေ အဋ္ဌာရသ၊ တို့တည်း။ ဣမေသံ အဋ္ဌာရသန္နံ ဒေါသာနံ၊ ဤကျောင်း၏အပြစ်တဆဲ့ရှစ်တို့တွင်။ အညတရေန ဒေါသေန၊ တပါးပါးသော အပြစ်နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ အနနုရူပေါ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမလျောက်ပတ်သောကျောင်း၌။ န ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်။

ကသ္မာ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ မဟာဝိဟာရေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာဆန္ဒာ၊ အထူးထူးသော ဆန္ဒရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္နိပတန္တိ၊ စုဝေးမိကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆန္ဒကွဲပြားသောရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပဋိဝိရုဒ္ဓတာယ၊ ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္တံ၊ ဗောဓိယင်္ဂဏစသည်တို့၌ ပြုဘွယ်ဝတ်ကို။ န ကရောန္တိ၊ ကုန်။ ဗောဓိယင်္ဂဏာဒီနိ၊ တို့သည်။ အသမ္မဋ္ဌာနေဝ၊ တံမြက်မလှည်းကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကိုငှါ။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကိုငှါ။ အနုပဋ္ဌာပိတံ၊ မတည်ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုဝတ်မပြည့်စုံသောကျောင်း၌။ အယံ - ယောဂီ၊ သည်။ ဂေါစရဂါမေ၊ ၌။ [၁၁၆] ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိဿာမီတိ၊ ဟူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ နိက္ခန္တော၊ သော်။ ဝတ္တံ၊ ဗောဓိယင်္ဂဏစသည်တို့၌ ပြုအပ်သောဝတ်ကို။ အကတံ ဝါ၊ မပြုအပ်သေးသည်ကိုမူလည်း။ သစေ ပဿတိ၊ အံ့။ ရိတ္တံ၊ ရေမရှိအချည်းနှီးသော။ ပါနီယဃဋံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ပဿတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ အနေန - ယောဂိနာ၊ သည်။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါနီယံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ အကရောန္တော၊ ဝတ်မပြုသောရဟန်းသည်။ ဝတ္တဘေဒေ၊ ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကရောန္တဿ၊ ဝတ်ပြုသောရဟန်းအား။ ကာလော၊ သည်။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဆွမ်းခံဝင်သောရဟန်းသည်။ ဘိက္ခာယ၊ လောင်းလှူသောဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတာယ၊ပြီးနှင့်ကုန်နှင့်သည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပဋိသလ္လာနဂတောပိ၊ ကိန်းအောင်းရာသို့ကပ်သော်လည်း။ သာမဏေရဒဟရဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာသဒ္ဒေန၊ ကျည်ကျည်လောင်လောင် တဖောင်ဖောင်ပြောဆိုသော အသံဖြင့်ရင်း။ သံဃကမ္မေဟိ စ၊ သံဃာ့ကံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဝိက္ခိပတိ၊ ပျံ့လွင့်၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်းကြီး၌။ သဗ္ဗံ ဝတ္တံ၊ သည်။ ကတမေဝ၊ ပြုပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အဝသေသာပိ၊ ဝတ်မှကြွင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သံဃဃဋ္ဋနာ၊ ထိခိုက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာဝိဟာ-ရေပိ၊ ကျောင်းကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကျောင်း၌။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။

နဝဝိဟာရေ၊ ကျောင်းသစ်၌။ ဗဟု၊ များစွာ။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကရောန္တံ၊ မပြုသောရဟန်းကို။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည် အလျောက်။ သမဏဓမ္မံ၊ ကို။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ မယံ၊ တို့သည်။ နဝကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပေ၊ ၌။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဇိဏ္ဏဝိဟာရေ၊ ၌။ ဗဟု၊ စွာ။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ အသစ်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ သေနာသန-မတ္တမ္ပိ၊ အိပ်ရာနေရာမျှကိုလည်း။ အပ္ပဋိဇဂ္ဂန္တံ၊ မပြုပြင်သောရဟန်းကို။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ရဟန်းအဖျင်း ပျင်းပျင်းရိရိ ဝတ်မသိဟု ကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်၏။ ပဋိဇဂ္ဂန္တဿ၊ ပြုပြင်သောရဟန်းအား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခဲ့၏။

ပန္ထနိဿိတေ၊ သော။ မဟာပထဝိဟာရေ၊ လမ်းမအနီးရှိသောကျောင်း၌။ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့မစဲ။ အာဂန္တုကာ၊ တို့သည်။ သန္နိပတန္တိ၊

စည်းဝေးကုန်၏။ ဝိကာလေ၊ ၌။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော ဧည့်သည်ရဟန်းတို့အား။ အတ္တနော၊ ၏။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ ၌ရှင်း။ ပါသာဏပိဋ္ဌေ ဝါ၊ ကျောက်ဖျာ၌ရှင်း။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုနဒိဝသေပိ၊ တဖန်နေ့၌လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ ပင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ဩကာသော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ လျော်သည်ကိုဆိုအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင် ကျောင်း၌။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ အာဂန္တုကသမ္ဘာဓော၊ ဉဒဟိုလာသော အာဂန္တုကကြောင့် ကြပ်တည်းခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ၌။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပါသာဏပေါက္ခရဏီ၊ ကျောက်ကန် အနီးရှိသော ကျောင်းသည်။ သောဏ္ဍီ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ပါနီယတ္ထံ၊ ငှါ။ မဟာဇနော၊ သည်။ သမောသရတိ၊ ပျားပန်းခတ်သကဲ့သို့ စည်းဝေး၏။ နဂရဝါသီနံ၊ မြို့တော်နေဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇကုလူပကတ္ထေရာနံ၊ မင်းဆရာ မဟာထေရ်တို့၏။ အန္တေဝါသိကာ၊ တို့သည်။ ရဇနကမ္မတ္ထာယ၊ သက်နိုး ဆိုးခြင်း အမှုအလို့ငှါ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘာဇနဒါရုဒေါဏိကာဒီနိ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာအိုးခွက်, သစ်သားဖြင့်ပြီးသော ဆိုးကျင်း စသည်တို့ကို။ ပုစ္ဆန္တာနံ၊ မေးကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသက်နိုးဆိုးလာသသူတို့အား။ အသုကေ စ ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌ရှင်း။ အသုကေ စ ဌာနေ၊ ၌ရှင်း။ အတ္ထီတိ၊ ရှိလေ၏ဟူ၍။ ဒဿေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗကာလမ္ပိ၊ လည်း။ နိစ္စဗျာဝဋ္ဋော၊ အမြဲကြောင့်ကြစိုက်ရ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ နာနာဝိဓံ၊ သော။ သာကပဏ္ဏံ၊ ဟင်းရွက် တောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ရာ၌။ နိသိန္နဿာပိ၊ နေသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ သာကဟာရိကာ၊ ဟင်းရွက်ခူးကုန်သော မိန်းမတို့သည်။ ဂါယမာနာ၊ သီကုန်လျက်။ ပဏ္ဏံ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ဉစ္စိနန္တိ-ယော၊ ခူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသဘာဂသဒ္ဒသံဃဋ္ဋနေန၊ မာတုဂါမအသံ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနန္တရာယံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ နာနာဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ မာလာဂစ္ဆာ၊ ပန်းချုံတို့သည်။ သုပုပ္ဖိတာ၊ ကောင်းစွာပွင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြာပိ၊ ထိုပန်းဥယျာဉ် ရှိသော ကျောင်း၌လည်း။ တာဒိသောယေဝ၊ ထိုဟင်းရွက်တောကျောင်း၌ ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၁၇] ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ နာနာဝိဓံ၊ သော။ အမ္ဗဇမ္ဗုပန-သာဒိဖလံ၊ သရက် သပြေ ပိန္နဲအစရှိသော သုံးဆောင်ဘွယ်အသီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဖလတ္ထိကာ၊ အသီးကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။ အဒေန္တဿ၊ မပေးသော ရဟန်းအား။ ကုဇ္ဈန္တိ၊ အမျက်ထွက်တတ်ကုန်၏။ ဗလက္ကာရေန ဝါ၊ ဗလက္ကာရအားဖြင့်မူလည်း။ ဂဏှန္တိ၊ အတင်းယူတတ်ကုန်၏။ သာယန္ဟ-သမယေ၊ ၌။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ၌။ စင်္ကမန္တေန၊ စင်္ကြံသွားသောရဟန်း သည်။ တေ၊ ထိုအတင်းဆွတ်ယူကုန်သောသူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဥပါသကာ၊ တို့။ ကိံ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့အတင်းဆွတ်ယူခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယထာရုစိ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝါသာယပိ၊ ထိုကျောင်း၌ မနေရခြင်းငှါလည်း။ ပရက္ကမန္တိ၊ လုံ့လပြု ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ပတ္ထနီယေ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းစသည်ဖြင့် တောင့်တအပ်သော။ လောကသမ္မတေ၊ ရဟန္တာတို့၏နေရာဟူ၍ လူတို့သမုတ်အပ်သော။ ဒက္ခိဏ-ဂိရိဟတ္ထိကုစ္ဆိစေတိယဂိရိစိတ္တလပဗ္ဗတာဒိသေ၊ ဒက္ခိဏဂိရိကျောင်း, ဟတ္ထိ-ကုစ္ဆိကျောင်း, စေတိယဂိရိကျောင်း, စိတ္တလပဗ္ဗတကျောင်းနှင့်တူသော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသောယောဂီကို။ အယံ၊ ဤအရှင်သည်။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဘာဝေတွာ၊ အကြေအညာ များစွာချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်။ ဝန္ဒိတုကာမာ၊ ရှိခိုးလိုကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သမန္တာ၊ မှ။ သြသရန္တိ၊ (စည်ပင်သောင်းသဲ တပွဲတလမ်း) စည်းဝေးကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ စည်းဝေးခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ဖာသု၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ယဿ၊ အကြင်ယောဂီအား။ တံ ဌာနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ တေန၊ သည်။ ဒိဝါ၊ ၌။ အညတြ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ရတ္တိံ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

နဂရသန္နိဿိတေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ (လိုက်) ဝိသဘာဂါရမ္မဏာနိ၊ သဘောမတူသော အာရုံတို့သည်။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကုမ္ဘဒါသိယောပိ၊ ရေခပ်ကျွန်မတို့သည်လည်း။ ဃဋေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိဃံသန္တိယော၊ ထိခိုက်တိုးဝှေ့ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩက္ကမိတွာ၊ လမ်းမှဖဲ၍။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ န ဒေန္တိ၊ ကုန်။ ဣဿရမနုဿာပိ၊ အစိုးရသော လူတို့သည်လည်း။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ၌။ သာဏိံ၊ တင်းတိမ်အရံကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ချ၍။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ဒါရုသန္နိဿယေ၊ သော။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ ထင်းတို့သည်ရှင်း။ ဒဗ္ဗုပကရဏရုက္ခာ စ၊ သည်တိုင်, ထုပ်လျှောက်စသော အိမ်၏အဆောက်အဦးအား လျောက်ပတ်သော သစ်ပင်တို့သည်ရှင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ-တသ္မိံတာဒိသေ၊ သော။ ဒါရုသန္နိဿယေ၊ သစ်တောဝါးတောတို့ကို မှီသောကျောင်း၌။ ကဋ္ဌဟာရိကာ၊ ထင်းခွေမိန်းမတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ သာကပုပ္ဖဟာရိကာ ဝိယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဟင်းရွက်ခူးပန်းခူးမိန်းမတို့ကဲ့သို့။ အဖာသုံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ရုက္ခာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ-ရုက္ခေ၊ တို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဃရာနိ၊ တို့ကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဓာနဃရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ၌။ စင်္ကမန္တော၊ စင်္ကြံသွားသော ယောဂီသည်။ တေ-မနုဿေ၊ ထို သစ်ခုတ်သော သူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဥပါသကာ၊ တို့။ ကိံ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောထ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ယထာရုစိ၊ တိုင်း။ အက္ကောသန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ အဝါသာယပိ၊ ငှါလည်း။ ပရက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ယော-ဝိဟာရော၊ သည်။ ခေတ္တသန္နိဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမန္တာ၊ မှ။ ခေတ္တေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ရံအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရမဇ္ဈေယေဝ၊ ၌လျှင်။ ခလံ၊ ကောက်နယ်တလင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။

ခညံ၊ ကို။ မဒ္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပမုခေသု၊ ကျောင်းဦးတို့၌။ သယန္တိ၊ ကုန်၏။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ အဖာသုံ၊ မချမ်းသာသော အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတြာပိ၊ အကြင် ကျောင်း၌လည်း။ မဟာသံဃဘောဂေါ၊ များစွာသော သံဃာ့ အသုံး အဆောင်ဖြစ်သော လယ်ချောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာရာမိကာ၊ တို့သည်။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ ရုန္ဓန္တိ၊ ငါတို့ ကောက်ကို သင်တို့နွား စားကုန်သည်တကားဟု ပိတ်ဆို့ကုန်၏။ ဥဒက-ဝါရံ၊ လယ်တို့၌ ကောက်တို့အား ပေးသင့်သော ရေအလှည့်ကို။ ပဋိသေ-ဓေန္တိ၊ ကုန်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝီဟိသီသံ၊ ကောက်နှံကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ အာရာမိကာနံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃဿ၊ အား။ ဒဿေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဃရဒွါရံ၊ သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤများစွာသော သံဃာ့ အသုံးအဆောင် လယ်, ချောင်းရှိသောကျောင်းကိုလည်း။ ခေတ္တသန္နိဿိ-တေနေဝ၊ လယ်တောကိုမှီသော ကျောင်းဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်း၍ယူအပ်၏။

ဝိသဘာဂါနံ ပုဂ္ဂလာနံ အတ္ထိတာတိ ဧတ္ထ၊ ဤမာတိကာပုဒ်၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဝိသဘာဂဝေရိ ဘိက္ခူ၊ သဘော မတူသော ရန်သူရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တတ္ထ၊ ၌။) ကလဟံ၊ အချင်းချင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်။ (ဝတ္တာရော ဘဝန္တိ ဠ်စပ်) ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ မာ ကရောထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ (ကမ္မဋ္ဌာနိကေ-န၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။) ဝါရိယမာနာ၊ မြစ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧတေသ ပံသုကူလိကဿ၊ ၏။ အာဂတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာရော၊ ဆို တတ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၁၈] ယောပိ-ဝိဟာရော၊ သည်လည်း။ ဥဒကပဋ္ဋနံ ဝါ၊ မြစ်သမုဒ္ဒရာ ကိုမှီသော ဆိပ်တည်စျေးပွဲကိုရင်း။ ထလပဋ္ဋနံ ဝါ၊ မဟာနဂရ မြို့ကြီးပြည်မ တို့၏ အခွန်ဝဖြစ်ကုန်သော တောအဝစသည်ကိုမှီသော ကြည်းကြောင်း

ဆိပ်တည်ဈေးပွဲကိုရင်း။ နိဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ နာဝါဟိ စ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ သတ္တေဟိ စ၊ လှည်းတို့ဖြင့်ရင်း။ အာဂတမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဩကာသံ၊ တည်းခိုရာအရပ်ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ပါနီယံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ လောဏံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဃဋ္ဋယန္တာ၊ ထိခိုက်ကုန်လျက်။ အဖာသုံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ပစ္စန္တသန္နိဿိတေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါဒီသု၊ တို့၌။ အပ္ပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ရဇ္ဇသီမသန္နိဿိတေ၊ ၌။ ရာဇဘယံ၊ မင်းဘေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့။ တံ ပဒေသံ၊ ကို။ ဧကော၊ တဦးသော။ ရာဇာ၊ သည်။ မယှံ၊ ၏။ ဝသေ၊ အာဏာ၌။ န ဝတ္တတီတိ၊ မတည်ဟူ၍။ ပဟရတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ ဣတရောပိ၊ တဦးသောမင်းသည်လည်း။ မယှံ၊ ၏။ ဝသေ၊ ၌။ န ဝတ္တတီတိ၊ ဟူ၍။ ပဟရတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝါ၊ ထိုမင်းနှစ်ဦးနိုင်ငံတို့တွင်။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကဒါစိ၊ ခါ။ ဣမဿ ရညော၊ ဤမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်ရ၏။ ကဒါစိ၊ ခါ။ ဧတဿ-ရညော၊ ထိုမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ ဝိစရတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့သွားသည်ရှိသော်။ နံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤဦးပြည်းရှင်ယောင်သည်။ စရပုရိ-သော၊ သူလျှိုယောကျ်ားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သော။ (ရာဇပုရိသာ၊ တို့သည်။) အနယဗျသနံ၊ သို့။ ပါပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အသပ္ပါယတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိသဘာဂရူပါဒိအာရမ္မဏသမောသရဏေန ဝါ၊ ဝိသဘာဂရူပါရုံစသော အာရုံတို့၏ စုဝေးပေါင်းဆုံခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ဝါ၊ တို့၏ထိုမှဤမှသွားလာလှည့်လည်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတတာယ ဝါ၊ ဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ အသပ္ပါယတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်သော ကျောင်း၏ မလျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်း။ ဧကော၊ သော။ ထေရော၊ သည်။ အရညေ၊ ၌။ ဝသတိ ကိရ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုတောရထေရ်၏။ ပဏ္ဏသာလဒွါရေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ဧကာ၊ သော။ ယက္ခိနီ၊ သည်။ ဂါယိ၊ သီ၏။ သော၊ သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဒွါရေ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။

စက်မနသီသော၊ စကြံဦး၌။ ဂါယိ၊ ၏။ ထေရော၊ သည်။ စက်မနသိသံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ သတပေါရိသော၊ အသူတရာ နက်သော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးထိပ်၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ဂါယိ၊ (သီချင်းသံဖြင့် ဤသို့လာမူ ကမ်းပါးစောက်သို့ချ၍ စားအံ့ဟု နှလုံးဆိုးဖြင့်) သီ၏။ ထေရော၊ သည်။ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ (ကုဟိံ ယာသိတိ၊ အဘယ်သို့သွားမည် နည်းဟူ၍။ ခန္ဓေ၊ ၌။) နံ၊ ထိုထေရ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယာ၊ သည်။ တုမှာဒိသာ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ တောနေရဟန်းတို့ကို။ ခါဒိတာ၊ စားကုန်ပြီးသည်ကား။ ကော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဒွေ၊ တို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ (ဗဟူ၊ များလှလေကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ကလျာဏမိတ္တာနံ အလာဘောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယတ္ထ-ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌ရှင်း။ (ဝိဟာရသမန္တာ ဝါ၊ ၌ရှင်း။) အာစရိယံ ဝါ၊ ဆရာမူလည်းဖြစ် သော။ အာစရိယသမံ ဝါ၊ ဆရာနှင့်တူမျှသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥပဇ္ဈာယံ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်လည်းဖြစ်သော။ ဥပဇ္ဈာယသမံ ဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် တူမျှသည် လည်းဖြစ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ သော အလာဘော၊ သည်။ မဟာဒေါသောယေဝ၊ အပြစ်ကြီးရောသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-အမိပ္ပါယော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) အဋ္ဌာရသန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒေါသာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေန၊ နှင့်။ သမန္နာ- ဂတော၊ ပြည့်စုံသောကျောင်းကို။ အနနုရူပေါတိ၊ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ မဟာဝါသံ နဝါဝါသံ။ပ။ မဂ္ဂံ သပ္ပဋိဘယံ ယထာတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ၏။

[မဟာဝါသံ၊ ကြီးလွန်းသောကျောင်းရှင်း[၁]။ နဝါဝါသံ၊ အသစ်ဖြစ် သောကျောင်းရှင်း။ ဇရာဝါသဥ္စ၊ ဝါးခြမ်းအမိုး ဆွေးမြည့်ကျိုးသော ကျောင်းရှင်း။ ပန္ထနိံ၊ ခရီးကိုမှီသောကျောင်းရှင်း၊ ဝါ၊ ခရီး၌ဖြစ်စေ

၁-ဌာန-သဒ္ဒါကိုငဲ့၍ နပုံးလိင်နှင့်ဆိုသည်ဟု ဋီကာ၌ ပြ၏၊ ထိုကြောင့် ပြည်ဆရာ တော် ဘုရားကြီး၏ နိသျ၌ "ကြီးလွန်းသောကျောင်းရပ်ရှင်း"စသည်ဖြင့် ရပ်-ပါထည့်၍ ပြန်ထား၏၊ ဤ၌ကား စကားချောစေရန် ရပ်-ကို နုတ်ပယ်ထားသည်။ (ဆ-သံ-သော)

အပ်သောကျောင်းငှင်း။ သောဏ္ဍိဥ္စ၊ ကျောက်ကန်ရှိသောကျောင်းငှင်း။ ပဏ္ဏဥ္စ၊ ဟင်းရွက်တောကိုမှီသော ကျောင်းငှင်း။ ပုပ္ဖဥ္စ၊ ပန်းတောဥယျာဉ်ကို မှီသောကျောင်းငှင်း။ ဖလဥ္စ၊ သစ်သီးတောကိုမှီသောကျောင်းငှင်း။ ပတ္ထိတမေဝ စ၊ လူတို့သည်တောင့်တချီးမွမ်းအပ်သောကျောင်းငှင်း။

နဂရံ၊ မြို့ရွာကိုမှီသောကျောင်းငှင်း။ ဒါရုနာ၊ သစ်တောဝါးတောကို မှီသောကျောင်းနှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ခေတ္တံ၊ လယ်တောကိုမှီသောကျောင်းငှင်း။ ဝိသဘာဂေန၊ ဝိသဘာဂရဟန်းတို့၏ နေရာကျောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဋ္ဋနံ၊ ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း ဆိပ်တည်စျေးပွဲနီးသောကျောင်းငှင်း။ ပစ္စန္တသီမာသပ္ပါယံ၊ ပစ္စန္တရစ်တိုင်းကိုမှီသောကျောင်း, တိုင်းကြပ်ကိုမှီသောကျောင်း, မလျောက်ပတ်သောကျောင်းငှင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ မိတ္တော၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တမ္ပိ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တကို မရရာကျောင်းငှင်း။

အဋ္ဌာရသ၊ ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဉတွာ ဝိညာယ၊ သိလတ်၍။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးရှိသော။ မဂ္ဂံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ အာရကာ၊ စွ။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။]

အနုရူပဝိဟာရ

[၁၁၉] ၅၃။ ပန၊ ပါး။ ဂေါစရဂါမတော၊ မှ။ နာတိဒူရနာစ္စာသန္နတာဒီဟိ၊ မဝေးလွန်းသည်၏အဖြစ်, မနီးလွန်းသည်၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ယော- ဝိဟာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ-ဝိဟာရော၊ သည်။ အနုရူပေါ နာမ၊ ဘာဝနာအား လျောက်ပတ်သောကျောင်းမည်၏။ ဟိ၊ စွ။ ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ ဟောတီတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ-ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သေနာသနံ၊ သည်။ ပဉ္စင်္ဂ- သမန္နာဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ သေနာသနံ၊ သည်။ နာတိဒူရံ၊ မဝေးလွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာစ္စာသန္နံ၊ မနီးလွန်းသည်။ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ၊ သွားခြင်း ပြန်ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်

သည်။ ဒိဝါ၊ ၌။ အပ္ပါကိဏ္ဏံ၊ လူတို့နှင့်မပြွမ်းသည်။ ရတ္တိံ၊ ၌။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ လူသံဆိတ်သည်။ အပ္ပနိဂ္ဃောသံ၊ ကြွေးကြော်သံဆိတ်သည်။ အပ္ပဍံသမက-သဝါတာတပသရီသပသမ္ဖဿံ၊ မှက်, ခြင်, လေ, နေပူ, မြွေ, ကင်း, သန်းတို့၏ ကိုက်ခြင်း ထိပါးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အတွေ့ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ သေနာသနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော ယောဂီအား။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မငြိုငြင်သဖြင့်လျှင်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာ-နပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ပါး။ ခေါ၊ စစ်။ တသ္မိံ သေနာသနေ၊ ၌။ ဗဟုဿုတာ၊ နာခံမှတ်သားအပ်ပြီးသော တရားကျမ်းဂန်များစွာရှိကုန်ထသော။ အာဂ-တာဂမာ၊ နှုတ်သို့ရွရွတက်သော အာဂုံပါဠိရှိကုန်ထသော။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်ထသော။ ဝိနယဓရာ၊ ကုန်ထသော။ မာတိ-ကာဓရာ၊ သုံးပုံမာတိကာကို ဆောင်ကုန်ထသော။ ထေရာ၊ မြဲမြံသော သီလသမာဓိစသော ဂုဏ်ထူးရှိကုန်ထသော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ-ထေရေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဥပသင်္က-မိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ကထံ၊ အသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်ရမည် နည်း။ ဣမဿ၊ ဤပုဒ်၏။ ကော၊ သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ ထိုထိုအရာ၌ ပါဠိကိုမေးစိစစ်၏။ ပရိပဥှတိ၊ အနက်ကိုမေးစစ်စုံစမ်း၏၊ တေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုယောဂီ ရဟန်းအား။ အဝိဝဋ္ဋဉ္စေဝ၊ မပွင့်မလင်းသောပါဠိ၏ အနက်ကိုလည်း။ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်ပြကုန်၏။ အနုတ္တာနီကတဉ္စ၊ ပေါ်အောင်မပြုအပ်သေးသည် ကိုလည်း။ ဥတ္တာနီကရောန္တိ၊ ပေါ်အောင်ပြုကုန်၏။ အနေကဝိဟိတေသု၊ တပါးမကများသော အပြားရှိကုန်သော။ ကင်္ခဋ္ဌာနိယေသု ဓမ္မေသု၊ သံသယဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနပါဠိရပ်တို့၌။ ကင်္ခံ၊ စ၊ တွေးဆယုံမှားကိုလည်း။ ပဋိဝိနောဒေန္တိ၊ ဖျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ သေနာသနံ၊ သည်။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။]

အယံ၊ ကား။ သမာဓိဘာဝနာယ အနနုရူပံ ဝိဟာရံ ပဟာယ အနုရူပေ ဝိဟာရေ ဝိဟရန္တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရော၊ တည်း။

ခုဒ္ဒကပလိဗောဓ

၃၄။ ခုဒ္ဒကပလိဗောဓုပစ္ဆေဒံ ကတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝေ-ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပတိရူပေ၊ သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တေန၊ နေသော ယောဂီသည်။ (ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗာ-စသည်၌စပ်) အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ယေပိ တေ ခုဒ္ဒက-ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥပစ္ဆိန္နိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ ကား။ ဒီဃာနိ၊ ကုန်သော။ ကေသနခလောမာနိ၊ တို့ကို။ ဆိန္ဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဇိဏ္ဏစီဝရေသု၊ တို့၌။ ဒဠီကမ္မံ ဝါ၊ (ပြင်ထပ်ပေးခြင်း, အလျား အနားပတ်တင်ခြင်း, အနံအနား ပတ်တင်ခြင်း စသည်ဖြင့်)မြဲမြံစွာ ထေးဖာခြင်း အမှုကိုရင်း။ တုန္နကမ္မံ ဝါ၊ (ယက်ကန်းသားစုတ်ရာတို့၌) ချုပ်စပ်ခြင်း အမှုကိုရင်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိလိဋ္ဌာနိ ဝါ၊ ညစ်နွမ်းသောသင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ရဇိတဗ္ဗာနိ၊ ဆိုးသအပ် ကုန်၏။ ပတ္တေ၊ ၌။ မလံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပတ္တော၊ ကို။ ပစိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဉ္စပီဌာဒီနိ၊ တို့ကို။ သောဓေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကပလိဗောဓုပစ္ဆေဒံ ကတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရော၊ တည်း။

ဘာဝနာဝိဓာန

၃၅။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗံ ဘာဝနာဝိဓာနံ အပရိဟာပေန္တေန ဘာဝေ-တဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လတ္တံ့။

[၁၂၀] ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဝေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္နခုဒ္ဒက-ပလိဗောဓေန၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ပလိဗောဓငယ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တေန၊ ဆွမ်းသုံး ဆောင်ရာမှ တဖန်နစ်ခဲ့၍။ ဘတ္တသမ္မဒံ၊ ဆွမ်းဆီယစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဆွမ်း သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပယ် ဖျောက်၍။ ပဝိဝိတ္တေ၊ ရဟန်းရှင်လူဆိတ်သော။ ဩကာသေ၊ ၌။ သုခ-နိသိန္နေန၊ (ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ ဥဇုံ ကာယံ ပဏိဓာယ ဟုပြအပ်သော

လက္ခဏာဖြင့်) ချမ်းသာစွာထိုင်၍။ ကတာယ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော။ ပထဝိယာ ဝါ၊ မြေ၌ဒင်း။ အကတာယ၊ မပြုမပြင်သက်သက်သော။ ပထဝိယာ ဝါ၊ ကောက်နယ်တလင်းစသောမြေ၌ဒင်း။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ဂဏှာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပထဝီကသိဏံ ။ပ။ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ (ပေါရာဏအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။) ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် ယူသောယောဂီသည်။ (တနည်း) ပထဝီကသိဏံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဖြစ်သော ပထဝီကသိုဏ်းကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော-ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသော ယောဂီသည်။ ပထဝိယံ၊ ဆိုလတံ့သော ဝိသေသမြေအဝန်း၌။ နိမိတ္တံ၊ ပထဝီနိမိတ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ကတေ ဝါ၊ ဝက္ခမာနဝိဓာနဖြင့် ပြုပြင်အပ်ပြီးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အကတေ ဝါ၊ မပြုပြင်အပ် ပြကတေ့ကောက်နယ်တလင်း စသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သာန္တကေ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်သာဖြစ်သော။ နော အနန္တကေ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသည်ကားမဟုတ်သော။ (သကောဋိယေတိအာဒီနိပိ တယော ဝေဝစနာနိ) သုပ္ပမတ္တေ ဝါ၊ မန်းငယ်ပမာဏ ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သရာဝမတ္တေ ဝါ၊ အိုးစရည်းဖုံးစလောင်းပမာဏ ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ပထဝီမဏ္ဍလေ၊ မြေအဝန်း၌။) နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တံ-ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ကို။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ (ဤကားဋီကာ။ တနည်း) တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ မြဲစွာယူအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သူပဓာရိတံ၊ သတိဖြင့် အဖန်တလဲလဲ မြဲစွာမှတ်အပ်သည်ကို။ (ကတွာ၊ ၍။) ဥပဓာရေတိ၊ မြဲစွာမှတ်၏။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံး၌ထားသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံး၌ထား၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တံ-ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ကို။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သူပဓာရိတံ၊ ကို။ ဥပဓာရေတွာ၊ မြဲစွာမှတ်၍။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံး၌ထား၍။ အဒ္ဒါ၊ မချွတ်။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ မှ။ မုစ္စိဿာမိ၊ လွတ်ရပေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာနိသံသဒဿာဝီ၊ အကျိုးဆက်ကို မြင်လေ့ရှိသည်။ ရတနသညီ၊ အမြတ်ရတနာဟုမှတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ စိတ္တီကာရံ၊ အလေး

အမြတ်ပြုခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ သမ္ပိယာယမာနော၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းအာရုံ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ မြဲစွာဖွဲ့၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်။ပ။ ပဉ္စမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။]

တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ယေန-ယောဂိနာ၊ သည်။ အတီတဘဝေပိ၊ အတိတ်ဘဝ၌လည်း။ သာသနေ ဝါ၊ သာသနာတော်၌သော်ငြင်း။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇာယ ဝါ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်၌သော်ငြင်း။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနာနိ၊ စတုက္ကဈာန်, ပဉ္စကဈာန်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတပုဗ္ဗာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ဘူးကုန်၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုညဝတော၊ ဘာဝနာမယပုညရှိသော။ ဥပနိဿယသမ္ပန္နဿ၊ ထိုသို့သော ဥပနိဿယည်နှင့်ပြည့်စုံသော။ (တဿ၊ ထိုယောဂီအား။) အကတာယ၊ မပြုပြင်အပ်သော။ ပထဝိယာ၊ မြေ၌။ ကသိတဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ထွန်ရာ အရပ်၌ငြင်း။ ခလမဏ္ဍလေ ဝါ၊ ကောက်နယ်တလင်း အဝန်း၌ငြင်း။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် သည်။ မလ္လကတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ သကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသိတဋ္ဌာနံ၊ ထွန်ရာအရပ်ကို။ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သော။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထိုမလ္လကထေရ်အရှင်အား။ တံဌာနပ္ပမာဏမေဝ၊ ထို ကြည့်အပ်သောအရပ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုမလ္လကထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုနိမိတ်ကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ ပဉ္စကဇ္ဈာနာနိ၊ ငါးပါးသောဈာန်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိသော။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ပန၊ ဆက်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အကတာဓိကာရော၊ ပြုဘူးသော အကြောင်းမပါသည်၊ ဝါ၊ ပြုဘူးသော အလေ့ အလာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ သည်။ အာစရိယသန္တိကေ၊ ဆရာ့အထံ၌။ ဥဂ္ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနဝိဓာနံ၊ ယူအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအစီအရင် ကို။ အဝိရာဓေတွာ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍။ (ဝုတ္တဝိဓိနာ ဝေ၊ ဆိုအပ် ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့် သာလျှင်။) စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ကသိ-

ဏာဒေါသေ၊ ကသိုဏ်းအပြစ်တို့ကို။ ပရိဟရန္တေန၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နီလ။ပ။ ဝသေန၊ ညိုသောအဆင်း။ပ။ ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော မြေတို့နှင့် (အသီးအသီးရင်း, တပေါင်းတည်းရင်း) ရောသောအားဖြင့်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပထဝီကသိဏဒေါသာ၊ ပထဝီကသိုဏ်း၏ အပြစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နီလာဒိဝဏ္ဏံ၊ အညိုအစရှိသည် အဆင်းရှိသော။ မတ္တိကံ၊ မြေကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂင်္ဂါဝဟေ၊ သီဟဠ ဒီပဂင်္ဂါမြစ်ရေအယဉ်ဖြင့် ပြတ်ရာကမ်းအရပ်၌။ မတ္တိကာသဒိသာယ၊ မြေနှင့်တူသော။ အရုဏဝဏ္ဏာယ၊ အရုဏ်ရောင်ကဲ့သို့သော။ မတ္တိကာယ၊ မြေဖြင့်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုကသိုဏ်းကိုလည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းတိုက်အလယ်၌။ သာမဏေရာဒီနံ၊ သာမဏေအစရှိသောသူတို့၏။ သဉ္စရဏဋ္ဌာနေ၊ လှည့်ပတ်သွားလာရာ အရပ်၌။ န ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းတိုက် အစွန်း၌။ ပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ဖုံးလွှမ်းလျှို့ဝှက်ရာအရပ်၌။ ပဗ္ဘာရေ ဝါ၊ တောင်ဝှမ်း၌ရင်း။ ပဏ္ဏသာလာယ ဝါ၊ ၌ရင်း၊ သံဟာရိမံ ဝါ၊ ပြောင်းရွှေ့စကောင်းသည်ကိုမူလည်း၊ ဝါ၊ ယူဆောင်၍သွားခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သည်ကိုမူလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြဋ္ဌကံ ဝါ၊ ထိုအရပ်၌သာ အမြဲတည်သော ကသိုဏ်းကိုမူလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသံဟာရိမ, တတြဋ္ဌကကသိုဏ်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ သံဟာရိမံ၊ ကို။ စတူသု ဒဏ္ဍကေသု၊ လေးခုသောအတံတို့၌။ [၁၂၁] ပိလောတိကံ ဝါ၊ ပုဆိုးနွမ်းကိုရင်း။ စမ္မံ ဝါ၊ သားရေကိုရင်း။ ကဋသာရကံ ဝါ၊ ဖျာသပေါ့ကိုရင်း။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဖွဲ့အပ်သော ပုဆိုး,သားရေ,ဖျာသပေါ့၌။ အပနီတတိဏမူလ-သက္ခရကထလိကာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မြက်,သစ်မြစ်,ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းရှိသော။ သုမဒ္ဒိတာယ၊ နပ်နပ်နေှာနှော နယ်ပြီးသော။ မတ္တိကာယ၊ ညက်ညောသောမြေဖြင့်။ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ (သုပ္ပမတ္တေ ဝါ သရာဝမတ္တေ ဝါ ဟူ၍) ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝန်းသောသဏ္ဌာန်ကို။ လိမ္ပေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသံဟာရိမပထဝီကသိုဏ်းဝန်းကို။ ပရိကမ္မကာလေ၊ စတင်၍ ရှုသောကာလ၌၊ ဝါ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို ယူခြင်းဖြင့် ပထဝီပထဝီဟု ပွါးစေသောကာလ၌။ ဘူမိယံ၊ ၌။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်အပ်၏။ တတြဋ္ဌကံ၊

တတြေဋ္ဌက ကသိုဏ်းဝန်းကို။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပဒုမကဏ္ဏိကာကာရေန၊ ပဒုမာ ကြာချပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ခါဏုကေ၊ တံသင်းတို့ကို။ အာကောဋေတွာ၊ စိုက်၍။ ဝလ္လိဟိ၊ နွယ်တို့ဖြင့်။ ဝိနန္ဓိတွာ၊ ရစ်၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သာ မတ္တိကာ၊ အရုဏ်ရောင်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ထိုမြေညက်သည်။ ယဒိ နပ္ပဟောတိ၊ အကယ်၍မလောက်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မလောက်သည် ရှိသော်။ အဓော၊ အောက်၌။ အညံ၊ တပါးသောမြေညက်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အဖို့၌။ သုပရိသောဓိတာယ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်သုတ်သင်အပ်သော။ အရုဏဝဏ္ဏာယ၊ သော။ မတ္တိကာယ၊ ဖြင့်။ ဝိဒတ္ထိစတုရင်္ဂုလဝိတ္ထာရံ၊ အချင်းတထွာ လက်လေးသစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝန်းသောသဏ္ဌာန်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ ဧတဒေဝ ပမာဏံ၊ ဤအချင်းတထွာ လက်လေးသစ်ပမာဏကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သုပ္ပမတ္တံ ဝါ သရာဝမတ္တံ ဝါတိ၊ ဟူ၍။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ သာန္တကေ နော အနန္တကေတိအာဒိ၊ ကို။ အဿ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဝန်း၏။ ပရိစ္ဆေဒတ္ထာယ၊ အပိုင်းအခြား အကျိုးငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၁၆။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပရိစ္ဆေဒအကျိုးငှါ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သော အချင်းတထွာ လက်လေးသစ် ပမာဏကို။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကတွာ၊ ၍။ (တနည်း) ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အချင်းတထွာ လက်လေးသစ် ပမာဏရှိသော ကသိုဏ်းဝန်းကို။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ သဘောမတူသောအဆင်းဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်း ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ရုက္ခပါဏိကာ၊ စန္ဒကူးစသောသစ်လက်ဝါးသည်။ ဝိသ-ဘာဂဝဏ္ဏံ၊ အရုဏ်အဆင်းနှင့် သဘောမတူသောအဆင်းကို။ သမုဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုစန္ဒကူးစသောသစ်လက်ဝါးကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပါသာဏပါဏိကာယ၊ ကျောက်လက်ဝါးဖြင့်။ ဃံသေတွာ၊ တိုက်ပွတ်၍။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဘေရီတလသဒိသံ၊ စည်ကြီးအပြင်နှင့်တူသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုကသိုဏ်းဝန်း ထားရာအရပ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နှတွာ၊ ၍။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ကသိဏ-မဏ္ဍလတော၊ မှ။ အစုတေယျဟတ္ထန္တရေ၊ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်းဖြစ်သော။ ပဒေသေ၊ ၌။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ ဝိဒတ္ထိစတုရင်္ဂုလပါဒကေ၊

တထ္ဝာ လက်လေးသစ်အခြေရှိသော။ သုအတ္တတော၊ နိမ့်မြင့်စောင်းတောင်း မရှိ ကောင်းစွာခင်းအပ်သော။ ပီဌေ၊ အင်းပျဉ်၌၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်နေအပ်၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ တတော၊ ထိုနှစ်တောင့်ထွာထက်။ ဒူရတရေ၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသောယောဂီအား။ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းဝန်းသည်။ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ အာသန္နတရေ၊ နီးလွန်းသောအရပ်၌။ နိသိန္နဿ၊ အား။ ကသိဏဒေါသာ၊ လက်နှောင့်ရာစသော ကသိုဏ်းအပြစ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဥစ္စတရေ၊ မြင့်လွန်းသောအင်းပျဉ်၌။ နိသိန္နေန၊ နေသောယောဂီသည်။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ဩနမိတွာ၊ အောက်သို့ ညွတ်၍။ ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နီစတရေ၊ နိမ့်လွန်းသောအင်းပျဉ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသောယောဂီအား။ (လိုက်) ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ်တို့သည်။ ရုဇ္ဇန္တိ၊ ကျင်နာကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အပ္ပဿာဒါ၊ မသာယာအပ်ကုန်၊ ဝါ၊ သာယာခြင်းကင်းကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ကာမနိဿရဏေ၊ ကာမတို့၏ထွက်ရာထွက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ကာမတို့မှလွတ်ကင်းသော။ သဗ္ဗဒုက္ခသမတိက္ကမုပါယဘူတေ၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခမှ လွန်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နေက္ခမ္မေ၊ ဈာန်၌။ ဇာတာဘိလာသေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃဂုဏာနုဿရဏေန၊ ဘုရား တရား သံဃာတော်ဂုဏ်ကို တလိုလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းဖြင့်။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ ကို။ ဇနယိတွာ၊ ၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ အယံ သာ ပဋိပဒါ၊ ငါအားထုတ်လတ့်သော၌အကျင့်သည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓအရိယသာဝကေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,အရိယာသာဝကတို့သည်။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်သုံးအပ်သော။ နေက္ခမ္မပဋိပဒါ၊ (ဥပစာရနှင့်တကွသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော) နေက္ခမ္မသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပတ္တိယာ၊ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်၌။ သဉ္ဇာတဂါရဝေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ပဝိဝေကသုခရဿ၊ စိတ္တဝိဝေကအစရှိသော ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော သုခဟူသောအရသာ၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်လတ့်။ ဣတိ

သို့။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနယိတွာ၊ ၍။ သမေန အာကာရေန၊ နာတိဥမ္မီလန-နာတိမန္ဒာလောစနဟုဆိုအပ်သော ညီညွတ်သောအာလောစနာကာရဖြင့်။ စက္ခုံနိ၊ တို့ကို။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ဖွင့်၍။ နိမိတ္တံ၊ ပထဝီကသိုဏ်း၌ စက္ခုဖြင့် ယူအပ်သော နိမိတ်ကို။ (မနသာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။) ဂဏှန္တေန၊ မှတ်ယူသည်ဖြစ်၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးအပ်၏။

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိဥမ္မီလယတော၊ လွန်စွာဖွင့်လွန်းသော ရဟန်းအား။ စက္ခု၊ သည်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ မဏ္ဍလဥ္စ၊ ကသိုဏ်းဝန်းသည်လည်း။ အတိဝိဘူတံ၊ အလွန်ထင်လွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ထင်လွန်းသောကြောင့်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်တည့်နိုင်။ အတိမန္ဒံ၊ အလွန်မှေးမှေး။ ဥမ္မီလယတော၊ ဆင်ကြည့်အတု မှိန်းကာရှုသသူအား။ မဏ္ဍလံ၊ ကသိုဏ်းဝန်းသည်။ အဝိဘူတံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ လီနံ၊ တွန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့ကြည့်သော်လည်း။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်တည့်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဝိသမာကာရ-လောစန၌ ဒေါသအပြစ်ရှုပ်မျှ ဖြစ်သောကြောင့်။ အာဒါသတလေ၊ ကြေးမုံအပြင်၌။ မုခနိမိတ္တဒဿိနာ ဝိယ၊ မျက်နှာရိပ်ကိုကြည့်သော လုလင်ပျိုကဲ့သို့။ သမေန၊ ညီညွတ်သော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ စက္ခုံနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ဖွင့်၍။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ဂဏှန္တေန၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်၏။ ဝဏ္ဏော၊ (ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌တည်သော အရုဏ်အဆင်းနှင့် တူသော) အဆင်းကို။ န ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် မကြံမဆင်ခြင်သင့်။ လက္ခဏံ၊ (ထိုကသိုဏ်းဝန်း၌ရှိသော ပထဝီဓာတ်၏) ထဒ္ဓလက္ခဏာကို။ န မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံး၌မထားအပ်။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ [၁၂၂] ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ အမုဉ္စိတွာ၊ မလွှတ်မူ၍။ နိဿယံ သဝဏ္ဏံ၊ အဆင်း၏မှီရာ ပထဝီကသိုဏ်းကို အဆင်းနှင့်တကွ။ ကတွာ၊ ၍[၁]။

၁-နိဿယံ-ကား ပကတိကံ, သဝဏ္ဏံ-ကား ဝိကတိကံ, ကတွာ-ကား ကံနှစ်ပါး၏ ကြိယာ၊ ဤကား နောမတိတည်း။ နိဿယသဝဏ္ဏံဟု သမာသ်ရှိမူ-ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ နိဿယ-သဝဏ္ဏံ၊ မှီရာပထဝီနှင့်တူသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို၊ ဝါ၊ မှီရာ ပထဝီနှင့် ဇာတ်တူကို၊ ဝါ၊ တူသောဇာတ်ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍-ပေး။ (ဆင္ဃသံဂါယနာမူနှင့် သီ-သျာမူတို့၌

ဥဿဒဝသေန၊ ပထဝီဓာတ်၏ ပြောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ သတ္တိအားဖြင့် လွန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဏ္ဏတ္တိဓမ္မေ၊ (သသမ္ဘာရပထဝီ၌ ထင်သော) ပထဝီဟူသော လောကဝေါဟာရပညတ်၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ (ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။) မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပထဝီ၊ မြေ။ မဟီ၊ မြေ။ မေဒိနီ၊ မြေ။ ဘူမိ၊ မြေ။ ဝသုဓာ၊ မြေ။ ဝသုန္ဓရာ၊ မြေ။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ပထဝီနာမေသု၊ မြေ၏အမည်တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်အမည်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ ယံ နာမံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ သညာနုကူလံ၊ ရှေး၌ယူဘူးသော အမှတ်သညာ၏ အစွမ်းဖြင့်လျော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မှတ်ဘူးသည်များသောအားဖြင့်ရင်း, လေ့လာသောအားဖြင့်ရင်း နှုတ်တက်၏ ဟူလို) တံ နာမံ၊ ကိုသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိ စ၊ စင်စင်သော်ကား။ ပထဝီတိ ဧတဒေဝ နာမံ၊ ပထဝီဟူသော ဤအမည်သည်သာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါကဋဝသေနေဝ၊ ထင်ရှားသောအမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကာလေန၊ ရံခါ။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ဖွင့်၍။ ကာလေန၊ ရံခါ။ စက္ခုံ၊ ကို။ နိမီလေတွာ၊ ၍။ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်-နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လုံး။ ကာလသတမ္ပိ၊ ကာလအရာပတ်လုံးရင်း။ ကာလသဟဿမ္ပိ၊ ကာလအထောင်ပတ်လုံးရင်း။ တတော၊ ထိုထက်။ ဘိယျောပိ၊ အလွန်လည်း။ ဧတေနေဝ နယေန၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ဖွင့်တုံမှိတ်တုံ တလုံလဲလဲ နှလုံးစွဲအောင် ခဲ၍ ဆင်ခြင်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဤအတိုင်းပင် နိဿယသဝဏ္ဏံ-ဟု ရှိပါသည်။) သ-ကား သမာန၏ ကာရိယ၊ ဝဏ္ဏ-ကား အာကာရတ္ထ၊ တနည်း ဝဏ္ဏ-ကား ဇာတျတ္ထ။ နိဿယေန သမာနာကာရံ၊ ယန္တိ္ဿိတော သော ဝဏ္ဏော၊ တာယ ပထဝိယာ သမာနဂတိကံ ကတွာ ဝဏ္ဏေန သဟေဝ ပထဝီတိ မနသိကာတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဋီကာ။ နိဿယသဝဏ္ဏံ နိဿယေန သမာနာကာရံ၊ မိမိမှီရာ ပထဝီနှင့် တူသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို။ သော ဝဏ္ဏော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ယန္နိဿိတော၊ အကြင်ပထဝီကိုမှီ၏။ (တံ ဝဏ္ဏံ၊ ကု။) တာယ ပထဝိယာ၊ ထိုမိမိမှီရာ ပထဝီနှင့်။ သမာနဂတိကံ၊ တူသော အလားရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝဏ္ဏေန၊ နှင့်။ သဟေဝ၊ သာလျှင်။ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ဂဏ္ဌိစာတို့၌ ပကာရတပါးဖြင့်လာ၏။ မြိန်စနိုးရာကို စွဲမြဲ၍ မှတ်။ ပဏ္ဍိတဇာတိကေန ပန ပုနပ္ပုနံ ဝိစာရဏံ ကတွာ ယုတ္တတရံ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ဣဒဥ္စ ဒုဗ္ဗိသောဓနီယဋ္ဌာနံ။ (ပြည်)

၅၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဘာဝယတော၊ ပွါးစေသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ယဒါ၊ ၌။ နိမိလေတွာ၊ မှိတ်၍။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်စဉ်။ ဥမ္မီလိတကာလေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ အာပါထံ၊ မနောဒွါရိကဇောဝိညာဉ်အား ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကပ်လာရောက်လာ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဇာတံ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်၏။ ဇာတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ န နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ မနေသင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်၌။ နိသိန္နေန၊ နေလျက်။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ပါဒဓောဝနပပဉ္စပရိဟာရတ္ထံ၊ ခြေဆေးခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော ကြာမြင့်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါ။ အဿ၊ ထိုယောဂီသည်။ ဧကပဋလိကုပါဟနာ စ၊ တလွှာဘိနပ်ကိုရင်း။ (ပရိဿယဝိနောဒနတ္ထံ၊ ဘေးရန်ကိုဖျောက်ဟန့်တားမြစ်ခြင်းငှါ။) ကတ္တရဒဏ္ဍော စ၊ ကိုရင်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ တရုဏော၊ နုသော။ သမာဓိ၊ သည်။ ကေနစိဒေဝ အသပ္ပါယကာရဏေန၊ တခုခုသော မလျောက်ပတ်သော အကြောင်းဖြင့်။ သစေ နဿတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ ပျောက်ခဲ့လတ်သော်။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား အဆိုဦး၍ နေရာလွဲသည်) ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို။ အာရုယှ၊ စီး၍။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုကသိုဏ်းဝန်းရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ နိမိတ္တံ၊ ဖြစ်တိုင်းသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ သုခနိသိန္နေန၊ ချမ်းသာစွာနေလျက်။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ (နိမိတ္တံ၊ ကို။) သမန္နာဟရိတဗ္ဗံ၊ နှလုံးဖြင့်ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သမန္နာဟရိတဗ္ဗံ-သမ္မာ အနု အနု အာဟရိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာဆင့်ကာဆင့်ကာ ဆောင်အပ် ဖြစ်စေအပ်၏။ တက္ကာဟတံ၊ ကြံတတ်သော သမ္မာသင်္ကပ္ပဖြင့် ရှေးရှုခေါက်အပ် ထက်ဝန်းကျင်မှခေါက်အပ်သည်ကို။ ဝိတက္ကာဟတံ၊ အထူးကြံတတ်သော သမ္မာသင်္ကပ္ပဖြင့် ရှေးရှုခေါက်အပ် ထက်ဝန်းကျင်မှ ခေါက်အပ်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောန္တဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အနုက္ကမေန၊ ဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ နီဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တိ၊ ကွာကုန်၏။ ကိလေသာ၊ တို့သည်။ သန္နိသီဒန္တိ၊ ကောင်းစွာနစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ ငြိမ်ဝပ်ကုန်၏။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ သည်။

စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဓိယတိ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာထားအပ်၏။ ပဋိဘာဂ-နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုသို့ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝါ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ပဋိဘာဂ-နိမိတ်နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုရိမဿ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တဿ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၏ရင်း။ ဣမဿ စ၊ ဤပဋိဘာဂနိမိတ်၏ရင်း။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေ၊ ၌။ ကသိဏဒေါသော၊ လက်ချောင်းရာ လက်နှောင့်ရာ လက်ဝါးရာစသော ကသိုဏ်းအပြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ထဝိကတော၊ အိတ်မှ။ နီဟတာ-ဒါသမဏ္ဍလံ ဝိယ၊ ထုတ်အပ်သော ကြေးမုံဝန်းကဲ့သို့ရင်း။ သုဓောတ-သင်္ခထာလံ ဝိယ၊ ကောင်းစွာပွတ်အပ်ပြီးသော ခရုသင်းခွက်ကဲ့သို့ရင်း။ ဝလာဟကန္တရာ၊ တိမ်တိုက်ကြားမှ။ နိက္ခန္တစန္ဒမဏ္ဍလံ ဝိယ၊ ထွက်သော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ရင်း။ မေဃမုခေ၊ တိမ်ညိုဝ၌။ ဗကာ ဝိယ၊ ဥဗျိုင်းတို့ကဲ့သို့ရင်း [၁] ။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ထွင်းဖောက်၍။ နိက္ခန္တမိဝ၊ ထွက်၏သို့။ တတော၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထက်။ သတဂုဏံ၊ အဆအရာ။ သဟဿဂုဏံ၊ အဆအထောင်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်ထင်သော ပဋိ-ဘာဂနိမိတ်သည်လည်း။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိသည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ သဏ္ဌာနဝန္တံ၊ သည်။ န ပန ဟောတိ၊ တည်း။ ဟိ၊ စွ။ တံ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ စက္ခုဝိညေယျံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သိစကောင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသည်။ သမ္မသနုပဂံ၊ (အနိစ္စတာစသောအားဖြင့်) သုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ တိလက္ခ-ဏဗ္ဗာဟတံ၊ ဥပါဒ်စသော လက္ခဏာသုံးပါးအပေါင်းသည် အစဉ်စုဝင်အပ်သည်၊ ဝါ၊ အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာတ္တယဖြင့် မှတ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်းခဲ့။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ တေ၊ ဤပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့စက္ခုဝိညေယျစသည်ဖြစ်၍ အဆင်းသဏ္ဌာန်စသည်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်ခဲ့။ ဟိ၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့၊ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။

၁-ဗလာကာ-ကား ဗျိုင်းအောက် ဗျိုင်းနှမ်းကို ဟောသည်၊ ဗလာကာ ဝိသကဏ္ဍိကာ။ အဘိဓာန်-ဗကာ-ကား ဖြူသောဗျိုင်းကို ဟောသည်၊ ဤ၌ ဗလာကာ-မလို။ (ပြည်)

ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဝေ၊ ဤပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ သမာဓိလာဘိနော၊ ဥပစာရသမာဓိကို ရသောယောဂီအား။ ဥပဋ္ဌာနာကာရမတ္တံ၊ ထင်သော အခြင်းအရာမျှဖြစ်၍။ သညဇံ၊ ဘာဝနာသညာဖြင့် ဖြစ်စေအပ်၏[၁]။ ဣတိ၊ ဤတွင် တရပ်ပြီး၏။

၅၀။ ပန၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ အဿ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၏။ ဥပ္ပန္န-ကာလတော စ၊ ဖြစ်ရာကာလမှသာလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နီဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာနေဝ၊ ခွါအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိလေသာ၊ တဒေကဋ္ဌကိလေသာတို့သည်။ သန္နိသိန္နာဝ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဟိတမေဝ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။

[၁၂၃] ဟိ-သစ္စံ၊ စွ။ သမာဓိ၊ သည်။ ဥပစာရသမာဓိ စ၊ ၎င်း။ အပ္ပနာသမာဓိ စ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒွီဟာကာရေဟိ၊ (ဈာန်တရားတို့၏ ပဋိပက္ခတို့မှ ဝေးသည်၏အဖြစ် ထိရဘာဝသို့ရောက်ခြင်း) ဤနှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဥပစာရ-ဘူမိယံ ဝါ၊ ဥပစာရအခိုက်၌၎င်း။ ပဋိလာဘဘူမိယံ ဝါ၊ ဈာန်ကိုရခြင်း အခိုက်၌၎င်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဓိယတိ၊ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထား အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဥပစာရဘူမိယံ၊ ၌။ နီဝရဏပ္ပဟာနေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဟိတံ၊ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိလာဘဘူမိယံ၊ ၌။ အင်္ဂပါတုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ သမာဓီနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီး ကွဲပြားသည်ကို ပြုကြောင်းဖြစ်သော အထူးတည်း။ ဥပစာရေ၊ ၌။ အင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ထာမဇာတာနိ၊ ဖြစ်သောအစွမ်းရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ အထာမဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သော အစွမ်းရှိသည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒဟရော၊ နုသော။ ကုမာရကော၊

၁-ဘာဝနာသညာဖြင့် မှတ်အပ်ကာမျှ ဟူလို။ (ပြည်) ဤအမှာကို ထောက်လျှင် ဋီကာ၌ သဉ္ဇာတမတ္တံ-အရာတွင် သညာတမတ္တံ-ဟု ရှိသင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

သူငယ်သည်။ ဥက္ခိပိတ္ဘာ၊ ထူမ၍။ ဌပိယမာနေ၊ ထားအပ်လတ်သော်။ (တနည်း) ဌပိယမာနေ၊ ထားအပ်သော။ ဒဟရေ ကုမာရကေ၊ အလွန်နုနယ်ငယ်သသူသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပတတိ ယထာ၊ လဲကျ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ ဥပစာရေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ ကရောတိ၊ အာရုံပြု၏။ ကာလေန၊ ရံခါ။ ဘဝင်္ဂံ၊ သို့။ ဩတရတိ၊ သက်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အပ္ပနာယံ၊ ၌။ အင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ထာမဇာတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ ထာမဇာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယထာ နာမ၊ က်ား။ ဗလဝါ၊ သန်စွမ်းသောအားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌေယျ ယထာ၊ ရပ်တည်နိုင်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ အပ္ပနာသမာဓိမှိ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ ဈာန်စိတ်သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဘဝင်္ဂဝါရံ၊ ဘဝင်အလှည့်ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဘာ၊ ၍။ ကေဝလမ္ပိ ရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်ပတ်လုံးငင်း။ ကေဝလမ္ပိ ဒိဝသံ၊ အလုံးစုံသောနေ့ပတ်လုံးငင်း။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နိုင်၏။ ကုသလဇဝနပဋိ-ပါဋိဝသေနေဝ၊ ကုသိုလ်ဇောစဉ်ကာစဉ်ကာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နာနာကရဏံ၊ တည်း။

တတြ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသမာဓိတို့တွင်။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယဒေတံ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ အကြင်ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒနံ နာမ၊ ဖြစ်စေခြင်းမည်သည်။ အတိဒုက္ကရံ၊ အလွန်ငြိုငြင်သဖြင့် ပြုအပ်၏၊ ဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနေဝ ပလ္လင်္ကေန၊ ထိုထက်ဝယ်ပလ္လင်ဖြင့်သာလျှင်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဝဍ္ဎေတ္ဘာ၊ ၍။ အပ္ပနံ၊ ကို။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ သစေ သက္ကောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်ပေမူ။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းလှ၏။ နော စေ သက္ကောတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်ခဲ့သော်။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့ ဖြစ်၍။ စက္ကဝတ္တိဂဗ္ဘော၊ စကြာမင်းလောင်းဖြစ်သောကိုယ်ဝန်ကို။ ရက္ခိ-တဗ္ဗော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။

နိမိတ္တံ၊ ကို။ ရက္ခတော၊ စောင့်သောယောဂီအား။ လဒ္ဓပရိဟာနိ၊ ရပြီးသောဥပစာရဈာန်၏ယုတ်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာရက္ခမှိ၊

အစောင့်သည်။ အသန္တမှိ၊ မရှိမူ။ လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသောဥပစာရ စျာန်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

သတ္တသပ္ပါယ

၃၉။ တတြ၊ ထိုနိမိတ်၌၊ ဝါ၊ တတြ-တသ္မိံ နိမိတ္တရက္ခဏေ၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗေ၊ သော်။ အယံ၊ ကား။ ရက္ခဏဝိဓိ၊ စောင့်ခြင်းအစီအရင်တည်း။

အာဝါသော၊ ကျောင်းငှင်း။ ဂေါစရော၊ ဆွမ်းခံရွာငှင်း။ ဘဿံ၊ စကားငှင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ငှင်း။ ဘောဇနံ၊ ငှင်း။ ဥတု၊ သီတုဏှဥတုငှင်း။ ဣရိယာပထော၊ ဣရိယာပုထ်ငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်သော။ အသပ္ပါယေ၊ မလျောက်ပတ်ခုနစ်သော။ ဧတေ၊ ထိုအာဝါသစသည်တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

သပ္ပါယေ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထို အာဝါသစသည်တို့ကို။ သေဝေထ၊ မှီဝဲရာ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဇဝံ၊ ဤသို့မလျောက်ပတ်သည်ကိုကြဉ်၍ လျောက်ပတ်သည်ကိုသာ မှီဝဲသဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇတော၊ ကျင့်သော။ ကဿစိ၊ အချို့သောယောဂီအား။ နစိရေ-နေဝ ကာလေန၊ မကြာမီသောကာလ၌သာလျှင်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုအာဝါသစသော ခုနစ်ပါးတို့တွင်။ ယသ္မိံ အာဝါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော။ နိမိတ္တံ ဝါ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် မူလည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ နိမိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။ အနုပဋ္ဌိတာ၊ မထင်သေးသော။ သတိ စ၊ သတိ သည်လည်း။ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ အသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာမတည်ကြည် သေးသော။ စိတ္တဥ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ န သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ မတည်ကြည်။ အယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကျောင်းသည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ ယတ္ထ-ယသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။ ဝသန္တဿ၊ သော။ အဿ၊ အား။ (လိုက်) နာဂပဗ္ဗတဝါသီပဓာနိယတိဿတ္ထေရဿ ဝိယ၊ ထေရ်အားကဲ့သို့။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စေဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ထာဝရဥ္စ၊ မြဲမြံစွာတည်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ [၁၂၄] ဟောတိ၊ ၏။ သတိ၊

သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုပြီး သောကျောင်းသည်။ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ အကြင်ကျောင်းတိုက်၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းဆောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌။ (တေသု အာဝါသေသု၊ ထိုများစွာသော ကျောင်းဆောင်တို့တွင်။ ဋီကာ၌ကား တတ္ထာတိ တေသု အာဝါသေသု သာရှိ၏) ကေမေကသ္မိံ၊ တဆောင်တဆောင်သော ကျောင်း၌။ တီဏိ တီဏိ ဒိဝသာနိ၊ လုံး။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ယတ္ထ-ယသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ အာဝါသသပ္ပါယတာယ၊ ကျောင်းလျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပမှိ၊ ၌။ စူဠနာဂလေဏေ။ စူဠနာဂလိုဏ်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုစူဠနာဂလိုဏ်၌ ပင်လျှင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဥ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ သောတာပန္နာဒီနဉ္စ၊ သောတာပန်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ငင်း။ အညတ္ထ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ အရိယဘူမိံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထို စူဠနာဂလိုဏ်၌။ အရဟတ္တပ္ပတ္တာနဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော ရဟန်းတို့၏လည်း။ ဂဏနာ၊ အရေအတွက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အညေသုပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တလပဗ္ဗတဝိဟာရာဒီသု၊ စိတ္တလပဗ္ဗတကျောင်းတိုက်စသည်တို့၌။ သောတာပန္နာဒီနဉ္စ၊ တို့၏ငင်း။ အရဟတ္တပ္ပတ္တာနဉ္စ၊ တို့၏ငင်း။ ဂဏနာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပန၊ ပါး။ ဂေါစရဂါမော၊ ကို။ (ဧဝံ၊ ဤဆိုလတံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ယော ဂေါစရဂါမော၊ အကြင် ဆွမ်းခံရွာသည်။ သေနာသနတော၊ ကျောင်းမှ။ ဥတ္တရေန ဝါ၊ မြောက်အရပ်၌ငင်း။ ဒက္ခိဏေန ဝါ၊ တောင်အရပ်၌ငင်း။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော။ ဒိယဍ္ဎကောသဗ္ဘန္တရေ၊ တကောသခွဲအတွင်း၌။ ဟောတိ၊ ၏။ သုလဘသမ္ပန္နဘိက္ခော၊ ရလွယ်သောပြည့်စုံသောဆွမ်းရှိ၏။ သော ဂေါစရဂါမော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်၏။ ဝိပရီတော၊ ထိုမှပြန်သော ကျောင်းသည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။

ဘာဿန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌာ။ ဒွတ္တိံသတိရစ္ဆာနကထာပရိယာပန္နံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောသဂ္ဂမောက္ခတို့၏ ဖိလာဖြစ်သောကထာ၌ အကျုံးဝင်သော စကားသည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျော်ကပ်။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ တံ၊ ထိုသဂ္ဂ-မောက္ခတို့၏ ဖိလာဖြစ်သောကထာ၌ အကျုံးဝင်သော စကားသည်။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ နိမိတ္တန္တရဓာနာယ၊ ရပြီးသောနိမိတ် ကွယ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဒသကထာဝတ္ထုနိဿိတံ၊ အပ္ပိစ္ဆကထာ အစရှိသောဆယ်ပါးသော ကထာတို့၏ ဝတ္ထုဖြစ်သော အပ္ပိစ္ဆတာ စသည်ကို မှီသောစကားသည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုလျော်ကပ်သော စကားကိုသော်လည်း။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘာသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပုဂ္ဂလောပိ၊ သပ္ပါယအသပ္ပါယ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ (ဝေ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ ၏။) ယော၊ သည် [၁]။ အတိရစ္ဆာနကထိကော၊ တိရစ္ဆာနကထာကိုပြောဟောခြင်းအလေ့မရှိ။ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလစသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အသမာဟိတံ၊ မတည်ကြည်သေးသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ သမာဟိတံ၊ ပြီးသော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ထိရတရံ၊ အထူးသဖြင့် မြဲမြံစွာ တည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပ္ပါယော၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ကာယဒဠှိဗဟုလော၊ ကိုယ်ဆူဖြိုး ခိုင်ခံ့အောင်ပြုပြင် မွေးမြူခြင်း၌ လေ့လာသော။ တိရစ္ဆာနကထိကော၊ မဂ်ဖိုလ်မှ ဖိလာစကားကို ပြောလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျော်ကပ်။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ကဒ္ဒမောဒကံ၊ ညွန်ရေသည်။ အစ္ဆံ ဥဒကံ၊ ကြည်သောရေကို။ မလိနံ၊ နောက်ကျုသည်ကို။ ကရောတိ ဣဝ၊ ၏သို့။ သော၊ ထိုကာယဒဠှိဗဟုလ တိရစ္ဆာနကထိက ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထိုယောဂီကို။ မလိနမေဝ၊ ညစ်နွမ်းသည်ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ စ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကာယဒဠှိဗဟုလ တိရစ္ဆာန-ကထိကပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကောဋပဗ္ဗတဝါသီဒဟရဿ၊ အား။ သမာပတ္တိ၊ သည်။ နဿတိ ဣဝ၊ ပျောက်၏သို့။ သမာပတ္တိပိ၊ သမာပတ်

[၁]-ဂေါစရဂါမော ပန ယော-ဟု ရှိသကဲ့သို့ ပုဂ္ဂလောပိ ယော-ဟု ရှိလိ၏၊ မရှိသော်ထည့်ပါ။ (ပြည်)

သေဝ်လည်း။ နသဃတိ၊ ပျောက်တုံသေး၏ရှင့်။ နိမိတ္တံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်မှုကား။ ပဂေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ နဿယျ၊ ပျောက်ရာ၏။

ပန၊ ပါး။ ဘောဇနံ၊ ကို။ (ဝေ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။) ကဿစိ၊ အချို့သော ယောဂီအား။ မဓုရံ၊ ချိုသော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်သည်။ သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿစိ၊ အား။ အမ္ဗိလံ၊ ချဉ်သောအရသာရှိသောဘောဇဉ်သည်။ သပ္ပါယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတုပိ၊ သည်လည်း။ ကဿစိ၊ အား။ သီတော၊ အေးသောရတုသည်။ ကဿစိ၊ အား။ ဥဏှော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဘောဇဉ်နှင့် ဥတုအနိယတဖြစ်သောကြောင့်။ ယံ ဘောဇနံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ယံ ဥတုံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ သေဝန္တဿ၊ အား။ ဖာသု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ သမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ထိရတရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဘောဇနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ သော စ ဥတု၊ သည်လည်း။ သပ္ပါယော၊ ၏။ ဣတရံ၊ သပ္ပါယမှ တပါးသော။ ဘောဇနံ၊ သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတရော၊ သော။ ဥတု စ၊ သည်လည်း။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ (ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။)

ဣရိယာပထေသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ ကဿစိ၊ အား။ စင်္ကမော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿစိ၊ အား။ သယနဋ္ဌာနနိသဇ္ဇာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုထ်သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဣရိယာပုထ်ကို။ အာဝါသံ ဝိယ၊ ကျောင်းကိုကဲ့သို့။ တီဏိ ဒိဝသာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ ယသ္မိံ ဣရိယာပထေ၊ ၌၊ ဝါ၊ သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ သော်၊ ဝါ၊ ယသ္မိံ ဣရိယာပထေ၊ ၌။ (ပဝတ္တမာနဿ၊ ဖြစ်သောယောဂီအား။) အသမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ သမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ထိရတရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဣရိယာပထော၊ သည်။ သပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရော၊ သည်။ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၂၅] ဣတိ-ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သတ္တဝိဓံ၊ သော။ ဣမံ အသပ္ပါယံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ သပ္ပါယံ၊ ကို။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မလျောက်ပတ်သည်ကိုကြဉ်၍ လျောက်ပတ်သည်ကိုသာ မှီဝဲသဖြင့်။ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော။ နိမိတ္တာသေဝနဗဟုလဿ၊ ပဋိဘာဂ နိမိတ်၌မှီဝဲခြင်းများသော၊ ဝါ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၌ဘာဝနာမနသိကာရကို များစွာမှီဝဲသော၊ ဝါ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ဂေါစရာသေဝန၏ အစွမ်းဖြင့် မှီဝဲခြင်းများသော။ ကဿစိ၊ အချို့သောယောဂီအား။ နစိရေနေဝ၊ မကြာမမြင့်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာလေန၊ ၌။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒသဝိဓအပ္ပနာကောသလ္လ

ဧဝံ။ ပန၊ ဆက်။ ယဿ၊ အား။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇတောပိ၊ ကျင့်ပါ ငြားသော်လည်း။ (အပ္ပနာ၊ သည်။) န ဟောတိ၊ မဖြစ်ခဲ့တုံအံ့။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ဒသဝိဓံ၊ သော။ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ အပ္ပနာ၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်ဟူသော အစီအရင်ကို၊ ဝါ၊ အဖြစ်ဟူသော ဉာဏ်ကို။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုအပ္ပနာကောသလ္လဖြစ်သော ဒသဝိဓဝိဓိကို ပြည့်စုံစေခြင်း၌။ အယံ၊ ကား။ နယော၊ တည်း။ ဝတ္ထု-ဝိသဒကိရိယတော၊ ဝတ္ထုတို့၏ သန့်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့်။ (အပ္ပနာကောသလ္လံ ဣစ္ဆိတဗ္ဗန္တိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဧဝံ သေသေသုပိ) ဣန္ဒြိယ-သမတ္တပဋိပါဒနတော၊ ဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းဖြင့်။ နိမိတ္တကုသလတော၊ နိမိတ်၌ကျွမ်းကျင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ချီးမြှောက်သင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ (တတော ပဂ္ဂဏှတော၊ ထိုသို့ ချီးမြှောက်သင့်သောအခါ၌ စိတ်ကိုမြှောက်ကြွခြင်းဖြင့်။) ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှိပ်သင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်၏။ (တတော နိဂ္ဂဏှတော၊ ထိုသို့နှိပ်သင့်သောအခါ၌ စိတ်ကိုနှိပ်ခြင်းဖြင့်။) ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ပဟံသိတဗ္ဗံ၊ ရွှင်စေအပ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ရွှင်စေ၏။ (တတော သမ္ပဟံသနတော၊ ထိုသို့ ရွှင်စေသင့်သောအခါ၌ စိတ်ကို ရွှင်စေခြင်းဖြင့်။) ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗံ၊

လျစ်လျူရှုအပ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူရှု၏။ (တတော အဇ္ဈုပေက္ခနတော၊ ထိုသို့ လျစ်လျူရှုသင့်သောအခါ၌ စိတ်ကို လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်။) အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတော၊ သမာဓိကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ခြင်းဖြင့်။ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတော၊ သမာဓိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ တဒဓိမုတ္တိတော၊ ထိုအပ္ပနာသမာဓိသို့ နှလုံး ညွတ်ခြင်းဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသဟာကာရေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၆၁။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသောအပ္ပနာကောသလ္လဝိဓိတို့တွင်။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာနံ၊ အတွင်းအပဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထူနံ၊ ဝတ္ထုတို့၏။ ဝိသဒဘာဝကရဏံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းသည်။ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ နာမ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ယဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ကေသနခလောမာနိ၊ တို့သည်။ ဒီဃာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သရီရံ၊ သည်။ သေဒမလဂ္ဂဟိတံ ဝါ၊ ချွေး အညစ်အကြေး စွန်းငြိကပ်လိမ်းသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထု၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်သောဝတ္ထုသည်။ အဝိသဒံ၊ မသန့်ရှင်းသည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ယဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြည့်သည်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောရနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေနာသနံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဥက္လာပံ၊ အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဗာဟိရဝတ္ထု၊ သည်။ အဝိသဒံ၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေ၊ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုမှိ၊ သည်။ အဝိသဒေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်၊ ဝါ၊ အဝိသဒေ၊ သော။ ဝတ္ထုမှိ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကေသု၊ နိဿယာဒိပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော ·စိတ်စေတသိက်တို့ကြောင့်၊ ဝါ၊ တို့၌။ ဉာဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ အပရိသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လိကဝဋ္ဋိတေလာနိ၊ ဆီမီးခွက်, ဆီမီးစာ,ဆီတို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နဒီပသိခါယ၊ ဖြစ်သော ဆီမီးလျှံ၏။ ဩဘာသော၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ၏သို့တည်း။ စ၊ ဆက်။ အပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ သမ္မသတော၊ သုံးသပ်သောယောဂီအား။ သင်္ခါရာပိ၊ တို့သည်လည်း။

အဝိဘူတာ၊ မထင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို[၁]။

အနုယုဉ္ဇတော၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုဍ္ဎိံ၊ (အင်္ဂါထင်ရှားဖြစ်သောအားဖြင့်) ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ (လေ့လာသောအဖြစ်ဖြင့်) စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ (အချင်းခပ်သိမ်း ဝသီဘော်သို့ရောက်သဖြင့်) ပြန့်ပွါးခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေ၊ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုမှိ၊ သည်။ ဝိသဒေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်၊ ဝါ၊ ဝိသဒေ၊ သော။ ဝတ္ထုမှိ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကေသု၊ တို့ကြောင့်၊ ဝါ၊ တို့၌။ ဉာဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝိသဒံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လိကဝဋ္ဋိတေလာနိ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နဒီပ-သိခါယ၊ ၏။ ဩဘာသော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ စ၊ ဆက်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ သမ္မသတော၊ အား။ သင်္ခါရာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိဘူတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အနုယုဉ္ဇတော၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုဍ္ဎိံ၊ သို့။ ဝိရူဠှိံ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

၆၂။ သဒ္ဓါဒီနံ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ သမဘာဝကရဏံ၊ ကိစ္စအားဖြင့် မယုတ်မလွန်မျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယသမတ္တ-ပဋိပါဒနံ နာမ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းမည်၏။ ဟိ၊ ခဲ့။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဗလဝံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဣတရာနိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေမှတပါးသော ဝီရိယိန္ဒြေစသည်တို့သည်။ မန္ဒာနိ၊ နုံ့ကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ သည်။ [၁၂၆] ပဂ္ဂဟကိစ္စံ၊ ချီးပင့်ခြင်း အားပေးခြင်းကိစ္စကို။ (ကာတုံ န သက္ကောတီတိ ပစ္စေကံ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ) သတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်း, မလွတ်မရွေခြင်းကိစ္စကို။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဝိက္ခေပကိစ္စံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကိစ္စကို၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံ့လွင့်ကြောင်းကိစ္စကို။ ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။

၁-ရှေးဝါကျဖြင့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူရကား သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ လို သတည်း။ (ပြည်)

ဒဿနကိစ္စံ၊ မြင်ကြောင်းကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဓမ္မသဘာဝပစ္စဝေက္ခဏေန ဝါ၊ ဓမ္မတို့၏ဟုတ်မှန်သော သဘောကိုစူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ ဘာဝနာကိုနှလုံးပြုသောသူအား။ (သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။) ဗလဝံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အမနသိကာရေန ဝါ၊ ဘာဝနာကို နှလုံးမသွင်းသဖြင့်၎င်း။ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝက္ကလိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏ်တည်း။ ပန၊ ပါး။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဗလဝံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမောက္ခကိစ္စံ၊ အာရုံ၌ငုပ်နှစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နေဝ သက္ကောတိ၊ သည်သာတည်း။ ဣတရာနိ၊ သတိန္ဒြေစသည်တို့သည်။ ဣတရကိစ္စဘေဒံ၊ ဥပဋ္ဌာနစသော ကိစ္စအထူးကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုဝီရိယိန္ဒြေကို။ ပဿဒ္ဓါဒိဘာဝနာယ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်, သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်, ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွါးစေခြင်းဖြင့်။ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြာပိ၊ ထိုဝီရိယိန္ဒြေလွန်ရာ၌လည်း။ သောဏတ္ထေရဝတ္ထု၊ ကို။ ဒဿေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ တူ။ သေသေသုပိ၊ သဒ္ဓါ, ဝီရိယတို့မှ ကြွင်းကုန်သော သတိ, သမာဓိ, ပညိန္ဒြေတို့တွင်လည်း။ ဧကဿ၊ ဘပါး၏။ ဗလဝဘာဝေ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣတရေသံ၊ နံ့သောဣန္ဒြေတို့၏။ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ကိစ္စေသု၊ တို့၌။ အသမတ္ထတာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဝိသေသတော၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့တွင်။ သဒ္ဓါပညာနံ၊ တို့၏၎င်း။ သမာဓိဝီရိယာနဉ္စ၊ တို့၏၎င်း။ သမတံ၊ အချင်းချင်း မယုတ်မလွန်သည်ဖြစ်၍ ညီမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ (အာစရိယာ၊ တို့သည်။) ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယော၊ သည်။) ဗလဝသဒ္ဓေါ၊ လွန်သောသဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မန္ဒပညော၊ နံ့သောပညာရှိ၏။ သော၊ သည်။ မုဒ္ဓပ္ပသန္နော၊ အချည်းနှီးသောပုဂ္ဂိုလ်၌ ကြည်ညိုတတ်သည်၊ ဝါ၊ အမိုက်မိုက်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏[၁]။ အဝတ္ထုပသန္နော၊ သက်ဝင်

၁-နောက်အနက်ကား-မုဒ္ဓေါ မူဠ္ဌေ-သဒ္ဒနီတိနှင့်အညီ—မူဠ္ဌေ၊ မူဠ္ဌသမ္ဗါကို။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ သော်။ မုဒ္ဓေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တနည်း။ မူဠ္ဌေ-မူဠ္ဌဿ၊ ၏။ မုဒ္ဓေါ၊ ဒပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတ်နက်။ (ပြည်)

စဉ်းစား၍ကြည်ညိုသည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ (လှန်) အဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကောင်း မှုကြဲရာ ယာကောင်းမဟုတ်သည်၌။ ပသိဒတိ၊ ကြည်ညိုတတ်၏။ ဗလဝ-ပညော၊ လွန်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ မန္ဒသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါနုံ့သသူသည်။ ကေရာဠိကပက္ခံ၊ စဉ်းလဲသောအဖို့သို့။ ဘဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဘေသဇ္ဇ-သမုဋ္ဌိတော၊ ဆေးကြောင့်ဖြစ်သော။ ရောဂေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အတေ-ကိစ္ဆော၊ အကုခက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘိန္နံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပညာ နှစ်ပါး တို့၏။ သမတာယ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထုသ္မိံယေဝ၊ ကောင်းမှုကြဲရာ ယာ ကောင်း၌သာလျှင်။ ပသီဒတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဗလဝသမာဓိံ၊ လွန် သော သမာဓိရှိသော။ မန္ဒဝီရိယံ၊ နုံ့သောဝီရိယရှိသသူကို။ သမာဓိဿ၊ ၏။ ကောသဇ္ဇပက္ခတ္တာ၊ ပျင်းရိခြင်းအဖို့ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကော-သဇ္ဇံ၊ သည်။ အဘိဘဝတိ၊ ဘိစီးနှိပ်စက်၏။ ဗလဝဝီရိယံ၊ လွန်သော ဝီရိယရှိသော။ မန္ဒသမာဓိံ၊ နုံ့သောသမာဓိရှိသသူကို။ ဝီရိယဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခတ္တာ၊ ဥဒ္ဓစ္စအဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ သည်။ အဘိ-ဘဝတိ၊ ဖိစီးနှိပ်စက်၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဝီရိယေန၊ နှင့်။ သံယောဇိတော၊ ကောင်းစွာယှဉ်အပ်သော။ သမာဓိ၊ သည်။ ကော-သဇ္ဇေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ န လဘတိ၊ အခွင့်မရ။ သမာဓိနာ၊ နှင့်။ သံယောဇိတံ၊ သော။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ၌။ ပတိတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုဘယံ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပညာနှစ်ပါး, ဝီရိယနှင့် သမာဓိနှစ်ပါးအပေါင်းကို။ သမံ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်ကို။ ကာ-တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဥဘယသမတာယ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပညာနှစ်ပါး, ဝီရိယနှင့် သမာဓိနှစ်ပါးမျှကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပိ စ၊ တနည်းသော်ကား။ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသသူအား။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဗလဝတီပိ၊ သန်မြန်သောအား ရှိသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံ သဒ္ဒဟန္တော၊ သော်။ သဒ္ဒဟန္တော၊ (ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော အစီအရင်သည် မချွတ်ပြည့်လတံ့ဟု) ယုံသည်ဖြစ်၍။ ဩကပ္ပေန္တော၊ အာရုံသို့သက်ဝင်သကဲ့သို့ စုတ်စုတ်နစ်နစ် အားဖြင့် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတံ့။ ပန၊ ပါး။ သမာဓိပညာသု၊ တို့တွင်။ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ အား။ ဧကဂ္ဂ-တာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားရှိမူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုး။ ဧဝံ

သခန္တာ၊ သေဘ်။ သော၊ ထိုသမာဓိကမ္မိကယောဂီသည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဝိပဿနာကမ္မိကဿ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော ယောဂီအား။ ပညာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားရှိမူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဟိ၊ အကျိုး။ ဧဝံ သန္တေ၊ သေဘ်။ သော၊ ထိုဝိပဿနာကမ္မိက ယောဂီသည်။ လက္ခဏာပ္ပဋိဝေဓံ၊ အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာကိုထိုးထွင်းခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဥဘိန္နံ၊ သမာဓိပညာနှစ်ပါးတို့၏။ သမတာယပိ၊ ညီမျှသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ အပ္ပနာ၊ ဤဉ်လိုအပ်သော လောကီ အပ္ပနာသည်။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသမထကမ္မဋ္ဌာန်း, ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လီနုဒ္ဓစ္စပက္ခတို့၌။ သတိ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားသန် မူကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လှ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိ၊ အားသန် သောသတိသည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကာနံ၊ ဥဒ္ဓစ္စအဖို့၌ ယှဉ်ကုန် သော။ သဒ္ဓါဝီရိယပညာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ အားသန်သဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စပါတတော၊ ဥဒ္ဓစ္စ၌ကျခြင်းမှ။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ပေ၏။ ကောသဇ္ဇပက္ခေန၊ ကောသဇ္ဇအဖို့ဖြစ်သော။ သမာဓိနာ၊ ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇပါတတော စ၊ မှလည်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်နိုင်ပေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ သတိ၊ ကို။ (ဣစ္ဆိတဗ္ဗာတိ သမ္ဗန္ဓော) သဗ္ဗဗျဉ္ဇနေသု၊ အလုံးစုံသော ဟင်းလျာတို့၌။ လောဏဓူပနံ၊ ဆားလှော်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဆားခပ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ ဝိယ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့ရင်း။ သဗ္ဗရာဇကိစ္စေသု၊ တို့၌။ သဗ္ဗကမ္မိကအမစ္စော၊ အလုံးစုံသောမင်း၏ အမှုတို့၌ ယှဉ်သော, ဝါ၊ သင့်လျော်သော, အမတ် ကြီးကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော ဝိယ စ၊ ရင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံ စုံသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လီနုဒ္ဓစ္စပက္ခဘို့၌။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအလုံးစုံ၌ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။) (အာဟ-၌စပ်) ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ သတိ စ၊ ကိုသာလျှင်။ သဗ္ဗတ္ထိကာ၊ အလုံးစုံ၌ယှဉ်၏ဟူ၍၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လီနုဒ္ဓစ္စအဖို့ရှိသော ဗောဇ္ဈင်ကို ယူခြင်းဖြင့် လိုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝါ၊ အလုံးစုံသော လီနုဒ္ဓစ္စအဖို့ရှိသော ဗောဇ္ဈင် နှင့်တကွ လိုအပ်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ သတိပဋ္ဌိသရဏံ၊ သတိလျှင်ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာရှိ၏[၁]။

သတိ စ၊ သည်လည်း။ အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်ဖြစ်၍ ရှေး႐ှုထင်တတ်၏၊ ဝါ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရှေး႐ှုထင်တတ်၏။ သတိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ စိတ္တဿ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟော၊ ချီးပင့်ခြင်း, နှိပ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထိကာ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

၆၃။ ပထဝီကသိဏာဒိကဿ၊ ပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသော။ အကတဿ၊ မပြုအပ်သေးသော။ စိတ္တေကဂ္ဂတာနိမိတ္တဿ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၏ အကြောင်းနိမိတ်ကို။ ကရဏကောသလ္လဉ္စ၊ ပြုပြင်ခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ စိတ္တေကဂ္ဂတာနိမိတ္တဿ၊ ကို။ ဘာဝနာဝဍ္ဎနကောသလ္လဉ္စ၊ ပွါးစေခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ဘာဝနာယ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်ကို ပွါးစေခြင်းဖြင့်။ လဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော။ စိတ္တေကဂ္ဂတာနိမိတ္တဿ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၏နိမိတ်ကို၊ ဝါ၊ ရှေးရှေးသော စိတ္တေကဂ္ဂတာဟု ဆိုအပ်သော နောက်နောက်သော သမထ၏နိမိတ်ကို။ ရက္ခဏကောသလ္လဉ္စ၊ စောင့်ခြင်း၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ နိမိတ္တကောသလ္လံ နာမ၊ မည်၏။ တံ ရက္ခဏကောသလ္လံ၊ ကို။ ဣမ အပ္ပနာကောသလ္လကထာယံ၊ ၌။ (နိမိတ္တကောသလ္လန္တိ၊ ဟူ၍။) အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။

[၁၂၇] ၆၄။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးပင့်သည် မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်သည်။ အတိသိထိလဝီရိယတာဒီဟိ၊ အလွန်လျော့သော ဝီရိယရှိသည်၏ အဖြစ်စသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ တွန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်အစရှိကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးသော သမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဘာဝေတွာ၊ ၍။ ဓမ္မဝိစယ-

၁-အဘယ်မှာကိုးကွယ်ရသနည်း။ အပတ္တဿ ပတ္တိယာ အနဓိဂမဿ အဓိဂမာယ။ မရောက်သေးသောတရားသို့ ရောက်ခြင်းငှါ မရသေး, မသိသေးသော တရားကိုရခြင်း သိခြင်းငှါ သတိကို အားပြုမှီခိုရမှ စိတ်ဖြစ်နိုင်သည်၊ မိမိချည်း အစွမ်းမကောင်း ဟူလိုသတည်း။ (ပြည်)

သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ ကုန်သော။ တယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေအံ့။ တသ္မိံသမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးပင့်သည်မည်၏။ (လိုက်၍ သမ္ဗန်) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သေယျထာပိ။ပ။ ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ-အပ္ပကံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုကာမော၊ တောက်စေလိုသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအနည်းငယ်သောမီး၌။ အလ္လာနိ၊ စိုစွတ်ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ မြက်တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ အလ္လာနိ၊ ကုန်သော။ ဂေါမယာနိ စ၊ နွားချေးတို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ၏။ အလ္လာနိ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ ထင်းတို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ၏။ ဥဒက-ဝါတဉ္စ၊ ရေနှင့်ရောသော လေကိုမူလည်း။ ဒဒေယျ-ဥပနေယျ၊ ကပ်၍ ဆောင်ရာ၏။ ပံသုကေန စ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်မူလည်း။ ဩကိရေယျ၊ ကြဲလောင်းရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ ထိုက်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေ့ဘုန်းတော်ရှင်။ ဧတံ၊ ဤသို့ တောက်လောင်စေခြင်းသည်။ နော ဟိ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ယသ္မိံသမယေ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ (လိုက်) စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ပဿဒ္ဓိ-သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ အကာလော၊ သင့်သောအခါ မဟုတ်။ (ရုက္ခေ သာခါကဲ့သို့မှတ်၊ ဝါ၊ အဘေဒူပစာရ) (တနည်း) တသ္မိံသမယေ-သော သမယော၊ သည်။ အကာလော၊ သင့်သောအခါ မဟုတ်။ (ဝိဘတ္တိဗျတ္တယေနေတံ ဝုတ္တံ) သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ အကာလော၊ မဟုတ်။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ အကာလော၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသို့သင့်သောအခါမဟုတ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို တွန့်သောစိတ်ကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဧတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာ သမ္ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ဖြင့်။ ဒုသမုဋ္ဌာပယံ၊ ဘစေနိုင်ခဲသည်၊ ဝါ၊ ထစေ

ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဝါ၊ တသ္မိံ သမယေ-သော သမယော၊ သည်။ ဓမ္မ-ဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော-ယုတ္တကာလော၊ လျောက်ပတ်သောအခါပေတည်း။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော၊ ပေတည်း။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော၊ တည်း။ တံ၊ ထိုသင့်သောအခါ ဟုတ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ လီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတွန့်သောစိတ်ကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဧတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုဓမ္မဝိစယဝီရိယ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ဖြင့်။ သုသမုဋ္ဌာပယံ၊ လွယ်သဖြင့် ထစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုကာမော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအနည်းငယ်သော မီး၌။ သုက္ခာနိ၊ ခြောက်သွေ့ ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ရာ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ဂေါမယာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ၏။ မုခဝါတဉ္စ[၁]၊ နှုတ်ဖြင့်မှုတ်သော လေကိုမူလည်း။ ဒဒေယျ ဥပနေယျ၊ ရာ၏။ ပံသုကေန စ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်လည်း။ န ဩကိရေယျ၊ မလောင်းရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာလေတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ ထိုက်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း တောက်စေခြင်းငှါ ထိုက်သည် သာတည်း။]

စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဝါ၊ ဤသို့ပွါးစေရာ၌။ ယထာသက-မာဟာရဝသေန၊ မိမိ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အကြင် အကြင်အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ (တနည်း) ယထာသကံ၊ မိမိဟူသော အကြင်အကြင် တရား၏၊ ဝါ၊ မိမိ မိမိ၏။ အာဟာရဝသေန၊ ဖြင့် [၂]။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-

---

၁-သုက္ခဝါတဉ္စ-ဟု အချို့မူ၌ ရှိ၏။ ခြောက်သောလေကိုမူလည်း-ဟု သမ္ဗန်။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ယံ ယံ သကံ ယထာသကံ၊ အတ္တနော အတ္တနောတိ အတ္ထော၊ အာဟာရဝသေ-နာတိ ပစ္စယဝသေန၊ ဋီကာ။ ယင်းအလိုသော် ဝါကျ။ (ပြည်)

ဒိနံ၊ တို့ကို။ ဘာဝနာ၊ ဖြစ်စေခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သံဝတ္တတီတိ၊ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုသလာကုသလာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဟီနပဏီတာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကဏှသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂါ၊ မည်းညစ်ကုန်သော ဖြူစင်ကုန်သော ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ်စသောဓမ္မတို့၌။ ယောနိသော၊ လမ်းမှန်သောအကြောင်းဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ နှလုံးထားခြင်းကို များစွာပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤများစွာပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ [၁၂၈] ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း ငှါရင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းငှါရင်း။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ငှါရင်း။ ဘာဝနာယ၊ ပွါးခြင်းငှါရင်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်ခြင်းငှါရင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ အကြောင်းမည်၏။]

တထာ၊ တထွေတုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရမ္ဘဓာတု၊ လက်ဦးအစ အားထုတ်သောဝီရိယ ဓာတ်သည်။ နိက္ကမဓာတု၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ထွက်မြောက်သော ဝီရိယဓာတ် သည်။ ပရက္ကမဓာတု၊ အဆင့်ဆင့်တက်သွားသော ဝီရိယဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓာတ်သုံးပါး၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရ-ဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤများစွာပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါရင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ငှါရင်း။ ဝေပုလ္လာယ၊ ငှါရင်း။ ဘာဝနာယ၊ ငှါရင်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ငှါရင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တထာ၊ တုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယာ၊ နောက်နောက်သော ပီတိ-သမ္ဗောဇ္ဈင်၏ ဖြစ်ရာအကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ရှေးရှေးသောပီတိ

တို့နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောတရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပီတိ-သမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယဓမ္မတို့၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီ-ကာရော၊သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤမျှားစွာပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နာယ၊ သော။ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၄ါရင်း။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ၄ါရင်း။ ဝေပုလ္လာယ၊ ၄ါရင်း။ ဘာဝနာယ၊ ၄ါရင်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ၄ါရင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ အကြောင်း မည်၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠ်၌။ သဘာဝသာမညလက္ခဏပ္ပဋိဝေဓဝသေန၊ သဘာဝ-လက္ခဏာ,သာမညလက္ခဏာကို မဖောက်မပြန် ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏အစွမ်း ဖြင့်။ ပဝတ္တမနသိကာရော၊ ဖြစ်သောမနသိကာရသည်။ ကုသလာဒီသု၊ တို့၌။ ယောနိသော မနသိကာရော နာမ၊ မည်၏။ အာရမ္ဘဓာတုအာဒီနံ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒနဝသေန၊ ဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တမနသိကာ-ရော၊ သည်။ အာရမ္ဘဓာတုအာဒီသု၊ တို့၌။ ယောနိသော မနသိကာကာရော နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဓာတ်တို့တွင်။ ပဌမဝီရိယံ၊ စ၍ အားထုတ်သောဝီရိယကို။ အာရမ္ဘဓာတူတိ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကော-သဇ္ဇတော၊ မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထို ပဌမဝီရိယထက်။ ဗလဝတရံ၊ လွန်ကဲထက်သန်သော ဝီရိယကို။ နိက္ကမဓာ-တူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပရံ ပရံ ဌာနံ၊ ပဋ္ဌပဋ္ဌတရာဒိဘာဝဟုဆိုအပ်သော အဆင့်ဆင့်သော အရာသို့။ အက္ကမနတော၊ ဆင့်ကာဆင့်ကာ တက်ရောက် နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတောပိ၊ ထိုနိက္ကမဓာတ်ထက်လည်း။ ဗလဝ-တရံ၊ လွန်ကဲသန်မြန်သော ဝီရိယကို။ ပရက္ကမဓာတူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယာ ဓမ္မာတိ ဧတံ၊ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပီတိယာ ဧဝ၊ ရှေးရှေးပီတိ၏သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တဿာပိ၊ ထိုရှေးရှေးသောပီတိကိုလည်း။ ဥပ္ပါဒကမနသိကာရောဝ၊ ဖြစ်စေတတ်သော မနသိကာရသည်သာလျှင်။ ယောနိသော မနသိကာရော နာမ၊ မည်၏[၁]။

၁-တိဋ္ဌတိ ပဝတ္တတိ ဧတ္ထာတိ ဌာနိယာ၊ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂဿ ဌာနိယာ ပီတိသမ္ဘော-ဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယာ၊ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်၏ တည်ရာဖြစ်ရာ။ ဌာတဗ္ဗော ပဝတ္တေတဗ္ဗောတိပိ ဌာနိ-ယော၊ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂေါ ဌာနိယော ဧတေသူတိ ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယာ။ ဖြစ်စေအပ် သော ပီတိသမ္ဘောဇ္ဈင်ရှိသော တရားတို့တည်း။ ကေ ပန တေ? အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်

အပိ စ အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ပရိပုစ္ဆကတာ၊ အနက်ကို မေးမြန်းတတ်သည်၏အဖြစ်ငင်း။ ဝတ္ထုဝိသဒ-ကိရိယာ၊ အဇ္ဈတ္တဝတ္ထုဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုတို့၏ သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းငင်း။ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းငင်း။ ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းငင်း။ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယပစ္စဝေက္ခဏာ၊ နက်သောဉာဏ်ရှိကုန်သော အရှင်တို့သည် ကျက်စားအပ်ကုန်သော ခန္ဓာအာယတနဓာတ်စသည်တို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းငင်း၊ ဝါ၊ နက်သောဉာဏ်ဖြင့်သာ ကျက်စားအပ်ကုန်သော သုတ်တို့ကိုဆင်ခြင်ခြင်းငင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုပညာသို့ ညွတ်သော နှလုံးရှိသောသူ၏အဖြစ်ငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

အပါယာဒိဘယပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အပါယဒုက္ခစသော ရှစ်ပါးသော ဘေးကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ငင်း။ ဝီရိယာယတ္တလောကိယ-လောကုတ္တရဝိသေသာဓိဂမာနိသံသဒဿိတာ၊ ဝီရိယနှင့်စပ်သော လောကီလောကုတ္တရာတရားအထူးကို ရခြင်းဟူသော အာနိသင်ကိုရှုလေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ငင်း။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓမဟာသာဝကေဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မဟာသာဝကတို့သည်။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားအပ်သောခရီးကို။ မယာ၊ သည်။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်သွားသင့်၏။ သော စ၊ ထိုခရီးသည်လည်း။ ကုသီတေန၊ ပျင်းရိသော သူသည်။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဂမနဝီထိပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အရှင်မြတ်တို့ သွားအပ်သော ခရီးဟုဆိုအပ်သော ကျင့်စဉ်လမ်းရိုးကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏

ဖြစ်သော ရှေးရှေးသော ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်၊ ထိုပီတိနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော တရားတို့တည်း။ သို့သော် လည်း ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်, သမ္ပယုတ္တဓမ္မနှစ်ပါးတို့တွင် ရှေးရှေးပီတိသည်သာလျှင် ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်၏ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မမှ ထူးသောအကြောင်းသည် အကြင်ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ ဝိသေသကာရဏ ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင် ပီတိယာဧဝေတံ နာမံ-ဟု အဋ္ဌကထာ ကျမ်းကြီးရှင်မိန့်တုံသတည်း။ ပီတိတခုတည်းသာ ဝေါက်ဝေါက် ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယာ ဓမ္မာ၌ ကောက်ကောင်းသောကြောင့် မိန့်သည် မဟုတ်ရာချေဟု သရာကြီးတို့ အလိုကို တွေးကောင်းသတည်း။ အကြင်အခြင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းသော သူအား အနုပ္ပန္နပီတိ-သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသည်ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နသည်လည်း ပွါး၏။ ထိုအခြင်းဖြင့် ဖြစ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ဥပ္ပါဒကမနသိကာရမည်၏ဟုလိုသော်။ (ပြည်)

အဖြစ်ရှင်း။ ဒါယကာနံ၊ တို့၏။ မဟပ္ဖလဘာဝကရဏေန၊ အကျိုးကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့်။ ပိဏ္ဍာပစာယနတာ၊ ဆွမ်းကို အတုံ့ပြန်၍ ပူဇော်သည်၏ အဖြစ်ရှင်း။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသော ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အနတိက္ကမနီယသာသနော၊ မလွန်ကျူးအပ်သော အဆုံးအမရှိတော်မူ၏။ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဗဟူပကာရော၊ များစွာကျေးဇူးရှိပေ၏။ ပဋိပတ္တိယာ စ၊ အကျင့်ဖြင့်လည်း။ ပူဇိယမာနော၊ ပူဇော်အပ်သည်ရှိသော်။ ပူဇိတော-သုပူဇိတော၊ လုံ့မစောက် ပူဇော်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ အာမိသပူဇာဖြင့်။ ပူဇိတော-သုပူဇိတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ [၁၂၉] သတ္ထုမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဆရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုဘုရား၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ရှင်း။ မေ၊ ငါသည်။ သဒ္ဓမ္မသဉ္ဉိတံ၊ သူတော်ကောင်းတရားဟုဆိုအပ်သော။ မဟာဒါယဇ္ဇံ၊ မြတ်သောအမွေဥစ္စာကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရားဟုဆိုအပ်သော အမွေဥစ္စာသည်လည်း။ ကုသီတေန၊ သည်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ ကောင်း။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ သူတော်ကောင်း တရားဟု ဆိုအပ်သောအမွေဥစ္စာ၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်ရှင်း။ အာလောကသညာမနသိကာရဣရိယာပထပရိဝတ္တန အဗ္ဘောကာသသေဝနာဒီဟိ၊ အာလောကသညာကို နှလုံးသွင်းထားခြင်း, ဣရိယာပုထ် ပြောင်းလဲခြင်း, လွင်တီးခေါင်ကို မှီဝဲခြင်းစသည်တို့ဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓဝိနောဒနတာ၊ ထိနမိဒ္ဓကို ဖျောက်လေ့ရှိသောသူ၏အဖြစ်ရှင်း။ ကုသီတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပျင်းရိပေါ့ဘန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်သည်၏အဖြစ်ရှင်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ မြဲမြဲမြံမြံအားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသောသူမြတ်တို့ကို မပြတ်မှီဝဲဆည်းကပ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ရှင်း။ သမ္မပ္ပဓာနပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်၏ အာနုဘော်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းရှင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်၌ နှလုံးညွတ်ကိုင်း ရှိုင်းသောသူ၏အဖြစ်ရှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကာဒသ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ၎င်း။ ပ ။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ၎င်း။ လူခပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ဘုရားစသည်တို့၌ ပသာဒတည်းဟူသော အစေးကင်းသဖြင့် နှလုံးရုန့်ကျန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ဖဲသည်၏အဖြစ်၎င်း။ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ ဘုရားစသည်တို့၌ ပသာဒတည်းဟူသော အစေး မခြောက်မသွေ့သဖြင့် နူးညံ့ညက်ညောသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်၎င်း။ ပသာဒနီယ-သုတ္တန္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ကြည်ညွတ်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော သုတ္တန်ကို အဖန်ဖန် သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်၌ နှလုံးညွတ်ကိုင်း ရှိုင်းသောသူ၏အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကောဒသ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၄ါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဓေတ ဓမ္မေ၊ ဤ(ကုသိုလ်အစရှိသည်တို့၌ ယောနိသော မနသိကာရ အစရှိကုန်သော, ဓမ္မတ္ထညုတာ အစရှိကုန်သော) ဓမ္မတို့ကို[၁]။ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသောယောဂီသည်။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဒယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွါးစေသည်မည်၏။ ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးပင့်သည်မည်၏။

၆၅။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သည်မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်သည်။ အစ္စာရဒ္ဓ-ဝီရိယတာဒီဟိ၊ အားထုတ်လွန်းသော ဝီရိယရှိသည်၏အဖြစ်စသည်တို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓတံ၊ မငြိမ်သည်၊ ဝါ၊ အထက်အထက်၌တုန်လှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ ကုန်သော။ တယော၊ တို့ကို။ အဘာဝေတွာ၊ ၍။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သည်မည်၏။

၁-ဓမ္မတ္ထညုတာဒိကေ စ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ပြန်ဆိုထားသည်။ သို့သော် ပြဲ့ပြီးသော ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းတရားတို့တွင် ဓမ္မတ္ထညုတာ-ဟူ၍ မရှိခဲ့၊ သတ္တ ဓမ္မာစသည်ဖြင့်၎င်း, ပရိပုစ္ဆကတာ စသည်ဖြင့်၎င်း, ဤသို့သာလျှင် ရှိခဲ့၏။ ယို့ကြောင့် ဋီကာ၌လည်း သတ္တဓမ္မာဒိကေ စ-ဟူ၍ရှိသော်၎င်း, ပရိပုစ္ဆကတာဒိကေ စ-ဟူ၍ရှိသော်၎င်း ရှိသင့်၏။ ဤ၌လည်း သတ္တဓမ္မ အစရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ ပရိပုစ္ဆကတာ အစရှိကုန်သော-ဟူ၍ အနက်ဖော်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

(လိုက်၍သမွန်) ဟိ၊ စွ။ သေယျထာပိ။ ပ ။ ဇဝံ ဘန္တေတိ၊ ဟူသော။ တေး၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုကာမော၊ ငြိမ်းစေလိုသည်။ အဿ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ သုက္ခာနိ၊ ခြောက်သွေ့ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ ပ။ ပံသုကေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ န ဩကိရေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ-အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှး။ တေး၊ ဤသို့ ငြိမ်းစေခြင်းသည်။ နော ဟိ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဇောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ အကာလော၊ သင့်သောအခါမဟုတ်။ (တနည်း) တသ္မိံ သမယေ-သော သမယော၊ သည်။ အကာလော၊ မဟုတ်။ ပ။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ အကာလော၊ မဟုတ်။ တံ၊ ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ မူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဥဒ္ဓတဖြစ်သော စိတ်ကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဇတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုဓမ္မဝိစယဝီရိယပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ဖြင့်။ ဒုဝူပသမယံ၊ ငြိမ်းစေနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယသ္မိံ ခေါ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော၊ လျောက်ပတ်သော အခါပေတည်း။ ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ငှါ။ ကာလော၊ တည်း။ တံ၊ ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဥဒ္ဓတဖြစ်သော စိတ်သည်။ ဇတေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့်။ သုဝူပ-သမယံ၊ လွယ်ကူစွာငြိမ်းစေနိုင်သည်၊ ဝါ၊ ငြိမ်းစေလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုကာမော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ သော၊ သည်။

တတ္ထ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ အလ္လာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ရာ၏။ပ။ [၁၃၀] ပံသုကေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဩကိရေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော နုခေါ၊ လော။ ဧတံ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့မီးပုံကြီးကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ တတ်ကောင်း၏။]

ဧတ္ထာပိ၊ ဤ ပါဠိ၌လည်း။ ယထာသကံ အာဟာရဝသေန၊ အကြင် အကြင်မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဒီနံ၊ တို့၏။ ဘာဝနာ၊ ပွါးစေခြင်း ဖြစ်စေခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ သံဝတ္တတီတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ သည်။ စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တထာ၊ တုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမထနိမိတ္တံ၊ ရှေးရှေးသော သမထဟု ဆိုအပ်သော နိမိတ်သည်။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တံ၊ အထူးထူးသောအာရုံရှိသည် မဟုတ်သော အဝိက္ခေပ ဟူသော နိမိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိမိတ်၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တထာ၊ တုံ။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယာ၊ ဥပေက္ခာ သမ္ဗောဇ္ဈင်၏ တည်ရာဖြစ်ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဥပေက္ခာ သမ္ဗောဇ္ဈင် ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မ၌။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရဗဟုလီကာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အယံ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာရော၊ မည်၏။]

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ယထာ-ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အဿ ယောဂိနော၊ အား။ ပဿဒ္ဓိအာဒယော၊ ကုန်သော။ (ဓမ္မာ၊ တို့သည်။) ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ တံ အာကာရံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်သား၍။ တေသံ၊ ထိုပဿဒ္ဓိ သမာဓိ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒန-ဝသေန၊ ဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တမနသိကာရောဝ၊ ဖြစ်သော နှလုံးထားခြင်းသည်ပင်လျှင်။ တီသုပိ ပဒေသု၊ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ကာယ-ပဿဒ္ဓိ စသည်ဖြင့်လာသော သုံးပါးသောဝါကျတို့၌လည်း၊ ဝါ၊ သုံးပါး သော ဝါကျဖြင့် ပြအပ်သော သုံးပါးကုန်သော ဓမ္မကောဋ္ဌာသတို့၌လည်း။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ မနသိကာရော နာမ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်။ သမထ-နိမိတ္တန္တိ ဧတံ၊ ဤအမည်သည်။ သမထဿေဝ၊ ရှေးရှေးသမထ၏သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ အဗျဂ္ဂနိမိတ္တန္တိ ဧတဿ၊ အမည်သည်လည်း။ အဝိက္ခေ-ပဋ္ဌေန၊ ဝိက္ခေပ၏ ပဋိပက္ခ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောကြောင့်။ တဿေဝ၊ ထိုအဗျဂ္ဂမည်သော သမာဓိ၏သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ (မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။) ပဏီတ-ဘောဇနသေဝနတာ၊ လျောက်ပတ်နှန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို မှီဝဲ သုံးဆောင်သည်၏ အဖြစ်ငှါ။ ဥတုသုခသေဝနတာ၊ သင့်သောဥတုကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်ငှါ။ ဣရိယာပထသုခသေဝနတာ၊ သင့်သောဣရိယာ-ပုထ်ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်ငှါ။ မဇ္ဈတ္တပယောဂတာ၊ လျစ်လျူသော ကာယိကပယောဂကို ဖြစ်စေသည်၏အဖြစ်ငှါ။ သာရဒ္ဓကာယပုဂ္ဂလ-ပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပူပန်သောကိုယ်စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ဖဲသည်၏အဖြစ် ငှါ။ ပဿဒ္ဓကာယပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ ငြိမ်းချမ်းသော ကိုယ်စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲသည်၏ အဖြစ်ငှါ။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်သို့ ညွတ်သောနှလုံးရှိသောသူ၏အဖြစ်ငှါ။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၃၁] ဝတ္ထုဝိသဒတာ၊ ငှါ။ နိမိတ္တကုသလတာ၊ ငှါ။ ဣန္ဒြိယ-သမတ္တပဋိပါဒနတာ၊ ငှါ။ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟဏတာ၊ ငှါ။ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟဏတာ၊ ငှါ။ နိရဿာဒဿ၊

သာယာဘွယ် ဥပသမသုခကင်းသော။ စိတ္တဿ၊ ကို။ သဒ္ဓါသံဝေဂဝသေန၊ ရတနာသုံးပါး၌ယုံကြည်သောသဒ္ဓါ, ဇာတိစသည်ကိုစွဲ၍ ထိတ်လန့်ခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ပဟံသနတာ၊ ရွှင်စေနှစ်သိမ့်စေသည်၏အဖြစ်ငှါး။ သမ္မာပဝတ္တဿ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ (လိုက်) အဇ္ဈုပေက္ခနတာ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်ငှါး။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ သမာဓိကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ဖဲသည်၏အဖြစ်ငှါး။ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်ငှါး။ ဈာနဝိမောက္ခပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ပဌမဈာန်အစရှိကုန်သော ဝိမောက္ခတို့ကို အသီးအသီး သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်ငှါး။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုသမာဓိသို့ညွတ်သော နှလုံးရှိသောသူ၏အဖြစ်ငှါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဒသ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

သတ္တမဇ္ဈတ္တတာ၊ ပိယဋ္ဌာနီယသတ္တတို့၌သော်လည်း လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်ငှါး။ သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတာ၊ အတွင်းအပ သင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်ငှါး။ သတ္တသင်္ခါရကေလာယနပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ကို ငါ့လူငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာဟု ကပ်ငြိစွဲလမ်းကြီးသသူကို ကြဉ်ဖဲ ရှဲခွါသည်၏အဖြစ်ငှါး။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုသူကို မှီဝဲပေါင်းဖက်သည်၏အဖြစ်ငှါး။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်သို့ညွတ်သော နှလုံးရှိသည်၏အဖြစ်ငှါး။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဧတေ ဓမ္မေ၊ ထိုပဿဒ္ဓိစသော ဓမ္မတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသောယောဂီသည်။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒယော၊ တို့ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွါးစေသည်မည်၏။ ဝံ-ဣမိနာ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှိပ်သင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်သည်မည်၏။

၆၆။ ကထံ၊ လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ပဟံသိတဗ္ဗံ၊ ရွှင်စေနှစ်သိမ့်စေသင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ရွှင်စေနှစ်သိမ့်စေသည်မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။

ပညာပယောဂမန္ဒတာယ ဝါ၊ ပညာဗျာပါရ၏ နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ငှင်း။ ဥပသမသုခါနဓိဂမေန ဝါ၊ ငြိမ်းသက်သော ချမ်းသာကိုမရခြင်းကြောင့်ငှင်း။ နိရဿာဒံ၊ သာယာတတ်သော အဘိရုစိကင်းသော၊ ဝါ၊ သာယာအပ် သာယာနှစ်သက်စေတတ်သော ဥပသမသုခကင်းသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ နံ စိတ္တံ၊ ကို။ အဋ္ဌသံဝေဂဝတ္ထုပစ္စဝေက္ခဏဝသေန၊ ရှစ်ပါးသော သံဝေဂဝတ္ထုကို ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သံဝေဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေရ၏။ သံဝေဂဝတ္ထူနိ နာမ၊ ထိတ်လန့်စေတတ်သော အကြောင်းတို့မည်သည်။ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာနိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း, အိုခြင်း, နာခြင်း, သေခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ငှင်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲငှင်း။ အတီတေ၊ အတိတ်၌။ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ငှင်း။ အနာဂတေ၊ ၌။ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ငှင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ၌။ အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူလကံ၊ အာဟာရကို ရှာမှီးခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃဂုဏာနုဿရဏေန စ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃကျေးဇူးဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းဖြင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ပသာဒံ၊ ကြည်ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေရ၏။ ဧဝံ-ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ပဟံသိတဗ္ဗံ၊ ရွှင်စေသင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ရွှင်စေသည်မည်၏။

ကထံ၊ လျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗံ၊ လျစ်လျူရှုသင့်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူရှုသည် မည်သနည်း။ ယဒါ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ အလီနံ၊ မတွန့်သော။ အနုဒ္ဓတံ၊ မတုန်လှုပ်သော။ အနိရဿာဒံ၊ သာယာဘွယ် ကင်းသည် မဟုတ်သော။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ သမပ္ပဝတ္တံ၊ အညီအမျှဖြစ်သော။ သမထဝီထိပဋိပန္နံ၊ သမထလမ်းမှန်သွားသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္ပဟံသနေသု၊ ချီးပင့်ခြင်း,နှိပ်ခြင်း, ရွှင်စေခြင်းတို့၌။ ဗျာပါရံ၊ ကြောင့်ကြတခုအမှုစိုက်ခြင်းသို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ သာရထိ၊ သည်။ သမပ္ပဝတ္တေသု၊ အညီအမျှဖြစ်ကုန်သော။

အသေသု၊ မြင်းတို့၌။ ဗျာပါရံ၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ မည်၏။

နေက္ခမ္မပဋိပဒံ၊ ဈာန်ရကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟူသောခရီးသို့။ အနာရုဠ္ဟပုဗ္ဗာနံ၊ မတက်ဘူးမသွားဘူးကုန်သော။ အနေကကိစ္စပသုတာနံ၊ တပါးမက များသောကိစ္စ၌ အားထုတ်ကုန်သော။ ဝိက္ခိတ္တဟဒယာနံ၊ ပျံ့လွင့်သော နှလုံးရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိစ္စာဂေါ၊ စွန့်ပစ်ဖဲ့ခွါခြင်းသည်။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိ-ဝဇ္ဇနတာ နာမ၊ မည်၏။

နေက္ခမ္မပဋိပဒံ၊ သို့။ ပဋိပန္နာနံ၊ ကျင့်သွားကုန်သော။ သမာဓိ-လာဘီနံ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိကိုရကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့သို့။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဥပသင်္ကမနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သမာ-ဟိတပုဂ္ဂလသေဝနာ နာမ၊ မည်၏။

[၁၃၂] သမာဓိအဓိမုတ္တတာ၊ ဈာန်သမာဓိသို့ ညွှတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ ဈာန်သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်း၌ အလျဉ်မစဲ အားထုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ တဒဓိမုတ္တတာ နာမ၊ ထိုသမာဓိသို့ ညွှတ်သည်၏အဖြစ် မည်၏။ သမာဓိဂရုသမာဓိနိန္နသမာဓိပေါဏသမာဓိပဗ္ဘာရတာ၊ သမာဓိကို အလေးပြုသည်၏အဖြစ်,သမာဓိသို့ညွှတ်သည်၏အဖြစ်,သမာဓိသို့ကိုင်းသည်၏အဖြစ်, သမာဓိသို့ရှိုင်းသည်၏အဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။

ဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဒသဝိဓံ၊ သော။ ဧတံ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ ကို။ သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။

၆၇။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ပဋိလဒ္ဓေ၊ ရအပ်ပြီးသော။ နိမိတ္တသ္မိံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောပကာရဖြင့်။ ဣမံ အပ္ပနာကောသလ္လံ၊ ကို။ သမ္ပာဒယတော၊ ပြည့်စုံစေသောသူအား။ အပ္ပနာ၊ သည်။ သမ္ပဝတ္တတိ၊ ၏။

ဟိ၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ပဋိပန္နဿ၊ အား။ သာ အပ္ပနာ၊ သည်။ သစေ နပ္ပဝတ္တတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်နိုင်ခဲ့အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်သေး

သော်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ ယောဂံ၊ လုံ့လကို။ န ဇဟေ၊ မလျှော့ရာ။ ဝါယမေထေဝ၊ အားထုတ်မြဲအားထုတ်ရာသည်သာတည်း။

သမ္မဝါယာမံ၊ ကို။ (သမ္မ-ကားရဿ) ဟိတွာ၊ လျှော့၍။ ပရိတ္တမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဝိသေသံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ မာဂဏဝေါ၊ သတ္တဝါသည်။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိအာကာရံ၊ ဘာဝနာစိတ်၏ လီနုဒ္ဓတစသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ သလ္လက္ခယံ-သလ္လက္ခယန္တော၊ စူးစမ်း၍။ ဗုဓော၊ သည်။ ဝီရိယဿ၊ ၏။ သမတံယေဝ၊ သမာဓိနှင့်မျှသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ယောဇယေထ၊ ယှဉ်စေရာ၏။

ဤသကမ္မိ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ လယံ၊ တွန့်သောအဖြစ်သို့။ ယန္တံ၊ ရောက်သော။ မာနသံ၊ ကို။ (သမဘာဝါယ၊ မျှသည်၏အဖြစ်အလို့ငှါ။) ပဂ္ဂဏှေထေဝ၊ ချီးပင့်ရာသလျှင်ကတည်း။ အစ္စာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်လွန်းသော စိတ်ကို။ နိသေဓေတွာ၊ ၍။ သမမေဝ၊ အမျှသာလျှင်။ ပဝတ္တယေ၊ ရာ၏။

ရေဏုမှိ၊ ဝတ်ပန်းဝတ်မှုံ၌ရင်း။ ဥပ္ပလဒလေ၊ ကြာရွက်အပြင်၌ရင်း။ သုတ္တေ၊ ပင့်ကူမျှင်၌ရင်း။ နာဝါယ၊ လှေ၌ရင်း။ နာဠိယာ၊ ဆီကျည်၌ရင်း။ မဓုကရာဒီနံ၊ ပျားအစရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို။ (ဥပမာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အဠကထာယံ၊ ၌။) သမ္မဝဏ္ဏိတာ ယထာ၊ သို့။

ဧဝံ၊ တူ။ လီနုဥဒ္ဓတဘာဝေဟိ၊ တို့မှ။ သမ္ဗသော၊ သိမ်း။ မောစယိတွာန၊ ၍။ (ဝီရိယသမတာယောဇနေန၊ ဖြင့်။) နိမိတ္တာဘိမုခံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သို့ရှေးရှု။ မာနသံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ ပဋိပါဒယေ၊ စိုင်းနှင်ရာ၏၊ ဝါ၊ ပြီးစေရာ၏။ (ဣတိသဒ္ဒေါ ပရိသမာပနေ)

နိမိတ္တာဘိမုခပဋိပါဒန

၆၇။ တတြ၊ ထိုရေဏုမှိစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော ဂါထာဒွယ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထဒီပနာ၊ ဥပမာဥပမေယျအနက်ကိုထင်စွာ

ပြုခြင်းတည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ အသေကော၊ ဉာဏ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်နိုင်သော၊ ဝါ၊ မကျွမ်းကျင်မလိမ္မာသော။ မဓုကရော၊ ပျားသည်။ အသုကသ္မိံ၊ ဤမည်သော။ ရုက္ခေ၊ ၌။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းသည်။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်လတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉတွာ၊ ၍။ တိက္ခေန၊ ထက်သော။ ဝေဂေန၊ အဟုန်ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒော၊ ပျံပြေးလတ်သော်။ တံ၊ ထိုအပွင့်ရှိသော သစ်ပင်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ ပဋိနိဝတ္တေန္တော၊ နောက်သို့ ပြန်ရပြန်သော်။ ရေဏုမ္ပိ၊ ပန်းရက်သည်။ ခီဏေ၊ ကုန်ပြီးသော်၊ ဝါ၊ ကုန်ပြီးမှ။ သမ္ပာပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အပရော၊ သော။ အသေကော၊ သော။ မဓုကရော၊ သည်။ (လိုက်) မန္ဒေန၊ နုံ့သော။ ဇဝေန၊ ပျံသွားခြင်းဖြင့်။ ပက္ခန္ဒော၊ သော်။ ရေဏုမ္ပိ၊ သည်။ (လိုက်) ခီဏေယေဝ၊ ကုန်ပြီးသော် သာလျှင်။ သမ္ပာပုဏာတိ၊ ၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဆေကော၊ သော။ မဓုကရော၊ သည်။ သမေန၊ မျှသော၊ ဝါ၊ မလျင်လွန်း မနှေးလွန်းသော။ ဇဝေန၊ ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒော၊ သော်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပုပ္ဖရာသိံ၊ ပန်းအစုသို့။ သမ္ပတွာ၊ ၍။ ယာဝဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ရေဏုံ၊ ပန်းရက်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ မဓုံ၊ ပျားရည်ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ မဓုရသံ၊ ပျားအရသာကို။ အနုဘဝတိ ယထာ၊ ခံစားရသကဲ့သို့ငြင်း။

[၁၃၃] စ၊ ထိုမှတပါး။ သလ္လကတ္တအန္တေဝါသိကေသု၊ ခွဲစိပ်ကုတတ်သော ဆေးဆရာ၏ တပည့်တို့သည်။ ဥဒကထာလကေ၊ ရေခွက်၌ ထားအပ်သော။ ဥပ္ပလပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ သတ္ထကမ္မံ၊ ဓားငယ်ဖြင့် လှီးဖောက်ခြင်းအတတ်ကို။ သိက္ခန္တေသု၊ ကုန်သော်။ ဧကော၊ သော။ အသေကော၊ သော။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထံ၊ ဓားငယ်ကို။ ပါတေန္တော၊ ချလတ်သော်။ ဥပ္ပလပတ္တံ၊ ကြာရွက်ကို။ ဒွိဓာ ဝါ၊ နှစ်ခြမ်းမူလည်း။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဥဒကေ ဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ပဝေသေတိ၊ ဝင်စေတတ်၏၊ ဝါ၊ နစ်စေတတ်၏။ အပရော၊ သော။ အသေကော၊ သော။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ ဆိဇ္ဇနပဝေ-သနဘယာ၊ နှစ်ခြမ်းဖြတ်ခြင်း, ရေ၌နစ်ခြင်းမှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သတ္ထကေန၊ ဖြင့်။ (ဥပ္ပလပတ္တံ၊ ကို။) ဖုသိတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ န ဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ ပန၊ အသင့်ကား။ ဆေကော၊ သော။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ သမေန၊ မပြင်းမနုန့်ညီမျှသော။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ

ဥပ္ပလပတ္တော၊ ဒွ်။ သတ္တပဒံ၊ ခွေးငယ်ရာကို။ (ဂဏ္ဌိ) သတ္တပဟာရံ၊ ခွေးငယ် ဖြင့် ဖောက်ခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပရိယောဒါတသိပ္ပေ၊ ကုန်စင်သော အတတ်ရှိသည်၊ ဝါ၊ အပြီးတိုင်သောအတတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တထာ- ရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ကမ္မံ၊ သွေးကြော ဖောက်ခြင်း စသော အမှုကို။ ကတွာ၊ ၍။ လာဘံ၊ ကို။ လဘတိ ယထာ၊ ရသကဲ့သို့ရင်း။

စ၊ ပါး။ ယော၊ သည်။ စတုဗျာမပ္ပမာဏံ၊ လေးလံပမာဏရှိသော။ မက္ကဋကသုတ္တံ၊ ပင့်ကူချည်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်နိုင်အံ့။ သော၊ သည်။ စတ္တာရိသဟဿာနိ၊ သပြာလေးထောင်တို့ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရညာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဧကော၊ သော။ အဆေကပုရိသော၊ သည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ မက္ကဋကသုတ္တံ၊ ကို။ အာကစ္ဆန္တော၊ ငင်လတ် သော်။ တဟိံ တဟိံ၊ ၌။ ဆိန္နတိယေဝ၊ ပြတ်သည်သာတည်း။ အပရော၊ သော။ အဆေကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဆေဒနဘယာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ မက္ကဋကသုတ္တံ၊ ကို။ ဖုသိတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ န ဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ ပန၊ အသင့်ကား၊ ဆေကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကောဋိ- တော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သမေန၊ သော။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ ဒဏ္ဍကေ၊ အတံ၌။ (မက္ကဋကသုတ္တံ၊ ကို။) ဝေဌေတွာ၊ ရစ်၍။ အာဟ- ရိတွာ၊ ၍။ လာဘံ၊ ကို။ လဘတိ ယထာ၊ သို့ရင်း။

စ၊ ပါး။ အဆေကော၊ သော။ နိယာမကော၊ လှေကိုအုပ်ထိန်းသော လှေသူကြီးသည်၊ ဝါ၊ သင်္ဘောကိုအုပ်ထိန်းသောမာလိန်သည်။ ဗလဝ- ဝါတေ၊ အားရှိသောလေ၌၊ ဝါ၊ သည်။ (အာဂတေ၊ လာသည် ဖြစ်လျက်။) လင်္ကာရံ၊ ရွက်ကို။ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်။ နာဝံ၊ ကို။ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ပက္ခန္ဒာပေတိ၊ ပြေးသွားစေ၏။ အပရော၊ သော။ အဆေကော၊ သော။ နိယာမကော၊ သည်။ မန္ဒဝါတေ၊ ၌၊ ဝါ၊ သည်။ (အာဂတေ၊ လာသည်ဖြစ်လျက်။) လင်္ကာရံ၊ ကို။ ဩရောပေန္တော၊ ချလတ်၍။ နာဝံ၊ ကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ ပန။ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဆေကော၊ သော။ နိယာမကော၊ သည်။ မန္ဒဝါတေ၊ သည်။ အာဂတေ၊ သော်။ လင်္ကာ- ရံ၊ ရွက်ကုန်ကို။ ပူရေတွာ၊ ၍။ ဗလဝဝါတေ၊ သည်။ အာဂတေ၊ သော်။

အစုလက်ာရုံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ ဖြင့်။ ဇုဇ္ဇိတင္ဗာနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ ယထာ၊ သို့ရှင်း။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ယော၊ သည်။ တေလေန၊ (ခွက်ငယ်စသည်၌ တည်သော)ဆီဖြင့်။ အဆင္ဃေန္တော၊ မဖိတ်မလျှံစေမူ၍။ နာဠိံ၊ သိမ်မွေ့သော အပေါက်ရှိသောဆီကျည်ကို။ ပူရေတိ၊ အံ့။ သော၊ သည်။ လာဘံ၊ ကို။ လဘတီတိ၊ ရ၏ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ တို့အား။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဆေကော၊ သော။ လာဘလုဒ္ဓေါ၊ လာဘ်ကိုမက်မောသော။ ဧကော၊ သည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလတ်သော်။ တေလံ၊ ကို။ ဆဍ္ဍေတိ၊ ဖိတ်စေ၏။ အဆေကော၊ သော။ အပရော၊ သည်။ တေလဆဍ္ဍနဘယာ၊ ဆီဖိတ်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ တေလံ၊ ကို။ (လိုက်) အာသိဉ္စိတုမ္ပိ၊ ရွတ်ရွတ်လောင်းခြင်းငှါလည်း။ န ဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ ပန၊ အသင့်ကို ဆိုအံ့။ ဆေကော၊ သော။ အန္တေဝါ-သိကော၊ သည်။ သမေန၊ သော။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ တေလေန၊ ဖြင့်။ နာဠိံ၊ ကို။ (လိုက်)။ ပူရေတွာ၊ ၍။ လာဘံ၊ ကို။ လဘတိ ယထာ၊ သို့ရှင်း။

ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိမိတ္တေ၊ ပဋိဘာဂ နိမိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ သော်။ သီဃမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိဿာမီတိ၊ ရောက်အံ့ဟူ၍၊ ဂါဠံ၊ ပြင်းစွာ။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယတ္တာ၊ လွန်စွာအားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဒစ္စေ၊ ၌။ ပတတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဧကော၊ သည်။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယတာယ၊ ၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဒါနိ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်ပြီး ယခုအခါ၌။ မေ၊ အား။ အပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်မူအံ့နည်း။ ဇှတိ၊ သို့။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ဟာပေတိ၊ လျော့၏။ တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတိလီနဝီရိယတ္တာ၊ အလွန်တွန့်သော ဝီရိယ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇေ၊ ၌။ ပတတိ၊ ၏။ သောပိ၊ သည် လည်း။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပန၊ အသင့်ကို ဆိုအံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ လီနံ၊ တွန့်သော ဘာဝနာစိတ်ကို။ လီနဘာဝတော၊ တွန့်သည်၏အဖြစ်မှ။ ဥဒ္ဓတံ၊

တုန့်လှုပ်တက်ကြွသော ဘာဝနာစိတ်ကို။ ဥဒ္ဓစ္စတော၊ မှ။ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍။ သမေန၊ သော။ [၁၃၄] ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ (စိတ္တံ၊ မတွန့် မလှုပ်သော ဘာဝနာစိတ်ကို။) နိမိတ္တာဘိမုခံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သို့ ရှေးရှု။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တာဒိသေန၊ ထိုအပ္ပနာကိုဖြစ်စေနိုင်သော ရဟန်းနှင့်တူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤဖွင့်ဆိုပြီးသောအနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ရေ-ဏုမှိ။ပ။ ပဋိပါဒယေတိ၊ ဟူသော။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဋ္ဌမဇ္ဈာနကထာ

၆၉။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝါ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣတိ ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဝီရိယနှင့်သမာဓိ မျှသည်၏အဖြစ်ကို ယှဉ်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ဝီထိပဋိပန္နံ၊ ဘာဝနာလမ်းမှန် ကျသွားသော။) မာနသံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ နိမိတ္တာဘိမုခံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သို့ ရှေးရှု။ ပဋိပါဒယတော၊ နှင်သော။ အဿ ယောဂိနော၊ အား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဣဇ္ဈိဿတိ-သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံလတံ့၊ ဝါ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗဇဝနဝါရေ၊ ဆိုသင့်သောဇောတို့၏ ဝါရ၌။ ဘဝင်ံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ အနုယောဂဝသေန၊ ပွါးစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ဘာဝနာစိတ်သို့ ကပ်၍ထင်လာသော။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းမှ။ (ပရံ၊ ၌။) တသ္မိံယေဝ အာရမ္မဏေ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ် အာရုံ၌ပင်လျှင်။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ ဟုံသည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလေးကြိမ် ငါးကြိမ်သော ဇောတို့တွင်။ အဝသာနေ၊ ၌။ ဧကံ၊ တခုသောဇောသည်။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာနိ၊ အကြင်ဇောတို့ကို။ အပ္ပနာယ၊ ကို။ ပရိကမ္မတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိကမ္မာနီတိပိ၊ တို့ဟူ၍၎င်း။ ဂါမာဒီနံ၊ တို့၏။ အာသန္နပဒေသော၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်ကို။ ဂါမူပစာရော နဂရူပစာရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ အပ္ပနာယ၊ ၏၊ ဝါ၊ မှ။ အာသန္နတ္တာ၊ နီးသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ သမိပစာရတ္တာ၊ အနီးအပါး၌ ကျင်လည်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပစာရာနိတိပိ၊ တို့ဟူ၍ငင်း။ ဣတော၊ ဤကောဝဇ္ဇနဝီထိမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော နာနာဝဇ္ဇနဝီထိ၌။ ပရိကမ္မာနံ၊ တို့အားငင်း။ ဥပရိအပ္ပနာယ စ၊ အထက်အပ္ပနာအားငင်း။ အနုလောမတော၊ ကြောင့်။ အနုလောမာနိတိပိ၊ တို့ဟူ၍ငင်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပရိကမ္မ, ဥပစာရ, အနုလောမဟု မှတ်အပ်ကုန်သော စိတ်တို့တွင်။ သဗ္ဗန္တိမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ နောက်၌ဖြစ်သော။ ယံ စိတ္တံ၊ အကြင် တတိယစတုတ္ထစိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒ္ဓ၊ ကိုကား။ ပရိတ္တဂေါတ္တာဘိဘဝနတော၊ ကာမာဝစရအနွယ်ကို လွှမ်းမိုးကျော်လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ငင်း။ မဟဂ္ဂတဂေါတ္တဘာဝနတော စ၊ မဟဂ္ဂုတ်အနွယ်ကို ပွါးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ငင်း။ ဂေါတြဘူတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (တာနိ တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။) သေသာနိ၊ အဆုံး ဇောတခုမှကြွင်းကုန်သော သုံးကြိမ်လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။ ပကတိစိတ္တေဟိ၊ ပြကတေသော ကာမာဝစရစိတ်တို့ထက်။ ဗလဝတရဝိတက္ကဝိစာရပီတိသုခစိတ္တေကဂ္ဂတာနိ၊ အထူးအားရှိသော ဝိတက်ဝိစာရပီတိသုခစိတ္တေကဂ္ဂတာရှိကုန်သော။ ကာမာဝစရာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁-ဂံ တာယတီတိ ဟိ ဂေါတ္တံ။ပ။ မဟဂ္ဂတဂေါတ္တေပိ ဣမိနာ နယေန အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဋီကာစာအုပ်၌ ကြည့်ပါ။ ၎င်း၏အနက်ကား-ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဂံ၊ အမည်ဖြစ်သောသဒ္ဒါအသိဉာဏ်ကို။ တာယတိ၊ စောင့်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂေါတ္တံ၊ မည်၏။ ပရိတ္တန္တိ၊ ပရိတ္တ ဟူ၍။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ အဘိဓာနဥ္စ၊ အမည်ဖြစ်သော သဒ္ဒါကိုငင်း။ ဗုဒ္ဓိဥ္စ၊ ပရိတ္တတရားဟူ၍ သိသောဉာဏ်ကိုငင်း။ (အဘိဓာနဗုဒ္ဓိနံ၊ သဒ္ဒါအသိဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏။) ဧကံသိကဝိသယတာယ၊ စင်စစ်အားဖြင့် မိမိလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိတ္တဂေါတ္တံ၊ မည်၏။ ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဗုဒ္ဓိ၊ အသိဉာဏ်သည်။ အာရမ္မဏဘူတေန၊ အာရုံ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္ထေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ နပ္ပဝတ္တတိ ယထာ၊ မဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အဘိဓာနံ၊ အမည်ဖြစ်သောသဒ္ဒါသည်လည်း။ အဘိဓေယျဘူတေန၊ မိမိဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္ထေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ သဒ္ဒါနှင့်အသိဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏ အနက်နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော အတ္ထော၊ ထိုဝိသယဖြစ်သောအနက်သည်။ တာနိ၊ ထိုသဒ္ဒါအသိဉာဏ် နှစ်ပါးတို့ကို။ တာယတိ ရက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တံ ပရိတ္တဂေါတ္တံ၊ ထိုပရိတ္တဂေါတ္တကို။ မဟဂ္ဂတာနုတ္တရဝိဓုရံ၊ မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာတို့မှ ဆန့်ကျင်သော။ ကာမတဏှာယ၊ ၏။ ဂေါစရဘူတံ၊ အာရုံ၏ အဖြစ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာမာဝစရဓမ္မာနံ၊ ကာမာဝစရ တရား

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသောစိတ် လေးပါးသော စိတ်တို့တွင်။ အဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသည်ကိုသာယူသဖြင့်၊ ဝါ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ကိုမယူသဖြင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးသောဇောစိတ်သည်။ ပရိကမ္မံ၊ မည်သည်။ ဒုတိယံ၊ သည်။ ဥပစာရံ၊ မည်သည်။ တတိယံ၊ သည်။ အနုလောမံ၊ မည်သည်။ စတုတ္ထံ၊ သည်။ ဂေါတြဘု၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဌမံ၊ သည်။ ဥပစာရံ၊ မည်သည်။ ဒုတိယံ၊ သည်။ အနုလောမံ၊ မည်သည်။ တတိယံ၊ သည်။ ဂေါတြဘု၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ သည်။ အပ္ပနာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စမံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ အပ္ပနာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ စွ။ စတုတ္ထမေဝ ဝါ၊ လေးကြိမ်မြောက်သော စိတ်သည်သာလျှင်မူလည်း။ ပဉ္စမံ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော စိတ်သည်သာလျှင်မူလည်း။ အပ္ပေတိ အပ္ပနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဥ္စ ခေါ၊ လေးကြိမ်မြောက်မူလည်း, ငါးကြိမ်မြောက်မူလည်း အနိယမအားဖြင့် ထိုအပ္ပနာဖြစ်ခြင်းကိုသည်း။ ခိပ္ပါ-ဘိညဒန္ဓာဘိညဝသေန၊ ခိပ္ပါဘိညပုဂ္ဂိုလ် ဒန္ဓာဘိညပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုငါးကြိမ်မြောက်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဇဝနံ၊ ဆဋ္ဌသတ္တမဇောသည်။ ပတတိ-ပတန္တံ ဝိယ ဟောတိ၊ ကျသကဲ့သို့ ယိုသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ (ပရိက္ခီဏဇဝတ္တာ၊ အစွမ်းအဟုန် ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) ဘဝင်္ဂဿ၊ ၏။ ဝါရော၊ အလှည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ မတူမတီး အယူသီးကိုဆိုအံ့။ အာဘိဓမ္မိကဂေါဒတ္တတ္ထေရော၊ သည်။ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယောတိ၊ ဟူသော။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌာန်းပါဠိကို။ ဝတွာ၊ ရွတ်၍။ အာသေဝနပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမော ပစ္ဆိမော ဓမ္မော၊

တို့၏။ အာဝေဏိကံ၊ မဟဂ္ဂုတ်လောကုတ္တရာမှ အသီးဖြစ်သော။ ရူပံ၊ သဘောဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ မဟဂ္ဂတဂေါတြဘူပိ၊ ၌လည်း။ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂေါ ဂေါဏော စိန္ဒြိယေ ဘူမျံ၊ ဝစနေ စေဝ ဗုဒ္ဓိယံ။ အာဒိစ္စေ ရံသိယဉ္စေဝ၊ ပါနီယေပိ စ ဝတ္တတေ-ဟုသဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ ၃၁ဂ-၌ မိန့်အပ်သော ဂေါသဒ္ဒါ၏ နွား, ဣန္ဒြေ, မြေ, သဒ္ဒါ, ပညာ, နေ့, အရောင်, ရေ-ဟူသော အနက်တို့တွင် ဤ၌ ဝစနအနက် ဗုဒ္ဓိအနက်၌ ဖြစ်ရကား ဂဝံ တာယတိ-ဟု ရှိသင့်သည်၊ စာအများပင် ဂံ တာယတိ-ဟူ၍သာ ရှိခဲ့၏၊ ဆင်ခြင်။ (ပြည်)

နောက်နောက်သော ကုသိုလ်ဓမ္မသည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆင္ဃေပိ၊ ဆင္ဃဇောအရာ၌ဧင်း။ သတ္တမေပိ၊ ၌ဧင်း။
အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တံ ထေ-
ရဿ ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ထေရဿ၊ အာဘိဓမ္မိကဂေါဒတ္တ-
ထေရ်၏။ တော ဝစနံ၊ သည်။ အတ္တနောမတိမတ္တန္တိ၊ သုတ္တ,သုတ္တာနုလောမ,
အာစရိယဝါဒဟူသော အထောက်အကူမရ သူ့အကြိုက်မျှသာတည်းဟူ
၍။ ဝတွာ၊ ၍။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ အသင့်အလျော်ယုတ္တိပြ၍ စကား
လက်စသိမ်းချုပ်အံ့။ စတုတ္ထပဉ္စမေသုယေဝ၊ စတုတ္ထပဉ္စမတို့၌သာလျှင်။
အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရတော၊ ပဉ္စမ၏နောက်၌။ ဇဝနံ၊
ဆဋ္ဌဇော,သတ္တမဇောသည်။ ပတိတံ နာမ၊ ကျသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဘဝင်္ဂဿ၊ ၏။ အာသန္နတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (အဋ္ဌကထာသု·ကို ပဋိက္ခိတ္တံ, ဝုတ္တံနှစ်ပါး၌ပင်စပ်)
[၁၃၅] တံ ဝစနံ၊ ထိုစတုတ္ထပဉ္စမေသုယေဝ စသောစကားကို။ ဇေ၀ံ၊ သို့။
ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။
န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊
သည်။ ဆိန္နပပါတာဘိမုခေါ၊ ကမ်းပါးပြတ်သို့ရှေးရှု။ ဓာဝန္တော၊ ပြေး
လတ်သော်။ ဌာတုကာမောပိ၊ ရပ်လိုသော်လည်း။ ပရိယန္တေ၊ ပြတ်သော
ကမ်းပါးအစွန်းအနား၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ထား၍။ ဌာတုံ၊ ငှါ။
န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ပပါတေဝ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌သာလျှင်။ ပတတိ ယထာ၊
ကျ၏သို့။ ဇေ၀ံ၊ တူ။ ဆဋ္ဌေ ဝါ၊ ၌ဧင်း။ သတ္တမေ ဝါ၊ ၌ဧင်း။ ဘဝင်္ဂဿ၊ ၏။
အာသန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပေတုံ·အပ္ပနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ န
သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုတ္ထပဉ္စမေသုယေဝ၊ တို့၌သာလျှင်။
အပ္ပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

သာ စ ပန အပ္ပနာ၊ သည်လည်း။ ဧကစိတ္တက္ခဏိကာယေဝ၊ တခုသော
စိတ္တက္ခဏရှိသည်သာတည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ ပဌမပ္ပနာယံ၊ လက်ဦးရစ
ဖြစ်သော မဟဂ္ဂုတ်အပ္ပနာ၌ဧင်း။ လောကိယာဘိညာသု၊ တို့၌ဧင်း။
စတူသု မဂ္ဂေသု၊ တို့၌ဧင်း။ မဂ္ဂါနန္တရဖလေ၊ ၌ဧင်း။ ရူပါရူပဘဝေသု၊
တို့၌။ ဘဝင်္ဂဈာနေ၊ ဘဝင်ဖြစ်သော ဈာန်စိတ်၌ဧင်း။ (ဘဝင်္ဂဋ္ဌာနေ
ဟူ၍လည်းရှိ၏၊ သင့်သည်ချည်း။ ဘဝင်အရာ၌ဧင်း။ ပေး) နိရောဓ-

ဿ၊ အား။ ပစ္စယေ၊ သော။ နေဝသညာနာသညာယတနေ၊ ဇာဍ်ရှင်း။ နိရောဓာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသောအနာဂါမ် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဖလ-သမာပတ္တိယံ၊ ဍ်ရှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒေါ နာမ၊ ကာလအပိုင်းအခြားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတ္ထ၊ ဤခုနစ်ဌာနတို့တွင်။ မဂ္ဂါနန္တရဖလံ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးကြိမ်တို့ ထက်၊ ဝါ၊ တို့၏။ ဥပရိ၊ အလွန်၊ ဝါ၊ အထက်၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓဿ၊ နိရောဓသမာပတ်အား။ ပစ္စယော၊ သော။ နေဝသညာ-နာသညာယတနံ၊ သည်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ကြိမ်တို့ထက်။ ဥပရိ၊ အလွန်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါရူပေသု၊ ဘုံတို့၌။ ဘဝင်္ဂဿ၊ ၏။ ပရိမာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသဋ္ဌာနေသု၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောသုံးဌာနမှ ကြွင်းကုန် သော ပဌမအပ္ပနာ, လောကီအဘိညာဉ်, မဂ်ဉာဏ်လေးခု, နိရောဓသမာ-ပတ်မှထသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖလက္ခဏဟူသော လေးဌာနတို့၌။ ဧကမေဝ စိတ္တံ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ-တခုပရိသမာပန) ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပနာ၊ လက်မှန်အပ္ပနာသည်။ ဧကစိတ္တက္ခဏိကာယေဝ၊ သာတည်း။ တတော၊ ထိုအပ္ပနာဇောတကြိမ်ဖြစ်သည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝင်္ဂပါတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဝေါစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဈာနပစ္စဝေက္ခဏတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဈာနပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ဈာန်ကိုဆင်ခြင် သော ပစ္စဝေက္ခဏာဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့စကား တရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္တာဝတာ စ-ဧတ္တကေန ဘာဝနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ သေ-ဧသော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ အသီး အခြားဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ-ဝိဝိစ္စေဝ၊ အသီးအခြားဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝါ၊ ကင်းဆိတ်၍သာ လျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခ ရှိသော၊ ဝါ၊ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခ ရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဧဝံ ဝိဟရတော၊ ဤသို့ပဌမ

ဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေသော။ အနေန ယောဂါဝစရေန၊ သည်။ ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သော ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သုံးပါးသောကောင်းခြင်းရှိသော။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ ဆယ်ပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော။ ပဉ္စမံ ဈာနံ၊ ပဉ္စမဈာန် သည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၀။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဈာနပါဌေ၊ ၌။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟီတိ၊ ကား။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စိတွာ၊ အသီးအခြားဖြစ်၍။ ဝိနာ၊ မငြိမတွယ် မရှက်မစပ် ကင်းကွာလွပ်လပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အပက္ကမိတွာ။ စွန့်ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖဲခွါဆုတ်နစ်ခဲ့၍။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိအစရှိသောဝါကျ၌။ ယော အယံ ဧကာရော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော ဧကာရော၊ ထိုဧသဒ္ဒါကို။ နိယမတ္ထောတိ၊ စင်စစ်မြဲခြင်း မှတ်ခြင်းအနက်ရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကာရော၊ သည်။ (လိုက်) နိယမတ္ထော၊ နိယမအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဧသဒ္ဒါ၏ နိယမအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိံ ပဉ္စမဈာနမုပသမ္ပဇ္ဇဝိဟရဏသမယေ၊ ထိုပဉ္စမဈာန်ကိုပြည့်စုံစေ၍ နေသောအခါ၌။ အဝိဇ္ဇမာနာနမ္ပိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော်လည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ တဿ ပဉ္စမဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခဘာဝဉ္စ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်ကိုင်း။ ကာမပရိစ္စာဂေနေဝ၊ ကာမတို့ကို စွန့်ခွါရှောင်လွှဲ ဖဲကြဉ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အဿ ပဉ္စမဈာနဿ၊ ကို။ အဓိဂမဉ္စ၊ ရခြင်းကိုင်း။ (ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟီတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။) ဘာဂဝါ၊ သည်။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

ကထံ ဒီပေတိ၊ ကား။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ မငြိမတွယ် အသီးအခြားဖြစ်၍သာလျှင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကရိယမာနေ၊ သော်။ ဣဒံ ပယောဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဒီပေါဘာသော၊ ဆီမီးရောင်သည်။ နပ္ပဝတ္တတိ ဝိယ၊ မဖြစ်၏သို့။ ယေသု ကာမေသု၊ တို့သည်။ သတိ-သန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ ဣဒံ ဈာနံ၊

သည်။ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တေ ကာမာ၊ တို့သည်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ နူန၊ စင်စစ်။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဩရိမတီရပရိစ္စာဂေန၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို စွန့်ခြင်းဖြင့်။ ပါရိမတီရဿ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းကို။ အဓိဂမော ဣဝ၊ ရခြင်းကဲ့သို့။ တေသံ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိစ္စာဂေနေဝ၊ သာလျှင်။ [၁၃၆] အဿ ဈာနဿ၊ ကို။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ ပယောဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ (ဣတိ-လောပ) တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ နိယမံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိအစရှိသောပါဌ်၌။ စောဒကဿ၊ ၏။ ဣတိ စောဒနာ၊ ဤသို့သောစောဒနာသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧသ-ဧသော ဧဝကာရော၊ ကို။ ပုဗ္ဗပဒေယေဝ၊ ရှေးပုဒ်၌သာလျှင်။ ဝုတ္တော ပန၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဥတ္တရပဒေ၊ ၌။ န ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မမူအပ်သနည်း။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော်။ ဓမ္မေဟိ၊ နီဝရဏတရားတို့မှ။ အဝိဝိစ္စာပိ၊ အသီးအခြားမဟုတ်မူ၍လည်း။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယျ ကိံ၊ နေရာသလော။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တေ၊ ဤရှေးပုဒ်၌သာလျှင် ဧဝသဒ္ဒါကိုဆိုခြင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စောဒကဆရာဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ န ခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ကာမေဟိ ဧဝါတိ၊ ဟူ၍။ အဝဓာရဏဿ၊ ၏။ အကတတ္တာ၊ တည်း။) ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တံနိဿရဏတော၊ ထိုကာမတို့၏ ထွက်မြောက်ရာထွက်မြောက်ကြောင်း, ကင်းပျောက်ရာ ကင်းပျောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧသ-ဧသော ဧဝကာရော၊ ကို။ ပုဗ္ဗပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝါ၊ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ ကာမဓာတုသမတိက္ကမနတော စ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာမဘဝကို လွန်နိုင်ကြောင်း အကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့်ငှင်း။ ကာမရာဂပဋိပက္ခတော စ၊ ဆိုလတံ့သောအပြားရှိသော ကိလေသကာမ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်ငှင်း။ ဣဒံ ဈာနံ၊ သည်။ ကာမာနမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ နိဿရဏံ၊ ဝိသေသအားဖြင့် ကင်းကြောင်း ပျောက်ကြောင်း, ကင်းရာ ပျောက်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဗျာပါဒါဒီနံ၊ စသည်တို့၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။) ယထာပာ၊ ကား။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ နေက္ခမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တော် နေကုန်မှ၊ ထိုဈာန်သည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပန၊ ထိုရှေ့ပုဒ်၌ သာဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ ဥတ္တရပဒေပိ၊ ၌လည်း။ (ဝတ္တဗ္ဗောတိ သမ္ဗန္ဓော) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌ သာလျှင်။ (ပဉ္စမော၊ သော။) သမဏော၊ သောတာပန်ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣဓ-ဣမေ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုတိယော၊ သော။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ဧဝကာရော၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အာနေတွာ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤကာမစ္ဆန္ဒမှ။ အညေဟိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ နီဝရဏသင်္ခါတေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အဝိဝိစ္စ၊ အသီးအခြားမဖြစ်မူ၍။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။) တသ္မာ၊ ထို (သို့ အတ္ထသမ္ဘဝအားဖြင့် နောက်ပုဒ်သို့လည်းဆောင်၍ ဆိုသင့်သည်၏အဖြစ်) ကြောင့်။ ဝိဝိစ္စေဝ။ပ။ ဓမ္မေဟီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဒဒ္ဓယေပိ၊ ၌လည်း။ သေ-သော နိယမော၊ ဤနိယမအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ပဒဒ္ဓယေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိဝိစ္စာတိ ဣမိနာ သာဓာရဏဝစနေန၊ ဝိဝိစ္စဟူသော အလုံးစုံ သော ဝိဝေကတို့အား ဆက်ဆံသောသဒ္ဒါဖြင့်။ တဒင်္ဂဝိဝေကာဒယော စ၊ တဒင် ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒ ပဋိပဿဒ္ဓိ နိဿရဏဝိဝေကလည်း ဖြစ်ကုန် သော။ ကာယဝိဝေကာဒယော စ၊ ကာယ စိတ္တ ဥပဓိဝိဝေကလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဝေကာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ ပေါင်းရုံးယူခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ကား ရောက်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ကာယဝိဝေကော၊ ၎င်း။ စိတ္တဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော ဝေ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤဈာနကထာ၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (သမုစ္ဆေဒဝိဝေကာဒီနံ၊ တို့၏။ အသမ္ဘဝတော၊ တည်း။)

ပန၊ ပါး။ ကာမေဟီတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ မဟာ-နိဒ္ဒေသ၌။ ကတမေ ဝတ္ထုကာမာ မနာပါ ပိယရူပါတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယေ စ ဝတ္ထုကာမာ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။

တတ္တော၀၊ ထိုမဟာနိဒ္ဒေသ၌သာလျှင်း။ ဝိဘင်္ဂေ စ၊ ဈာနဝိဘင်း၌လည်း။ ဆန္ဒော၊ လိုလားခြင်းသည်၊ ဝါ၊ တောင့်တသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော အားနည်းသောလောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ရာဂေါ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထိုဆန္ဒထက်အားကြီးသော တပ်စွန်းသောလောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ လိုလားတပ်မက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထိုထက်အားကြီးသော ထူထပ်သောရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊ နိမိတ္တအနုဗျဉ္ဇနတို့ကို ကြံခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ကြံကြောင်းဖြစ်သော လောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ရာဂေါ၊ သင်္ကပ္ပထက်အားကြီးစွာ တပ်စွန်းသော ရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ သင်္ကပ္ပရာဂေါ၊ ကြံစည်တပ်မက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ထိုထက်အလွန်အားကြီးသော သင်္ကပ္ပန၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဣမေ၊ ဤဆန္ဒစသည်တို့ကို။ ကာမာတိ၊ လိုချင်တောင့်တတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ လိုချင်တောင့်တကြောင်းဖြစ်၍ ကိလေသာကာမတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေံ၊ သို့။ ယေ စ ကိလေသကာမာ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧတေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမ တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတာ ဣစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို ပေါင်းယူခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ အသီးအခြားဖြစ်၍သာလျှင်။ ဣတိပိ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန ဝတ္ထုကာမဝိဝေကေန၊ ထိုဝတ္ထုကာမတို့မှကင်း၍ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ကာယဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကသ္မာ၊ ကား။ ပုတ္တဒါရာဒိပရိဂ္ဂဟာဝိဝေကဒီပနတော၊ သားမယားစသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းမှကင်းခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်တည်း။) ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟီတိ၊ ဓမ္မေဟိဟူသောပုဒ်၏။ ကိလေသကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝါ၊ ကား။ သဗ္ဗာကုသလေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ၊ သာလျှင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန ကိလေသကာမဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ (တနည်း) တေန သဗ္ဗာကုသလဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိဟူသော ပဒဒွယ၌။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိဟူသောပဒဖြင့်။ (တနည်း)

ဋ္ဌော၊ ဤဝိဝေကနှစ်ပါးအပေါင်း၌။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ကာယဝိဝေကဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝေကဝစနတော ဝေ၊ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူသောကြောင့်ပင်လျှင်။ ကာမသုခပရိစ္စာဂေ၊ ဝတ္ထုကာမကို ခံစားသော သုခကိုစွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိဟူသော ဒုတိယပဒဖြင့်၊ ဝါ၊ ဒုတိယဖြစ်သောစိတ္တဝိဝေကဖြင့်။ ကိလေသကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝေကဝစနတော၊ ကြောင့်။ နေက္ခမ္မသုခပရိဂ္ဂဟော၊ ဈာန်ချမ်းသာကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမဝိဝေကဝစနတောယေဝ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့မှ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဧတေသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောနှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ပဌမေန၊ ရှေးပုဒ်ဖြင့်။ သံကိလေသဝတ္ထုပ္ပဟာနံ၊ တဏှာသံကိလေသ စသည်တို့၏အကြောင်းကို ပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယပုဒ်ဖြင့်။ သံကိလေသပ္ပဟာနံ၊ တဏှာစသော သံကိလေသကို ပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ လောလဘာဝဿ၊ လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်၏။ ဟေတုပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်း(ဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမ)ကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ဗာလဘာဝဿ၊ မိုက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အဝိဇ္ဇာ၏၊ ဝါ၊ ဒုစိန္တိတစိန္တိတာ-အစရှိသည်၏။ ဟေတုပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်း(ဖြစ်သော အယောနိသောမနသိကာရ, အလုံးစုံသော အကုသလဓမ္မ)ကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ တပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ [၁၃၇] ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ ကာယပယောဂ စသည်မှ စင်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာသယပေါသနံ၊ အဇ္ဈာသယကို စင်ကြယ်စေလျက် ပွါးစေခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝိညာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ကာမေဟီတိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ ဝုတ္တကာမေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကာမနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝတ္ထုကာမပက္ခေ၊ ဝတ္ထုကာမအဖို့၌။ နယော၊ နည်းတည်း။

ပန၊ ပါး။ ကိလေသကာမပက္ခေ၊ ၌။ ဆန္ဒောတိ စ၊ ဟူ၍၎င်း။ ရာဂေါတိ စ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဧဝမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။

အနေကဘေဒေါ၊ (ကာမာသဝကာမရာဂသံယောဇဉ်စသည် ရူပတဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်) များသောအပြားရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒောယေဝ၊ ကာမသဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ဆန္ဒကို။ ကာမောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ သော ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကို။ အကုသလပရိယာပန္နော၊ အကုသိုလ်၌ အတွင်းဝင်သည်။ သမာနေပိ၊ ဖြစ်မူလည်း။ တတ္ထ ကတမော ကာမော၊ ဆန္ဒော ကာမောတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဈာနပဋိပက္ခတော၊ ဈာန်၏ပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုံ၊ သီးသန့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ကိလေသကာမတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အကုသလပရိယာပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ထိုကာမ၏။ အနေကဘေဒတော၊ များသောအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမတောတိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ ၍။ ကာမေဟီတိ၊ ဟူ၍။ (ဗဟုဝစနံ၊ ကို။) ဝုတ္တံ၊ ၏။

အညေသံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသော နီဝရဏမှတပါးကုန်သော။ မမ္မာနံ၊ ဒိဋ္ဌိမာနအဟိရိကအနောတ္တပ္ပအစရှိကုန်သော တရားတို့၏။ အကုသလဘာဝေ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ သော်လည်း။ တတ္ထ ကတမေ။ပ။ စ္ဆန္ဒောတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဥပရိဈာနင်္ဂါနံ၊ အထက်၌ ဟောအပ်လတံ့ကုန်သော ဈာနင်တို့၏။ ပစ္စနီကပဋိပက္ခဘာဝဒဿနတော၊ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဘက် နီဝရဏတို့၏ ပဟာယကပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ ပစ္စနီက။ပ။ ဒဿနတော ဒဿနာယ၊ ပြခြင်းငှါ။ နီဝရဏာနေဝ၊ ဈာနင်၏ ပစ္စနီကဖြစ်သော နီဝရဏတို့ကို သာလျှင်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ စွ။ နီဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဈာနင်ပစ္စနီကာနိ၊ ဈာနင်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏။ (တေသံ၊ ထိုဈာနင်တို့၏။ ပဝတ္တိနီဝရဏတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) တေသံ၊ ထိုပစ္စနီကဖြစ်သော နီဝရဏတို့၏၊ ဝါ၊ တို့ကို။ ဈာနင်္ဂါနေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဋိပက္ခာနိ၊ ပဟာယကပဋိပက္ခ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒ္ဓံသကာနိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဝိဃာတကာနိ၊ သတ်ညှဉ်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သမာဓိ၊ သည်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ ပဟာယကပဋိပက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပီတိ၊ သည်။ ဗျာပါဒဿ၊ ၏။

ပဋိပက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေဋကေ၊ နေတ္တိကျမ်း၌၊ ဝါ၊ ပေဋကောပဒေသကျမ်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟီတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော၊ ခွါသော အားဖြင့် ကင်းခြင်းကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟီတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပဉ္စန္နမ္ပိ၊ ကုန်သော။ နီဝရဏာနံ၊ တို့၏။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ အဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသည်ကိုသာယူသဖြင့်။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သေသနီဝရဏာနံ၊ တို့၏။ တထာ၊ ပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ တီသု၊ ကုန်သော။ အကုသလမူလေသု၊ တို့တွင်။ ပဉ္စကာမဂုဏဘေဒဝိသယဿ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်အထူးလျှင် အာရုံရှိသော။ လောဘဿ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာဃာတဝတ္ထုဘေဒါဒိဝိသယာနံ၊ ကိုးပါးသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းထူးစသည်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော။ ဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ ကား။ ဩဃာဒီသု၊ ဩဃယောဂအစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ ကာမောဃ။ပ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အဝသေသ။ပ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ စ၊ တနည်း။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ တဏှာယ၊ ၏ငှင်း။ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ၊ ထိုတဏှာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ငှင်း။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ငှင်း။ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ငှင်း။ အပိစ၊ တနည်း။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ လောဘသမ္ပယုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌန္နံ၊ ကုန်သော။ စိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သေသာနံ၊ ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ တို့၏။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဝိဝိစ္စေဝ။ပ။ ဓမ္မေဟီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္ထပ္ပကာသနာ၊ အနက်ကိုပြခြင်းတည်း၊ ဝါ၊ အနက်ကို ပြကြောင်းကထာတည်း။

[၁၃၈] ၇၁။ စ၊ ဆက်။ ဝေတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ပဟာနင်္ဂံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သမ္ပယောဂင်္ဂံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ဝိတက္ကနံ၊ ကြံခြင်း။ ဝိတက္ကော၊ ကြံခြင်း။ ဦဟနံ၊ ကြံခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သွာယံ-သော အယံ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အဘိနိရောပနလက္ခဏော၊ ရှေးရှုတင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အာဟနနပရိယာဟနနရသော၊ အာရုံကို အစဉ်ခေါက်ခြင်း, ရှေးရှုခေါက်ခြင်း, ထက်ဝန်းကျင်ခေါက်ခြင်း, လှည့်လည်၍ခေါက်ခြင်း, ပြန်လှန်၍ခေါက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏[1]။

တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထိုသို့ အာဟနနပရိယာဟနနကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေန၊ ထိုသို့ရှေးရှုခေါက်ခြင်း, ထက်ဝန်းကျင်မှ ခေါက်ခြင်းကိစ္စရှိသော။ (ဤဝိသေသနကို ဝိတက္ကာဟတံဝယ် ဝိတက္က၌ စပ်၊ ယထာရှုပေ အဒိန္နာဒါနေ-ကဲ့သို့တည်း။) (တနည်း) တေန၊ ကိစ္စရှိသောဝိတက်ဖြင့်။ (တေန-ကား ဝိသေသ, ဝိတက္က-ကား သာမည၊ဝိနယဿ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ-ကဲ့သို့တည်း) ယောဂါဝစရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ရှေးရှုခေါက်သည်ကို။ ဝိတက္ကပရိယာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ခေါက်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာရမ္မဏေ၊ ၌၊ ဝါ၊ သို့။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အာနယနပစ္စုပဋ္ဌာ-နော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း ဆွဲငင်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊ ဝါ၊ ရှေးရှုဆောင်တတ် ဆွဲငင်တတ်သော တရားဟု ယောဂီ၏ဉာဏ်အား ထင်၏။

ဝိစရဏံ၊ အာရုံ၌ ထိုမှဤမှ သွားလာခြင်း၊ ဝါ၊ ထိုမှဤမှ လှည့်လည် ခြင်း၊ ဝါ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း။ ဝိစာရော၊ ခြင်း။ အနုသဉ္စရဏံ၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် သွားလာခြင်း၊ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လျှောက်ခြင်း,လှည့်ခြင်း၊ ဝါ၊ နောက်၌ အဖန်တလဲလဲ ကျက်စားခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သွာယံ-သော အယံ ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏာနုမဇ္ဇန-

---

၁-ရှုပ် ရှုပ်-ပထဝီ ပထဝီ ဟု နှလုံးသွင်းလျက် ရိုက်နှက်တီးခေါက်ဘိသကဲ့သို့ စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို အာဟနန ပရိယာဟနန-ဟူ၍ သိအပ်၏။ (ပြည်)

လက္ခဏော၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ, မှတ်အပ်သော လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ အာရုံ၌ စိတ်၏သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌။ သဟဇာတာ-နုယောဇနရသော၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အနုပ္ပဗန္ဓနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်ဖွဲ့ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ (တနည်း) စိတ္တဿ၊ ၏။ အနုပ္ပဗန္ဓနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။

စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့ကုန်သော ပဌမစျာန်နှင့်ကာမစိတ်တို့၌။ အဝိပ္ပယောဂေ၊ မကွေမကွာယှဉ်ခြင်းသည်။ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ စေတသော၊ ၏။ ပဌမာဘိနိပါတော၊ ရှေးဦးစွာ အာရုံ၌ ကျခြင်းသဘော ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဩဠာရိကဋ္ဌေန၊ ဝိစာရထက် ရုန့်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ပုဗ္ဗင်္ဂမဋ္ဌေန စ၊ ဝိစာရ၏ ရှေ့သွား၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဃဏ္ဍာဘိဃာတော ဝိယ၊ ထိုးအပ်သော ခေါင်းလောင်း၏ ရှေးဦးစွာမြည်သောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ ခေါင်းလောင်း ကိုထိုးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပ္ပဗန္ဓော၊ စိတ်ကိုအာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် ဖွဲ့တတ်သော၊ ဝါ၊ အာရုံ၌ စိတ်၏အစဉ်မပြတ် သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝိစာရော၊ သည်။ သုခုမဋ္ဌေန၊ ဝိတက် အောက် သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အနုမဇ္ဇနသဘာဝေန စ၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်ရင်း။ ဃဏ္ဍာနုရဝေါ ဝိယ၊ ခေါင်းလောင်း၏ နောက်ဆင့်၍မြည် သောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲမြည်သောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ ဟိန်းသောအသံနှင့်တူသည်၊ ဝါ၊ ညည်းသောအသံနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဠတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) စ၊ တပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိတက်ဝိစာရတို့တွင်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဝိပ္ဖါရဝါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်။ ပဌမုပ္ပတ္တိကာလေ၊ လက်မှန်ဖြစ်ရာ ကာလ၌။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပရိပ္ဖန္ဒနဘူတော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ တုန်လှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတုကာမဿ၊ ပျံတက်ခြင်းငှါလိုသော။ ပက္ခိနော၊ ငှက်ကြီး၏။ ပက္ခဝိက္ခေပေါ ဝိယ စ၊ အတောင်ကိုခတ်ခြင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ၊ အတောင်ကို ခတ်သည်နှင့် တူသည်ရင်း။ ဂန္ဓာနုဗန္ဓစေတသော၊ အနံ့သို့

အစဉ်လိုက်သော၊ ဝါ၊ အနုံ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောစိတ်ရှိသော။ ဘမရဿ၊ ပိတုန်း၏။ ပဒုမာဘိမုခပါတော ဝိယ စ၊ ပဒုမာကြာတောသို့ ရှေးရှုကျခြင်းကဲ့သို့ ငှင်း၊ ဝါ၊ ကျခြင်းနှင့်တူသည်ငှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ သန္တဝုတ္တိ၊ ငြိမ်သက်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ နာတိပရိပ္ဖန္ဒနဘာဝေါ၊ မတုန်လှုပ်လွန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ မတုန်မလှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ အာ-ကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတဿ၊ ပျံတက်ပြီးသော။ ပက္ခိနော၊ ၏။ ပက္ခပ္ပသာရဏံ ဝိယ စ၊ အတောင်ကို တန်းခြင်းကဲ့သို့ငှင်း၊ ဝါ၊ အတောင်ကိုတန်းသည်နှင့် တူသည်ငှင်း။ ပဒုမာဘိမုခပတိတဿ၊ ပဒုမာကြာတောသို့ ရှေးရှုကျပြီးသော။ ဘမရဿ၊ ၏။ ပဒုမဿ၊ ၏။ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အဖို့၌။ ပရိဗ္ဗမနံ ဝိယ စ၊ ဘေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ ဝဲရစ်ခြင်းကဲ့သို့ငှင်း၊ ဝါ၊ ဝဲရစ်သည်နှင့် တူသည်ငှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ တို့၏။ အယမ္ပိ ဝိသေသော၊ ဤသို့သောအထူးကိုလည်း။ ဒုဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။) ပန၊ ဝါဒထူးကိုဆိုအံ့။ ဒုကနိပါတဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အာကာသေ၊ ၌။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ မဟာသကုဏဿ၊ ငှက်ကြီး၏။ ဥဘောဟိ ပက္ခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါတံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။ သန္နိသီဒါပေတွာ၊ နစ်စေ၍၊ ဝါ၊ ငြိမ်သက်စွာနေစေ၍။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံခြင်းကဲ့သို့။ အာရမ္မ-ဏော၊ ၌။ စေတသော၊ ကို။ အဘိနိရောပနဘာဝေန၊ ရှေးရှုတက်စေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။) ဝါတဂ္ဂ-ဟဏတ္ထံ၊ လေကိုယူခြင်းငှါ။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။ ဖန္ဒာပယမာနဿ၊ တုန်လှုပ်စေလျက်၊ ဝါ၊ ခတ်လျက်။ ဂမနံ ဝိယ၊ သွားခြင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဇနသဘာ-ဝေန၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းသဘောဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ အနုပ္ပဗန္ဓေန၊ ဥပစာရ၌ငှင်း, အပ္ပနာ၌ငှင်း ရှေ့နောက်အစဉ်အားဖြင့်။ ပဝတ္တိယံ၊ မပြတ်ဖြစ်ရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ သော ဝိသေသော၊ သည်။ ပဌမဒုတိယဇ္ဈာနေသု၊ တို့၌။ ပါကဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပိ စ၊ တနည်းလည်း။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသော။ ကံသဘာဇနံ၊ ကြေးခွက်ကို။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ဒဠှံ

ဂဟေတွာ၊ မြဲစွာကိုင်၍။ ဠုတာရေန ဟတ္ထေန၊ ဤမှတပါးသောလက်ဖြင့်။ စုဏ္ဏတေလဝါလဏ္ဍုပကေန၊ ဆပ်ပြာမှုန့် ဆီ (ဆွတ်တစ်အပ်သော ဆိတ်မွေး စသည်ဖြင့်ပြီးသော) သားမြီးတံပွတ်ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ ပွတ်သသူ၏။ ဒဠှဂဟဏဟတ္ထော ဝိယ၊ မြဲစွာကိုင်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗွော၊ ၏။ (တနည်းကား) ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဒဠှဂဟဏဟတ္ထော၊ မြဲစွာကိုင်သောလက်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိမဇ္ဇနဟတ္ထော ဝိယ၊ ပွတ်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗွော၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဒဏ္ဍပ္ပဟာရေန၊ တုတ်ခတ်သဖြင့်။ စက္ကံ၊ ကို။ ဘမယိတွာ၊ လည်စေ၍။ ဘာဇနံ၊ အိုးကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်း၏။ ဥပ္ပီဠနဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုင်ကိုနှိပ်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော ကို။ ဒဋ္ဌဗွော၊ ၏။ ဠုတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သဉ္စရဏဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုင်ကိုလှည့်လည် သုံးသပ်သောလက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗွော၊ ၏။ တထာ၊ ပါး။ မဏ္ဍလံ၊ တစုံတခုသော အရေးအဝန်းကို။ ကရောန္တဿ၊ ၏။ [၁၃၉] မဇ္ဈေ၊ ၌။ သန္နိရုမ္ဘိတွာ၊ စိုက်နှက်၍။ ဌိတကဏ္ဍကော ဝိယ၊ တည်သောတံသင်းကဲ့သို့။ အဘိနိရောပနော၊ စိတ်ကို အာရုံသို့ ရှေးရှုဘင်တတ်သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗွော၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၌။ ပရိဗ္ဘမနကဏ္ဍကော ဝိယ၊ ပတ်ပတ်လည်သောတံသင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဇန္တော၊ အာရုံကိုသုံးသပ်တတ်သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗွော၊ ၏။ ရုက္ခော၊ သည်။ ပုပ္ဖေန စ၊ အပွင့်နှင့်ငှင်း။ ဖလေန စ၊ အသီးနှင့်ငှင်း။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတိ ဝိယ၊ ဖြစ်၏သို့။ ယံ ဈာနံ၊ အကြင်ဈာန်သည်။ ဠုတိ ဠုမိနာ စ ဝိတက္ကေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဝိတက်နှင့်ငှင်း။ ဠုတိ ဠုမိနာ စ ဝိစာရေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဝိစာရနှင့်ငှင်း။ သဟ၊ ကွ။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဠုဘိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဠုဒံ ဈာနံ၊ ကို။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍။ သဝိစာရန္တိ၊ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဠုမိနာ စ ဝိတက္ကေန၊ နှင့်ငှင်း။ ဠုမိနာ စ ဝိစာရေန၊ နှင့်ငှင်း။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမုပေတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဠုတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာ၊ ကို။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ယဒိပိ ကတာ၊ အကယ်၍ကား

ပြုတော်မူအပ်၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ (ဣဓ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဣမိနာ စ ဝိတက္ကေနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော ယထာ၊ ၏သို့။) တဤာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိဝေကဇန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဝိဝိတ္တိ၊ နီဝရဏတို့မှကင်းခြင်း ဆိတ်ခြင်း။ ဝိဝေကော၊ ကင်းခြင်း ဆိတ်ခြင်း။ နီဝရဏဝိဂမော၊ နီဝရဏတို့မှကင်းခြင်း ဆိတ်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ အနက်။ (ဘာဝသာဓ်) ဝါ၊ ကား။ ဝိဝိတ္တော ဝိနာဘူတော၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းတတ်ဆိတ်တတ်သည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ မည်၏။ (ကတ္တုသာဓ်။ တနည်း) ဝိဝိတ္တော ဝိဝေစိတော၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းစေအပ် သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ မည်၏။ (ကမ္မသာဓ်) နီဝရဏဝိဝိတ္တော၊ နီဝရဏတို့မှကင်းလွတ်ခြားနားတတ်သော၊ ဝါ၊ တို့မှကင်းစေအပ် သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သော။ ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသိ၊ ဈာန်နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောတရားအစုရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအဘိဓေယျတ္ထ။ တသ္မာ ဝိဝေကာ၊ ထိုသို့ နီဝရဏတို့မှကင်းလွတ်ရှင်းစင်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကဇံ၊ မည်၏။ (ဘာဝသာဓနကို ရည်၍ ဝိဝေကာဆိုသည်) ဝါ၊ ကား။ တသ္မိံ ဝိဝေကေ၊ ထို-နီဝရဏမှ ကင်းလွတ်ခြားနားတတ်သော၊ ဝါ၊ ထိုမှ ကင်းစေအပ်သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သော ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မအစု၌။ ဇာတံ၊ တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကဇံ၊ မည်၏။ (ကတ္တုသာဓ်, ကမ္မသာဓ်ကိုရည်၍ ဝိဝေကေဆိုသည်။)

၇၂။ ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ပီဏယတီ တပ္ပေတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဝါ၊ ပီဏယတိ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုပီတိသည်။ သမ္ပိယာယနလက္ခဏာ၊ နှစ်သက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ကာယစိတ္တပီဏနရသာ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုပွါးစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဖရဏရသာ၊ မွန်မြတ်သောစိတ္တဇရုပ်တို့ဖြင့် ကာယကိုနှံ့စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဩဒဂျပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်စိတ်၏အဖြစ်ဟူ၍ ဉာဏ်အားရှေးရှု

ထင်တတ်၏။ ပန၊ လက္ခဏာစသည်မှတပါး ဘေဒကိုဆိုအံ့။ သာ သော ပီတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာစသည်နှင့်ပြည့်စုံသော ဤပီတိသည်။ ခုဒ္ဒိကာပီတိ၊ ၎င်း။ ခဏိကာပီတိ၊ ၎င်း။ ဩက္ကန္တိကာပီတိ၊ ၎င်း။ ဥဗ္ဗေဂါ-ပီတိ၊ ၎င်း။ ဖရဏာပီတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ခုဒ္ဒိကာပီတိ၊ သည်။ သရီရေ၊ ၌။ လောမဟံသမတ္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ (ပုန၊ ဖန်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ခဏိကာပီတိကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်မဖြစ်။) ခဏိကာပီတိ၊ သည်။ ခဏေ ခဏေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒသဒိသာ၊ လျှပ်စစ်ပြက်သည်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ (ဗဟုလံ၊ အဖန်များစွာ။) ဟောတိ၊ ၏။ ဩက္ကန္တိကာပီတိ၊ သည်။ ဝီစိ၊ လှိုင်းတံပိုးသည်။ သမုဒ္ဒတီရံ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းသို့။ ဩက္ကမိတွာ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်၍ သက်၍။ ဘိဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ပျက်၏သို့။ ကာယံ၊ သို့။ ဩက္ကမိတွာ ဩက္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ သန်သောအားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓဂ္ဂံ၊ အထက်သို့ပျံတက်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာကာသေ၊ ၌။ လင်္ဃာပနပ္ပမာဏပ္ပတ္တာ၊ လေခတ်သော ဂွမ်းပုံကဲ့သို့ ခုန်လွှားပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုဏ္ဏဝလ္လိကဝါသီမဟာတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ၌။ သာယံ၊ ၌။ စေတိယင်္ဂဏံ၊ ပုဏ္ဏဝလ္လိကကျောင်းရှိစေတီအပြင်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ စန္ဒာလောကံ၊ လရောင်အလင်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ မဟာစေတိယာဘိမုခေါ၊ မဟာစေတီသို့ရှေးရှုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဣမာယ ဝေလာယ၊ ၌။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ မဟာစေတိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒန္တိ ဝတ၊ ရှိခိုးကုန်လိမ့်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ အောက်မေ့၍။ ပကတိယာ ဒိဋ္ဌာရမ္မဏဝသေန၊ ပြကတေ့အားဖြင့် ရှေးကာလက မဟာစေတီ၌ မြင်ဘူးယူဘူးသော အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါ-ရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ၍။ သုဓာတလေ၊ နရပတေကျံသောစေတီပြင်၌။ ပဟာတစိတြဂေဏ္ဍုကော ဝိယ၊ ပေါက်သည်ဖြစ်၍ ညက်ညက်ငြိမ့်ငြိမ့်လိမ့်သွားသော ဆန်းကြယ်သော အိမ့်ကျင်ကဲ့သို့။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ မဟာစေတိယင်္ဂဏေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ၏။ တထာ၊ ပါး။ ဂိရိကဏ္ဍကဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဥပနိဿယေ၊ မှီရာဆွမ်းလှူရာဖြစ်သော။

ဝတ္တကာလကဂါမေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ ကုလဓီတာပိ၊ အမျိုးသမီး သည်လည်း။ ဗလဝဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယ၊ အားရှိသောဘုရားဂုဏ်လျှင် အာရုံ ရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိယာ၊ ဖြင့်။ အာကာသေ၊ ၌။ လင်္ဃေသိ၊ ပျံသွားဘူးပြီ။

တဿာ၊ ထိုအမျိုးသမီး၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ သာယံ၊ ၌။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်လတ်သော်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တွံ၊ သည်။ ဂရုဘာရာ၊ ကိုယ်မအားသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ လေးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဝိစရိတုံ၊ သွားလာခြင်းငှါ။ န သက္ကောသိ၊ မတတ်ကောင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တုယှံ၊ ၏။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿာမ၊ နာခဲ့ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာ၍။ အဂမံသု ကိရ၊ သွားလေကုန်သတတ်။ သာ၊ ထိုအိမ်စောင့်သမီးငယ်သည်။ ဂန္တုကာမာပိ၊ သွားလိုသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ [၁၄၀] ပဋိဗာဟိတုံ ပယ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်ကောင်းရကား။ ဃရေ၊ ၌။ ဩဟီယိတွာ၊ ကျန်ရစ်၍။ ဃရာဇိရေ၊ အိမ်မျက်နှာစာကြမ်းပြင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်လျက်။ စန္ဒာလောကေန၊ လရောင်ဖြင့်။ ဂိရိကဏ္ဍကေ၊ ကျောင်း၌။ အာကာသ-စေတိယင်္ဂဏံ၊ တောင်ထွဋ်၌တည်သောစေတီပြင်ကို။ ဩလောကေန္တီ၊ စိုက်စိုက်ကြည့်လတ်သော်။ စေတိယဿ၊ အား။ ဒီပပူဇံ၊ ဆီးမီးပူဇော် သည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့ကို၊ ဝါ၊ တို့သည်။ မာလာဂန္ဓာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စေတိယပူဇံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိယော စ၊ ပြုသည်တို့ကိုလည်း။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ဂဏသဇ္ဈာယသဒ္ဒဥ္စ၊ အပေါင်းလိုက် သရဇ္ဈာယ်သံကို လည်း။ အဿောသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုရောကာလ ထိုခဏ၌။ ယေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဧဝရူပေ၊ သော။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ ၌။ အနုသဉ္စရိတုံ စ၊ လကျာရစ်လှည့်ခြင်းငှါရင်း။ ဧဝရူပံ၊ သော။ မဓုရ-ဓမ္မကထံ၊ သာယာသောတရားစကားကို။ သောတုံ စ၊ ငှါရင်း။ လဘန္တိ၊ ရပေကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသို့သောသူတို့သည်။ ဓညာ ဝတ၊ ဘုန်းရှိပေ ကုန်စွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြည်ညိုဆွတ်ဆွတ် နှလုံးညွတ်၍။ မုတ္တရာသိ-သဒိသံ၊ ပုလဲပုံစုနှင့်တူသော။ စေတိယံ၊ ကို။ ပဿန္တိယာ ဝေ၊ ကြည့်စဉ်

ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်အား။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ အာကာသေ၊ ၌။ လင်္ဃိတွာ၊ ပျံတက်၍။ မာတာပိတူနံ။ တို့၏။ ပုရိမတရံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာ ပင်လျှင်။ အာကာသတော၊ မှ။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ ၌။ ဩရုယှ၊ သက်၍။ စေတိယံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ ကို။ သုဏမာနာ၊ လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုသမီးငယ်ကို။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တွံ၊ သည်။ ကတရေန မဂ္ဂေန၊ အဘယ် ခရီးဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ သာ၊ သည်။ (အမ္မ တာတာ၊ အိုမိခင်ဘခင်တို့။) အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အမှိ၊ ၏။ မဂ္ဂေန၊ မြေခရီးဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ န အမှိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ပြန်ကြားလတ်သော်။ အမ္မ၊ သမီး။ အာကာသေန နာမ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မည်သည်။ ခီဏာသဝါ၊ ရဟန္တာအရှင်တို့သည်သာ လျှင်။ သဉ္စရန္တိ၊ သွားလာနိုင်ကုန်၏။ တွံ၊ သည်။ ကထံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာနိုင်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ မိဘတို့က ဆိုအပ်လတ်သော်။ စန္ဒာလောကေန၊ လရောင်ဖြင့်။ စေတိယံ၊ ကို။ အာလောကေန္တိယာ၊ ကြည့်လျက်။ ဌိတာယ၊ ရပ်စဉ်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ် အား။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာ၊ သော။ ဗလဝပီတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လတ် သတည်း။ အထ၊ ထိုသို့ ပီတိဖြစ်လတ်သော်။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဌိတဘာဝံ၊ ကို။ နေဝ အညာသိံ၊ မသိလိုက်။ နိသိန္နဘာဝံ၊ ထိုင် သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ န အညာသိံ၊ မသိလိုက်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဂဟိတနိမိတ္တေနေဝ၊ (စေတီတော်ကို ရှိခိုးခြင်း, တရားတော်နာခြင်းကို ရည်၍ ဉာဏ ဝတိမေ-စသည်ဖြင့်) ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ်ကြောင့် သာလျှင်၊ ဝါ၊ ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အာကာသေ၊ ၌။ လင်္ဃိတွာ၊ ၍။ စေတိ- ယင်္ဂဏေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ဝေံ၊ သို့။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ၌ လင်္ဃာပနပ္ပမာဏာ၊ လေခတ်သောဂွမ်းပုံကဲ့သို့ ခုန်လွှားပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဖရဏာပီတိယာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော်။

သကလသရီရံ၊ သည်။ ဓမိတွာ၊ မှုတ်၍။ ပူရိတဝတ္ထိ ဝိယ၊ လေဖြင့်ပြည့်စေအပ်သော စည်ဖောင်းကဲ့သို့ရင်း။ မဟတာ၊ သည်းစွာသော။ ဥဒကောဃေန၊ တောင်ကျချောင်းရေအယဉ်သည်။ ပက္ခန္ဒပဗ္ဗတကုစ္ဆိ ဝိယ စ၊ စီးဝင်သော တောင်ဝှမ်းကဲ့သို့ရင်း။ အနုပရိပ္ဖုဋ္ဌံ၊ အစဉ်မပြတ် ထက်ဝန်းကျင်မှ တွေ့နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ပဉ္စဝိဓာ၊ သော။ သာ သော ပီတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော ဤပီတိသည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ပဿဒ္ဓိ၏တည်ရာတိုက်ကို။ ဂဏှန္တီ၊ ယူလျက်။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ ရောက်လျက်။ (တနည်း) ပဿဒ္ဓိယာ၊ ၏။ နိမိတ္တဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဂဗ္ဘံ၊ ပဿဒ္ဓိ-ဟူသော ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှန္တီ၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ ပရိပါစနဝသေန၊ ရင့်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရိပါကံ၊ ကိုယ်ဝန်ရင့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ ရောက်လတ်သော်။ ကာယပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ စိတ္တပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ ပဿဒ္ဓိံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ (ပဿဒ္ဓိ-ဟူသော သားဖွားသည်ဟူလို) ပဿဒ္ဓိ၊ သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှန္တီ၊ ၍။ ပရိပါကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သော်။ ကာယိကဉ္စ၊ ကာယိကလည်းဖြစ်သော။ စေတသိကဉ္စ၊ စေတသိကလည်း ဖြစ်သော။ ဒုဝိဓမ္ပိ၊ သော။ သုခံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ၏။ (ပဿဒ္ဓိ-ဟူသော မိခင်က သုခ-ဟူသော သားဖွားပြန်သည် ဟူလို) သုခံ၊ သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကို။ ဂဏှန္တံ၊ ဖြစ်၍။ ပရိပါကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော်။ ခဏိကသမာဓိံ၊ ခဏိကသမာဓိလည်း ဖြစ်သော။ ဥပစာရသမာဓိံ၊ ဥပစာရသမာဓိလည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပနာသမာဓိံ၊ အပ္ပနာသမာဓိလည်း ဖြစ်သော။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓံ၊ သော။ သမာဓိံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ၏။ (ပီတိ၏ သားကား ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိ၏ သားကား သုခ၊ သုခ၏ သားကား သမာဓိဖြစ်၍ မြစ်ရပြီ ဟူလို) တာသု၊ ထိုငါးပါးသောပီတိတို့တွင်။ အပ္ပနာသမာဓိဿ၊ ၏။ မူလံ၊ အမြစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပစာရသမာဓိနာ၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ (အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။) ဝဍ္ဎမာနာ၊ ပွါးသည် ရှိသော်။ သမာဓိသမ္ပယောဂံ၊ အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်သော။ ယာ ဖရဏာပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ အပ္ပနာသမာဓိသမ္ပယုတ္တဖရဏာပီတိကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ပီတိသုခံ-ဟူသော ဤ အရာ၌။ ပီတီတိ၊ ပီတိ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။

၇၃။ ပန၊ အဖို့တပါးကို ဆိုအံ့။ ဉတရံ၊ ပီတိမှတပါး သုခဟူသော ပုဒ်ကို။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာခြင်း။ ဝါ၊ ကား။ ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကာယစိတ္တာဗာဓံ၊ ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း စိတ်၏ကျင်နာခြင်းကို၊ ဝါ၊ ကိုယ်၏အနာ စိတ်၏အနာကို။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ ခါဒတိ၊ စားတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ စ၊ တနည်း။ ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကာယစိတ္တာဗာဓံ၊ ကို။ ခနတိ၊ တူးဖြိုတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုသုခသည်။ သာတလက္ခဏံ၊ သမင်္ဂီပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်သော တရားလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ သာယာစေတတ်သည်၏အဖြစ်လျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ (ဘာဝပဓာနကတ္တုသာဓနယူ) ဝါ၊ သာယာစေတတ်သော တရားဟု မှတ်အပ်၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဗြူဟနရသံ၊ ပွါးစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အနုဂ္ဂဟပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရုံကို အဖန်ဖန်ယူခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့အား ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ စ၊ ဆက်။ နေသံ၊ ထိုပီတိသုခတို့၏။ ကတ္ထစိ ပဉ္စမဇ္ဈာနာဒိကေ၊ ၌။ အဝိပ္ပယောဂေ၊ သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘတုဋ္ဌိ၊ ဣဋ္ဌာရုံကိုရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ပီတိ၊ မည်၏။ ပဋိလဒ္ဓသာ၊ ရအပ်ပြီးသော အာရုံ (၏ အရသာ)ကို။ အနုဘဝနံ၊ ခံစားခြင်းသည်။ သုခံ၊ မည်၏။ (ဤနှစ်ပုဒ်ဖြင့် သဘောအားဖြင့် ပီတိသုခတို့ကို ဝေဖန်၍ပြသတည်း) ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပီတိရှိသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဤပါဠ်ဖြင့် ပီတိ၏ သုခနှင့် အစ္စန္တသံယောဂကို ဆို၏) ယတ္ထ၊ ၌။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ နိယမတော၊ ဖြင့်။ ပီတိ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ (ဤပါဠ်ဖြင့် သုခ၏ ပီတိနှင့် အနစ္စန္တသံယောဂကိုဆိုသတည်း၊ ထိုကြောင့် အစ္စန္တာနစ္စန္တသံယောဂိတာဖြင့် ပီတိသုခတို့၏ ဝိသေသကို ပြသတည်း။) ပီတိ၊ ကို။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ သုခံ၊ ကို။ ဝေဒနာက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ [၁၄၁] (ဂိမှကာလေ၊ နွေလ၌။) ကန္တာရခိန္နဿ၊ ခရီးခဲသို့သွားခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းသသူအား။ ဝနန္တုဒကဒဿနသဝနေသု၊ တောအုပ်အရိပ်

ရှိ၏ ရေရှိ၏ဟူသော စကားကို မြင်သောအခါ, ကြားသောအခါတို့၌။ ပီတိ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့၊' ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘကာလေ၊ ၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝနစ္ဆာယာပဝေသနဥဒကပရိဘောဂေသု၊ တောအရိပ်သို့ဝင်သောအခါ, ရေကိုသုံးဆောင်သောအခါတို့၌။ သုခံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဋိလဒ္ဓရသာနုဘဝနကာလေ၊ ၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝိသေသော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဣတိ-စသည်သေသ) စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ တသ္မိံ သမယေ၊ (ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘသမယ, ပဋိလဒ္ဓရသာနုဘဝနသမယ, ဝနစ္ဆာယာဒိဒဿနသဝနသမယ, ပရိဘောဂသမယ ဟူသော) ထိုထိုသမယ၌။ ပါကဋဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလာဘတွင်၌ပီတိစသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယဥ္စ ပီတိ၊ ဤပီတိသည်ရင်း။ ဣဒဥ္စ သုခံ၊ ဤသုခသည်ရင်း။ အဿ ဈာနဿ၊ ထိုဈာန်အား၊ ဝါ၊ အသ္မိံ ဈာနေ၊ ၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဈာနံ၊ ကို။ ပီတိသုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အထ ဝါ၊ ကား။ ပီတိ စ၊ ပီတိလည်း။ သုခဥ္စ၊ သုခလည်း။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခ။ ဓမ္မဝိနယာဒယော ဝိယ၊ ဓမ္မဝိနယ-သဒ္ဒါအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သည်။ အဿ ဈာနဿ၊ အား။ ဝါ၊ ကား။ အသ္မိံ ဈာနေ၊ ၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ အညပဒတ္ထသမာသ် အနက်အားဖြင့်လည်း။ ဣဒံ ဈာနံ၊ သည်။ (လိုက်) ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်။ ဝိဝေကဇံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ ယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။ ဧဝံ၊ တူ။ တတ္ထ၊ ဤဈာန်၌။ ပီတိသုခမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝိဝေကဇမေဝ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဥ္စ၊ ထိုဝိဝေကကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခသည်လည်း။ အဿ ဈာနဿ၊ အား။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကပဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဝေကဇံပီတိသုခန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏[၁]။

၁-ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ဟူသော ပုဒ်၌ ရှေးဝိကပ်၌ ဝိဝေကဇံ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ဈာန်ကို ဟောအပ်၏၊ အတ္ထိ-ဟူသော အတ္ထဝိသေသရှိသော ပီတိသုခ-သဒ္ဒါနောက်မှလည်း အဿ ဈာနဿ, အသ္မိံ ဈာနေ ဟူသော အနက်၌ အ-ပစ္စည်းကို မှတ်အပ်၏၊ အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ် ဟူလို။ ဒုတိယဝိကပ်၌ ပီတိသုခသည်လျှင် ဝိဝေကဇ-မည်၏၊ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ

ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဣဒံ သုခံ ဣမာယ ပီတိယာ သဟဂတန္တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ သော်လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ တတ္ထာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်အပ်သည်နှင့်တူစွာသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ပဥ္စမံ ဈာနန္တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ပရတော၊ ၌။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဥပဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ပါပု-ဏိတွာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[၁]။ ဝါ၊ ကား။ ဥပ-သမ္ပာဒယိတွာ၊ ပြီးစေ၍။ နိပ္ဖါဒေတွာတိ၊ နိပ္ဖါဒေတွာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[၂]။

ပန၊ အထူး။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ပဥ္စမဿ ဈာနဿ၊ ကို။ လာဘော၊ ရခြင်း။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်း။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ကောင်းစွာရောက်ခြင်း။ ဖုသနာ၊ တွေ့ထိခြင်း။ သစ္ဆိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၏လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိဟရတီတိ၊ ကား။ တဒနုရူပေန၊ ထိုဈာန်အားလျော်သော။ ဣရိယာပထဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဣတိဝုတ္တပ္ပကာရဈာနသမင်္ဂီ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောဈာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အတ္တဘာဝဿ၊ ၏၊ ဝါ၊ ကို။ ဣရိယံ-ကိရိယံ၊ အမှုကို၊ ဝါ၊ ကိစ္စကို။ ဝုတ္တိံ၊ သုံးခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပါလနံ၊ တခုသောဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ဖြတ်၍ စောင့်ခြင်းကို။ ယပနံ ယာပနံ၊ မျှခြင်းကို၊ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာကာလတိုင်အောင်ရောက်စေခြင်းကို။ စာရံ၊ ကျက်စားခြင်းကို။

ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း အညပဒတ္ထ သမာသ်တည်း၊ ပဥ္စမာဝိဘတ်၏လည်း မကျေခြင်း ကို မှတ်အပ်၏။ (ပြည်)

၁-ဣ ဂတိယံ၊ ယေသံ ဓာတူနံ ဂတိအတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော။ ပဝတ္တိပါပုဏနာနိပိ ဟု သဒ္ဒနီတိ(ဓာတု၊ ၁) ဟူရကား ဂတိအနက်ရှိသော ပဒ ဓာတ်၏ ပါပုဏနအနက်ရှိသည် လည်း ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ပါပုဏိတွာ-ဆိုသည်နှင့် တူသည်ဟူလို၊ ဥပဂန္တွာ-ဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း ကပ်၍ဟု အနက်ယောဇနာသော် ဥပ-သဒ္ဒါအနက်ရှိသည်မည်ရကား ရောက်၍ ဟုသာအနက်ပေး။ (ပြည်)

၂-ဥပ-သဒ္ဒါ သံ-သဒ္ဒါတို့သည် အနုကူလမဟုတ် အကုံသဖြစ်ရကား ဂတိအနက်ရှိသော ပဒ-ဓာတ်သည် နိပ္ဖါဒနသာဓနအနက်ကို ဟောသည်ဟူလို။ (ပြည်)

ဝိဟာရ၏၊ တခုသောဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နေခြင်းကို တခုသောဣရိယာ-
ပုထ်ဖြင့်ဖြတ်၍ဆောင်ခြင်းကို။ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝိဟရတီတိ ။ပ။ ဝိဟရတိဟူသော။ ဝေါ်၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။
[ဝိဟရတီတိ၊ ကား။ ဣရိယတိ၊ အတ္တဘော၏ အမူကိစ္စကိုပြီးစေ၏။
ဝတ္တတိ၊ အမူကိုဖြစ်စေ၏၊ ဝါ၊ အတ္တဘောကို ဖြစ်စေ၏။ ပါလေတိ၊
အတ္တဘောကို စောင့်၏။ ယပေတိ ယာပေတိ၊ အတ္တဘောကို မျှစေ၏၊
ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလတိုင်အောင် အတ္တဘောကို ရောက်စေ၏။
စရတိ၊ ကျက်စား၏။ ဝိဟရတိ၊ တခုသောဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နေသည်
ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ဖြတ်၍ အတ္တဘောကိုဆောင်၏။ တေန၊
ကြောင့်။ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

ပဋ္ဌဂ်ဝိပ္ပဟီနဒိ

၇၄။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူ၍။
ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ၎င်း။ ဗျာပါဒေါ၊
၎င်း။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဣမေသံ ပဉ္စန္နံ နီဝရဏာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟီနတာ၊
ပယ်အပ်ပြီး အင်္ဂါငါးပါး ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊ ဝိတက်စသော ငါးပါး
သောအင်္ဂါတို့ဖြင့် နီဝရဏကို ပယ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏၊ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေသု၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသော
ငါးပါးသော နီဝရဏတို့ကို။ အပ္ပဟီနေသု၊ မပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။
ဈာနံ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ကြောင့်။ တောနိ၊ တို့ကို။
အဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ပဟာနင်္ဂါနီတိ၊ ပယ်အပ်သောအင်္ဂါတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊
ကုန်၏။ ဟိ၊ ဆက်။ ဈာနက္ခဏေ၊ ၌။ အညေပိ အကုသလာ ဓမ္မာ၊
နီဝရဏမှတပါးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း၊ ဝါ၊ တို့သည်လည်း။
ကိဉ္စာပိ ပဟီယန္တိ၊ အကယ်၍ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ အကယ်၍ကင်းပျောက်
ကုန်၏။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဧတာနေဝ၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသော
ငါးပါးသော နီဝရဏတို့သည်သာလျှင်။ ဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဈာနန္တရာယ-
ကရာနိ၊ ဈာန်၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟီနတာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဤဝါကျ၌
ဈာနက္ခဏေ ဟူသောစကားကို အဘယ့်ကြောင့် ဆိုအပ်သနည်း) ဟိ-

ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ့။ ကာမစ္ဆန္ဒေန၊ သည်။ နာနာဝိသယပ္ပလောဘိတံ၊ အထူးထူးသောအာရုံဖြင့် ဖြားယောင်းအပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေတ္တာ-ရမ္မဏေ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသောအားဖြင့် တခုသောသဘောရှိသောအာရုံ၌၊ ဝါ၊ ကေဂ္ဂတာဟု ဆိုအပ်သော ကေတ္တကို ဆောင်တတ်သော အာရုံ၌။ န သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာမတည်။ ဝါ၊ ကား။ ကာမစ္ဆန္ဒာဘိဘူတံ၊ သော။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုအထူးထူးသောဝိသယဖြင့် ဖြားယောင်းအပ်သော စိတ်သည်။ ကာမဓာတုပ္ပဟာနာယ၊ ကာမဓာတ်ကိုလွန်ခြင်းငှါ။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ဖြစ်သော ဈာန်ကို။ န ပဋိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်နိုင်။ ဗျာပါဒေန စ၊ သည်လည်း။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ ပဋိဟညမာနံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နိရန္တရံ၊ ဝိကွေပဖြင့်မခြားမူ၍။ (သမာဟိတန္တိ အတ္ထော) [၁၄၂] နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ထိနမိဒ္ဓါဘိဘူတံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အကမ္မညံ၊ ဘာဝနာအမှုအားမလျော်ပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရေတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အဝူပသန္တမေဝ၊ မငြိမ်သက်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပရိဗ္ဘမတိ၊ အမြဲမတည် လှည့်လည်လေလွင့်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ သည်။ ဥပဟတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဈာနာဓိဂမသာဓိကံ၊ ဈာန်ရခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်လမ်းရိုးသို့။ နာရောဟတိ၊ မတက်လို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသေသေန၊ တပါးသော အကုသိုလ်တို့မှထူးသောအားဖြင့်။ (ဥဇုဝိပစ္စနီကတာယ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။) ဈာနန္တရာယကရတ္တာ၊ ဈာန်ရခြင်း၏ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တောနေဝ၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသော ငါးပါးသော နီဝရဏတရားတို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာနင်္ဂါနီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ အလျော်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မ-ဏေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေးရှုတင်၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်) အနုပ္ပဗန္ဓတိ၊ အစဉ်မပြတ်ဖွဲ့တတ်၏။ တေဟိ၊ ဈာန်ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့ဖြင့်။ အဝိက္ခေပါယ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ။ သမ္ပာဒိတပ္ပယောဂဿ၊ ပြီးစေအပ်သော ဘာဝနာပယောဂရှိသော။ စေတသော၊ ၏။ (ပီဏနံ ဥပဗြူဟနံ ကရောတီတိ သမ္ဗန္ဓော) ပယောဂသမ္ပတ္တိသမ္ဘဝါ၊ ဘာဝနာပယောဂပြည့်စုံခြင်းကြောင့်

ဖြစ်သော။ ပီတိ၊ သည်။ ပီဏနံ၊ ရောင့်ရဲနှစ်သက်ခြင်းကို။ သုခဥ္စ၊ သည်လည်း။ ဥပဗြူဟနံ၊ ပွါးခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ ပြုလတ်သော်။ သသေသသမ္ပယုတ္တဓမ္မံ၊ ဝိတက်ဝိစာရပီတိသုခမှကြွင်းသော ဖဿစသောသမ္ပယုတ်တရားနှင့်တကွသော။ နံ စိတ္တံ၊ ကို။ (သမံ သမ္မာ စ အာဓိယတီတိ သမ္မန္ဓော) ဧတေဟိ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရပီတိသုခတို့သည်။ အဘိနိရောပနာနုပ္ပဗန္ဓနပီဏနာနုပဗြူဟနေဟိ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်ခြင်း, အာရုံ၌အစဉ်မပြတ်ဖွဲ့ခြင်း, ရောင့်ရဲနှစ်သက်ခြင်း, ပွါးစေခြင်းတို့ဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးပင့်အပ်သော။ ဧကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဧကတ္တာရမ္မဏေ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသောအားဖြင့် တခုသောသဘောရှိသောအာရုံ၌။ သမံ၊ ဣန္ဒြိယသမတာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အညီအညွတ်။ သမ္မာ စ၊ (ပဋိပက္ခတို့၏ ဝေးသည်၏ အဖြစ်, လီနုဒ္ဓစ္စတို့၏ကင်းခြင်းဖြင့်) ကောင်းစွာလည်း။ အာဓိယတိ ဌပေတိ၊ ထား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကော၊ ၎င်း။ ဝိစာရော၊ ၎င်း။ ပီတိ၊ ၎င်း။ သုခံ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ပဉ္စန္နံ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတတာ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတေသု ပဉ္စသု၊ ထိုဝိတက်စသော ငါးပါးသောတရားတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ ဈာနဿ၊ ၏။ တာနိ ပဉ္စ၊ ထိုဝိတက်စသော ငါးပါးသောတရားတို့ကို။ သမန္နာဂတင်္ဂါနီတိ၊ ပြည့်စုံသောအင်္ဂါတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေဟိ၊ ထိုဝိတက်စသောငါးပါးသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ အညဒေဝ၊ ဝိတက်စသည်မှ တပါး သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဈာနံ နာမ၊ မည်သည်။ အတ္ထီတိ၊ ရှိသေး၏ဟူ၍။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူသင့်ပြီ။ ပန-ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ့။ အင်္ဂမတ္တဝသေနေဝ၊ အင်္ဂါမျှ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ စတုရင်္ဂိနီ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာ စ၊ စစ်သည်ဟူ၍၎င်း။ ပဉ္စင်္ဂိကံ၊ သော။ တူရိယံ၊ ဟူ၍၎င်း။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ သော။ မဂ္ဂေါတိ စ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဝံ၊ တူ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤဈာန်ကိုလည်း၊ အင်္ဂမတ္တဝသေနေဝ၊ အင်္ဂါမျှ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စင်္ဂိကန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စ၊ ဆက်။ တောနိ ပဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဥပစာရက္ခဏေပိ၊ ၌လည်း။
ကိဥ္စာပိ အတ္ထိ၊ ကုန်၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ရှိကုန်သော်လည်း။ ဥပစာရေ၊
၌။ ပကတိစိတ္တတော၊ ပြကတေ့သောကာမာဝစရစိတ်ထက်။ ဗလဝတရာနိ၊
အားကြီးမြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ ဣဓ၊ ဤစျာန်စိတ်
၌။ ဥပစာရတောပိ၊ ထက်လည်း။ ဗလဝတရာနိ၊ အားကြီးမြတ်ကုန်သည်။
ရူပါဝစရလက္ခဏပ္ပတ္တာနိ၊ ရူပါဝစရလက္ခဏာသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစျာန်၌၊ ဝါ၊ ငါးပါးသောစျာန်အင်္ဂါတို့
တွင်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ သုဝိသဒေန၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော၊ ဝါ၊
အလွန်ထင်ရှားသော။ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။
အဘိနိရောပယမာနော၊ တက်စေလျက်၊ ဝါ၊ တင်လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။
ဝိစာရော၊ သည်။ အတိဝိယ၊ (ပညာပတိရူပကဖြစ်၍) အလွန်လျှင်။
အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုမဇ္ဇမာနော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။
ပီတိသုခံ၊ ပီတိနှင့်သုခသည်။ သဗ္ဗာဝန္တမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသည်
လည်းဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကို။ ဖရမာနံ၊ ပျံ့နှံ့လျက်၊ ဝါ၊ ပြည့်စေလျက်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ နာဿ။ပ။ ဟောတီတိ၊ ဟူ၍။
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။

[အဿ၊ ထိုစျာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိ
သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။
အပ္ဖုဋံ၊ မတွေ့မထိအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအရပ်အစိတ်သည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။]

ဟေဋ္ဌိမမ္ပိ သမုဂ္ဂပဋလေ၊ အောက်ဖြစ်သော အုပ်မအပြင်၌။ ဥပရိမံ
သမုဂ္ဂပဋလံ၊ အထက်ဖြစ်သော အုပ်ဖုံးအပြင်သည်။ သုဖုသိတံ ဝိယ၊
ကောင်းစွာ အစေ့အစပ် မလပ်မလစ်ထိသကဲ့သို့။ စိတ္တေကဂ္ဂတာပိ၊ စိတ္တေ-
ကဂ္ဂတာသည်လည်း။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ သုဖုသိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
ကောင်းစွာထိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။
ဧတေသံ၊ ထိုရူပါဝစရလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော အင်္ဂါငါးပါးတို့၏။
ဣတရေဟိ၊ ဥပစာရအခိုက်၌ဖြစ်သော အင်္ဂါငါးပါးတို့မှ။ ဝိသေသော၊
ထူးသည်၏အဖြစ်တည်း။ တတ္ထ တေသု စျာနင်္ဂေသု၊ တို့၌၊ ဝါ၊ တို့တွင်။
စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ကို။ သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိ ဣမသ္မိံ ပါဌေ၊ ၌။ ကိဉ္စာပိ

န နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ အကယ်၍ကား သရုပ်အားဖြင့် မပြအပ်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ သရုပ်အားဖြင့် မပြအပ်သော်သည်း။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဈာနန္တိ ဝိတက္ကော ဝိစာရော ပီတိ သုခံ စိတ္တေကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သရုပ်အားဖြင့် သာလျှင်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ (လိုက်) အင်္ဂမေဝ၊ ဈာန်အင်္ဂါမည်သည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယေန အဓိပ္ပါယေန၊ အကြင်(ဝိတက်စသည်တို့နှင့် တကွဖြစ်သောဓမ္မကို ပြလိုသော) ဆန္ဒတော်ဖြင့်။ (သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။) ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းဥဒ္ဒေသကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတော၊ ၏။ သောယေဝ အဓိပ္ပါယော၊ ကိုပင်လျှင်။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

တိဝိဓကလျာဏ

[၁၄၃] ၇၅။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိဝိဓကလျာဏံ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနဝသေန၊ ဈာန်၏ အစအလယ်အဆုံး၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဝိဓကလျာဏတာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေသံယေဝ စ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ဈာန်၏ အစ အလယ် အဆုံး တို့၏သာလျှင်။ လက္ခဏဝသေန၊ အပ္ပနာ၌ မှတ်အပ်သော အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နတာ စ၊ ဆယ်ပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုအရာ၌။ ဝါ၊ ထိုကလျာဏအဖြစ် လက္ခိတဗ္ဗအဖြစ်တို့ကို ထင်စွာပြခြင်း၌။ အယံ၊ ကား။ ပါဠိ၊ တည်း။

ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ ဈာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်၏ စင်ခြင်းသည်။ အာဒိ၊ အစမည်၏။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏ ပွါးခြင်းသည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်မည်၏။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရွှင်ခြင်း ကြည်လင်ခြင်းသည်။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးမည်၏။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အာဒိ၊ အစမည်၏။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ အာဒိဿ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ တီဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။ တဿ၊ ထိုပဌမဈာန်၏။ ယော ပရိပန္ထော၊ အကြင်နီဝရဏဟူသောဘေးရန်သည်။

အတ္ထိ၊ ၏။ တတော ပရိဗန္ဓတော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ သမထနိမိတ္တံ၊ သမာဓိဟူသော ဥပရိဝိသေသ၏ကာရဏကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ ပဋိပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ သမထနိမိတ္တေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပက္ခန္ဒတိ၊ ပြေးဝင်၏။ (တနည်း) တတ္ထ၊ ထိုကေတ္တာရမ္မဏဖြစ်သော အပ္ပနာဂေါစရ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပက္ခန္ဒတိ ဥပတိဋ္ဌတိ၊ ကပ်၍တည်၏။ ပရိဗန္ဓတော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ယဉ္စ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ အကြင်စင်လည်း စင်ကြယ်၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ သမထနိမိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ကျင့်လည်း ကျင့်၏။ ပဋိပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ သမထနိမိတ္တေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ယဉ္စ ပက္ခန္ဒတိ၊ အကြင်ပြေးလည်း ပြေးဝင်၏။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အာဒိ၊ မည်၏။ အာဒိဿ၊ ၏။ ဣမာနိ တီဏိ၊ (ပရိဗန္ဓမှ စိတ်၏ စင်ကြယ်သော အခြင်းအရာ, မဇ္ဈိမသမထနိမိတ်ကို ကျင့်သော အခြင်းအရာ, သမထနိမိတ်၌ ပြေးဝင်သော အခြင်းအရာဟူသော) ဤသုံးပါးတို့သည်။ လက္ခဏာနိ၊ (အပ္ပနာသို့ ရောက်ခြင်း၏ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ, အပ္ပနာသို့ရောက်ခြင်း၌ မှတ်အပ်သော) လက္ခဏာ မည်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သည်၊ ဝါ၊ ကို။ အာဒိကလျာဏဉ္စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ သို့။) ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။ မဇ္ဈဿ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ ကတိ၊ တို့နည်း။ မဇ္ဈဿ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ တီဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ သမထပဋိပန္နံ၊ သမထဟူသော ခရီးမှန်သွားသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်) အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသသံသဂ္ဂကို ပယ်၍ အဖော်မရှိတခုတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်တည်သော အပ္ပနာစိတ်ကို၊ ဝါ၊ တခုတည်းသောသဘောရှိသောအာရုံ၌ မြဲစွာကပ်၍တည်သောစိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူမှုလည်းရှု၏။ သမထပဋိပန္နံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ယဉ္စ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။

မဇ္ဈသ၊ ၏။ ဉာမာနိ တိဏ္ဏံ၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တကိုလျစ်လျူရှုခြင်း, သမထပဋိပန္န စိတ္တကိုလျစ်လျူရှုခြင်း, ဧကတ္တုပဋ္ဌာနစိတ္တကို လျစ်လျူရှုခြင်းဟူသော ဉာဏ်သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့သည်။ လက္ခဏာနိ၊ မှတ်အပ်သော လက္ခဏာ, မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာမည်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သည်၊ ဝါ၊ ကို။ မဇ္ဈေကလျာဏဉ္စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဉာတိ၊ သို့။) ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ သမ္ပဟံသနာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ မည်၏။ ပရိယောသာနဿ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ ကတိ၊ နည်း။ ပရိယောသာနဿ၊ ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဈာန်စိတ်၌။ ဇာတာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနတိဝတ္တနဋ္ဌေန၊ အချင်းချင်းမလွန်သောအဖြစ်ဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရွှင်ခြင်း ကြည်လင်ခြင်း ပြုံးပြုံးပြက်ထွန်းလင်းခြင်းရှင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ တူသော ကိစ္စရှိသောအဖြစ်ဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရှင်း။ တဒုပဂဝီရိယဝါဟနဋ္ဌေန၊ ထိုဣန္ဒြေတို့အားလျော်သော ဝီရိယကိုဆောင်သောသဘောဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရှင်း။ အာသေဝနဋ္ဌေန၊ (ထိုခဏ၌ ယထာဝုတ္တဓမ္မတို့ကို) မှီဝဲသောသဘောဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရှင်း။ ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ သမ္ပဟံသနာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ မည်၏။ ပရိယောသာနဿ၊ ၏။ ဉာမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ လက္ခဏာနိ၊ မည်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သည်၊ ဝါ၊ ကို။ ပရိယောသာနကလျာဏဉ္စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

[၁၄၄] တတြ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ သသမ္ဘာရိကော! ဈာန်ကိုကောင်းစွာ မွေးမြူကြောင်း ဈာန်၏ဖြစ်ကြောင်း သမ္ဘာရ နာနာဝဇ္ဇနပရိကံနှင့် တကွသော။ ဥပစာရော၊ ကောဝဇ္ဇနုပစာရသည်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ နာမ၊ မည်၏။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ နာမ၊ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာမည်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ သမ္ပဟံသနာ နာမ၊ မည်၏။ ဉာတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကေ၊ အဘယဂိရိဝါသီကေဆရာတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ကေ ဆရာတို့ အတ္တနောမတိဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကတ္တဂတံ၊ တခုသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝါ၊ တခုသော

အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ရောက်သော စိတ်သည်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိပက္ခန္ဒဉ္စေဝ၊ သည်ရင်း။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟိတဉ္စ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို ပွါးစေတတ်သည်ရင်း။ ဉာဏေန၊ သည်။ သမ္ပဟံသိတဉ္စ၊ ရွှင်စေအပ် ကြည်စေအပ် လင်းစေအပ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္တောအပ္ပနာယမေဝ၊ အပ္ပနာ၏ အတွင်း၌သာလျှင်။ အာဂမနဝသေန၊ ပရိကံဟူသော အာဂမန၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာယ၊ ၏။ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဓမ္မာနံ၊ သမာဓိပညာဟုဆိုအပ်ကုန်သောဓမ္မတို့၏။ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန၊ အနတိဝတ္တနစသည်တို့၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းဖြင့်။ ပရိယောဒါပကဿ၊ သုတ်သင်တတ် ဖြူစင်စေတတ်သော။ ဉာဏဿ၊ ၏။ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိဝသေန၊ ကိစ္စပြီးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ စ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ကထံ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကား။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ အကြင်ဇောဝါရ၌။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝါရေ၊ ထိုအပ္ပနာဇောဝါရ၌။ နီဝရဏသင်္ခါတော၊ ဟုဆိုအပ်သော။ ယော ကိလေသဂဏော၊ အကြင် ကိလေသာအပေါင်းသည်။ တဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ပရိဗန္ဓော၊ ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော ပရိဗန္ဓတော၊ ထိုနီဝရဏဟု ဆိုအပ်သော ဈာန်၏ဘေးရန်မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ အာဝရဏဝိရဟိတံ၊ ပိတ်ကွယ် ဖုံးလွှမ်းတတ်သော နီဝရဏ ကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ (ထိုနီဝရဏကို ပယ်ခွါ၍ဟူလို) မဇ္ဈိမံ၊ သော။ သမထနိမိတ္တံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သမပ္ပဝတ္တော၊ (လီနုဒ္ဓစ္စသို့ မကပ်သဖြင့်) အညီအညွတ်ဖြစ်သော။ အပ္ပနာသမာဓိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ မဇ္ဈိမံ၊ (လီနုဒ္ဓစ္စဟုဆိုအပ်သော အစွန်းနှစ်ဖက်တို့ကို မကပ်သဖြင့်) အလယ်လမ်းမှန်ဖြစ်သော။ သမထနိမိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ဆက်။ တဒနန္တရံ၊ ထိုအပ္ပနာစိတ်အား အနန္တရပစ္စည်းပြုသော။ ပုရိမစိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သောဂေါတြဘူစိတ်သည်။ ဧကသန္တတိပရိဏာမနယေန၊ တခုတည်းသောသန္တာန်၌ ညွတ်စေသော၊ ဝါ၊ ပြောင်းလဲသော ဧကတ္တနည်းအားဖြင့်။ တထတ္တံ-တထာဘာဝံ

အပ္ပနာသမာဓိဝသေန သမာဟိတဘာဝံ၊ မှန်သောအဖြစ်,အပ္ပနာသမာဓိ၏ အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်သို့[၁]။ ဥပဂစ္ဆမာနံ၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမသမထနိမိတ္တံ၊ အလယ်ဖြစ်သော သမထနိမိတ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ နာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏၊ ဝါ၊ ရောက်သည်မည်၏။ ဧဝံ ပဋိ-ပန္နတ္တာ၊ ဤသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထတ္တုပဂမနေန၊ မှန်သော အဖြစ်သို့ ထိုအပ္ပနာသမာဓိ၏ အခြင်းအရာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ကပ်သဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသမထနိမိတ်၌။ ပက္ခန္ဒတိ နာမ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ပုရိမစိတ္တေ၊ ရှေးဖြစ်သော ဂေါ်တြဘူစိတ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနာကာရနိပ္ဖါဒိကာ၊ ထင်ရှားရှိသော ပရိဗန္ဓဝိသုဒ္ဓိ, မဇ္ဈိမသမထ,ပဋိပတ္တိပက္ခန္ဒနာကာရတို့ကိုပြီးစေတတ်သော။(ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ-၌စပ်) ပဌမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒက္ခဏေယေဝ၊ ဥပါဒ်ခဏ၌သာလျှင်။ အာဂမနဝသေန၊ လာခဲ့ရာအကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိသုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်ပြီးသော။ တဿ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်။ ဝိသောဓေတဗ္ဗာဘာဝတော၊ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိသောဓနေ၊ ၌။ ဗျာပါရံ၊ ကို။ အကရောန္တော၊ မပြုမူ၍၊ ဝါ၊ မပြုသောယောဂီသည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ နာမ၊ မည်၏။ သမထဘာဝူပဂမနေန၊ သမထအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်။ သမထပဋိပန္နဿ၊ သမထလမ်းရိုးမှန်သွားသော။ (စိတ္တဿ၊ ကို။) ပုန၊ ဖန်။ သမာဓာနေ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာထားခြင်း၌။ ဗျာပါရံ၊ ကို။ အက-ရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ မပြုသောသူသည်။ သမထပဋိပန္နံ၊ သမထ လမ်းရိုးမှန်သွားသောစိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ နာမ၊ မည်၏။ စ၊ ပါး။ သမထပဋိပန္နဘာဝတော ဝေ၊ သမထလမ်းရိုးမှန် သွားသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်။ ကိလေသသံသဂ္ဂံ၊ ကိလေသာနှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဧကတ္တေန၊ ကိလေသာအဖော်မရှိ တဦးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတဿ၊ တည်ပြီးသော။ အဿ စိတ္တဿ၊ ထိုအပ္ပနာစိတ်၏။ ပုန၊ ဖန်။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနေ၊ ကိလေသာအဖော်အဖက်ကင်း၍ တဦးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့် တည်ခြင်း၌၊ ဝါ၊ တခုတည်းသောသဘောရှိသောအာရုံ၌ မြဲစွာတည်ခြင်း၌။

၁-တထတ္တ-တတာဘာဝံ၊ ထိုအပ္ပနာသမာဓိ၏ အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသို့-ဟူ၍လည်း အနက်ပြန်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

ဗျာပါရံ၊ ကို။ အကရောန္တော၊ ၍၊ ဝါ၊ သည်။ ကေတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသာ အဖော်အဖက်ကင်း၍ တဦးတည်း၏အဖြစ်ဖြင့် တည်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ နာမ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာယ၊ ၏။ ကိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟိတေ၊ ဥပေက္ခာသည်ပွါးစေအပ်သော။ တတ္ထ-တသ္မိံ စျာနစိတ္တေ၊ ၌။ ဇာတာ၊ ကုန်သော။ သမာဓိ-ပညာသင်္ခါတာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဧတေ ယုဂနဒ္ဓဓမ္မာ၊ အကြင်(အညမည-မနတိဝတ္တန၏အစွမ်းဖြင့် ကိစ္စကိုပြုခြင်းကြောင့် ထမ်းပိုး၌ ဖွဲ့အပ်သော နွားနှင့်တူကုန်၍) ရှင်းစုံဖွဲ့အပ်သော တရားတို့သည်။ အညမညမနတိ-ဝတ္တမာနာ၊ အချင်းချင်းမလွန်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ သဒ္ဓါဒီနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ နာနာကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိမုတ္တိရသေန၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းဟူသော ကိစ္စအားဖြင့်။ ဧကရသာနိ၊ တူသောကိစ္စရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဝတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ သော ယောဂီ၊ သည်။ တဒုပဂံ၊ ထိုအနတိဝတ္တန ဧကရသအဖြစ်တို့အားလျော်သော။ ယံ ဝီရိယံ၊ ကို။ ဝါဟယတိ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿ စျာနစိတ္တဿ၊ ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုဘင်ခဏ၌။ ပဝတ္တာ၊ သော။ ယာ စ အာသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ အာကာရာ၊ ထိုအညမညမနတိဝတ္တန အစရှိကုန်သော (စျာန်စိတ်၌ဖြစ်ကုန်သောသမာဓိပညာစသော တရားတို့၏ဖြစ်သော) အာကာရတို့သည်။ (နိပ္ဖန္နာဝ-၌စပ်) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ တို့၌။ တံ တံ အာဒီနဝဥ္စ၊ ကိုရင်း။ [၁၄၅] တံ တံ အာနိသံသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ (ပုရေတရံ၊ မဆွက။) ဉာဏေန၊ ပါရိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ယထာ ယထာ၊ ဖြင့်။ အညမညမနတိဝတ္တနာဒယော၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တထာ တထာ၊ ဖြင့်။ (ဘာဝနာယ၊ ၏။) သမ္ပဟံသိတတ္တာ၊ ရွှင်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (တေနေဝ ဉာဏေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။) ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယောဒါပိ-တတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်စေအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိပ္ဖန္နာဝ၊ ပြီးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မာနံ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊

ဟူ၍။ (လက္ခဏာသံဝဏ္ဏနာယ၊ ၏။ အာဒိမှိ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ-တသ္မိံ ဘာဝနာစိတ္တေ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဉာဏံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ တထာ။ပ။ ဘာဝနာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

[(ယထာ၊ ဖြင့်။ ပဂ္ဂယှမာနံ၊ သော်၊ ဝါ၊ သော။ ဘာဝနာစိတ္တံ၊ သည်။ ကောသဇ္ဇပက္ခေ၊ ၌။ န ပတတိ၊ မကျ။) တထာ၊ ဖြင့်။ (ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂ-ဋ္ဌာနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဗဟုလီကာရဝသေန၊ ဖြင့်။) ပဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ (ပဂ္ဂဏှန္တေနာပိ၊ သော်လည်း။ သမာ-ဓိဿ၊ ၏။ ဝီရိယသမတာယောဇနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။) သာဓုကံ၊ စွာ။ (ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဖြင့်။)[1] အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာဝသေန၊ (လိုက်ဦး) ဥပေက္ခာ၏အစွမ်းဖြင့်ရင်း[2]။ ပညာဝသေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ပါရိဟာရိယပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ပညိန္ဒြိယံ၊ အပ္ပနာ-ပညိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တဿ ပညိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အဓိမတ္တတ္တာ ဝေ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ အဇ္ဈုပေက္ခန္တဿဝ၊ လျစ်လျူရှုသူအားသာလျှင်။) ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္တကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော နီဝရဏအမှူးရှိသောကိလေသာတို့မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ လွတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုသဒ္ဓါ ပညာ သမာဓိ ဝီရိယရှိသော တရားတို့သည်။ ဧကရသာ၊ တူမျှသော ကိစ္စရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧဝံ၊ သို့။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။) ဧကရသဋ္ဌေန၊ တူသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ သည်[3]။ ဟောတိ၊ ၏။]

၁-မူရင်းအတိုင်းပင်၊ သို့သော် ဤပုဒ်ကို အဇ္ဈုပေက္ခတိ-၌ မစပ်သင့်ဟုထင်၏၊ ပဋိ-သမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်ရင်း၌ ကြည့်၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ဤပုဒ်လည်း ပါဠိရင်းအလိုအားဖြင့် လိုက်ပုဒ်မဟုတ်၊ ဌာနပယောဂပင် ဖြစ်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

၃-ဧကရသဋ္ဌေန ဘာဝနာ-ဟူသော ဤပါဌ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်တွင် ဤအရာ၌မရှိ၊ ဧကရသဋ္ဌေန ဘာဝနာဝသေန ဟု သျာ-က-မူကွဲမျှသာရှိ၏၊ ရင်းလည်း ဤ၌မလို။ (ဆ-သံ-သော)

တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဥပေက္ခာ၏ အားအစွမ်းဖြင့် ဉာဏ်၏ ထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဉာဏကိစ္စဘူတာ၊ အပ္ပနာပညာ၏ ကိစ္စဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရွှင်ပျစေခြင်းကို။ ပရိယောသာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ဌ။ ပဌမဇ္ဈာနမဓိဂတံ ဟောတိ ပထဝီကသိဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ - ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ရေတွက်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံ၊ မည်၏။ (တနည်း) ပဌမန္တိ ဣဒံ၊ ပဌမံ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာမတ္တံ၊ ရေတွက်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်မျှကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ ဈာနံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ မဆွလက်မွန်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဌမံ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနတော၊ ပထဝီကသိုဏ်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏အာရုံကို ကပ်၍ ရှုတတ်သောကြောင့်။ ဈာနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စနီကဈာပနတော၊ နီဝရဏအစရှိကုန်သော ပစ္စနီကဓမ္မတို့ကိုလောင်တတ်သောကြောင့်။ ဈာနံ၊ မည်၏။ ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ မြေအဝန်းကို။ သကလဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမဲ့ကို အာရုံပြုအပ်သောအနက်ကြောင့်။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ထိုမြေအဝန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဋိလဒ္ဓနိမိတ္တမ္ပိ၊ ရအပ်သောပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုလည်း။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပထဝီကသိဏနိမိတ္တေ၊ ပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ ပဋိလဒ္ဓဈာနမ္ပိ၊ ရအပ်သောဈာန်ကိုလည်း။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပထဝီမဏ္ဍလ ပဋိဘာဂနိမိတ္တ ဈာနတို့တွင်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ပဌမံ ဈာနမဓိဂတံ ဟောတိ ပထဝီကသိဏံဟူသော ဤအရာ၌။ ဈာနံ၊ ကို။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဈာန်၏ ပထဝီကသိဏမည်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပဌမံ။ ပ ။ ကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

စိရဋ္ဌိတိသမ္ပာဒန

၇၆။ ပန၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတသ္မိံ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ကို။ အဓိဂတေ၊ ရအပ်ပြီးသော်။ ဧတေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ဝါလဝေဓိနာ ဝိယ ဝ၊ သားမြီးဖျားကိုမှန်အောင်ပစ်နိုင်သောလေးသမားကဲ့သို့ငှင်း။ သူဒေန ဝိယ ဝ၊ မင်း၏ စားတော်ကဲ ကဲ့သို့ငှင်း။ အာကာရာ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊

သိမ်းဆည်းမှတ်သားအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သုကုသလော၊ အလွန်
လိမ္မာသော။ ခနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားသည်။ ဝါလဝေဓာယ၊ သားမြီး
စွန်းကို ပစ်ခြင်းငှါ။ ကမ္မံ၊ သင့်လျော်သောအမှုကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်
ရှိသော်။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ အကြင်အကြိမ်၌။ ဝါလံ၊ သားမြီးစွန်းကို။
ဝိဇ္ဈတိ၊ မှန်၏၊ ဝါ၊ ထိုးပစ်မိ၏။ တသ္မိံ ဝါရေ၊ ထိုမှန်သောအကြိမ်၌၊
ဝါ၊ မှန်သောအချက်၌။ အက္ကန္တပဒါနဉ္စ၊ ပစ်လွှတ်သောအခါ နင်းသောခြေ
တို့၏ရင်း။ ခနုဒဏ္ဍဿ စ၊ လေးကိုင်း၏ရင်း။ ဇိယာယ စ၊ ညှို့၏ရင်း။
သရဿ စ၊ မြား၏ရင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဌိတေန၊ တည်သော။ မေ၊ ငါသည်။
ဧဝံ၊ သို့။ ခနုဒဏ္ဍံ၊ လေးကိုင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇိယံ၊
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝါလော၊
သားမြီးကို။ ဝိဒ္ဓေါ၊ မှန်အောင်ပစ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာကာရံ၊
လေးကိုင်း ကြိုး မြားတို့ကို ယူဟန်ကိုင်ဟန်အခြင်းအရာကို။ ပရိဂ္ဂဏှေယျ
ယထာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းမှတ်သားရာ၏သို့။ သော ခနုဂ္ဂဟော၊ သည်။
တတော၊ ထိုမှန်သောအချက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးက
မှတ်သားသောအတိုင်းသာလျှင်။ တေ အာကာရေ၊ ထိုယူဟန်ကိုင်ဟန်
အခြင်းအရာတို့ကို။ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြည့်စုံစေလျက်။ အဝိရာဓေတွာ၊
မချွတ်ယွင်းစေမူ၍။ ဝါလံ၊ ကို။ ဝိဇ္ဈေယျ ယထာ၊ မှန်အောင်ပစ်၏သို့။
ဧဝမေဝ၊ တူ။ ယောဂိနာပိ၊ သည်လည်း။ မေ၊ သည်။ ဣမံ နာမ ဘောဇနံ၊
ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။
သေဝမာနေန၊ မှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ ဧဝရူပေ၊ သော။ သေနာသနေ၊ ၌။
ဣမိနာ နာမ ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤပဋိဘာဂ
ချာန်ကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘောဇနသပ္ပါယာဒယော၊
လျောက်ပတ်သောဘောဇဉ်အစရှိကုန်သော။ ဧတေ အာကာရာ၊ တို့ကို။
ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ဆင်ခြင်မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊
ဤသို့ဆင်ခြင်မှတ်သား နှလုံးထားသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။
[၁၄၆] တသ္မိံ တရုဏေ သမာဓိမှိ၊ သည်။ နဋ္ဌေ ဝါ၊ ပျောက်သော်လည်း။
တေ အာကာရေ၊ ထိုဘောဇနသပ္ပါယစသောအာကာရတို့ကို။ သမ္ပာ-
ဒေတွာ၊ ရှေးအတိုင်းပြည့်စုံစေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။
သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတံ့။ အပ္ပဂုဏံ ဝါ၊ ကျေပြွန်စွာမလေ့လာအပ်

သော သမာဓိကိုလည်း။ ပဂ္ဂဏှံ၊ ကျေပြွန်စွာ လေ့လာအပ်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ အပ္ပေတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ။ သက္ကိဿတိ၊ လတံ့။

စ၊ တပါး။ ကုသလော၊ သော။ သူဒေါ၊ သည်။ ဘတ္တာရံ၊ ထမင်း ရှိက္ခာစသည်ဖြင့် မွေးပေတတ်သော အရှင်သခင်ကို။ ပရိဝိသန္တော၊ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသည်ရှိသော်။ ဘတ္တာ၊ အရှင်သည်။ ယံ ယံ ဘောဇနံ၊ ကို။ ရုစိယာ၊ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် နှစ်သက်သဖြင့်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ တံ တံ ဘောဇနံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသခင်မြိန်နိုးထင်သော ဘောဇဉ်ကိုသာလျှင်။ ဥပနာမေန္တော၊ ပွဲတော်တည်သည်ဖြစ်၍။ လာဘဿ၊ ဆုလာဘ်၏။ ဘာဂီ၊ အဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အယမ္ပိ ယောဂီ၊ သည်လည်း။ အဓိဂတက္ခဏေ၊ ရှေးဈာန်ကို ရသော အခိုက်၌။ ဘောဇနာဒယော၊ ဘောဇဉ်စသည်၌ တည်ကုန်သော။ (ဘောဇနဖြင့် ဘောဇနဂတကိုယူ)အာကာရေ၊ ကိစ္စ,သဘော,အာကာရတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းမှတ်သား၍။ တေ အာကာရေ၊ တို့ကို။ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြည့်စုံစေလျက်။ (သမာဓိမှု၊ သည်။) နဋ္ဌေ နဋ္ဌေ၊ တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ အပ္ပနာယ၊ ကို။ လာဘီ၊ ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ ဝါလဝေဓိနာ ဝိယ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်နိုင်သော လေးသမားကဲ့သို့ရင်း။ သူဒေန ဝိယ စ၊ စားတော်ကဲ ကဲ့သို့ရင်း။ အာကာရာ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စ-သဒ္ဒေါ၊ ၏။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ မုဂ္ဂဏှာတီတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ စားတော်ကဲ အတတ်၌ လေ့လာ လက်လည်သောပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ စားတော်ကဲ အတတ်၌ သန့်ရှင်းသောဉာဏ်ရှိသော။ ကုသလော၊ အရာရာ၌ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင် ဆင်ခြင်တတ်သော။ သူဒေါ၊ သည်။ ရာဇာနံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ရာဇမဟာမတ္တံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ နာနစ္စယေဟိ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်

သော၊ ဝါ၊ အထူးထူးသော အရသာရှိကုန်သော။ သူပေဟိ-ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိပဒ္ဒိတော၊ လုပ်ကျွေးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အမ္ဗိလဂ္ဂေဟိပိ၊ ချဉ်သောအရသာ အဖွဲ့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ချဉ်သော အရသာရှိသည်ဖြစ်၍ အမြတ်အထွတ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တိတ္တကဂ္ဂေ-ဟိပိ၊ ခါးသောအရသာ အဖွဲ့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ခါးသော အရသာရှိသည်ဖြစ်၍ အထွတ်အမြတ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကဋုကဂ္ဂေ-ဟိပိ၊ စပ်သောအရသာ အဖွဲ့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ကုန်သော။ မဓုရဂ္ဂေဟိပိ၊ ချိုသောအရသာ အဖွဲ့အစုရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ကုန်သော။ ခါရိကေဟိပိ၊ ငန်သောအရသာရှိသော ခရမ်းသီးအညှောက်စသည်နှင့် ရောသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။[၁] အခါရိ-ကေဟိပိ၊ ငန်သောအရသာရှိသော ခရမ်းသီးအညှောက်စသည်နှင့် မရော သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လောဏိကေဟိပိ၊ ဆားငန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အလောဏိကေဟိပိ၊ ဆားပေါ့ပျက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ သူပေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိပဒ္ဒိတော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော သော သူဒေါ၊ သည်[၂]။ (သကဿ-၌ သော ဧဝ သကော၊ တဿ သကဿ အတ္တနောတိ အတ္ထော ဟုသင့်ရကား) သကဿ၊ မိမိ၏။ ဘတ္တု၊ အရှင်သခင်၏။ နိမိတ္တံ၊ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် နှစ်သက်သဖြင့် စားတော် ခေါ်သော အခြင်းအရာနိမိတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ နှလုံးပိုက်၏။ အဇ္ဇ၊ နေ့။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တု၊ အား။ ဣဒံ ဝါ သူပေယျံ၊ ဤမည်သောအမဲဟင်းလျာ သည်။ ရုစ္စတိ-ရုစိံ ဥပ္ပါဒေတိ၊ မြိန်ရှက်နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဣမဿ သူပေယျဿ၊ ဟူသော။ (အတ္ထာယ ဝါ၊ အကျိုးငှါမူလည်း။ အဇ္ဇ၊ နေ့။ ဟတ္ထံ၊ ကို။) အဘိဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ဣမဿ ဝါ သူပေယျဿ၊ ကိုမူလည်း။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ဂဏှာတိ၊ နှိုက်၏။ ဣမဿ ဝါ သူပေယျဿ၊ ၏မူလည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ အမ္ဗိလဂ္ဂံ၊ ချဉ်သောအရသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော။ သူပေယျံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။

၁-ခါရိကေဟီတိ ဝါတိင်္ဂဏကဠီရာဒိမိဿေဟိ—ဋီကာ၌ ဝါတိင်္ဂဏ၊ ခရမ်းသီး။ ကဠီရ၊ မျှစ်၊ မှိုလာညှောက် စသည်ကိုယူ။ (ပြည်)

၂-သ ခေါ သော-ကို သော ခေါ သော-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု။ (ပြည်)

အဇ္ဇ၊ နေ့။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တု၊ အား။ ရုစ္စတိ-ရုစိံ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ၏။ အမ္ဘိလဂ္ဂဿ သူပေယျဿ၊ ဟူသော။ အတ္ထာယ ဝါ၊ မူလည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ အဘိဟရတိ၊ ၏။ အမ္ဘိလဂ္ဂဿ ဝါ သူပေယျဿ၊ ကိုမူလည်း။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ဂဏှာတိ၊ နှိုက်၏။ အမ္ဘိလဂ္ဂဿ ဝါ သူပေယျဿ၊ ၏မူလည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ပ။ အလောဏိကဿ၊ ဆားပေါ့ပျက်ရှိသော။ သူပေယျဿ ဝါ၊ ၏မူလည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘတ္တု၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော သော သူဒေါ၊ သည်။ အစ္ဆာဒနဿ၊ အဝတ်အစား ဆုတော်လာဘ်တော်ကို။ လာဘီ စေဝ၊ ရသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေတနဿ၊ ထမင်းရိက္ခာကို။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟာရာနံ၊ မင်းသို့ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော လက်ဆောင်တော်တို့ကို၊ ဝါ၊ မင်း၏မျက်မှောက်၌ ဝေပုံချီကာ ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော လက်ဆောင်တော်တို့ကို။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ရခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော သူဒေါ၊ သည်။ သကဿ၊ မိမိ၏။ ဘတ္တု၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ တထာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအတတ်၌ လေ့လာလက်လည်သော ပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအတတ်၌ သန့်ရှင်းသောဉာဏ်ရှိသော။ ကုသလော၊ အရာရာ၌ချက်ချာသောဉာဏ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော ထက်သန်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ဆင်ခြင်သော ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသောလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ရမ္မက်အဘိဇ္ဈာ နှလုံးမသာသော ဒေါမနဿကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ စိတ္တေ၊ ၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊

ဖြစ်၍။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဥပက္ကိလေသာ၊ စိတ်ကိုညစ်ညူးစေတတ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ ပျောက်ကင်းကုန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုစိတ်တည်ကြည်ကြောင်း, ဥပက္ကိလေသ ပျောက်ကင်းကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အာကာရဖြင့်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဟိတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ ဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဥပက္ကိလေသာ၊ တို့သည်။ ပဟီယိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ကောင်းစွာမှတ်သား နှလုံးထား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော ဧသော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ကဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော ခဏိကသမာဓိ, ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိဟူသော သုံးပါးသောသမာဓိတို့ကို။ လာဘီ စေဝ၊ ရသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သတိသမ္ပဇညဿ၊ သတိသမ္ပဇဉ်ကို။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ရခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကား။ [၁၄၇] ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတော၊ သော။ ဗျတ္တော၊ သော။ ကုသလော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သကဿ၊ မိမိ၏၊ ဝါ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ တည်ကြည်ကြောင်း, ဥပက္ကိလေသ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ တထာ ဟိ၊ ထို ကြောင့်လျှင်။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ နိမိတ္တဂ္ဂဟဏေန၊ အခြင်းအရာနိမိတ်ကို မှတ်သားခြင်းကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ တေ အာကာရေ၊ တို့ကို။ သမ္ပာဒယတော၊ ပြည့်စုံစေသော။ အဿ ယောဂိနော၊ အား။ အပ္ပနာမတ္တမေဝ၊ အပ္ပနာမျှသည်သာလျှင်။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ စိရဋ္ဌာနံ၊ မြင့်ရှည်စွာတည်ခြင်းမူကား။ န ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံသေး။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ သမာဓိပရိဗန္ဓာနံ၊ သမာဓိ၏ ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ အစရှိသော နီဝရဏ တရားတို့၏။ သုဝိသောဓိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ စိရဋ္ဌာနံ၊ မြင့်ရှည်စွာတည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမာ-ဒီနဝပစ္စဝေက္ခဏာဒီဟိ၊ ကာမ၌ အပြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။

ကာမစ္ဆန္ဒံ၊ ကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ န ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ မခွါမူ၍။ ကာယ-ပဿဒ္ဓိဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လံ-ကာယဒရထံ၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို။ သုပ္ပဋိပဿဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းသည်ကို။ န ကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အာရမ္ဘ-ဓာတုမနသိကာရာဒိဝသေန၊ အာရမ္ဘဓာတ်ကို နှလုံး၌ထားခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ န ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ မဖျောက်မူ၍။ သမထနိမိတ္တမနသိကာရာဒိဝသေန၊ သမထနိမိတ်ကို နှလုံး၌ ထားခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ သုသမူဟတံ၊ ကောင်းစွာ နုတ်အပ် ပယ်အပ်သည်ကို။ န ကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အညေပိ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိပရိဗန္ဓေ၊ သမာဓိ၏ ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဥဒ္ဒါနိယ မဒ မာနစသောတရား တို့ကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ န ဝိသောဓေတွာ၊ မသုတ်သင်မူ၍။ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဝိသောဓိတံ၊ မသုတ်သင် အပ်သော။ အာသယံ၊ မိမိတို့ကိန်းအောင်းရာဝါးခေါင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌဘမရော ဝိယ၊ ဝင်သောပိတုန်းကဲ့သို့ရင်း။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ ဘေးရန်ကိုမသုတ်သင်အပ် သော။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌရာဇာ ဝိယ စ၊ ဝင်သော မင်းကဲ့သို့ရင်း။ ခိပ္ပမေဝ၊ ရှောင်တခင်သာလျှင်။ နိက္ခမတိ၊ ဈာန်မှထွက်၏။ ပန၊ အလျှော် ကိုဆိုအံ့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဓိပရိဗန္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ နီဝရဏတရားတို့ကို။ သုဋ္ဌု၊ စွာ[၁]။ ဝိသောဓေတွာ၊ ၍။ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်း စွာသုတ်သင်အပ်သော။ အာသယံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌဘမရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့ရင်း။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ရှုံရှာအပ်သော ရန်မရှိသဖြင့် ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌရာဇာ ဝိယ စ၊ ကဲ့သို့ရင်း။ သကလမ္ပိ ဒိဝသဘာဂံ၊ အလုံးစုံသော နေ့အဖို့ ပတ်လုံးသော်လည်း။ အန္တောသမာပတ္တိယံယေဝ၊ သမာပတ်အတွင်း၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု။ပ။ ရမေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။

[သုဒ္ဓန္တဂတော၊ အချင်းခပ်သိမ်းစင်ကြယ်သော အထောင့်အစွန်း

၁-သုဋ္ဌု ဟူသော ကြိယာဝိသေသနသည် သမ္ဗန္ဓစိန္တာ ဆရာအလိုသော် ဒုတိယန္တ, ကစ္စည်းအလိုသော် ပဉ္စမန္တ၊ လဟုမေဿတိကိုထောက်။ (ပြည်)

ရှိသော ဥယျာဉ်သို့ရောက်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တပ်ဟိ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌။ ရမေ ဣဝ၊ နေ့ပတ်လုံးမွေ့လျော်၏သို့။ (တထာ၊ တူ။ ဈာနကီဠံ၊ ဈာန်ကစားခြင်းကို။ ကီဠိတုကာမော၊ ကစားမြူးတူးလိုသော။ ယောဂီ၊ သည်။) ကာမေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ကိုရင်း။ ပဋိဃံ၊ ဗျာပါဒကိုရင်း။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကိုရင်း။ မိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုရင်း။ ပဉ္စမံ၊ သော။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကိုရင်း။ (နိဂ္ဂဟိတ်ကျေ) ဝိနောဒယေ၊ ဖျောက်ရာ၏။ (ဝိနောဒေတွာ၊ ၍။) ဝိဝေကပါမောဇ္ဇကရေန၊ နီဝရဏတို့မှဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပါမောဇ္ဇကိုပြုတတ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ တပ်ဟိ ဈာနေ၊ ၌။ ရမေ၊ ပျော်ရာ၏။]

တသ္မာ၊ ထို (သို့သမာဓိ၏ ပရိဗန္ဓဖြစ်သောတရားတို့ကို ကောင်းစွာ သုတ်သင်ပြီးမှ စိရဋ္ဌာနဖြစ်သော) ကြောင့်။ စိရဋ္ဌိတိကာမေန၊ မြင့်စွာ တည်ခြင်းကို အလိုရှိသောယောဂီသည်။ ပရိဗန္ဓကမ္မေ၊ ဈာန်၏ဘေးရန် ဖြစ်သောနီဝရဏတရားတို့ကို။ ဝိသောဓေတွာ၊ ၍။ ဈာနံ ကို။ သမာ-ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စိတ္တဘာဝနာဝေပုလ္လတ္ထံ၊ သမာဓိဘာဝနာ၏ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှါ။ ယထာလဒ္ဓံ၊ ရအပ်တိုင်းသော။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွါးလည်းပွါးအပ်၏။ တဿ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၏။ ဝဍ္ဎနာ-ဘူမိယော၊ ပွါးရာဘုံတို့သည်။ ဥပစာရံ ဝါ၊ ရင်း။ အပ္ပနံ ဝါ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဟိ၊ စွ။ ဥပစာရံ၊ သို့။ ပတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ တံ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဝဍ္ဎေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ ဝဍ္ဎေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခုခုသောအရာ၌။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ယထာလဒ္ဓံ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

နိမိတ္တဝဍ္ဎနနယ

၇၇။ တတြ-တဿ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၏။ အယံ၊ ကား။ ဝဍ္ဎနနယော၊ ပွါးရာသောနည်းတည်း။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ပတ္တ။ပ။ ယောဂေန၊ သပိတ်ခွက်ယောက်ကို ပွါးစေသောနည်း, မုန့်ကို ပွါးစေသောနည်း, ထမင်းကိုပွါးစေသောနည်း, နွယ်ကိုပွါးစေသောနည်း,

ပုဆိုးကိုပွါးစေသောနည်းဖြင့်။ အဝဇ္ဇေတွာ၊ မပွါးစေမူ၍။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကဿကော၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားသည်။ [၁၄၈] ကသိတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ ထွန်အပ်သောအရပ်ကို။ နင်္ဂလေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပရိစ္ဆေဒဗ္ဘန္တရေ၊ ၌။ ကသတိ ယထာ၊ ထွန်၏သို့။ ဝါ ပန၊ တနည်း။ သီမံ၊ ကို။ ဗန္ဓန္တာ၊ ဖွဲ့ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဗန္ဓန္တိ ယထာ၊ ဖွဲ့ကုန်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ယထာလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်တိုင်းသော။ တဿ နိမိတ္တဿ၊ ၏။ အနုက္កမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဧကင်္ဂုလ။ပ။ မတ္တံ၊ လက်တသစ် နှစ်သစ် သုံးသစ် လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ကို။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော၊ ဝါ၊ ပိုင်းခြားသောအရပ်တိုင်အောင်။ (နိမိတ္တံ၊ ကို။) ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ အပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ န ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ တတော၊ ထိုလက်လေးသစ်ထက်။ ဝိဒတ္ထိ။ပ။ သီမာနံ၊ တထွာတတောင် ကျောင်းဦးပရိဝုဏ် ကျောင်းဦးသိမ်တို့၏ရင်း။ ဂါမ။ပ။ သီမာနဉ္စ၊ ဂါမသိမ်, နိဂမသိမ်, ဇနပဒသိမ်, ရဇ္ဇသိမ်, သမုဒ္ဒသိမ် တို့၏ရင်း။ ပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝဍ္ဎယန္တေန၊ ပွါးစေသဖြင့်။ စက္ကဝါဠ-ပရိစ္ဆေဒေန ဝါ၊ စကြဝဠာ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်ရင်း။ တတော၊ ထိုစကြဝဠာထက်။ ဥတ္တရိ ဝါပိ၊ အလွန်ရင်း။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဝဍ္ဎေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဟံ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဟံသပေါတကာ၊ ဇဝနဟင်္သာငယ် တို့သည်။ ပက္ခာနံ၊ အတောင်တို့၏။ ဥဋ္ဌိတကာလတော၊ ပေါက်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပရိတ္တံ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပဒေသံ၊ ကောင်းကင်အရပ်သို့။ ဥပ္ပတန္တာ၊ ပျံတက်ကုန်လျက်။ ပရိစယံ၊ လေ့လာခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ အနုက္កမေန၊ ဖြင့်။ စန္ဒိမသူရိယသန္တိကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ ပျံသွားနိုင်ကုန်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဝဍ္ဎေန္တော၊ ပွါးစေလျက်။ ယာဝ စက္ကဝါဠပရိစ္ဆေဒါ၊ စကြဝဠာ အပိုင်း အခြားတိုင်အောင်။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိ ဝါ၊ အလွန်မူလည်း။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ အထ၊ ထိုသို့ပွါးစေသောအခါ၌။ အဿ-ယောဂိနော၊ ၏။ တံ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝဍ္ဎိတဝဍ္ဎိတဋ္ဌာနေ၊ ပွါးစေရာ

ပွါးစေရာအရပ်၌။ ပထဝိယာ၊ ၏။ ဥက္ကုလဝိက္ကူလနဒီဝိဒုဂ္ဂပဗ္ဗတဝိသ- မေသု၊ မြင့်ရာဌာန, နိမ့်ဝှမ်းရာဌာန, မြစ်ရေအယဉ်သည် ထွင်းအပ်သော မညီမညွတ် အသွားခက်သောချောက်, မညီမညွတ်သော အခြင်းအရာဖြင့် တည်သော တောင်အရပ်တို့၌။ သင်္ကုသတသမဗ္ဘာဟတံ၊ တံသင်းအရာ နှက်၍ ကြက်အပ်သော။ ဥသဘစမ္မံ ဝိယ၊ နွားကြီးရေကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ထင်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တသ္မိံ နိမိတ္တေ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌။ ပတ္တပဋ္ဌမ- ဇ္ဈာနေန၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော ပဌမဈာန်ရှိသော။ အာဒိကမ္မိကေန၊ သည်။ သမာပဇ္ဇနဗဟုလေန၊ ဝင်စားခြင်းများသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပစ္စဝေက္ခဏဗဟုလေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းများသည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ပစ္စဝေက္ခဏဗဟုလဿ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းများသော သူအား။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ထူလာနိ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဗ္ဗလာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ထင်လတ်သော်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ တာနိ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဥပဋ္ဌိတတ္တာ၊ ဤသို့ ထူလဒုဗ္ဗလအားဖြင့် ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပရိဥဿုက္ကနာယ၊ အထက်သို့တက်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ ဘာဝနာဖြင့် အထက် ဈာန်သို့ တက်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယတံ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်သို့။ နာပဇ္ဇန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဈာနေ၊ ဈာန်ကို။ အပ္ပဂုဏေ၊ မပွါးစေအပ် မလေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ ဥဿုက္ကမာနောပိ၊ အထက် ဈာန်ကိုရစိမ့်သောငှါ အားထုတ်ပါသော်လည်း။ ပတ္တပဌမဇ္ဈာနာ စ၊ မှလည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်တတ်၏။ ဒုတိယံ၊ သို့။ ပါပုဏိတုံ စ၊ ငှါလည်း။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သေယျထာပိ။ ပ ။ ဝိစရိတုန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတေယျာ၊ တောင်၌ များစွာကျက်စားလေ့ရှိသော။ ဗာလာ၊ မိုက်သော။ အဗျတ္တာ၊ တောင်ကို တက်ခြင်း၌ ထက်မြက်သန့်ရှင်းသော ဉာဏ်မရှိသော။ အခေတ္တညူ၊ ကျက် စားရာခေတ်ကို မသိသော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ ဝိသမေ ပဗ္ဗတေ၊ မညီ မညွတ်သော တောင်၌။ စရိတုံ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ။ အကုသလာ၊ သင့် မသင့်ကို ဆုံးဖြတ်တတ်သော ဉာဏ်ကင်း၍မလိမ်မာခဲ့။ တဿာ၊ ထို နွားမ

အား။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ အကယ်၍။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်ဘူးသော။ ဒိသံ စေဝ၊ အရပ်သို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျံ၊ ရောက်အံ့။ အခါဒိတပုဗ္ဗာနိ၊ မစားစဘူး ကုန်သော။ တိဏာနိ စ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ခါဒေယျံ၊ စားအံ့။ အပီတ- ပုဗ္ဗာနိ၊ မသောက်ဘူးကုန်သော။ ပါနီယာနိ စ၊ ရေတို့ကိုလည်း။ ပိဝေယျံ၊ သောက်အံ့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ သာ ဂါဝီ၊ ထိုကျက်စားရာကို မသိသော နွားမသည်။ ပုရိမံ ပါဒံ၊ ရှေ့ခြေကို။ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ မြဲစွာတည်သည်ကို။ (ကတွာ၊ ၍။) န ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ မတည်စေမူ၍။ ပစ္ဆိမံ ပါဒံ၊ နောက်ခြေကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ကြွခြားအံ့။ သာ ဂါဝီ၊ ထိုနွားမသည်။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက် စဘူးသော။ ဒိသံ စေဝ၊ အရပ်သို့လည်း။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်နိုင်ရာ။ အခါဒိတပုဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ န ခါဒေယျ၊ မစားရာ။ အပီတပုဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပါနီယာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ န ပိဝေယျ၊ မသောက်ရာ။ စ၊ ထိုပြင်လည်း။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ ဌိတာယ၊ တည်သော။ အဿာ၊ ထိုနွားမအား။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ သော။ ဒိသံ စေဝ၊ အရပ်သို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျံ၊ အံ့။ပ။ ပိဝေယျံ၊ အံ့။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တဉ္စ ပဒေသံ၊ ထိုအကြံဖြစ်ရာ မိမိနေရင်း အရပ်သို့လည်း။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ န ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ တဖန် မပြန်နိုင်ရာ။ တံ၊ ထိုသို့ မပြန်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဗ္ဗတေယျာ၊ သော။ ဗာလာ၊ သော။ အဗျတ္တာ၊ သော။ အခေတ္တညူ၊ သော။ သာ ဂါဝီ၊ သည်။ ဝိသမေ၊ သော။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ စရိတုံ၊ ငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကုသလာ၊ မလိမ်မာခဲ့။ တထာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ သမာဓိဘောဟုန်ကို သုတ်သင်ခြင်းငှါ မသိမကျွမ်းခဲ့။ အဗျတ္တော၊ ဈာန်ကိုလေ့လာအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ မတတ်၍ အဗျတ္တဖြစ်ခဲ့၏။ အခေတ္တညူ၊ အထက်ဈာန်၏ ပဒဋ္ဌာန်အဖြစ်ဟူသောခေတ်ကို မသိခဲ့။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ အကုသလော၊ မကျွမ်းကျင်ခဲ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။

နာသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ န ဘာဝေတိ၊ မပွါးစေ။ န ဗဟုလီကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာမပြု။ သွာဓိဋ္ဌိတံ၊ မြဲစွာတည်အောင်။ န အဓိဋ္ဌာတိ၊ မဆောက်တည်။ တဿ၊ ထိုဘိက္ခု၏၊ ဝါ၊ အား။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ ပ။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဘိက္ခုသည်။ ဝိတက္က-ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ ပ။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ တဿ၊ ထိုဘိက္ခု၏၊ ဝါ၊ အား။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ ပ ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယျံ၊ မူကား။ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဘိက္ခုသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ လျှင်။ ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ (အထက်ဈာန်သို့လည်း မတက်နိုင် အောက်ဈာန်လည်းပျောက်ခဲ့၍ နိမိတ်မျှမထင်သော) ဤရဟန်းကို။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောဈာန်မှ။ ဘဋ္ဌော၊ လျှောကျပျက်စီးသော ရဟန်းဟူ၍။ ဥဘတော၊ မှ။ ပရိဟီနော၊ ဆုတ်ယုတ်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတေယျာ၊ သော။ ဗာလာ၊ သော။ အဗျတ္တာ၊ သော။ အခေတ္တညူ၊ သော။ ဝိသမေ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ စရိတုံ၊ ငှါ။ အကုသလာ၊ သော။ သာ ဂါဝီ ယထာ၊ ထိုဥပမာဖြစ်သော နွားမကဲ့သို့ပင်တည်း။]

တသ္မာ၊ ထို(သို့ရရင်းဈာန်ကို ကျေပြွန်အောင် မလေ့လာဉီးဘဲ အထက်ဈာန်သို့တက်ခြင်းငှါ အားထုတ်သော်လည်း ရရင်းဈာန်မှလည်း ယုတ်, အထက်ဈာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါလည်း မတတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ တာဝ၊ စွာ။ တသ္မိံယေဝ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ထိုရရင်းလက်ရှိပဌမဈာန်၌သာလျှင်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသိနာ၊ လေ့ကျင့်အပ် မှီဝဲအပ်ပြီးသော လေ့လာခြင်းရှိသည်၊ ဝါ၊ ကျင့်အပ်သင်အပ်ပြီးသော နိုင်နင်းခြင်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။

ပဥ္စဝသီကထာ

၇၈။ တတြ၊ ထိုပဥ္စဟာကာရေဟိအစရှိသောပါဌ်၌။ ဝသိယော၊ လေ့လာခြင်းတို့သည်၊ ဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာဖြစ်ခြင်း နိုင်နင်းခြင်းတို့သည်၊ ဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာ ဖြစ်စေနိုင်သော သတ္တိတို့သည်။ အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ ဝသီဂုဏ်း။ သမာပဇ္ဇနဝသီ၊ ဂုဏ်း။ အဓိဋ္ဌာနဝသီ၊ ဂုဏ်း။ ဝုဋ္ဌာနဝသီ၊ ဂုဏ်း။ ပစ္စဝေက္ခဏာဝသီ၊ ဂုဏ်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာ ပဥ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ (တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်။) ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ယတ္ထိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိရာအရပ်၌။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိတိုင်းသောဈာန်ကို။ ယာဝဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အလိုရှိသမျှကာလပတ်လုံး။ အာဝဇ္ဇေတိ၊ ဆင်ခြင်နိုင်၏။ အာဝဇ္ဇနာယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၏၊ ဝါ၊ အာဝဇ္ဇန်းဖြစ်ခြင်း၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ၊ နှေးဖြည်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့တတ်နိုင်လတ်သော်။ အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ မည်၏။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ယတ္ထိစ္ဆကံ၊ ၌။ ယဒိစ္ဆကံ၊ ကို။ ယာဝဒိစ္ဆကံ၊ လုံး။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားနိုင်၏။ သမာပဇ္ဇနာယ၊ ဝင်စားခြင်း၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ၊ နှေးဖြည်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့တတ်နိုင်လတ်သော်။ သမာပဇ္ဇနဝသီ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ တူ။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသောအဓိဋ္ဌာန, ဝုဋ္ဌာန, ပစ္စဝေက္ခဏာဝသီတို့ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏။

အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဝသီငါးပါးတို့၌။ အတ္ထပ္ပကာသနာ၊ လိုအပ်သောအနက်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ ပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝိတက္ကံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇယတော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဥပ္ပန္နာဝဇ္ဇနာနန္တရံ၊ ဖြစ်သောအာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌။ ဝိတက္ကာရမ္မဏာနေဝ၊ ဝိတက်လျှင်အာရုံရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ ဝါ ဇဝနာနိ၊ တိက္ခိန္ဒြိယအား လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်မူလည်း။ ပဉ္စ ဝါ ဇဝနာနိ၊ နာတိတိက္ခိန္ဒြိယအား ငါးကြိမ်သော ဇောတို့သည်မူလည်း။ ဇဝန္တိ၊ လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုလေးကြိမ် ငါးကြိမ်သောဇောမှ။ (ပရံ၊ ၌။) ဒွေ ဘဝင်္ဂါနိ၊ နှစ်ပါးသောဘဝင်စလန, ဘဝင်ုပစ္ဆေဒတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဘဝင်ုပစ္ဆေဒမှ။ (ပရံ၊ ၌။) ပုန၊ ဖန်။ ဝိစာရာရမ္မဏံ၊ ဝိစာရလျှင်အာရုံရှိသော။ အာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဝုတ္တနယာနေဝ၊ ထိုဝိတက်ကိုဆင်ခြင်ရာ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ လေးကြိမ် ငါးကြိမ်သောဇောတို့သည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ပဥ္စသု ဗျာနင်္ဂေသု၊ တို့၌။ ယဒါ၊ ၌။ နိရန္တရံ၊ ဝိသဘာဂတို့ဖြင့် အခြားမရှိသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပေသေတုံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မတ္ထကပ္ပတ္တာ၊ အထွတ်သို့ရောက်သော။ အယံ ပန ဝသီ၊ (ဘဝင်နှစ်ကြိမ် ခြားခြင်းရှိသော လေးကြိမ်သော ဇောရှိသော) ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အာဝဇ္ဇနဝသီကိုကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယမကပါဋိဟာရိယေ၊ ၌။ [၁၅၀] လဗ္ဘတိ၊ ၏။ အညေသံ ဝါ၊ ဘုရားမှတပါးသောအရှင်သာရိပုတ္တရာ စသည်တို့အားမူလည်း။ ဧဝရူပေ ကာလေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကာလ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတော၊ (ဘဝင်နှစ်ကြိမ်ခြားခြင်းရှိသော လေးကြိမ်သော ဇောရှိသော) ဤဆိုအပ်ပြီးသော အာဝဇ္ဇနဝသီထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သီဃတရာ၊ အထူးသဖြင့်လျင်မြန်သော။ အာဝဇ္ဇနဝသီ နာ၏ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပန၊ ပါး။ အာယသ္မတော၊ သက်တော်ရှည်သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ နန္ဒောပနန္ဒနာဂရာဇဒမနေ ဝိယ၊ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို ဆုံးမရာ၌ကဲ့သို့။ သီဃံသမာပဇ္ဇနသမတ္ထတာ၊ (ဝင်စားခြင်းငှါလိုသော ဆန္ဒဖြစ်သည်၏အခြားမဲ့၌ နှစ်ချက်သော ဘဝင်ဖြစ်ကုန်လတ်သော် ဘဝင်ကိုဖြတ်၍ဖြစ်သော အာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌) လျင်စွာဝင်စားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ သမာပဇ္ဇနဝသီ နာမ၊ မည်၏။

အစ္ဆရာမတ္တံ ဝါ ခဏံ၊ လက်ဖျစ် တတွက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခဏပတ်လုံးငင်း။ ဒသစ္ဆရာမတ္တံ ဝါ ခဏံ၊ လက်ဖျစ်ဆယ်တွက် အတိုင်း အရှည်ရှိသော ခဏပတ်လုံးငင်း။ (ဈာန်၊ ဈာန်ကို။) ဌပေတုံ၊ ငှါ။ သမတ္ထတာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝသီ နာမ။ မည်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ ဝါ၊ ထိုအစ္ဆရာမတ္တ, ဒသစ္ဆရာမတ္တခဏပတ်လုံး။ (ဈာနသမင်္ဂီ၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္တွာ၊ ၍။ ဈာနတော၊ မှ။) လဟုံ၊ လျင်စွာ။ ဝုဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ သမတ္ထတာ၊ သည်။ ဝုဋ္ဌာနဝသီ နာမ၊

မည်၏။ တဒုဘယဒဿနတ္ထံ၊ ထိုအမိဋ္ဌာန ဝုဋ္ဌာနဝသီနှစ်ပါးကိုပြခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ကထေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံသည်မှ။ အဋ္ဌဝဿိကော၊ ရှစ်ဝါရသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ထေရမ္ဗတ္ထလေ၊ မဟာမဟိန္ဒမထေရ်တို့ သက်ကျရာသရက်ပင်ရောက်သောကုန်း၌။ မဟာရောဟဏဂုတ္တတ္ထေရဿ၊ အား။ ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ၊ သူနာပြုစုခြင်းငှါ။ အာဂတာနံ၊ ကုန်သော။ တိံသမတ္တာနံ ဣဒ္ဓိမန္တသဟဿာနံ၊ သုံးသောင်းကုန်သော တန်ခိုးရှိသောအရှင်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ထေရဿ၊ အား။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိပယမာနံ၊ ကပ်သော။ ဥပဋ္ဌာကနာဂရာဇာနံ၊ အလုပ်အကျွေးနဂါးမင်းကို။ ဂဟေဿာမီတိ၊ သုတ်ယူအံ့ဟူ၍။ အာကာသတော၊ မှ။ ပက္ခန္ဒန္တံ၊ ပျံပြေးလာသော။ သုပဏ္ဏရာဇာနံ၊ ဂဠုန်မင်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ပဗ္ဗတံ၊ ကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ၍။ နာဂရာဇာနံ၊ ကို။ ဗာဟာယံ၊ မောင်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဖန်ဆင်းသောတောင်ခေါင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ သုပဏ္ဏရာဇာ၊ သည်။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ပဟာရံ၊ ရင်ဖြင့်ခတ်ခြင်းကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ မဟာထေရော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော၊ သည်။ သစေ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ သဗ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂါရယှာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ အဿာမ၊ ဖြစ်ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ပန၊ ပါး။ ပစ္စဝေက္ခဏဝသီ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇနဝသိယာ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်၊ ဝါ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို အာဝဇ္ဇနဝသီ၌။ ယာနိ၊ အကြင်ဇောတို့သည်။ အာဝဇ္ဇနာနန္တရာနိ၊ အာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုဇောတို့သည်။ ပစ္စဝေက္ခဏဇဝနာနေဝ၊ ရှုဆင်ခြင်တတ်သောဇောတို့သည်ပင်တည်း၊ ဝါ၊ ဇောတို့သည်ပင်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

ဒုတိယဈာနကထာ

၇၉။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ တပါး။ ဣမာသု ပဉ္စသု ဝသီသု၊ တို့၌။ စိဏ္ဏဝသီနာ၊ လေ့လာပြီးဝသီရှိသောယောဂီသည်။ ပဂုဏပဌမဈာနတော၊ လေ့လာအပ်ပြီးသောပဌမစျာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ

သမာပတ္တိ၊ ဤပဌမဈာန်သမာပတ်သည်။ အာသန္နနီဝရဏပစ္စတ္ထိကာ၊ နီးသောနီဝရဏဟူသောရန်သူရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ရင်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ရုန့်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အင်္ဂဒုဗ္ဗလာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့်အားနည်း၏၊ ဝါ၊ အားနည်းသောအင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ရင်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သောတရားဟူ၍။ မနသိကတွာ၊ နှလုံး၌ထား၍၊ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ နိကန္တိံ၊ လိုချင်ငဲ့ကွက်တသက်သက်ရှိခြင်းကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍။ ဒုတိယာဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ယောဂေါ၊ ဘာဝနာ၌အားထုတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့အားထုတ်လတ်သော်။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ယဒါ၊ ၌။ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနဿ၊ သမ္ပဇဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ ဝိတက်စသောဈာန်အင်္ဂါတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ရှေးရှုဉာဏ်ဖြင့်သက်၍ဆင်ခြင်စဉ်။ ဝိတက္က-ဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဩဠာရိကတော၊ ရုန့်ရင်းသောအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပီတိသုခဉ္စေဝ၊ ပီတိသုခသည်ရင်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ စ၊ သည်ရင်း။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သောအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဩဠာရိကင်္ဂပဟာနာယ၊ ရုန့်ရင်းသောအင်္ဂါကိုပယ်ခြင်းငှါရင်း။ သန္တအင်္ဂပဋိလာဘာယ စ၊ ငြိမ်သက်သောအင်္ဂါကိုရခြင်းငှါရင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတံ့ဟု။ (ဝတ္တဗ္ဗဇဝနဝါရေ၊ ဆိုအပ်သင့်သောဇောဝါရ၌။) ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ [၁၅၁] ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဖြစ်သည်မှ။ (ပရံ၊ ၌။) တသ္မိံယေဝါရမ္မဏေ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံ၌ပင်လျှင်။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ တို့သည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏[၁]။

၁-"စတ္တာရိ ပဉ္စာတိ ဝါ-သဒ္ဒေါ လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌော" ဋီကာမိန့်ရကား ရှေးမူရင်း ဝါ-မရှိ။ ဣတိ-သဒ္ဒေါ ပရိသမာပနေ။ (ပြည်)

ယေသံ၊ ယင်းလေးကြိမ်, ငါးကြိမ်သောဇောတို့၏၊ ဝါ၊ တို့တွင်။ အဝ-
သာနေ၊ ၌။ ဇောံ၊ တခုသော စတုတ္ထဇော ပဉ္စမဇောသည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကံ၊
ဒုတိယဈာန်ရှိသော။ ရူပါဝစရံ၊ ဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊
အဆုံးဇောမှ ကြွင်းကုန်သော သုံးကြိမ် လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။
ဝုတ္တပ္ပကာရာနေဝ၊ ပဌမဈာန်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပရိကံ ဥပစာရ အနုလုံ ဂေါတြဘူ
ဟူသော အမည်ထူးရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာဝစရာနိ၊
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှစကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

၉၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္တာဝတာ-ဧတ္တကေန ဘာဝနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။
သေ-သော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ (ဒုတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရ-
တီတိ သမ္ဗန္ဓော) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။
အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်သော။ (တနည်း)
စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊
စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွါးစေ
တတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။
သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်သမာဓိ
ကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ (တနည်း) သမာဓိဇ-
ပီတိသုခံ၊ သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊
ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေန၊
ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒွင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သော နှစ်ပါးသော
အင်္ဂါရှိသော။ တိဝင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။
တိဝိဓကလျာဏံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင်းခြင်းရှိသော။ ဒသ-
လက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ ဆယ်ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပထဝီကသိဏံ၊
ပထဝီကသိုဏ်းဖြစ်သော။ (ဥပစာရတ္ထ) ဝါ၊ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ
ရှိသော။ (မုချတ္ထ) ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ ဝါ၊ သည်။ အဓိ-
ဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၀။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဈာနပါဌေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ၊
ကား။ ဝိတက္ကဿ စ၊ ၏၎င်း၊ ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဝိစာရဿ စ၊ ၏၎င်း၊ ဝါ၊ ကို၎င်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့၏၊ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်[၁]။ ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခဏေ၊ ၌။ အပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့်[၂]။ ဒုတိယအတ္တဇာတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ငြိမ်းစေခြင်း ဟူသည်လည်း ပဟာန်ကို ဤ၌လိုအပ်၏၊ သန္တိလက္ခဏာရှိသော ငြိမ်သက်ခြင်းကိုကား မလိုအပ်။ ထိုပဟာန်သည်လည်း ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို လွန်ခြင်းပင်တည်းဟု သိစေခြင်းငှါ "သမတိက္ကမာ" မိန့်သတည်း။ အတ္ထအားဖြင့်ကား ဒုတိယစျာန်ခဏ၌ မဖြစ်ခြင်းဟု ဒေသကအလိုတော်ကို ဖော်လို၍ "ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခဏေ"စသည်ကို ညွှန်းလိုက်ပြန်သတည်း။ (ပြည်)

၂-အံ့မှ ပျားပျစ် လပို့ညှစ်သို့ ခက်ဆစ်ကျမ်းဆိ လိုတော်ညီအောင် ထုတ်ဆောင်ဖော်ပြ ပေတတ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ ရှင်မြတ်စွ၊ ဒုတိယစျာန်၌ ပဥ္စမစျာနဓမ္မတို့သည် မရှိသည်ချည်းဖြစ်၍ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ တံသဟဂတာနဥ္စ ဝူပသမာ"ဟု သာမညဟောသင့်လျက် "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ"ဟု ဝိသေသဟောခြင်းသည် အဗျာပိတဒေါသ, အညမညဝိရောဓိဒေါသသင့်ယောင်တကားဟု စောဒနာခွင့်ရှိသောကြောင့် စောဒကအာဘော်ကိုပြလျက်၊ သာမညဟောသင့်သော်လည်း တစိုးတစိ အကျိုးထူးရှိသည်ကို ပြခြင်းငှါ ဝိသေသဟောသည်ဖြစ်၍ တင်ပြစ်မလိမ်း၊ အသန့်ငြိမ်းသည် ဩ၊ ဟောရင်းဒေသက အလိုတော်ကျအောင် ဖော်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကိဥ္စာပိ-ကသည် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ-တိုင်အောင်သောစကားကို မိန့်သတည်း။

ထိုစကား၌ဆစ်သော် ဒုတိယဇ္ဈာနေ။ပ။ န သန္တိ-ကား ကိဥ္စာပိ-နှင့်ယှဉ်ခိုက် ပရိဟာရစကား၊ နနု-နှင့်ယှဉ်မူ စောဒကစကား။ ယင်းပါဌ်ဖြင့် ဒုတိယစျာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်၊ အလုံးစုံသောပဥ္စမစျာန ဓမ္မတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်း မဟုတ်လောဟု စောဒကအာဘော်ကိုပြသည်။ ထိုသို့ ဒုတိယစျာန်၌ ဝိတက် ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်၊ အလုံးစုံသောပဥ္စမစျာန ဓမ္မတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်းဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဟိတ်ဆောင်၍ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ"ဟု ဝိသေသမဟောသင့်၊ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ တံသဟဂတာနဥ္စ ဝူပသမာ"ဟု သာမညဟောသင့်သည် တမှုံဟု စုဒ်ထုတ်။ "ကိဥ္စာပိငုံ၊ ပါဌ်တိုင်ရုံကား၊ တင်တုံအပြစ်၊ စိစစ်စောဒက၊ ပြသည် အနေ၊ အာဘော်ပေ။ ယဒိ ကိဥ္စ၊ ဆိုက်ရာတိုင်အောင်၊ ဟိတ် ပါဌ်ဆောင်၍၊ တက်ခေါင်ဝံ့စုဒ်၊ အပြစ်ထုတ်သည် ပုံသေ"ဟူသော ကဝေဆရာတို့နည်းနှင့် လျော်စေသည်။

အဓေယျေဝ ဟိ-စသည်ကား အန္တောနီတစောဒနာကို ချေအံ့သောငှါ ဆိုအပ်သော စကားချည်းတည်း။ ဝိတက် ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်၊ အလုံးစုံသော ပဥ္စမစျာနဓမ္မသည်လည်း မရှိသည်ချည်း ဆရာဆို၏၊ ဝိတက် ဝိစာရမရှိ ဟူသော စကားသင့်စေ၊ ယင်းမှတပါး ဖဿ စသော တရားတို့သည် မချုပ်ဖြစ်၍ မရှိမဆိုသင့်ဟု ဆစ်ဖုရာသောကြောင့် "အဓေယျေဝ ဟိ"စသောစကားကို ချပ်သတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား—ပဥ္စမစျာန်က ဖဿစသော ဓမ္မသည် ဒုတိယစျာန်သို့လာ၍ ရှိလာသည်မဟုတ်၊ ပဥ္စမစျာန် ဖဿစသည်လည်း အသီးအခြား, ဤဒုတိယစျာန်၌ ဖဿ စသည်လည်း အသီးအခြား, အမည်သာတူ၍

တတ္ထ-တသ္မိံ ဒုတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ သမ္ဘဝပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဌမဇ္ဈာနမ္ဟာ၊ ပဌမစျာန်တရားတို့သည်။ ကိဉ္စာပိ န သန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရှိကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿစသော တရားတို့သည်။ အညေယေဝ၊ ဒုတိယစျာန်ဖဿစသည်တို့မှ တပါးတို့ သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤဒုတိယစျာန်၌။ ဖဿာဒယော၊ တို့သည်။ အညေယေဝ၊ ပဌမစျာန်ဖဿစသည်တို့မှ တပါးတို့သည်သာ လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ဩဠာရိကဿ ဩဠာရိကဿ၊ ရုန့်ရင်း ရုန့်ရင်းသော။ အင်္ဂဿ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒီနံ၊ တို့ကို။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ (ဝိတက္ကဝိစာရာနံ တံသဟ-ဂတာနဉ္စ ဝူပသမာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ န ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ ကန်။) ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဓ၊ ဤစျာနကထာ၌။ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တကို။ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ (အဇ္ဈတ္တအဇ္ဈတ္တာဒိ၊ အဇ္ဈတ္တအဇ္ဈတ္တစသည်ကို။ န အဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။ ကန်။) ပန-ဟိ သစ္စံ၊ ၏[၁]။ ဝိဘင်္ဂေပိ၊ ၌လည်း။ (အပိ-ကျေ) အဇ္ဈတ္တံ ပစ္စတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ကိုသာ လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဠီကာ။) စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနိ၊ ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တနော သန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သော။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တံဟူသောပုဒ်၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္ပသာဒနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ဟူ၍။

တရားကိုယ်ကဲ့သောကြောင့် စကားမလွဲသင့်ဟူလိုသည်။ ဩဠာရိကဿ-မှ ဒီပနတ္ထံ-တိုင် ကိစ္စံ ဒ္ဒတ္ထဝိသေသကို ပြသောစကားတည်း။ "ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ" ကား ကသ္မာ စ ဟိတ်နှင့်စပ်သော် စောဒကစကားတည်း၊ မစပ်သော် ပရိဟာရ် စကားတည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကား ပရိဟာရ်စကား စင်စစ်တည်း။ (ပြည်)

၁-ပန-သဒ္ဒါ ဟိ-သဒ္ဒတ္ထ၌ ဖြစ်၍ ဒဠှီ၊ ဉာပက နှစ်ချက်သင့်၊ သာရတ္ထဒီပနီ၌ကား "ပနသဒ္ဒေါ အပိသဒ္ဒတ္ထော၊ ဝိဘင်္ဂေပိတိ အတ္ထော၊ အယမေဝ ဝါ ပါဌော" ဟူ၏။ (ပြည်)

ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမ္ဗသာဒနယောဂတော၊ သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဈာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သမ္ပသာဒနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ နီလဝဏ္ဏယော-ဂတော၊ ညိုသောအဆင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ နီလဝတ္ထံ၊ ညိုသောအဝတ်ကို။ ဝုစ္စတိ ဝိယ၊ နီလံဟုဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်သည်။ သမ္ဗသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ၊ သမ္ဗသာဒနဟု ဆိုအပ်သောသဒ္ဓါနှင့် အညီအညွတ် တကွတစပ်တည်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘဝူပသမနေန စ၊ မငြိမ်မသက်သော ဝိတက် ဝိစာရကိုငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၎င်း။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒယတိ၊ ကြည်စေတတ်၏။ တသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သမ္ပသာဒ-နန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ စာစပ်ထူးဟန်ကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကပ္ပေ၊ စေတသော သမ္ပသာဒယတိ-ဟူသော ဤဒုတိယအတ္ထဝိကပ်၌။ စေတသော၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ကမ္မ, ကမ္မီ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဒသမ္ဗန္ဓော၊ ပုဒ်စပ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ရှေးဝိကပ်၌ ယောဇနာကိုပြန်၍ဆိုအံ့။ ပုရိမသ္မိံ၊ သမ္ဗသာဒနယောဂတော ဈာနံ သမ္ပ-သာဒနံဟူ၍ ရှေး၌ဆိုခဲ့သော။ အတ္ထဝိကပ္ပေ၊ ၌။ စေတသောတိ ဧတံ၊ ကို။ စေတောဒိဘာဝေန၊ စေတောဒိဘာဝ-သဒ္ဒါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ သာမီ, သံ အဖြစ်ဖြင့် ယှဉ်အပ်၏။

တတြ၊ ထိုစေတသော စေတောဒိဘာဝ ဟူသော ဝါကျ၌။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထယောဇနာ၊ စေတောဒိဘာဝ-ဟူသောပုဒ်၏ အတ္ထနှင့် စေတ-သော-ဟူသောပုဒ်ကို စေတောဒိဘာဝ-သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်းတည်း[၁]။ ဧကော၊ မြတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥဒေတိ၊ သူ့ထက်ကဲတတ် တက်တတ် ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောဒိ၊ မည်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရေဟိ၊ တို့သည်။ အနဇ္ဈာရူဠှတ္တာ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂေါ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥဒေတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လောကေ၊ ၌။ (ယာဝ ပရေ ကောဟံ တေ ကရောမိတိအာဒီသု၊ တို့၌။) သေဋ္ဌောပိ၊ ကိုလည်း။

၁-အတ္ထော စ ယောဇနာ စ အတ္ထယောဇနာ၊ သမာဟာရဒွန္ဒေပိ ကတ္ထစိ ဣတ္ထိလိင်-မိစ္ဆိတဗ္ဗံ။ (ပြည်)

ကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရဝိရဟတော၊ ဝိတက်ဝိစာရမှကင်းခြင်းကြောင့်။ ကော - အသဟာယော၊ အဖော်မဲ့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒေတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောဒိ၊ မည်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥဒါယတိ၊ ထစေတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒိ၊ မည်၏။ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ ထစေတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သကတ်အနက်ကြောင့်။ ကော စ၊ ကေလည်း မည်၏။ ဥဒိ စ၊ (သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို ထစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သကတ်အနက်ကြောင့်) ဥဒိလည်းမည်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ကောဒိ၊ မည်၏။ [၁၅၂] တော်၊ ဤကောဒိဟူသော အမည်သည်။ သမာဓိဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝေံ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဤသို့ဝစနဒွယဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အာကာရရှိသော။ ဣမံ ကောဒိံ၊ ဤကောဒိမည်သောသမာဓိကို။ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ကောဒိဘာဝံ၊ မည်၏။ ပန၊ ဆက်။ သော အယံ ကောဒိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအာကာရရှိသော ဤသည့်ကောဒိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတသော၊ ၏။ ကောဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဿ၊ ဝေါဟာရမျှဖြစ်သောသတ္တ၏။ န ကောဒိ၊ ကောဒိမဟုတ်။ ဇီဝဿ၊ မိစ္ဆာဝါဒီတို့သည် ကြံဆအပ်သော ဇီဝ၏။ န ကောဒိ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေံ စေတသော ကောဒိဘာဝန္တိ၊ ဤသို့ ပါဠိလာတိုင်းသာ စေတသော ကောဒိဘာဝံ ဟူ၍ [၁]။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (န၊ ပါဠိလာသည်မှတထွေ သတ္တဿ ကောဒိဘာဝံ, ဇီဝဿ ကောဒိဘာဝံဟူ၍ မဟောသင့်ပြီ။)

နနု စ စောဒေမိ၊ အံ့။ အယံ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ပဌမဇ္ဈာနေပိ၊ ၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏မဟုတ်လော။ ကောဒိနာမကော၊ ကောဒိအမည်ရှိသော။

၁-နိဿယည်း၌ကား "တော် ဒုတိယဇ္ဈာနံ" ဟုသမ္ဗန်၏၊ ဤကား ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမှာစကားတည်း။ ယခုဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာကိုယ်နှင့် အဋ္ဌသာလိနီပါဌ်တို့၌မူ "တော်" ဟူ၍ ပင်ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ရှေးနိဿယနှင့်အညီ "တော်၊ ဤဒုတိယဈာန်ကို။ စေတသော ကောဒိဘာဝန္တိ၊ ဝံ-ဟူ၍" ဤသို့အနက်ပေးမှ စာကိုယ်ပါဌ်နှင့် ညီညွတ်ပေမည်။ (ဆ-သံ-သော)

အယဉ္စ သမာဓိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ ရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယစျာန်ကို သာလျှင်။ သမ္ပသာဒနန္တိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ စေတသော ဧကောဒိဘာဝန္တိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဒုံ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ဤပဌမစျာန်သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ လောက်လက်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဝီစိတရင်္ဂသမာကုလံ၊ တံပိုးငယ် တံပိုးကြီးတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော။ ဇလံ ဣဝ၊ သို့။ သုပ္ပသန္နံ၊ ကောင်းစွာကြည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါယ၊ သည်။ သတိယာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သမ္ပသာဒနန္တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်။ န သုပ္ပသန္နတ္တာယေဝ စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော ကောင်းစွာမကြည်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း[၁]။ (ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘေနေဝ စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော ဝိတက်ဝိစာရတို့၏လောက်လက်ခတ်ခြင်း, ချောက်ချားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း[၁]။ (ဣန္ဒြိယသမတ္တော၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ, ပညိန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ စ၊ သော်ရင်း။ ဝီရိယသမတာယ၊ ဝီရိယ၏သမာဓိနှင့် မျှသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိယာ စ၊ သော်ရင်း[၂]။)

ဧတ္ထ၊ ဤပဌမစျာန်၌။ သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ (ဗဟလေ၊ ပျစ်ခဲ့သော။ ဇလေ၊ ၌။ မစ္ဆော ဝိယ၊ သို့။)[၃] သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ ပါကဋော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောဒိဘာဝန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ စျာနေ၊ ဤဒုတိယစျာန်၌။ ဝိတက္ကဝိစာရပလိဗောဓာဘာဝေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏

၁-န သုပ္ပသန္နတ္တာယေဝ စ-၌ ဧဝ-သဒ္ဒါဖြင့် တသ္မာ ဟူ၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော သုပ္ပသာဒါဘာဝသည်ပင် အကြောင်းပို၏၊ မဆိုရသေး အသစ်စက်စက် အကြောင်းမဟုတ်ဟုပြ၏။ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အဟောင်းဖြစ်သော ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘဟိတ်ကို ဆည်းသတည်း။ ဧဝလည်းဆို၊ စလည်းဆို၊ ကုန်းအိုဖျာယက်နည်း။ (ပြည်)

၂-ဤပုဒ်တို့ကိုကား ရှေးဝါကျ၌ သတိယာပိ ဘဒ္ဒါယ-ကို အတုခိုး၍ ဋီကာနှင့် အညီ ထည့်သည်။ (ပြည်)

၃-ဤဥပမာကား ဝီစိတရင်္ဂသမာကုလမိဝ ဇလံ-ကို အတုခိုး၍ ထည့်သည်၊ ဋီကာနှင့် အညီပင်။ (ပြည်)

ထက်ဝန်းကျင်မှ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ လဒ္ဓေါကာသာ၊ အခွင့်ရသည်ဖြစ်၍။ ဗလဝတီ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗလဝသဒ္ဓါသဟာယပဋိလာဘေနေဝ၊ အားရှိသောသဒ္ဓါဟူသောသဟဲကိုရခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်။ သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ ပါကဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကိုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ သမ္ပသာဒနန္တိ ယာ သဒ္ဓါ သဒ္ဒဟနာ ဩကပ္ပနာ အဘိပ္ပသာဒေါ။ စေတ-သော ဧကောဒိဘာဝန္တိ ယာ စိတ္တဿ ဌိတိ။ပ။ သမ္မာသမာဓီတိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ဟောသော်လည်း။ ဧဝံ ဝုတ္တေန၊ ဤသို့ဟောအပ်သော။ တေန၊ ထိုဝိဘင်းပါဠိတော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သမ္ပသာဒနယောဂတောစသော ဤအနက်အဖွင့်သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သံသန္ဒတိ စေဝ၊ နှီးလည်းနှီးနှော၏။ သမေတိ စ၊ ညီလည်းညီ၏။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဂ၁။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဖြင့်။ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတသ္မိံ ဈာနေ၊ ၌။ ဝါ၊ ကား။ ဧတဿ ဈာနဿ၊ အား။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ သည်။ အဝိတက္ကံ၊ မည်၏။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဝိစာရံ၊ မည်၏။ ဝိဘင်္ဂေပိ၊ ၌လည်း။ ဣတိ အယဉ္စ။ပ။ ဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။

[အယဉ္စ ဝိတက္ကော၊ သည်ရှင်း။ အယဉ္စ ဝိစာရော၊ သည်ရှင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သည်။ ဝူပသန္တာ၊ လွန်စွာငြိမ်းကုန်သည်။ အတ္ထင်္ဂတာ၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ အဗ္ဘတ္ထင်္ဂတာ၊ လွန်စွာပျက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ အပ္ပိတာ၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ ဗျပ္ပိတာ၊ အထူးသဖြင့်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သောသိတာ၊ ခြောက်သွေ့ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဝိသောသိတာ၊ ကုန်သည်။ ဗျန္တီကတာ၊ အစွန်းမျှမကျန်ရအောင်

ကင်းသည်ကို ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

တွေ့ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တန့်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (အမ္ဘော ဘဒြမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော အိုဆရာ။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ကို။) နနု စ စောဒေမိ၊ စောဒနာအံ့။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဣမိနာပိ၊ ဤပါဠ်ဖြင့်လည်း။ အယံ အတ္တော၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်း ဟူသော ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓေါ နနု၊ ပြီးကောင်းပြီမဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ပြီးပါလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ တေံ·ဧတေန၊ ဤဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသောပါဠ်ဖြင့်။ အယံ အတ္တော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့စောဒကဆရာဆိုတိုင်း။ သိဒ္ဓေါဝ၊ ပြီးပေသလျှင်ကတည်း[၁]။ ပန၊ ထိုသို့ပြီးကောင်းသော်လည်း။ ဧတံ၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသော ဤစကားသည်။ တဒတ္ထဒီပကံ၊ (ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ အဘာဝမျှဟုဆိုအပ်သော) ထိုအနက်ကိုပြတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဩဠာရိကဿ ပန။ပ။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဝုတ္တံဟူသောစကားကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ အဝေါစုမှာ နနု၊ လော။

အပိ စ၊ တနည်းလည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်း စေခြင်းကြောင့်[၂]။ ဣဒံ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်သည်၊ ဝါ၊ စိတ်ကိုကြည်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိလေသကာလုဿိယဿ၊ ဥပစာရခဏ၌ ကဲ့သို့ နီဝရဏကိလေသာဟူသော နောက်ကျိခြင်းကို။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပသာဒနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ထိုပြင် လည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောသမာဓိကို ပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပစာရဇ္ဈာနမိဝ။ ဥပစာရဈာန်ကဲ့သို့။ [၁၅၃] နီဝရဏပ္ပဟာနာ စ၊ နီဝရဏကိုပယ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပဌမဇ္ဈာန-

၁-"တော်၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ ဤဆိုတိုင်းပင် မှန်ပေ၏။ အယံ အတ္တော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း"ဟူ၍လည်း အနက်ပြန်သင့်၏။ (ဆ·သံ·သော)

၂-ငြိမ်းစေ၏ ဟူသည်မှာလည်း ဝိတက်ဝိစာရတို့၌ တဏှာကိုပယ်ခြင်းပင်တည်း။ (ပြည်)

မိဝ၊ ကဲ့သို့။ အင်္ဂပါတုဘာဝါ စ၊ ဈာန်အင်္ဂါထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသော ဤစကားသည်။ သမ္ပသာဒနဧကော-ဒိဘာဝါနံ၊ သမ္ပသာဒနနှင့်ဧကောဒိဘာဝတို့၏။ ဟေတုပရိဒီပကံ၊ အကြောင်းကိုပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိတက္က-ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဈာနံ၊ သည်။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသည်။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတိယစတုတ္ထဈာနာနိ ဝိယ စ၊ တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏာဒီနိ ဝိယ စ၊ စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ အဘာဝါ၊ ပင်ကိုသဘောအားဖြင့် မရှိခြင်းကြောင့်။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသည်။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အဝိတက္ကအဝိစာရဘာဝဿ၊ ဝိတက်မရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသည်၏အဖြစ်၏။ ဟေတုပရိဒီပကဉ္စ၊ အကြောင်းကိုပြတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာဘာဝမတ္တပရိဒီပကံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကို ပြတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ ဣဒံ ဝစနံ ပန၊ သည်ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရာဘာဝမတ္တပရိဒီပကမေဝ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကိုသာ ပြတတ်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာဟူသောစကားကို။ ဝတွာပိ၊ ဆိုပြီး၍လည်း။ (ပစ္ဆိမံ၊ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ-ဟူသော နောက်စကားကို။) ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုသင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

သမာဓိဇန္တိ၊ ကား။ ပဌမဈာနသမာဓိတော၊ ပဌမဈာန် သမာဓိကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တသမာဓိတော၊ သမ္ပယုတ်သမာဓိကြောင့်။ ဇာတံ၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဈာနပါဌေ၊ ထိုဈာန်ပါဠိ၌။ (တနည်း) တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်တို့တွင်။ ပဌမမ္ပိ၊ ပဌမဈာန် သည်လည်း။ သမ္ပယုတ္တသမာဓိတော၊ ကြောင့်။ ကိဉ္စာပိ ဇာတံ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အယမေဝ သမာဓိ၊ ဤဒုတိယဈာန် သမာဓိသည်သာလျှင်။ သမာဓီတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊

ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္က-ဝိစာရက္ခောဘဝိရဟေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ချောက်ချားခြင်းကင်းသဖြင့်၊ ဝါ၊ ချောက်ချားတတ်သော ဝိတက် ဝိစာရကင်းသဖြင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အစလတ္တာ စ၊ လှုပ်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သုပ္ပသန္နတ္တာ စ၊ ကောင်းစွာကြည်လင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထို(သို့ ဒုတိယစျာန် သမာဓိ၏သာလျှင် သမာဓိဟူ၍ ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်)ကြောင့်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ဤဒုတိယစျာန်၏။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယစျာန်ကို သာလျှင်။ သမာဓိဇန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပီတိသုခန္တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။

ဒုတိယန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ အရေအတွက်အစဉ်အားဖြင့် ဒုတိယဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံ ဈာနံ၊ ကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်လည်း။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဒွင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ တိဝင်္ဂသမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနဝသေန၊ ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒွင်္ဂဝိပ္ပဟီနတာ၊ ပယ်အပ်သော နှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရက္ခဏေ၊ ၌။ နီဝရဏာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီယန္တိ ယထာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ဤဒုတိယစျာန်၏။ ဥပစာရက္ခဏေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့ကို။ န ပဟီယန္တိ၊ ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အသံကိလိဋ္ဌသဘာဝတ္တာ စ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ သံကိ-လိဋ္ဌသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဥပစာရဘာဝနာယ စ၊ ၏လည်း။ တေ၊ ထိုဝိတက် ဝိစာရတို့ကို။ ပဟာတုံ၊ ငှါ။ အသမတ္ထ-ဘာဝတော စ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်းတည်း။) စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ (ပန-ကား ပဒါလင်္ကာရ) (တနည်း) ပန၊ စင်စစ်ကေန် အဟုတ် အမှန်အားဖြင့်၊ ဝါ၊ အလျော်အသင့်အားဖြင့်။ အပ္ပနာက္ခဏေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ တေ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုဝိတက်ဝိစာရတို့ကို။

အဿ၊ ထိုဒုတိယစျာန်၏။ ပဟာနင်္ဂံ၊ ပယ်အပ်သောအင်္ဂါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပီတိ၊ ၎င်း။ သုခံ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ-ဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ တိဝင်္ဂသမန္နာဂတတာ၊ သုံးပါးသော ဤအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ စျာနန္တိ သမ္ပသာဒေါ ပီတိ သုခံ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ ဝိဘင်္ဂဝစနံ၊ ကို။ သပရိက္ခာရံ၊ တန်းဆာနှင့်တကွသော၊ ဝါ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ စျာနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ပရိယာယေန၊ ဥပစာရအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ သမ္ပသာဒနံ၊ သဒ္ဓါကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချအားဖြင့်။ ဥပနိဇ္ဈာနလက္ခဏပ္ပတ္တာနံ၊ ဥပနိဇ္ဈာန လက္ခဏာသို့ရောက်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ စျာနံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သည်။ တိဝင်္ဂိကမေဝ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ကတမံ။ပ။ ဧကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။

တတိယဇ္ဈာနကထာ

၇၂။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝံ ဣမိနာ ဘာဝနာက္ကမေန၊ ဤသို့သော ဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုဒုတိယစျာန်ကိုလည်း။ အဓိဂတေ၊ ရအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဥ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသိနာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဂုဏဒုတိ-ယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤဒုတိယစျာန် သမာ-ပတ်သည်။ အာသန္နဝိတက္ကဝိစာရပစ္စတ္ထိကာ၊ နီးသောဝိတက်ဝိစာရဟူသော ရန်ရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့၎င်း။ ယဒေဝ တတ္ထ။ပ။ အက္ခာယတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာယ၊ သော။ ပီတိယာ၊ ၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယစျာန် သမာပတ်၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။

[တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယစျာန်သမာပတ်၌။ စေတသော၊ ၏။ ဥပ္ပိလာဝိတံ၊ လောက်လက်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော၊ ဝါ၊ ပေါ်လွင်သော အခြင်း

အရာဖြင့် ဖြစ်သော။ ယံ ပီတိဂတံ၊ အကြင်ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဂတ-သဒ္ဒါ တဗ္ဘော) [၁၅၄] စေတေနေ၀၊ ဤစိတ်၏ လောက်လက်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ပီတိကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ ဤဒုတိယစျာန်ကို။ ဩဠာရိကံ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။]

တတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သောအားဖြင့်။ မနသိ-ကရိတ္វာ၊ ၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ နိကန္တိံ၊ တွယ်တာငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ပ။ ပဟာနာယ စ၊ ငှါလည်း။ သန္တအင်္ဂပဋိလာဘာယ စ၊ ငြိမ်သက်သော အင်္ဂါ ရှိသော တတိယစျာန်ကို ရခြင်းငှါလည်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုဒုတိယစျာနလာဘီ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် အား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗဇဝနဝါရေ၊ ဆိုသင့်သော ဇောဝါရ၌။ ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတ္វာ၊ ၍။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ကိုပင်လျှင်။ အာရမ္မဏံကတ္វာ၊ ၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမနောဒွါရာ-ဝဇ္ဇန်းစိတ်ဖြစ်သည်မှ။ (ပရံ၊ ၌။) တသ္မိံယေဝ အာရမ္မဏေ၊ ၌ပင်လျှင်။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ တို့သည်။ ဇဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသံ၊ ယင်းလေး ကြိမ်သောဇော, ငါးကြိမ်သောဇောတို့၏၊ ဝါ၊ တို့တွင်။ အဝသာနေ၊ ၌။ ဧကံ၊ ဇောသည်။ တတိယဇ္ဈာနိကံ၊ တတိယစျာန်ရှိသော။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊ အဆုံးဇောမှ ကြွင်းကုန် သော သုံးကြိမ်,လေးကြိမ်သောဇောတို့သည်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပဌမစျာန်၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ကာမာဝစရာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့စကားတရပ်အပြီးတည်း။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ (ပန-ကား ပဒါလင်္ကာရ) အေ-သော၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်း ကြောင့်၎င်း။ ဝူပသမာ စ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဝါ၊ ပယ်ခြင်း ကြောင့်၎င်း။ (တနည်း) ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ လွန်ခြင်းကြောင့် ၎င်း။ (ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ စ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၎င်း။) ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သတော

စ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၎င်း။ သုခဉ္စ၊ ကာယိကသုခ စေတသိကသုခကိုလည်း။ ကာယေန၊ ရူပကာယနာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံတတိယဈာန-ဟေတု၊ အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ-တတိ-ယဈာနသမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားစသော အရိယာအရှင်တို့ သည်။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိကောင်းပေ သသူ။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာနေပေသသူ။ ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေန၊ ဤယောဂါဝစရသည်။ ဧကင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ၊ သော။ ဒွဝင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ သော။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သော။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ သော။ တတိယံ ဈာနံ၊ သည်။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၃။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဈာနပါဌေ၊ ၌။ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါတိ၊ ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ယဒေဝ တတ္ထ ပီတိစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ပကာရရှိ သော။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဇိဂုစ္ဆနံ ဝါ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်၎င်း။ သမတိက္က-မော ဝါ၊ ကျော်လွန်ခြင်းသည်၎င်း။ ဝိရာဂေါ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဝါ၊ ဆက်။ ဥဘိန္နံ၊ ပီတိနှင့်ဝိရာဂဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ စသဒ္ဒေါ၊ သည်။ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော၊ သမ္ပိဏ္ဍနအနက်ရှိ၏။ သော စ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ (ပါရာဇိကကဏ် အဋ္ဌကထာ၌ သော ဟိ-ဟုရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။) ဝူပသမံ ဝါ၊ ပီတိကိုငြိမ်းစေခြင်းကိုမူလည်း။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ပေါင်း၏။ ဝိတက္က-ဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ပေါင်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သမ္ပိဏ္ဍနတို့တွင်။ ယဒါ၊ ၌။ ဝူပသမမေဝ၊ ဝူပသမကြိယာ ကိုသာလျှင်။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်ဆိုဘွယ်သည်။ ကိဉ္စိ၊ အဘယ်နည်း။ ပီတိယာ၊ ကို။ (လိုက်) ဝူပသမာ စ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့် ၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမိဿာ ယောဇနာယ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂသဒ္ဒါသည်။ ဇိဂုစ္ဆနတ္ထော၊ ဇိဂုစ္ဆနအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဇိဂုစ္ဆနာ စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဝူပသမာ စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊

ကို။ ဒုဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ယဒါ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရဝူပသမံ၊ ကို။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့် ၎င်း။ ဘိယျော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ နည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမိဿာ ယောဇနာယ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂသဒ္ဒါသည်။ သမတိက္ကမနတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ စ၊ ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတေ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနေယေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ကာမဉ္စ ဝူပသန္တာ၊ အကယ်၍ကားငြိမ်းကုန်၏။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ဤတတိယဈာန်၏။ မဂ္ဂပရိဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အကြောင်း ဥပါယ်ကို ပြခြင်းငှါ၎င်း။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထဉ္စ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ၎င်း။ ဧတံ၊ ဤဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဝူပသမာ-ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဝူပသမာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝိတက္ကဝိစာရဝူပသမော၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းခြင်း သည်၊ ဝါ၊ တို့ကိုငြိမ်းစေခြင်းသည်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ နူန၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းပေတည်း။ [၁၅၅] ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ တတိယေ အရိယမဂ္ဂေ၊ ၌။ အပ္ပဟီနာနမ္ပိ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌာဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဉ္စန္နံ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ သညောဇနာနံ ပဟာနာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝဏ္ဏဘဏနံ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တဒဓိဂမာယ၊ ထိုတတိယမဂ်ကိုရခြင်းငှါ။ ဥဿုက္ကာနံ၊ အားထုတ်ပေကုန်သသူတို့၏။ ဥဿာဟဇနကံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ ဣဓ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ အဝူပသန္တာနမ္ပိ၊ မငြိမ်းကုန် သော်လည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမော၊ ကို။ ဝုစ္စမာနော၊ သော်။ ဝဏ္ဏဘဏနံ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ စ သမတိက္ကမာ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဝူပသမာတိ၊ ဟူသော။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၄။ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပပတ္တိတော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ၊ မည်၏။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ အပက္ခပတိတာ၊ သုခဒုက္ခဟူသော အဖို့၌မကျသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဿတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဝိသဒါယ၊ (သံကိလေသကင်းသဖြင့်) သန့်ရှင်းသော။ ဝိပုလာယ၊ (သာတိသယမဟဂ္ဂတအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်) ပြန့်ပြောကြီးမားသော။ ထာမဂတာယ၊ (ပီတိကင်းခြင်းကြောင့်) မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ တာယ ဥပေက္ခာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတိယဈာနသမင်္ဂီ၊ တတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပေက္ခကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏[၁]။ ပန၊ ဆက်။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ၊ ၎င်း။ပ။ ပါရိသုဒ္ဓုပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသဝိဓာ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ သတိပြည့်စုံသည်၊ ဝါ၊ အမှတ်ရသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာပြည့်စုံသည်၊ ဝါ၊ မှန်စွာသိသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော စ ဥပေက္ခကော ဧဝ၊ လျစ်လျူရှုကာသာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ ခီဏာသဝဿ၊ အား။ ဆသု ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဆဠာရမ္မဏာပါထေ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော အာရုံခြောက်ပါး ထင်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓပကတိဘာဝါဝိဇဟနာကာရဘူတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော ပြကတေ့သဘောကိုမစွန့်သော အခြင်းအရာ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥပေက္ခာသည်။ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

၁-နနု စေတ္ထ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝ န သမ္ဘဝတိ၊ အဘ ကသ္မာ ဥပေက္ခာယ သမန္နာဂတတ္တာ တတိယဈာနသမင်္ဂီ ဥပေက္ခကောတိ ဝုစ္စတီတိ ဝဒန္တိ၊ စောဒနာယံ သတိ န ကေဝလံ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝ ဥပေက္ခာတိ ဝုစ္စတိ၊ အထ ခေါ အညာပိ ဥပေက္ခာ ဝိဇ္ဇန္တီတိ ဒဿေန္တော အာဟ ဥပေက္ခာ ပနာတိအာဒိံ သာရတ္ထဒီပနီ (၁-၃၆၉) နိဿာယ ဝုတ္တမိဒံ။ (ပြည်)

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန စေတသာ ဧကံ ဒိသံ ဖရိတွာ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အလတ်သဘောရှိသောအခြင်းအရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ (လိုက်) (ယာ ပန ရှိမူ သုန္ဒရတရ) ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ ဘာဝေတိ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ သဟဇာတဓမ္မာနံ၊ တို့တွင်။ (နိဒ္ဒါရဏေ သာမိဝစနံ။ ဋီကာ) ဝါ၊ တို့၌[၁]။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အလတ်သဘောရှိသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

[၁၅၆] ပန၊ ပါး။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ အလတ်သဘောရှိသော ရှေးဝီရိယဟူသော ဥပေက္ခာနိမိတ်ကို။ မနသိ၊ နှလုံး၌။ ကရောတိ၊ ထား၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ အနစ္စာရဒ္ဓနာတိသိထိလဝီရိယသင်္ခါတာ၊ မတင်းလွန်းမလျော့လွန်းသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝီရိယုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ (လိုက်)ကတိ သင်္ခါရုပေက္ခာ။ ပ ။ဥပ္ပဇ္ဇန္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ နီဝရဏာဒိပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ၊ နီဝရဏစသည်တို့ကို (ပဟာတဗ္ဗဘာဝတည်းဟူသော သဘောအားဖြင့်) စူးစမ်း ဆင်ခြင်၍ (ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့်) လျစ်လျူတည်သော။ (တနည်း)

၁-ဤအာခါရအနက်ကား "သတ္တေသု မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ"ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုရင်း, "သမပ္ပဝတ္တိယာ ဘာဝနာယ ဝီထိပဋိပန္နာယ အလီနာနုဒ္ဓတာနိရဿာဒတာယ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္ပဟံသနေသု ဗျာပါရာဘာဝတော သမ္ပယုတ္တဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ"ဟူသော ဋီကာကိုရင်း ထောက်၍ကြံသည်။ သမပ္ပဝတ္တိယာ၊ အညီအမျှဖြစ်သော။ ဘာဝနာယ၊ သည်။ ဝီထိပဋိပန္နာယ၊ ခရီးလမ်းနှင့်သွားသည်ရှိသော်။ အလီနာနုဒ္ဓတာနိရဿာဒတာယ၊ မတွန့်သည်, မပျံ့လွင့်သည်, အဿာဒမှ ကင်းသည်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္ပဟံသနေသု၊ ချီပင့်ခြင်း, နှိပ်ခြင်း, ရွှင်စေခြင်းတို့၌။ ဗျာပါရာဘာဝတော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ လျစ်လျူသောအခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ (တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၊ သည်။) ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ၊ မည်၏။ ဋီကာနက်။ (ပြည်)

နီဝရဏာဒိပဋိသင်္ခါ၊ နီဝရဏစသည်တို့ကို ပဟာတဗ္ဗအားဖြင့် သိမ်းဆည်း၍။ သန္တိဋ္ဌနာ၊ ပယ်ခြင်း၌ လျစ်လျူ ဝံ့ဘုံအားဖြင့်တည်သော။ ဂဟဏာ၊ ထို နီဝရဏစသည်တို့ကို ယူခြင်း ဖြစ်စေခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ လျစ်လျူဖြစ် သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဥပေက္ခာသဟဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခ- သညိတာ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဝေဒနာဟုမှတ်အပ် သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝေဒနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ (လိုက်) ယံ အနိစ္စာဒိလက္ခဏတ္တယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပစ္စည်းတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုခန္ဓပဉ္စက ကို။ (မုစ္စိတုကမျတာဉာဏေန၊ ဖြင့်။) ပဇဟတိ၊ ၏။ (တထာဘူတော စ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပေသူသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာပဉ္စက၌။) ဥပေက္ခံ၊ ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ ဝိစိနနေ၊ အနိစ္စစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် သုံးသပ် စိစစ်ခြင်း၌သော်လည်း။ (ပိ- ဂမျမာန်) မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ အလတ်သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ဝိပဿနာ ပညာဟူသော ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝိပဿနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ဆန္ဒာဒီသု၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကေသု၊ ယေ ဝါ ပန သဒ္ဒါဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောတရားတို့၌။ အာဂတာ၊ သော။ သဟ- ဇာတာနံ၊ တို့ကို။ သမဝါဟိတဘူတာ၊ အမျှဆောင်တတ်သည်ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ (လိုက်) ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ အဂ္ဂသုခေ၊ မြတ်သောသုခသည်။ သမာနေပိ၊ ဖြစ် သော်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုတတိယဈာန်သုခ၌။ အပက္ခပါတဇနနီ၊ တဖက်သို့ ကျခြင်း, တဖက်သတ်လိုက်ခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ဈာနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ စတုတ္ထံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ သဗ္ဗပစ္စနီကပရိသုဒ္ဓါ၊ နီဝရဏဝိတက်ဝိစာရစသော အလုံးစုံသော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်ရှင်းစင်သန့်သော။ ပစ္စနီကဝူပသမနေပိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကိုငြိမ်းစေခြင်း၌လည်း။ အဗျာပါရဘူတာ၊ ကြောင့်ကြကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ပါရိသုဒ္ဓုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

တတြ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့တွင်။ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ဈာနုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ ပါရိသုဒ္ဓုပေက္ခာ စ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ဧကာ၊ တူ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စေတသိက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏[၁]။ ပန၊ ထိုသို့အတ္ထအားဖြင့် တူသော်လည်း။ တေန တေန အဝတ္ထာဘေဒေန၊ ထိုထိုသို့သော အခိုက်အတံ့အထူးဖြင့်။ အဿာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏။ အယံ ဘေဒေါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဆဠင်္ဂုပေက္ခာစသော အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ ဧကဿ၊ တယောက်တည်းသည်။ သတောပိ၊ ဖြစ်မူလည်း။ သတ္တဿ၊ တဦးတည်းသောသတ္တဝါ၏။ ကုမာရယုဝထေရသေနာပတိရာဇာဒိဝသေန၊ သူငယ်, လုလင်ပျို, ထေရ်ကြီး, စစ်သူကြီး, မင်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဘေဒေါ ဝိယ၊ ပြားခြင်းကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆဠင်္ဂုပေက္ခာစသည်တို့၏တပေါင်းတည်းမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မပြားငြားသော်လည်း အကြောင်းထူးသောအားဖြင့် တပေါင်းတည်းမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ အခိုက်အတံ့အထူးအားဖြင့် ကွဲပြားခြင်းကြောင့်။ တာသု၊ ထိုဥပေက္ခာတို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာဒယော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာစသည်တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-ဆဠင် ဗြဟ္မ၊ ဗောဇ္ဈင်၊ တတြ ဈာန် ပါ-ရတူသာ။ (ဆ-သံ-သော)

တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာဒယော၊ တို့သည်[၁]။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

[၁၅၇] စ၊ ဆက်။ တောသံ၊ ထိုဆ, ပြ, ဗေ, တ, ဈာနင်္ဂပတို့၏။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အနက်အားဖြင့်။ ဧကီဘာဝေါ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်[၂]။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သင်္ခါရုပေက္ခာဝိပဿနုပေက္ခာနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ ဧကီဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသင်္ခါရုပေက္ခာ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်။ ပညာ ဧဝ၊ ပညာပင်တည်း။ (ပန၊ သော်လည်း။)[၃] ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ဖို့အားဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ပြား၏။ ဟိ၊ ချဲ့။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ အဇပဒ-ဒဏ္ဍံ၊ ဆိတ်ခွါသဏ္ဌာန်အခြေရှိသော တောင်ဝှေးကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပရိယေသမာနဿ၊ ရှာလတ်သော်။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ထုသကောဋ္ဌကေ၊ ဖွဲတိုက်၌။ နိပန္နံ၊ အိပ်နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သပ္ပေါ နုခေါ၊ မြွေဆိုး လေလော။ နော၊ မြွေဆိုးမဟုတ်လေလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝလော-ကေန္တဿ၊ စုံစမ်းကြည့်ရှုစဉ်။ သောဝတ္ထိကတ္တယံ၊ လည်ရေးသုံးဆင့်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗေမတိကဿ၊ ယုံမှားကင်းသော။ ပုရိသဿ၊ မြွေရှာ ယောကျ်ား၏။ သပ္ပေါ၊ လော။ န သပ္ပေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိစိနနေ၊ စိစစ်စုံစမ်းခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တတာ၊ လျစ်လျူ၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ အာရဒ္ဓဝိပဿကဿ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ယောဂီအား။ ဝိပဿနာဉာဏေန၊ ဖြင့်။ လက္ခဏတ္တယေ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အနိစ္စဘာဝါဒိ-ဝိစိနနေ၊ အနိစ္စအဖြစ်စသည်ကို စုံစမ်းစိစစ်ခြင်း၌။ ယာ မဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ဝိပဿနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ပါး။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ အဇပဒဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ ဂါဠှံ၊ မြဲမြဲ

၁-ရှေး ၂-နက်ကား ဋီကာကိုမှီ၍ ပြန်သော နိဿယဟောင်းအနက် ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအနက်ကား "အဝတ္ထာဘေဒေန ပနဿာယံ ဘေဒေါ" ဟူသော အဋ္ဌကထာ ရှေးဝါကျကို မှီ၍ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

၂-ဧကီဘာဝေါ-၌ ဤ-ကား အဘူတတဗ္ဘာဝ၌ ဖြစ်သည်။ (ဆ-သံ-သော)

၃-ဤ ပန-ကို ကျေသည်ဟု ဆို၍ ထုတ်ပေါ်ထားသည်၊ လိုမည်မထင်။ (ဆ-သံ-သော)

ကြပ်ကြပ်။ သပ္ပံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ သပ္ပံ၊ ကို။ အဝိဟေဌေန္တော၊ မညှဉ်းဆဲမူ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ငါ့ကိုယ်ကိုလည်း။ ဣမိနာ၊ ဤမြွေသည်။ အဍံသာပေန္တော၊ မကိုက်စေမူ၍။ မုဉ္စေယျံ၊ လွှတ်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မုဉ္စနာကာရမေဝ၊ လွှတ်ရအံ့သော အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ ဂဟဏေ၊ ၌။ မဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ (သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။) လက္ခဏတ္တယဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တယော ဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါးတို့ကို။ အာဒိတ္တေ ဝိယ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် မီးလောင်သောအိမ်တို့ကိုကဲ့သို့။ ပဿတော၊ ရှုသော ယောဂီအား။ သင်္ခါရဂ္ဂဟဏေ၊ သင်္ခါရတို့ကို တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၌။ ယာ မဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝိပဿနုပေက္ခာယ၊ သည်။ သိဒ္ဓါယ၊ ပြီးလတ်သော်။ သင်္ခါရုပေက္ခာပိ၊ သည်လည်း။ သိဒ္ဓါဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ နိဂုံးစကားချုပ်ကိုဆိုအံ့ဝါ၊ သော်လည်း။ ဧသာ ပဉ္ဉာ၊ ဤပညာသည်။ ဝိစိနနဂ္ဂဟဏေသု၊ စိစစ်စုံစမ်းခြင်း စွဲလမ်းခြင်းတို့၌။ မဇ္ဈတ္တသင်္ခါတေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဣမိနာ ကိစ္စေန၊ ဤကိစ္စဖြင့်။ ဒွိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ပြားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း[၁]။ ပန၊ ပါး။ ဝီရိယုပေက္ခာ စ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနုပေက္ခာ စ၊ သည်၎င်း။ အညမညဉ္စ၊ အချင်းချင်း၎င်း။ အဝသေသာဟိ စ၊ ကြွင်းသော ဥပေက္ခာ ရှစ်ပါးတို့နှင့်၎င်း။ အတ္ထတော၊ သဘောပတ္ထအားဖြင့်။ ဘိန္နာ ဧဝ၊ ကွဲပြားသည်သာတည်း[၂]။ ဣတိ၊ ဤလည်း စကားတရပ်တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာသု ဥပေက္ခာသု၊ ဤဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့တွင်။ ဈာနုပေက္ခာ၊ ကို။ ဣဓ၊ ဤဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ-ဟူသော ပါဠ်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုဈာနုပေက္ခာသည်။ မဇ္ဈတ္တလက္ခဏာ၊ အလတ်ဖြစ်သောသဘောလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။

၁-ဝိပဿနု၊ သင်္ခါရု၊ သိမှုပညာသာ။ (ဆ-သံ-သော)
၂-ဝီရိယ-ဥ၊ ဝေဒနု၊ မှတ်ရှုသီးခြားသာ။ (ဆ-သံ-သော)

အနာဘောဂရသာ၊ အလွန်မွန်မြတ်သော တတိယဈာန်သုခ၌သော်လည်း နှလုံးမသွင်းခြင်း ကိစ္စ၍[၁]။ အဗျာပါရပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ (သုခအထွတ်သို့ ရောက်သော တတိယဈာနသုခ၌သော်လည်း ခံစားရန်) အားထုတ်ခြင်း ကင်းသည်ဟု ယောဂီဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏၊ ဝါ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့၏ ထိုသုခ၌ ဗျာပါရကင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပီတိဝိရာဂပဒဋ္ဌာနာ၊ ပီတိကို စက်ဆုပ်ခြင်းလျှင် နီးသောအကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဧတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တန့်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ နနု စ စောဒေမိ၊ အံ့။ အယံ ဈာနုပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သာ စ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည်လည်း။ ပဌမဒုတိယဇ္ဈာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ တတြာပိ၊ ထိုပဌမဈာန်, ဒုတိယဈာန် တို့၌လည်း။ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံ၊ ဤ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဟောသင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း ၏။ သာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ မဟော အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အပရိဗျတ္တကိစ္စတော၊ မထင်သော ကိစ္စ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ အပ်။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဝိတက္ကာဒီဟိ၊ ဝိတက်, ဝိစာရ, ပီတိတို့သည်။ အဘိဘူတတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်တို့၌။ တဿာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တ- တာ၏။ ကိစ္စံ၊ သည်။ အပရိဗျတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ ဣဓ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ အယံ၊ ဤတတြမဇ္ဈတ္တတာသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရ- ပီတီဟိ၊ တို့သည်။ အနဘိဘူတတ္တာ၊ မလွှမ်းမိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တသိရာ ဝိယ၊ ထောင်သောဦးခေါင်း ရှိသကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပရိ- ဗျတ္တကိစ္စာ၊ ထင်သောကိစ္စ ရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတီတိ ဧတဿ၊ ဤဝါကျ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအဖို့အားဖြင့်။ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးရောက်ပြီ။

၁-အလွန်မွန်မြတ်သော သုခဖြစ်သော်လည်း ထိုတတိယဈာန်သုခ၌ နှစ်သက်သော အားဖြင့် ညွတ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိစ္စရှိ၏ဟုလိုသည်။ (ပြည်)

၈၅။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ သတော စ သမ္ပဇာနေ ာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ သရတိ၊ ကြံတတ်အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတော၊ မည်၏။ သမ္ပဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဇာနော၊ မည်၏။ ပုဂ္ဂလေန၊ ဖြင့်။ သတိ စ၊ ကိုဒင်း။ သမ္ပဇညဉ္စ၊ ကိုဒင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သတိ၊ သည်။ သရဏလက္ခဏာ၊ အောက်မေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အသမ္မုဿ-နရသာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိစ္စရှိ၏၊ ဝါ၊ မမေ့ခြင်း ကိစ္စ ရှိ၏။ အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကိလေသာတို့မှ စောင့်တတ်သော တရား ဟု ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်၏၊ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ စောင့်ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်၏။ သမ္ပဇညံ၊ သည်။ အသမ္မောဟလက္ခဏံ၊ မတွေမဝေ ကောင်းစွာ သိခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏၊ ဝါ၊ တွေဝေခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လက္ခ-ဏာ ရှိ၏။ တီရဏရသံ၊ ကူးခပ်ခြင်းကိစ္စ ရှိ၏၊ ဝါ၊ မှုအပ်သောကိစ္စ၏ အဆုံး ကမ်းသို့ ခပ်နိုင်ရောက်နိုင်သော ကိစ္စရှိ၏။ ပဝိစယပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စိစစ်စူးစမ်း တတ်သောတရားဟူ၍ ရှေးရှုထင်၏။

[၁၅၈] တတ္ထ၊ ထိုစျာန်တို့တွင်။ ဣဒံ သတိသမ္ပဇညံ၊ သည်။ ပုရိ-မဇ္ဈာနေသုပိ၊ ရှေးဖြစ်သော ပဌမစျာန်ဒုတိယစျာန်တို့၌လည်း။ ကိဉ္စာပိ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မုဋ္ဌသတိဿ၊ လွတ်သော သတိ ရှိသော။ အသမ္ပဇာနဿ၊ သမ္ပဇဉ်ကင်းသသူအား။ ဥပစာရမတ္တမ္ပိ၊ ဥပ-စာရစျာန်မျှသည်သော်လည်း။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံသေးချေ။ အပ္ပနာ၊ နာသည်။ ပဂေဝ-ပဌမမေဝ၊ လက်ဦးပင်လျှင်။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံနိုင် ရာ။ ပန၊ ထိုသို့ရှေးဖြစ်သော ပဌမစျာန်ဒုတိယစျာန်တို့၌ ရှိသော်လည်း။ တေသံ စျာနာနံ၊ တို့၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ရုန့်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်၊ ဝါ၊ သွားခြင်း သည်။ သုခါ၊ လွယ်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ သို့။ (တတ္ထ စျာနေသု၊ ထို ပဌမစျာန် ဒုတိယစျာန်တို့၌။) စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်။ သုခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ စျာနေသု၊ တို့၌။ သတိသမ္ပဇညကိစ္စံ၊ သည်။ အဗျတ္တံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ ဩဠာရိကင်္ဂပ္ပဟာနေန၊ ရုန့်ရင်းသောအင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣမဿ စျာနဿ၊ ဤတတိယစျာန်၏။ သုခုမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

ပရိသဿ၊ ၏။ ခုရဓာရာယံ၊ သင်ဓုန်းသွားအပေါ်၌။ သတိသမ္ပဇည-ကိစ္စပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သတိသမ္ပဇညကိစ္စဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ ဂတိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ ဝိယ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့။ သတိသမ္ပဇညကိစ္စ-ပရိဂ္ဂဟိတာ ဧဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓေဝ၊ ဤတတိယဈာန်၌သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသတော, သမ္ပဇာနော-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန် ဆိုဘွယ်သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ် နည်း။ ဓေနုပဂေါ၊ နို့မကွာသေးသော။ ဝစ္ဆော၊ နွားသားငယ်သည်။ ဓေနုတော၊ အမိနွားမမှ။ အပနီတော၊ ဖဲခွါထားအပ်သည် ရှိသော်။ အရက္ခိယမာနော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်မူ။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်လျှင်။ ဓေနုံ၊ အမိနွားမသို့။ ဥပဂစ္ဆတိ ယထာ၊ ကပ်၏သို့။ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ ဣဒံ-တတိယဇ္ဈာနသုခံ၊ သည်။ ပီတိတော၊ မှ။ အပနီတံ၊ ဖဲခွါစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်သုခသည်။ သတိသမ္ပဇညာရက္ခေန၊ သတိသမ္ပဇဉ်ဟူသော အစောင့်အရှောက်ဖြင့်။ အရက္ခိယမာနံ၊ မစောင့် ရှောက်အပ်မူ။ ပုနဒေဝ၊ လျှင်၊ ပီတိံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပီတိသမ္ပယုတ္တမေဝ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်။ သိယာ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သုခေပိ၊ ၌လည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ လွန်စွာတပ်တတ် ကုန်၏။ ဣဒဉ္စ သုခံ၊ ဤတတိယဈာန် သုခသည်လည်း။ အတိမဓုရံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကသ္မာ၊ ကား။) တတော၊ ထိုတတိယဈာန်သုခထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သုခါဘာဝါ၊ သုခ၏မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ပန၊ ထူးသည်ကို ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ သတိ-သမ္ပဇညာနုဘာဝေန၊ သတိသမ္ပဇဉ်၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဧတ္ထ သုခေ၊ ဤ တတိယဈာန်သုခ၌။ အသာရဇ္ဇနာ၊ မတပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အသာရဇ္ဇနာ၊ သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမ္ပိ အတ္ထဝိသေသံ၊ ဤသို့သော အနက် အထူးကိုလည်း။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ဣဒံ၊ ဤသတော သမ္ပဇာနော ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဣဓေဝ၊ ဤတတိယဈာန်၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တတိယဇ္ဈာန-သမင်္ဂီနော၊ ၏။ သုခပဋိသံဝေဒနာဘောဂေါ၊ သုခကိုခံစားအံ့ဟု နှလုံး

သွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိပေ။ ဝေဝ သန္တေပိ၊ ဤသို့မရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ တတိယဇ္ဈာန-သမင်္ဂိနော၊ ၏။ နာမကာယေန၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊ သော။ ယံ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သုခံ၊ ကို။ သော တတိယဇ္ဈာနသမင်္ဂီ၊ သည်။ ပဋိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ ဝါ-အထဝါ၊ ကား။ ယံ တံ နာမကာယသမ္ပယုတ္တံ သုခံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော (ပကာရရှိသော နာမကာယသမ္ပယုတ်ဖြစ်သော) အကြင် သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသမုဋ္ဌာနေန၊ ထိုသုခကြောင့်ဖြစ်သော။ အတိ-ပဏီတေန၊ သော။ ရူပေန၊ စိတ္တဇရုပ်ဖြင့်။ အဿ ဈာနသမင်္ဂိနော၊ ၏။ ရူပကာယော၊ တိဇကာယသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှံ့၏။ ယဿ ရူပကာယဿ၊ ၏။ ဖုဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတောပိ၊ သော်လည်း။ (ဈာနသမင်္ဂီ၊ သည်။) တံ ကာယိကံ သုခံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ စေတသိကကာယိကသုခပဋိသံဝေဒနသင်္ခါတံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ၍။ သုခဉ္စ။ပ။ ဒေတီတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဂဖ။ ဧတဒါနိ၊ ၌။ ယန္တံ။ပ။ ဝိဟာရီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယံဈာနဟေတု-ယံဈာနကာရဏာ၊ အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ တတိယဇ္ဈာနသမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ကုန်သော။ အရိယာ၊ တို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပညပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေကုန်၏။ ပဋ္ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ ဝိဘဇန္တိ၊ ဝေဖန်ကုန်၏။ ဥတ္တာနီကရောန္တိ၊ ပေါ်လွင်အောင် ပြုကုန်၏။ ပကာသေန္တိ၊ ပြစားကုန်၏။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စားကုန်၏။ ဣတိ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်အလိုတော်တည်း[၁]။

၁·အာစိက္ခန္တိ ဟူသည်လည်း ပေါ့ပေါ့စားစား ပြောကြားသည်မဟုတ်၊ တတိယဈာန-လာဘီ ကျေးဇူးကို ဒေသနာအစဉ်သို့တင်၍ ဓမ္မာရုအားဖြင့် ဟောတော်မူသည်-ဟူလိုရကား ဒေသေန္တိ-မိန့်။ ဟောတော်မူသည်လည်း အပြားအားဖြင့် သိစေလို၍-ဟု ပညပေန္တိ-မိန့်။ ဟတ္ထဝိကာရ စသည်ဖြင့် သိစကောင်းသော်လည်း အစဉ်ထွန်းရစ်အောင် နှုတ်တော်တံဆိပ်ထားလို၍ ဟောတော်မူခဲ့သည်-ဟု ပဋ္ဌပေန္တိ-မိန့်။ ထားတော်မူသည်လည်း သိသိသာသာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်တော်မူသည်-ဟု ဝိဝရန္တိ-မိန့်၏။ ဖွင့်၏ဟူသည်လည်း ခြားခြားနားနား ကွဲပြားအောင် ဝေဖန်သည်ပင်-ဟူလိုရကား ဝိဘဇန္တိ-မိန့်။ ဖွင့်ပြဝေဖန်သည်လည်း မြေဥ်ဖုံးသောရွှေအိုးကို ဖော်၍သို့ ပေါ်လွင်အောင် ပြုလို၍-ဟု ဥတ္တာနီကရောန္တိ-မိန့်။ ပေါ်အောင်ပြုခြင်းသည်လည်း ထူးမြတ်သောရတနာကို အများအပြား

(တနည်း) ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိကောင်းပေသသူ။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိပေသသူ။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ တတိယံ ဈာနံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ တတိယဈာနသမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ တေ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ထိုဘုရားစသော အရိယာတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီဟူ၍။ ပသံသန္တိ ပန၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပသံသာရဟတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ထိုက်ပေသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အယံ၊ ဤတတိယဈာနသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိမဓုရသုခေ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော သုခရှိသော။ သုခပါရမိပ္ပတ္တေ၊ သုခ၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော။ တတိယဈာနေပိ၊ တတိယဈာန်၌လည်း။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ သုခါဘိသင်္ဂေန၊ သုခနှင့် ကပ်ငြိသော တဏှာသည်။ န အာကဍ္ဎိယတိ၊ မဆွဲငင်အပ်။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပီတိ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ တထာ၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတသတိတာယ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ စ၊ ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရိယကန္တံ၊ အရိယာ တို့သည် နှစ်သက်အပ်သော။ အရိယဇနသေဝိတမေဝ စ၊ အရိယာသူတော် ကောင်းတို့သည်သာ မှီဝဲထိုက်သည်လည်းဖြစ်သော။ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ မညစ် နွမ်းသော။ သုခံ၊ စေတသိကသုခကို။ နာမကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေ- တိ၊ ခံစား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပသံသာရဟော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ထိုက် ပေသည်။ [၁၅၉] ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသာရဟတော၊ ကြောင့်။ နံ တတိယဈာနသမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပသံသာ- ဟေတုဘူတေ၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဂုဏေ၊

သိစေလို၍ ပြစား၏သို့ တတိယဈာနလာဘီ ကျေးဇူးစကားကို ကြားကြားသမျှသိကြဘိမူ လိုချင်လှပေမည်ဟု လိုလိုချင်ချင်ရှိအောင် ပြစားတော်မူလို၍ဟု ပကာသေန္တိ-မိန့်။ ဤ အလုံးစုံသည် မနေနိုင် စောင်းတီးစကားစပ်၍သာ ဆိုမိဆိုရာ ဆိုသည်မဟုတ်၊ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ် နှိပ်နယ်လို၍ ဆိုသည်လည်းမဟုတ်၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စားလို၍-ဟု ဒေသကအလိုဖော်လိုရကား ပသံသန္တိတိ အဓိပ္ပါယော-မိန့်။

ထိုကျေးဇူးတို့ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြစားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော။ပ။ ဝိဟာရီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတိယန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ကြောင့်။ တတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤစျာန်ကို။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ တတိယံ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧကင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ ဒုဝင်္ဂသမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဧတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ပဟာနဝသေန၊ ပယ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကင်္ဂဝိပ္ပဟီနတာ၊ ပယ်အပ်သောတပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ သာ သော၊ ထိုပီတိကို။ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ အပ္ပနာက္ခဏေ၊ အပ္ပနာခဏ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့ကို။ ပဟီယန္တိ ဝိယ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏သို့။ အပ္ပနာက္ခဏေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထိုပီတိကို။ အဿ၊ ထိုတတိယစျာန်၏။ ပဟာနင်္ဂန္တိ၊ ပယ်အပ်သောအင်္ဂါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သုခံ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝင်္ဂသမန္နာဂတတာ၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တတိယစျာန်၏ ဒုဝင်္ဂသာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဈာနန္တိ ဥပေက္ခာ သတိ သမ္ပဇညံ သုခံ စိတ္တဿေကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သပရိက္ခာရံ၊ တန်းဆာနှင့် တကွသော၊ ဝါ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့။ ဥပေက္ခာသတိသမ္ပဇညာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ နိပ္ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဥပနိဇ္ဈာနလက္ခဏပ္ပတ္တာနံ၊ ကပ်၍ရှုခြင်းလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤတတိယစျာန်သည်။ ဒုဝင်္ဂိကမေဝ၊ နှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဟ၊ ကား။ ကတမံ တသ္မိံ သမယေ ဒုဝင်္ဂိကံ ဈာနံ ဟောတိ၊ သုခံ စိတ္တဿေကဂ္ဂတာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

စတုတ္ထဇ္ဈာနကထာ

၆၇။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝေံ-ဣမိနာ ဘာဝနာက္ကမေန၊ ဤသို့သော ဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုတတိယဈာန်ကိုလည်း။ အဓိဂတေ၊ ရအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဥ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသီနာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဂုဏတတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤတတိယဈာန် သမာပတ်သည်။ အာသန္နပီတိပစ္စတ္ထိကာ၊ ပီတိဟူသော နီးသောရန်ရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ရင်း။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂါကို။ သုခမိတိ၊ ဟူ၍။ စေတသော၊ ၏။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေနေဝ၊ ဤသုခဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တဿ၊ သော။ သုခဿ၊ ၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ရုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အင်္ဂဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ရင်း။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ သန္တတော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရိတွာ၊ ၍။ တတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ နိကန္တိံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ စတုတ္ထာဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့အပတ်တကုတ် အားထုတ်လတ်သော်။ ယဒါ၊ ၌။ တတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတဿ၊ ၍။ သမ္ပဇာနဿ၊ သမ္ပဇဉ် နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ အဿ၊ ထိုဈာန်ရအား။ စေတသိကသောမနဿသင်္ခါတံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဩဠာရိကတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ စေဝ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်သာလျှင်ရင်း။ (ဝေ-ဖြင့် သုခကိုကန့်၊ စ-ဖြင့် ဧကဂ္ဂတာကိုဆည်း) စိတ္တေကဂ္ဂတာ စ၊ သည်ရင်း။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဩဠာရိကင်္ဂပ္ပဟာနာယ၊ ငှါရင်း။ သန္တအင်္ဂပဋိလာဘာယ စ၊ ငှါရင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ပထဝီ ပထဝီဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတီတိ၊ ဟု။ ဝတ္တဗ္ဗဇဝန-ဝါရေ၊ ဆိုအပ်သင့်သောဇောဝါရ၌။ ဘဝင်္ဂံ၊ ကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ တဒေဝ ပထဝီကသိဏံ၊ ကိုပင်။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ၍။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊

သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ တသ္မိံ ယေဝါရမ္မဏေ၊ ပင်လျှင်။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇဝနာနိ၊ တို့သည်။ [၁၆၀] ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသံ၊ တို့တွင်။ အဝသာနေ၊ ၌။ ဧကံ၊ တခုသော စတုတ္ထဇော ပဉ္စမဇောသည်။ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကံ၊ စတုတ္ထဈာန်ရှိသော။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရဇောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာနိ၊ အဆုံးဇောမှ ကြွင်းကုန်သော သုံးကြိမ်သော, လေးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာနေဝ၊ ပဌမဈာန်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာဝစရာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခဝေဒနာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ အား။ အာသေဝနပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ စ၊ ၌လည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်သာဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ တာနိ၊ အပ္ပနာဝီထိ၌ဖြစ်သော ထိုလေးကြိမ် ငါးကြိမ်သော ဇောတို့သည်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးကြိမ် ငါးကြိမ်သောဇောတို့၌။ ဥပေက္ခာသမ္ပယုတ္တတ္တာယေဝ စ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ (ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွ တတိယဈာန်ခဏ၌ပင်လျှင်။ ပဟီနတ္တာ စ၊ ကြောင့်ရင်း။) ပီတိပိ၊ သည်လည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဘာဝနာအစဉ်ဖြင့်။ သေ-ယော၊ ဤယောဂီသည်။ သုခဿ စ၊ သုခိန္ဒြေကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွ ဥပစာရဈာန်ခဏ၌လျှင်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿိန္ဒြေဒေါမနဿိန္ဒြေတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခဟုဆိုအပ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ ဧကင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါတပါးရှိသော။ ဒုဝင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ နှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ တိဝိဓကလျာဏံ၊ သော။ ဒသလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊

သော။ ပထဝီကသိဏ်၊ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ သည်။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈၈။ တတ္ထ၊ ထိုဈာန်ပါဠိ၌။ သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာတိ၊ ကား။ ကာယိကသုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုင်း။ ကာယိကဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုင်း။ ပဟာနာယ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝါတိ၊ ကား။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွ၌လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနက္ခဏေ၊ ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာတိ၊ ကား။ စေတသိကသုခဿ စ၊ စေတသိကသုခ၏ငင်း။ စေတသိကဒုက္ခဿ စ၊ ၏ငင်း။ ဣတိ ဣမေသံ ဒွိန္နမ္ပိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွ၌လျှင်။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသုခဒုက္ခသောမနဿဒေါမနဿတို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ ဣတိ စောဒနာယံ၊ ဤသို့သောစောဒနာသည်။ သတိ၊ သော်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏေ၊ ၌။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သောမနဿံ၊ ကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရက္ခဏေယေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ပဇဟတိ၊ ၏။ ဒုက္ခဒေါမနဿသုခါနိ၊ တို့ကို။ ပဌမဒုတိယတတိယဇ္ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟာနက္ကမေန၊ ပဟာယကဓမ္မတို့၏ ဖြစ်စဉ်အားဖြင့်။ အဝုတ္တာနမ္ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ (တနည်း) ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဣန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေပိ၊ ဝိဘင်း၌ငင်း။ ဣဓာပိ၊ ဤဈာန်ပါဠိ၌ငင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဥဒ္ဒေသက္ကမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံ သုခဒုက္ခသောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဧတာနိ၊ ထိုသုခဒုက္ခသောမနဿဒေါမနဿတို့ကို။ တဿ တဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရက္ခဏေယေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ယဒိ ပန ပဟီယန္တိ၊ အကယ်၍ကား ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အထ ကသ္မာ ဈာနေသွေဝ နိရောဓော ဝုတ္တောတိ သမ္ဗန္ဓော) ဥပ္ပန္နံ၊ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ကတ္ထ စ

အဘယ်စျာန်ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ အဘယ်ဌာနၶ္ဌလျှင်။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဧတ္ထ စ၊ ဤပဌမစျာန်ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ ၌လျှင်။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ကတ္ထ စ၊ ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ ၌လျှင်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ပ။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဧတ္ထ စ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်ကြောင့်လျှင်၊ ဝါ၊ ၌လျှင်။ အပရိသေသံ၊ မဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စျာနေသွေဝ၊ တို့၌သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အတိသယနိရောဓတ္တာ၊ အလွန်အကဲအားဖြင့် ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စျာနေသွေဝ၊ တို့၌သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ နေသံ၊ ထိုသုခဒုက္ခသောမနဿ ဒေါမနဿတို့၏။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီသု၊ တို့၌။ အတိသယနိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိရောဓောယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ဥပစာရက္ခဏေ၊ ၌။ နိရောဓောယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတိသယနိရောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။

[၁၆၁] တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ နာနာဝဇ္ဇနေ၊ အထူးထူးသောအာဝဇ္ဇန်းရှိသော။ ပဌမဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ၌။ နိရုဒ္ဓဿာပိ၊ ချုပ်သော်လည်း။ ဒုက္ခိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ ဍံသမကသာဒိသမ္ဖဿေန ဝါ၊ မှက်ခြင်စသည်တို့၏ ကိုက်ခဲထိပါးခြင်းအတွေ့ကြောင့်ရင်း။ ဝိသမာသနုပတာပေန ဝါ၊ မညီညွတ်သောနေရာ၌ နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်း ပူဆာခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ အန္တော-အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ န တွေဝ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ သည်သာတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥပစာရေ၊ နာနာဝဇ္ဇနုပစာရ၌။ (တနည်း) ဧကာဝဇ္ဇနုပစာရ၌။ (ဂဏ္ဍိ) နိရုဒ္ဓမ္ပိ၊ သော်လည်း။ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခိန္ဒြေသည်။

ပဋိပက္ခေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားသည်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ အဝိဟတတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အဋ္ဌောအပ္ပနာယံ၊ ၌။ ပီတိဖရဏေန၊ ပီတိ၏နှံ့ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော မွန်မြတ်သော ရုပ်တို့၏ကာယကိုနှံ့ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗော ကာယော၊ သည်။ သုခေါက္ကန္တော၊ သက်သောသုခရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သုခေါက္ကန္တကာယဿ၊ သုခသက်ဝင်သောကိုယ်ရှိသသူအား။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ပဋိပက္ခေန၊ သည်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝိဟတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး၊ နာနာဝဇ္ဇနေယေဝ၊ အပ္ပနာဝီထိမှ ကွဲပြားသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနဿာပိ၊ ပယ်အပ်ပြီးငြားသော်လည်း။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ (ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤဒေါမနဿိန္ဒြေသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရပစ္စယေ၊ ဝိတက်ဝိစာရလျှင်အထောက်အပံ့ အကြောင်းရှိသော။ ' (ဤပုဒ်က အပိ-ကို ပဟီနဿာပိ-၌ယှဉ်) ကာယကိလမထေ စ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်၎င်း။ စိတ္တုပဃာတေ စ၊ စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်၎င်း။ သတိ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဝိတက္ကဝိစာရာဘာဝေ၊ ဝိတက်ဝိစာရမရှိသော်ကား။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ထ ပန၊ အကြင်စိတ်၌ကား။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၌။ ဝိတက္ကဝိစာရဘာဝေ၊ ဝိတက်ဝိစာရရှိခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟီနာ ဧဝ၊ ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရ၌။ အဿ ဒေါမနဿဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏[၁]။ (တနည်း) ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ကို။ ပဟီနဿာပိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း။ · (လက္ခဏာတ္ထဆဋ္ဌီ၊ တနည်း။) ပဟီနဿာပိ၊ သော်လည်း။ အဿ ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။

၁-ဝိတက္ကဝိစာရပစ္စယေတိ တွေ့ ဣတိ-သဒ္ဒေါ တသ္မာတိ ဧတဿ အတ္ထေ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ယသ္မာ စ ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရေ ဝိတက္ကဝိစာရာ အပ္ပဟီနာ ဧဝ၊ ဣတိ-တသ္မာ တတ္ထ ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရေ ဒေါမနဿဿ ဥပ္ပတ္တိ သိယာတိ ယောဇနာ။ အချို့စာ၌ တတ္ထဿ-အရာတွင် အဿ-ကျနေတတ်သည်။ တတ္ထဿ-ဟု အဿ-ပါရှိမှ ဋီကာနှင့် ညီမည်။ (ပြည်)

သိယာ၊ ၏[၁]။ ဒုတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ပဟီနပစ္စယတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်၊၊ န တွေဝ သိယာ၊ မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။ တထာ၊ ပါး။ တတိယ-ဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနဿာပိ၊ သော်လည်း။ သုခိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ ပီတိ-သမုဋ္ဌာနပဏီတရူပဖုဋ္ဌကာယဿ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော မွန်မြတ်သော ရုပ်ဖြင့် နှံ့သောကိုယ်ရှိသောသူအား။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ န တွေဝ သိယာ၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ သုခဿ၊ ၏။ ပစ္စယဘူတာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ပြီ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န တွေဝ သိယာ၊ တည်း။ တထာ၊ ပါး။ စတုတ္ထဇ္ဈာနုပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနဿာပိ၊ သော်လည်း။ သောမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အာသန္နတ္တာ၊ ပီတိကဲ့သို့မဝေး, နီးသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အပ္ပနာပ္ပတ္တာယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သော။ ဥပေက္ခာယ၊ ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အနတိက္ကန္တတ္တာ စ၊ မလွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ န တွေဝ သိယာ၊ တည်း။ တသ္မာ ဧဝ စ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ (စ-ကား ပဒါလင်္ကာရ) ဧတ္ထေဝုပ္ပန္နံ။ ပ ။ နိရုဇ္ဈတီတိ၊ ဟူ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို့ အရာ၌။ အပရိသေသဂ္ဂဟဏံ၊ အပရိသေသသဒ္ဒါကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

ဧတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အထ၊ ထိုမှို့[၂]။

ဧဝံ၊ သို့။ တဿ တဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊ ၌။ ပဟီနာပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။

၁-ဤနောက်ဆုံးနည်း၌ အဿ-ပုဒ်ကို ရှေး ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ-နှင့် ယှဉ်တွဲ၍ တဝါကျ တည်း ယောဇနာသည်။ သဒ္ဒါနေဝေးသော်လည်း အစပ်သည်သာ ပဓာနတည်း၊ သဒ္ဒဝိဒူ တို့လည်း "ယေန ယဿ ဟိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဒူရဋ္ဌမ္ပိ စ တဿ တံ။ အတ္ထတော ဟျသမာ-နာနံ၊ အာသန္နတ္တမကာရဏံ"ဟု မိန့်သကား။ (ပြည်)

၂-အထေဝံ-၌ အထ-ကား အဓိကာရေ မင်္ဂလေ စ-စသည်ဖြင့် လာသောအနက်တို့တွင် မင်္ဂလာတည်း၊ မင်္ဂလာ ဟူသည်လည်း ပဒါလင်္ကာရပင်တည်း။ အထ၊ ထိုမှို့ ။ မြန်မာဆို။

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဟဋ္ဌာ၊ ပေါင်း၍ ဆောင်အပ်ကုန်သနည်း။ (တနည်း) သမာဟဋ္ဌာ အထ သမာဟဋ္ဌာ နု၊ စု၍ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏[၁]။

သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ယူလွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ သမာဟဋ္ဌာ၊ ပေါင်း၍ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အဒုက္ခမသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာ အယံ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့စွာ၏။ ဒုဝိညေယျာ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဖမ်းခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ နာမ၊ ကား။ ဒုဋ္ဌဿ၊ ပျက်သောပယောဂရှိသော၊ ဝါ၊ ဆိုးမခက်သော။ ယထာ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏေယျဿ၊ မတတ်နိုင်သော။ ဂေါဏဿ၊ ကို။ သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ငှါ။ ဂေါပေါ၊ နွားထိန်းသည်။ ဧကသ္မိံ ဝဇေ၊ တခုသောခြံ၌။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ သမာဟရတိ၊ စုသွင်း၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကေကံ၊ တကောင် တကောင်သော နွားကို။ နီဟရန္တော၊ ထုတ်လတ်သော်။ ပဋိပါဋိယာ၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ သော။ (တမ္ပိ-၌ စပ်) အယံ၊ ဤသည်မားမား လာသောနွားသည်။ သော၊ ဖမ်းခြင်းငှါလိုအပ်သော ပျက်ချော်သောနွားပင်တည်း[၂]။

နံ၊ ထိုပျက်ချော်သောနွားကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တမ္ပိ၊ ထိုပျက်ချော်သောနွားကိုလည်း။ ဂါဟယတိ ယထာ၊ ဖမ်းစေ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ငှါ။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဧတာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ သမာဟရိ၊ စု၍ဆောင်တော်မူ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ သမာဟဋ္ဌာ၊ စု၍ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဧတာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ယံ၊ အကြင်သဘော

၁-ဤအလိုသော် • အထ-သည် နု-အနက်ရှိ၏၊ ကသ္မာ-ရှိပြီးလျက် နု-အနက်ရှိသော အထ-သဒ္ဒါကို မဆိုသင့်ဟူမူ ကာယ နုတ္တ-ရှိသကားဖြေ။ (ပြည်)

၂-အနီးသို့ လာသည်ကို မျက်မှောက်မြင်ရကား အာသန္န ပစ္စက္ခကို ရည်၍ အယံ-ဟူသည်၊ မမြင်ခင် မဆွက ပျက်ချော်သော မည်သည့် နွားကို ဖမ်းကုန်အံ့ဟု ဆိုထိုက်ရကား ပရမ္မုခဒူရကို ရည်၍ သော-ဟူသည်။ အယံ နယော အညေသုပိ ဤဒိသေသု ဌာနေသု သုဋ္ဌု မန [illegible] ကာတဗ္ဗော။ ထို့ကြောင့် "ယကာ [illegible] ပဋ္ဌာ" ဟူသည် ယောဇနာယျသာ။ (ပြည်)

တရားသည်။ နေဝ သုခံ၊ သုခလည်းမဟုတ်။ န ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်။ န သောမနဿံ၊ မဟုတ်။ န ဒေါမနဿံ၊ မဟုတ်။ အယံ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ဤအဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို။ ဂါဟယိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ ၏[၁]။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ ပဋိပက္ခမှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန် သမာပတ်၏။ ပစ္စယဒဿနတ္ထဉ္စာပိ၊ ရခြင်း၏အကြောင်း ဥပါယကို ပြခြင်းငှါလည်း။ ဧတာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဒုက္ခပ္ပဟာနာဒယော၊ ဒုက္ခ်ခြွေကိုပယ်တတ်သော ဈာန်စသည်တို့သည်။ တဿာ၊ ထိုအဒုက္ခမသုခဖြစ်သော စေတောဝိမုတ္တိ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ [၁၆၂] စတ္တာရော။ ပ။ ပတ္တိယာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[အာဝုသော၊ ရှင်။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ပ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတော-ဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။]

ဝါ၊ ကား။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအောက်မဂ်တို့၌။ ပဟီနာပိ၊ ကုန်ပြီးသော်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့ကို။ တတိယမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယမဂ်၌။ ပဟီနာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍[၂]။ ဝုတ္တာ ယထာ၊

၁-တပါးကို ပယ်ခြင်း မြစ်ခြင်းဟူသော အညပေါဟနနည်းဖြင့် ယူခြင်းငှါ တတ်ကောင်း၏ဟူလို။ (ပြည်)

၂-ပဟီနာ-ကား ပါဠိရိုးဟုတ်၊ ပဋ္ဌန်း ဩရမ္ဘာဂိယာနံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ-ကား ဝုတ္တာကာရပါဠိရှိတည်း။ (ပြည်)

ကုန်၏သို့။ ဝေံ၊ တူ။ တေသာ ဈာနသာ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၏။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ ဣမေ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ တေ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဝါ၊ ကား။ ပစ္စယဃာတေန၊ အကြောင်းကိုပယ်သဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ စတုတ္ထဈာန်၌။ ရာဂဒေါသာနံ၊ တို့၏။ အတိဒူရဘာဝံ၊ အလွန်ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ တေ၊ ထိုသုခစသော ဝေဒနာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။ သုခံ၊ သည်။ သောမနဿဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿံ၊ သည်။ ရာဂဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဒေါမနဿဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒေါ-မနဿံ၊ သည်။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သုခါဒိဃာတေန၊ သုခစသည်ကို ပယ်သဖြင့်။ အဿ၊ ထို စတုတ္ထဈာန်သည်။' သပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဂဒေါသာ၊ တို့ကို။ ဟတာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

အဒုက္ခမသုခန္တိ၊ ကား။ ဒုက္ခာဘာဝေန၊ ဒုက္ခအဖြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဒုက္ခံ၊ မည်၏။ သုခါဘာဝေန၊ သုခ၏အဖြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုခံ၊ မည်၏။ ဧတေန ဒုက္ခသုခပဋိက္ခေပဝစနေန၊ ဤ ဒုက္ခသုခအဖြစ်ကို ပယ်သောစကားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ ဒုက္ခ-သုခပဋိပက္ခဘူတံ၊ သော။ တတိယဝေဒနံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဒုက္ခ-သုခါဘာဝမတ္တံ၊ ဒုက္ခသုခအဖြစ်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်မျှကို။ န ဒီပေတိ၊ ပြသည်မဟုတ်။ တတိယဝေဒနာ နာမ၊ မည်သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ပင် တည်း။ ဥပေက္ခာတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာ၊ ထို အဒုက္ခမ-သုခဝေဒနာသည်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရီတာနုဘဝနလက္ခဏာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ တို့၏အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကို၊ ဝါ၊ အတိဣဋ္ဌ အတိအနိဋ္ဌတို့၏ အပြန် ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကိုခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ ဣဋ္ဌအခြင်းအရာ အနိဋ္ဌအခြင်းအရာတို့၏ အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တအခြင်းအရာဖြင့် ခံစားခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ မဇ္ဈတ္တရသာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းကိစ္စ ရှိ၏၊ ဝါ၊ အလတ်

သဘောဟူသောဂုဏ် ရှိ၏။ အဝိဘူတပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သုခဒုက္ခတို့ကဲ့သို့ မထင်ရှားသော အခြင်းအရာရှိ၏။ သုခနိရောဓပဒဋ္ဌာနာ၊ သုခ၏ချုပ်ရာ စတုတ္ထဈာနုပစာရလျှင် နီးသောအကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၇၉။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ကား။ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ဇနိတ-သတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဈာနေ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ သတိ၊ သတိသည်။ သုပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ တဿာ သတိယာ၊ ၏။ ယာ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ကတာ၊ ၏။ အညေန၊ သည်။ န ကတာ၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိဘင်္ဂေပိ၊ ၌လည်း။ အယံ သတိ။ပ။ သုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[အယံ သတိ၊ သည်။ ဣမာယ ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝိသဒါ၊ သန့်ရှင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

စ၊ ဆက်။ ယာယ ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ စတုတ္ထဈာနေ၊ ၌။ သတိယာ၊ ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ ဥပေက္ခာ၊ ကို။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ တတြမဇ္ဈတ္တတာ၊ တတြမဇ္ဈတ္တတာစေတသိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ တာယ ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ သတိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သတိသီသေန၊ သတိကို အဦးပဓာနပြုသဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဈာန်တို့တွင်။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဈာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ကိဉ္စာပိ ဝိဇ္ဇတိ၊

အကယ်၍ကား ရှိ၏။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ သူရိယ-ပ္ပဘာဘိဘဝါ စ၊ နေ၏အရောင်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သောမ္မဘာဝေန ဝါ၊ ချမ်းအေးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဥပကာရကတ္တေန ဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ (စ-သဒ္ဒါကို ဟိတ်နှစ်ပါး၌ယှဉ်။ ဝါ-သဒ္ဒါကို ဝိသေသန နှစ်ချက်၌ယှဉ်) [၁၆၃] သဘာဂါယ၊ တူသောအဖို့ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ဟူသော သဟဲကို။ အလာဘာ စ၊ မရခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒိဝါ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ထင်ရှားရှိသော်လည်း။ စန္ဒလေခါ၊ လရေးသည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မစင်ကြယ်သည်။ အပရိယောဒါတာ၊ ပြိုးပြိုးပြက်မရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ အယမ္ပိ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာစန္ဒ-လေခါ၊ ဤတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဟူသော လရေးသည်လည်း။ ဝိတက္ကာဒိ-ပစ္စနီကဓမ္မတေဇာဘိဘဝါ စ၊ ဝိတက်အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ အာနုဘော်သည် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သဘာ-ဂါယ၊ သော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူသော ညဉ့်ကို။ အပ္ပဋိလာဘာ စ၊ မရခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ သော်လည်း။ ပဌမာဒိဇ္ဈာနဘေဒေသု၊ ပဌမစျာန် စသော စျာန်သုံးပါးအထူးတို့၌။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အပရိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ တဿာ၊ ထိုဥပေက္ခာ၏။ ဒိဝါ၊ ၌။ အပရိသုဒ္ဓစန္ဒလေခါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မစင်ကြယ်သော လရေး၏။ ပဘာ ဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သတိအာဒယောပိ၊ သတိအစရှိသည်တို့သည် လည်း။ အပရိသုဒ္ဓါဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုပဌမစျာန်စသော စျာန်သုံးပါးအထူးတို့တွင်။ ဧကမ္ပိ၊ တခုသောစျာန်ကိုမျှလည်း။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဝါ၊ စင်စစ်။ ဣဓ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်၌။ ဝိတက္ကာ-ဒိပစ္စနီကဓမ္မတေဇာဘိဘဝါဘာဝါ စ၊ ကြောင့်ရင်း။ သဘာဂါယ၊ သော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ကို။ ပဋိလာဘာ စ၊ ရခြင်းကြောင့်ရင်း။ အယံ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာစန္ဒလေခါ၊ လ,ရေးသည်။ အတိဝိယ-အတိဝေါ၊ လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿာ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓစန္ဒလေခါပဘာ ဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော လ,ရေး၏ အရောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ ကုန်သော။ သတိအာဒယောပိ၊

တို့သည်လည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ကုန်သည်။ ယောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤ စတုတ္ထစျာန်ကိုသာ လျှင်။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စတုတ္ထန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ဖြင့်။ စတုတ္ထံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ စတုတ္ထံ၊ မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ စတုတ္ထံ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကေဝဂ်ဝိပ္ပဟီနံ ဒုဝင်-သမန္နာဂတန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ သောမနဿဿ ပဟာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ကေဝဂ်ဝိပ္ပဟီနတာ၊ ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဝါ၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ တဥ္စ သောမနဿံ၊ ကိုလည်း။ကေဝီထိယံ၊ ၌။ ပုရိမဇဝနေသုယေဝ၊ တို့၌သာလျှင်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသောမနဿကို။ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန် ၏။ ပဟာနင်္ဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ ငင်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဧကဂ္ဂတာ၊ ငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝင်သမန္နာဂတတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။ သေ-ဧသော၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ စတုက္ကဇ္ဈာနေ၊ စတုက္ကနည်း၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ဈာနစတုက္က၌။ နယော၊ တည်း။

ပဉ္စကဇ္ဈာနကထာ

၉၀။ ပန၊ ပါး။ ပဉ္စကဇ္ဈာနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တေန၊ ဖြစ်စေလိုသော ယောဂီသည်။ ပဂုဏပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ ဤပဌမစျာန်သမာပတ်သည်။ အာသန္နနီဝရဏပစ္စတ္ထိကာ၊ နီးသောနီဝရဏ ဟူသော ရန်သူရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ငင်း။ ဝိတက္ကဿ၊ ၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂဒုဗ္ဗလာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့် အားနည်း၏၊ ဝါ၊ အားနည်းသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ငင်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမစျာန်၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ မနသိ ကရိတွာ၊ ၍။ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ၌။ နိကန္တိံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ ဒုတိယာဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့အားထုတ်လတ်သော်။

အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယဒါ၊ ၌။ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနဿ၊ သမ္ပဇဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ ဝိတက်စသော ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ရှေးရှုညာဏ်ဖြင့်သက်၍ဆင်ခြင်စဉ်။ ဝိတက္ကမတ္တံ၊ ဝိတက်မျှသည်။ ဩဠာရိကတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဝိစာရာဒယော၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ၌။ ဩဠာရိကင်္ဂပ္ပဟာနာယ၊ ရုန့်ရင်းသောအင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းငှါရင်း။ သန္တအင်္ဂပဋိလာဘာယ စ၊ ငြိမ်သက်သော အင်္ဂါကိုရခြင်းငှါရင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပထဝီ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမဈာန်၏။ ဝိတက္ကမတ္တမေဝ၊ မျှသည်သာလျှင်။ ပဟာနင်္ဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝိစာရာဒီနိ၊ တို့သည်။ သမန္နာဂတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ တည်း။

[၁၆၄] ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝံ ဣမိနာ ဘာဝနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုပဌမဈာန်ကို။ အဓိဂတေပိ၊ ရအပ်ပြီးသော်လည်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိဏ္ဏဝသိနာ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဂုဏဒုတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ သမာပတ္တိ၊ သည်။ အာသန္နဝိတက္ကပစ္စတ္ထိကာ၊ ဝိတက်ဟူသော နီးသော ရန်သူရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ရင်း။ ဝိစာရဿ၊ ၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂဒုဗ္ဗလာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့် အားနည်း၏၊ ဝါ၊ အားနည်းသောအင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ စ၊ သို့ရင်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ တတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ မနသိကရိတွာ၊ ၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနေ၊ ၌။ နိကန္တိံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တတိယာဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့အားထုတ်လတ်သော်။ ယဒါ၊ ၌။ ဒုတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သတဿ၊ ၍။ သမ္ပဇာနဿ၊ ၍။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ဝိစာရမတ္တံ၊ သည်။ ဩဠာရိကတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပီတိအာဒီနိ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ၌။ ဩဠာရိကင်္ဂပ္ပဟာနာယ၊

ငှါရင်း။ သန္တဂ်ပဋိလာဘာယ စ၊ ငှါရင်း။ တဒေဝ နိမိတ္တံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပထဝိ ပထဝီတိ၊ ဟူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ၊ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ လျှင်။ တတိယဈာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုတတိယဈာန်၏။ ဝိစာရမတ္တမေဝ၊ သာလျှင်။ ပဟာနင်္ဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုက္ကနယဿ၊ ၏။ ဒုတိယဈာနေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ပီတိအာဒီနိ၊ ကုန်သော။ တီဏိ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့သည်။ သမန္နာဂတင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ တည်း။

ဣတိ၊ သို့။ စတုက္ကနယေ၊ ၌။ ယံ ဒုတိယံ၊ အကြင်ဒုတိယဈာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစတုက္ကနယဒုတိယဈာန်ကို။ (အဝိတက္ကံ ဝိစာရမတ္တန္တိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဧဝံ၊ သို့။) ဒွိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယဉ္စေဝ၊ ဈာန်သည်ရင်း။ တတိယဉ္စ၊ ဈာန်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ တတ္ထ၊ ထိုစတုက္ကနည်း၌။ ယာနိ တတိယစတုတ္ထာနိ၊ အကြင်တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ စ၊ ထိုတတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်တို့သည်လည်း။ (ဣမ၊ ဤပဉ္စကနည်း၌။) စတုတ္ထပဉ္စမာနိ၊ ဈာန်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမံ၊ ဈာန်သည်။ ပဌမမေဝ၊ မည်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤရွေ့တရပ်အပြီးတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

ပထဝီကသိဏာနိဒ္ဒေသော နာမ

စတုတ္ထော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၅-သေသကသိဏနိဒ္ဒေသ

အာပေါကသိဏကထာ

[၁၆၅] ၉၁။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပထဝီကသိဏာနန္တရေ၊ ၌ဟောအပ်သော။ အာပေါကသိဏေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လတံ့။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ ယထေဝ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့လျှင်။ ဧဝံ၊ တူ။ အာပေါကသိဏမ္ပိ၊ အာပေါကသိုဏ်းဈာန်ကိုလည်း၊ ဝါ၊ အာပေါကသိုဏ်းကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း။ ဘာဝေတုကာမေန၊ ပွါးစေလိုသော ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခနိသိန္နေန၊ ချမ်းသာစွာ နေလျက်။ အာပသ္မိံ၊ ရေ၌။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ မှတ်သားထုတ်ယူအပ်၏။ ကတေ ဝါ အကတေ ဝါတိ၊ ကတေ ဝါ အကတေ ဝါ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ (ပထဝီကသိဏကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။) ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤအာပေါကသိုဏ်း၌။ (ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။) ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ ယထာ စ၊ သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ တူ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော တေဇောကသိုဏ်းစသည်တို့၌။ (ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤအာပေါကသိုဏ်းမှ။ ပရံ၊ ၌။ တွေကမ္ပိ၊ ကတေ။ ပ ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ-ဟူ၍ ဤမျှသော စကားကိုလည်း။ အဝတွာ၊ ၍။ ဝိသေသမတ္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝက္ခာမ၊ ကုန်အံ့။

ဣဓာပိ၊ ၌လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ ဘာဝနာကုသိုလ်ရှိသော ယောဂါဝစရအား။ အကတေ၊ သော။ အာပသ္မိံ၊ ၌။ ပေါက္ခရဏိယာ ဝါ၊ ၌ရင်း။ တဠာကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ လောဏိယံ ဝါ၊ သမုဒ္ဒရာမှတက်သော ဆားငံရေဖြင့်ပြည့်သော ဆားကျင်း၌ရင်း၊ ဝါ၊ ဒီချောင်း၌ရင်း။ သမုဒ္ဒေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စူဠသိဝတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ သကဲ့သို့တည်း။ လာဘသက္ကာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဝိတ္တဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော နေခြင်းကို။ ဝသိဿာမီတိ၊ နေအံ့ဟု။ မဟာတိတ္ထေ၊ မဟာတိတ္ထမည်သော သင်္ဘောဆိပ်၌။ နာဝံ၊ သင်္ဘောသို့။ အာရုဟိတွာ၊ ၍။ ဇမ္ဗုဒီပံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတော၊ ကူးလတ်သော်။ အန္တရာ၊ ၌။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို။ ဩလောကယတော၊ ကြည့်စဉ်၊ ဝါ၊ ကြည့်သော။ တဿ အာယသ္မတော၊

ထိုအသျှင်စူဠသိဝထေရ်အား။ တပ္ပဋိဘာဂံ၊ ထိုကြည့်ရာအရုပ်နှင့်တူသော အဖို့ရှိသော။ ကသိဏနိမိတ္တံ၊ ကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

အကတာဓိကာရေန၊ ပြုဘူးသော အဓိကာရမရှိသော ယောဂါဝစရ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ကသိဏဒေါသေ၊ တို့ကို။ ပရိဟရန္တေန၊ ရှောင်လွှဲ၍။ နီလ ပီတ လောဟိတောဒါတဝဏ္ဏာနံ၊ အညို အရွှေ အနီ အဖြူ အဆင်းတို့တွင်။ အညတရဝဏ္ဏံ၊ တပါးပါးသော အဆင်းရှိသော။ အာပံ၊ ရေကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဘူမိံ၊ မြေသို့။ အသမ္ပတ္တမေဝ၊ မရောက်မီသာလျှင်။ အာကာသေ၊ ၌။ သုဒ္ဓဝတ္ထေန၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ ခံယူအပ်သော။ ယံ ဥဒကံ၊ အကြင် ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အညံ၊ မြေသို့ရောက်သော။ တထာရူပံ၊ ကောင်း ကင်ကျရေနှင့် အလားတူသော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သော။ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျုသော။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့သော ရေဖြင့်။ ပတ္တံ ဝါ၊ သပိတ်ခွက်ယောက်ကိုဂင်း။ ကုဏ္ဍိ-ကံ ဝါ၊ ကရားကိုဂင်း။ သမတိတ္တိကံ၊ အနားအရေးနှင့်အမျှ။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်း၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ပထဝီကသိဏ-ကထာ၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ သော။ ဩကာသေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သုခနိသိန္နေန၊ ချမ်းသာစွာနေသည် ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းကို။ န ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ အပ်။ လက္ခဏံ၊ အာပေါဓာတ်၏ ပဂ္ဃရဏ လက္ခဏာကို။ န မနသိကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယံ၊ အဆင်း၏မှီရာ အာပေါ ကသိုဏ်းကို။ သဝဏ္ဏမေဝ၊ အဆင်းနှင့်တကွကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ဥဿဒဝသေန၊ အာပေါဓာတ်ပြောသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဏ္ဏတ္တိဓမ္မေ၊ အာပေါဟူသော လောကဝေါဟာရ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အမ္ဗု ဥဒကံ ဝါရိ သလိလန္တိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အာပေါနာမေသု၊ ရေ၏အမည်တို့တွင်။ ပါကဋနာမဝသေနေဝ၊ ထင်ရှားသော အမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အာပေါ အာပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေ အပ်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဘာဝယတော၊ သော။ တဿ၊ ထို ယောဂါဝစရအား။ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပထဝီကသိဏဘာဝနာ၌ ဆိုအပ်

ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ နိမိတ္တဒွယံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤအာပေါကသိုဏ်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ စလမာနံ ဝိယ၊ လှုပ်သကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဖေဏပုပ္ဖုဠမိဿံ၊ ရေမြှုပ်ရေပွက်နှင့်ရောသော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ရေသည်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ကသိဏဒေါသော၊ (တံပိုးထခြင်း ရေမြှုပ်ရေပွက်နှင့် ရောသည်၏အဖြစ် အစရှိသော) ကသိုဏ်းအပြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နိပ္ပရိ- နိပ္ဖန္ဒံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌပိတမဏိတာလဝဏ္ဋံ ဝိယ၊ ထားအပ်သော မြယပ်ဝန်းကဲ့သို့၎င်း။ မဏိ- မယာဒါသမဏ္ဍလမိဝ စ၊ မြကြေးမုံဝန်းကဲ့သို့၎င်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ တဿ ပဋိဘာဂနိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာ- နေန၊ ထင်သည်နှင့်။ သဟေဝ၊ တက္ကသာလျှင်။ [၁၆၆] ဥပစာရဈာနဥ္စ၊ သို့၎င်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စတုက္ကပဉ္စကဈာနာနိ စ၊ တို့သို့ ၎င်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့စကားတရပ် အပြီးသတ် တည်း။ ။အာပေါကသိဏံ။

တေဇောကသိဏကထာ

၆၂။ တေဇောကသိဏံ၊ ကို။ ဘာဝေတုကာမေနာပိ၊ သည်လည်း။ တေဇသ္မိံ၊ မီး၌။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတေဇောကသိုဏ်း၌။ အကတေ၊ မပြုမပြင် သက်သက်သောမီး၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှန္တဿ၊ သော။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ သူအား။ ဒီပသိခါယ ဝါ၊ ဆီမီးတောက် အိမ်မီးလျှံ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓနေ ဝါ၊ ချက်ပြုတ်စရာ စဖို၌၎င်း။ ပတ္တပစနဋ္ဌာနေ ဝါ၊ သပိတ်ဖုတ်ရာအရပ်၌၎င်း။ ဒဝဒါဟေ ဝါ၊ တောမီးလောင်ရာ၌၎င်း။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ အဂ္ဂိ- ဇာလံ၊ မီးသျှံကို။ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်ရှုစဉ်။နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိ- ဘာဂနိမိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စိတ္တဂုတ္တတ္ထေရဿ၊ အား။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထို စိတ္တဂုတ္တထေရ်အသျှင်အား။ ဓမ္မဿဝနဒိဝသေ၊ တရားနာရာနေ့၌။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်၍။ ဒီပသိခံ၊ ဆီမီးတောက်

ဆိမီးလျှံကို။ ဩလောကေန္တဿေဝ၊ ကြည့်စဉ်လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဋ္ဌတရေန ပန၊ အကတာဓိကာရယောဂါဝစရသည်ကား။ တေဇော-ကသိဏံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တတြ၊ ထိုတေဇောကသိုဏ်း၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ကရဏဝိဓာနံ၊ ပြုရာသော အစီအရင်တည်း။ သိနိဒ္ဓါနိ၊ အစေး ရှိကုန်သော။ သာရဒါရူနိ၊ အနှစ်ရှိသောထင်းတို့ကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ သုက္ခာပေတွာ၊ သွေ့ခြောက်စေ၍။ ဃဋိကံ ဃဋိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကတွာ၊ ၍။ ပတိရူပံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော။ ရုက္ခမူလံ ဝါ၊ သစ်ပင် ရင်းသို့ရင်း။ မဏ္ဍပံ ဝါ၊ မဏ္ဍပ်သို့ရင်း။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပတ္တပစနာကာရေန၊ သပိတ်ဖုတ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ရာသိံ ကတွာ၊ အစုပြု၍။ အာလိမ္ပေ-တွာ၊ မီးညှိ၍။ ကဋသာရကေ ဝါ၊ ဖျာသင်ဖြူး၌ရင်း။ စမ္မေ ဝါ၊ သားရေ ၌ရင်း။ ပဋေ ဝါ၊ ပုဆိုး၌ရင်း။ ဝိဒတ္ထိစတုရင်္ဂုလပ္ပမာဏံ၊ တထွာလေးသစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထို အပေါက် ရှိသော ဖျာ, သင်ဖြူး, သားရေပုဆိုးကို။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ တိဏကဋ္ဌံ ဝါ၊ မြက်ထင်းကိုရင်း။ ဥပရိ၊ ၌။ ဓူမသိခံ ဝါ၊ အခိုးညွန့်ကိုရင်း။ အမနသိကရိတွာ၊ ၍။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဃနဇာလာယ၊ မကျဲမူ၍ တခဲနက်အားဖြင့်ဖြစ်သော မီးလျှံ၌။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ် ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ နီလန္တိ ဝါ၊ အညိုဟူ၍ရင်း။ ပီတန္တိ ဝါ၊ အရွှေ ဟူ၍ရင်း။ ဣတိအာဒိဝသေန၊ ဤသို့အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းကို။ န ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဥဏှတ္တဝသေန၊ ပူသည်၏ အဖြစ် တည်းဟူသော အစွမ်းဖြင့်။ လက္ခဏံ၊ ကို။ န မနသိကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နိဿယံ၊ အဆင်း၏မှီရာမီးကို။ သဝဏ္ဏမေဝ၊ အဆင်းနှင့်တကွကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ဥဿဒဝသေန၊ တေဇောဓာတ် ပြောသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဏ္ဏတ္တိဓမ္မေ၊ တေဇောဟူသော လောကဝေါဟာရ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ပါဝကော ကဏှဝတ္တနီ ဇာတဝေဒေါ ဟုတာသနောတိအာဒီသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ အဂ္ဂိနာမေသု၊ တို့တွင်။ ပါကဋနာမဝသေနေဝ၊ ထင် ရှားသောအမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ တေဇော တေဇောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်၏။

ဝေံ၊ သို့။ ဘာဝယတော၊ သော။ တဿ ယောဂါဝစရဿ၊ အား။ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိမိတ္တဒွယံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဇာလံ၊ မီးလျှံသည်။ ဆိဇ္ဇိတွာ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပတနသဒိသံ၊ ကျသည်နှင့်တူသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ အကတေ၊ မပြုမပြင်အပ် သက်သက်သောမီး၌။ ဂဏှန္တဿ ပန၊ ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ ကသိဏဒေါသော၊ ကသိုဏ်း၏အပြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ အလာတခဏ္ဍံ ဝါ၊ မီးအပိုင်းသည်ရှင်း။ အင်္ဂါရပိဏ္ဍော ဝါ၊ မီးကျီးစုသည်ရှင်း။ ဆာရိကာ ဝါ၊ ပြာသည်ရှင်း။ ဓူမော ဝါ၊ မီးခိုးသည်ရှင်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နိစ္စလံ၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊ ၌။ ဌပိတရတ္တကမ္ဗလခဏ္ဍံ ဝိယ၊ ထားအပ်သော နီမြန်းသောကမ္ဗလာပိုင်းကဲ့သို့ရှင်း။ သုဝဏ္ဏတာလဝဏ္ဋံ ဝိယ စ၊ ရွှေယပ်ဝန်းကဲ့သို့ရှင်း။ ကဉ္စနတ္ထမ္ဘော ဝိယ စ၊ ရွှေသည်တိုင်ကဲ့သို့ရှင်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သော ယောဂါဝစရော၊ သည်။ တဿ ပဋိဘာဂနိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာနေန၊ ထင်သည်နှင့်။ သဟေဝ၊ လျှင်။ ဥပစာရဇ္ဈာနဉ္စ၊ သို့ရှင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနာနိ စ၊ တို့သို့ရှင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ အပြီးသတ်တည်း။ ။တေဇောကသိဏံ။

ဝါယောကသိဏကထာ

[၁၆၇] ၆၃။ ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ ဘာဝေတုကာမေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝါယုသ္မိံ၊ လေ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုဝါယောကသိုဏ်း နိမိတ်ကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌဝသေန ဝါ၊ အမြင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရှင်း။ ဖုဋ္ဌဝသေန ဝါ၊ အတွေ့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရှင်း။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝါယော။ပ။ လက္ခေတိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

[ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ယူသောယောဂါဝစရသည်။ ဝါယုသ္မိံ၊ လေ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဧရိတံ၊ လေခတ်၍ လှုပ်လှုပ်ယိမ်းသော။ သမေရိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အချင်းခပ်သိမ်း လှုပ်လှုပ်ယိမ်းသော။ ဥစ္ဆဂ္ဂံ ဝါ၊ ကြံခင်း၌ တည်တိုင်းသော ကြံပင်တို့၏ အညွန့်ကို

မှုလည်း။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ ဧရိတံ၊ သော။ သမေရိတံ၊ သော။ ဝေဠဂ္ဂံ ဝါ၊ ဝါးပင်တို့၏ အညွန့်ကိုမူလည်း။ ရုက္ခဂ္ဂံ ဝါ၊ သစ်ပင်တို့၏ အညွန့်ကိုမူလည်း။ ကေသဂ္ဂံ ဝါ၊ ဦးခေါင်း၌တည်တိုင်းသော ဆံဖျားကိုမူလည်း။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ ဝါ၊ ကိုယ်၌မူလည်း။ ဖုဋ္ဌံ၊ ထိလာခတ်လာသော လေကိုမူလည်း။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။]

တသ္မာ၊ ထိုသို့ အဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမသီသဋ္ဌိတံ၊ အခက်အရွက်ဦးခေါင်းနှင့်အမျှ ဖြစ်၍တည်သော။ ဃန-ပတ္တံ၊ တခဲနက်သော အရွက်ရှိသော။ ဥစ္ဆုံ ဝါ၊ ကြံပင်ကိုရင်း။ ဝေဠုံ ဝါ၊ ဝါးပင်ကိုရင်း။ ဃနပတ္တံ၊ သော။ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ စတုရင်္ဂုလပ္ပမာဏံ၊ လက်လေးသစ်ပမာဏရှိသော။ ဃနကေသဿ ပုရိသဿ၊ တခဲနက်ထူသော ဆံရှိသောယောကျ်ား၏။ သီသံ ဝါ၊ ဦးခေါင်းကိုရင်း။ ဝါတေန၊ သည်။ ပဟရိယမာနံ၊ ခတ်အပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အယံ ဝါတော၊ သည်။ ဧတသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ပဟရတိ၊ ခတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတိံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝါ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝါ ပန၊ ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယပ္ပ-ဒေသံ၊ ကိုယ်အစိတ်ကို။ ဝါတပါနန္တရိကာယ ဝါ၊ လေသောက်ပြူတင်း-အကြားဖြင့်ရင်း။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒေန ဝါ၊ နံရံပေါက်ဖြင့်ရင်း။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဝါတော၊ သည်။ ပဟရတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေအစု၌။ သတိံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဝါတ မာလုတ အနိလာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဝါယုနာမေသု၊ တို့တွင်။ ပါကဋနာမဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါတော ဝါတောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓနတော၊ ခုံလောက်မှ။ ဩတာရိတမတ္တဿ၊ ချအပ်ကာမျှဖြစ်သော။ ပါယာသဿ၊ နို့ဃနာဆွမ်း၏။ ဥသုမဝဋ္ဋိသဒိသံ၊ အငွေ့လုံးနှင့်အတူ[၁]။ စလံ၊ တုန်လှုပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ သန္နိသိန္နံ၊ ငြိမ်သက်သော အနေအထိုင်ရှိသည်။ နိစ္စလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤမျှအပြီးတည်း။ ။ဝါယောကသိဏံ။

၁-ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ဋီကာ၌ သဝိဂ္ဂဟတံ-ပုဒ်ကို "အထည်ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊ အတုရုပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို"ဟု သမ္ဗန်လေ။ (ပြည်)

နီလကသိဏကထာ

၉၄။ ပန၊ ပါး။ တဒနန္တရံ၊ ထိုဝါယောကသိုဏ်း၏အခြားမဲ့၌။ နီလကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ယူသောယောဂါဝစရသည်။ နီလကသ္မိံ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော။ ပုပ္ဖသ္မိံ ဝါ၊ ပန်းပွင့်၌ရင်း။ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ၊ အဝတ်၌ရင်း။ ဝဏ္ဏဓာတုယာ ဝါ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော မျက်စဉ်းအစရှိသော ကျောက်ဓာတ်၌ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ တာဝ၊ စွာ။ တထာရူပံ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသောပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သဘောရှိသော။ မာလာဂစ္ဆံ ဝါ၊ ပန်းချုံပန်းပင်ငယ်ကိုရင်း။ ပူဇာဌာနေသု၊ စေတီပူဇော်ရာအရပ်တို့၌။ ပုပ္ဖသန္ထရံ ဝါ၊ ပန်းအခင်းကိုရင်း။ နီလဝတ္ထမဏီနံ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော အဝတ်, ညိုသောအဆင်းရှိသော ပတ္တမြားတို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒိသွာဝ၊ ၍လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရေန၊ အကတာဓိကာရယောဂါဝစရသည်။ နီလုပ္ပလဂိရိကဏ္ဏိကာဒီနိ၊ ကြာညိုပွင့်, အောက်မည်းညိုပွင့်အစရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကေသရံ ဝါ၊ ဝတ်ဆံသည်ရင်း။ ဝဏ္ဋံ ဝါ၊ အညှာသည်ရင်း။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ဧဝံ တထာ၊ ဖြင့်။ စင်္ကောဋကံ ဝါ၊ ပန်းတောင်းကိုရင်း။ ကရဏ္ဍကပဋလံ ဝါ၊ ကြုတ်ဖုံး ပန်းကပ်ဖုံးကိုရင်း။ ပတ္တေဟိယေဝ၊ ဝတ်ဆံအညှာတို့ကိုပယ်၍ သက်သက်သော ပန်းရွက်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သမတိတ္တိကံ၊ အနားအရေးနှင့်အမျှ။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သန္ထရိတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာခင်းကျင်းအပ်၏။ နီလဝဏ္ဏေန၊ သော။ ဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ (ယထာ၊ ဖြင့်။ နီလမဏ္ဍလံ၊ ညိုသောအဝန်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ စင်္ကောဋကံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ကရဏ္ဍကပဋလံ ဝါ၊ ကိုရင်း။) ပူရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဿ ဝါ၊ ထိုပန်းတောင်း,ကြုတ်ဖုံး၏မူလည်း။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ မျက်နှာဝ၌။ ဘေရိတလမိဝ၊ စည်မျက်နှာကဲ့သို့။ ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကံသနီလပလာသနီလအဉ္ဇနနီလာနံ၊ ကြေးညိုညို, သစ်ရွက်ညို, မျက်စဉ်း ညိုတို့တွင်။ အညတရေန၊ သော။ ဓာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သံဟာရိမံ၊ ပြောင်းရွှေ့ဆောင်ယူသွားစကောင်းသော။ ကသိဏမဏ္ဍလံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဘိတ္တိယံယေဝ၊ နံရံ၌ပင်လျှင်။

ကသိဏမဏ္ဍလံ ဝါ၊ မပြောင်းမရွှေ့စကောင်းသော ကသိုဏ်းဝန်းကိုရင်း။ ကတွာ၊ ၍။ ဝိသဘာဂဝဏ္ဏေန၊ သဘောမတူသော အဆင်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိ-တဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ တတော၊ ထိုမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ နီလံ နီလန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေ-တဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထာပိ၊ ဤနီလကသိုဏ်း၌လည်း။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေ၊ ၌။ ကသိဏဒေါသော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ကေသရဒဏ္ဍကပတ္တန္တရိကာ-ဒီနိ၊ ဝတ်ဆံအရိုး အရွက်အကြားအစရှိသည်တို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ကသိဏမဏ္ဍလတော၊ ကသိုဏ်းဝန်းမှ။ မုစ္စိတွာ၊ လွတ်၍။ (ဒိဝါဒိဂိုဏ်း မုစ္စိတွာလိုသည်၊ ရုဓာဒိဂိုဏ်း မုဉ္စိတွာ မလို) [၁၆၈] အာကာသေ၊ ၌။ မဏိတာလဝဏ္ဋသဒိသံ၊ ဣန္ဒနီလာ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ယပ်ဝန်းအတူ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကို။ ဝုတ္တ-နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။ ။ နီလကသိဏံ။

ပီတကသိဏကထာ

၉၅။ ပီတကသိဏေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဆိုပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတကသိဏံ။ ပ။ ယာဝါတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ (လိုက်) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ပီတကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ သည်။ ပီတကသ္မိံ၊ ရွှေသောအဆင်း ရှိသော။ ပုပ္ဖသ္မိံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဝဏ္ဏဓာတုယာ ဝါ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသော ဆေးဒန်းမြင်းသီလာအစရှိသော ကျောက်ဓာတ်၌ ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓာပိ၊ ၌လည်း။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ တထာရူပံ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသော ပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သဘောရှိသော။ မာလာဂစ္ဆံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပုပ္ဖသန္ထရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ပီတဝတ္ထဓာတူနံ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသောအဝတ်, ရွှေသော အဆင်းရှိသော ကျောက်ဓာတ်တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒိသွာဝ၊

မြင်လျှင်ပင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်၊' ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စိတ္တဂုတ္တတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ၏သို့တည်း။ တဿ အာယသ္မတော၊ အား။ စိတ္တလပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ပတ္တင်္ဂပုပ္ဖေဟိ၊ ပတ္တင်မည်သောပန်းပင်ငယ်၏ ရွှေသောအဆင်းရှိသော ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ အာသနပူဇံ၊ စေတီပြင်၌ပူဇော်သော ပန်းအခင်းကို။ ပဿတော၊ ကြည့်စဉ်။ ဒဿနေန၊ နှင့်။ သဟေဝ၊ လျှင်။ အာသနပ္ပမာဏံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတရေန၊ သည်။ ကဏိကာရပုပ္ဖါဒိနာ ဝါ၊ မဟာလှေကားပွင့် အစရှိသည်ဖြင့်ရင်း။ ပီတဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဓာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ နီလကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပီတကံ ပီတကန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။ ။ပီတကသိဏံ။

လောဟိတကသိဏကထာ

၁၆၈။ လောဟိတကသိဏေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောဟိတကသိဏံ။ ပ ။ ယာဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓာပိ၊ ၌လည်း။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ တထာရူပံ၊ သော။ ဗန္ဓုဇီဝကာဒိမာလာဂစ္ဆံ ဝါ၊ မိုးဆည်းဆွေအစရှိသော ပန်းချုံ ပန်းပင်ကိုရင်း။ ပုပ္ဖသန္ထရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ လောဟိတကဝတ္ထမဏိဓာတူနံ၊ နီသောအဆင်းရှိသော ပုဆိုး, ပတ္တမြားနီစသော နီသောအဆင်းရှိသော ကျောက် ငွေဆိုး ဟသ်ပဒါး အစရှိသော နီသောအဆင်းရှိသော ဓာတ် အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒိသွာဝ၊ လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရေန၊ သည်။ ဇယသုမနဗန္ဓုဇီဝကရတ္တကောရဏ္ဍကာဒိပုပ္ဖေဟိ ဝါ၊ လယ်ခေါင်ရန်းပွင့်, မိုးဆည်းဆွေပွင့်, လိပ်ဆူးနီပွင့် အစရှိကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့်ရင်း။ (လိပ်သရွေနီပွင့်လည်းဟူ၏) ရတ္တဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဓာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ နီလကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ လောဟိတကံ လောဟိတကန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။ ။လောဟိတကသိဏံ။

ဩဒါတကသိဏကထာ

၉၇။ ဩဒါတကသိဏေပိ၊ ၌လည်း။ ဩဒါတကသိဏ။ ပ ။ ယာဝါတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ တထာရူပံ၊ သော။ မာလာဂစ္ဆံ ဝါ၊ ဇလပ်အစရှိသော ပန်းပင် ငယ်ကိုရင်း။ ဝဿိကသုမနာဒိပုပ္ဖသန္ထရံ ဝါ၊ ဝဿိကမည်သော မြတ်လေး ပွင့် အစရှိသော ပန်းအခင်းကိုရင်း။ (ဝဿိကပုပ္ဖန္တိ သုမနပုပ္ဖံ-ဟု ဇာတ် ဋီကာ ဖွင့်ရကား ဝဿိကနှင့် သုမနကို ပရိယာယ်တူမှတ်) ကုမုဒပဒုမ- ရာသိံ ဝါ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာ, ပဒုမာကြာဖြူပွင့်အစုကိုရင်း။ ဩဒါတဝတ္ထ- မာတူနံ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော အဝတ်,ဖြူသောအဆင်းရှိသောကျောက် မာတ်တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒိသွာဝ၊ လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တိပုမဏ္ဍလရဇတမဏ္ဍလစန္ဒမဏ္ဍလေသုပိ၊ သလွဲပြားဝန်း, ငွေပြားဝန်း, လဝန်းတို့၌လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ သာ့တည်း။ [၁၆၉] ဣတရေန၊ သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရေဟိ၊ ကုန်သော။ ဩဒါတပုပ္ဖေဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ဩဒါတဝတ္ထေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ မာတုနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ နီလကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဩဒါတံ ဩဒါတန္တိ၊ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုနီလကသိုဏ်းနှင့်သဘောတူသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤမျှအပြီးတည်း။ ။ဩဒါတကသိဏံ။

အာလောကကသိဏကထာ

၉၈။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဝါ၊ အဖို့တပါးကိုဆိုအံ့။ အာလောက- ကသိဏေ၊ ၌။ အာလောကကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ သည်။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒေ ဝါ၊ နံရံပေါက်ဖြင့်ရင်း။ တာလစ္ဆိဒ္ဒေ ဝါ၊ သံကောက်ပေါက် ဖြင့်ရင်း။ (ကရဏတ္ထ၌ ဘုမ္မဝစန) ဝါတပါနန္တရိကာယ ဝါ၊ လေသောက် တံခါးပေါက်ဖြင့်ရင်း။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပညာယမာနေ၊ ထင်သော။ (၃-ပုဒ်ထည့်) အာလောကသ္မိံ၊ လရောင်နေရောင်အဝန်း၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒါဒီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ သူရိယာလောကော ဝါ၊ သည်ရင်း။ စန္ဒာလောကော ဝါ၊ သည်ရင်း။

ပဝိသိတ္ဂ၁၊ ၍။ ဘိတ္တိယံ ဝါ၊ ၌ရှင်း။ ဘူမိယံ ဝါ၊ ၌ရှင်း။ ယံ မဏ္ဍလံ၊ အကြင်အရောင်အဝန်းကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ (တံ ဒိဿ၁ဝ နိမိတ္တ-မုပ္ပဇ္ဇတီတိ သမ္ဗန္ဓော) ဃနပဏ္ဏရုက္ခသာခန္တရေန ဝါ၊ တခဲနက်ထူသော အရွက်ရှိသော သစ်ပင်၏ အခက်ကြားဖြင့်ရှင်း။ ဃနသာခါမဏ္ဍပန္တရေန ဝါ၊ တခဲနက်ထူသော သစ်ခက်မဏ္ဍပ်ကြားဖြင့်ရှင်း။ နိက္ခမိတ္ဂ၁၊ ၍။ ဘူမိယမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ (ဝေ-ဖြင့် ဘိတ္တိ-ကိုကန့်) ယံ မဏ္ဍလံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၏။ တံ မဏ္ဍလံ၊ ထိုအရောင်ဝန်းကို။ ဒိဿ၁ဝ၊ မြင်တည့်လျှင်ပင်[၁]။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဣတရေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။ တဒေဝ ဩဘာသ-မဏ္ဍလံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော နေရောင်ဝန်း လရောင်ဝန်းကိုပင်လျှင်။ ဩဘာသော ဩဘာသောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ အာလောကော အာလော-ကောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသူရိယာလောက စသည်ကို ပွါးစေသော ပကာရဖြင့်။ (နိမိတ္တုပ္ပါဒနံ၊ နိမိတ်ထင်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။) အသက္ကောန္တေန၊ မတတ်နိုင်သော ယောဂါဝစရသည်။ (တနည်း) တထာ၊ ထို(သူရိယာလောကစသည်ဖြင့် ဩဘာသနိမိတ္တုပ္ပါဒန ကို) မိန့်အပ်ခဲ့တိုင်းသော အစီအရင်ဖြင့်။ (မနသိကရောန္တေန၊ နှလုံးသွင်း ပါလျက်။ နိမိတ္တုပ္ပါဒနံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။) အသက္ကောန္တေန၊ သည်။ ဃဋေ၊ ၌။ ဒီပံ၊ ကို။ ဇာလေတွ၁၊ ၍။ ဃဋမုခံ၊ ကို။ ပိဒဟိတွ၁၊ ၍။ ဃဋေ၊ ၌။ ဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ကတွ၁၊ ၍။ ဘိတ္တိမုခံ-ဘိတ္တိအဘိမုခံ၊ နံရံသို့ ရှေးရှူ။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန ဆိဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဒီပါလောကော၊ သည်။ နိက္ခမိတွ၁၊ ၍။ ဘိတ္တိယံ၊ ၌။ ယံ မဏ္ဍလံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တံ မဏ္ဍလံ၊ ထို ဆီမီးရောင်ဝန်းကို။ အာလောကော အာလောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆီမီးရောင်ဝန်းသည်။ ဣတရေဟိ၊ နေရောင်ဝန်း လရောင်ဝန်းတို့ထက်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ ရှည်မြင့်စွာတည်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမ၊ ဤ အာလောကကသိုဏ်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဘိတ္တိယံ ဝါ၊ ၌ရှင်း။ ဘူမိယံ ဝါ၊ ၌ရှင်း။ ဥဋ္ဌိတမဏ္ဍလသဒိသမေဝ၊ ထင်သောပါကတိက အရောင်ဝန်းနှင့် အတူပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။

၁-ဝေ-သဒ္ဒါဖြင့် "မြင်တည့်လျှင်ပင် နိမိတ်ထင်သည်၊ ရှည်ကြာစွာ နှလုံးသွင်းမှ မဟုတ်"ဟူသော အတ္ထကိုပြသည်၊ ဧသ နယော ဤဒိသေသု ပဒ္ဓပရေသု နေတဗ္ဗော။(ပြည်)

ဃနဝိပ္ပသန္နအာလောကပုဉ္စသဒိသံ၊ (မြတ်စွာဘုရား၏ တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော်ဝန်းကျင်ကဲ့သို့) တခဲနက်ဖြစ်၍ ကြည်လင်စွာသော အရောင်အစုနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤမွှေအပြီးတည်း။ ။အာလောကကသိဏံ။

ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏကထာ

၉၉။ ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏေပိ၊ ပရိစ္ဆိန္နအာကာသ ကသိုဏ်း၌လည်း။ အာကာသကသိဏံ။ပ။ ယာဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ကတာဓိကာရဿ၊ သော။ ပုညဝတော၊ အား။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒါဒိသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ ကို။ ဒိသွာဝ၊ လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရေန၊ သည်။ သုစ္ဆန္နမဏ္ဍပေ ဝါ၊ နေပြောက်မထိုး ကောင်းစွာမိုးအပ်သော မဏ္ဍပ်၌ရင်း။ စမ္မကဋသာရကာဒီနံ၊ သားရေ ဖျာ စသည်တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဝိဒတ္ထိစတုရင်္ဂုလပ္ပမာဏံ၊ တထွာ လက်လေးသစ် ပမာဏရှိသော။ ဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တဒေဝ ဆိဒ္ဒံ ဝါ၊ ထို ပြုလုပ်အပ်သော အပေါက်ကိုသာလျှင်ရင်း။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒါဒိဘေဒံ၊ နံရံပေါက်စသည် အပြားရှိသော။ ဆိဒ္ဒံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ အာကာသော အာကာသောတိ၊ ဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤအာကာသကသိုဏ်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဘိတ္တိပရိယန္တာဒီဟိ၊ နံရံအပေါက် စသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဆိဒ္ဒသဒိသမေဝ၊ ထိုနံရံစသည်တို့၏ အပေါက်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဍ္ဎိယမာနမ္ပိ၊ ပွါးစေအပ်သော်လည်း။ န ဝဍ္ဎတိ၊ မပွါးနိုင်။ (ဘာဝနာယ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ တည်း။) ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ အာကာသမဏ္ဍလမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ (နံရံစွန်းစသည် မထင်ပြီ၊ ကောင်းကင်အဝန်း သက်သက်သာ ထင်တော့သည် ဟူလိုသော်။) ဝဍ္ဎိယမာနဥ္စ၊ သော်လည်း။ ဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ (ဘာဝနာယ ထိရတ္တာ။) သေသံ၊ ကို။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤမွှေအပြီးတည်း။ ။ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏံ။

[၁၇၀] ဣတိ-ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ရူပါဝစရမှိ၊ ရူပါဝစရစျာန်၌။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနဟေတူနိ၊ ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ယာနိ ကသိဏာနိ၊ တို့ကို။ သဗ္ဗဓမ္မဒသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သစ္စာလေးပါး ဓမ္မတို့ကို မြင်တော်မူနိုင်သော။ ဒသဗလော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

တာနိ စ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ကသိုဏ်းတို့ကိုရင်း။ တေသံ၊ တို့၏။ ဣမံ ဘာဝနာနယဥ္စ၊ ဤပွါးရသော နည်းကိုရင်း။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အစီ အစဉ်ဖြင့်။ ဝိဒိတွာန၊ ပြီး၍။ တေသွေဝ ကသိဏေသု၊ တို့၌သာလျှင်။ ဘိယျော၊ စွာ။ အယံ ပကိဏ္ဏကကထာပိ၊ ဤပကိဏ္ဏကကထာကိုလည်း။ ဝိညေယျာ၊ ၏။ (ဤနှစ်ဂါထာ အရိယာ။)

ပကိဏ္ဏကကထာ

၁၇၀။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဣမေသု ကသိဏေသု၊ တို့တွင်။ ပထဝီကသိဏ-ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကောပိ ဟုတွာ ဗဟုဓာ ဟောတီတိအာဒိဘာဝေါ စ၊ ဤသို့အစရှိသော ဖြစ်ခြင်းသည်ရင်း။ အာကာသေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဥဒကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ပထဝိံ၊ ကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်ရင်း။ (အာကာသေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဥဒကေ ဝါ၊ ၌ရင်း။) ဌာနနိသဇ္ဇာဒိကပ္ပနံ ဝါ၊ ရပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်ကို ပြုခြင်းသည်ရင်း။ ပရိတ္တအပ္ပမာဏနယေန၊ မပွါးခြင်း,ပွါးခြင်းနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အဘိဘာယတနပဋိလာဘော၊ အဘိဘာယတနကို ရခြင်းသည်ရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ ဤသို့စသော အကျိုးတို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။

အာပေါကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ပထဝိယံ၊ ၌။ ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနံ၊ ငုပ်ခြင်း ပေါ်ခြင်းရင်း။ ဥဒကဝုဋ္ဌိသမုပ္ပါဒနံ၊ မိုဃ်းရေမိုဃ်းပေါက်ကို ဖြစ်စေခြင်းရင်း။ နဒီသမုဒ္ဒါဒိနိမ္မာနံ၊ မြစ်သမုဒ္ဒရာစသည်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ ပထဝီ-ပဗ္ဗတပါသာဒါဒီနံ၊ မြေတောင် ပြာသာဒ် စသည်တို့ကို။ ကမ္ပနံ၊ လှုပ်စေ ခြင်းရင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

တေဇောကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဓူမာယနာပဇ္ဇလနာအင်္ဂါရဝုဋ္ဌိသမုပ္ပါ-ဒနံ၊ အခိုးလွှတ်ခြင်း, အလျှံလွှတ်ခြင်း, မီးကျီးမိုဃ်း ရွာခြင်းကို ဖြစ်စေ ခြင်းရင်း။ တေဇသာ၊ မိမိအရှိန်ဖြင့်။ တေဇပရိယာဒါနံ၊ သူ့အရှိန်ကို နှိပ်နင်းကုန်ခန်းစေနိုင်ခြင်းရင်း။ (ဗဟူသု ကပ္ပါသပိစုသာရဒါရုအာဒီသု၊ တို့သည်။ ကေဇ္ဈံ၊ တစုတပုံတည်း။ ရာသိဘူတေသု၊ အစုဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) ယဒေဝ၊ အကြင်အကြင် ဝါဂွမ်းစု သစ်သားနှစ်စသည်တို့ကိုသာ လျှင်။ သော၊ ထိုတန်ခိုးပြသော သခင်သည်။ ဣစ္ဆတိ၊ လောင်စေလို၏။

တဿ၊ ထိုတန်ခိုးရှင် လောင်စေလိုသည်ကိုသာလျှင်။ ဍဟနသမတ္ထတာ၊ လောင်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿနတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာလောကကရဏံ၊ အလင်းကိုပြုခြင်းရင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ၌။ တေဇောဓာတုယာ၊ ဖြင့်။ သရီရဈာပနံ၊ ကိုယ်ကို လောင်စေခြင်းရင်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝါယောကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝါယုဂတိဂမနံ၊ လေ၏ အလားဖြင့် လျင်လျားစွာ သွားနိုင်ခြင်းရင်း။ ဝါတဝုဋ္ဌိသမုပ္ပါဒနံ၊ လေအဟုန်လေအစု ကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းရင်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

နီလကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ နီလရူပနိမ္မာနံ၊ ညိုသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ အန္ဓကာရကရဏံ၊ အမိုက်မှောင်ကိုပြုခြင်းရင်း။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏနယေန၊ စင်ကြယ်သောအဆင်း, မစင်ကြယ်သောအဆင်းရှိသောနည်းဖြင့်။ အဘိဘာယတနပဋိလာဘော၊ အဘိဘာယတနကို ရခြင်းရင်း။ သုဘဝိမောက္ခာဓိဂမော၊ သုဘဝိမောက္ခကို ရခြင်းရင်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ပီတကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ပီတကရူပနိမ္မာနံ၊ ရွှေသောအဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ သုဝဏ္ဏန္တိ အဓိမုစ္စနာ၊ ရွှေဖြစ်စေဟုဓိဋ္ဌာန်ခြင်းရင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏနည်းဖြင့်ပင်လျှင်။ အဘိဘာယတနပဋိလာဘော စ၊ အဘိဘာယတနကို ရခြင်းရင်း။ သုဘဝိမောက္ခာဓိဂမော စ၊ သုဘဝိမောက္ခကို ရခြင်းရင်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

လောဟိတကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ လောဟိတကရူပနိမ္မာနံ၊ နီသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်ပင်လျှင်။ အဘိဘာယတနပဋိလာဘော၊ ရင်း။ သုဘဝိမောက္ခာဓိဂမော၊ ရင်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

[၁၇၁] ဩဒါတကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဩဒါတရူပနိမ္မာနံ၊ ဖြူသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းရင်း။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဒူရဘာဝကရဏံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းရင်း။ အန္ဓကာရဝိဓမနံ၊ အမိုက်မှောင်ကို လွင့်ဖျောက်ခြင်းရင်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿနတ္ထာယ၊ ငှါ။ အာလောကကရဏံ၊ ရင်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

အာလောကကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ သပ္ပဘာရူပနိမ္မာနံ၊ အရောင်နှင့် တကွသော အဆင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှင်း။ ထိနမိဒ္ဓသာ၊ ၏။ ဒူရဘာဝ-ကရဏံ၊ ငှင်း။ အန္ဓကာရဝိဓမနံ၊ ငှင်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿ-နတ္ထံ၊ ငှါ။ အာလောကကရဏံ၊ ငှင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

အာကာသကသိဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်ကာအပ်သော ဝတ္ထုတို့ကို။ ဝိဝဋကရဏံ၊ ဟင်းလင်းဖွင့်သည်ကို ပြုခြင်းငှင်း။ အန္တောပထဝိပဗ္ဗတာဒီသုပိ၊ မြေ၏အတွင်း တောင်၏အတွင်းစသည်တို့၌ လည်း။ အာကာသံ၊ ကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ၍။ ဣရိယာပထကပ္ပနံ၊ ဣရိယာ-ပုထ်ကို ပြုခြင်းငှင်း။ တိရောကုဋ္ဋာဒီသု၊ နံရံတဖက်စသည်တို့၌။ အသင်္ဂ-မာနဂမနံ၊ မငြိမတွယ်မူ၍ လျှောက်သွားခြင်းငှင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

သဗ္ဗာနေဝ ဒသ ကသိဏာနိ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ဆယ်ပါးသော ကသိုဏ်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကောင်းကင်သို့ ရှေးရှု။ (သဥ္ဇာ-နာတိ၊ ဘာဝနာသညာဖြင့် မှတ်၏။) အဓော၊ အောက်မြေအပြင်သို့ ရှေးရှု။ (သဥ္ဇာနာတိ၊ ၏။) တိရိယံ၊ ဖီလာထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားအပ်သော။ အဒွယံ၊ နှစ်ပါးမဟုတ်သော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိနှံ့စေအပ်သော။ (ဤဝိသေသနတို့ကို ပထဝီကသိဏံစသော ဝိသေသျ၌ စပ်) ဣတိ ဣမံ ပဘေဒံ၊ ဤဝစ္စနစသော အထူးကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧကော-ဧကစ္စော၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကောင်းကင်အပြင် သို့ ရှေးရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဥ္ဇာနာတိ၊ ဘာဝနာသညာဖြင့် ကောင်းစွာမှတ်၏။ အဓော၊ အောက်အပြင်သို့ရှေးရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဥ္ဇာနာတိ၊ ၏။ တိရိယံ၊ လယ်အဝန်းကဲ့သို့ ထက်ဝန်းကျင် ပိုင်းခြားအပ်သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဥ္ဇာနာတိ၊ ၏။ အဒွယံ၊ သော။ အပ္ပမာဏံ၊ အပ်သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ သဥ္ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ သော။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဥဒ္ဓန္တိ၊ကား။ ဥပရိဂဂနတလာဘိမုခံ၊ အထက်ကောင်းကင် အပြင်သို့ရှေးရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဧကော၊ သည်။ သဥ္ဇာနာတိ၊ ၏။ အဓောတိ၊ ကား။ ဟေဋ္ဌာဘူမိတလာဘိမုခံ၊ အောက်မြေအပြင်သို့

ရှေး့ရှု။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဧကော၊ သည်။ သဥ္စာနာတိ၊ ၏။ တိရိယန္တိ၊ ကား။ ခေတ္တမဏ္ဍလမိဝ၊ လယ်အဝန်းကဲ့သို့။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ကို။ ဧကော၊ သည်။ သဥ္စာနာတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဥဒ္ဓမေဝ၊ အထက်သို့သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ ကေစ္စော၊ သည်။ အဓော၊ အောက်သို့ သာလျှင်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ ကေစ္စော၊ သည်။ သမန္တ-တော၊ ထက်ဝန်းကျင်အဖို့အားဖြင့်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေ၏။ တေန တေန ကာရဏေန ဝါ၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်မူလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော အပြားဖြင့်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ပသာရေတိ၊ ပြန့်စေ၏။ (ယထာ ကိံ၊ ကား။) ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဒဿနကာမော၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှါ လိုသော တန်ခိုးရှင်သည်။ အာလောကံ၊ ကို။ ပသာရေတိ ဣဝ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့ရင်း။ အဓော၊ သို့ရင်း။ တိရိယံ၊ သို့ရင်း။ ကသိဏံ၊ ကို။ ပသာရေတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓမဓော တိရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ အဒွယန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧကဿ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသည်တို့တွင် တခုခုသောကသိုဏ်း၏။ အညဘာဝါနုပဂမနတ္ထံ၊ တပါးသော ကသိုဏ်း၏အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကို ပြခြင်းငှါ။ (ဒီပနဲ-ကျေ) ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဥဒကံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သသူအား။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ထိုမှထက်ဝန်းကျင် အလုံး စုံသော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ ဥဒကမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ အညံ၊ ရေမှတပါးသော ပထဝီစသည်သည်။ န ဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ ပထဝီကသိဏံ၊ သည်။ ပထဝီကသိဏမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၏။ အညော ကသိဏသမ္ဘေဒေါ၊ တပါးသော အာပေါကသိုဏ်းစသည်နှင့် ရောရှက် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အာပေါကသိုဏ်းအစရှိသော ကြွင်းသောကသိုဏ်းတို့၌။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အပ္ပမာဏန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ တဿ၊ ထိုပထဝီ ကသိုဏ်း၏။ ဖရဏအပ္ပမာဏဝသေန၊ နှံ့ခြင်းပမာဏမရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏[၁]။

၁-တစိတ်၌ မတည်မူ၍ အကြွင်းမဲ့သော ကသိုဏ်းအရပ်ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဘာဝနာစိတ်၏ အာရုံပြုရာဖြစ်သော ပမာဏကို မယူခြင်းကြောင့် နှံ့ခြင်း၏ ပမာဏမရှိ

ဟိ၊ စွ။ တံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းကို။ စေတသာ၊ ဘာဝနာစိတ်ဖြင့်။ ဖရန္တော၊ စီးဖြန်းသောယောဂီသည်၊ ဝါ၊ အာရုံပြုသောယောဂီသည်။ သကလမေဝ၊ အစွန်းအနားမျှ မကြွင်းမကျန်စေမူ၍ ကုန်အောင်စုံသော အရပ်ကိုသာလျှင်။ ဖရတိ၊ စီးဖြန်း၏၊ ဝါ၊ အာရုံပြု၏။ အယံ၊ ဤသည် ကား။ အဿ၊ ထိုကသိုဏ်း၏။ အာဒိ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ မဇ္ဈံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပမာဏံ၊ ကို။ န ဂဏှာတိ၊ မယူ။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

၁၀၁။ စ၊ ဆက်။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့ကို။ (ဝုတ္တာ-ဥစပ်) ကမ္မာ-ဝရဏေန ဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို တားမြစ်တတ်သော ကံနှင့်မူလည်း။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ကိလေသာဝရဏေန ဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို တားမြစ်တတ်သော ကိလေသာနှင့်မူလည်း။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝိပါကာဝရဏေန ဝါ၊ နှင့်မူလည်း။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အသဒ္ဓါ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၌ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားကင်းကုန်၏။ အစ္ဆန္ဒိကာ၊ သမ္မာဆန္ဒကင်းကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမဲ့ကုန်၏။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကဓမ္မတို့၌။ နိယာမံ၊ နိယာမဟု ဆိုအပ်သော။ သမ္မတ္တံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော သဘောရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော။ (အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်သို့။) ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော သတ္တဝါတို့တွင်။ ဧကဿာပိ၊ တယောက်ယောက်သော သူအားလည်း။ ဧကကသိဏေပိ၊ တခုခုသောကသိုဏ်း၌လည်း။ ဘာဝနာ၊ သည်။ န ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ကမ္မာဝရဏေန သမန္နာဂတာတိ၊ ကား။ အာနန္တရိယကမ္မသမင်္ဂိနော၊ ငါးပါးကုန်သော အာနန္တရိယကံတို့တွင် တပါးပါးသောကံနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ကိလေသာဝရဏေန သမန္နာဂတာတိ၊ ကား။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ စေဝ၊ (အဟေတုကဒိဋ္ဌိ, အကိရိယဒိဋ္ဌိ, နတ္ထိကဒိဋ္ဌိဟူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး သုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးသော) နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံသသူတို့သည်ငှင်း။

ဟူသတည်း။ ထိုသို့ ဘာဝနာစိတ်သည် မကြွင်းမကျန် ကုန်အောင်စုံကို အနှံ့အပြား အာရုံပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုပထဝီမဏ္ဍလစသည်တို့၏ ကသိဏဟူသော အမည်ဖြစ်လတ်သတည်း။ (ပြည်)

ဥဘတောဗျဉ္ဇနကပဏ္ဍကာ စ၊ ဥဘတောဗျည်း ပဏ္ဍုက်တို့သည်ငင်းတည်း[1]။ ဝိပါကာဝရဏေန သမန္နာဂတာတိ၊ ကား။ အဟေတုက-ဒွိဟေတုကပဋိသန္ဓိကာ၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေ, ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ အသဒ္ဓါတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓါဒီသု၊ တို့၌။ သဒ္ဓါဝိရဟိတာ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါကင်းသသူတို့တည်း။ အစ္ဆန္ဒိကာတိ၊ ကား။ အပစ္စနီကပဋိပဒါယံ၊ မဂ်အားလျော်သောအကျင့် သစ္စာနုလောမိက ဝိပဿနာ၌။ [၁၇၂] ဆန္ဒ-ဝိရဟိတာ၊ သမာဆန္ဒကင်းသသူတို့တည်း။ ဒုပ္ပညာတိ၊ ကား။ လော-ကိယလောကုတ္တရသမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ မှ။ ဝိရဟိတာ၊ ကင်းသသူတို့တည်း။ (ဒုပ္ပညာတိ ဘဝင်္ဂပညာယ ပရိဟီနာ၊ ဋီကာ။ သပညော-နှင့်လျော်ပေစွ) အဘဗ္ဗာနိယာမံ ဩက္ကမိတုံ ကုသလေသု ဓမ္မေသု သမ္မတ္တန္တိ၊ ကား။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကဓမ္မတို့၌။ နိယာမသင်္ခါတံ၊ မှတ်တတ်မြဲစေတတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သမ္မတ္တသင်္ခါတဉ္စ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောသဘောရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဩက္ကမိတုံ-အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ စ၊ ဆက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ကသိဏေ-ယေဝ၊ ကသိဏကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အညေသု၊ ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧတေသံ၊ ကမ္မာဝရဏသမန္နာ-ဂတအစရှိကုန်သော ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဧကဿပိ၊ တယောက်ယောက်အားလည်း။ ဘာဝနာ၊ သည်။ န ဣဇ္ဈတိ၊ စုံ။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ ဝိပါကန္တရာယာဒယော၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထဇာနိကရာ၊ အကျိုး၏ရှုံးခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အနတ္ထဟေတုဘူတာ စ၊ အကျိုးမဲ့၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ အနိယတ်ဖော်) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဂတ-ဝိပါကာဝရဏေနပိ၊ ဝိပါကာဝရဏကင်းသော်လည်း။ ကုလပုတ္တေန၊ သည်။ ကမ္မာဝရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ကိလေသာဝရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်ရှောင်၍။ သဒ္ဓမ္မဿဝနသပ္ပုရိသူပနိဿယာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဒ္ဓဉ္စ၊ သဒ္ဓါကိုရင်း။ ဆန္ဒဉ္စ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်း၌ ထက်သော ကတ္တုကမျတာ ကုသိုလ်ဆန္ဒကိုရင်း။ ပညဉ္စ၊ ပါရိဟာရိယ ပညာကိုရင်း။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂေ၊ ၌။ ယောဂေါ၊ အသည်း

---

[1] ၁-ဋီကာ၌ ဖြေရှင်းထားသည်။

အသန် ခြိုးခြံသောလုံ့လကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြုသင့်ပြုထိုက်လှ၏။ ဣတိ၊ ဤရွေ့အပြီးတည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

သေသကသိဏနိဒ္ဒေသော နာမ

ပဉ္စမော ပရိစ္ဆေဒေါ။

၆-အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသ

ဥဒ္ဓုမာတကာဒိပဒတ္ထဝဏ္ဏနာ

[၁၇၃] ၁၀၂။ ပန၊ တခန်းအပိုင်းကိုဆိုအံ့။ ကသိဏာနန္တရံ၊ ဥဒ္ဒိ႒ေ။ (ဥဒ္ဒိဋ္ဌေသု၊ အကျဉ်းပြအပ်ကုန်ပြီးသော။) ဥဒ္ဓုမာတကံ။ပ။ အဋ္ဌိကန္တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဝါ၊ အဋ္ဌိကန္တိ၊ ဟူ၍။ (ဥဒ္ဒိဋ္ဌေသု၊ ကုန်သော။) ဒသသု၊ ကုန်သော။ အဝိညာဏကာသုဘေသု၊ အဝိညာဏကအသုဘတို့၌။ (ဝိတ္ထာ-ရော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဘသ္တာ၊ သားရေအိတ်သည်။ ဝါယုနာ၊ ဖြင့်။ ဓုမာတံ ဝိယ၊ ဖူးဖူးရောင်သကဲ့သို့။ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌။ ယထာနုက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သမုဂ္ဂတေန၊ ဖူးရောင်ကြွတက်သော။ သူနဘာဝေန၊ အကောင်ပုပ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဓုမာတတ္တာ၊ ကြွတက်ဖူးရောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ မည်၏[၁]။ ဥဒ္ဓုမာတမေဝ၊ ဥဒ္ဓုမာတသည်ပင်လျှင်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ မည်၏။

ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရှိသော။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ လေဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့သောသည်မှ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌ အစဉ်အတိုင်းဖူးရောင်ကြွတက်သော အကောင်ပုပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ မည်၏[၂]။

၁-ဥဒ္ဓံ ဓုမာတတ္တာ ဥဒ္ဓုမာတံ-ကား လိုရင်း။ ဥဒ္ဓံ အပါဒါန်ကို ဇီဝိတပရိယာဒါနာ ဖော်သည်၊ အသားအရေ ကြည်လင်ဆူဖြိုး တိုးတက်သည်ကို စင်စေလို၍ သူနဘာဝေန, မ-ရသည်။ ဓုမာတ၏ ကြွတက်ဖူးရောင်သောအနက်ပေါ်အောင် သမုဂ္ဂတေန ကူရသည်။ အသက်ကုန်လျှင်ပင် ချက်တဖြုတ် ရောင်တည့်သည်မဟုတ်၊ ညှီဝေါက်ပုပ်သိုးသဖြင့် တစ တစ ကြွရောင်သည်ဟု ယထာနုက္ကမံ ပြသည်။ ဥဒ္ဓုမာတတ္တာတိ ဥဒ္ဓံ ဓုမာတတ္တာ သူနတ္တာ-ဟု ဋီကာရှိသော်လည်း သဘောကို စိစစ်သင့်သည်။ ပီတကံ၊ လောဟိတကံ ကဲ့သို့ အနန္တရ-က-ဖြင့် ပဒဝဍ္ဎနပြုသည်ဟု ဥဒ္ဓုမာတမေဝ ဥဒ္ဓုမာတကံ-မိန့်။ (ပြည်)

၂-ပါပကော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ-ကဲ့သို့ ယဒနုပပန္နာ စသောသုတ်ဖြင့် ကုစ္ဆိ-တတ္ထ၌ က-ကိုဆောက်တည်သော် သင့်သေးသည်ပင်ဟု ပဋိကူလတ္တာ ဝါ စသည်ကိုမိန့်။ တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဝါသိဋ္ဌော, နာဝိကော- စသည်တို့၌ ဝိသေသျ အနက်ကို ဟောသည်၊ အပွကအားဖြင့် ဥဒ္ဓုမာတကံ, ဝိနီလကံ- စသည်၌ ဝိသေသန အနက်ကိုဟောသည်။ သတိရှိခဲ့စွ။ (ပြည်)

တော်၊ ဤဥဒ္ဒုမာတကဟူသော အမည်သည်။ တထာရူပဿ၊ ဘဿာဝိယ ဝါယုနာ စသည်ဖြင့် ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝ-သရီရဿ၊ သူသေကောင်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဝိပရိဘိန္နနီလဝဏ္ဏံ၊ အဖြူအနီနှင့်ရောသော များသောအားဖြင့် ညိုညိုမည်းမည်းအဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဝိနီလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (တနည်း) ဝိပရိဘိန္နနီလဝဏ္ဏံ၊ ရှေးအဆင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ညိုမည်းသော အဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိနီလ-မေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိနီလကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိနီလံ၊ အဖြူအနီတို့နှင့် ရောသော များသောအားဖြင့် ညိုညိုမည်းမည်းအဆင်းရှိသောအကောင်၊ ဝါ၊ ရှေးအဆင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ညိုမည်းသော အဆင်းရှိသောအကောင်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနီလကံ၊ မည်၏။ တော်၊ ဤဝိနီလကဟူသောအမည်သည်။ မံသုဿဒဋ္ဌာနေသု၊ အသားများသောအရပ်တို့၌။ ရတ္တဝဏ္ဏဿ၊ နီသောအဆင်းရှိသော။ ပုဗ္ဗသန္နိစယဋ္ဌာနေသု၊ ပြည်စုသောအရပ်တို့၌။ သေတဝဏ္ဏဿ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော။ နီလဋ္ဌာနေ၊ ညိုသောအရာ၌။ နီလသာဋကပါရုတဿ ဣဝ၊ ညိုသောအဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံသကဲ့သို့။ ယေဘုယျေန စ၊ များသောအားဖြင့်ရင်း။ နီလဝဏ္ဏဿ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ပရိဘိန္နဋ္ဌာနေသု၊ ကျီးစွန်စသည်တို့ထိုးဆွဆိတ်နှုတ်သဖြင့် စုတ်ပြတ်သောအရာတို့၌။ ဝိဿန္ဒမာနပုဗ္ဗံ၊ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသော အကောင်ကို။ ဝိပုဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (လိုက်) ဝိပုဗ္ဗမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိပုဗ္ဗံ၊ စုတ်ပြတ်သောအရာတို့၌ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသောအကောင်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ မည်၏။ တော်၊ သည်။ တထာရူပဿ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဒွိဓာ ဆိန္နနေန၊ ခါးလက်နက်ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်သဖြင့်။ အပဓာရိတံ၊ ဖွင့်အပ်ခွါအပ်သော အကောင်ကို။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒံ၊ ဝိစ္ဆိဒ္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နှစ်ပိုင်းဖြတ်အပ်သော

အကောင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဆိန္နဿ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သော။ ဆဝ-သရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဣတော စ၊ ဤမှရင်း။ ဧတ္တော စ၊ ထိုမှရင်း။ ဝိဝိဓာကာရေန၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သောဏသိင်္ဂါလာဒီဟိ၊ ခွေးအိမ်ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့သည်။ ခါဒိတံ၊ ခဲအပ်စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိက္ခာယိတံ၊ မည်၏။ ဝိက္ခာယိတမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိက္ခာယိတံ၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အိမ်ခွေး, မြေခွေးစသည်တို့သည် ခဲအပ်စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ မည်၏[၁]။ တေ၊ သည်။ တထာ-ရူပဿ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးသော အရပ်ထိုထိုသို့။ ခိတ္တံ၊ (သောဏသိင်္ဂါလစသည်တို့သည်အသီးပြု၍ စားသဖြင့်သူသေကောင်တုံးမှနုတ်၍) စွန့်ပစ်အပ်သည်တည်း။ (ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ဝိက္ခိတ္တံ၊ မည်၏။ ဝိက္ခိတ္တ-မေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပစ်အပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ တေ၊ သည်။ အညေန၊ တပါးသောအရပ်ဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ အညေန၊ ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ကို။ အညေန၊ ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တတော တတော၊ ထိုထို အရပ်သို့။ ခိတ္တဿ၊ သူသေကောင်တုံးမှ နုတ်၍စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

တံ၊ ထိုသူသေကိုယ်အကောင်သည်။ ဟတဉ္စ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် ဓားသန်လျက်ဖြင့်မြွင်းအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဝိဝိဓံ ခိတ္တံစသည်ဖြင့်ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိက္ခိတ္တကဉ္စ၊ အထူး

၁-ခေ ခါဒနသတ္တာသု၊ ခါယတိ၊ ဥဒ္ဒုက္ခ ခါယန္တိ။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ ဝေါခါယိတကံ၊ ခါတ်ကျမ်းလာရကား ခေ-ဓာတ်မှတ်။

ထူးသော ထိုထိုအရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သော အကောင်ပုပ် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ တော၊ သည်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေသု၊ တို့၌။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ကာကပဒါကာရေန၊ ကျီးခြေ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ ဟနိတွာ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် ခြွင်းလှီး၍။ (အမျှင်အမျှင် အမြောင်းအမြောင်း လှီးသည်ကိုယူ) ဝုတ္တနယေန၊ အညေန ဟတ္ထံ-အစရှိသည်ဖြင့် ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဝိက္ခိတ္တဿ၊ ထိုထိုအရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

[၁၇၄] လောဟိတံ၊ ကို။ ကိရတိ ဝိက္ခိပတိ၊ ကြဲဖြန့်သွန်းလောင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတော စ၊ မှလည်း။ ဣတော စ၊ မှလည်း။ ပဂ္ဃရတိ၊ ယိုတတ်ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောဟိတကံ၊ မည်၏။ တော၊ သည်။ ပဂ္ဃရိတလောဟိတမက္ခိတဿ၊ မိမိမှယိုထွက်သောသွေးဖြင့် လိမ်းကျံလူးလည်းသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ကိမိယော၊ ပိုးလောက်တို့ကို။ ပုဠဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဠဝေ၊ ပိုးလောက်တို့ကို။ ကိရတိ၊ ယိုတတ်ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဠဝကံ၊ မည်၏။ တော၊ သည်။ ကိမိပရိပုဏ္ဏဿ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

အဋ္ဌိယေဝ၊ အရိုးသည်သာလျှင်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ရွံရှာဖွယ်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ တော၊ သည်။ အဋ္ဌိသင်္ခလိကာယပိ၊ သံခြေကျင်းကဲ့သို့စပ်ရှက်၍ အဆက်မပြုတ်သော အရိုး၏ငှင်း။ ဧကဋ္ဌိကဿပိ၊ အဆက်ပြုတ်ပြီးသော တခုသော အရိုး၏ငှင်း။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမာနိ ဥဒ္ဒုမာတကာဒီနိ စ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အဝိညာဏက အသုဘ ဥဒ္ဒုမာတက အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ (စ-သဒ္ဒါဖြင့် သဝိညာဏက အသုဘကို ပေါင်းသတည်း) နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝါ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နနိမိတ္တာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်တို့၏ငှင်း။ နိမိတ္တေသု၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်တို့၌။ ပဋိလဒ္ဓဈာနာနမ္ပိ၊ ရအပ်သော ဈာန်တို့၏ငှင်း။ ဧတာနေဝ၊ ဤဥဒ္ဒုမာတက အစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်။ နာမာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန

၁၀၃။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတကသရီရစသည်တို့တွင်။ ဥဒ္ဓုမာတကသရီရေ၊ ၌။ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုမာတကဿဓိတံ၊ က-ဟု ဆိုအပ်သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဝေတုကာမေန၊ ဖြစ်စေလိုသော။ ယောဂိနာ၊ သည်။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။ အာစရိယံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နည်းကျအောင်သင်အပ်၏။ အဿ ယောဂိနော၊ အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေန္တေန၊ ဟောသော။ တေန အာစရိယေန၊ သည်။ အသုဘနိမိတ္တတ္ထာယ၊ အသုဘနိမိတ်ကိုယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ အသုဘ၏ (မနောဒွါရဖြင့်ခွဲယူအပ်သောအရုပ် အတုအရိပ်အယောင်အကောင်ပကတိ ထင်လာသော) နိမိတ်အကျိုးငှါ။ ဂမနဝိဓာနံ၊ သွားခြင်း၏ အစီအရင်ရင်း။ သမန္တာ၊ မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုမှတ်ခြင်းရင်း။ ဧကာဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ နိမိတ်ကိုယူခြင်းရင်း။ ဂတာဂတ-မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏံ၊ အသွားလမ်းအလာလမ်းကိုဆင်ခြင်ခြင်းရင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အပ္ပနာဝိဓာနပရိယောသာနံ၊ အပ္ပနာအစီအရင် အဆုံးရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အစီအရင်ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေနာပိ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းယူသော ယောဂီသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ဆရာသင်တိုင်း မကြွင်းမကျန် အလုံးစုံကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ကျကျနန လက်ထပ်ရအောင် သင်ခဲ့၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယေ-သန္တေန၊ ရှာလျက်။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။

၁၀၄။ စ၊ ဆက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အသုဘနိမိတ်ကို ရှာလျက်။ ဝိဟရန္တေန၊ နေသောယောဂီသည်။ အသုကသ္မိံ နာမ၊ ဤမည်သော။ ဂါမဒွါရေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အဋဝိမုခေ ဝါ၊ တောအုပ်ဝ၌ရင်း။ ပန္ထေ ဝါ၊ ခရီးမ၌ရင်း။ ပဗ္ဗတပါဒေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ သုသာနေ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဥဒ္ဓုမာတကသရီရံ၊ ဥဒ္ဓုမာတကအကောင်ကို။ နိက္ခိတ္တန္တိ၊ စွန့်ပစ်အပ်၏ဟု။ ကထေန္တာနံ၊ ပြောကုန်သသူတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာပိ၊ ကြားသော်လည်း။ တာဝဒေဝ၊ ထိုကြားသောခဏ၌လျှင်။ အတိတ္ထေန၊ ဆိပ်ကမ်းမဟုတ်သော အရပ်ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒန္တေန ဝိယ၊ အဆောတလျင် သက်

ဆင်းသက်ဲ့သို့။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရှောင်တခင် မသွားအပ်သေး။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေံ အသုဘံ နာမ၊ ဤအသုဘမည်သည်။ ဝါဠ-မိဂါဓိဋ္ဌိတမ္ပိ၊ သားရဲစောင့်ရှောက်သည်ငှင်း။ အမနုဿာဓိဋ္ဌိတမ္ပိ၊ ဘီလူး စောင့်ရှောက်သည်ငှင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တတြ၊ ထိုဘီလူး သားရဲတို့ စောင့်ရှောက်သော အသုဘ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဇီဝိ-တန္တရာယောပိ၊ သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအကောင်ရှိရာသို့။ ဂမနမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးသည်။ ဂါမဒ္ဝါရေန ဝါ၊ ဖြင့်ငှင်း။ နဟာနတိတ္ထေန ဝါ၊ ရေချိုးဆိပ်ဖြင့်ငှင်း။ ကေဒါရကောဋိယာ ဝါ၊ လယ်ကန်သင်းဖြင့်ငှင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုရွာတံခါး အစရှိသည်၌။ ဝိသဘာဂရူပံ၊ ဈေးသည်မ, ရေခပ်ကျွန်မ, လယ်စောင့်မစသော ဝိသဘာဂဝတ္ထုရူပါရုံသည်။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဒေဝ ဝါ သရီရံ၊ ထို အသုဘရှုအံ့သော အကောင်သည်သာလျှင်မူလည်း။ ဝိသဘာဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဝံတတ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဣတ္ထိသရီရံ၊ သည်။ ဣတ္ထိယာ စ၊ အားလည်း။ ပုရိသသရီရံ၊ သည်။ ဝိသဘာဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အစုနာမတံ၊ ယခုသေသစ်ဖြစ် (၍ ဥဒ္ဒုမ္ဗရာတက အဖြစ်သို့ မရောက်သေး) သော။ တဒေတံ၊ ထိုဝိသဘာဂအကောင်သည်။ သုဘတောပိ၊ သုဘအားဖြင့်လည်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်တတ်၏။ တေန၊ ထိုသို့သုဘထင်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယောပိ၊ သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂန္တဗ္ဗံ၊ အပ်။) ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ဤဥဒ္ဒုမ္ဗရာတကအဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော ဝိသဘာဂ အကောင်သည်။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သတိပြည့်ဝသော ယောဂီအား။ န ဘာရိယံ၊ (ရာဂဘေးမဖြစ်ရအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ) ဝန်လေး သည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သစေ တက္ကယတိ၊ အကယ်၍ ချီးမြှောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝါ၊ ကြိမ်းပသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝါ၊ အားကိုးသည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ တက္ကယမာနေန၊ ကိုယ်ရှင်ကိုယ် ချီးမြှောက်သော ရဟန်းသည်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

[၁၇၅] ၁၀၅။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသောယောဂီ သည်။ သံဃတ္ထေရဿ ဝါ၊ အားငှင်း။ အညဿ၊ သော။ အဘိညာတသဘာဝဿ၊ ထင် ရှားသော။ ဘိက္ခုမနော ဝါ၊ အားငှင်း။ ကထေတွာ၊ ပန်၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုသာနေ၊ ၌။ အမနုဿသီဟ-ဗျဂ္ဃါဒီနံ၊ တို့၏။ ရူပသဒ္ဒါဒိအနိဋ္ဌာရမ္မဏာဘိဘူတဿ၊ ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံ အစရှိသော အနိဋ္ဌာရုံတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ အဿ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ သဗေ ပဝေဓေန္တိ၊ အကယ်၍ တုန်လှုပ်ခဲ့ကုန်အံ့။ ဘုတ္တံ ဝါ၊ စားပြီးသော အစာသည်မူလည်း။ သစေ န ပရိသဏ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ အာသယ၌မတည် အန်ထွက်ချေအံ့။ အညော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရမှ တပါးသော။ အာဗာဓော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့တုံအံ့။ အထ၊ ထိုသို့အန္တရာယ် တစိုးတစိရှိလတ်ဘိမူ။ သော၊ ထိုပန်ကြားအပ်သော သံဃတ္ထေရအဘိညာတဘိက္ခုသည်။ အဿ၊ ထိုအန္တရာယ်ရောက်သော ယောဂီ၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သည်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုပေလတံ့။ ဒဟရေ ဝါ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကိုရင်း။ သာမဏေရေ ဝါ၊ သာမဏေတို့ကိုရင်း။ ပဟိဏိတွာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိဿတိ၊ ကုစားပေလတံ့။' အပိ စ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ သုသာနံ နာမ၊ မည်သည်။ နိရာသင်္ကဋ္ဌာနံ၊ ရွံရှာခြင်းကင်းရာအရပ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သော။ ကတကမ္မာပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အကာတကမ္မာပိ၊ ခိုးမှုကို ပြုလိုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စောရာ၊ တို့သည်။ သမောသရန္တိ၊ စုတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိသောလက်သည်တို့သည်။ မနုဿေဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ အနုဗဒ္ဓါ၊ အစဉ်လိုက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ သမီပေ၊ ၌။ ဘဏ္ဍကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဆဍ္ဍေတွာပိ၊ ၍လည်း။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးတတ်ကုန်၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သဟောဍံ၊ ခိုးထုပ်ဥစ္စာနှင့်တကွသော။ စောရံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ တွေ့ကြရပေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဝိဟေဌေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်ချေကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့အန္တရာယ်ရှိလတ်သော်။ သော၊ ထိုပန်ကြားအပ်ခဲ့သော သံဃတ္ထေရ အဘိညာတဘိက္ခုသည်။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ (တုမှေ၊ သင်ဒကာတို့သည်။) မာ ဝိဟေဌယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲကြကုန်လင့်။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ မမ၊ အား။ ကထေတွာ၊ ၍။ ဣမိနာ နာမ ကမ္မေန၊ ဤမည်သောအမှုကြောင့်။ ဂတော၊ သွားပေသည်တကား။ ဣတိ၊ သို့။ တေ မနုဿေ၊ တို့ကို။ သညာပေတွာ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုပေလတံ့။

ကထေတွာ၊ ၍။ ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌။ အယံ အာနိသံသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဟိ-ယသ္မာ ဟောတိ၊ တသ္မာတိ သမ္ဗန္ဓော) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကထေတွာ၊ ၍။ အသုဘနိမိတ္တဒဿနေ၊ ၌။ သဥ္စာတာဘိလာသေန၊ လွန်စွာဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အဘိသေကဋ္ဌာနံ၊ အဘိသိက်သွန်းရာအရပ်သို့။ ယဇမာနော၊ ယဇ်ပူဇော် အပ်သော ယဇ်ရှင်သည်။ ယညသာလံ၊ ယဇ်တင်းကုပ်သို့။ ဝါ ပန၊ တထွေ ကား။ အဓနော၊ ဥစ္စာမဲ့သော သူဆင်းရဲသည်။ နိဓိဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာအိုးမြှုပ်ရာ အရပ်သို့။ ပီတိသောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ (ဣမာယ ပဋ္ဋိပတ္တိယာ၊ ဤအသုဘရှုသောအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏတော၊ မှ။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ မုစ္စိ-ဿာမီတိ၊ လွတ်ရပေတော့အံ့ဟူ၍။) ပီတိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်း မြောက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တေန၊ သော။ ဝိဓိနာ၊ ဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကံ။ပ။ ဝတ္ထုန္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဖြစ်သော။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တော၊ ယူလို သောကြောင့်။ ဧကော အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိမူ၍။ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော၊ ဝါ၊ ထင်သော။ အသမ္မုဋ္ဌာယ၊ မမေ့မလစ်သော။ သတိယာ၊ ဖြင့် [၁]။ အန္တောဂတေဟိ၊ အတွင်း၌တည်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိ-ယေဟိ၊ တို့ဖြင့် [၁]။ အဗဟိဂတေန၊ အပသို့မကျက်စားသော။ မာနသေန၊ ဖြင့် [၁]။ (ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။) ဂတာဂတမဂ္ဂံ၊ သွားသော ခရီး, လာသောခရီးကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သော။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို၊ ဝါ၊ သည်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ (ဌိတံ၊ သော။) ပါသာဏံ ဝါ၊ ကိုဥင်း။ ဝမ္မိကံ ဝါ ကိုဂုင်း။ ရုက္ခံ ဝါ၊ ကိုဂုင်း။

---

[၁]-ဤပုဒ်တို့၌ တတိယာဝိဘတ်သည် ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏာအနက်၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သဟိယာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်, သဘိဂ္ဂိသည်ဖြစ်၍ ဤ ဒွိစသည်ဖြင့်လည်း အနက်ပြန်အပ ၏။ သို့ပြန်လျှင် ပါဌသော မလိုတော့ပြီ။ (ဆ-သံ-ဒေသ)

ဂစ္ဆံ ဝါ၊ ချုပုတ်ကိုရင်း။ လတံ ဝါ၊ နွယ်ကိုရင်း။ သနိမိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘနိမိတ်နှင့်တကွ။ ကရောတိ၊ ၏။ သာရမ္မဏံ၊ အသုဘအာရုံနှင့် တကွ။ ကရောတိ၊ ၏။ သနိမိတ္တံ၊ တကွ။ ကတွာ၊ ၍။ သာရမ္မဏံ၊ တကွ။ ကတွာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သော။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ သဘာဝဘာဝ-တော၊ (သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဖူးရောင် ကြွတက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော) မိမိ၏ ပင်ကိုယ်ရင်း သဘောလက္ခဏာအားဖြင့် [၁]။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ ဝဏ္ဏတောပိ၊ အမည်းအဖြူစသော အဆင်းအားဖြင့်ရင်း။ လိင်္ဂ-တောပိ၊ အရွယ်အားဖြင့်ရင်း။ သဏ္ဌာနတောပိ၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်ရင်း။ ဒိသတောပိ၊ အရပ်အားဖြင့်ရင်း။ ဩကာသတောပိ၊ တည်ရာအားဖြင့်ရင်း။ ပရိစ္ဆေဒတောပိ၊ ခြေဖျား လက်ဖျားစသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်ရင်း [၂]။ သန္ဓိတော၊ လက်ဆစ် ခြေဆစ် စသော အဆစ်အားဖြင့်။ ဝိဝရတော၊ လက်ကြား ခြေကြားအစရှိသော ဟင်းလင်း အကြားအားဖြင့်။ နိန္နတော၊ မျက်တွင်း, ခံတွင်း, လည်ချိုင်းစသော နိမ့်ရှိုင်းသောဌာနအားဖြင့်။ ထလ-တော၊ ပုဆစ်,ရင်ဝ,နဖူးပြင်စသော မြင့်မိုသောဌာနအားဖြင့်။ သမန္တတော၊ အကောင်၏ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်ကို။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သူပဓာရိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်ကို။ (ကတွာ၊ ၍။) ဥပဓာရေတိ၊ မှတ်၏။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြားအပ်သည်ကို။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သူပဓာရိတံ၊ ကို။ ဥပဓာရေတွာ၊ ၍။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ၍။ ဧကော-အဒုတိယော၊ အဖော်မပါ တယောက်ထည်းသာ။ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ သော။ အသမ္မုဋ္ဌာယ၊ သော။

၁-ဘာဝကား လက္ခဏာဟော။ ထိုလက္ခဏာကား သဘာဝလက္ခဏာ သာမည လက္ခဏာဟူ၍ နှစ်ထွေရှိ၏၊ ထိုတွင် သာမညလက္ခဏာကို လျဉ်းပါးမည်ကြောင့် ဘာဝနှင့် မတန်၊ သဘာဝကူပြန်သတည်း။ (ပြည်)

၂-ဝဏ္ဏစသည်အားဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကို အသုံးစုံ၌ အလိုရှိအပ်သောကြောင့် ကေံသ အားဖြင့် တပေါင်းတစုတည်း လိုအပ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သန္ဓိစသောအားဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကို ကေံသအားဖြင့် တပေါင်းတစုတည်း အလိုရှိအပ်သည်မဟုတ်ဟု ပြခြင်းငှါ ဝဏ္ဏတောပိ စသော ဆဋ္ဌာနတို့၌ သမ္ပိဏ္ဍနအနက်ရှိသော ပိ-သဒ္ဒါကိုယူအပ်၏၊ သန္ဓိတော စသော ငါးဌာနတို့၌ကား ပိ-သဒ္ဒါမရှိသင့်ပြီ။ (ပြည်)

[၁၇၆] သတိယာ၊ ဖြင့်။ အန္တေ ၁ဂတေပတိ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗဟိဂတေန၊ သော။ မာနသေန၊ ဖြင့်။ (ဥပလက္ခိတော၊ ၍။) ဂတာဂတမဂ္ဂံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ မိမိ၏ဝသနဌာနသို့ စိုက်စိုက်ပြန်သွား၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ စင်္ကမန္တော ၁ပိ၊ သော်လည်း။ တဗ္ဗာဂိယံယေဝ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်လျှင် အဖို့ရှိသည်သာဖြစ်သော။ စင်္ကမံ၊ ကြွခြင်းကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏။ နိသီဒန္တော ၁ပိ၊ ထိုင်သော်လည်း။ တဗ္ဗာဂိယညေဝ၊ သော။ အာသနံ-နိသဇ္ဇံ၊ ထိုင်ခြင်းကို။ ပညပေတိ-ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။

သမန္တာ၊ ဥဒ္ဓုမာတက၏ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏာ၊ ကျောက်စသောနိမိတ်ကိုမှတ်ခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ကိမာနိသံသာ၊ အဘယ်အာနိသင်ရှိသနည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ သမန္တာ၊ မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏာ၊ သည်။ အသမ္မောဟတ္ထာ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ထင်လတ်ပြီးသော် ဖြစ်စကောင်းသော သမ္မောဟ၏ ကင်းပျောက်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ အသမ္မောဟာနိသံသာ၊ ကင်းပျောက်ခြင်း အာနိသင်ရှိ၏။ ကောဒသဝိဓေန၊ ဝဏ္ဏစသော ကောဒသအပြားအားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ဥဒ္ဓုမာတက နိမိတ်ကိုယူခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယော၊ နည်း။ ကိမာနိသံသော၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ကောဒသ-ဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ဥပနိဗန္ဓနတ္ထော၊ အသုဘအာရုံ၌ စိတ်ကိုဆောင်၍ ဖွဲ့ချည်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဥပနိဗန္ဓနာနိသံသော၊ ၏။ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ ကိမတ္ထိယာ၊ နည်း။ ကိမာနိသံသာ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ ဝီထိသမ္ပဋိပါဒနတ္ထာ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်တည်းဟူသော) ခရီးလမ်းရိုး မှန်သို့ ဖြောင့်မတ် ကောင်းမွန်စွာ (ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရ၏) တက်ခြင်း သွားခြင်းဟူသောအကျိုးရှိ၏၊ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်ကို ကောင်းစွာပြီးစေခြင်းဟူသော အကျိုးရှိ၏။ ဝီထိသမ္ပဋိပါဒနာနိသံသာ၊ အာနိသင်ရှိ၏။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အာနိသံသဒဿာဝီ၊ အာနိသင်ကိုမြင်လေ့ရှိသည်။ ရတနသညီ၊ မွန်မြတ်သောရတနာဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ စိတ္တီကာရံ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သမ္ပိ-

ယာယမာနေ၁၊ ကောင်းစွာမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ မှ။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ပရိမုစ္စိဿာမိတိ၊ လွတ်ရပေတော့အံ့ဟု။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊ ထိုအသုဘအာရုံ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ မြဲစွာဖွဲ့ချည်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောဂီသည်။ ရူပါဝစရံ၊ သော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗော စ ဝိဟာရော၊ သည်လည်း။ အဓိဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာဝနာမယဥ္စ ပုညကိရိယဝတ္ထုံ၊ ကိုလည်း။ အဓိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။]

၁၀၆။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တနည်း) တသ္မာ၊ ထိုသို့ဥဒ္ဓုမာတကအသုဘနိမိတ်ကိုသင်ခြင်းသည် ပဌမဈာန်ကိုရခြင်း၏ ဥပါယဖြစ်သောကြောင့်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တသညတ္တတ္ထာယ၊ မိမိစိတ်ကို သရီရသဘာဝ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ဆင်ခြင်မှတ်သိစေခြင်းအကျိုးငှါ[၁]။ သိဝထိကဒဿနံ၊ သုသာန်ရှုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဃဏ္ဍိံ၊ ခေါင်းလောင်းကျောက်စည်ကို။ ပဟရိတွာ၊ ၍။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းသဃာကို။ သန္နိပါတေတွာပိ၊ လည်း။ ဂစ္ဆတု၊ အုတ်အောသောင်းသဲသွားပစေ။ ပန၊ ထိုသို့သောသူကိုမတုဘဲ၊ ဝါ၊ သော်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ဦးခေါင်းသဖွယ်ဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပဓာနပြု၍[၂]။

ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသောယောဂီသည်။ ကေကေန-အဒုတိယေန၊ တကိုယ်ထီးထီးအဖော်မပါဘဲ။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မိမိနှလုံးသွင်းနေကျမူလကမ္မဋ္ဌာန်း

၁-စိတ္တသညတတ္ထာယ-ဟု ဝိသုဒ္ဓေါဂ-တ-နှင့်ရှိမူ ကိလေသာ၏ အစွမ်းအာနုဘော်ဖြင့် လျှပ်ပေါ်ကြော့ကျည်း မစောင့်စည်းသောစိတ်ကို ဆိုပိတ်စောင့်စည်း ကွပ်တည်းဆုံးမရုံ အကျိုးငှါသာသွားသည်၊ ဥဂ္ဂဟ, ပဋိဘာဂနိမိတ်ထင်၍ ဈာန် သမာပတ်ရလောက်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကြီးအကျိုးငှါ သွားသည်မဟုတ်ဟူလို။ (ပြည်)

၂-တတိယာကို တွာဖြင့် ဖွင့်သင့်သည်။ ထိုကြောင့် တံ ဥတ္တမင်္ဂ ပဓာနံ ကာရဏံ ကတွာ-ဟု ဋီကာမိန့်။ ဤအလိုသော် ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန-ကမ္မဋ္ဌာနံ သီသံ ဥတ္တမင်္ဂ ပဓာနံ ကာရဏံ ကတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မြတ်သောအင်္ဂါဖြစ်သော ဦးခေါင်းသဖွယ် ပြဓာန်းသော အကြောင်းပြု၍ပေး။ (ပြည်)

ကို။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မလွှတ်မူ၍[၁]။ ဝါ၊ ထိုမူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောန္တေနေဝ၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သုသာနေ၊ ၌။ သောဏာဒိပရိဿယဝိနောဒနတ္ထံ၊ မြေခွေးအစရှိသော ဘေးရန်ကိုဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ ဝါ၊ သူအိုဆောင်တောင်ဝှေးကိုရင်း။ ယဋ္ဌိံ ဝါ၊ နှင်တံကိုရင်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ သူပဋ္ဌိတဘာဝသမ္ပာဒနေန၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မြဲမြံစွာကပ်၍ ထင်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေသဖြင့်။ အသမ္မုဋ္ဌံ၊ မမေ့မလစ်သော။ သတိံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ မနစ္ဆဋ္ဌာနံ၊ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနဥ္စ၊ တို့၏လည်း။ အန္တောဂတဘာဝသမ္ပာဒနတော၊ အတွင်း၌တည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းကြောင့်။ အဗဟိဂတမနေန၊ အပသို့မကျက်စားသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝိဟာရတော၊ မှ။ နိက္ခမန္တေနေဝ၊ ထွက်တည့်လျှင်ပင်။ အသုကဒိသာယ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ အသုကဒွါရေန၊ ဤမည်သောတံခါးဖြင့်။ နိက္ခမန္တော၊ ငါထွက်သည်။ အမှို၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါရံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုတံခါးကိုမှတ်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ယေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ပါစီနဒိသာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ရင်း။ ပစ္ဆိမ ဥတ္တရ ဒက္ခိဏဒိသာဘိမုခေါ၊ အနောက်အရပ်, မြောက်အရပ်, တောင်အရပ်သို့ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ရင်း။ ဝိဒိသာဘိမုခေါ၊ အထောင့်အရပ်သို့ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ရင်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ မှတ်သားအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဝါမတော၊ ဝဲဘက်အားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဒက္ခိဏတော၊ ယာဘက်အားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အဿ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ [၁၇၇] ပါသာဏော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ရုက္ခော၊ သည်။

၁-ပြကတေ့အားဖြင့် ရံခါရံခါ မိမိဆောင်အပ် နှလုံးသွင်းအပ်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသောသဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် မူလကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသဖြင့် ငါသွားသည်တမုံ့-ဟု ထိုမူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို မလွှတ်သင့်ဟူလို။ (ပြည်)

ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤ၌။ ဂစ္ဆော၊ ချုံပုတ်သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤ၌။ လတာ၊ နွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးကို။ ဝဝတ္ထပေန္တေန၊ မှတ်သားသည်ဖြစ်၍။ နိမိတ္တ-ဋ္ဌာနံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို ယူရာအရပ်သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ပဋိဝါတံ၊ အသုဘနိမိတ်မှလာသောလေ၏ ရှေးရှု လေကြောအရပ်ဖြင့်။ နော ခေါ ဂန္တဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်သလျှင်ကတည်း။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုအံ့။ ပဋိဝါတံ၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောယောဂီ၏။ ဃာနံ၊ ကို။ ကုဏ-ပဂန္ဓော၊ အကောင်ပုပ်နံ့သည်။ ပဟရိတွာ၊ ခိုက်၍။ မတ္ထလုင်ံ ဝါ၊ ဦးနှောက်ကိုမူလည်း။ သင်္ခေါဘေယျ၊ ချောက်ချား လှုပ်ရှားစေရာ၏။ အာဟာရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဆဍ္ဍာပေယျ၊ စွန့်အန်စေရာ၏[၁]။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကုဏပဋ္ဌာနံ၊ အကောင်ပုပ်ရှိရာအရပ်သို့။ အာ-ဂတော၊ လာမိသည်။ အမှိ နာမ၊ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိပ္ပဋိ-သာရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဇနေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဝါတံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ အနုဝါတံ၊ လေ၏ နောက်အရပ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ လေညာအရပ်ဖြင့်[၂]။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

အနုဝါတမဂ္ဂေန၊ လေညာခရီးဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ပဗ္ဗတော ဝါ၊ သည်ဖြင့်။ ပပါတော ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်သည်ဖြင့်။ ပါသာဏော ဝါ၊ သည်ဖြင့်။ ဝတိ ဝါ၊ စည်းစောင်းရန်းသည်ဖြင့်။ ကဏ္ဋကဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ဆူး ရှိသော ချုံနွယ်သည်ဖြင့်။ ဥဒကံ ဝါ၊ သည်ဖြင့်။ စိက္ခလ္လံ ဝါ၊ တံစိုး ညွန်သည်ဖြင့်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ စီဝရကဏ္ဏေန၊ သင်္ကန်းနားဖြင့်။ နာသံ၊ နှာကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အဿ၊ ထိုအသုဘရှုသော ရဟန်း၏။ ဂမနဝတ္တံ၊ အသွားကျင့်ရာဝတ်တည်း။

၁၀၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဂတေန၊ သွားသောယောဂီသည်။ တာဝ၊ စွာ။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ န ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ မကြည့်အပ်သေး။

[၁] ခေတ်ကျမ်းတို့၌ ဆဒ္ဒေမေနေ-ဟု ရှိသောကြောင့် ဆဒ္ဒါပေယျ-ဟု မူလပါဌ်ရှိရင်း ဖြစ်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

[၂] ဝါတဿ အနု ပစ္ဆာ အနုဝါတံ- ပြု၍ ပဒါဝတ္ထိကန္တ အခိုက် ဿ-ကို အံရေးသည်၊ ဝါကျာဝတ္ထိကန္တ အခိုက် တတိယာ နာ-ကို အံ-ရေးသည်၊ တေန ဝက္ခတိ အနုဝါတမဂ္ဂေနာတိ။ (ပြည်)

ဒိသာ၊ တို့ကို။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ကေသို့ဒိသာဘာဂေ၊ အချို့သောအရပ်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောယောဂီအား။
အာရမ္မဏဥ္စ၊ သည်လည်း။ ဝိဘူတံ၊ ပြက်ပြက် ထင်ရှားသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။
န ခါယတိ၊ မထင်။ စိတ္တဥ္စ၊ သည်လည်း။ ကမ္မနိယံ၊ ဘာဝနာမှု ပြုခြင်းငှါ
ခံ့သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသို့သော
အရပ်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတဿ၊ အား။
အာရမ္မဏဥ္စ၊ သည်လည်း။ ဝိဘူတံ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ခါယတိ၊ ၏။
စိတ္တဥ္စ၊ သည်လည်း။ ကမ္မနိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊
၏။ ပဋိဝါတာနုဝါတဥ္စ၊ လေကြေလေညာအရပ်ကိုလည်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊
ပယ်ရာ၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုအံ့။ ပဋိဝါတေ၊ လေကြေ၌။ ဌိတဿ၊
တည်သည်ဖြစ်၍။ ကုဏပဂန္ဓေန၊ သည်။ ဥဗ္ဗာဠ္ဟဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သသူ
အား၊ ဝါ၊ သသူ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ အနုဝါတေ၊
လေညာ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သသူအား။ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘကောင်၌။ အဓိ-
ဝတ္ထာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော။ အမနုဿာ၊ တို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊
ကုန်အံ့။ တေ၊ ထိုဘီလူး, ဘုတ်, ပြိတ်တို့သည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ ၍။ အနတ္ထံ၊
အကျိုးမဲ့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤသကံ၊
စဉ်းငယ်။ ဥက္ကမ္မ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သော ပဋိဝါတအနုဝါတမှ ဖဲ၍။ နာတိ-
အနုဝါတေ၊ လေကြေမတည့်လွန်းသော အရပ်၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤ
သို့သောနည်းဖြင့်။ တိဋ္ဌမာနေနာပိ၊ တည်သော ယောဂီသည်လည်း။
နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော။ နာစ္စာသန္နေ၊ မနီးလွန်းသော။ နာနုပါဒံ၊
ခြေ၏ အနီးမဟုတ်သော၊ ဝါ၊ ခြေရင်းတူရူမဟုတ်သော။ နာနုသီသံ၊
ဦးခေါင်း၏ အနီးမဟုတ်သော၊ ဝါ၊ ဦးခေါင်းရင်း တူရူမဟုတ်သော အရပ်
၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ အတိဒူရေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ အား။
အာရမ္မဏံ၊ သည်။ အဝိဘူတံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အစ္စာ-
သန္နေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ အား။ (လိုက်) ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်တတ်၏။ အနုပါဒံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ အနုသီသံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဌိတဿ၊ အား။
သဗ္ဗံ၊ သော။ အသုဘံ၊ သည်။ သမံ၊ အမျှ။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော။ နစ္စာသန္နေ၊ မနီးလွန်းသော။
ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သသူအား။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာ အရပ်

ဖြစ်သော။ သရီရဝေမဇ္ဈဘာဂေ၊ ကိုယ်၏အလယ်အဖို့အရပ်၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၀၈။ ဇေ၀ံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဌိတေန၊ တည်သော ရဟန်းသည်။ တသ္မိံ ပဒေသေ ပါသာဏံ ဝါ။ပ။ လတံ ဝါ သနိမိတ္တံ ကရော-တီတိ၊ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တာ့နိ၊ ကုန်သော။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဥပလက္ခေတဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ တတြ-တေသု နိမိတ္တေသု၊ တို့၌။ ဣဒံ၊ ကား။ ဥပလက္ခဏဝိဓာနံ၊ မှတ်ရာသော အစီအရင်တည်း။ တဿ နိမိတ္တဿ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်၏။ သမန္တာ၊ အနီး၌[၁]။ စက္ခုပထေ၊ မျက်စိလမ်း၌။ ပါသာဏော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သော ပါသာဏော၊ ကို။ (ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော-၌စပ်) အယံ ပါသာဏော၊ သည်။ ဥစ္စော ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍၎င်း။ နီစော ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ [၁၇၈] ခုဒ္ဒကော ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ မဟန္တော ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ တမ္ဗော ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ကာဠော ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ သေတော ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဒီဃော ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ပရိမဏ္ဍလော ဝါ၊ အဝန်းဟူ၍၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေ-တဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဣမသ္မိံ နာမ ဩကာသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပါသာဏော၊ ကျောက်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤစင်းစင်းကြီး မြင်ရသည်ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပါသာဏော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်၏။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သောပိ၊ ကိုလည်း။ ဥစ္စော ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍၎င်း။ နီစော ဝါ၊ ၎င်း။ ခုဒ္ဒကော ဝါ၊ ၎င်း။ မဟန္တော ဝါ၊ ၎င်း။ တမ္ဗော ဝါ၊ ၎င်း။ ကာဠော ဝါ၊ ၎င်း။ သေတော ဝါ၊ ၎င်း။ ဒီဃော ဝါ၊ ၎င်း။ ပရိမဏ္ဍလော ဝါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဣမသ္မိံ နာမ ဩကာသေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤနို့မို့စို့စို့မြင်ရသည်ကား။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့တည်း။ ဣဒံ၊ ဤစင်းစင်းကြီး မြင်ရသည်ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရုက္ခော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သောပိ၊ ကိုလည်း။ အဿတ္ထော

၁-"ပုန သမန္တာတိ သာမန္တာ သမီပေ"ဋီကာ မိန့်ရကား သမန္တ-သည် ဤ၌ သာမန္တ သမီပ၌ ဖြစ်သည်မှတ်။ (ပြည်)

ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ နိဂ္ဂြောဓော ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ကစ္ဆကော ဝါ၊ ဖအောင်းနက် ဟူ၍ရင်း။ ကပိတနော ဝါ၊ ညောင်ချဉ်ပင်ဟူ၍ရင်း။ ဥဒုမ္ဗရော ဝါ၊ ရင်း။ နီစော ဝါ၊ ရင်း။ ခုဒ္ဒကော ဝါ၊ ရင်း။ မဟာန္တော ဝါ၊ ရင်း။ ကာဠော ဝါ၊ ရင်း။ သေတော ဝါ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဣမဿိံ ဩကာသေ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ရုက္ခော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂစ္ဆော၊ ချုံသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သောပိ၊ ကိုလည်း။ သိန္ဒိ ဝါ၊ သင်ပေါင်းငယ်ဟူ၍ရင်း။ ကရမန္ဒော ဝါ၊ ခံချုံဟူ၍ရင်း။ ကဏဝီရော ဝါ၊ ကလားဇလပ်ဟူ၍ရင်း။ ကုရဏ္ဍကော ဝါ၊ လိပ်သရွှေဟူ၍ရင်း။ပ။ ဝဝတ္ထ-ပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတော၊ ၌။ ဣမဿိံ နာမ ဩကာသေ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ဂစ္ဆော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။ လတာ၊ နွယ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သာပိ၊ ကိုလည်း။ လာဗု ဂါ၊ ဗူးနွယ်ဟူ၍ရင်း။ ကုမ္ဘဏ္ဍီ ဝါ၊ ဖရုံနွယ်ဟူ၍ရင်း။ သာမာ ဝါ၊ နွယ်ရွှေဟူ၍ရင်း၊ (ဥပါသကာနွယ်လည်းဟူ၏။) ကာဠဝလ္လိ ဝါ၊ နွယ်နက်ဟူ၍ရင်း။ (တီကျစ်, နွယ်ငန်း ကြိုက်ရာသုံး) ပူတိလတာ ဝါ၊ ဆင်သမနွယ်ဟူ၍ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား အပ်၏။ တတော၊ ၌။ ဣမဿိံ နာမ ဩကာသေ၊ ဤအရပ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ လတာ၊ နွယ်တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ လတာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၀၉။ ပန၊ ဆက်။ ယံ သနိမိတ္တကရဏာဒိ၊ အကြင်သနိမိတ္တကရဏ စသည်ကို။ သနိမိတ္တံ ကရောတိ သာရမ္မဏံ ကရောတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံ သနိမိတ္တကရဏာဒိ၊ ထိုသနိမိတ္တကရဏစသည်သည်။ ဣဓေဝ-ယထာ-ဝုတ္တေ ပါသာဏာဒိနိမိတ္တကရဏေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ အန္တောဂဓံ၊ ဝင်၏။ ဟိ၊ စွ။ ပုနပ္ပုနံ၊ ဖန်။ ဝဝတ္ထပေန္တော၊ မှတ်သောယောဂီသည်။ သနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်နှင့်တကွကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ (ပါသာဏ-စသည်ကား ပကတိကံ, သနိမိတ္တံ-ကားဝိကတိကံ။) (တနည်း) အသုဘံ၊ ကို။ သနိမိတ္တံ၊ ကျောက်စသော နိမိတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဝါ၊ မှတ်သည်မည်၏။ (ဤအလိုသော် သနိမိတ္တံ

ကား ဗဟုဗ္ဗီဟိ။) (တနည်း) အသုဘံ၊ ကို။ သနိမိတ္တံ၊ ကျောက်စသော နိမိတ်နှင့်တကွ။ ကရောတိ နာမ၊ မည်၏။ (ဤအလိုသော် နိမိတ္တေန သဟ သနိမိတ္တံ ပြု၍ အဗျယီဘာဝမှတ်) အယံ၊ ဤမှိုမှိုမဲမဲမြင်ရသည်ကား။ ပါသာဏော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤစင်းစင်းကြီးမြင်ရသည်ကား။ အသုဘ-နိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပါသာဏော၊ တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဒွေ ဒွေ၊ နှစ်ပါးနှစ်ပါးသော ပါသာဏနှင့် အသုဘနိမိတ်တို့ကို။ သမာသေတွာ သမာသေတွာ၊ ပေါင်း၍ ပေါင်း၍။ ဝဝတ္ထပေန္တော၊ မှတ်သောယောဂီသည်။ သာရမ္မဏံ၊ အသုဘနှင့် တူသောအာရုံကို၊ ဝါ၊ အသုဘအာရုံနှင့် တချက်တည်းကို။ ကရောတိ နာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သနိမိတ္တံ၊ ကျောက်စသောနိမိတ်နှင့်တကွကိုရင်း။ သာရမ္မဏဥ္စ၊ အသုဘအာရုံနှင့်တချက်တည်းကိုရင်း။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ သဘာဝဘာဝတော ဝဝတ္ထပေတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတကအသုဘ၏။ သဘာဝဘာဝေါ၊ သဘာဝလက္ခဏာဖြစ်သော။ အနညသာဓာရဏော၊ တပါးနှင့်မဆက်ဆံသော။ အတ္တနိယော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ယော ဥဒ္ဓုမာတကဘာဝေါ၊ အကြင် သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဖူးရောင်ကြွတက် စက်ဆုပ်ဖွယ် အကောင်ပုပ်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန သဘာဝဘာဝေန၊ ထို သဘာဝလက္ခဏာဖြင့်။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ဝဏိတံ၊ အိုင်းအမာကဲ့သို့ကြွတက်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ (သေသည်မှနောက်၌) ဖူးရောင်ကြွတက်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်အံ့ကောင်တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဘာဝေန သရသေန၊ ဥဒ္ဓုမာတက၏အဖြစ်ဟူသော မိမိ၏အသီးလက္ခဏာဖြင့်[၁]။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ အနက်။

၁-သဘာဝနှင့် ရသ အနက်တူ၊ ကိစ္စဟော ရသ မဟုတ်။ သကော ဘာဝေါ သဘာဝေါ၊ သဿ ဘာဝေါ သဘာဝေါ-ပြု။ သေ နယော သရသပဒေပိ။ သဘာဝေါ ဧဝ ဝါ တထာ နိပ္ဖဇ္ဇနတော ရသောတိ ဝုတ္တော။ ဋီကာ။ ဘေဒတ္ထမဟုတ် တုလျတ္ထဖြစ်၍ ဘေဒနိဿိတ စ-သဒ္ဒါကိုမထည့်သတည်း။ ဤကား ပြည်မှုနိသျ၌ အမှာစကားတည်း။ သဘာဝေန စ သရသေန စ ဟု စ-သဒ္ဒါမထည့်ဘဲ သဘာဝေန သရသေန-ဟူ၍သာလျှင် ဆိုသည်ဟူလို။ သို့သော် ဋီကာ၌မူ သရသေန-ပုဒ်ကို ကိစ္စဟောလည်း ပဌမနည်း ဖွင့်ပြသေး၏။ ၎င်း အဖွင့်ကို ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက နှစ်သက်ဟန်မတူပေ။ (ဆ-သံ-သော)

၁၁၀။ ဓေါ၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတ္တာ၊ ၍။ ဝဏ္ဏတောပိ၊ ဖြင့်ငှင်း။ လိင်္ဂ-
တောပိ၊ အရွယ်အားဖြင့်ငှင်း။ သဏ္ဌာနတောပိ၊ ငှင်း။ ဒိသတောပိ၊ ငှင်း။
ဩကာသတောပိ၊ ငှင်း။ ပရိစ္ဆေဒတောပိ၊ ငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆဗ္ဗိဓေန၊
ခြောက်ပါးသော ပကာရဖြင့်။ (တာ၀၊ စွာ။) နိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို။
ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကထံ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ကား။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တေန ယောဂိနာ၊
သည်။ ဣဒံ သရီရံ၊ ဤအကောင်သည်။ ကာဠဿ၊ လူညို၏။ သရီရံ၊ တည်း။
ဣတိ ဝါ၊ သို့ငှင်း။ ဩဒါတဿ၊ ၏။ပ။ မင်္ဂုရစ္ဆဝိနော၊ ကြမ်းပိုးကျောက်
ကုန်း အနှုန်းရှိသောသူ၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ငှင်း။ ဝဏ္ဏတော၊
ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ လိင်္ဂတော၊ ဖြင့်။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်
ရှိသော။ သရီရံ၊ အကောင်တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ငှင်း။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ပုရိသ
လိင်ရှိသော။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ငှင်း။ အဝဝတ္ထပေတ္တာ၊ မမှတ်
မူ၍။ ဣဒံ သရီရံ၊ သည်။ ပဌမဝယေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။
သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ငှင်း။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ သော။
သတ္တဿ၊ ၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ငှင်း။ ပစ္ဆိမဝယေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊
သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ သရီရံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ငှင်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။
သဏ္ဌာနတော၊ အားဖြင့်။ [၁၇၉]ဥဒ္ဒုမာတကဿ၊ ၏။ သဏ္ဌာနဝသေနေဝ၊
ဖြင့်သာလျှင်။ (န ပါကတိကသဏ္ဌာနဝသေန-လှန်) အဿ၊ ထိုအသုဘ
ကောင်၏။ သီသသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့တည်း။ ဂီဝါသဏ္ဌာနံ၊ သည်။
ဣဒံ၊ ဤသို့တည်း။ ဟတ္ထသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဥဒရသဏ္ဌာနံ၊
သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ နာဘိသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ကဋိသဏ္ဌာနံ၊
သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဦရုသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဇင်္ဃသဏ္ဌာနံ၊ သည်။
ဣဒံ၊ တည်း။ ပါဒသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊
၏။ ပန၊ ပါး။ ဒိသတော၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ၌။ ဒွေ ဒိသာ၊ တို့သည်။
နာဘိယာ၊ မှ။ အဓော၊ အောက်အဖို့သည်။ ဟေဋ္ဌိမဒိသာ၊ မည်၏။ ဥဒ္ဓံ၊
သည်။ ဥပရိမဒိသာ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိဿာ ဒိသာယ၊
ဤမည်သော ဝဲယာရှေ့နောက်အရပ်၌။ ဌိတော၊ ၏။ အသုဘနိမိတ္တံ၊
သည်။ ဣမိဿာ ဒိသာယ၊ ၌။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။
ပန၊ ပါး။ ဩကာသတော၊ ဖြင့်။ ဣမသ္မိံ နာမ ဩကာသေ၊ ဤမည်သော
မြေအရပ်၌။ (ဣမဿ ကဠေဝရဿ၊ ၏။) ဟတ္ထာ၊ တို့သည်။ ဌိတာ၊

ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ သြကာသေ၊ ဌာ။ ပါဒါ၊ တို့သည်။ ဌိတာ၊ ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ သြကာသေ၊ ဌာ။ သီသံ၊ သည်။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ သြကာသေ၊ ဌာ။ မဇ္ဈိမကာယော၊ သည်။ ဌိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ သြကာသေ၊ ဌာ။ ဌိတော၊ ၏။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ သြကာသေ၊ ဌာ။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ ဖြင့်။ ဣဒံ သရီရံ၊ ကို။ အဓော၊ ချက်မှအောက်၌။ ပါဒတလေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ချက်မှအထက်၌။ ကေသမတ္ထကေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ၏။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌။ တစေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ၏။ ယထာပရိစ္ဆိန္နေ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဒွတ္တိံသကုဏပဘရိတမေဝ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အပုပ်အစုဖြင့် ပြည့်သည်သာတည်း။ ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (စ-ကား သမ္ပိဏ္ဍန၊ ပရိစ္ဆိန္နန္တိ စ-ဟုပေါင်း) အထ ဝါ၊ ကား။ အယံ၊ ဤအောက်၌ လက်ညှိုးဖျား,အထက်၌ ပခုံးစွန်းအစပ်, ဖီလာ၌ အရေအဆုံးဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သောအရပ်သည်။ အဿ၊ ထိုအကောင်၏။ ဟတ္ထပရိစ္ဆေဒေါ၊ လက်အပိုင်းအခြားတည်း။ အယံ၊ ဤအောက်၌ ခြေဘဝါးအပြင်, အထက်၌ပုဆစ်ဒူး, ဖီလာ၌အရေအဆုံးဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်သည်။ ပါဒပရိစ္ဆေဒေါ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤအောက်၌လည်, အထက်၌ဆံဖျား, ဖီလာ၌အရေအဆုံးဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သောအရပ်သည်။ သီသပရိစ္ဆေဒေါ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤလက်ခြေဦးခေါင်းမှ တပါးသော အပိုင်းအခြားသည်။ မဇ္ဈိမကာယပရိစ္ဆေဒေါ၊ အလယ်သားဖြစ်သော ကိုယ်အပိုင်းအခြားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန (တစိတ်သာဥဒ္ဓုမာတဖြစ်၍ တကိုယ်လုံးကို သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ရာ၌ ပိုင်းခြားပုံကို) ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဌာနံ ဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတဖြစ်သော ကိုယ်အစိတ်အရပ်ကိုမူလည်း။ (ဥဒ္ဓုမာတကဝသေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။) ဂဏှာတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမ်းဆည်း၏။ တတ္တကမေဝ ဝါ၊ ထိုမျှလောက်သိမ်းဆည်းအပ်တိုင်းသောကိုယ် အရပ်ကိုသာလျှင်မူလည်း။ ဣဒံ ဟတ္ထာဒိကံ၊ ဤလက်စသည်ကား။ ဤဒိသံ-ဝေမ္ဗကာရံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဖူးဖူးရောင်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်အကောင်ပုပ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာ-သဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိ-

ရိက်ကိုဆိုအံ့။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဣတ္ထိသရီရံ၊ မိန်းမအကောင်သည်။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမအားမူလည်း။ ပုရိသသရီရံ၊ ယောကျ်ားအကောင်သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဝိသဘာဂေ၊ ဝိသဘာဂကိုယ်၌။ အာရမ္မဏံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသည်။ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ (သုဘတော၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ ထင်ရာ၏။ လှန်) ဝိပ္ဖန္ဒနဿေဝ၊ ကိလေသာတုန်လှုပ်ခြင်း၏ သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဥဂ္ဃါဋိတာ၊ ဥဒ္ဓုမာတကအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသည်၊ ဝါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ကိုယ်ရှိသည်၊ ဝါ၊ ခွဲအပ်သောအသွင်ရှိသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်စေကာမူ။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်ယူကျုံး၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဂသရီရေယေဝ၊ သဘာဂဖြစ်သောအကောင်၌သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဆဗ္ဗိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၁။ ပန၊ အထူးပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုအံ့။ ပုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အာသေဝိတကမ္မဋ္ဌာနော၊ မှီဝဲလေ့ကျက်ဘူးသော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော။ ပရိဟတဓုတင်္ဂေါ၊ သောသာနိကင်္ဂစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဆောင်ဘူးသော ဓုတင်ရှိသော။ ပရိမဒ္ဒိတမဟာဘူတော၊ စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်အားဖြင့် နှိပ်နင်းနယ်ချေဘူးသော မဟာဘုတ်ရှိသော။ ပရိဂ္ဂဟိတသင်္ခါရော၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်ဘူးသော သင်္ခါရရှိသော။ ဝဝတ္ထာပိတနာမရူပေါ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်မှတ်သားဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသော နာမ်ရုပ်ရှိသော။ ဥဂ္ဃါဋိတသတ္တသညော၊ သုညတာနုပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့် ခွါအပ်ပြီးသောသတ္တသညာရှိသော။ ကတသမဏဓမ္မော၊ (ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်စေသဖြင့်) ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းတရားရှိသော။ ဝါသိတဝါသနော၊ (အချင်းခပ်သိမ်းကုသိုလ်ဝါသနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်) ထုံအပ်သော ဝါသနာရှိသော။ ဘာဝိတဘာဝနော၊ (ကုသိုလ်ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်) ပွါးစေအပ်ပြီးသော ဘာဝနာရှိသော။ သဗီဇော၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယ ကုသိုလ်မျိုးစေ့သန်သော။ ဉာဏုတ္တရော၊ ရင့်မာသန်စွမ်းသဖြင့် ထက်သောဉာဏ်ရှိသော။ အပ္ပကိလေသော၊ ပါးလွှာသိမ်ဖျင်းသော ကိလေသာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊

အကြင်အမျိုးကောင်းသားဝိသေသသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပေသည်ပင်။ တဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသ ကုလပုတ္တအား။ ဩလောကိတောလောကိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ ဥဒ္ဓုမာတကစသော အသုဘ၏ ကြည့်အပ် ကြည့်အပ်တိုင်းသော အရပ်၌ပင်လျှင်။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ပုရိသဝိသေသအားထင်သကဲ့သို့။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နော စေ ဥပဋ္ဌာတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မထင်ခဲ့သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အာကာရဖြင့်။ ဆဗ္ဗိဓေန၊ ဝဏ္ဏစသော ခြောက်ပါးအပြားဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှတော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ယဿ၊ အား။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ ဆဗ္ဗိဓဖြင့်နိမိတ်ယူပါသော်လည်း။ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်ခဲ့အံ့။ တေန၊ သည်။ သန္ဓိတော၊ အားဖြင့်ရင်း။ ဝိဝရတော၊ အားဖြင့်ရင်း။ နိန္နတော၊ အားဖြင့်ရင်း။ ထလတော၊ အားဖြင့်ရင်း။ သမန္တတော၊ အားဖြင့်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ပဉ္စဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၂။ တတ္ထ၊ ထိုသန္ဓိအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝါ၊ သန္ဓိတော-အစရှိသော ပါဌ်၌။ သန္ဓိတောတိ၊ ကား။ အသီတိသတသန္ဓိတော၊ တရာ့ရှစ်ဆယ်သော အစပ်အဆက်အားဖြင့်။ ပန၊ ထိုသို့ အသီတိသတသန္ဓိဖြင့် ရှုသင့်သော်လည်း။ ဥဒ္ဓုမာတကေ၊ ၌။ အသီတိသတသန္ဓယော၊ တို့ကို။ ကထံ ဝဝတ္ထပေဿတိ၊ အဘယ်မှာ မှတ်နိုင်လတံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မမှတ်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနေန၊ သည်။ တယော ဒက္ခိဏဟတ္ထသန္ဓီ၊ (ပခုံး, တတောင်, လက်ကောက်ဝတ်အားဖြင့်) လက်ျာလက်ဆစ် သုံးခုတို့ရင်း။ တယော ဝါမဟတ္ထသန္ဓီ၊ လက်ဝဲလက်ဆစ် သုံးခုတို့ရင်း။ တယော ဒက္ခိဏပါဒသန္ဓီ၊ (ကဋိ, ဇဏ္ဏု, ဂေါပ္ဖက-အားဖြင့်) လက်ျာခြေဆစ် သုံးခုတို့ရင်း။ တယော ဝါမပါဒသန္ဓီ၊ လက်ဝဲခြေဆစ်သုံးခုတို့ရင်း။ [၁၈၀] ဧကော ဂီဝသန္ဓိ၊ လည်ဆစ်တစ်ခုရင်း။ ဧကော ကဋိသန္ဓိ၊ ခါးဆစ်တစ်ခုရင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ နည်းဖြင့်။ စုဒ္ဒသမဟာသန္ဓိဝသေန၊ တဆဲ့လေးပါး ကြီးမားသော အဆစ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သန္ဓိတော၊ အဆစ်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိဝရတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဝရံ နာမ၊ အကြားမည်သည်ကား၊ ဝါ၊ ကို။ ဟတ္ထန္တရံ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့၏ အကြား။ ပါဒန္တရံ၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့၏ အကြား။ ဥဒရန္တရံ၊ နာဘိဋ္ဌာနဟု မှတ်အပ်သော ဝမ်းလယ်၊ ဝါ၊ ဝမ်း၏

အတွင်း။ ကဏ္ဏန္တရံ၊ နားတွင်းနားပေါက်။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဓေဝံ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဝရတော၊ အကြားအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အက္ခိနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ နိမီလိတဘာဝေါ ဝါ၊ မှိတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ ဥမ္မီလိတဘာဝေါ ဝါ၊ ပွင့်သည်၏အဖြစ်ကိုရင်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ မုခဿ စ၊ ၏လည်း။ ပိဟိတဘာဝေါ ဝါ၊ ပိတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ ဝိဝဋဘာဝေါ ဝါ၊ ပွင့်သည်၏အဖြစ်ကိုရင်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ နိန္န-တောတိ၊ ကား။ သရီရေ၊ ၌။ ယံ နိန္နဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အက္ခိကူပေါ ဝါ၊ မျက်တွင်းသည်ရင်း။ အန္တောမုခံ ဝါ၊ ခံတွင်းသည်ရင်း။ ဂလဝါဋကော ဝါ၊ ရေမျိုသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ နိန္နဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ နိန္နေ၊ နိမ့်ရာ၌။ ဌိတော၊ ၏။ သရီရံ၊ သည်။ ဥန္နတေ၊ မြင့်ရာ၌။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ထလတောတိ၊ ကား။ သရီရေ၊ ၌။ ယံ ဥန္နတဋ္ဌာနံ၊ အကြင်မြင့်ရာအရပ်သည်။ ဇဏ္ဏုကံ ဝါ၊ ပုဆစ်သည်ရင်း။ ဥရော ဝါ၊ ရင်သည်ရင်း။ နလာဋံ ဝါ၊ နဖူးသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဥန္နတဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ထလေ၊ မြင့်မို့ရာ၌။ ဌိတော၊ ၏။ သရီရံ၊ သည်။ နိန္နေ၊ နိမ့်ဝှမ်းရာ၌။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သမန္တတောတိ၊ ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သကလသရီရေ၊ ၌။ ဉာဏံ၊ ကို။ စာရေတွာ၊ စိုင်းပြင်း၍၊ ဝါ၊ လှည့်လည်စေ၍။ (တသ္မိံ သရီရေ၊ ၌။) ယံ ဌာနံ-ယော ပဒေသော၊ အကြင်အရပ်အကွက်သည်။ ဝိဘူတံ ဟုတွာ၊ ဥဒ္ဓု-မာတကာကာရအားဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှားဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုထင်လာသော အရပ်အကွက်၌။ ဥဒ္ဓုမာတကံ ဥဒ္ဓုမာတကန္တိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ နှလုံးထားသော်လည်း။ သစေ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ အံ့။ ဥဒရပရိယောသာနံ၊ ဝမ်းအဆုံးရှိသော အထက်ကိုယ်သည်။ အတိရေကဥဒ္ဓုမာတကံ၊ တပါးအရပ်အကွက်ထက် သာလွန်၍ ဖူးရောင်ကြွတက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အထက်ကိုယ်၌။ ဥဒ္ဓုမာတကံ ဥဒ္ဓုမာတကန္တိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၃။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သော တံ နိမိတ္တံ သုဂ္ဂဟိတံ ကရောတီတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဝိနိစ္ဆယနှင့် တကွသော အတ္ထဝဏ္ဏနာ စကားသည်။ ဟောဿတိ၊ လတံ့။

တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ တသ္မိံ သရီရေ၊ ၌။ ယထာဝုတ္တနိမိတ္တဂ္ဂါ-ဟဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ်ကို ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုဋ္ဌု၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ထင်လွယ်အောင် ကောင်းမွန်သေချာစွာ။ နိမိတ္တံ၊ အသုဘကောင် အရုပ်အတု နိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ စက္ခုဒွါရဖြင့် ကြည့်ပြီး၍ မနောဒွါရဖြင့် မှတ်ယူအပ်၏။ သတိံ၊ ကို။ သူပဋ္ဌိတံ၊ လုံ့မစောက် မြဲမြံစွာ ထင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သတိထား၍ ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန် အလီအလီ။ ကရောန္တေန၊ သည်ဖြစ်၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝါ၊ အလေးပြု၍၊ ဥပဓာရေတဗ္ဗဉ္စေဝ၊ သတိဖြင့် မှတ်လည်းမှတ်အပ်၏။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပညာဖြင့်ဆုံးဖြတ်လည်း ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ (တနည်း) ဥပဓာရေတဗ္ဗဉ္စေဝ၊ သတိပုဗ္ဗင်္ဂမ ပညာဖြင့် မှတ်လည်းမှတ်အပ်၏။ ဝဝတ္ထ-ပေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမသတိဖြင့် ဆုံးဖြတ်လည်းဆုံးဖြတ်အပ်၏။ သရီ-ရတော၊ မှ။ နာတိဒူရေ၊ သော။ နာစ္စာသန္နေ၊ သော။ ပဒေသေ၊ ၌။ ဌိတေန ဝါ၊ ရပ်လျက်ရင်း။ နိသိန္နေန ဝါ၊ ထိုင်လျက်ရင်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလံ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလန္တိ၊ ဟူ၍။ သတက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ်တရာရင်း။ သဟဿက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ်တထောင်ရင်း။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ၍။ ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ ၏။ နိမီလေတွာ၊ မှိတ်၍။ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်မှုကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ (ဥဒ္ဓုမာတကမူလအကောင်၌ စိတ်ဖြင့်ခွါ၍ မှတ်ယူအပ်သော) အရုပ်အတုနိမိတ်သည်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ မြဲမြံစွာယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဒါ၊ ၌။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ယဒါ၊ ၌။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ၍။ ဩလောကေန္တဿ စ၊ အားရင်း။ နိမီလေတွာ၊ ၍။ အာဝဇ္ဇန္တဿ စ၊ အားရင်း။ ဧကသဒိသံ၊ တခုတည်းကဲ့သို့တူသည်။ ဝါ၊ ဧကသဒိသံ-သမာနသဒိသံ၊ အတူတူ။ ဟုတွာ၊ ၍။ အာပါထံ၊ သို့။

အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ သုဂ္ဂဟိတံ နာမ၊ မြဲမြံစွာယူအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ သည်၊ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ မြဲမြံစွာယူအပ်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သူပဓာရိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်ကို။ ဥပဓာရေတွာ၊ မှတ်၍။ သုဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ တတ္တော၀၊ ထိုသုသာန်၌ပင်လျှင်။ ဘာဝနာပရိယောသာနံ၊ ဘာဝနာကိစ္စပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ပတ္တုံ၊ ငှါ။ သစေ န သက္ကောတိ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မတတ်နိုင်ခဲ့သော်။ အနေန၊ သည်။ အာဂမန-ကာလေ၊ ကျောင်းမှသုသာန်သို့လာသကာလ၌။ ဝုတ္တနယေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဧကကေန အဒုတိယေန၊ တကိုယ်ထည်းသာအဖော်မပါဘဲ။ တဒေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုယူခဲ့သော ဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်လျှင်။ မနသိ ကရောန္တေန၊ ထားနှလျက်။ သူပဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာထင်သော။ သတိံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ [၁၀၁] အန္တောဂတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗဟိဂတေန၊ သော။ မာနသေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ သေနာသန-မေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သုသာနာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တေနေဝ၊ ထွက်တည့်လျှင်ပင်။ အာဂမနမဂ္ဂေါ၊ လာရာခရီးကို။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ယေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤထွက်ရာခရီးသည်။ ပါစီနဒိသာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဥတ္တိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပစ္ဆိမဥတ္တရဒက္ခိဏဒိသာဘိမုခေါ၊ သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဥတ္တိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဝိဒိသာဘိမုခေါ၊ သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဥတ္တိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဝါမတော၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဥတ္တိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဒက္ခိဏတော၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဥတ္တိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ အဿ၊ ထိုခရီး၏။ ဣမသ္မိံ စ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌ကား။ ပါသာဏော၊ ကျောက်သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဝမ္မိကော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ရုက္ခော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဂစ္ဆော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ လတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဥတိ၊ သို့။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂမနမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထ-ပေတွာ၊ ၍။ အာဂတေန၊ လာခဲ့ပြီးသော ယောဂီသည်။ စင်္ကမန္တေနာပိ

စကြံသွားသော်လည်း။ တဗ္ဘာဂိယော၀၊ ထိုအသုဘနိမိတ်အဖို့ ရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ စင်္ကမော၊ စင်္ကြံကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ဆောက်တည် အပ်၏။ အသုဘနိမိတ္တာဒိသာဘိမုခေ၊ အသုဘနိမိတ်သို့ ရှေးရှုသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဘူမိပ္ပဒေသေ၊ မြေအရပ်၌။ စင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဉတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ နိသီဒန္တေန၊ ထိုင်သောယောဂီသည်။ အာသနမ္ပိ၊ နေရာကိုလည်း။ တဗ္ဘာဂိယမေ၀၊ ထိုအသုဘနိမိတ်အဖို့ ရှိသည်ကိုပြု၍ သာလျှင်။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်၏။ ပန၊ ဆက်။ တဿံ ဒိသာယံ၊ ထို အသုဘနိမိတ်သို့ ရှေးရှုဖြစ်သောအရပ်၌။ သောဗ္ဘော ဝါ၊ ထုံးအိုင်သည် ၎င်း။ ပပါတော ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်သည်၎င်း။ ရုက္ခော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဝတိ ဝါ၊ စည်းစောင်းရန်းသည်၎င်း။ ကလလံ ဝါ၊ ညွန်သည်၎င်း။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ တံဒိသာဘိမုခေ၊ ထိုအသုဘနိမိတ် ရှိရာအရပ်သို့ ရှေးရှုဖြစ်သော။ ဘူမိပ္ပဒေသေ၊ ၌။ စင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ သစေ န သက္ကာ၊ အကယ်၍ မတတ်ကောင်းခဲ့အံ့။ အာသနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ʻအနောကာသတ္တာ၊ ခင်းရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပညပေတုံ၊ ငှါ။ သစေ န သက္ကာ၊ အံ့။ (ဝေ၀၊ ဤသို့မတတ်နိုင်ခဲ့သော်။)တံ ဒိသံ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်ရှိရာအရပ် ကို။ အနပလောကေန္တေနာပိ၊ မကြည့်မူ၍လည်း။ ဩကာသာနုရူပေ၊ အခွင့်လျော်သော။ ဌာနေ၊ ၌။ စင်္ကမိတဗ္ဗမ္ပေ၀၊ စင်္ကြံလည်း ကြွသင့်၏။ နိသီဒိတဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်သင့်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ တံဒိသာဘိမုခံယေ၀၊ ထိုအသုဘနိမိတ်ရှိရာအရပ်သို့ ရှေးရှုကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၄။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သမန္တာ နိမိတ္တုပလက္ခဏာ ကိမတ္ထိယာတိအာဒိ- ပဉှာနံ၊ ဤသို့စသော ပြဿနာတို့၏။ အသမ္မောဟတ္ထာတိအာဒိဝိဿဇ္ဇနေ၊ ဤသို့အစရှိသော အဖြေ၌။ အယံ၊ သော။ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့၊ ယဿ၊ အကြင်ယောဂီအား။ အဝေလာယံ၊ (ဆည်းဆာ အခါအစရှိသော) မလျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ။ နိမိတ္တုပလက္ခဏံ၊ ကျောက်စသောနိမိတ်ကို မှတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိမိတ္တဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုယူခြင်းငှါ။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ၍။ ဩလောကေန္တဿေဝ၊ ကြည့်စဉ်လျှင်။ တံ မတသရီရံ၊ ထိုအလောင်း

ကောင်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ဌိတံ ဝိယ၊ မားမားရပ်သကဲ့သို့ရင်း။ အဇ္ဈောတ္ထရမာနံ ဝိယ၊ လွှမ်းမိုးလာသကဲ့သို့ရင်း။ အနုဗန္ဓမာနံ ဝိယ စ၊ လိုက်သကဲ့သို့ရင်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်အံ့။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဗီဘစ္ဆံ-ဝိရူပံ၊ ဖောက်ပြန်သော၊ ဝါ၊ အရုပ်ဆိုးသော။ တံ ဘေရဝါရမ္မဏံ၊ ထိုကြောက်လန့်ဖွယ်အာရုံကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥမ္မတ္တကော ဝိယ၊ နတ်ရူးကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ မေးပါးခိုင်လျက် ခက်ထန် တောင့်မာသည်၏အဖြစ်သို့။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်တတ်ချေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝိဘတ္တ-အဋ္ဌတိံသာရမ္မဏေသု၊ ဝေဖန်အပ်သော သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောအာရုံတို့တွင်။ အညံ၊ ဤဥဒ္ဒုမ္ဗရာတကအာရုံမှတပါးသော။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘေရဝါရမ္မဏံ နာမ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဈာနဝိဗ္ဘန္တကော နာမ၊ ဈာန်မှ ရွေ့လျောသော သူမည်သည်၊ ဝါ၊ ဈာန်မှထွက်ပြေးသောသူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကောင်၏။ အတိဘေရဝတ္တာ၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ယောဂိနာ၊ သည်။ သန္ထမ္ဘေတွာ၊ ကောင်းစွာ တည်တံ့ခိုင်ခံ့စေ၍။ (ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းကို ငြိမ်းစေ သဖြင့် မတုန်လှုပ်မူ၍ဟူလို) သတိံ၊ ကို။ သူပဋ္ဌိတံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ မတသရီရံ၊ သူသေကောင်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ အနုဗန္ဓနကံ နာမ၊ လိုက်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကောင်းခဲ့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူသေကောင်၏။ သမီပေ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ သော ပါသာဏော ဝါ၊ ထိုကျောက်သည်ရင်း။ သာ လတာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ သစေ အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လာငြားအံ့။ သရီရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်။ သော ပါသာဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ သာ လတာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ နာဂစ္ဆတိ ယထာ၊ မလာတတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သရီရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာတတ်ခဲ့။ ပန၊ ထိုသို့ပါလျက်။ တုယှံ၊ သင့်အား။ အယံ ဥပဋ္ဌာနာကာရော၊ ဤသို့ထ၍ မားမားရပ်သကဲ့သို့ စသည်ဖြင့်ထင်သော အခြင်းအရာသည်။ သညဇော၊ ဘာဝနာပရိကမ္မသညာကြောင့် ဖြစ်၍။ သညာသမ္ဘဝေါ၊ သညာမျှလျှင် သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏။ [၁၇၂] တေ၊ အား။

အဇ္ဈ၊ ယခု၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်လတ်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကိုရှုသသူ။ မာ ဘာယိ၊ လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဝုတ္တပ္ပကာရဖြင့်ဖျောက်၍၊ ဝါ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဟာသံ၊ (ယခုမှ သင်၏ပင်ပန်းကျိုးလာလတ်ပြီဟု) ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ နိမိတ္တေ၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်၌။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ သဥ္ဇာရာပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဘာဝနာစိတ်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤ (သခေ ဟိ သော စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော)အကျိုးကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သမန္တာ နိမိတ္တုပလက္ခဏာ အသမ္မောဟတ္ထာတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကောဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ အရုပ်အတုအမှတ်နိမိတ်ကို။ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြီးစေသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဘာဝနာကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနိမိတ်၌ ဆောင်၍ဖွဲ့၏။ (တနည်း) ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ယောဂကမ္မ၏ ပဝတ္တိဋ္ဌာနဖြစ်သော အကြင်အကြင် ရှေးရှုထင်လာသော နိမိတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ ဘာဝနာစိတ်၌ ရှေးရှုဆောင်၍ဖွဲ့၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏၊ ဝါ၊ ထို ဥဒ္ဓုမာတကအသုဘကို။ (ဩလောကန-၌ စပ်) ဝါ၊ အသုဘ၏။ (ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ-၌ စပ်) စက္ခုနိ၊ တို့ကို။ ဥမ္မီလေတွာ၊ ၍။ ဩလောကနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေ၊ ၌။ မာနသံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ စာရေန္တဿ၊ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ဖြစ်စေသော ယောဂီအား။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ တသ္မိံ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေ၊ ၌။ မာနသံ၊ ကို။ စာရေန္တော၊ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ဖြစ်စေသော ယောဂီသည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အပ္ပနာယံ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေန္တော၊ ဖြစ်၍။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ကောဒသဝိဓေန။ပ။ ဗန္ဓာတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၁၅။ ပန၊ တခန်းဆိုအံ့။ ဂတာဂတ။ပ။ ဗန္ဓာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂတမဂ္ဂဿ စ၊ သွားသောခရီးကိုရှင်း။ အာဂတမဂ္ဂဿ စ၊ လာသော ခရီးကိုရှင်း။ ယာ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အကြင်ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။

သာ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဝီထိယာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အစဉ်တည်းဟူသော ခရီးလမ်းရိုးမှန်သို့။ သမ္ပဋိပါဒနတ္ထာ၊ ဖြောင့်မတ် ကောင်းမွန်စွာ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရ၏ တက်ခြင်း, သွားခြင်း, စိတ်ကို နှင်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ကေစိ၊ တစုံတယောက်သောသူတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကတိမီ၊ ဘယ်နှစ်ရက်မြောက်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဝသံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဥှံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဋိသန္ထာရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သစေ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အဟံ ကမ္မဋ္ဌာနိကောတိ၊ ငါ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုသူဟု နှုတ်ဆိတ်၍။ တုဏှီဘူတေန၊ တုဏှီဘောဖြစ်၍။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဒိဝသော၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဥှော၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ န ဇာနာတိ၊ အံ့။ န ဇာနာမီတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ပဋိသန္ထာရော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပေ၊ ဤသို့ နေ့ရက်ကို ပြောဆိုခြင်း စသည်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်။ တဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းအား။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီးသော။ တရုဏနိမိတ္တံ၊ နုသော ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ တသ္မိံ၊ ထိုတရုဏ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ နဿန္တေပိ၊ ပျောက်သော်လည်း။ ဒိဝသံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သော ရဟန်းသည်။ ကထေတဗ္ဗမေဝ၊ ဖြေအပ်သည်သာတည်း။ ပဥှံ၊ ကို။ အဇာနန္တေန၊ မသိသောရဟန်းသည်။ န ဇာနာမီတိ၊ ငါမသိဟု။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇာနန္တေန၊ ရဟန်းသည်။ ဧကဒေသေန၊ တစိတ်တပိုင်းအားဖြင့်။ ကထေတုမ္ပိ၊ ငှါလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပဋိသန္ထာရောပိ၊ ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အာဂန္တုကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဂန္တုကပဋိသန္ထာရော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗောဝ၊ သာတည်း။ အဝသေသာနိ၊ အာဂန္တုကဝတ်မှ ကြွင်းကုန်သော။ စေတိယင်္ဂဏ။ပ။ ဂမိကဝတ္တာဒီနိ၊ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓကဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပူရေတဗ္ဗာနေဝ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်သည်သာတည်း။ တာနိ၊ ထိုစေတိယင်္ဂဏဝတ် စသည်တို့ကို။ ပူရေန္တဿပိ၊ ဖြည့်စဉ်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ တရုဏနိမိတ္တံ၊ သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ ပုန၊ ဖန်။ ဂန္တွာ၊ သုသာန်သို့သွား၍။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်

ကို။ ဂဏှိဿာမီတိ၊ ယူအံ့ဟု။ ဂန္တုကာမဿာပိ၊ သွားလိုပါသော်လည်း။ အမနုဿေဟိ ဝါ၊ တို့သည်ငင်း။ ဝါဠမိဂေဟိ ဝါ၊ တို့သည်ငင်း။ အဓိဋ္ဌိတတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုသာနမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏။ နိမိတ္တံ ဝါ၊ သုသာန်၌တည်သော အသုဘနိမိတ်သည်မူလည်း။ အန္တရဓာယတိ၊ ဥဒ္ဓုမာတကအဖြစ်မှ ကင်းကွယ်နှင့်တတ်ချေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သည်။ ဧကမေဝ ဝါ ဒွိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံးသာလျှင်ငင်း။ ဒွေ ဝါ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်တို့ ပတ်လုံးသာလျှင်ငင်း။ ဌတွာ၊ ၍။ ဝိနီလကာဒိဘာဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ဘတ်ချေ၏။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ တို့တွင်။ ဧတေန၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဒုလ္လဘကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း၏အတိဒုလ္လဘ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ နိမိတ္တေ၊ ထင်ပြီးသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ နဋ္ဌေ၊ ပျောက်လတ်သော်။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတ္တိဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ၌ငင်း။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ၌ငင်း။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ (ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗောတိ သမ္ဗန္ဓော) အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ နာမ ဒွါရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ အသုကဒိသာဘိမုခံ၊ ရှေးရှု။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ [၁၈၃] အသုကသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ၌။ ဝါမံ၊ ဝဲလမ်းကို။ ဂဏှိ၊ ပြီ။ အသုကသ္မိံ၊ ၌။ ဒက္ခိဏံ၊ ယာလမ်းကို။ ဂဏှိ၊ ပြီ။ တဿ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အသုကသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ပါသာဏော၊ ကျောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အသုကသ္မိံ၊ ၌။ ဝမ္မိကရုက္ခဂစ္ဆလတာနံ၊ တောင်ပို့ သစ်ပင်ချုံနွယ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော အဟံ၊ သည်။ တေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အသုကသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ၌။ အသုဘံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘရှုရာ၌။ အသုကဒိသာဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု။ ဌတွာ၊ ၍။ ဧဝဉ္စ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့ ဤသို့လည်း။ သမန္တာ၊ မှ။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ သလ္လက္ခေ-တွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အသုဘနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ အသုကဒိသာ-ယ၊ ၌။ သုသာနတော၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဧဝရူပေန နာမ၊ ဤမည်သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤကိစ္စ ဤကိစ္စကိုလည်း။ ကရောန္တော၊ လျက်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေလောက်။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို။ အာဘု-ဇိတွာ၊ ခွေ၍။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊

ထိုရွှေလောက်။ ဂတာဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားသောခရီး လာသောခရီးကို။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုဥဒ္ဒုမာတကဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ နိက္ခိတ္တံ ဝိယ၊ ချထားလာသကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရသည်။ ပုရိမာကာရေနေဝ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ဝီထိံ၊ ဘာဝနာလမ်းရိုးမှန်သို့။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရှေးရှုတက်နိုင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဂတာဂတမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ ဝီထိသမ္ပဋိပါဒနတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၁၁၆။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အာနိသံသဒဿဝီ။ပ။ စိတ္တံ ဥပနိဗန္ဓတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်နှင့်တကွသော။ အတ္ထော၊ ကို။ (ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်လတံ့။) ဥဒ္ဒုမာတကပဋိကူလေ၊ ဥဒ္ဒုမာတကဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အကောင်၌။ မာနသံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ စာရေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိသော။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေန္တော၊ ပွါးစေလိုသော ရဟန်းသည်။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ပရိမုစ္စိဿာမိ၊ လွတ်ရပေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဧဝံ-ဝေမေဝ ဝုတ္တပ္ပကာရေနေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ အာနိသံသဒဿာဝိနာ၊ အကျိုးအာနိသင်ကိုမြင်လေ့ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။

ပန-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ ဒုဂ္ဂတော၊ (ကြွေးမြီမလွတ် ဝတ်စားမဲ့မွဲ) ဆင်းရဲစွာသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟဂ္ဃံ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ မေ၊ သည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲစွာသော ပတ္တမြားရတနာကို။ လဒ္ဓံ ဝတ၊ ရအပ်ပေပြီတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုပတ္တမြား၌။ ရတနသညီ၊ အမြတ်ရတနာဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတွာ၊ ၍။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ ပေမေန၊ မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်။ သမ္ပိယာယမာနော၊ အလွန်မြတ်နိုးအပ်သည်ကိုပြုလျက်[၁]။ တံ မဏိရတနံ၊ ကို။ ရက္ခေယျ

၁-သမ္ပိယ-ပုဒ်နောင် အာယ-ပစ္စည်း၊ သမ္ပိယာယ-နောင် မာန-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ (ဆ-သံ-သော)

ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူပင်။ မေ၊ သည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲလှစွာသော။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပေ၏။ ဒုဂ္ဂတဿ၊ သူဆင်းရဲ၏။ မဟဂ္ဃ-မဏိရတနသဒိသံ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော ပတ္တမြားရတနာကို ရသည်နှင့် တူ၏[၁]။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဒုလ္လဘံ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ဟူသင့်စွ။ စတုဓာတုကမ္မဋ္ဌာနိ-ကော၊ လေးပါးသောဓာတ်ဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသသူသည်၊ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ယှဉ်သသူသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတေ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ နာသိကဝါတံ၊ နှာခေါင်းလေကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ ကသိဏ-ကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ သည်။ ကသိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အလျောက်။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣတရာနိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်မှ တပါးကုန်သော အနုဿတိဗြဟ္မဝိဟာရအစရှိကုန်သော။ (တနည်း) ဧဝံ၊ သို့။ ဣတရာနိ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းမှတပါးကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ သုလဘာနိ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတက ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ဧကမေဝ ဝါ ဒိဝသံ၊ တရက် ပတ်လုံးသာလျှင်ရင်း။ ဒွေ ဝါ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံးသာလျှင်ရင်း။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုတရက် နှစ်ရက်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝိနီလကာဒိဘာဝံ၊ ဝိနီလကစသည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းထက်။ ဒုလ္လဘတရံ၊ အထူးသဖြင့် ရခဲသောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တသ္မိံ နိမိတ္တေ၊ ထိုရအပ်ပြီးသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၌။ ရတနသညိနာ၊ ရတနာ အမြတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ (ရက္ခိတဗ္ဗံ-ဟူသော ပဓာနအပရ-ကာလကြိယာကိုငဲ့၍ သညိနာ ဆိုသည်) စိတ္တီကာရံ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းကို၊ ဝါ၊ မိမိစိတ်မဟုတ်သော်လည်း စိတ်ကဲ့သို့ပြုခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သမ္ပိယာယမာနေန၊ အလွန် မြတ်နိုး နှစ်သက် အပ်သည်ကို

၁-ပြည့်မှုနိသျှ၌-မဟဂ္ဃမဏိရတနသဒိသံ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော ပတ္တမြားရတနာကို စောင့်ရှောက်သည်နှင့် အတူ-ဟု သမ္ဗန်ပြီးလျှင် ရက္ခဏသဒိသံ-ဆိုလိုလျက် ရက္ခဏ-ကို ချေသည်၊ နိမိတ္တံ ရက္ခိတဗ္ဗံ-၌ စပ်-ဟု မှာထားတော်မူ၏၊ ယောဂီ၏ နှလုံးသွင်းပုံဖြစ်၍ သင့်မည်မထင်၊ ထိုကြောင့် လဒ္ဓ-ပုဒ် အကြေကြံ၍ အနက်ကို ပြင်လိုက်သည်။ တနည်း သော်ကား- "မဟဂ္ဃမဏိရတနသဒိသံ၊ ရတနာနှင့် တူသော။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပေ၏-"ဟု သမ္ဗန်သင့်၏။ (ဆ-သံ-သော)

ပြုလျက်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုရအပ်တိုင်းသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာနေ စ၊ ၌ရင်း။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ စ၊ ၌ရင်း။ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလံ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလန္တိ၊ ဥဒ္ဓုမာတကဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအကောင်ပုပ်ဟု။ တတ္ထ၊ ထိုရအပ်တိုင်းသော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ဟူသောတိုင်၌။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပနိဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ သတိဟူသောကြိုးဖြင့် မြဲစွာဖွဲ့ချည်အပ်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ တံ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံး၌ထားအပ်၏။ တက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့်ခေါက်အပ်သည်ကို။ ဝိတက္ကာ-ဟတံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တက္ကော, ဝိတက္ကော-ကား ပရိယာယ်)

၁၁၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံးထားလျက် ဝိတက်ဖြင့် အဖန်ဖန် ခေါက်အပ်သည်ကို။ ကရောတော၊ ပြုသော။ တဿ၊ ထိုယောဂါဝစရရဟန်းအား။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတြ-တသ္မိံ ဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ နိမိတ္တဒ္ဒွယဿ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါး၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီး အခြားအခြား ကွဲပြားသည်ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော အထူးတည်း။ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရူပံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ ဗီဘစ္ဆံ၊ အရုပ်ဆိုးသည်။ ဘေရဝဒဿနံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမြင်ရှိသည်။ ဟုတ္វာ၊ ၍။ [၁၀၄] ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ နိပန္နော၊ လျောင်းအိပ်သော။ ထူလင်္ဂပစ္စင်္ဂ-ပုရိသော ဝိယ၊ ဆူဖြိုးသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောဂါဝစရရဟန်းအား။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တ-ပဋိလာဘသမကာလမေဝ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုရသည်နှင့် မျှသောကာလ၌သာလျှင်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ဂေါစရဇ္ဈတ္တမှ အပ၌။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏ပင်လျှင် မရှိခြင်းကြောင့်။ (တနည်း) နှလုံးသွင်းကြောင်းဖြစ်သော ကာမသညာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသုဘသညာကြောင့်။ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ပယ်ခွါတတ်သော သမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ စ၊ တပါး။ အနုနယပ္ပဟာနေနေဝ၊ အာရုံကိုချစ်တတ်သော ကာမစ္ဆန္ဒကို ပယ်သဖြင့်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုယောဂီသည်။ လောဟိတပ္ပဟာနေန၊ သွေးကို ပယ်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်ကို။ ပဟီယတိ ဝိယ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့။

ဗျာပါဒေါပိ၊ ကိုလည်း။ ပဟီယတိ၊ ၏။ တထာ အာရဒ္ဓဝီရိယတာယ၊ (အကြင်အခြင်းဖြင့် ဥပစာရစျာန်သည်ဖြစ်၏) ထိုအခြင်းဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ချီပင့်အားပေးအပ်သော ဝီရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်[၁]။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ၏။ အဝိပ္ပဋိသာရကရသန္တ-ဓမ္မာနုယောဂဝသေန၊ နှလုံး၌ ငြိမ်းအေးချမ်းမြေ့သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့သော သဘောရှိသော သီလပီတိပဿဒ္ဓိသုခစသည်ကို ယှဉ်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ၏။ အဓိဂတ-ဝိသေသဿ၊ ရအပ်သော ဘာဝနာအထူး၏။ ပစ္စက္ခတာယ၊ ကျင့်သော ယောဂီသည် မျက်မှောက် တွေ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပတ္တိဒေသ-ကေ၊ ပဋိပတ်ကိုဟောတတ်သော။ သတ္ထရိ၊ ၌၎င်း။ ပဋိပတ္တိယံ၊ ကျင့်အပ်သော စျာနပဋိပတ်၌၎င်း။ ပဋိပတ္တိဖလေ စ၊ ထိုပဋိပတ်၏ (လောကီလောကုတ္တရာ) အကျိုး၌၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်း၏။ (တနည်း) ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။' ဣတိ-ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ နီဝရဏာနိ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသော ငါးပါးသော နီဝရဏတို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တသ္မိံယေဝ နိမိတ္တေ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌သာလျှင်။ စေတသော၊ မိမိနှင့် သမ္ပယုတ်စိတ်ကို။ အဘိနိရောပန-လက္ခဏော၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက် ၎င်း။ နိမိတ္တာနုမဇ္ဇနကိစ္စော၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၌ အဖန်ဖန်သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းကိစ္စကို။ သာဓယမာနော၊ ပြီးစေသော။ ဝိစာရော၊ ၎င်း။ ပဋိလဒ္ဓဝိသေ-သာဓိဂမပစ္စယာ၊ ရအပ်သော ဘာဝနာအထူးကို ရခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပီတိ၊ ၎င်း။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့်တကွသော စိတ်ရှိသောသူအား။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘဝတော၊ ကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ၎င်း။ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုပဿဒ္ဓိလျှင် အကြောင်းရှိသော။ သုခံ၊ ၎င်း။ သုခိတဿ၊ သုခသို့ရောက်သော၊ ဝါ၊ ဖြစ်သော သုခရှိသသူအား။ စိတ္တ-သမာဓိသမ္ဘဝတော၊ စိတ်သမာဓိ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သုခနိမိတ္တာ၊ သုခလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဧကဂ္ဂတာ စ၊ ၎င်း။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ စျာနင်္ဂါနိ၊ ငါးပါးသောစျာန်တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

၁။ ဋီကာနှင့်အညီ ပြန်ထားသောအနက်ဖြစ်သည်။ တထာ၊ ထိုအတူ-ဟု အနက်ပေး၍ ပဟီယတိ-၌ စပ်လျှင်လည်း သင့်ရာ၏။ (ဆ-သံ-သော)

အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ တခ်ဏာယေဝ-ပဋိဘာဂနိမိတ္တပဋိလာဘသမ-ကာလမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပဉ္စမဇ္ဈာနပဋိဗိမ္ဗဘူတံ၊ ပဉ္စမစျာန်၏ အတုအရိပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဥပစာရစျာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤဥပစာရစျာန်ဖြစ်သည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဉ္စမဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ အပ္ပနာ စေဝ၊ သည်ငှင်း။ ဝသိပ္ပတ္တိ စ၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်ခြင်းသည်ငှင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်ကို။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဝိနီလကာဒိကမ္မဋ္ဌာန

၁၁၈။ ပန၊ တခန်းဆိုအံ့။ ဣတော၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကကမ္မဋ္ဌာန်းမှ။ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနီလကာဒိသုပိ၊ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်တို့၌လည်း။ ဥဒ္ဓုမာတကံ။ပ။ သတိယာတိအာဒိနာ၊ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဂမနံ၊ နိမိတ်ယူခြင်းငှါ သုသာန်သို့ သွားခြင်းကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။ ယံ တံ လက္ခဏံ၊ အကြင်နိမိတ်ယူခြင်း၏လက္ခဏာကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဝိနီလကံ အသုဘနိမိတ္တမုဂ္ဂဏှန္တော ဝိပုဗ္ဗကံ အသုဘနိမိတ္တမုဂ္ဂဏှန္တောတိ၊ မုဂ္ဂဏှန္တော အစရှိသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုအသုဘ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုဝိနီလကအသုဘစသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဒ္ဓုမာတကပဒမတ္တံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက ဟူသောပုဒ်မျှကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဥဒ္ဓုမာတက၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သဝိနိစ္ဆယာဓိပ္ပါယံ၊ ဝိနိစ္ဆယနှင့် တကွ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွသော။ တံ သဗ္ဗလက္ခဏံ၊ ထိုအလုံးစုံသော နိမိတ်ယူခြင်း၏ လက္ခဏာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဝိနီလကေ၊ ဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဝိနီလကပဋိကူလံ ဝိနီလက-ပဋိကူလန္တိ၊ (အဖြူအနီ စသည်တို့နှင့်ရောလျက်များသောအားဖြင့် ညိုသောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိနီလကပဋိကူလ ဝိနီလက-ပဋိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနီလကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ကဗရ-ကဗရဝဏ္ဏံ၊ များသောအားဖြင့် ပြောက်ကျားပြောက်ကျားသော အဆင်း

ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ရှ်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပဋိဘာဂ-နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဿဒဝသေန၊ ရတ္တသေတနီလဝဏ္ဏာတို့တွင် များသောဝဏ္ဏ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ဝိပုဗ္ဗကေ၊ ဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဝိပုဗ္ဗကပဋိကူလံ ဝိပုဗ္ဗကပဋိကူလန္တိ၊ (ယိုစီးသော ပြည်ရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိပုဗ္ဗကပဋိကူလ ဝိပုဗ္ဗကပဋိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိပုဗ္ဗကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဂ္ဃရန္တမိဝ၊ တတွေတွေ ယိုစီးသကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်။ နိစ္စလံ၊ မလှုပ်သည်ဖြစ်၍။ သန္နိသိန္နံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေ ဝါ၊ စစ်ထိုးရာ မြေအပြင်၌ရင်း၊ ဝါ၊ စစ်တလင်း၌ရင်း။ စောရာဋဝိယံ ဝါ၊ ခိုးသူ လူသရမ်းသောင်းကျန်း ထကြွသော တောအုပ်၌ရင်း။ ယတ္ထ အာဃာတနေ သုသာနေ၊ အကြင်ခိုးသူကို ကွပ်မျက်သုတ်သင်ရာ သုသာန်၌။ [၁၇၅] ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ စောရေ၊ တို့ကို။ ဆိန္ဒာပေန္တိ၊ ဖြတ်စေကုန်၏။ တာဒိသေ သုသာနေ ဝါ၊ ထိုသို့ ခိုးသူ ကွပ်မျက်သုတ်သင်ရာ သုသာန်၌ရင်း။ လဗ္ဘတိ၊ အပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့မရသာသော်။ အရညေ၊ ၌။ သီဟဗျဂ္ဃေဟိ၊ တို့သည်။ ဆိန္နပုရိသဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ကိုက်ဖြတ်အပ်သော လူကောင်ရှိရာ ဌာန၌မူလည်း [၁]။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကရသင့်သော သဘောရှိသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ (သရီရဿ ခဏ္ဍဒွယံ၊ ကိုယ်ကောင်၏ အပိုင်းနှစ်ခုသည်။) နာနာဒိသာယံ၊ အသီးအသီးအရပ်၌။ ပတိတမ္ပိ၊ ကျသော်လည်း။ ဧကာဝဇ္ဇနေန၊ တချက်တည်းသော နှလုံး

၁-ဆိန္နော ပုရိသော ဧတ္ထာတိ ဆိန္နပုရိသံ-ပြု၍ ဆိန္နပုရိသဝန္တဌာနကိုရ သတည်း။ ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်သည် အညတ္ထ်အနက်ကို မလွန်သောကြောင့် ဝုတ္တရူပါ-ကို ဝုတ္တရူပဝန္တော-ဖွင့်သကဲ့သို့ ဆိန္နပုရိသဋ္ဌာနေတိ ဆိန္နပုရိသဝန္တေ ဌာနေ-ဟု ဋီကာ သံဝဏ္ဏနာမူသည်။ ။ လဟုကံ မတ္တံ လဟုမတ္တံ၊ လဟုမတ္တံ ဧတေသံ အတ္ထီတိ လဟုမတ္တာ-ဟူသကဲ့သို့ ဆိန္နော ပုရိသော ဆိန္နပုရိသော၊ ဆိန္နပုရိသော ဧတ္ထ အတ္ထီတိ ဆိန္နပုရိသံ-ဟု အညတ္ထိတဒ္ဓိတ်လည်း မှုသင့်၏။ (ပြည်)

သွင်းခြင်းဖြင့်။ အာပါထံ၊ တကွထင်ခြင်းသို့။ သစေ အာဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဣစ္စေတံ၊ ဤသို့တကွနက်ထင်ခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ အာပါထံ၊ သို့။ နော စေ အာဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ န ပရာမသိတဗ္ဗံ၊ မသုံးသပ် မကိုင်တွယ်အပ်။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့။ ပရာမ-သန္တော၊ သုံးသပ်သောရဟန်းသည်။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်၍ မစက်ဆုပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရာမိ-ကေန ဝါ၊ အရံစောင့်ကိုရင်း။ သမဏုဒ္ဒေသေန ဝါ၊ သာမဏေကိုရင်း။ အညေန၊ တပါးသော။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူကိုရင်း။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပြုစေအပ်၏၊ ဝါ၊ စုစေအပ်၏။ အလဘန္တေန၊ စေခိုင်းစရာ အာရာမိကစသည်ကို မရသောရဟန်းသည်။ ကတ္တရယဋ္ဌိယာ ဝါ၊ သွားရာဆောင်သော တောင်ဝှေးဖြင့်ရင်း။ ဒဏ္ဍကေန ဝါ၊ တစုံတခုသောတုတ်ဖြင့်ရင်း။ ကော်လန္တရံ၊ လက်တသစ်ခြားကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပနာမေတဗ္ဗံ-ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ကပ်ချဉ်းအပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပနာမေတွာ၊ ကပ်ချဉ်း၍။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိကူလံ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိကူလန္တိ၊ အလယ်၌ နှစ်ပိုင်းဖြတ်အပ်သော ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိကူလ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကပဋိကူလဟု။ မနသိကာ-ရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိစ္ဆိဒ္ဒက ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိ-မိတ္တံ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဆိဒ္ဒံ ဝိယ၊ ဖြတ်အပ်သောအကောင်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ဝိက္ခာယိတကော၊ ၌။ ဝိက္ခာယိတကပဋိကူလံ ဝိက္ခာယိတကပဋိကူလန္တိ၊ (ခွေး, မြေခွေး စသည်တို့သည် အထူးထူး အပြားပြား ခဲအပ်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိက္ခာယိတကပဋိကူလ ဝိက္ခာယိတကပဋိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိက္ခာယိတက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ခါယိတသဒိ-သမေဝ၊ ခဲအပ်သော အသုဘနှင့်တူစွာသာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိ-ဘာဂနိမိတ္တံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်မူကား။ ပရိပုဏ္ဏံဝ၊ အပြည့်အစုံသာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ဝိက္ခိတ္တကမ္ပိ၊ ဝိက္ခိတ္တက အသုဘကိုလည်း။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ-နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ (ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးသောအရပ်သို့။ ခိတ္တံ၊ ပစ်အပ်

သော။ သရီရာဝယဝံ၊ ကိုယ်အစိတ်ကို။) အင်္ဂုလင်္ဂုလန္တရံ၊ လက်တသစ်ခြား လက်တသစ်ခြားကို။ ကာရေတွာ ဝါ၊ အာရာမိကစသည်ကို ပြုစေ၍ရင်း။ ကတွာ ဝါ၊ ကတ္တရယဋ္ဌိဒဏ္ဍကဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပင်ပြု၍ရင်း။ ဝိက္ခိတ္တက-ပဋိကူလံ ဝိက္ခိတ္တကပဋိကူလန္တိ၊ (အထူးထူးသောအရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဝိက္ခိတ္တက။ပ။ ပဋိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိက္ခိတ္တက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋန္တရံ၊ ထင်မြင်သောအကြားရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ မူကား။ ပရိပုဏ္ဏံဝ၊ သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ဟတဝိက္ခိတ္တကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေသုယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ ယုဒ္ဓ-မဏ္ဍလစသော အရပ်တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ယုဒ္ဓမဏ္ဍလစသော အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အင်္ဂုလင်္ဂုလန္တရံ၊ ကို။ ကာရေတွာ ဝါ၊ ၍ရင်း။ ကတွာ ဝါ၊ ၍ရင်း။ ဟတ-ဝိက္ခိတ္တကပဋိကူလံ ဟတဝိက္ခိတ္တကပဋိကူလန္တိ၊ (ကျီးခြေသဏ္ဍာန်ဓားလက်နက်စသည်တို့ဖြင့် ဖြတ်၍ အထူးထူးသော အရပ်သို့ စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) ဟတဝိက္ခိတ္တက။ပ။ ပဋိကူလဟု။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဟတဝိက္ခိတ္တကအသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ ပညာယမာနံ၊ ထင်သော။ ပဟာရမုခံ ဝိယ၊ လက်နက်ဒဏ်ချက်ထိရာ အမာဝကဲ့သို့[၁]။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ မူကား၊ ပရိပုဏ္ဏမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

လောဟိတကံ၊ လောဟိတက အသုဘကို။ ယုဒ္ဓမဏ္ဍလာဒီသု၊ စစ်ထိုးရာမြေအပြင် စသည်တို့၌။ လဒ္ဓပ္ပဟာရာနံ၊ ရအပ်သော လက်နက်ဒဏ်ရာရှိကုန်သော ကိုယ်အရပ်တို့၏။ (မုခတော-၌စပ်။ ဋီကာ။) (တနည်း)ရအပ်သော လက်နက်ဒဏ်ရာရှိကုန်သော စစ်သည်တို့၏။ ဟတ္ထပါဒါဒီသု၊ လက်ခြေ စသည်တို့သည်။ ဆိန္နေသု ဝါ၊ ပြတ်ကုန်သော်ရင်း။ ဘိန္နဂဏ္ဍပိဠ-ကာဒီနံ ဝါ၊ ပေါက်ပြဲသော အိုင်းအမာ ထွတ်မြင်းနာ အစရှိသည်တို့၏

---

[၁]-ပညာယမာနပဟာရမုခံ ဝိယ၊ ထင်ရှားသော ထိုးခုတ်ရာ အမာဝရှိသကဲ့သို့-ဟု ရှိသော သီမူသည် ယုတ္တတရ ဖြစ်ပေ၏။ (ဆ-သံ-သော)

မူလည်း။ မုခတော-ပဟာရာဒိမုခတော၊ လက်နက်ဒဏ်ရာ အစရှိသော အမာဝမှ။ ပဂ္ဃရမာနကာလေ။ သွေးဖျင်ဖျင်ယိုသော ကာလ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသွေးယိုထွက်သော အကောင်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ လောဟိတကပဋိကူလံ လောဟိတကပဋိကူလန္တိ၊ (ယိုသောသွေးရှိသည် ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော) လောဟိတကပဋိကူလ လောဟိတကပဋိကူလ ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလောဟိတက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝါတပ္ပဟတာ၊ လေခတ်အပ်သော။ ရတ္တ-ပဋ္ဋာကာ ဝိယ၊ နီသောတံခွန်ကဲ့သို့။ စလမာနာကာရံ၊ လှုပ်သော အခြင်းအရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ ပန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်မူကား။ သန္နိသိန္နံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

ပုဠဝကံ၊ ပုဠဝက အသုဘသည်။ ဒွိဟတီဟစ္စယေန၊ ၌။ ကုဏပဿ၊သူသေကောင်၏။ နဝဟိ ဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတို့မှ။ ကိမိရာသိ-ပဂ္ဃရဏကာလေ၊ ပိုးလောက် အစုယိုထွက်သောကာလ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်အထူးကိုဆိုအံ့။ တံ ပုဠဝကံ၊ ထိုပုဠဝက အသုဘသည်။ သောဏသိင်္ဂါလမနုဿဂေါမဟိံသဟတ္ထိအဿအဇဂရာဒီနံ၊ အိမ်ခွေး, မြေခွေး, လူ, နွား, ကျွဲ, ဆင်, မြင်း, စပါးကြီးမြွေ စသည်တို့၏။ သရီရပ္ပမာဏ-မေဝ၊ ကိုယ်ကောင်ပမာဏ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သာလိဘတ္တရာသိ ဝိယ၊ သလေးထမင်းအစုကဲ့သို့။ [၁၀၆] တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုအိမ်ခွေး, မြေခွေး စသည်တို့၏ ကိုယ်တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော ကိုယ်ကောင်၌။ ပုဠဝကပဋိကူလံ ပုဠဝကပဋိကူလန္တိ၊ (ယိုသော ပိုးလောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော) ပုဠဝက စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ပုဠဝက ဟူ၍။ မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿတ္ထေရဿ၊ အား။ ကာဠဒီဃဝါပိယာ၊ ကာလ-ဒီဃဝါပီမည်သောအိုင်၏။ အန္တော၊ ၌။ ဟတ္ထိကုဏပေ၊ ဆင်သေကောင်၌။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဠဝက အသုဘ၌။ ဥဂ္ဂဟ-နိမိတ္တံ ပန၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်မူကား။ စလမာနံ ဝိယ၊ လှုပ်သကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ နိမိတ်မူကား။ သာလိဘတ္တပိဏ္ဍော ဝိယ၊ သလေးထမင်းအစိုင်ကဲ့သို့။ သန္နိသိန္နံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

အင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂိကအသုဘကို။ (နာနပ္ပကာရတော ဝုတ္တန္တိ သမ္ဗန္ဓော။) (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။) သိဝထိကာယ၊ သုသာန်၌။ ဆဍ္ဍိတံ၊ စွန့်အပ်သော။ အင်္ဂသခ်လိကံ၊ အရိုးဆက်မပြုတ်သေးသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့် တကွဖြစ်သော။ နဟာရုသမ္ဗန္ဓံ၊ အကြောသည် ဖွဲ့ချည်အပ်သော။ သရီရံ၊ သူသေကောင်ကို။ ပဿေယျ သေယျထာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အင်္ဂိက အသုဘ၌။ (နိမိတ္တမုဂ္ဂဟေတဗ္ဗန္တိ သမ္ဗန္ဓော) ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တံ၊ ထိုအင်္ဂိကအသုဘကို။ နိက္ခိတ္တံ၊ ပစ်ချအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအင်္ဂိက အသုဘရှိရာသို့။ ပုရိမ-နယေနေဝ၊ ရှေးဥဒ္ဓုမာတက၌ ဝုတ္တနယဖြင့်သာလျှင်။ (ပုရေ ဇာတော ပုရိမော-ဟု မပြုလင့်။ ပုရေ ဝုတ္တော ပုရိမော-ဟု ပြု) ဂန္တွာ၊ ၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပါသာဏာဒီနံ၊ ကျောက်စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သနိမိတ္တံ၊ မှတ်ကြောင်းနိမိတ်နှင့်တကွကို။ သာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဣဒံ သရီရံ၊ ဤအကောင်သည်။ အင်္ဂိကံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အရိုးစုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သဘာဝဘာဝတော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော သဘောလက္ခဏာအားဖြင့်။ ဥပလက္ခေတွာ၊ မြဲစွာမှတ်၍။ ဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ အဆင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကာဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေ-ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၁၉။ ပန၊ အထူးကား။ တံ အင်္ဂိကံ၊ ကို၊ ဝါ၊ သည်။ ဝဏ္ဏတော၊ ဖြင့်။ သေတန္တိ၊ ဖြူသည်ဟူ၍။ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သသူအား။ (သဘာဝတော၊ ပဋိကူလသဘောအားဖြင့်။) န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ ဩဒါတ-ကသိဏသမ္ဘေဒေါ၊ ဩဒါတကသိုဏ်းနှင့် ရောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိကူလဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဩလော-ကေတဗ္ဗံ၊ ၏။ လိင်္ဂန္တိ၊ လိင်္ဂ-ဟူသော အမည်သည်။ ဣဓ၊ ဤအင်္ဂိက အသုဘ၌။ ဟတ္ထာဒီနံ၊ လက်စသည်တို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထ ပါဒ သီသ ဥရ ဗာဟု ကဋိ ဦရု ဇင်္ဃာနံ၊ လက်, ခြေ, ဦးခေါင်း, ရင်, မောင်း, ခါး, ပေါင်, မြင်းခေါင်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လိင်္ဂ-တော၊ လိင်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဒီဃရဿဝဋ္ဋ-စတုရဿ ခုဒ္ဒက မဟန္တဝသေန၊ အရှည်, အတို, အလုံး, လေးထောင့်,

အငယ်, အကြီးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဏ္ဌာနတော၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒိသောကာသာ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တနယာ ဧဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တဿ တဿ အင်္ဂနော၊ ထိုထို အရိုး၏။ ပရိယန္တ- ဝသေန၊ အဆုံး၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်သား၍။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရိုးအပေါင်းတို့တွင်။ ယဒေဝ၊ အကြင် အရိုးသည်သာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ တံ၊ ထို ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ ထင်သောအရိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အပ္ပနာ၊ သို့။ ပါပုဏိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တဿ တဿ အင်္ဂနော၊ ထိုထိုအရိုး၏။ နိန္နဋ္ဌာနထလဋ္ဌာနဝသေန၊ နိမ့်ရှိုင်း ရာအရပ်, မြင့်မိုရာအရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိန္နတော စ၊ နိမ့်ရှိုင်းသော အားဖြင့်၎င်း။ ထလတော စ၊ မြင့်မိုသောအားဖြင့်၎င်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ ၏။ ပဒေသဝသေနာပိ၊ အရပ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နိန္နေ၊ နိမ့် ဝှမ်းသောအရပ်၌။ , ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ ထလေ၊ မြင့်မို သော ကုန်းကြည်း၌။ ဋ္ဌိတံ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ထလေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတော၊ ၏။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ နိန္နေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဒွိန္နံ အင်္ဂကာနံ၊ နှစ်ခုသော အရိုးတို့၏။ ဃဋိတဃဋိတဋ္ဌာနဝသေန၊ အချင်းချင်း စပ်ယှက် ငြိတွယ်ရာဌာန၏ အစွမ်းဖြင့်။ သန္ဓိတော၊ အစပ်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အင်္ဂကာ- နံယေဝ၊ အရိုးတို့၏သာလျှင်။ အန္တရဝသေန၊ အချင်းချင်း၏ စပ်ကြား၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ၊ အခေါင်း အပေါက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝရတော၊ အကြား အပေါက်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ အလုံးစုံသော အဆက်မပြတ်သော အရိုးအပေါင်း၌သာလျှင်၊ ဝါ၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမရှိသော အင်္ဂက၌သာလျှင်။ ဉာဏံ၊ ကို။ စာရေတွာ၊ ကျက်စား စေ၍။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဣဒံ အင်္ဂကံ၊ ဤအရိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့မှတ်သားသော်လည်း။ နိမိတ္တေ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်သည်။ အနုပဋ္ဌဟန္တေ၊ မထင်သည်ရှိသော်။ နလာဋဋ္ဌိမှိ၊ နဖူးရိုး၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဏ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၂၀။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤအင်္ဂကအသုဘ၌။ ကောဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ နိမိတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ ဤဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုယူခြင်းကို။ ယုဇ္ဇမာနဝသေန၊

ရသင့်သော ပကာရ၏အစွမ်းဖြင့်။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ ယထာ၊ မှတ်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣတော၊ ဤအင်္ဂါကအသုဘမှ။ ပုရိမေသု၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ပုဋ္ဌဝကာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ယုဇ္ဇမာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ နိမိတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ မှတ်သင့်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣဒဥ္စ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအင်္ဂါကအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်း။ သကလာယ၊ အကြွင်းမဲ့သော အဖို့ရှိသော၊ ဝါ၊ ပြည့်စုံသောအစိတ်ရှိသော။ အင်္ဂါက-သင်္ခလိကာယပိ၊ အဆက်မပြုတ်သေးသော အရိုး၌ရင်း။ ဧကသ္မိမ္ပိ အင်္ဂါကေ၊ တချောင်းသောအရိုး၌ရင်း။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ နိမိတ်ထင်သောအားဖြင့် ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုအင်္ဂါကသင်္ခလိက ဧကအင်္ဂါကတို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခု၌။ ဧကာဒသဝိဓေန၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ အင်္ဂါကပဋိကူလံ အင်္ဂါကပဋိကူလန္တိ၊ ဟူ၍။ [၁၀၇] မနသိကာရော၊ ကို။ ပဝတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤအင်္ဂါကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တမ္ပိ၊ သည်ရင်း။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တမ္ပိ၊ သည်ရင်း။ ဧကသဒိသမေဝ၊ တခုတည်းကဲ့သို့ မကွဲမပြားတူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။) ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဧကသဒိသမေဝ ဟူသောစကားသည်။ ဧကသ္မိံ၊ သော။ အင်္ဂါကေ၊ အရိုး၌။ ယုတ္တံ၊ ၏။ အင်္ဂါကသင်္ခလိ-ကာယ ပန၊ သံခြေကျင်းအဆက်ကဲ့သို့ အဆက်မပြုတ်သော အရိုးစု၌ကား။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေ၊ ၌။ ပညာယမာနဝိဝရတာ၊ ထင်မြင်ကောင်းသော အကြားအပေါက်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေ၊ ၌။ ပရိပုဏ္ဏဘာဝေါ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်အံ့။ ဧကင်္ဂါကေပိ၊ တခုသောအရိုး၌လည်း။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တေန၊ သည်။ ဗီဘစ္ဆေန၊ အဆင်းမလှသည်။ ဘယာနကေန၊ ပြကတေ့သော သူတို့အား ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေန၊ သည်။ ပီတိသောမန-ဿဇနကေန၊ ပီတိသောမနဿကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဥပစာရာဝဟတ္တာ၊ ဥပစာရဈာန်ကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဟိ၊ စွ။ ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဤဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်နှစ်ပါးတို့ကို ဆိုသောအရာ၌။ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဒွါရံ ဒတွာဝ၊ နိမိတ်နှစ်ပါးကို

ခွဲခြမ်းခြင်း၏အပေါက် အရာ သပ်ကြောင်း ပေးရှိသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာတို့၌။ စတူသု ဗြဟ္မဝိဟာရေသု၊ တို့၌ရင်း။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ အသုဘေသု စ၊ တို့၌ရင်း။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ စွ။ ဗြဟ္မဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ သီမသမ္ဘေဒေါယေဝ၊ လေးဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ အပိုင်းအခြားအကွဲအပြားတို့၏ ပျက်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒသသု၊ ကုန်သော။ အသုဘေသု စ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိကပ္ပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဋိကူလဘာဝေယေဝ၊ သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ နိမိတ္တံ နာမ၊ နိမိတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာပိ၊ ဆိုပြီးလျက်လည်း။ (တွေ့ကေ ဝ၊ ဤမျှသောစကားဝှဲသာလျှင်။ အဋ္ဌတွာ၊ မတန့်မူ၍။) ပုန၊ တဖန်။ အနန္တရမေဝ၊ ဤစကား၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ ဣမေ၊ ဤအသုဘ၌။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ ရင်း။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။' ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရူပံ ဗီဘစ္ဆံ၊ အဆင်းမလှသည်။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပရိယာယ်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဗီဘစ္ဆေန ဝိရူပေန-ဟု ဋီကာဖွင့်သောကြောင့်တည်း) ဘယာနကံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်၊ ဝါ၊ ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုမှာ၊ ငါတို့ဆိုကုန်ပြီ။ ဣဒမေဝ၊ ဤငါတို့စကားသည်သာလျှင်။ တွေ့၊ ဤနိမိတ်ကိုဆိုသောအရာ၌။ ယုတ္တံ၊ ၏။

အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ မဟာတိဿတ္ထေရဿ၊ အား။ ဒန္တဋ္ဌိကမတ္တာဝလောကနေန၊ ရယ်သောမိန်းမ၏ သွားအရိုးမျှကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သကလိတ္ထိသရီရဿ၊ အလုံးစုံသော မိန်းမကိုယ်ကောင်၏။ အဋ္ဌိသင်္ခါတဘာဝေန၊ အရိုးစု၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာနာဒီနိ စ၊ ထင်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ တွေ့၊ ဤအဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ နိဒဿနာနိ၊ ဥဂ္ဂဟပဋိဘာဂနိမိတ် နှစ်ပါးတို့၏အထူးကို ထင်စွာပြကြောင်း ဥဒါဟရုဏ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေ့စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဣတိ-ဣမိနာ ဝစနက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဒသသတလောစနေန၊ တထိုင်တည်းဖြင့် တထောင်သော အစီးအပွါးတို့ကို ဆင်ခြင်မြော်မြင်နိုင်သော

သိကြွားမင်းသည်။ ထုတကိတ္တိ၊ ကောင်းချီးပေးအပ် ချီးမွမ်းအပ်သော ကျော်စောသံရှိသော။ သုဘဂုဏော၊ တင့်တယ်သော ကျေးဇူးရှိတော်မူသော။ ဒသဗလော၊ ဆယ်ပါးသော ဉာဏဗလ ကာယဗလရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကေကဇ္ဈာနဟေတူနိ၊ တခုတခုသောဈာန်၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ အသုဘာနိ၊ အကြင် ဆယ်ထွေသော အသုဘတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တာနိ စ၊ ထိုဆယ်ပါးသော အသုဘတို့ကိုငင်း။ တေသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသောအသုဘတို့၏။ ဣမံ ဘာဝနာ-နယဉ္စ၊ ဤဘာဝနာနည်းကိုငင်း။ ဝိဒိတွာန၊ သိပြီး၍။ တေသွေဝ၊ ထိုဆယ်ပါးသောအသုဘတို့၌ပင်လျှင်။ ဘိယျော၊ ဆိုပြီးသည်ထက်အလွန်။ အယံ ပကိဏ္ဏကကထာပိ၊ ဤပကိဏ္ဏက ကထာကိုလည်း။ ဝိညေယျာ၊ အပ်၏။

ပကိဏ္ဏကကထာ

၁၂၁။ ဟိ၊ ခ်ဲ့အံ့။ တေသု၊ ထိုဆယ်ထွေသော အသုဘတို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အသုဘ၌။ အဓိဂတဇ္ဈာနော၊ ရအပ်ပြီးသောဈာန်ရှိသောယောဂီသည်။ သုဝိက္ခမ္ဘိတရာဂတ္တာ၊ ဥဇုပဋိပက္ခ အားဖြင့် ကောင်းစွာခွါအပ်ပြီးသော ရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝီတ-ရာဂေါ ဝိယ၊ ရာဂကင်းပြီးသောရဟန္တာကဲ့သို့။ နိလ္လောလုပ္ပစာရော၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော အမူကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ယွာယံ·ယော အယံ အသုဘပ္ပဘေဒေါ၊ အကြင်ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသော အသုဘအကွဲအပြားကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်ပြီ။ သော အသုဘပ္ပဘေဒေါ၊ ကို။ သရီရသဘာဝပ္ပတ္တိဝသေန စ၊ ဆဝသရီရ၏ မိမိသဘောသို့ရောက်သော အစွမ်းဖြင့်ငင်း။ ရာဂစရိတဘေဒဝသေန စ၊ ရာဂစရိုက်အကွဲအပြား၏အစွမ်းဖြင့်ငင်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ခ်ဲ့။ ဆဝသရီရံ၊ သူသေကောင်၏ ကိုယ်သည်။ ပဋိကူလဘာဝံ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓုမာတကသဘာဝပ္ပတ္တံ ဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတက သဘောသို့ ရောက်သည်မူလည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိနီလကာဒီနံ၊ တို့တွင်။ အည-တရသဘာဝပ္ပတ္တံ ဝါ၊ တပါးပါးသောသဘောသို့ ရောက်သည်မူလည်း။

သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယာဒိသံ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဆဝသရီရကို။ လဒ္ဓုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဒိသေ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ ထိုသို့သဘောရှိသော ဆဝသရီရ၌။ ဥဒ္ဓုမာတကပဋိကူလံ ဝိနီလကပဋိကူလန္တိ၊ ပဋိကူလဟူ၍။ ဓေ၀၊ ဤသို့သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗ-မေဝ၊ ယူအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရီရသဘာဝပ္ပတ္တိ-ဝသေန၊ ဆဝသရီရ၏ မိမိသဘောသို့ရောက်သော အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်ပါးအပြားတို့ဖြင့်။ အသုဘပ္ပဘေဒေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[၁၇၇] စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဆယ်ပါးသော အသုဘတို့တွင်။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘသည်။ သရီရသဏ္ဌာနဝိပတ္တိပ္ပကာသနတော၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဏ္ဌာနရာဂိနော၊ သဏ္ဌာန် ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ် (သောရာဂငြိမ်းဆေးဖြစ်) ၏။ ဝိနီလကံ၊ ဝိနီလကအသုဘသည်။ ဆဝိရာဂ-ဝိပတ္တိပ္ပကာသနတော၊ တင့်တယ်လှပသော အရေအဆင်း၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သရီရဝဏ္ဏရာဂိနော၊ ကိုယ်၏အရောင်အဆင်း၌တပ်သောရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗက အသုဘသည်။ ကာယဝဏပဋိဗဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်ဟူသော အိုင်းအမာကြီး၌ စပ်မှီသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓဘာဝဿ၊ ပုပ်ဟောင် လှောင်းလှောင်း အနံ့မကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပကာသနတော၊ ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာလာဂန္ဓာဒိဝသေန၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပိတသရီရဂန္ဓရာဂိနော၊ ဖြစ်စေအပ်သော ကိုယ်အနံ့၌ တပ်သောရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိစ္ဆိဒ္ဒကံ၊ သည်။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ သုသိရဘာဝပ္ပကာသနတော၊ အခေါင်း အပေါက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ သရီရေ၊ ၌။ ဃနဘာဝရာဂိနော၊ တခဲနက်အဖြစ်၌ တပ်သောရာဂရှိသူအား၊ ဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ အပေါက်အခေါင်းမရှိ တလုံးတခဲတည်းဟု စွဲမှတ်၍တပ်သော ရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ သည်။ မံသုပစယသမ္ပတ္တိဝိနာသပ္ပကာသနတော၊ အသားစု

အသားစိုင် ပြည့်စုံခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်။ ထနာဒိသု၊ သားမြတ်အစရှိကုန်သော။ သရီရပ္ပဒေသေသု၊ ကိုယ်အရပ်တို့၌။ မံသုပစယရာဂိနော၊ (စို့စို့မို့မို့ နှစ်လို့စလိ အိအိစက်စက် ချောညက်သည်ဟု အမှတ်ပြုသည့်) အသားစု အသားစိုင်၌ တပ်သော ရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ သည်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏။ ဝိက္ခေပပ္ပကာသနတော၊ (သောဏသိင်္ဂါလ စသည်တို့သည်) ထိုမှဤမှ ပစ်ကြဲအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂလီလာရာဂိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်း၌တပ်သော ရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဟတဝိက္ခိတ္တကံ၊ သည်။ သရီရသင်္ဃာတဘေဒဝိကာရပ္ပကာသနတော၊ ကိုယ်၏ပြေပြစ်ချောမွေ့သော အဆက်အစပ်ရှိသော အဖြစ်၏ ပျက်ခြင်းဟူသော ဝိကာရကို ပြခြင်းကြောင့်။ သရီရသင်္ဃာတသမ္ပတ္တိရာဂိနော၊ ကိုယ်၏ချောမောပြေပြစ် အဆစ်အစပ် လျောက်ပတ်ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သော ရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ လောဟိတကံ၊ သည်။ လောဟိတမက္ခိတပဋိက္ကူလဘာဝပ္ပကာသနတော၊ သွေးလိမ်းကျံအပ်သည် ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ အလင်္ကာရဇနိတသောဘာရာဂိနော၊ တန်းဆာသည် ဖြစ်စေအပ်သော တင့်တယ်သော အရောင်အဆင်း၌တပ်သော ရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ပုဠုဝကံ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ အနေကကိမိကုလသာဓာရဏဘာဝပ္ပကာသနတော၊ တပါးမက များစွာသော ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ ကာယေ၊ ၌။ မမတ္တရာဂိနော၊ ငါ့ကိုယ်ဟု ဖြစ်သောရာဂရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ အဋ္ဌိကံ၊ သည်။ သရီရဋ္ဌီနံ၊ ကိုယ်၌ရှိသောအရိုးတို့၏။ ပဋိက္ကူလဘာဝပ္ပကာသနတော၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ ဒန္တသမ္ပတ္တိရာဂိနော၊ သွား၏ပြည့်စုံ လျောက်ပတ်ခြင်း၌ ကြိုက်လေ့ရှိသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ရာဂစရိတဘေဒဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဒသဓာ၊ ဖြင့်။ အသုဘပ္ပဘေဒေါ၊ ဒသသုဘအကွဲအပြားကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသဝိဓေပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တေသွိ အသုဘေ၊ ၌။ သေယျထာပိ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အပရိသဏ္ဌိတဇလာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မတည်တံ့သော ရေရှိသော။ သီဃသော-

တာယ၊ အစီးသန်သော ရေအယဉ်ရှိသော။ နဒိယာ၊ ၌။ အရိတ္တာဗလေ-နေ၀၊ ထိုးဝါး၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နာ၀ါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ အရိတ္တေန၊ ထိုးဝါးနှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ ဌပေတုံ-သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ ယထာ၊ မတတ်ကောင်းသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ အာရမ္မဏာဿ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဗလေနေ၀၊ ဝိတက်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၊ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ (သရသတော၊ မိမိသဘောအားဖြင့်။) စိတ္တံ၊ သည်။ ဌပေတုံ-သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တ္တေ၊ ဤ ဆယ်ပါးသော အသုဘ၌။ (သဝိတက္ကံ၊ သော။) ပဌမဇ္ဈာနမေဝ၊ သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဝိတက္ကရဟိတာနိ၊ ကုန်သော။) ဒုတိယာဒီနိ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။

စ၊ ဆက်။ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သည်။ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ တေသုံ အာရမ္မဏေ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတက စသော အာရုံ၌။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာနိသံသဒဿာဝိတာယ စေဝ၊ အာနိသင်ကို မြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ နီဝရဏသန္တာပပ္ပဟာနေန စ၊ နီဝရဏတည်းဟူသော ပူပန်စေတတ်သော တရားကို ပယ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပီတိသောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကဲ့သို့နည်း။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ဝေတနံ၊ အခကို။ လဘိဿာမိ၊ ရပေတော့အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာနိသံသဒဿာဝိနော၊ အာနိသင်ကို မြင်လေ့ရှိသော။ ပုပ္ဖဆဍ္ဍကဿ၊ ပန်းမှိုက်သွန်အား။ ဂူထရာ-သိမှိ၊ ဘင်စု၌။ ပီတိသောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ သကဲ့သို့ရင်း။ ဥဿန္နဗျာဓိဒုက္ခဿ၊ သည်းထန်စွာ ဗျာဓိဒုက္ခရောက်သော။ ရောဂိနော၊ အနာသည်အား။ ဝမနဝိရေစနပ္ပဝတ္တိယံ၊ ပျို့အန် ဝမ်းကျ ဖြစ်ရာ၌။ ပီတိ-သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိယ စ၊ ရင်းတည်း။

၁၂၂။ စ၊ ဆက်။ ဒသဝိဓမ္ပိ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တေံ အသုဘံ၊ သည်။ လက္ခဏတော၊ အားဖြင့်။ ဧကမေဝ၊ တပါးအဖို့ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ ဒသဝိဓဿာပိ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသည် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ တေဿ အသုဘဿ၊ ၏။ အသုစိ-

ဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုစ္ဆပဋိကူလဘာဝေါ ဝေါ၊ မစင်ကြယ် အနံ့ မကောင်းလျက် စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။ တဒေတံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဤအသုဘသည်။ ဠမိနာ လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မတသရီရေ၊ သူသေကောင်၌သာ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဒန္တဋ္ဌိကဒဿာ-ဝိနော၊ ရယ်သော မာတုဂါမ၏ သွားရိုးကိုမြင်သော။ စေတိယပဗ္ဗတဝါ-သိနော၊ စေတိယတောင်၌ သီတင်းသုံးသော။ မဟာတိဿတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိ ဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့ရင်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတံ၊ ဆင်ကျောက် ကုန်း၌ တည်သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သော။ သံဃရက္ခိတတ္ထေရူပဋ္ဌာကသာမဏေရဿ၊ သံဃရက္ခိတထေရ်၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော သာမဏေအား။ ဥပဋ္ဌာတိ ဝိယ စ၊ ထင်သကဲ့သို့ရင်း။ [၁၁၉] ဇီဝမာနကသရီရေပိ၊ အသက်ရှင်သောသူ၏ ကိုယ်၌လည်း။ ဥပ-ဋ္ဌာတိ၊ ထင်သည်သာတည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ မတသရီရံ၊ သည်။ အသုဘံ ယထာ၊ အသုဘသာလျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဇီဝမာနကမ္ပိ၊ အသက်ရှိသော အကောင်သည်လည်း။ အသုဘမေဝ၊ အသုဘစင်စင်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ထိုသို့ အသုဘစင်စင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဧတ္ထ-ဧတသ္မိံ ဇီဝမာနကသရီရေ၊ ၌။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ အလင်္ကာရေန၊ (နံ့သာရေမိုး ချိုးလိမ်းသုတ်သင် ပြုပြင်ခြင်း ရှေးရှိသော) တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘလက္ခဏံ၊ သည်။ (ပစုရဇနဿ၊ အများသော လူအပေါင်းအား။) န ပညာယတိ၊ မထင်နိုင်။ ပန၊ အသုဘလက္ခဏာကို ထင်စွာဆိုပေအံ့။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဣဒံ သရီရံ နာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည်ကား။ အတိရေကတိသတအဋ္ဌိကသမုဿယံ၊ သွားရိုးအလွန်ရှိသော သုံးရာသောအရိုးတို့ဖြင့် စိုက်ထောင်အပ်၏။ အသီတိ-သတသန္ဓိသံဃဋိတံ၊ တရာ့ရှစ်ဆယ်သော အဆက်အစပ်တို့ဖြင့် ဆက်စပ်အပ်၏။ နဝနှာရုသတနိဗန္ဓနံ၊ ကိုးရာသော အကြော (ဟူသော ကြိမ်နွယ်) တို့ဖြင့် ဖွဲ့ချည် တုပ်နှောင်အပ်၏။ နဝမံသပေသိသတာနုလိတ္တံ၊ ကိုးရာသော သားတစ်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံမွမ်းမံအပ်၏။ အလ္လစမ္မပရိယောနဒ္ဓံ၊ စိုသော အရေတို့ဖြင့် မွေးရှက်အပ်၏။ ဆဝိယာ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ အရေးပါးဖြင့် လွှမ်းခြုံအပ်၏။ ဆိဒ္ဒါဝဆိဒ္ဒံ၊ တောင်ပို့ကဲ့သို့ ငယ်သောအပေါက်, အလွန်ငယ်သော အပေါက်ရှိ၏။ မေဒကထာလိကာ ဝိယ၊ အဆီပြည့်ဖြိုးသော အိုးခွက်ကဲ့သို့။

နိစ္စုဿုရိတပဂ္ဃရိတံ၊ အမြဲတမ်း အထက်သို့ရှင်း, အောက်သို့ရှင်း စိမ့်ထွက်ယိုစီး၏။ ကိမိသံဃနိသေဝိတံ၊ ပိုးမျိုးအပေါင်းတို့၏ခိုမှီရာဖြစ်၏။ ရောဂါနံ၊ အနာအပေါင်းတို့၏။ အာယတနံ၊ စုဝေးရာဌာနလည်းဖြစ်၏။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲတရားတို့၏။ ဝတ္ထုံ၊ ပေါက်ပွါးရာ ယာခင်းကြီးသဖွယ်လည်းဖြစ်၏။ ပရိဘိန္နပုရာဏဂဏ္ဍော ဝိယ၊ ပေါက်ပြဲရင့်မာသော အိုင်းအမာကဲ့သို့။ နဝဟိ ဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတို့မှ။ သတတဝိဿန္ဒနံ၊ မပြတ်ယိုစီးထွက်၏။ ယဿ သရီရဿ၊ ၏။ ဥဘောဟိ အက္ခိဟိ၊ နှစ်ဖက်သော မျက်လုံးတို့မှ။ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်ချေးမျက်ဝတ်သည်။ ပဂ္ဃရတိ၊ ယိုထွက်၏။ ကဏ္ဏဗိလေဟိ၊ နှစ်ဖက်သောနားတွင်းတို့မှ၊ ကဏ္ဏဂူထကော၊ နဖာချေးသည်။ ပဂ္ဃရတိ၊ ၏။ နာသပုဋေဟိ၊ နှစ်ဖက်သော နှာခေါင်းဖုတို့မှ။ သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှပ်သည်။ ပဂ္ဃရတိ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ အာဟာရပိတ္တသေမှရုဓိရာနိ၊ မျိုအပ်သောအာဟာရ, သည်းခြေ, သလိပ်, သွေးတို့သည်။ ပဂ္ဃရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓောဒွါရေဟိ၊ နှစ်ပေါက်သော အောက်ဒွါရတို့မှ။ ဥစ္စာရပဿာဝါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့သည်။ ပဂ္ဃရန္တိ၊ ကုန်၏[၁]။ နဝနဝုတိယာ လောမကူပသဟဿေဟိ၊ ကိုးသောင်းကိုးထောင် ကုန်သော မွေးတွင်းတို့မှ။ အသုစိသေဒယူသော၊ မစင်ကြယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ချွေးအစေးအရည်သည်။ ပဂ္ဃရတိ၊ ၏။ နီလမက္ခိကာဒယော၊ ယင်မမဲရိုင်း စသည်တို့သည်။ သမ္ပရိဝါရေန္တိ၊ ဝန်းရံကုန်၏။ ယံ သရီရံ၊ ကို။ ဒန္တကဋ္ဌမုခဓောဝနသီသမက္ခနနှာနနိဝါသနပါရုပနာဒိဟိ၊ ဒန်ပူ သုံးဆောင်ခြင်း, မျက်နှာသစ်ခြင်း, ဦးခေါင်းကို ဆီလိမ်းခြင်း, ရေချိုးခြင်း, ဝတ်ခြင်း, ရုံခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိဇဂ္ဂိတွာ၊ မသုတ်သင် မပြုပြင်မူ၍။ ယထာဇာတောဝ၊ မိမွေးတိုင်း ဝတ်စားမဖုံး ကိုယ်တုံးလုံးသာလျှင်။ ဖရုသဝိပ္ပကိဏ္ဏကေသော၊ ရှုန့်ကျန်းသော အမွေးဖွားဖွား ဆံဖားရားရှိသည်[၂]။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဂါမေန၊ ရွာတခုမှ။ ဂါမံ၊ ရွာတခုသို့။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်မူကား။ ရာဇာပိ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်ရှင်း။ ပုပ္ဖဆဍ္ဍကစဏ္ဍာလာဒီသု၊ ပန်းမှိုက်သွန်ဒွန်းစဏ္ဍား စသည်တို့တွင်။ အညတရောပိ၊ တယောက်

၁-ဥဘောဟိ-ဟူသော ဝိသေသနသည် မုခတော-ကိုရှောင်၍ ဤဝါကျတိုင်အောင် လိုက်သည်။ (ပြည်)

၂-ဝိပ္ပကိဏ္ဏဖရုသဝိပ္ပကိဏ္ဏကေသော-ဟူလိုလျက် ဝိပ္ပကိဏ္ဏ-တခုတည်းသည်ပင်လျှင် ဂေါဋ္ဌကနည်းအားဖြင့် နှစ်ဖက်ကို အထူးပြုသည်။ (ပြည်)

ယောက်သည်ငင်း။ သမသရီရပဋိကူလတာယ၊ အတူ အမျှ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗိသေသော၊ အထူးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုစ္ဆပဋိကူလတာယ၊ မစင်မကြယ် အနံ့မကောင်းလျက် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ရညော ဝါ၊ ၏ငင်း။ စဏ္ဍာလဿ ဝါ၊ ၏ငင်း။ သရီရေ၊ ၌။ ဝေမတ္တံ-နာနတ္တံ နာမ၊ ထူးသော အဖြစ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ မကွဲပြားသော်လည်း။ တွေ-တေသိံ ဗီဝမာနကသရီရေ၊ ၌။ ဒန္တကဋ္ဌမုခဓော-ဝနာဒီဟိ၊ ဒန်ပူသုံးဆောင်ခြင်း, မျက်နှာသစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဒန္တ-မလာဒီနိ၊ သွားချေးစသည်တို့ကို။ ပမဇ္ဇိတွာ၊ သုတ်သင်၍။ နာနာဝတ္ထေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော အဝတ်တို့ဖြင့်။ (ဝဏ္ဏ-ကျေသည်) ဟိရိ-ကောပိနံ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ နာနာဝဏ္ဏေန၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော။ သုရဘိဝိလေပနေန၊ ရနံ့ကောင်းသော နံ့သာပျောင်းဖြင့်။ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ပုပ္ဖါဘရဏာဒီဟိ၊ ပန်းတန်းဆာ စသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတွာ၊ ပြုပြင်ဆင်ယင်၍။ "အဟံ၊ ငါ။ မမ သန္တကံ၊ ငါ၏ ဥစ္စာ။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗာကာရပ္ပတ္တံ၊ ယူအပ်သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်သည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ပြုပြင်ခြင်းကြောင့်။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ ဣမိနာ အလင်္ကာရေန၊ ဤတန်းဆာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ သရီရဿ၊ ၏။ ယာထာဝသရသံ၊ ဟုတ်တိုင်းသော မိမိသဘောဖြစ်သော။ (ယာထာ-ဝတော ရသိယတိ ဉာယတီတိ ရသော၊ သဘာဝေါ။) တံ အသုဘလက္ခဏံ၊ ကို။ အသဥ္စာနန္တာ၊ ကောင်းစွာနားမလည်နိုင် မသိနိုင်ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထီသု၊ တို့၌။ ဣတ္ထိယော စ၊ တို့သည်လည်း။ ပုရိသေသု၊ တို့၌။ ရတိံ-အဘိရတိံ အဘိရုစိံ၊ အလွန်မွေ့လျော် ရှင်ပျော်စုံမက် ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဂရဟာကိုဆိုအံ့။ တွေ သရီရေ၊ ၌။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ရဇ္ဇိတဗ္ဗကယုတ္တဋ္ဌာနံ နာမ၊ တပ်ခြင်းငှါ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော အရပ်မည်သည်၊ ဝါ၊ တပ်မက်ကောင်းသော အရပ်, တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော အရပ်မည်သည်။ အဏုမတ္တမ္ပိ၊ အဏုမြူမျှသော်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ ကေသလောမနခဒန္တခေဠသိင်္ဃာဏိကဥစ္စာရပဿာဝါဒီသု၊ တို့တွင်။

ကေကောဋ္ဌာသမ္ပိ၊ တခုသော ကောဋ္ဌာသကိုမျှသော်လည်း။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ပတိတံ၊ ကျလတ်သော်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဆုပိတုမ္ပိ၊ တို့ခြင်းငှါလည်း။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ (တေန ကောဋ္ဌာသေန၊ ကိုယ်မှကျပြီးသောထိုကောဋ္ဌာသဖြင့်၊ ဝါ၊ သည်။) အဋ္ဋီယန္တိ၊ အနှိပ်စက်ခံရသကဲ့သို့ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဝါ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏[၁]။ ဟရာယန္တိ၊ ရှက်ကုန်၏။ ဇိဂုစ္ဆန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ေတ္ထ သရီရေ၊ ၌။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင် ကေသ လောမ စသော ကောဋ္ဌာသ သည်။ အဝသေသံ၊ ကိုယ်မှအပ စင်ကျသည်မှ ကြွင်းကျန်ရစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုကိုယ်၌ တည်သော ကေသ လောမ စသော ကောဋ္ဌာသသည်၊ ဝါ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤကိုယ်မှအပစင်ကျသော ကောဋ္ဌာသနှင့် အတူ။ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သည်။ သမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ အဝိဇ္ဇန္ဓကာရပရိယောနဒ္ဓါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်သည် မှေးရစ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (လိုက်) အတ္တသိနေဟရာဂရတ္တာ၊ ကိုယ်၌ချစ်ခြင်းဟူသောရာဂဖြင့် တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ် ရှာမှီးအပ်၏။ ကန္တံ၊ နှစ်လိုစုံမက်အပ်၏။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏှန္တိ၊ စွဲလမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရာဂဖြင့် တပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဣဋ္ဌ ကန္တ နိစ္စ သုခ အတ္တဟူ၍။ ဂဏှန္တာ၊ စွဲလမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ ကိံသုကရုက္ခံ၊ ကသစ်ပင်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ရုက္ခတော၊ မှ။ အပတိတံ၊ မကြွေကျသေးသော။ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ကို။ အယံ၊ ဤသစ်ပင် ထက်၌ တွဲလွဲ နီနီရဲရဲသည်ကား။ မံသပေသိ၊ အသားတစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထင်မှားခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ သည်။ ဝိဟညမာနေန၊ နှိပ်စက်အပ် ပင်ပန်း စေအပ်သော၊ ဝါ၊ အနှိပ်စက်ခံရ၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သော။ ဇရ-သိင်္ဂါလေန၊ မြေခွေးအိုနှင့်။ သမာနတံ၊ တူသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

၁-အဋ္ဋ+ဤယ+အန္တိ-ဖြင့် ပြီးသည်၊ ပြည်မူနိဿယ၌ "သကေန ကာယေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အဋ္ဋာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ တတော ဧဝ၊ ထိုသို့နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။" ဤသို့ပေး၍ "နာမ-ဓာတ်၊ ဤယ-ပစ္စည်း၊ အန္တိ-ဝိဘတ်၊ ဤယူပမာနာ စ သုတ်၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပြီးသည်" ဟု မှာထားလေသည်။ (ဆ-သံ-သော)

[၁၉၀] သိင်္ဃါလော၊ သည်။ ဝနေ၊ ၌။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်သော။ ကိံသုကံ၊ ကသစ်ပင်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ မံသရုက္ခော၊ သားတစ်ပင်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းသာရွှင်မြူးလျက်။ ဝေဂသာ၊ အလျင်တဆော။ ဂန္တွာန၊ ၍။

ပတိတံ ပတိတံ၊ ကြွေတိုင်း ကြွေတိုင်းသော။ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ကို။ အတိ-လောလုပေါ၊ အလွန်လျှပ်ပေါ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ အလွန်ငန်းငန်းတက် မက်မောသည်ဖြစ်၍။ ဍံသိတွာ၊ ကိုက်ဟပ်တည့်၍။ ဣဒံ၊ ဤယခု ငါကိုက်အပ်သောငတ္တုကား။ န မံသံ၊ သားတစ်မဟုတ်သေး။ ရုက္ခသ္မိံ၊ ၌။ ယံ၊ အကြင်နီတျာရဲရဲ အဆုပ်အခဲသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဒုံ၊ ထိုသည့်နီတျာရဲရဲ အဆုပ်အခဲသည်ကား။ မံသံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏှတိ ယထာပိ၊ ယူသကဲ့သို့။

တထာ၊ တူ။ ဗုဓော၊ သည်။ ပတိတံယေဝ ကောဋ္ဌာသံ၊ မြေ၌ ကျသော ဆံအစရှိသော ကောဋ္ဌာသကိုသာလျှင်။ အသုဘန္တိ၊ ဟူ၍။ အဂ္ဂဟေတွာန၊ မယူမူ၍။ သရီရဋ္ဌံ၊ ကိုယ်၌တည်သော။ နမ္ပိ၊ ထိုဆံ အစ· ရှိသော ကောဋ္ဌာသကိုလည်း။ တထာ၊ ထိုမြေ၌ကျသော ဆံအစရှိသော ကောဋ္ဌာသအတူ။ အသုဘန္တိ၊ ၍။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ကာယံ၊ (အပုပ်အတိ တင်းကျမ်းပြည့်သည့် ရေအိမ်ပမာ အိုင်းအနှာမခြား ရှုစားစရာမရ အသုဘအတိဖြစ်သော) ဤသည့်ကိုယ်ကို။ သုဘတော၊ သုဘအားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ စွဲလမ်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်၌။ မုစ္ဆိတာ-မောဟိတာ၊ မောဟသည် မိုက်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တနည်း) မုစ္ဆိတာ၊ မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗာလာ၊ တို့သည်။ ပါပါနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်ရကား။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ န ပရိမုစ္စရေ၊ မလွတ်ကုန်။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေဓာဝီ၊ သည်။ ဇီဝတော ဝါ၊ အသက်ရှင်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မတဿ ဝါ၊ သေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပူတိကာယဿ၊ အပုပ်အတိဖြစ်သော အကောင်၏။ သုဘာဘာဝေန၊ တင့်တယ်သည်၏

အဖြစ်သည်။ ဝဇ္ဇိတံ၊ ကြဉ်အပ်သော။ သဘာဝံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော သဘောကို။ ပဿေယျ၊ ရှုရာ၏။ (ဝုတ္တဒ္ဓေတံ၊ ထင်ပြီ)။

ယော ကာယော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့၏ အစုမျှသာ ဖြစ်သော အကြင်ကာယသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ ညှီဟောင်နံပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ် သော အနံ့ရှိ၏။ အသုစိ၊ ကြိမ်ကြိမ်ဆေးလည်း စေးမစင်နိုင် လူးလည်း သော အညစ်အကြေးထုထပ်၏။ ကုဏပေါ၊ ခွေးကောင်ပုပ်၊ မြွေကောင် ပုပ်နှင့်တူ၏။ ဥက္ကရူပမော-ဥစ္စာရပဿာဝဋ္ဌာနသမော၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် သွားရာအရပ်လျှင် တူသောဥပမာရှိ၏၊ ဝါ၊ ဥက္ကရူပမော-ဝစ္စကူပသမော၊ ကျင်ကြီးတွင်းနှင့် တူ၏။ စက္ခုဘူတေဟိ၊ ပညာမျက်စိရောက်ကုန်သော အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝါ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော ပညာမျက်စိ ရှိသော အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝါ၊ သတ္တလောက၏ စက္ခုသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်။ နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ သော ကာယော၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည် ဒုဂ္ဂန္ဓ အသုစိ စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပါသော ထိုကာယကို။ ဗာလာဘိနန္ဒိတော၊ ပညာမဲ့သူ လူအပေါင်း သည်မူကား မွေးမွေးကြိုင်ကြိုင် စသည်ထင်မှတ်၍ အလွန်နှစ်လိုအပ်ခဲ့။

သော ကာယော၊ ထိုပညာမဲ့သူလူအပေါင်းတို့ နှစ်လိုအပ်သော ကာယ သည်ကား။ အလ္လစမ္မပဋိစ္ဆန္နော၊ စိုသောအရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၏။ နဝဒွါရော၊ ကိုးပါးသော အပေါက်အခေါင်းဟောင်းလောင်းရှိ၏။ မဟာဝဏော၊ အိုင်း အမာကြီးနှင့်လည်းတူ၏။ အသုစိပူတိဂန္ဓိယော၊ မစင်မကြယ် ရွံဖွယ်ပုပ် လှောင်း မကောင်းသောအနံ့ရှိသော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသည်တို့ကို။ သမန္တတော၊ မှ။ ပဂ္ဃရတိ၊ တဖျင်ဖျင်ယိုထွက်စေ၏။

ဣမဿ ကာယဿ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်းသားသည်။ သစေ ဗာဟိရ-ကော သိယာ၊ အကယ်၍ ပြင်ပဥ္စနေငြားအံ့။ ဒဏ္ဍံ ဂဟေတွာန၊ တုတ်ကို ကိုင်၍။ ကာကေ သောဏေ၊ ကျီးခွေးတို့ကို၊ နူန၊ စင်စစ်။ နိဝါရယေ၊ ချောက်မောင်းရလေရာ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဗ္ဗဇာတိကေန၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုရခြင်းငှါ ထိုက်သော သဘောရှိသော၊ ဝါ၊ ပညာရှိသဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။

ဇီဝမာနကသရီရံ ဝါ၊ အသက်ရှိသော အကောင်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မတသရီရံ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ (ယတ္ထ ယတ္ထ သရီရေ၊ ၌၊ ဝါ၊ သရီရဿ၊ ၏။) ယတ္ထ ယတ္ထ ကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ အသုဘာကာရော၊ အသုဘအစုသည်၊ ဝါ၊ အသုဘအခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ နိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အပ္ပနံ၊ သို့။ ပါပေတဗ္ဗံ၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဣတိ သာဓုဇနပါမောဇ္ဇတ္ထာယ ကတေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ

သမာဓိဘာဝနာဓိကာရေ

အသုဘကမ္မဋ္ဌာနနိဒ္ဒေသော နာမ

ဆဋ္ဌော ပရိစ္ဆေဒေါ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ ပဋ္ဌမတွဲ ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ

အက္ခရာစဉ် ပါဠိအနက်

(အောက်၌ ပြထားသောအနက်သည် မူလထုတ်ရင်းပုဒ်၏ အနက်ဖြစ်သည်၊ အခြားအရာ၌မူ သည်-ကို-အား-၏စသော ဝိဘတ်နက်များသည်၎င်း သဗ္ဗနာမ်၏ စွဲနက်များသည်၎င်း တမျိုးတမည် ပြောင်းလဲနိုင်သေး၏။)

[အ]

အင်္ဂါရံ၊ အိမ်ကို (နှာ ၁၀၁-မှ)

အဂေါပိတမေဝ၊ မလုံခြုံစေအပ်သည်သာလျှင်

အဇ္ဈတ္တိကာယတနဗာဟိရာယတနေသု စ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ဗာဟိရာယတနတို့၌လည်း

အဇ္ဈာစာရေ ဝါ၊ လွန်ကျူးခြင်း၌၎င်း

အညတရာ၊ တယောက်သော

အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး (သော သိက္ခာပုဒ်) တို့ကို

အတ္တနိ၊ မိမိ၌

အတ္တနော၊ မိမိ၏

အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ

အတ္ထိ၊ ရှိ၏

အဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်ခံ့သည်

အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်သော

အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း

အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာကို

[အ]

အနဘိဇ္ဈာဗျာပါဒသမ္မာဒိဋ္ဌိဓမ္မာ၊ အနဘိဇ္ဈာ အဗျာပါဒ သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားတို့သည်

အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၎င်း

အနာစာရော၊ မပြုသင့်သော အကျင့် (အကျင့်ယုတ်)သည်

အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍

အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်ပြု (သဘောတူ) ကုန်၏

အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာယ၊အစဉ်အတိုင်းသောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်နှင့်

အနုရာဓပုရံ၊အနုရာဓမြို့သို့

အနေကာ၊ များစွာကုန်သော

အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော

အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့

အန္တရဝါသကာဒီသု၊ ခါးဝတ်သင်းပိုင်စသည်တို့တွင်

အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးမဆုံးသေးမီ လမ်းခုလတ်၌

[အ]

အနွေ္တာနုဂရေ၊ မြို့တွင်း၌

အပရိဂ္ဂဟိတစုတင်္ဂဿ၊ စုတင်မ ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား

အပိစ-အပရော နယော၊ တပါး သောနည်းကို

အပိစ္ဆတာဒိဂုဏောယော၊ အလို နည်းသည်၏ အဖြစ်စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုသာလျှင်

အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်

အဘိဏှာဒယော၊ အဘိဏှာအစရှိ ကုန်သော

အဘုတ္တွာ၊ မစားမူ၍

အယံ၊ ဤ (ဆိုလတံ့) သည်ကား (၈၁-မှ)

အယုဥ္ဍ ဒေယျဓမ္မော၊ ဤလှူဘွယ် ဝတ္ထုသည်လည်း

အရက္ခိတံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ် သည်

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် (ရဟန္တာ အဖြစ်)သို့

အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော

အရဟာ ပန၊ ရဟန္တာကိုကား

အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ အရိယာမဂ်တို့နှင့် ၎င်း

အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော (ပဲနောက်)တို့သည်

[အ]

အဝိရတိသီလံ၊ အဝိရတိသီလမည် ၏

အသို၊ ဖြစ်၏

အဿ-အနာစာရဿ၊ ဤ မပြုသင့် သော အကျင့်၏

အဿ-ဒေဝပုတ္တဿ၊ ထို နတ်သား အား

အဿ-နရဿ၊ ထိုလူအား

အဿာ၊ ထို (မိန်းမ)၏ (၅၇-မှ)

အဿာ-ကုလသုဏှာယ၊ ထိုအမျိုး ချွေးမ၏ '

[အာ]

အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်

အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့အံ့

အာဂတနယေနေဝ၊လာသောနည်း ဖြင့်သာလျှင်

အာဂတာ၊ လာ၏ (၁၀-မှ)

အာဂတော၊လာကုန်သော (၇၂-မှ)

အာဂတော၊ လာသော(၂၀-မှ)

အာစာရော၊ ပြုသင့်သော အကျင့် ကောင်းသည်

အာဒိကလျာဏတာ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ကို

အာနိသံသာ၊ အကျိုး အာနိသင် တို့သည်

[အာ]

အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့
အာပတ္တိယာ ဝါ၊ အာပတ်၌ရင်း
အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့
အာဗာဓံ၊ အနာကို (နှိပ်စက်ခြင်းကို)
အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည်
အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌
အာရောစေတွာ၊ ပြောကြား၍
အာလပတိ၊ ခေါ်လျက် ပြောဆို၏ (၄-မှ)
အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း (အာဝဇ္ဇန်း)ကိစ္စကို
အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ (၅-မှ ဂါရဝစကား)
အာဟ၊ ဆို၏(အများသုံး)
အာဟု၊ ဆိုကုန်၏

[ဣ]

ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏
ဣတိ-အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို
ဣတိ-အယံ၊ ဤသို့သော (၄-မှ)
ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား(အများသုံး)
ဣတိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်
ဣတိ-ဣဒံ ပဉ္စာကမ္မံ၊ ဤမေးခြင်းအမှုသည်
ဣတိ-ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏
ဣဒံ-သစ္စဝစနံ၊ ဤသစ္စာစကားကို
ဣဓ၊ ဤလောက၌ (ဤသာသနာ၌)
ဣမံ ဇဋံ၊ ဤတဏှာအရှုပ်အထွေးကို
ဣမသ္မိံ ပဉ္စာပကရဏေ၊ ဤပြဿနာကို ဖြေသောဂါထာ၌
ဣမဿ၊ ဤ (သူ)၏ (၇၀-မှ)
ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း
ဣမေသံ ပါပဓမ္မာနံ၊ ဤယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့၏
ဣရိယာပထသန္တိဿိတံ၊ ဣရိယာပုထ်ကိုမှီသော

[ဥ]

ဥက္ကာစနာ၊ မြှောက်ပင့်၍ ပြခြင်းသည်
ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်၍
ဥစ္စေ စက်မေ၊ မြင့်သောစကြံ၌
ဥဋ္ဌု၊ ကြံသည်
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ
ဥဒ္ဒိသတိ၊ ပြ၏
ဥဒ္ဒံ၊ အထက်သို့
ဥပါဒါယ၊ စွဲမှီ၍ အကြောင်းပြု၍
ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို

[ဥ]

ဥပေါသထဂ်ဝသေန၊ ဥပုသ်အင်္ဂါ၏
အလိုအားဖြင့်
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍

[ဧ-ဩ]

ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်
ဧတံ၊ ဤ(စကား)ကို (၃၄-မှ)
ဧတံ ကုလံ၊ဤအမျိုး(အိမ်ထောင်
စု)သည်
ဧတဒေဝ အတ္ထဒ္ဒယံ၊ ဤအနက်
နှစ်ခုအပေါင်းကိုသာလျှင်
ဧတဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်၏
ဧနံ-ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို
ဧဝံ သန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်လတ်
သော်
ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏
ဧသ-ဧသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ဤဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်ကို
ဩက္ကန္တော၊ သက်ရောက်သည်
ဩကိဏ္ဏတ္တစက္ခု၊ ချအပ်သော မျက်
လွှာရှိသည်

[က]

ကထံ၊ အဘယ်သို့
ကထိတာယ၊ ဟောအပ်သော
ကထေတိ၊ ပြောဆို၏
ကမ္မာဒိဝသေန၊ ကံ စသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်
ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏

[က]

ကလျာဏော၊ ကောင်းသော
ကာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း
ကာယကမ္မာဒီနံ၊ ကာယကံစသည်
တို့၏
ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကြိုးကို
ကာရဏတ္ထ၊ အကြောင်းကိုရင်း
ကာလံ ကတွာ၊ ပျံလွန်တော်မူလေ
၍ (၉၈-မှ)
ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်
ကိံ ခါဒိဿာမ၊ အဘယ်ကို ခဲကုန်
ရအံ့နည်း
ကိံ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ အဘယ်ကို စား
ကုန်ရအံ့နည်း
ကိံသီလန္တိ ပဉ္စာကမ္မဿ၊ ကိံသီလံ
ဟူသော မေးခွန်းပြဿနာ၏
ကိဥ္စာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကား
ဖြစ်ပေကုန်၏
ကိမတ္ထာယ၊ အဘယ်ကျိုးငှါ
ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား
ကိရိယမနောဓာတု၊ (ပဉ္စဒွါရာ
ဝဇ္ဇန်းဟူသော) ကိရိယာ
မနောဓာတ်သည်
ကုမာရိံ ဝါ၊ မိန်းမပျိုကိုရင်း
ကုလဒါရကော၊ အမျိုး(အိမ်ထောင်
စု)၏ သူငယ်တို့ကို
ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား
သည်
ကော၊ အဘယ်သူသည်

[ခ-ဂ-ဃ]

ခါဒနီယံ အတ္ထိ၊ ခဲဘွယ်ရှိသလော
ခါဒိတွာ၊ ခဲကုန်စုတ်ကုန်လတ်သော်
(၇၃-မှ)
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏ (၂၁-မှ)
ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို
ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်
ဃရာဒယော၊ အိမ်စသည်တို့သည်
ဃာယိတွာ၊ နမ်းရှူပြီး၍

[စ-ဆ-ဇ]

စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို
စက်မံ၊ စကြာသို့
စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော
စတုက္ကရိယာပထဿ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ကို
စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်
စတ္တာရော ပဉ္စ အာလောပေ၊ လေးလုပ် ငါးလုပ်တို့ကို
စိန္တေသိ၊ ကြံစည်၏
စီဝရပဋိသေဝနေ၊ သင်္ကန်းကို မှီဝဲ သုံးဆောင်ခြင်း၌
စီဝရာဒီဟိ၊ သင်္ကန်းစသည်တို့ဖြင့်
စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်
ဆအဘိညာ၊ ၆-ပါးသော အဘိညာဉ်တို့သို့
ဆဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ၆-ပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏

[ဇ-ည]

ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်
ဇဝတိ၊ လျင်စွာဖြစ်၏၊ စော၏ (၅၈-မှ)
ဇဝနံ၊ ဇောသည်
ဇဝနေ၊ ဇော၌
ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အသိအမှတ် ပြုကုန်၏
ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏
ဇိနသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌
ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ (ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။)
ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း
ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သားကြီး၏
ဉာတိဃရံ၊ မိဘဆွေမျိုးအိမ်သို့

[ဌ-တ]

ဌတွာ၊ တည်၍
ဌိတံ၊ တည်သော
တံ နဝဉ္စ ဝေဒနံ၊ ထိုဝေဒနာအသစ် ကိုလည်း
တဏှာယ၊ တဏှာ၏ (၃-မှ)
တတ္ထ၊ ထို (၃-မျိုးသော ပညာ) တို့တွင် (၁၀-မှ)
တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်
တတြ-တသ္မိံ ပဉ္ဇာကမ္မေ၊ ထို မေးခြင်းအမှု၌၊ ထိုမေးခွန်း ပြဿနာ၌

[တ]

တတြ-တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌
တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ကုန်သော်
လည်း
တထာရူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော
တယိဒံ-သီလံ၊ ထိုသီလသည်
တသ္မိံ ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ထိုဣန္ဒြိယ
သံဝရသီလကို
တဿာ၊ ထို(မိန်းမ)၏ (၅၇-မှ)
တဿာ ပုရာဏဝေဒနာယ၊ ထို
ဝေဒနာဟောင်း၏
တာဒိသေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော
တာယ တဏှာဇဋာယ၊ ထိုတဏှာ
အရှုပ်အထွေးသည်
တိဝိဓကလျာဏံ၊ သုံးပါးသော
ကောင်းခြင်းရှိသော
တိဝိဓာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော
တီဟာကာရေဟိ၊ သုံးပါးသော
အခြင်းအရာတို့ဖြင့်
တုမှေ၊ သင်တို့သည်
တေလမဓုဖာဏိတာဒိ၊ ဆီ ပျား တင်
လဲအစရှိသော
တေဝိဇ္ဇတာဒိနံ၊ တေဝိဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်
အဖြစ် စသည်တို့၏
တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထို
သတ္တဝါတို့၏

[တ-ဒ-ဓ-န]

တေသံ ယောဂီနံ၊ ထိုယောဂီတို့၏
တေသံ သောတာနံ၊ ထိုအယဉ်တို့ကို
ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို
ဒသသီလာနိ၊ ဆယ်ပါးသော
(သိက္ခာပုဒ်) သီလတို့သည်
ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ
ဒိသာဝိဒိသံ၊ တူရူအရပ် အထောင့်
အရပ်ကို
ဒီပိတော၊ ပြအပ်သည်
ဒေသိတော၊ ဟောအပ်၏
ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို
ဓုတင်္ဂသမာဒါနံ၊ ဓုတင်ကို ဆောက်
တည်ခြင်းသည်
န အဓော ဩလောကေန္တော၊
အောက်သို့မကြည့်မူ၍
န အဿံ၊ မြင်းကိုမကြည့်မူ၍
န ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့
န ဥလ္လောကေန္တော၊ မော်မကြည့်
မူ၍
န ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ
နဂရဒွါရေန၊ မြို့တံခါးဖြင့်
နဂရေ၊ မြို့၌
န ပတ္တိံ၊ ခြေသည်တပ်ကို မကြည့်
မူ၍
န ပေက္ခမာနော၊ မကြည့်မူ၍
န သုဇ္ဈန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်
နာဂရုက္ခေ၊ ကန့်ကော်ပင်၌

[န-ပ]

နာတိက္ကမတိ ယထာ၊ မလွန်သကဲ့သို့
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍
နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ညွှန်ပြအပ်၏

နိပစ္စာပေသုံ၊ အိပ်နေစေကုန်၏
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေပြီ
နိမန္တိတုံ၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်းငှါ
နိမိတ္တောဘာသပရိကထာဝိညတ္တိ-
ယော၊ နိမိတ် ဩဘာ ပရိ
ကထာ ဝိညတ်တို့သည်
နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏
နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်ပြီးလတ်သော်
နိဿာယ၊ မှီ၍
နီစေ စက်မေ၊ နိမ့်သောစကြံ၌
နေပက္ကံ၊ နေပက္ကဟူ၍
နှာယတိ၊ ရေချိုး၏

ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်
ပက္ခိပတိ၊ ထည့်၏
ပစ္စယပဋိသေဝနသင်္ခါတံ၊ ပစ္စည်းကို
သုံး ဆောင် ခြင်း ဟု ဆို အပ်
သော
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ဉာဏ်၏
ပစ္စေတဗ္ဗော၊ ယုံကြည်အပ်၏
ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို
ပညတ္တာနံ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော
ပညာ၊ ပညာကို
ပဋိဂ္ဂဟဏေန စ၊ ခံယူခြင်းဖြင့်၎င်း

[ပ]

ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင့်ဘက်တည်း
ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏
ပဋိယာဒိယိံသု၊ စီရင်ကုန်၏
ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍
ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင်၍
ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်
ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်၍
ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို
ပထဝိယံ၊ မြေ၌
ပန၊ ထိုမှတပါး (၂၁-မှ)
ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို
ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏
ပရိပူရဏေန၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းဖြင့်
ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသည်
ပရိယောသာနကလျာဏတာ၊ အ
ဆုံး၏ ကောင်းခြင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကို
ပဝိဋ္ဌောပိ၊ ဝင်လတ်သော်လည်း
ပဝိသတိ၊ ဝင်၏
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍
ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော
ပဿထ အပိ၊ တွေ့မြင်ပါကုန်သ
လော
ပဟာယ၊ ပယ်၍
ပါဠော၊ ပါဠ်သည်

[ပ]

ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ ပါဏာတိပါ-
တ စသည်တို့မှ
ပါတိ ရက္ခတိ၊ စောင့်တတ်၏
ပါပမ္ဘာနံ၊ ယုတ်ညံ့သော အကု
သိုလ်တရားတို့၏
ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏
ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏
ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်ပြီး၍
ပါရိဟာရိကပညာဟတ္ထေန၊ ပါရိ-
ဟာရိကပညာဟူသော လက်
ဖြင့်
ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍
ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌
ပိဏ္ဍစာရဋ္ဌာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း အ
ကျိုးငှါ
ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို
ပိဒဟနတ္ထာယ၊ ပိတ်ခြင်း အကျိုး
ငှါ
ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်လေ၏
ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို
ပုတ္တမံသံ၊ သား၏ အသားကို
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ
ပုပ္ဖိတဘာဝံ၊ ပန်းပွင့်သည်၏အဖြစ်
ကို
ပုရတောပိ၊ ရှေ့မှလည်း
ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အပြည့်ထည့်
၍

[ဖ-ဗ-ဘ-မ]

ဖုသိတွာ၊ ထိ၍
ဗောဓိသတ္တမာတု၊ဘုရားအလောင်း
မယ်တော်၏
ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်း
သည်
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏
ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာသည်
ဘတ္တံ အတ္ထိ၊ ထမင်းရှိသလော
ဘဝင်္ဂေ၊ ဘဝင်သည် (၅၈-မှ)
ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့
ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်၏
ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်းအဖြစ်တည်း
ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့
ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို
ဘိသက္ကဿ၊ ဆေးဆရာ၏
ဘိသက္ကာနုညာတံ၊ ဆေးဆရာသည်
ခွင့်ပြုအပ်သော
ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်ကုန်၍
ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို
မံ၊ ငါ့ကို
မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌
မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော
မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏
မစ္စာ၊ လူတို့သည်-သတ္တဝါတို့သည်

[မ-ယ]

မဇ္ဈိမာ စ ပဋိပဒါ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါကို ရင်း
မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်၌
မနုဿေ၊ လူတို့ကို
မယိ၊ ငါ၌
မယှံ၊ ငါ့အား
မရဏာ၊ သေသည်မှ
မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော
မဟာကဿပါဒီနံ၊ အရှင်မဟာ-ကဿပ အစရှိကုန်သော
မဟာဟသိတံ၊ သည်းစွာရယ်ခြင်းကို
မဟေသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီး၏
မာတုကုစ္ဆိံ၊ အမိဝမ်းသို့
မာနသံ၊ စိတ်သည်
မိဂေါ ဝိယ၊ သမင်ကဲ့သို့
မေ၊ ငါ၏
ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော
ယတ္ထ-ယေသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့၌
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌
ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ အကြင် အမျိုးတို့သည်
ယော-ယောဂါဝစရော၊ အကြင် ယောဂါဝစရ(ယောဂီ)ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်

[ယ-ရ-လ-ဝ]

ယံ သိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို
ယေနာနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်
ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်သို့သော (၉၁-မှ)
ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပယောဇနံ၊ အကြင် အကျိုးသည်
ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏
ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်၏
ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌ (၁၀၅-မှ)
ရာဇာနော၊ ပြည့်ရှင်မင်းတို့သည်
ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌
လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာနိ၊ လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒ-ဋ္ဌာန်တို့သည်
လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော
လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏
လောကိယံ၊ လောကီ သီလမည်၏ (၃၅-မှ)
ဝစနတ္ထော၊ (သဒ္ဒါနက်ပြ)ဝစနတ္ထ တည်း
ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွါးစေ၍
ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ
ဝတ္တုမိ ဝါ၊ အာပတ်သင့်ကြောင်း ဝတ္ထု၌ရင်း

[ဝ-သ]

ဝနေ၊ တောဝ၌
ဝရံ၊ ကောင်းမြတ်သေး၏
ဝါစံ၊ စကားကို
ဝိညာယ၊ သိ၍
ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်
ဝိညေယျံ၊ သိအပ်၏
ဝိတ္ထာရံ၊ အကျယ်ကို
ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏
ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းဓိုရ်တို့သည်
ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍
ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို
ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို
ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိသီလမည်၏
ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏
ဝိဟရတိ၊ နေ၏
ဝိဟရန္တံ၊ နေသော
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့
ဝီတိက္ကမဿ၊ လွန်ကျူးခြင်း၏
ဝီမံသာယ၊ ပညာဖြင့်
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏
ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
အပြားရှိသော
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏
ဝုတ္တံ ပန၊ ဆိုအပ်သနည်း
ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းလတ်သော်
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏
သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏
သံသာရေ၊ သံသရာ၌

[-သ]

သခေ်ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
အနက်ကို
သခေ်ပဝဏ္ဏနာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
အဖွင့်တည်း
သဃ်ာဋ္ဌိံ၊ စပ်သက်နီးကို
သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြု
ခြင်းငှါ
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း
သတိသမ္ဗဇ္ဇေန၊ သတိသမ္ပဇဉ်နှင့်
သတိပဋ္ဌာနာဒိဝသေန၊ သတိ-
ပဋ္ဌာန်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်
သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏
သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ ခုနစ်ရက်
လွန်လတ်သော်
သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း
သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ ခပ်သိမ်းသော
အဖို့အားဖြင့်
သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော
သဗြဟ္မစာရိနော၊ သီတင်းသုံး
ဘော်တို့သည်
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
သမာဒိန္နသီလံ၊ ဆောက်တည်အပ်
သော သီလသည်
သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်ပြီး၍
သမာဓိ၊ သမာဓိကို

[သ]

သမုပေတော၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသည်

သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏

သမ္ပာပနာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်စေခြင်းသည်

သမ္ပပွာနာဒီသုပိ၊ သမ္ပပွာနစသည်တို့၌လည်း

သရီရေ၊ ကိုယ်၌

သဟာသာ၊ အဆောတလျင်

သာ-တဏှာ၊ ထိုတဏှာကို (၃-မှ)

သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ

သာမညဖလေဟိ စ၊ သာမညဖိုလ်တို့နှင့်ငင်း

သာယန္ဟသမယေ၊ ညနေချမ်း၌

သာဝကာနံ၊ တပည့် သာဝကတို့အား

သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏

သီလပထဝိယံ၊ သီလဟူသောမြေ၌

သီလဝန္တေ၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို

သီလသမာဓိပညာမုခေန၊ သီလသမာဓိ ပညာကို ပဓာနပြုသဖြင့်

သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်

[သ-ဟ]

သီလာဒိဝသေန၊ သီလစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်

သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို

သုတ္တန္တိကာ ပန၊ သုတ္တန်ဆောင်ဆရာတို့သည်ကား

သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သည်

သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည်

သုသာနာ ဝါ၊ သုသာန်မှငင်း

သေက္ခာသေက္ခာနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏

သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို

သေဝတိ ဘဇတိ ပယိရုပါသတိ၊ မှီဝဲ ချဉ်းကပ် ဆည်းကပ်၏

သော အယံ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို

သောတာပန္နာဒိဘာဝဿ၊ သောတာပန်စသည်ဖြစ်ခြင်း၏

သော နရော၊ ထိုလူသည်

ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို-ဆင်တပ်ကို

ဟရတိ၊ ဆောင်၏

ဟိ- ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြုအံ့-ထင်စွာပြအံ့

[ဟ]

ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့

ဟိ-ဝိဘာဂံ ကရောမိ၊ ဝေဘန်ခြင်း
ကိုပြုအံ့၊ ဝေဘန်ဦးအံ့

ဟိ-သစ္စံ၊ (ထိုစကား)မှန်၏

[ဟ]

ဟီနံ၊ ယုတ်သော (ဟီန) သီလ
မည်၏

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် နိဿယ

အမည်အက္ခရာစဉ်

အမည်	စာမျက်နှာ
[အ-အာ-ဥ]	
အစိရဝတီ	၂၇
အနုရာဓမြို့	၅၆၊ ၂၃၀
အနုရုဒ္ဓထေရ်	၁၅၉
အဘယထေရ်	၂၄၅၊ ၂၄၆
အဘယထေရ်၊ ဒီဃဘာဏက	၉၀
အဿဂုတ္တထေရ်	၂၅၁
အာကာသစေတီ	၃၇၆
အာနန္ဒာ	၂၅၊ ၄၂၊ ၁၀၂၊ ၂၅၀
ဥတ္တရကုရု	၄၂
ဥပနန္ဒ	၂၀၆
ဥပရိပဏ္ဏာသ	၂၄၃
အောက်မည်းညိုပွင့်	၄၅၅
အိုင်းနာ	၁၀၇
အိုးထိန်းရွာလမ်း	၂၃၂
[က]	
ကံ့ကော်ပင်	၁၀၄
ကရဝိက်ငှက်	၂၀၀
ကရုဋ္ဌိယဂိရိဝါသီနာဂထေရ်	၂၄၃
ကုမုဒ္ဒရာကြာ	၄၅၀
ကုရဏ္ဍကလိုဏ်	၁၀၃၊ ၁၀၅
ကုလားဇာလပ်	၄၀၃
ကောဋပဗ္ဗတဝါသီရဟန်းငယ်	၃၃၂
[က-ခ-ဂ]	
ကောရဏ္ဍကရွာ	၂၃၆
ကောရဏ္ဍကဝိဟာရဝါသီထေရ်	၂၃၃
ကြံပင်	၄၅၄
ကြာညိုပွင့်	၄၅၅
ကြေးပြာသာဒ်	၂၃၃၊ ၂၄၆
ခံချို	၄၀၃
ဂင်္ဂါမြစ်	၂၇၊ ၂၃၄
ဂဋ္ဌုန်မင်း	၄၀၇
ဂိရိကဏ္ဍကကျောင်း	၃၇၅၊ ၃၇၆
ဂေါတမ	၃၊ ၄၊ ၆
ဂေါဒတ္တထေရ်၊ အာဘိဓမ္မိက	၃၆၀၊ ၃၆၁
[စ]	
စတုမဓု	၁၀၀၊ ၁၀၉
စမရီမည်သောသား	၉၇
စိတ္တဂုတ္တထေရ်	၁၀၃၊ ၁၀၅၊ ၄၅၁
စိတ္တလပဗ္ဗတကျောင်း	၃၁၁၊ ၃၃၁
စူဠနာဂလိုဏ်	၃၃၁
စူဠသံဃရက္ခိတထေရ်	၁၂၄
စူဠသိဝထေရ်	၄၄၉
စူဠာဘယထေရ်၊ တိပိဋက	၂၄၃-၄

အမည်	စာမျက်နှာ
[ဆ-စ-ဇ-ည]	
စေတိယဂိရိကျောင်း	၃၁၁
စေတိယတောင်	၅၆
ဆင်သမနွယ်	၉၀၊ ၄၀၃
ဆိပ်အိုင်းနာ	၁၀၆
ဇလပ်	၄၅၀
ဇာလိနတ်သမီး	၁၅၉
ညောင်ချဉ်ပင်	၄၀၃
[တ-ထ]	
တာဠဝေဠိလမ်း	၁၅၀
တိတိတူးငှက်	၈၇
တိဗက်ယက်နွား	၈၇
တိဿအမတ်	၁၅၀
တိဿထေရ်၊ ကုဋုမ္ဗိယပုတ္တ	၁၂၇
တိဿထေရ်၊စူဠပိဏ္ဍပါတိက	၂၉၉
တုလာဓာရပဗ္ဗတကျောင်း	၂၄၅
တေလကန္ဒရိကဝတ္ထု	၇၄
ထူပါရုံကျောင်း	၂၃၀၊ ၂၃၁၊ ၂၃၃
[ဒ-ဓ]	
ဒက္ခိဏဂိရိကျောင်း	၃၁၁
ဒတ္တာဘယထေရ်	၂၆၅
ဒေဝထေရ်၊မဇ္ဈိမဘာဏက	၂၄၂
ဒေဝထေရ်၊မလယဝါသီ	၂၄၂
ဓမ္မာသောကမင်း	၂၀၀
ဓမ္မသင်္ဂဏီ	၂၀၉
[န]	
နန္ဒောပနန္ဒနဂါး	၄၀၆
နာဠကထေရ်	၂၃၇
နိန္နဂါမြစ်	၂၇
နွယ်နက်(တီကျစ်,နွယ်ငန်း)	၄၀၃
နွယ်ငန်း	၉၀
နွယ်ရွှေ(ဥပါသကာနွယ်)	၄၀၃
နို့အိုင်းနာ	၁၀၆
[ပ-ဖ-ဗ]	
ပဒုမာကြာဖြူပွင့်	၄၅၀
ပဓာနိယတိဿထေရ်၊ နာဂပဗ္ဗတ-ဝါသီ	၃၃၀
ပါစိနခဏ္ဍရာဇိမည်သော အရပ်	၂၃၀-၂
ပိဏ္ဍပါတိကတိဿမထေရ်	၃၀၀
ပုဏ္ဏဝလ္လိကကျောင်း	၃၇၅
ဖအောင်းနက်ပင်	၄၀၃
ဖရုံနွယ်	၄၀၃
ဖန်ခါးသီး	၁၀၀၊၁၀၉
ဗာကုလထေရ်	၂၀၆၊ ၂၆၆
ဗုဒ္ဓရက္ခိတထေရ်	၄၀၇
ဗူးနွယ်	၄၀၃
[မ]	
မဇ္ဈိမနိကာယ်	၂၄၃
မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ	၂၄၃
မလ္လကထေရ်	၃၂၀
မဟာကဿပထေရ်	၄၂၊၁၇၄
မဟာဂါမ	၁၀၄၊၁၀၅

အမည်	စာမျက်နှာ
[မ]	
မဟာစေတီ	၂၃၃၊၃၇၅
မဟာတိတ္ထသဘော်ဆိပ်	၄၄၉
မဟာတိဿထေရ်၊ စိရဂုမ္ဗဝါသိက-အမ္ဗခါဒက	၁၁၄၊၁၂၃
မဟာတိဿထေရ်၊ စေတိယပဗ္ဗတဝါသီ	၅၆
မဟာတိဿထေရ်၊ပုဏ္ဏဝလ္လိကဝါသီ	၃၇၅
မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်	၂၄၅၊၂၄၆
မဟာနဒီ	၂၇
မဟာမဟိန္ဒထေရ်	၄၀၇
မဟာမိတ္တထေရ်၊စောရက-မဟာဝိဟာရဝါသီ	၁၀၆၊၁၀၇
မဟာမောဂ္ဂလ္လာန	၁၁၁-၂-၃၊၄၀၆
မဟာရောဟနဂုတ္တထေရ်	၄၀၇
မဟာဝိဟာရကျောင်း	၆၊၂၄၃
မဟာလှေကားပွင့်	၄၅၇
မဟိန္ဒထေရ်	၂၀၃
မိဋ္ဌာဘယထေရ်	၂၀၁
မူလပဏ္ဏာသ	၂၄၃
မေတ္တေယျဘုရားရှင်	၁၂၅
မြေပွေး၊မြေဟောက်	၁၀၀
မြတ်လေးပွင့်	၄၅၀
မိုဃ်းစွေပွင့်	၄၅၇

အမည်	စာမျက်နှာ
[ယ-ရ-လ]	
ယမုနာမြစ်	၂၇
ရာဟုလသုတ်	၂၉၇
ရာဟုလာ	၂၉၇
ရောဟဏဇနပုဒ်	၂၃၄-၅၊၂၄၅
လာဠုဒါယီ	၂၀၆
လယ်ခေါင်ရမ်းပွင့်	၄၅၇
လိပ်ဆူးနီပွင့်	၄၅၇
လိပ်သရွှေနီပွင့်	၄၅၇၊၄၀၃
[ဝ]	
ဝက္ကလိထေရ်	၃၃၇
ဝင်္ဂီသထေရ်	၁၀၂၊၁၀၃
ဝိဇ္ဈာဋဝိတောအုပ်	၉၀
ဝါးပင်	၄၅၄
[သ]	
သံဃရက္ခိတသာမဏေ	၁၂၀၊၁၂၁
သရဘူမြစ်	၂၇
သာရိပုတ္တရာထေရ်	၁၁၁-၂၊၂၀၆၊၄၀၆
သီဟိုဠ်ကျွန်း	၉၀၊၃၃၁
သုတသောမမင်း	၁၂၃
သောဏထေရ်	၃၃၇
သောပါကသာမဏေ	၂၀၀
သင်ပေါင်းငယ်နွယ်	၄၀၃
[ဟ]	
ဟတ္ထိကုစ္ဆိကျောင်း	၃၁၁
ဟိမဝန္တာတောအုပ်	၉၀

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဿယ၌ ပြင်ဖတ်ရန်

နှာ	ကြောင်း	မှား	မှန်
၂၀	၆	ခန္တိဟူသော	ခန္ဓာဟူသော ခန္တိ
။	၇	ကာမဝိဘက် စသည်တိကို	ကာမဝိတက် စသည်တို့ကို
၃၇	၂	သူတထူးတိ	သူတထူးတို့
။	၄	ဆောဘ်တည်	ဆောက်တည်
၄၁	၁၈	မဂ်အဖိရှိသည်	မဂ်အဖို့ရှိသည်
၆၄	၁၃	ဆက်၍ဆိအံ့	ဆက်၍ဆိုအံ့
၆၅	၄	ထိဝိဘင်း	ထိုဝိဘင်း
။	၁၅	ငါတိသည်	ငါတို့သည်
၆၇	၁၉	ဤဂေါ်မုတ်	ဤဂေါမုတ်
။	။	ဖန်းခါး	ဖန်ခါး
၇၂	၁၆	ဝိဟာရ၊ သိ။	ဝိဟာရ၊ သို့။
၇၃	၂၅	ဣတိ၊ သိ။	ဣတိ၊ သို့။
၇၆	၁၀	အိမ်သိ။	အိမ်သို့။
၈၀	၂၀	ဣတ္ထိပုရိသတိ	ဣတ္ထိပုရိသတို့
၈၇	၂၇	ထွက်မြောက်လိသော	ထွက်မြောက်လိုသော
၁၀၀	၆	မစီရင်အပ်သော	စီရင်အပ်သော
၁၁၃	၂၉	သူတော်သမြတ်တိ	သူတော်သူမြတ်တို့
၁၈၈	၂၅	သဝါဟန်	သဝါဟိနိ
၁၈၈	၂၅-၂၆	(မာရ်-ဟူသော ပုလ္လိင်၏ ဝိသေသန ဖြစ်၍ သဝါဟနံပင် သင့်သည်)	(ဝါဟိနီသဒ္ဒါသာလျှင် စစ်တပ်ကို ဟောသော ကြောင့် သဝါဟိနိံ သာ သင့်သည်)
၁၂၀	၈	ဆောင်ရာ၏	သိုးဆောင်ရာ၏
၁၂၅	၂၁	သေခါနိုး၌	ဤသေခါနိုး၌

နှာ	ကြောင်း	မှား	မှန်
၁၂၀	၅	ထိဝေဒနာ	ထိုဝေဒနာ
။	၁၀	သတ္တဝါတိသည်	သတ္တဝါတို့သည်
၁၃၀	၂၉	(ဆ-သံ-သော)	(ပြည်)
၁၇၉	၂၉	(ဆ-သံ-သော)	(ပြည်)
၁၈၂	၁၃	ပင်ပန်ခြင်းသို	ပင်ပန်းခြင်းသို့
၂၇၂	၂၉	မသင့်။	မသင့်။ (ဆ-သံ-သော)
၂၉၃	၂၇	နှတ်တိကို	နှုတ်တို့ကို
၃၂၅	၂၇	(တံ ဝဏ္ဏံ၊ ကု။)	(တံ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။)
၃၉၀	၁၁	ကိုယ်၏ကဖြစ်၌	ကိုယ်၏အဖြစ်၌
၄၂၃	၂၀	ပနာတိအာဒိ	ပနာတိအာဒိ။ (ပြည်)
။	၂၉	(ပြည်)	(ဆ-သံ-သော)

နှာ ၄၂၇-၌ ၁-မှတ်ချက်သည် နှာ ၄၂၆၊ ကြောင်း ၂၃-တွင် "အခိုက်အတန့် အထူးအားဖြင့် ကွဲပြားခြင်းကြောင့်" ဟူသောအနက်နှင့် ဆိုင်၏။

ပ-မ-ဗ-သ-စ—၄၀၀—၇-၇-၆၅—၂,၀၀၀။ (၂)

လူတော်လူကောင်းဖြစ်အောင်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ

တော်လှန်ရေးအစိုးရ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့မှ

မြန်မာပြန် ပိဋကတ်များကို ဖတ်ပါ

ပိဋကတ်ပါဠိတော် ၅၂-ကျမ်းလုံးကို ဖတ်ရှုနားလည်နိုင်ကြပြီ

မြန်မာပြန်ကျမ်းများ

၁။ ဒီဃနိကာယ် (သုတ္တန်)	ပါ၊ ဒု၊ တ	(၃-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၂။ မဇ္ဈိမနိကာယ် (သုတ္တန်)	။	(၃-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၃။ သံယုတ္တနိကာယ် (သုတ္တန်)	။	(၅-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၄။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် (သုတ္တန်)	။	(၁၁-ကျမ်း)	၃-အုပ်
၅။ ခုဒ္ဒကနိကာယ် (ကျမ်း-၃၀) မှ	ဝိနည်း	(၅-ကျမ်း)	၅-အုပ်
	အဘိဓမ္မာ	(၄-ကျမ်း)	၅-အုပ်
	အခြားသုတ္တန်	(၁၄-ကျမ်း)	၇-အုပ်

တိပိဋကပါဠိ-မြန်မာ အဘိဓာန်ကြီး

၃-ပွဲ ထွက်ပြီ

မဟာဗုဒ္ဓဝင်

ပ-တွဲ ၂-အုပ်။ ဒု-တွဲ ၁-အုပ်။ တ-တွဲ ၁-အုပ်။ စ-တွဲ ၁-အုပ်။

ပဥ္စမတွဲနှင့် ဆဋ္ဌမတွဲ မကြာမီ ထွက်တော့မည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစေတီ၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်၌
(ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဝန်ဆောင်သံဃာအဖွဲ့က တည်းဖြတ်ပြီးသည့်အတိုင်း)
အတွင်းရေးမှူး (အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိချုပ်) ဦးလှမောင် M.A.,M.S.,B.L.
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်—၀၇၇၉/၀၅၂၂)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။